

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA
LEGE

privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova

Pornind de la principiile de bază ale dreptului internațional și ale dreptului european, considerând necesitatea stabilirii unui cadru juridic coerent și clar pentru reglementarea admisiei, șederii, supravegherii și evidenței străinilor în Republica Moldova, în conformitate cu legislația Uniunii Europene, în scopul asigurării unui control eficient asupra admisiei, șederii, supravegherii și evidenței acestora pe teritoriul statului, precum și pentru protejarea intereselor naționale, a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta Lege transpune:

- parțial Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (CELEX: 32003L0109), așa cum a fost modificată ultima oară prin Directiva 2011/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11.05.2011, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 016 din 23.01.2004;

- parțial Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (CELEX: 32016R0399), așa cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul (UE) 2019/817 al Parlamentului European și al Consiliului din 20.05.2019, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 303 28.11.2018, p. 39;

- parțial Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (CELEX: 32009R0810), așa cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul (UE) 2019/1155 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 243 din 15 septembrie 2009;

- parțial Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (CELEX: 32003L0086), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 251 din 03.10.2003;

- parțial Directiva 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale

și care cooperează cu autoritățile competente (CELEX: 32004L0081), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 261 din 06.08.2004;

- parțial Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (CELEX: 32008L0115), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 348 din 24.12.2008;

- parțial Directiva 2014/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri (CELEX: 32014L0036), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 94 din 28.03.2014;

- parțial Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii (CELEX: 32014L0066), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 157 din 27.5.2014;

- parțial Directiva (UE) 2016/801 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (CELEX: 32016L0801), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 132 din 21.05.2016;

- parțial Directiva (UE) 2021/1883 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2021 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate și de abrogare a Directivei 2009/50/CE a Consiliului (CELEX: 32021L1883), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 382 din 28.10.2021;

- parțial Directiva (UE) 2024/1233 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (reformare) (CELEX: 32024L1233), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 2024/1233 din 30.04.2024;

- parțial Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală (CELEX: 02009L0052-20090720), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 168 din 30.06.2009.

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE
Secțiunea 1

Obiectul, scopul și domeniul de aplicare

Articolul 1. Obiectul și scopul legii

(1) Prezenta lege reglementează admisia și șederea străinilor pe teritoriul Republicii Moldova, prestarea serviciilor publice de acordare și prelungire a dreptului de ședere, recunoașterea statutului de apatrid, eliberarea actelor de identitate acestora, măsuri specifice de evidență a imigrației și stipulează măsuri de constrângere în caz de nerespectare a regimului de ședere, în conformitate cu obligațiile asumate de Republica Moldova prin tratatele internaționale la care este parte.

(2) Prezenta lege are drept scop asigurarea unui cadru juridic coerent și clar asupra admisiei, șederii supravegherii și evidenței străinilor pe teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

(1) Prevederile prezentei legi nu se aplică următoarelor categorii de străini:

a) regimul cărora este reglementat de Convenția de la Viena cu privire la relațiile diplomatice, semnată la 18 aprilie 1961;

b) regimul cărora este reglementat de Convenția de la Viena cu privire la relațiile consulare, la 24 aprilie 1963;

c) reprezentanți ai organizațiilor internaționale, precum și membrii lor de familie, al căror regim este reglementat prin tratate internaționale la care Republica Moldova este parte;

d) străinii care staționează în zonele de tranzit internațional ale aeroporturilor sau pe ambarcațiuni ancorate în porturi fluviale;

e) străinii regimul cărora este reglementat prin Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova;

f) forța militară străină, componenta civilă care o însoțește și efectivele formațiunilor speciale antitero străine, precum și reprezentanții agențiilor specializate străine și internaționale, care desfășoară activități comune pe teritoriul țării în baza tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

g) cetățenii unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene sau a statelor semnatare a Acordului Schengen, inclusiv membrii familiilor acestora, care își exercită dreptul la libera circulație.

(2) Prevederile alin. (1) lit. e), f) și g) nu aduc atingere aplicării dispozițiilor prezentei legi privind îndepărtarea de pe teritoriul Republicii Moldova a străinilor care prezintă pericol pentru securitatea națională, ordinea sau securitatea publică, cu respectarea drepturilor fundamentale garantate prin Constituția Republicii

Moldova și tratatele internaționale privind drepturile omului la care Republica Moldova este parte.

Secțiunea a 2-a

Noțiuni generale. Drepturi și obligații.

Articolul 3. Noțiuni generale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică:

admisia – proces care stabilește condițiile de acces legal prin eliberarea unui act administrativ sau viză, în funcție de scopul solicitat;

activități în domeniul tehnologiei informației - activități ale persoanelor cu funcții de conducere în cadrul persoanelor juridice rezidente ale parcului pentru tehnologia informației sau una dintre activitățile executate de specialiști în domeniul tehnologiei informației, prevăzute la Legea nr.77/2016 cu privire la parcurile pentru tehnologia informației;

apatrid – persoană care nu este considerată cetățean al nici unui stat, conform legislației acestora;

beneficiar solicitant – întreprindere, instituție sau organizație cu statut de persoană juridică, indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare, inclusiv reprezentanță a subiecților străini sau persoană fizică, care angajează străini sau beneficiază de munca străinilor;

carte de rezidență – act de identitate eliberat străinilor cărora li s-a acordat drept de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, persoanelor cărora li s-a recunoscut statutul de apatrid în conformitate cu actele normative.

căsătorie de conveniență – căsătorie ce a fost încheiată fără intenția de a crea o familie, având scopul de a asigura/facilita admisia și/sau șederea pe teritoriul Republicii Moldova a unui străin;

cercetător - străin care deține o diplomă de doctorat sau o diplomă de absolvire a studiilor superioare care permite accesul la programe de doctorat și care a fost selectat de o organizație de cercetare publică sau privată pentru a desfășura o activitate de cercetare pe teritoriul Republicii Moldova, activitate care, în mod obișnuit, necesită o astfel de calificare;

cercetare – activitate de creație întreprinsă sistematic în scopul creșterii volumului de cunoștințe, inclusiv cunoștințele despre om, cultură și societate, și a utilizării acestora pentru crearea unor inovații;

copil neînsoțit – străin cu vârsta sub 18 ani care intră/a intrat sau care a fost lăsat pe teritoriul Republicii Moldova fără a fi însoțit de o persoană adultă care să fie responsabilă de acesta prin lege și atât timp cât nu este luat efectiv în îngrijire de o astfel de persoană;

consemn – date cu caracter restrictiv sau informativ despre persoanele fizice sau juridice, înregistrate în Sistemul informațional „Migrație”, în modul stabilit de Guvern;

custodie publică – măsură de restrângere a libertății de mișcare, dispusă de instanța de judecată;

drept de ședere – drept de a-și stabili reședința temporară sau domiciliul pe teritoriul Republicii Moldova, acordat străinului, în condițiile prezentei legi, pentru o perioadă mai mare de 90 de zile, de către Inspectoratul General pentru Migrație;

decizie de returnare – act administrativ al Inspectoratului General pentru Migrație, prin care șederea unui străin este declarată ca fiind ilegală și care impune obligația de părăsire a teritoriului Republicii Moldova, cu stabilirea interdicției de intrare în țară, după caz;

drept de ședere temporară – drept al străinului de a rămâne pentru o perioadă determinată pe teritoriul Republicii Moldova, acordat sau prelungit în condițiile prezentei legi, care se confirmă prin eliberarea unui act decizional de către Inspectoratul General pentru Migrație;

drept de ședere permanentă – drept al străinului de a rămâne pentru o perioadă nedeterminată pe teritoriul Republicii Moldova în condițiile prezentei legi, care se confirmă prin eliberarea unui act decizional de către Inspectoratul General pentru Migrație;

elev – străin care este admis pe teritoriul Republicii Moldova pentru a urma un program recunoscut de învățământ secundar, echivalent cu nivelul 2 sau 3 din Clasificarea Internațională Standard a Educației, în cadrul unui program de schimb de elevi sau al unui proiect educațional organizat de o unitate de învățământ, în conformitate cu legislația națională;

entitate gazdă - organizație de cercetare, o instituție de învățământ superior, o unitate de învățământ, o organizație responsabilă cu un program de servicii de voluntariat sau o entitate care găzduiește stagiaari căreia îi este repartizat străinul și care se află pe teritoriul Republicii Moldova, indiferent de forma sa juridică;

familie gazdă – o familie, cetățeni ai Republicii Moldova care au cel puțin un copil de 12 ani, care primește temporar un participant de program au pair și care îi permite acestuia să participe la viața sa de familie de zi cu zi pe teritoriul Republicii Moldova, pe baza unui acord încheiat între familia respectivă și participantul programului au pair;

fost solicitant de azil – străin care a solicitat azil și în privința căruia există o decizie irevocabilă de respingere a cererii de azil și nu există alte temeiuri juridice pentru aflarea acestuia în țară;

ghișeu unic de documentare a străinilor (în continuare – Ghișeu unic) – punct

unic de acces și mecanism ce permite solicitantului să se adreseze la o singură autoritate publică, conform competențelor atribuite în acest sens Inspectoratului General pentru Migrație, pentru informare și obținerea unui drept de ședere, cu eliberarea actului decizional și/sau a documentului care confirmă dreptul respectiv;

interdicție de intrare – decizie sau orice alt act de natură administrativă sau judiciară prin care se interzice intrarea și șederea străinului pe teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă determinată;

invitație – autorizație eliberată de Inspectoratul General pentru Migrație în scop de obținere a vizei de intrare pe teritoriul Republicii Moldova;

îndepărtarea forțată – însoțirea străinului de către funcționarii publici cu statut special din cadrul Inspectoratului General pentru Migrație până la punctul de trecere a frontierei de stat deschis traficului internațional ori până în țara de origine, de tranzit sau de destinație;

legitimare – măsură de intervenție ce constă în solicitarea și verificarea actului de identitate sau a altor documente a străinului pentru stabilirea datelor cu privire la legalitatea șederii pe teritoriul Republicii Moldova;

lucrător imigrant – străin autorizat să desfășoare o activitate de muncă sau să presteze activități remunerate, în conformitate cu legislația în domeniu;

lucrător sezonier – străinul admis pe teritoriul Republicii Moldova pentru a desfășura o activitate de muncă în funcție de succesiunea anotimpurilor, în temeiul unui contract individual de muncă încheiat pe o perioadă determinată, în domeniile agriculturii și horticulturii sau turismului;

lucrător transferat (în continuare - lucrător ICT) - străin care are reședința în afara teritoriului Republicii Moldova, care solicită drept de ședere în calitate de persoană transferată în cadrul aceleiași companii și care face obiectul unui transfer în cadrul aceleiași companii;

lucrător înalt calificat - străinul angajat într-o activitate profesională care implică cunoștințe și competențe avansate, dovedite prin studii superioare de licență, masterat, doctorat sau experiență profesională echivalentă, și care este remunerat corespunzător nivelului de calificare;

membru de familie :

a) soțul/soția;

b) copiii, născuți de la persoane căsătorite sau în afara căsătoriei, copiii încredințați ambilor soți ori numai unuia dintre ei, sau unei persoane necăsătorite prin decizia unei autorități competente din statul de origine, cu condiția ca acești copii să fie în mod efectiv în grija oricărui dintre soți/persoanei necăsătorite;

c) copiii majori ai cetățeanului Republicii Moldova sau ai soțului ori soției acestuia asupra căruia este instituită tutela;

d) părinții aflați la întreținerea cetățeanului Republicii Moldova sau a soțului ori soției acestuia;

mobilitatea economică - facilitarea admisiei categoriilor de străini din anumite țări partenerate strategice ale Republicii Moldova în domeniul pieței muncii și economiei naționale.

nomad digital - străin care desfășoară activitate profesională sau economică la distanță, prin utilizarea tehnologiilor informaționale și comunicațiilor, în baza unui contract de muncă, contract de prestări servicii sau în calitate de asociat într-o persoană juridică înregistrată în afara teritoriului Republicii Moldova, și care obține venituri din această activitate în timp ce se află fizic pe teritoriul Republicii Moldova, fără a fi încadrat în câmpul muncii la o persoană juridică din Republica Moldova;

persoane cu funcții de conducere – străin care deține funcția din grupele minore 112-143 specificate în Clasificatorul ocupațiilor din Republica Moldova aprobat prin ordinul Ministerului Muncii și Protecției Sociale;

proiect educațional – un set de acțiuni educative elaborate de o instituție de învățământ din Republica Moldova în cooperare cu instituții similare din state terțe, în scopul schimbului de culturi și de cunoștințe;

participant al programului „Au pair” - un străin cu vârsta cuprinsă între 18 și 30 de ani, care este admis pe teritoriul Republicii Moldova pentru a fi primit temporar de o familie în scop de a-și îmbunătăți competențele lingvistice și cunoștințele despre statul gazdă, în schimbul unor activități casnice ușoare și de îngrijire a copiilor;

persoană indezirabilă – străin care a desfășurat, desfășoară ori în a căruia privință există suspiciune rezonabilă că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol securitatea națională, ordinea și securitatea publică, cu stabilirea interdicției de intrare pe teritoriul Republicii Moldova;

pseudo-legalizare a străinilor în Republica Moldova – acțiuni întreprinse pentru obținerea în mod fraudulos a unui drept de ședere;

program de servicii de voluntariat - un program de activități de solidaritate practică pe baza unui program recunoscut de instituția gazdă din Republica Moldova, care urmărește obiective de interes general pentru o cauză nonprofit, în care activitățile nu sunt remunerate, cu excepția rambursării cheltuielilor personale;

reîntregirea familiei – intrare și ședere pe teritoriul Republicii Moldova a membrilor de familie a unui străin cu ședere legală pe teritoriul Republicii Moldova sau ai familiei unui cetățean al Republicii Moldova, în scopul menținerii unității familiale, indiferent dacă legăturile de familie sunt anterioare sau posterioare intrării susținătorului reîntregirii;

returnare – proces de întoarcere voluntară sau îndepărtarea forțată a unui străin într-o țară terță, respectiv țara de origine, țara de tranzit stabilită potrivit acordurilor la care Republica Moldova este parte sau altă țară terță în care străinul decide să se întoarcă și în care acesta este acceptat;

riscul sustragerii – existența unor motive într-un caz particular care se bazează pe criterii obiective, definite prin legislație, care justifică presupunerea că un străin care face obiectul unei măsuri de returnare se poate eschiva de la aceasta;

student – străinul care a fost acceptat de o instituție de învățământ superior și admis pe teritoriul Republicii Moldova pentru a urma ca activitate principală un ciclu de studii la cursuri de zi, care conduce la obținerea unui titlu de calificare în urma absolvirii unei unități de învățământ superior recunoscute, inclusiv diplome, certificate sau titluri de doctor obținute într-o instituție de învățământ superior, care poate include și cursuri pregătitoare sau formare obligatorie, conform legislației;

stagiar – o persoană care deține o diplomă universitară sau care urmează un program de studii într-o țară terță ce conduce la obținerea unei astfel de diplome, care este transferată la o întreprindere pentru dezvoltarea carierei sau pentru a obține formare privind tehnici sau metode utilizate în afaceri și este plătită pe durata transferului;

specialist - o persoană care lucrează în cadrul grupului de întreprinderi și care deține cunoștințe de specialitate esențiale pentru domeniile de activitate, tehnicile sau gestionarea entității în cadrul aceleiași companii;

susținător al reîntregirii – străinul care își are reședința în mod legal pe teritoriul Republicii Moldova și care solicită reîntregirea familiei;

sistem informațional „Migrație” – sistem destinat formării resursei informaționale de stat privind datele din domeniile migrației, azilului, apatridiei și integrării străinilor, precum și alte date specifice, colectate în conformitate cu prevederile legale;

suspiciunea rezonabilă – existența unor fapte și/sau informații obiective care sugerează, într-un mod rezonabil, o posibilă încălcare a normelor de drept. Aceasta justifică măsuri de prevenire, verificare, control sau intervenție, în scopul identificării și remedierii eventualelor abateri, în conformitate cu competențele legale atribuite autorităților de drept public.

străin – persoană care nu deține cetățenia Republicii Moldova sau care este apatrid;

ședere ilegală – prezență pe teritoriul Republicii Moldova a străinului care nu îndeplinește sau nu se încadrează în condițiile de admisie sau șederea în Republica Moldova;

transfer în cadrul aceleiași companii – detașarea temporară a străinului, în scopul desfășurării unei activități profesionale sau al formării, de la o întreprindere stabilită în afara teritoriului Republicii Moldova față de care străinul este legat prin contract de muncă, înainte de transfer și pe durata acestuia, la o entitate care aparține întreprinderii sau aceluiași grup de întreprinderi stabilite pe teritoriul Republicii Moldova;

viză – autorizație în format fizic sau electronic, acordată în condițiile prezentei legi, care conferă străinului dreptul de a intra sau de a tranzita teritoriul Republicii Moldova, precum și dreptul de a se afla pe teritoriu țării pentru o perioadă determinată, cu respectarea scopului pentru care a fost acordată;

voluntar – străin care este admis pe teritoriul Republicii Moldova pentru a participa la un program de servicii de voluntariat.

Articolul 4. Drepturile străinilor aflați în Republica Moldova

(1) Străinii aflați în Republica Moldova beneficiază de egalitate de tratament și de aceleași drepturi și libertăți ca și cetățenii Republicii Moldova, garantate de Constituția Republicii Moldova și de alte legi, precum și de drepturile prevăzute în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu excepțiile stabilite de legislație. În Republica Moldova străinii sunt egali în fața legii, indiferent de sex, rasă, origine etnică, limbă, statut social, convingeri, opinii sau orice alt criteriu.

(2) Străinii aflați în Republica Moldova se pot deplasa liber și își pot stabili reședința temporară sau, după caz, domiciliul oriunde pe teritoriul Republicii Moldova.

(3) Străinii au dreptul de a obține o ședere temporară sau permanentă în Republica Moldova în condițiile prezentei legi și a cadrului normativ conex.

(4) Străinii care locuiesc legal și obișnuit în Republica Moldova și părăsesc temporar teritoriul țării au dreptul de a reintra în Republica Moldova pe toată durata valabilității cărții de rezidență.

(5) Străinii au dreptul de a deține bunuri în proprietate, de a moșteni sau de a testa bunuri, de a exercita dreptul de autor al unei opere literare, artistice sau științifice, al unei descoperiri, invenții, de asemenea au alte drepturi personale nepatrimoniale, cu excepțiile prevăzute de legislație. Dreptul de posesie, de folosință sau de dispoziție asupra unui bun imobil cu destinație locativă aflat pe teritoriul Republicii Moldova nu oferă străinului prioritate la obținerea dreptului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova.

(6) Străinii au acces la măsurile de integrare în conformitate cu prevederile Legii nr. 274/2011 privind integrarea străinilor în Republica Moldova.

(7) Străinii aflați pe teritoriul Republicii Moldova au dreptul:

a) să desfășoare o activitate de muncă remunerată sau pe cont propriu pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu legislația;

b) să desfășoare activitate investițională în conformitate cu Legea nr. 81/2004 cu privire la investițiile în activitatea de întreprinzător;

c) la educație prin sistemul național de învățământ, în condițiile stipulate în Codul educației nr. 152/2014;

d) la ocrotirea sănătății în conformitate cu prevederile Legii ocrotirii sănătății nr. 411/1995 și a Legii cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală nr. 1585/1998.

e) la protecția datelor cu caracter personal în conformitate cu prevederile Legii nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal;

f) la acces la informațiile de interes public în formele și condițiile prevăzute de Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public;

g) la servicii de asistență și protecție în conformitate cu Legea asistenței sociale nr. 547/2003 și Legea nr. 123/2010 cu privire la serviciile sociale.

(8) Străinii au dreptul de a se căsători și de a desface căsătoria cu cetățeni ai Republicii Moldova sau cu cetățenii altor state în conformitate cu legislația;

(9) Străinii beneficiază de drepturi familiale și au îndatoriri în relațiile de familie.

(10) Străinilor li se garantează inviolabilitatea persoanei și a locuinței în conformitate cu legislația.

(11) Străinii au dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente, a altor autorități publice împotriva actelor ce le violează drepturile, libertățile și interesele legitime.

(12) Străinilor li se garantează libertatea conștiinței, a opiniei și a exprimării, în conformitate cu legislația.

(13) În procesele de judecată, străinii beneficiază de aceleași drepturi procedurale ca și cetățenii Republicii Moldova, inclusiv de asistență juridică. Străinilor li se garantează dreptul de a cere protecție la misiunea diplomatică a statului lor.

(14) Străinii au dreptul la recunoașterea diplomelor, certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile naționale aplicabile;

(15) Străinii au dreptul la libertatea de asociere, afiliere și participare la o organizație sindicală sau patronală sau la orice organizație ai cărei membri desfășoară o ocupație specifică, inclusiv drepturile și avantajele conferite de astfel de organizații, fără a se aduce atingere securității naționale, ordinii și securității publice.

(16) Străinii beneficiază de condiții de muncă echivalente cu cele a lucrătorului național, cetățean al Republicii Moldova, care ocupă poziție similară.

Articolul 5. Restrângerea unor drepturi și libertăți ale străinilor

(1) Străinii nu beneficiază de dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile legislative, cele executive sau în autoritățile administrației publice locale, nici de a participa la sufragiul universal/referendum sau de a ocupa funcții în sistemul judecătoresc.

(2) Străinii nu pot organiza, finanța și susține material sub nici o formă, directă și/sau indirectă, partidele politice, organizații social-politice înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova, campanii electorale ale concurenților electorali sau participanților la referendum, precum și nu pot face parte din acestea. Nu pot presta servicii cu titlu gratuit și participa la activitatea desfășurată sau oricare evenimente organizate de către acestea.

(3) Străinii nu pot satisface serviciul militar în forțele armate ale Republicii Moldova.

(4) Străinii nu pot organiza sau participa la manifestații ori întruniri care aduc atingere securității naționale, ordinii și securității publice pe teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 6. Obligațiile străinilor pe durata șederii în Republica Moldova

(1) Străinii sunt obligați să respecte scopul pentru care li s-a acordat dreptul de intrare și, după caz, dreptul de ședere pe teritoriul țării, și să părăsească teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului de ședere.

(2) Străinii sunt obligați să respecte legislația Republicii Moldova și să se supună, în condițiile legii, controlului organelor abilitate.

(3) Străinii sunt obligați de a avea în permanență asupra lor cartea de rezidență, de a nu o înstrăina și de a o prezenta la solicitarea reprezentanților oficiali ai autorităților publice abilitate prin lege să legitimeze persoanele fizice.

(4) Străinii sunt obligați să notifice Inspectoratul General pentru Migrație, în termen de 15 zile, despre schimbarea documentului de călătorie în baza căruia a fost obținut dreptul de ședere temporară.

(5) Străinii care își schimbă domiciliul sau reședința temporară sunt obligați ca, în termen de 15 zile, să notifice Inspectoratul General pentru Migrație pentru a fi luați în evidență.

(6) Străinii sunt obligați să declare, în termen de 15 zile, la Inspectoratul General pentru Migrație despre pierderea, furtul, deteriorarea sau găsirea documentului de călătorie, a cărții de rezidență.

(7) Străinii sunt supuși la impozite, taxe și alte plăți pe baze generale ca și cetățenii Republicii Moldova, dacă tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu stabilesc altfel.

(8) Străinii care nu necesită viză de intrare în Republica Moldova sunt obligați să dețină asigurare medicală facultativă pe parcursul perioadei de ședere

în Republica Moldova.

(9) Străinii au obligația de a se supune amprentării și fotografierii, în situațiile prevăzute de legislație.

(10) Străinii au obligația să notifice Inspectoratul General pentru Migrație, în cazul în care își schimbă angajatorul în perioada valabilității cărții de rezidență eliberate în scopuri de activități remunerate.

Articolul 7. Obligațiile beneficiarului solicitant/angajatorului

(1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) să solicite de la străin, pînă la începerea activității de muncă, să prezinte cartea de rezidență valabilă sau oricare alt document care atestă dreptul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova;

b) să păstreze, pe întreaga durată a raportului de muncă, o copie sau datele de identificare ale cărții de rezidență ori ale celorlalte documente care atestă dreptul de ședere, în vederea unui eventual control efectuat de către autoritățile competente;

c) să notifice autorităților competente despre începerea raportului de muncă cu străinul angajat, în termenul stabilit de legislație.

(2) În cazul în care angajatorul este o persoană fizică, iar angajarea se face în interes personal, poate fi aplicată o procedură simplificată de notificare prevăzută la alin. (1) lit. c), conform procedurii stabilite de autoritatea competentă.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (1) lit. c) nu este obligatorie în cazul angajării unui străin titular al cărții de rezidență permanentă sau cărții de rezidență eliberate în scop de reîntregirea familiei.

(4) Angajatorul care și-a îndeplinit obligațiile stabilite la alin. (1) se consideră răspunzător pentru încălcarea interdicției de angajare a străinilor aflați în situație ilegală, dacă se dovedește că aveau cunoștință că documentul prezentat, cartea de rezidență sau alt act justificativ, permitea angajarea la altă întreprindere sau era fals.

Articolul 8. Competențele autorităților

(1) Autoritățile și instituțiile publice competente sunt obligate să colaboreze în vederea aplicării și implementării prevederilor prezentei legi prin asigurarea schimbului de date din sistemele și resursele informaționale pe care le dețin prin intermediul platformei de interoperabilitate, iar în cazul datelor cu regim juridic special, se va aplica legislația specială.

(2) Inspectoratul General pentru Migrație ține evidența străinilor care solicită admisia, care solicită drept de ședere, care se află în ședere ilegală și sunt îndepărtați de pe teritoriul Republicii Moldova, informează persoanele vizate cu privire la condițiile de admisie, ședere și documentare, exercită atribuții de

constatare a contravențiilor și infracțiunilor legate de regimul juridic al străinilor și întocmește actele procesuale aferente, cu sesizarea organelor de urmărire penală, după caz.

(3) Direcția Afaceri Consulare a Ministerului Afacerilor Externe și misiunile diplomatice și oficiile consulare ale Republicii Moldova eliberează vize străinilor în conformitate cu legislația.

(4) Ministerul Muncii și Protecției Sociale asigură, în condițiile legii, evidența străinilor încadrați în câmpul muncii, monitorizează accesul acestora la sistemul de protecție socială.

(5) Ministerul Sănătății asigură, în condițiile legii, accesul străinilor la serviciile medicale, inclusiv în cadrul sistemului asigurării obligatorii de asistență medicală, și dispune, din oficiu sau la solicitarea Inspectoratului General pentru Migrație, efectuarea examenului medical gratuit necesar în scopul protejării sănătății publice.

(6) Ministerul Educației și Cercetării, asigură, în condițiile legii, recunoașterea calificărilor, accesul străinilor la educație prin sistemul național de învățământ, elaborează și aprobă metodologia cursurilor de studiere a limbii române.

(7) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării asigură, în condițiile legii, necesarul sectorial de forță de muncă la nivel național, precum și valoarea investițională pentru inițierea și dezvoltarea de către străini a investițiilor în Republica Moldova.

(8) Agenția Servicii Publice confecționează cărți de rezidență străinilor cu drept de ședere temporară/permanentă, și cărți de rezidență, documente de călătorie pentru persoanele cărora li s-a recunoscut statutul de apatrid pe teritoriul Republicii Moldova.

Capitolul II

ADMISIA STRĂINILOR ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Articolul 9. Condițiile de admisie

(1) Admisia pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinului care îndeplinește următoarele condiții:

a) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, care permite titularului trecerea frontierei și care este valabil pentru o perioadă de cel puțin trei luni de la data preconizată a plecării de pe teritoriul Republicii Moldova;

b) posedă viză valabilă acordată în temeiul Legii nr. 257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor

terțe care sunt exonerati de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, după caz;

- c) nu este subiectul unui consemn restrictiv;
- d) nu reprezintă o amenințare pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică;
- e) nu și-a epuizat durata de ședere pe teritoriul Republicii Moldova acordată prin lege;
- f) justifică scopul admisiei și a șederii planificate în Republica Moldova;
- g) nu există suspiciune rezonabilă că scopul intrării și șederii în Republica Moldova este utilizat în vederea pseudo-legalizării;
- h) prezintă dovada mijloacelor de întreținere suficiente atât pentru durata șederii planificate, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzitul către o altă țară în care intrarea îi este garantată, fără a recurge la sistemul de asistență socială din Republica Moldova;
- i) prezintă dovada spațiului de locuit sau de cazare pe întreaga durată de ședere planificată;
- j) dispune de asigurare medicală valabilă pentru Republica Moldova;
- k) prezintă acte confirmative că i se va permite accesul pe teritoriul statului de destinație sau că va părăsi teritoriul Republicii Moldova, în cazul străinilor aflați în tranzit;

(2) În sensul aplicării prevederii alin. (1) lit. h), dovada mijloacelor de întreținere pentru străinii care necesită viză sau drept de ședere temporară/permanentă, în funcție de scopul solicitat, este stabilită de Guvern.

(3) În sensul aplicării prevederii alin. (1) lit. i), dovada spațiului de locuit sau de cazare pe teritoriul Republicii Moldova, în funcție de scopul solicitat, este stabilită de Guvern.

(4) Străinul titular al unei cărți de rezidență, valabilă și eliberată de autoritățile Republicii Moldova, este exceptat de la prevederile stipulate la alin. (1), lit. b).

Articolul 10. Justificarea scopului

(1) La solicitarea admisiei sau dreptului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, solicitantul are obligația de a prezenta documente care să justifice în mod clar și obiectiv scopul declarat.

(2) În funcție de scopul declarat, solicitantul prezintă una sau mai multe dintre următoarele documente justificative:

- a) contract de muncă, contract de prestări servicii ori altă dovadă a angajării;
- b) documentul ce atestă înscrierea la studii în instituții de învățământ, parte a sistemului educațional, programe de formare profesională, stagiere sau activitate academică;

- c) acord de voluntariat sau „Au pair” încheiat cu instituție sau familie gazdă;
- d) acte de stare civilă și alte dovezi ale relațiilor de familie (certificat de căsătorie, certificat de naștere, alte documente justificative similare);
- e) scrisori de invitație sau garanții din partea persoanelor fizice sau juridice, întreprinderi sau entități de pe teritoriul Republicii Moldova;
- f) orice alte documente relevante care susțin scopul și condițiile admisiei sau șederii solicitate, prevăzute de legislație.

(3) Autoritățile vor verifica dacă documentele prezentate sunt autentice, corecte și convingătoare și dacă se potrivesc cu situația și scopul declarat de către solicitant.

(4) În lipsa unor documente concludente sau în cazul în care scopul declarat este considerat nejustificat sau disproporționat, autoritatea competentă respinge cererea de admisie, cererea de acordare ori prelungire a dreptului de ședere, cu indicarea motivelor legale.

Articolul 11. Profilul de risc

(1) În sensul aplicării dispoziției art. 9 alin. (1) lit. d) se consideră că străinul prezintă o amenințare pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică, dacă există suspiciune rezonabilă că acesta:

- a) finanțează, pregătește, sprijină sau comite activități teroriste semnalate de organizațiile internaționale la care Republica Moldova este parte sau de autoritățile specializate în combaterea terorismului;
- b) este implicat în grupuri criminale organizate cu caracter transnațional sau sprijină activitatea acestora;
- c) a săvârșit sau a participat la săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii, crime de război sau crime contra umanității, conform tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;
- d) a comis infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave în Republica Moldova ori în străinătate și are antecedente penale nestinse potrivit Codului penal nr. 985/2002;
- e) a fost sau este implicat în traficul de ființe umane sau în organizarea migrației ilegale;
- f) organizează sau sprijină, direct sau indirect, acțiuni de destabilizare a instituțiilor statului, a ordinii constituționale sau a siguranței publice;
- g) propagă mesaje extremiste, ideologii totalitare sau promovează prin orice mijloace acțiuni ce subminează valorile democratice și statul de drept;
- h) participă la acte de vandalism, distrugere de bunuri publice sau private, tulburarea liniștii publice ori ocuparea ilegală a spațiului public;

i) instigă la violență, ură sau discriminare pe criterii de rasă, naționalitate, religie, origine etnică, orientare politică sau orice alt criteriu interzis de lege;

(2) Serviciul de Informații și Securitate și Inspectoratul General pentru Migrație efectuează evaluarea profilului de risc a străinului, pe baza informațiilor furnizate de instituțiile abilitate, a analizelor de risc și a cooperării internaționale în domeniul securității.

(3) Persoanele identificate ca având un profil de risc pentru securitatea națională fac obiectul unor măsuri restrictive sau alte măsuri prevăzute de legislație și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

(4) Decizia autorităților prevăzute la alin. (2) privind evaluarea profilului de risc în adresa securității se bazează pe date, probe și informații colectate.

Capitolul II

VIZELE

Secțiunea 1

Dispoziții generale și tipurile de viză

Articolul 12. Drepturile conferite prin viză

(1) Viza acordă titularului dreptul de a intra pe teritoriul Republicii Moldova, în situația în care, în momentul prezentării acestuia în punctul de trecere a frontierei de stat, Poliția de Frontieră constată că nu există vreunul dintre motivele de nepermisere a intrării în țară prevăzute în Legea nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova.

(2) Dreptul de ședere acordat prin viză se poate exercita numai în perioada de valabilitate a acesteia.

(3) Vizele eliberate și prelungite produc efecte juridice doar pe teritoriul Republicii Moldova.

(4) Lista resortisanților statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sînt exonați de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova este reglementată în Legea nr. 257/2013.

(5) Procedura, forma, conținutul, elementele de siguranță și scopul pentru care se acordă viza se aprobă de Guvern.

Articolul 13. Tipurile de viză

(1) În funcție de scopurile pentru care se acordă, vizele pot fi:

- a) tip „A” – tranzit aeroportuar;
- b) tip „B” – tranzit;
- c) tip „C” – scurtă ședere;
- d) tip „D” – lungă ședere.

(2) Viza se acordă străinilor de către Direcția Afaceri Consulare a Ministerului Afacerilor Externe și misiunile diplomatice și oficiile consulare ale Republicii Moldova.

(3) Viza poate fi eliberată străinilor și într-un punct de trecere a frontierei de stat, cu respectarea condițiilor de admisie prevăzute la art. 9, în următoarele situații excepționale:

- a) în caz de urgență, determinată de dezastre, calamități naturale sau accidente;
- b) în caz de deces sau boală gravă a unui membru de familie aflat pe teritoriul Republicii Moldova, cu prezentarea unui document confirmativ eliberat de autoritatea competentă;
- c) în cazul echipajelor și pasagerilor navelor sau aeronavelor aflate în situații de urgență, care sînt nevoite să acosteze ori să aterizeze ca urmare a unor defecțiuni, stare atmosferică nefavorabilă sau a pericolului de atac terorist;
- d) în cazul funcționarilor din cadrul organizațiilor internaționale, delegați să îndeplinească misiuni oficiale în Republica Moldova într-un interval de timp scurt, care nu va depăși perioada de 15 zile, cu acordul Ministerului Afacerilor Externe;
- e) în cazul participanților la acțiunile internaționale, organizate în Republica Moldova cu acordul Ministerului Afacerilor Externe, dacă intervalul de timp dintre data informării participanților și data acțiunii nu permite obținerea vizelor.

(4) O viză eliberată la punctul de trecere a frontierei de stat conferă titularului dreptul de ședere pentru o perioadă de pînă la 15 zile, în funcție de scopul și condițiile șederii prevăzute. În cazul tranzitului, durata șederii autorizate corespunde timpului necesar realizării scopului tranzitului, însă nu trebuie să depășească 5 zile.

Secțiunea a 2-a

Viza de tranzit

Articolul 14. Regimul vizei de tranzit

(1) Viza de tranzit se eliberează la solicitarea străinului care urmează să tranziteze teritoriul Republicii Moldova în scopul deplasării într-un stat terț.

(2) Perioada de valabilitate a vizei de tranzit nu trebuie să depășească 12 luni, cu dreptul de a rămâne pe teritoriul țării nu mai mult de 72 de ore pentru un tranzit.

(3) Viza de tranzit poate fi cu o singură sau cu multiple intrări și ieșiri, cu condiția respectării termenului cumulativ de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, care nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile. Acest lucru implică luarea în considerare a ultimei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere.

Articolul 15. Acordarea vizei de tranzit

(1) Viza de tranzit se acordă străinilor din statele menționate în Legea nr. 257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sunt exonerati de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova.

Articolul 16. Regimul vizei de tranzit aeroportuar

(1) Viza de tranzit aeroportuar permite străinului să treacă prin zona de tranzit internațional a unui aeroport din Republica Moldova, fără a intra pe teritoriul statului, cu ocazia unei escale sau a unui transfer între două tronsoane ale unui zbor internațional.

(2) Viza de tranzit aeroportuar poate fi cu o singură sau cu multiple intrări și ieșiri.

(3) Viza de tranzit aeroportuar se eliberează pentru o perioadă ce nu depășește 6 luni și permite străinului rămânerea în zona aeroportuară cel mult 5 zile.

Articolul 17. Acordarea vizei de tranzit aeroportuar

(1) Viza de tranzit aeroportuar se acordă străinilor din statele menționate în Legea nr. 257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sunt exonerati de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova.

(2) Viza de tranzit aeroportuar nu este necesară:

- a) membrilor echipajelor de aeronavă;
- b) titularilor de pașapoarte diplomatice și de pașapoarte de serviciu sau asimilate acestora;
- c) cetățenilor statelor cu care Republica Moldova are încheiate tratate în acest sens;
- d) titularilor permiselor de ședere, ai vizei (exceptând viza de tranzit), ai cardurilor diplomatice de acreditare sau ai documentelor echivalente, eliberate de unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau de unul dintre statele părți ale Acordului Schengen, de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Statele Unite ale Americii și Canada.

Secțiunea a 3-a

Viza de scurtă ședere

Articolul 18. Regimul vizei de scurtă ședere

(1) Viza de scurtă ședere se eliberează pentru o perioadă ce nu va depăși 60 de luni, cu una sau mai multe șederi a căror durată cumulativă nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, ceea ce implică luarea în considerare a ultimei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere.

(2) Viza de scurtă ședere poate fi cu o singură sau cu multiple intrări și ieșiri.

(3) Viza de scurtă ședere prin care s-a acordat un termen de ședere mai mic de 90 de zile poate fi prelungită cu noi termene, astfel încât durata totală a șederii acordate să nu depășească 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, ceea ce implică luarea în considerare a ultimei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere. Prolungirea vizei poate avea loc doar în același scop pentru care a fost acordată, conform condițiilor și procedurii stabilite de Guvern.

Articolul 19. Acordarea vizei de scurtă ședere

(1) Viza de scurtă ședere, se acordă străinilor din statele menționate în Legea nr. 257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sunt exonerati de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, cu respectarea condițiilor de admisie prevăzute de prezenta lege.

(2) Viza de scurtă ședere se acordă în următoarele scopuri:

a) misiune – străinilor care îndeplinesc funcții în cadrul guvernelor, administrațiilor publice sau organizațiilor internaționale, precum și celor care, prin scopul șederii lor în Republica Moldova, prezintă interes pentru relațiile dintre ea și statul de apartenență. Acest tip de viză se poate elibera și membrilor de familie care îi însoțesc;

b) turism – străinilor care urmează să călătorească în Republica Moldova pentru motive turistice;

c) vizită – străinilor care intenționează să se deplaseze în Republica Moldova în vizită la cetățeni moldoveni sau la cetățeni străini titulari de cărți de rezidență valabile;

d) afaceri – străinilor care intenționează să călătorească în Republica Moldova în scopuri economice sau comerciale, pentru înființarea unei societăți comerciale, reprezentanțe sau filiale, pentru negociere și vânzare de servicii sau de mărfuri ori pentru încheierea contractelor de vânzare a serviciilor sau a mărfurilor, pentru verificarea folosirii și funcționării bunurilor achiziționate ori vândute în cadrul contractelor comerciale și de cooperare industrială, precum și străinilor care sînt sau care urmează să devină asociați ori acționari ai unei societăți comerciale din Republica Moldova;

e) transport – străinilor care urmează să călătorească în perioade scurte, în scopul desfășurării unor activități profesionale legate de transportul de mărfuri sau de transportul de persoane;

f) activități sportive – străinilor care urmează să intre în Republica Moldova pe o durată limitată în vederea participării la competiții sportive;

g) activități independente, prestarea serviciilor contractuale, tratament medical de scurtă durată, activități culturale, educaționale, științifice, umanitare, religioase

și/sau alte activități ce nu contravin legislației – în condițiile justificării prezenței în Republica Moldova.

(3) Cererea de prelungire a vizei de scurtă ședere se depune cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de expirarea termenului stabilit în viză, la Inspectoratul General pentru Migrație.

Secțiunea a 4-a

Viza de lungă ședere

Articolul 20. Regimul vizei de lungă ședere

(1) Viza de lungă ședere se eliberează pentru o perioadă ce nu va depăși 12 luni cu una sau mai multe șederi a căror durată cumulativă nu va depăși 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, ceea ce implică luarea în considerare a ultimei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere, care permite străinului să solicite dreptul de ședere temporară.

(2) Viza de lungă ședere poate fi cu o singură sau cu multiple intrări și ieșiri. Viza de lungă ședere nu se prelungește.

Articolul 21. Acordarea vizei de lungă ședere

(1) Viza de lungă ședere se acordă străinilor menționați în Legea nr. 257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sunt exonerati de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, cu respectarea condițiilor generale de admisie prevăzute de prezenta lege.

(2) Viza de lungă ședere se acordă în următoarele scopuri:

a) desfășurarea activității de întreprinzător – străinilor care efectuează investiții în economia națională, care sînt sau care urmează să devină acționari sau asociați cu atribuții de conducere și de administrare a unor societăți comerciale din Republica Moldova;

b) angajare în muncă – străinilor care urmează să intre în Republica Moldova în vederea încadrării în muncă, transferați temporar de către companiile străine, care desfășoară activități în baza contractului de stagiere sau care desfășoară activități sezoniere. În astfel de scop se eliberează vize și sportivilor care urmează să evolueze în cadrul unor cluburi sau echipe din Republica Moldova, în baza unui contract individual de muncă negociat și încheiat de către părți;

c) studii – străinilor care urmează să intre în Republica Moldova pentru a studia în învățămîntul primar, secundar, învățămîntul profesional tehnic secundar și în învățămîntul superior sau postuniversitar;

d) reîntregirea familiei – străinilor care urmează să intre în Republica Moldova pentru reîntregirea familiei și păstrarea integrității ei, cu membru de familie.

Solicitarea de viză va fi însoțită de avizul pentru reîntregirea familiei, eliberat de Inspectoratul General pentru Migrație, după caz.

e) activități de voluntariat sau religioase – străinilor care urmează să intre în Republica Moldova pentru a desfășura activități în scop de voluntariat sau în domeniul cultelor recunoscute pe teritoriul Republicii Moldova;

f) tratament – străinilor care urmează tratament medical de lungă durată, balneosanatorial și de recuperare;

g) activități în domeniul tehnologiei informației – străinilor care urmează să intre în Republica Moldova pentru desfășurarea activității de conducere în cadrul persoanelor juridice rezidente ale parcului pentru tehnologia informației sau a uneia dintre activitățile prevăzute la Legea nr.77/2016 cu privire la parcurile pentru tehnologia informației la o persoană juridică cu activități în domeniul tehnologiei informației;

h) transferul temporar al personalului în cadrul aceleiași persoane juridice – străinilor care urmează să intre în Republica Moldova pentru desfășurarea unei activități în calitate de persoană cu funcție de conducere sau de specialist;

i) activități de stagiu – străinilor transferați temporar în cadrul aceleiași persoane juridice, care urmează să intre în Republica Moldova în scopul dezvoltării profesionale sau al formării tehnice.

j) programe de schimb de elevi și „Au pair” – elevilor din învățământul secundar și tinerilor cu vârsta cuprinsă între 18-26 ani, participanți la programe educaționale și de schimb au pair;

Secțiunea a 5-a

Refuzul, anularea și revocarea vizei

Articolul 22. Temeiuri de refuz a vizei

(1) Eliberarea vizei se refuză în următoarele cazuri:

a) nu sunt întrunite condițiile de admitere prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a), c), d), f) – j).

b) sunt prezentate date false sau informații eronate în vederea admiterii;

c) solicitantul a fost îndepărtat de pe teritoriul Republicii Moldova și, până la depunerea cererii de viză, nu a restituit cheltuielile suportate de către Inspectoratul General pentru Migrație;

d) nu a fost achitată taxa de viză.

(2) În cazul în care străinul solicită eliberarea vizei de lungă ședere, prevederea art. 9 alin. (1) lit. e) nu constituie temei de refuz.

(3) În cazul refuzului acordării vizei, decizia de refuz se comunică solicitantului în baza formularului stabilit de Guvern și poate fi contestată în

conformitate cu prevederile Codului administrativ nr. 116/2018.

Articolul 23. Anularea vizei

(1) Temeiurile de anulare a vizei:

a) se constată că, la momentul eliberării sale, nu au fost îndeplinite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a), c), d) și g);

b) există suspiciune rezonabilă că viza a fost obținută pe baza unor documente false sau falsificate;

(2) Viza se anulează: în străinătate, de către Direcția afaceri consulare, misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale Republicii Moldova; la trecerea frontierei de stat, de către Poliția de Frontieră; în țară, de către Inspectoratul general pentru Migrație.

(3) Incapacitatea titularului de viză de a prezenta la frontieră unul sau mai multe documente care justifică scopul intrării pe teritoriul Republicii Moldova, nu conduce în mod automat la decizia de anulare.

(4) Decizia de anulare a vizei și motivele pe care se întemeiază această decizie se comunică solicitantului în termen de 3 zile lucrătoare sau imediat în cazul anulării vizei de către Poliția de Frontieră.

(5) Persoana a cărei viză a fost anulată are dreptul să conteste decizia respectivă în conformitate cu prevederile Codului administrativ nr. 116/2018.

(6) Procedura de anulare a vizei este stabilită de Guvern.

Articolul 24. Revocarea vizei

(1) Temeiurile de revocare a vizei:

a) se constată că nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru eliberarea vizei;

b) dacă în termen de cel mult 24 ore din momentul eliberării vizei, autoritățile competente din domeniul securității și ordinii publice notifică despre situația nerespectării condițiilor generale de admisie prevăzute de prezenta lege;

c) la cererea titularului.

(2) Viza se revocă: în străinătate, de către Direcția afaceri consulare, misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale Republicii Moldova; la trecerea frontierei de stat, de către Poliția de Frontieră; în țară, de către Inspectoratul general pentru Migrație..

(3) În cazul revocării vizei, prevederile art. 23 alin. (4) și (5) se aplică corespunzător, cu excepția situației în care viza a fost revocată la cererea titularului.

Secțiunea a 6-a

Invitația

Articolul 25. Condițiile de eliberare a invitației

(1) Invitația se eliberează la cerere persoanei fizice care a atins vârsta de 18

ani, cu domiciliu sau reședință temporară în Republica Moldova sau a beneficiarului solicitant.

(2) Ministerul Afacerilor Externe, în comun cu Ministerul Afacerilor Interne și cu alte autorități abilitate ale Republicii Moldova, stabilesc lista statelor ai căror cetățeni vor primi vize pe bază de invitație, aprobată de Guvern.

(3) La depunerea cererii privind eliberarea invitației, persoana care invită străinul semnează o declarație prin care își asumă obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care acesta nu părăsește teritoriul țării până la expirarea termenului stabilit prin viză.

(4) Nu au dreptul să depună cerere de eliberarea invitației, titularii cărții de rezidență eliberate în scop de studii sau tratament.

(5) Sunt exceptați de la procedura de invitație următoarele categorii de străini:

a) copilul al cărui părinte/tutore/curator/custode deține carte de rezidență în Republica Moldova, valabilă cel puțin 90 de zile de la data acordării vizei;

b) străinul care solicită viză de tranzit sau viză de tranzit aeroportuar cu condiția respectării prevederii art.9 alin. (1) lit. j);

c) copilul al cărui părinte/tutore/curator/custode străin este căsătorit cu un cetățean al Republicii Moldova;

d) străinul titular al cărții de rezidență sau vizei valabile (cu excepția vizei de tranzit aeroportuar), eliberate de unul din statele membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau a statelor părți ale Acordului Schengen, de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Statele Unite ale Americii, Canada, fără a se depăși perioada de valabilitate a acestuia/acesteia;

e) apatridul care face dovada nașterii pe teritoriul Republicii Moldova sau al Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești;

f) străinul invitat de Administrația Prezidențială, Parlament, Guvern sau de autoritățile administrației publice centrale, care își asumă obligația suportării cheltuielilor aferente cazării, asigurării medicale facultative și îndepărtării acestuia;

g) străinul titular de pașaport diplomatic sau de pașaport de serviciu;

h) soțul/soția, copiii și părinții străinului beneficiar al unei forme de protecție acordate în temeiul Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova;

i) străinul care deține funcția de consul onorific al Republicii Moldova;

j) străinilor cărora li se eliberează viză în punctele de trecere a frontierei de stat, în situații de excepție.

(6) Invitația este valabilă pentru o perioadă de 3 luni și este utilizată pentru obținerea unei singure vize.

(7) Forma, conținutul, elementele de siguranță și procedura de eliberare a

invitației se stabilesc de Guvern.

Articolul 26. Refuzul eliberării invitației

(1) Eliberarea invitației se refuză:

- a) dacă străinul nu întrunește condițiile de admitere prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a), c) – j);
- b) sunt prezentate date false sau informații eronate în vederea obținerii invitației;
- c) străinul a fost îndepărtat de pe teritoriul Republicii Moldova și, până la depunerea cererii de eliberarea invitației, nu au fost restituite cheltuielile suportate de către Inspectoratul General pentru Migrație;
- d) beneficiarul solicitant se află în procedură de lichidare sau nu desfășoară activitate economică reală;
- e) nu a fost achitată taxa de stat.

(2) Decizia privind refuzul eliberării invitației se comunică în scris solicitantului în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii și poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ nr. 116/2018.

(3) Nu se aprobă, pentru o perioadă de 2 ani, depunerea unei cereri privind eliberarea invitație, dacă străinul invitat anterior nu a părăsit teritoriul țării în termenul de valabilitate al vizei.

Capitolul III

ȘEDEREA STRĂINILOR ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Secțiunea 1

Ședere pe un termen de până la 90 de zile

Articolul 27. Condiții generale privind șederea străinilor până la 90 de zile

(1) Străinul care nu are obligația de a obține viză pentru intrare în Republica Moldova poate rămâne pe teritoriul țării pentru o perioadă de până la 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, ceea ce implică luarea în considerare a ultimei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere, dacă tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel.

(2) Străinul care are obligația de a obține viză pentru intrare în Republica Moldova poate rămâne pe teritoriul țării pentru perioada și scopul de ședere stabilite în viză.

(3) În sensul aplicării alin. (1), data intrării se consideră ca fiind prima zi de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, iar data ieșirii se consideră ca fiind ultima zi de ședere pe teritoriul Republicii Moldova. Perioada de ședere autorizată în

temeiul unei vize de lungă ședere sau a unei cărți de rezidență nu este luată în considerare la calcularea perioadei de ședere pe teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 28. Condițiile speciale de ședere până la 90 de zile ale unor categorii de străini

(1) Pot desfășura activități profesionale, de cercetare, culturale sau educaționale pentru o perioadă de până la 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, ceea ce implică luarea în considerare a ultimei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere, în baza unei vize de scurtă ședere, după caz, următoarele categorii de străini:

a) persoanele din domeniul artistic și cultural (actori, interpreți, regizori, artiști plastici, muzicieni), precum și personalul tehnic și administrativ care le însoțește în cadrul turneelor sau proiectelor culturale desfășurate în Republica Moldova;

b) cadrele didactice din învățământul superior și cercetătorii științifici aflați în mobilitate academică în baza unor tratate internaționale sau acorduri interinstituționale, care desfășoară activități de predare sau cercetare pentru o durată determinată;

c) persoanele implicate în proiecte de cercetare finanțate din surse europene sau internaționale, în baza unui parteneriat, cu excepția celor angajate în baza unui contract de muncă;

d) profesioniștii independenți care pot dovedi activitatea lor prin licențe, certificate profesionale sau contracte civile, desfășurând activități ocazionale fără angajare în câmpul muncii pe teritoriul Republicii Moldova;

e) persoanele aflate în vizite de afaceri justificate prin invitații oficiale, contracte comerciale în discuție, participări la conferințe sau forumuri economice;

f) persoanele transferate temporar în Republica Moldova de către un angajator străin, pe baza unui acord inter-corporativ, în scop de asistență tehnică, consultanță sau formare profesională;

g) persoanele delegate de angajatori străini pentru a îndeplini sarcini oficiale sau tehnice în interes de serviciu, în baza unui contract sau mandat formal;

h) administratorii societăților comerciale sau necomerciale înregistrate în Republica Moldova, care își exercită temporar atribuțiile manageriale, fără remunerare locală;

i) investitorii străini (asociați, acționari, membri ai consiliului de administrație) care nu dețin funcții salarizate în întreprindere, dar care sunt prezenți temporar în Republica Moldova în vederea supravegherii activității sau dezvoltării investițiilor proprii;

j) persoanele sosite în scop educațional în cadrul programelor de schimb academic, stagii de formare neremunerate sau programe de perfecționare

profesională, în baza unui acord semnat cu o instituție autorizată din Republica Moldova;

k) străinii implicați în activități de voluntariat în corespundere cu prevederile Legii voluntariatului nr. 121/2010, fără a fi remunerați sau a avea un contract de voluntariat, dar care pot prezenta documente justificative privind activitatea desfășurată.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și categoriilor de străini care sunt exonerati de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova.

(3) Străinii sosiți la muncă în baza contractelor individuale de muncă ocupă exclusiv locurile de muncă vacante înregistrate de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

Articolul 29. Condiții speciale de evidență

(1) Categoriile de străini menționați la art. 28 alin. (1) și alin. (2) lit. e), au obligația să declare Inspectoratului General pentru Migrație activitatea de muncă pe care aceștea o desfășoară pe teritoriul Republicii Moldova în termen de 10 zile de la data începerii activității, pentru a fi luați în evidență.

(2) Declarația însoțită de documentul de călătorie se depune în format electronic sau la Ghișeul unic.

(3) Forma și conținutul declarației se aprobă prin ordinul șefului Inspectoratului General pentru Migrație.

(4) În situația în care străinul nu respectă obligația prevăzută la alin. (1) acesta poartă răspundere contravențională, cu aplicarea măsurii de returnare de pe teritoriul țării, după caz.

Articolul 30. Calcularea perioadei de ședere

Metodologia de calcul a perioadei de ședere a străinilor care intră pe teritoriul Republicii Moldova, se aprobă de către ministrul afacerilor interne, fără a aduce atingere tratatelor internaționale la care Republica Moldova aprobate în acest sens.

Secțiunea a 2-a

Șederea pe un termen mai mare de 90 de zile

Articolul 31. Tipurile dreptului de ședere temporară

(1) Pentru o ședere mai mare de 90 de zile, străinul are obligația să obțină drept de ședere temporară pe teritoriul Republicii Moldova.

(2) Dreptul de ședere temporară se acordă în următoarele scopuri:

- a) desfășurarea unei activități remunerate;
- b) desfășurarea unei activități sezoniere;
- c) muncă înalt calificată;

- d) transfer intra-corporativ;
- e) investiții;
- f) studii;
- g) activități de cercetare;
- h) programe de schimb de elevi;
- i) reîntregirea familiei;
- j) activități de voluntariat;
- k) activități religioase;
- l) activități sportive;
- m) activități culturale;
- n) tratament medical de lungă durată, balneosanatorial sau de recuperare;
- o) protecția victimelor traficului de ființe umane;
- p) protecția victimelor violenței în familie;
- q) activități în domeniul tehnologiei informației;
- r) exercitarea unor funcții de conducere;
- s) formare profesională prin activități de stagiu;
- t) desfășurarea de activități în calitate de nomad digital;
- u) programe „Au pair”;
- v) mobilitate economică;

w) alte situații motivate, care nu sunt prevăzute în mod explicit de prezenta lege, atunci când acordarea acestuia este necesară pentru respectarea principiilor fundamentale privind respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, pentru protejarea unor interese majore de ordin public, umanitar sau de securitate națională, și este justificat printr-o evaluare individuală, temeinică și proporțională a circumstanțelor concrete.

(3) Cazurile specificate la alin. (2) lit. w) se examinează de o comisie specializată, a cărei regulament de aprobă prin ordinul Inspectoratului General pentru Migrație.

(4) Dreptul de ședere temporară în scop de activități remunerate nu se acordă copiilor.

(5) Pot desfășura activități remunerate fără obținerea unui drept de ședere eliberat în acest scop, următoarele categorii de străini:

- a) titularii dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei în Republica Moldova;
- b) apatrizii al căror statut a fost recunoscut pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu prevederile prezentei legi;
- c) titularii dreptului de ședere permanentă în Republica Moldova.
- d) străinii pentru care tratatele internaționale la care Republica Moldova este

parte stabilesc un regim diferit de angajare sau desfășurare a activității, prevalând asupra prevederilor naționale.

(6) Prin derogare de la prevederile alin.(5) străinii cu drept de ședere provizorie pentru studii pot desfășura activități remunerate pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu legislația muncii, cu respectarea duratei normale a timpului de muncă în perioada estivală a anului calendaristic sau cu durata redusă a timpului de muncă care nu poate depăși 15 ore pe săptămână în perioada programului de studii stabilit de instituția de învățământ.

Articolul 32. Condițiile de solicitare a dreptului de ședere temporară

(1) Inspectoratul General pentru Migrație acordă, la cerere, dreptul de ședere pe un termen ce va depăși 90 de zile, străinilor care se află înafara sau care au intrat pe teritoriul Republicii Moldova.

(2) Cererea de acordare a dreptului de ședere se depune cu 30 de zile înainte de expirarea termenului de ședere legală, cu excepția situației în care străinul se află în afara teritoriului Republicii Moldova.

(3) Cererea se depune electronic sau la Ghișeul unic, personal sau prin intermediul beneficiarului solicitant, entității gazde sau familiei gazde, în funcție de scopul solicitat, cu excepțiile stabilite de prezenta lege.

(4) Documentele justificative care însoțesc cererea se depun în limba română. În cazul în care documentele se depun într-o altă limbă de circulație internațională, acestea se traduc în limba română, cu autentificare notarială.

(5) Cererea conține date cu caracter personal ale solicitantului, inclusiv imaginea facială. La depunerea cererii străinul își dă consimțământul cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.

(6) În cazul depunerii cererii de către reprezentantul legal, tutore sau curator, în interesele copilului sau unor categorii de persoane vulnerabile, consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal se exercită de către acesta.

(7) Cererea este însoțită de certificatul de cazier judiciar sau un alt document cu aceeași valoare juridică tradus și legalizat/apostilat de autoritățile statului din țara de origine, eliberat în ultimele 6 luni de autoritățile statului din țara de origine.

(8) Prin derogare de la prevederile alin. (7), în cazul în care străinul în ultimii doi ani are o ședere legală într-o altă țară decât țara a cărei cetățenie o deține, acesta prezintă certificatul de cazier judiciar sau un alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile statului de reședință, tradus și legalizat/apostilat, precum și documentul ce confirmă dreptul de ședere.

(9) Titularul unei cărți de rezidență temporară valabilă, are dreptul să solicite acordarea dreptului de ședere temporară în alt scop, fără prezentarea certificatului de cazier judiciar și, după caz, a vizei de lungă ședere.

(10) Dreptul de ședere temporară se acordă în baza vizei de lungă ședere, în scopul pentru care a fost eliberată, cu excepția categoriilor de străini care sunt exonerati de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova.

(11) Străinul căsătorit cu un cetățean al Republicii Moldova, reîntors în baza unui acord de readmisie are dreptul să solicite acordarea dreptului de ședere temporară, fără viză de lungă ședere eliberată în acest scop.

(12) Formularul, conținutul și elementele unei cereri de acordare/prelungire a dreptului de ședere, în funcție de scopul solicitat, se aprobă prin ordinul șefului Inspectoratului General pentru Migrație.

Articolul 33. Examinarea cererii

(1) În termen de 30 de zile de la data recepționării cererii, Inspectoratul General pentru Migrație emite decizia privind acordarea/prelungirea sau refuzul dreptului de ședere temporară.

(2) În cazul în care există suspiciune rezonabilă referitor la autenticitatea datelor sau a informațiilor prezentate de către solicitant, acesta este audiat în cadrul unui interviu.

(3) În cazul în care sunt necesare verificări suplimentare sau dacă informațiile sunt incomplete conform criteriilor prevăzute de prezenta lege, termenul de examinare a cererii poate fi prelungit în condițiile Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018.

(4) În situația prevăzută la alin. (2) termenul de examinare a cererii se suspendă pentru o perioadă de cel mult 15 zile.

(5) Străinului care se află în perioadă de ședere legală pe teritoriul Republicii Moldova la data depunerii cererii privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere, i se menține dreptul de ședere până la data soluționării acesteia.

(6) În toate cazurile, examinarea și evaluarea actelor/documentelor justificative se realizează cu respectarea principiilor proporționalității, transparenței și nediscriminării.

Articolul 34. Decizia de acordare/refuzul dreptului de ședere temporară

(1) Decizia de acordare/prelungire sau refuzul dreptului de ședere este semnată electronic sau olograf.

(2) Decizia de refuz conține, în mod obligatoriu, elementele art. 120 al Codul administrativ nr. 116/2018, și se notifică solicitantului dreptului de ședere sub orice formă în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii.

(3) Decizia de refuz conține, în mod obligatoriu, dispoziții privind returnarea străinului.

(4) Decizia de refuz poate fi contestată de către solicitantul dreptului de ședere temporară în termen de 15 zile de la data aducerii la cunoștință, cu respectarea procedurii prealabile prevăzute de Codul administrativ nr. 116/2018.

(5) La cererea străinului, în cazuri justificate, decizia se pune la dispoziție și într-o limbă de circulație internațională, în vederea asigurării dreptului efectiv la apărare și contestație.

Subsecțiunea 1 **Lucrător imigrant**

Articolul 35. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru lucrătorul imigrant care desfășoară activitate remunerată

(1) Se acordă drept de ședere lucrătorului imigrant pentru desfășurarea unei activități remunerate în cazul în care:

1) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;

2) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – i);

3) se prezintă actul ce confirmă înregistrarea locului de muncă la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, cu excepția specialiștilor din domeniul tehnologiei informației;

4) este încheiat un contract individual de muncă, care include cel puțin următoarele elemente:

a) durata și datele de identificare ale beneficiarului solicitant;

b) funcția ocupată;

c) salariul și condițiile de muncă;

5) se prezintă demersul administratorului principal al zonei economice libere, în cazul străinului care se angajează în zona economică liberă;

6) se prezintă demersul persoanei juridice cu activități în domeniul tehnologiei informației și certificatul confirmativ privind deținerea titlului de rezident al parcului pentru tehnologia informației în cazul persoanelor juridice rezidente ale parcului pentru tehnologia informației.

7) se prezintă declarație referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală;

8) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

9) este achitată taxa de stat.

(2) Contingentele de admisie pentru lucrătorii sezonieri se stabilesc de Guvern sau acorduri bilaterale.

(3) Dreptul de ședere pentru desfășurarea unei activități remunerate se prelungește în condițiile prevăzute la alin. (1), cu excepția prevederilor pct. 3).

Articolul 36. Termenul de acordare/prelungire a dreptului de ședere temporară lucrătorului imigrant pentru desfășurarea unei activități remunerate

Dreptul de ședere pentru desfășurarea unei activități remunerate se acordă/prelungește pentru următoarea perioadă:

- a) 3 ani pentru desfășurarea unei activități remunerate în zone economice libere;
- b) 3 ani pentru desfășurarea unei activități remunerate în domeniul tehnologiei informației;
- c) 1 an pentru desfășurarea unei activități remunerate, cu excepția cazului când durata contractului de muncă este mai scurtă.

Articolul 37. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru lucrătorul imigrant care desfășoară activitate remunerate

Se refuză acordarea/prelungirea dreptului de ședere lucrătorului imigrant pentru desfășurarea unei activități remunerate, în următoarele cazuri:

- a) nu sunt întrunite condițiile de acordarea/prelungirea dreptului de ședere prevăzute la art. 35 alin. (1);
- b) dacă documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, sunt falsificate sau conțin informații eronate;
- c) beneficiarul solicitant se află în procedură de lichidare sau nu desfășoară activitate economică reală;
- d) beneficiarul solicitant nu și-a îndeplinit obligațiile legale privind securitatea și sănătatea în muncă sau obligațiile contractuale;
- e) beneficiarul solicitant a fost sancționat în conformitate cu legislația națională pentru munca nedeclarată sau pentru angajare ilegală;
- f) beneficiarul solicitant a fost înființată sau funcționează pentru a facilita intrarea străinilor în țară;
- g) au fost depășite contingentele de admisie.

Subsecțiunea a 2-a

Lucrătorul ICT

Articolul 38. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru lucrătorul ICT

(1) Se acordă drept de ședere temporară în calitate de lucrător ICT, în cazul care:

- 1) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;

- 2) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. a) – i);
 - 3) se demonstrează că întreprinderea stabilită într-o țară terță și entitatea din Republica Moldova aparțin aceleiași companii sau aceluiași grup de întreprinderi;
 - 4) se prezintă dovada angajării în cadrul aceleiași întreprinderi sau a grupului de întreprinderi pentru o perioadă de:
 - a) cel puțin 3 luni și maxim 12 luni anterior transferului, în cazul cadrelor de conducere și specialiștilor;
 - b) cel puțin 3 luni și maxim 6 luni anterior transferului, în cazul stagiarii;
 - 5) se prezintă un contract individual de muncă și, dacă este necesar, o scrisoare de transfer care să includă:
 - a) durata transferului și locația beneficiarului solicitant;
 - b) funcția ocupată în cadrul beneficiarului solicitant;
 - c) salariul și condițiile de muncă;
 - 6) se prezintă dovada calificării profesionale sau experienței, în cazul conducătorului sau specialistului;
 - 7) se prezintă diploma de studii superioare, în cazul stagiarii;
 - 8) să prezinte declarație referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea acestuia a devenit ilegală;
 - 9) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;
 - 10) este achitată taxa de stat;
- (2) Prin derogare de la prevederile art. 32 alin. (3), cererea se depune de către beneficiarul solicitant doar atunci când străinul se află în afara teritoriului Republicii Moldova.
- (3) Contingentele de admisie în calitate de lucrător ICT se stabilesc de Guvern sau acorduri bilaterale.
- Articolul 39.** Termenul de acordare/prelungire a dreptului de ședere lucrătorului ICT
- Dreptul de ședere în calitate de lucrător ICT se acordă pentru întreaga durată a transferului, care nu depășește:
- a) 3 ani pentru cadrele de conducere și specialiști;
 - b) 1 an pentru stagiaari.
- Articolul 40.** Motive de refuz a dreptului de ședere lucrătorului ICT
- Se refuză acordarea/prelungirea dreptului de ședere în calitate de lucrător ICT, în următoarele cazuri:
- a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 38 alin. (1);

b) dacă documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, sunt falsificate sau conțin informații eronate;

c) dacă termenul dreptului de ședere în cadrul transferului intra-corporativ este atins.

d) beneficiarul solicitant nu și-a îndeplinit obligațiile legale privind securitatea și sănătatea în muncă sau obligațiile contractuale;

e) beneficiarul solicitant a fost sancționat în conformitate cu legislația pentru munca nedeclarată sau pentru angajare ilegală;

f) beneficiarul solicitant se află în procedură de lichidare sau nu desfășoară activitate economică reală;

g) beneficiarul solicitanta fost înființată sau funcționează pentru a facilita intrarea străinilor în țară.

h) au fost depășite contingentele de admisie.

Subsecțiunea a 3-a

Lucrător sezonier

Articolul 41. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară lucrătorului sezonier

(1) Se acordă drept de ședere temporară în calitate de lucrător sezonier, în cazul în care:

a) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32.

b) sunt întrunite prevederile art. 9 alin. (1) lit. a) – i);

c) se prezintă, conform formularului stabilit, actul ce confirmă înregistrarea locului de muncă la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;

d) se prezintă declarația referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea acestuia a devenit ilegală;

e) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

(2) Prin derogare de la prevederile art. 32 alin. (3), cererea se depune de către beneficiarul solicitant doar atunci când străinul se află în afara teritoriului Republicii Moldova.

(3) Dreptul de ședere în scop de muncă sezonieră se prelungește doar în cazul în care lucrătorul sezonier își prelungește contractul individual de muncă cu același angajator, cu respectarea condițiilor alin. (1).

(4) În vederea acordării/prelungirii dreptului de ședere lucrătorului sezonier nu se percepe taxa de stat.

(5) Contingentele de admisie pentru lucrătorii sezonieri se stabilesc de Guvern sau acorduri bilaterale.

Articolul 42. Termenul de acordare/prelungire a dreptului de ședere lucrătorului sezonier

Perioada de acordarea/prelungirea dreptului de ședere în scop de muncă sezonieră nu poate depăși durata de 9 luni, calculată cumulativ, în orice interval de 12 luni.

Articolul 43. Motive de refuz a dreptului de ședere lucrătorului sezonier

Se refuză acordarea/prelungirea dreptului de ședere lucrătorului sezonier, în următoarele cazuri:

- a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 41 alin. (1) – (3);
- b) dacă documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, sunt falsificate sau conțin informații eronate;
- c) beneficiarul solicitant a fost înființat sau funcționează pentru a facilita intrarea străinilor în țară;
- d) beneficiarul solicitant a fost sancționată în conformitate cu legislația națională pentru munca nedeclarată sau pentru angajare ilegală;
- e) beneficiarul solicitant nu și-a îndeplinit obligațiile legale privind securitatea și sănătatea în muncă sau obligațiile contractuale;
- f) beneficiarul solicitant se află în procedură de lichidare sau nu desfășoară activitate economică reală.
- g) au fost depășite contingentele de admisie.

Subsecțiunea a 4-a

Lucrător înalt calificat

Articolul 44. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară lucrătorului înalt calificat

(1) Se acordă drept de ședere temporară pentru lucrătorul înalt calificat, în cazul în care:

- 1) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32.
- 2) sunt întrunite prevederile art. 9 alin. (1) lit. a) – i);
- 3) se prezintă contract de muncă valabil pentru o perioadă de cel puțin 6 luni, cu un salariu lunar nu mai mic decât un salariu mediu lunar pe economie prognozat pentru anul de gestiune;
- 4) documente care atestă studiile superioare de licență sau master relevante pentru activitatea în care urmează să fie desfășurată, în cazul profesiilor nereglementate;

5) documente care atestă îndeplinirea tuturor condițiilor precizate în contractul de muncă, în cazul profesiilor reglementate;

6) să prezinte declarație referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea acestuia a devenit ilegală;

7) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

8) este achitată taxa de stat;

(2) Documente prevăzute la alin. (1) pct. 4) și 5) se stabilesc de Guvern.

Articolul 45. Termenul de acordare/prelungire a dreptului de ședere lucrătorului înalt calificat

Dreptul de ședere temporară pentru lucrătorul înalt calificat se acordă/prelungeste pentru întreaga valabilitate a contractului individual de muncă, plus 3 luni, dar care nu depășește perioada cumulativă de 4 ani.

Articolul 46. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară lucrătorului înalt calificat

Se refuză acordarea/prelungirea dreptului de ședere în calitate de lucrător înalt calificat, în următoarele cazuri:

a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 44 alin. (1);

b) dacă documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, sunt falsificate sau conțin informații eronate;

c) beneficiarul solicitant a fost înființat sau funcționează pentru a facilita intrarea străinilor în țară;

d) beneficiarul solicitant a fost sancționat în conformitate cu legislația pentru munca nedeclarată sau pentru angajare ilegală;

e) beneficiarul solicitant nu și-a îndeplinit obligațiile legale privind securitatea și sănătatea în muncă sau obligațiile contractuale;

f) beneficiarul solicitant se află în procedură de lichidare sau nu desfășoară activitate economică reală;

Subsecțiunea a 5-a

Studii

Articolul 47. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru studii

(1) Se acordă drept de ședere temporară pentru studii în cazul în care:

a) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art.

32;

b) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – j);

c) se prezintă dovada înmatriculării la studii în învățământ secundar, învățământ profesional tehnic secundar, în învățământ superior sau postuniversitar și rezidențiat;

d) se prezintă demersul instituției de învățământ de stat sau private acreditate;

e) se prezintă declarația referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală;

f) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

g) este achitată taxa de stat.

(2) Străinilor admiși la studii în instituțiile de învățământ din Republica Moldova și care beneficiază de bursă acordată din bugetul de stat, li se acordă și, respectiv, li se prelungește dreptul de ședere, în condițiile prevăzute la alin. (1), fără obligativitatea prezentării dovezii mijloacelor de întreținere.

Articolul 48. Termenul de acordare/prelungire a dreptului de ședere pentru studii

Dreptul de ședere temporară pentru studii se acordă pentru întreaga perioadă de studii.

Articolul 49. Motive de refuz a dreptului de ședere pentru studii

Se refuză acordarea/prelungirea dreptului de ședere pentru studii, în cazul în care nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 47 alin. (1).

Subsecțiunea a 6-a

Schimb de elevi sau proiecte educaționale

Articolul 50. Condițiile privind acordarea dreptului de ședere temporară pentru programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale

(1) Se acordă drept de ședere temporară pentru programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale în cazul în care:

a) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;

b) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – i);

c) străinul are vârsta cuprinsă între 12 – 18 ani;

d) se prezintă dovada că elevul este acceptat la instituția de învățământ publică sau privată, parte a sistemului educațional național;

e) se prezintă dovada că elevul participă la un program recunoscut, de autoritatea competentă din domeniul educației, de schimb de elevi sau proiect educațional derulat de o instituție de învățământ publică sau privată, parte a sistemului educațional;

f) se prezintă angajamentul de cazare a elevului, pentru întreaga perioadă de ședere planificată, la o familie sau într-un spațiu de cazare organizat de instituția de învățământ;

g) se prezintă declarația referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală;

h) reprezentantul legal al copilului exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal.

(2) În vederea acordării dreptului de ședere temporară pentru programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale nu se percepe taxa de stat.

(3) Contingentele de admisie pentru programe de schimb de elevi sau proiectele educaționale se stabilesc de Guvern sau acorduri bilaterale.

(4) Dreptul de ședere temporară pentru programe de schimb de elevi sau proiectele educaționale nu se prelungește.

Articolul 51. Termenul de acordarea dreptului de ședere temporară pentru programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale

Dreptul de ședere temporară se acordă pe durata programului de schimb de elevi sau a proiectului educațional, care nu poate depăși perioada de 1 an.

Articolul 52. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale

Se refuză acordarea dreptului de ședere pentru programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale în cazul în care.

a) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 50 alin. (1);

b) au fost depășite contingentele de admisie.

Subsecțiunea a 7-a

Activități de cercetare

Articolul 53. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru activități de cercetare, inovare și transfer tehnologic

(1) Se acordă drept de ședere temporară pentru activitatea de cercetare, inovare și transfer tehnologic în cazul în care:

a) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;

b) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – j);

c) se prezintă avizul Agenției Naționale pentru Cercetare și Dezvoltare;

d) se prezintă acordul de găzduire al organizației din domeniul cercetării și inovării înființate pe teritoriul Republicii Moldova;

e) se prezintă declarație referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de

eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală.

f) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

g) este achitată taxa de stat.

(2) Procedura de aprobare și de eliberare a avizului menționat la alin. (1) lit. c) se stabilește de Guvern.

(3) Forma, conținutul și elementele acordului de găzduire se aprobă prin ordinul Ministerului Educației și Cercetării.

Articolul 54. Termenul de acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru activități de cercetare, inovare și transfer tehnologic

Dreptul de ședere temporară se acordă și se prelungește pentru întreaga durată a activității de cercetare, inovare și transfer tehnologic.

Articolul 55. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru activități de cercetare, inovare și transfer tehnologic

Se refuză acordarea/prelungirea dreptului de ședere pentru activități de cercetare, inovare și transfer tehnologic în următoarele cazuri:

a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 53 alin. (1);

b) dacă documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, sunt falsificate sau conțin informații eronate;

c) dacă organizația de cercetare nu și-a îndeplinit obligațiile acordului de găzduire.

Subsecțiunea a 8-a

Activități religioase

Articolul 56. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru activități religioase

(1) Se acordă drept de ședere temporară pentru activități religioase în cazul în care:

1) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;

2) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – j);

3) se prezintă avizul eliberat de Ministerul Justiției;

4) se prezintă avizul Serviciului de Informații și Securitate;

5) se prezintă dovada înregistrării cultului religios în Registrul cultelor religioase;

6) se prezintă dovada calității de reprezentant al unei organizații religioase legal înființate pe teritoriul Republicii Moldova;

7) se prezintă dovada contractului de colaborare, care include cel puțin următoarele elemente:

- a) părțile contractului;
- b) durata contractului;
- c) genul de activitate desfășurat.

8) se prezintă declarație referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală.

9) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

10) este achitată taxa de stat.

(2) Procedura de aprobare și de eliberare a avizului menționat la alin. (1) pct.

3) se stabilește prin ordinul Ministerului Justiției.

(3) Procedura de aprobare și de eliberare a avizului menționat la alin. (1) pct.

4) se stabilește prin ordinul Serviciului de Informații și Securitate.

Articolul 57. Termenul de acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru activități religioase

(1) Dreptul de ședere temporară pentru activități religioase se acordă/prelungeste pentru o perioadă de 1 an.

(2) Dreptul de ședere temporară pentru activități religioase nu poate depăși perioada cumulativă de 5 ani.

Articolul 58. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru activități religioase

Se refuză acordarea dreptului de ședere pentru activități religioase în următoarele cazuri:

- a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 56 alin. (1);
- b) dacă documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, sunt falsificate sau conțin informații eronate;
- c) dacă activitatea cultelor religioase și a părților lor componente este suspendată sau și-au încetat activitatea.

Subsecțiunea a 9-a

Activități de voluntariat

Articolul 59. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru activități de voluntariat

(1) Se acordă drept de ședere temporară pentru activități de voluntariat în cazul în care:

1) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;

2) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – j);

3) străinul are vârsta cuprinsă între 18 – 35 de ani;

4) avizul emis de Ministerul Educației și Cercetării;

5) se prezintă dovada înregistrării instituției de voluntariat în Registrul societăților necomerciale;

6) contractul de voluntariat, încheiat între străin și instituția de voluntariat, care să includă cel puțin următoarele elemente:

a) descrierea programului de servicii de voluntariat;

b) durata serviciului de voluntariat;

c) orarul activității de voluntariat;

d) resursele disponibile ale străinului pentru a-și acoperi cheltuielile de întreținere și de cazare, precum și o sumă minimă de bani pentru întreținere, ca bani de buzunar pe întreaga durată a șederii;

e) formarea profesională la care participă străinul, care să-l ajute să-și îndeplinească serviciul de voluntariat;

7) dovada cazării pentru întreaga durată a șederii de către instituția de voluntariat;

8) dovada că a primit sau va primi cursuri de bază de învățare a limbii pentru a acumula cunoștințe necesare pe care le implică voluntariatul;

9) se prezintă declarație referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală.

10) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

11) este achitată taxa de stat;

(2) Procedura de aprobare și de eliberare a avizului menționat la alin. (1) pct. 4) se stabilește prin ordinul Ministerului Educației și Cercetării.

Articolul 60. Durata acordării/prelungirii dreptului de ședere pentru activități de voluntariat

Dreptul de ședere în scop de voluntariat se acordă pentru o perioadă de până la 2 ani, cu posibilitatea de prelungire o singură dată, fără a depăși cumulativ perioada de 4 ani.

Articolul 61. Motive de refuz a dreptului de ședere în scop de voluntariat

Se refuză acordarea sau prelungirea dreptului de ședere în scop de voluntariat în următoarele cazuri:

a) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 59 alin. (1);

b) documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, sunt falsificate sau conțin informații eronate;

c) instituția de voluntariat a fost înființată sau funcționează pentru a facilita intrarea sau șederea străinilor în țară;

d) instituția de voluntariat a fost sancționată în conformitate cu legislația pentru munca nedeclarată sau este folosită ca pretext pentru a desfășura muncă nedeclarată;

e) există suspiciune rezonabilă că instituția de voluntariat facilitează migrația ilegală.

Subsecțiunea a 10-a

Participant la program „Au pair”

Articolul 62. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere pentru participant la program „Au pair”

(1) Se acordă drept de ședere temporară pentru participant la program „Au pair” în cazul în care:

1) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;

2) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – i);

3) străinul are vârsta cuprinsă între 18 – 26 de ani;

4) se prezintă un acord în formă scrisă, încheiat între străin și familia gazdă, care include cel puțin următoarele elemente:

a) drepturile și obligațiile participantului la program „Au pair”;

b) cuantumul banilor de buzunar acordați lunar;

c) obligația de înscriere cu asigurarea participării la cursuri de limbă română;

d) numărul maxim de ore săptămânale alocate treburilor casnice care nu depășesc cumulativ 25 de ore;

5) familia gazdă își asumă responsabilitatea pe întreaga durată a șederii planificate pentru:

a) cheltuielile de întreținere și cazare ale lucrătorului „Au pair”;

b) riscurile de accidente și alte situații de urgență;

6) lucrătorul au pair dispune de cel puțin o zi liberă pe săptămână, fără obligații față de familia gazdă;

7) caracteristica familiei gazdă, eliberată de către organul de poliție teritorial, care reflectă aspecte privind comportamentul social al membrilor familiei, condițiile de locuit, precum și disponibilitatea și capacitatea acesteia de a găzdui un străin pe teritoriul Republicii Moldova.

8) dovada că membrii familiei gazdă nu suferă de boli transmisibile periculoase sau afecțiuni mintale grave, eliberate de instituțiile medico-sanitare publice și private.

9) se prezintă declarație referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală;

10) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

11) este achitată taxa de stat.

(2) În sensul aplicării alin. (1) pct. 4) lit. b), suma lunară acordată lucrătorului „Au pair” ca bani de buzunar, nu poate fi mai mică de 50% din salariu minim lunar prognozat pentru anul de gestiune.

(3) În sensul aplicării alin. (1) pct. 7), familia gazdă trebuie să aibă caziere juridice curate și să nu fie vulnerabilă din punct de vedere economico-social.

Articolul 63. Durata acordării/prelungirii dreptului de ședere pentru muncă „Au pair”

Dreptul de ședere pentru muncă au pair se acordă pentru o perioadă de până la 1 an, cu posibilitatea de prelungire o singură dată, fără a depăși perioada cumulativă de 2 ani.

Articolul 64. Motive de refuz a dreptului de ședere pentru muncă au pair

Se refuză acordarea sau prelungirea dreptului de ședere pentru muncă au pair în următoarele cazuri:

a) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 62 alin. (1);

b) documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, sunt falsificate sau conțin informații eronate;

c) există suspiciune rezonabilă că acordul au pair este considerat fictiv sau ascunde un raport de muncă nedeclarat;

d) există suspiciune rezonabilă că familia gazdă facilitează intrarea sau șederea străinilor în țară;

e) există suspiciune rezonabilă că familia gazdă facilitează migrația ilegală.

Subsecțiunea a 11-a

Stagiar profesional

Articolul 65. Condițiile privind acordarea dreptului de ședere pentru stagiu profesional

(1) Se acordă drept de ședere temporară pentru stagiu profesional în cazul în care:

1) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;

2) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – j);

3) se prezintă un contract de stagiu încheiat cu beneficiarul solicitant stabilit pe teritoriul Republicii Moldova, care să includă cel puțin următoarele elemente:

a) obiectivele formării;

b) durata activității de stagiu profesional;

c) condițiile de supraveghere și responsabilitățile părților;

4) dovada că străinul a finalizat un program de învățământ superior în termen de maximum doi ani anterior depunerii cererii;

5) prezintă un plan de stagiu care justifică caracterul neremunerat al activității;

6) se prezintă declarație referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală;

7) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

8) este achitată taxa de stat.

(2) Dreptul de ședere pentru stagiu profesional nu se prelungește.

Articolul 66. Durata acordării dreptului de ședere pentru stagiu profesional

Dreptul de ședere pentru stagiu profesional nu poate depăși perioada de 1 an.

Articolul 67. Motive de refuz a dreptului de ședere pentru stagiu profesional

Se refuză acordarea dreptului de ședere pentru stagiu profesional în următoarele cazuri:

a) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 65 alin. (1);

b) documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, sunt falsificate sau conțin informații eronate;

c) beneficiarul solicitant nu și-a îndeplinit obligațiile legale privind securitatea și sănătatea în muncă sau obligațiile contractuale;

d) beneficiarul solicitant a fost sancționat în conformitate cu legislația națională pentru munca nedeclarată sau pentru angajare ilegală;

e) beneficiarul solicitant se află în procedură de lichidare sau nu desfășoară activitate economică reală;

f) există suspiciune rezonabilă că beneficiarul solicitant facilitează migrația ilegală.

Subsecțiunea a 12-a

Activități sportive

Articolul 68. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru activități sportive

(1) Se acordă drept de ședere temporară pentru activități sportive în cazul în care:

1) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;

2) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – i);

3) se prezintă avizul eliberat de Federația Sportivă Națională competentă, recunoscută oficial pentru disciplina respectivă;

4) se prezintă dovada că persoana juridică este înregistrată în conformitate cu legislația națională, indiferent de forma sa de organizare ca societate comercială, asociație obștească sau altă entitate recunoscută oficial, care confirmă activitatea ce urmează a fi desfășurată;

5) se prezintă dovada contractului individual de muncă, care include cel puțin următoarele elemente:

a) părțile contractului;

b) perioada de valabilitate a contractului;

c) genul de activitate desfășurat;

d) remunerația.

6) se prezintă declarație referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală;

7) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

8) este achitată taxa de stat;

(2) Procedura de aprobare și de eliberare a avizului menționat la alin. (1) pct.

3) se stabilește prin ordinul Federației Sportive Naționale competente.

Articolul 69. Termenul de acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru activități sportive

Dreptul de ședere pentru activități sportive se acordă/prelungeste pe durata contractului individual de muncă, care nu poate depăși termenul de 1 an.

Articolul 70. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru activități sportive

Se refuză acordarea dreptului de ședere pentru activități sportive în următoarele cazuri:

a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 68 alin. (1);

b) dacă documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, sunt falsificate sau conțin informații eronate;

c) dacă beneficiarul solicitant nu și-a îndeplinit obligațiile legale privind securitatea și sănătatea în muncă sau obligațiile contractuale.

d) dacă beneficiarul solicitant este înființat sau funcționează pentru a facilita intrarea străinilor în țară;

e) există suspiciune rezonabilă că beneficiarul solicitant facilitează migrația ilegală.

Subsecțiunea a 13-a **Activități culturale**

Articolul 71. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru activități culturale

(1) Se acordă drept de ședere temporară pentru activități culturale în cazul în care:

1) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;

2) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – j);

3) se prezintă avizul eliberat de Ministerul Culturii, în funcție de domeniul de activitate culturală;

4) se prezintă dovada eliberată de organizația publică în domeniul culturii, care confirmă activitatea ce urmează a fi desfășurată;

5) se prezintă declarație referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală.

6) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

7) este achitată taxa de stat;

(2) Procedura de aprobare și de eliberare a avizului menționat la alin. (1) pct.

3) se stabilește prin ordinul Ministerului Culturii.

Articolul 72. Termenul de acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru activități culturale

(1) Dreptul de ședere pentru activități culturale se acordă/prelungeste pentru o perioadă de până la 1 an.

(2) La expirarea termenului de ședere temporară acordat sau prelungit, străinul este obligat să părăsească teritoriul Republicii Moldova, cu excepția cazului în care obține drept de ședere în alte scopuri prevăzute de prezenta lege.

Articolul 73. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru activități culturale

Se refuză acordarea dreptului de ședere pentru activități culturale în următoarele cazuri:

- a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 71 alin. (1);
- b) dacă documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, sunt falsificate sau conțin informații eronate;
- c) dacă organizația publică în domeniul culturii este înființată sau funcționează pentru a facilita intrarea străinilor în țară;
- d) există suspiciune rezonabilă că organizația publică în domeniul culturii facilitează migrația ilegală.

Subsecțiunea a 14-a

Tratament medical de lungă durată, balneosanatorial sau de recuperare

Articolul 74. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru tratament de lungă durată, balneosanatorial sau de recuperare

(1) Se acordă drept de ședere temporară pentru tratament de lungă durată, balneosanatorial sau de recuperare în cazul în care:

- a) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;
- b) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – j);
- c) se prezintă dovada că străinul urmează o cură de tratament într-o instituție medico-sanitară publică, departamentală sau privată acreditată, în care să fie precizat diagnosticul și durata minimă necesară a tratamentului;
- d) se prezintă declarație referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală;
- e) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;
- f) este achitată taxa de stat.

Articolul 75. Termenul de acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru tratament de lungă durată, balneosanatorial sau de recuperare

(1) Dreptul de ședere pentru tratament de lungă durată, balneosanatorial sau de recuperare se acordă/prelungeste pe durata tratamentului.

(2) Termenul dreptului de ședere pentru tratament de lungă durată, balneosanatorial sau de recuperare nu poate depăși durata de 2 ani calculată cumulativ.

Articolul 76. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru tratament de lungă durată, balneosanatorial sau de recuperare

Se refuză acordarea dreptului de ședere pentru activități culturale în următoarele cazuri:

- a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 74 alin. (1);
- b) dacă documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, sunt falsificate sau conțin informații eronate;
- c) dacă instituția medico-sanitară privată este înființată sau funcționează pentru a facilita intrarea sau șederea străinilor în țară;
- d) există suspiciune rezonabilă că instituția medico-sanitară privată facilitează migrația ilegală.

Subsecțiunea a 15-a

Nomazi digitali

Articolul 77. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru nomazi digitali

- (1) Se acordă drept de ședere temporară pentru nomazi digitali în cazul în care:
 - a) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;
 - b) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – j);
 - c) se prezintă dovada veniturilor lunare obținute din activitatea desfășurată, în cuantum de cel puțin 18 salarii medii lunare prognozate pentru anul de gestiune, ale ultimelor 6 luni anterioare depunerii cererii;
 - d) se prezintă documentul autorității statului de înregistrare a angajatorului străin, eliberat în ultimele 3 luni, care confirmă că persoana juridică nu se află în procedură de insolvabilitate sau lichidare;
 - e) se prezintă contractul de muncă, în cazul desfășurării activității în baza unui contract de muncă/prestări servicii;
 - f) se prezintă documentul care atestă statutul de asociat, în cazul în care solicitantul are calitatea de asociat într-o persoană juridică străină;
 - g) se prezintă angajamentul străinului de a desfășura activitatea de muncă sau economică exclusiv la distanță, pe întreaga durată de valabilitate a dreptului de ședere solicitat;
 - h) se prezintă declarație referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală;
 - i) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;
 - j) este achitată taxa de stat.

(2) În sensul aplicării alin.(1) lit. c), veniturile obținute de solicitant se confirmă prin:

a) contract individual de muncă sau contract de prestări servicii încheiat cu o persoană juridică înregistrată în afara teritoriului Republicii Moldova;

b) activități desfășurate prin intermediul unei persoane juridice în care solicitantul deține calitatea de asociat și care este înregistrată în afara teritoriului Republicii Moldova;

Articolul 78. Termenul de acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru nomazi digitali

Dreptul de ședere pentru nomazi digitali se acordă/prelungeste pe o perioadă de 2 ani.

Articolul 79. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru nomazi digitali

Se refuză acordarea dreptului de ședere pentru nomazi digitali în următoarele cazuri:

a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 77 alin. (1);

b) dacă documentele prezentate sunt falsificate, au fost obținute prin fraudă sau conțin informații eronate;

c) dacă persoana juridică străină cu care solicitantul are relații contractuale sau al cărei asociat este, se află în insolabilitate, lichidare sau nu desfășoară activitate economică reală.

Subsecțiunea a 16-a

Mobilitatea economică

Articolul 80. Condiții facilitare privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru mobilitate economică

(1) Se acordă drept de ședere temporară pentru mobilitate economică în cazul în care:

a) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;

b) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – j);

c) se prezintă declarație referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală;

d) solicitantul își exprimă acordul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

e) este achitată taxa de stat.

(3) Lista statelor partenere strategice ale Republica Moldova, ai căror străini beneficiază de condiții facilitare în scop de mobilitate economică, se stabilește de Guvern.

(4) Hotărârea de Guvern prevăzută la alin. (3) se adoptă în baza unei analize de impact asupra imigrației, pieței muncii și economiei, realizată de autoritățile competente.

Articolul 81. Termenul de acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru mobilitate economică

Dreptul de ședere pentru mobilitate economică se acordă/prelungeste pe o perioadă de 4 ani.

Articolul 82. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru mobilitate economică

Se refuză acordarea/prelungirea dreptului de ședere pentru mobilitate economică în următoarele cazuri:

- a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 80 alin. (1);
- b) dacă documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, sunt falsificate sau conțin informații eronate;
- c) dacă străinul a devenit dependent de sistemul public de asistență sau sănătate;

Subsecțiunea a 17-a

Persoane cu funcții de conducere

Articolul 83. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru persoanele cu funcții de conducere

(1) Se acordă drept de ședere temporară pentru persoanele cu funcții de conducere în cazul în care:

- a) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;
- b) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – i);
- c) face dovada privind deținerea titlului de rezident al parcului tehnologiei informaționale, în cazul activității în domeniul IT;
- d) face dovada că persoana deține funcții de conducere, în cazul activităților comerciale sau necomerciale;
- e) face avizul Instituției Publice Agenția de Investiții, în cazul activităților investiționale;
- f) se prezintă declarație referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a acestuia de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală;

g) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

h) este achitată taxa de stat.

(2) Procedura de emitere a avizului prevăzut la alin.(1) lit. e) se aprobă prin ordinul Instituției Publice Agenția de Investiții.

Articolul 84. Termenul de acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru persoane cu funcții de conducere

Dreptul de ședere pentru persoane cu funcții de conducere se acordă/prelungeste pentru următoarele perioade:

a) 5 ani pentru desfășurarea unei activități în cadrul persoanelor juridice rezidente ale parcului pentru tehnologia informației;

b) până la 8 ani pentru desfășurarea unei activități investiționale, în baza avizului Instituției Publice Agenția de Investiții;

c) până la 1 an pentru desfășurarea unei activități comerciale sau necomerciale.

Articolul 85. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru persoane cu funcții de conducere

Se refuză acordarea/prelungirea dreptului de ședere pentru persoane cu funcții de conducere în următoarele cazuri:

a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 83;

b) dacă documentele prezentate sunt falsificate, au fost obținute prin fraudă sau conțin informații eronate;

c) dacă beneficiarul solicitant a fost înființată sau funcționează pentru a facilita intrarea sau șederea străinilor în țară;

d) există suspiciune rezonabilă că beneficiarul solicitant facilitează migrația ilegală.

e) beneficiarul solicitant a fost sancționat în conformitate cu legislația națională pentru munca nedeclarată sau pentru angajare ilegală;

f) beneficiarul solicitant nu și-a îndeplinit obligațiile legale privind securitatea și sănătatea în muncă sau obligațiile contractuale;

g) beneficiarul solicitant se află în procedură de insolvabilitate, lichidare sau nu desfășoară activitate economică reală;

h) beneficiarul solicitant și-a încetat activitatea în mod voluntar sau forțat.

Subsecțiunea a 18-a

Proiecte de asistență externă

Articolul 86. Condiții privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru străinii angajați în cadrul proiectelor de asistență externă

(1) Se acordă/prelungeste drept de ședere temporară pentru străinii angajați în

cadrul proiectelor de asistență externă în cazul în care:

- a) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;
- b) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – j);
- c) se prezintă demersul implementatorului de proiect sau al autorității administrației publice/instituției/organizației beneficiare;
- d) se prezintă declarație referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a acestuia de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală;
- e) angajatul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;
- f) este achitată taxa de stat.

Articolul 87. Termenul de acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru străinii angajați în cadrul proiectelor de asistență externă

Dreptul de ședere temporară pentru străinii angajați în proiecte de asistență externă se acordă/prelungeste pentru întreaga durată de implementare a proiectului.

Articolul 88. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru străinii angajați în cadrul proiectelor de asistență externă

Se refuză acordarea/prelungirea dreptului de ședere pentru străinii angajați în cadrul proiectelor de asistență externă în următoarele cazuri:

- a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 86;
- b) dacă documentele prezentate sunt falsificate, au fost obținute prin fraudă sau conțin informații eronate;
- c) dacă beneficiarul solicitant a fost înființată sau funcționează pentru a facilita intrarea sau șederea străinilor în țară.

Subsecțiunea a 19-a

Reîntregire cu membru de familie

Articolul 89. Condiții privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie

(1) Se acordă/prelungeste drept de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie în cazul în care:

- a) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;
- b) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – j);
- c) se depune o cerere a susținătorului reîntregii, aflat pe teritoriul Republicii Moldova;;

d) se prezintă dovada ce confirmă existența căsătoriei sau, după caz, a legăturii de rudenie;

e) se prezintă cartea de identitate, în cazul în care susținătorul reîntregirii este cetățean al Republicii Moldova;

f) se prezintă cartea de rezidență valabilă de cel puțin 1 an, în cazul în care susținătorul reîntregirii este străin;

g) se prezintă declarație referitor la obligația străinului de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a acestuia de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală;

h) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

i) este achitată taxa de stat.

(2) În cazul în care susținătorul pentru reîntregire cu membru de familie este cetățean al Republicii Moldova, străinul este exceptat să întrunească condițiile prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. h) și i).

(3) Prevederile prezentului articol nu se aplică atunci când susținătorul reîntregirii este documentat în următoarele scopuri:

a) activitate de muncă sezonieră;

b) studii;

c) program de schimb de elevi;

d) activitate de voluntariat;

e) activitate religioasă;

f) tratament medical de lungă durată, balneosanatorial sau de recuperare;

g) victima traficului de ființe umane;

h) victima violenței în familie;

j) stagiul profesional.

Articolul 90. Termenul de acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie

(1) Dreptul de ședere temporară pentru reîntregirea cu un membru de familie se acordă pentru următoarele perioade:

a) 3 ani, în cazul reîntregirii cu un membru de familie al cărui susținător este cetățean al Republicii Moldova;

b) pentru aceeași perioadă pentru care a fost eliberată cartea de rezidență, în cazul în care susținătorul este străin.

(2) Dreptul de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie se prelungește pentru următoarele perioade:

a) 5 ani, în cazul reîntregirii cu un membru de familie al cărui susținător este cetățean al Republicii Moldova;

b) pentru aceeași perioadă pentru care a fost eliberată cartea de rezidență, în cazul în care susținătorul este străin.

Articolul 91. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie

(1) Se refuză acordarea/prelungirea dreptului de ședere pentru reîntregire cu membru de familie în următoarele cazuri:

a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 86;

b) dacă documentele prezentate sunt falsificate, au fost obținute prin fraudă sau conțin informații eronate;

c) căsătoria este una de conveniență;

d) nu există legătură de rudenie;

e) există poligamie.

(2) Elementele concludente specifice unei căsătorii de conveniență sunt:

a) nu există coabitare matrimonială;

b) soții nu s-au cunoscut înaintea căsătoriei;

c) lipsa unei contribuții efective la îndeplinirea obligațiilor apărute în urma căsătoriei;

d) soții nu vorbesc o limbă înțeleasă de amândoi;

e) există probe că anterior unul dintre soți a încheiat o căsătorie fictivă;

f) există discrepanțe între datele cu caracter personal declarate de către cei doi soți;

g) căsătoria a fost încheiată urmare achitării unei plăți/primirea de foloase de orice natură, cu excepția bunurilor primite cu titlu de donație.

(3) Constatarea elementelor menționate la alin. (2) se realizează de către Inspectoratul General pentru Migrație. Aceste elemente pot rezulta din datele obținute în urma interviului, declarațiile unuia dintre soți sau a unor terțe persoane, controalele la domiciliul soților ori din alte verificări suplimentare stabilite prin ordinul Inspectoratului General pentru Migrație.

Subsecțiunea a 20-a

Reglementări aplicabile străinilor din unitățile administrativ-teritoriale din stânga Nistrului și municipiul Bender

Articolul 92. Condiții speciale privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru străinii din unitățile administrativ-teritoriale din stânga Nistrului și municipiul Bender

(1) Se acordă drept de ședere temporară pentru străinii din unitățile administrativ-teritoriale din stânga Nistrului și municipiul Bender în cazul în care:

a) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;

b) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a), c) și d);

c) se prezintă dovadă că domiciliază cel puțin 10 ani pe teritoriul administrativ-teritoriale din stânga Nistrului și municipiul Bender.

(2) Lista, unităților administrativ-teritoriale din stânga Nistrului și municipiul Bender care sunt exceptate de la prevederile prezentului articol, se stabilește de Guvern.

(3) Dreptul de ședere temporară pentru străinii din unitățile administrativ-teritoriale din stânga Nistrului și municipiul Bender se prelungește în condițiile alin. (1), cu excepția prevederii stabilite la lit. c).

Articolul 93. Termenul de acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru străinii din unitățile administrativ-teritoriale din stânga Nistrului și municipiul Bender

(1) Dreptul de ședere temporară pentru străinii din unitățile administrativ-teritoriale din stânga Nistrului și municipiul Bender se acordă/prelungește pentru perioada de 2 ani.

Articolul 94. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru străinii din unitățile administrativ-teritoriale din stânga Nistrului și municipiul Bender

Se refuză acordarea/prelungirea dreptului de ședere pentru străinii din unitățile administrativ-teritoriale din stânga Nistrului și municipiul Bender în următoarele cazuri:

a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 92;

b) dacă documentele prezentate sunt falsificate, au fost obținute prin fraudă sau conțin informații eronate;

Subsecțiunea a 21-a **Grupurile vulnerabile**

Articolul 95. Condiții speciale privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru victimele traficului de ființe umane

(1) Prin derogare de la prevederile art. 32, se acordă/prelungește dreptul de ședere temporară pe o perioadă de până la 6 luni, la cererea organului de urmărire penală, străinului care este sau care a fost victimă a traficului de ființe umane, inclusiv în cazul în care acesta a intrat în mod ilegal pe teritoriul țării, dacă acesta întrunește cumulativ următoarele condiții:

a) străinul manifestă o voință clară de a coopera cu autoritățile competente la identificarea și tragerea la răspundere penală a participanților la săvârșirea infracțiunii a cărei victimă este;

b) străinul a încetat orice forme de relații cu persoanele suspectate de comiterea infracțiunii a cărei victimă este;

c) șederea pe teritoriul țării a străinului este necesară pentru buna desfășurare a procesului penal;

d) străinul nu prezintă pericol pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică.

(2) Cererea de acordare/prelungire a dreptului de ședere temporară este însoțită de:

a) ordonanța organului de urmărire penală privind recunoașterea străinului în calitate de parte vătămată;

b) documentul de călătorie sau orice alt document care confirmă identitatea străinului, iar în cazul în care acestea lipsesc – o declarație pe propria răspundere în care va menționa datele sale de identitate;

c) confirmarea adresei de reședință temporară pe teritoriul Republicii Moldova.

(3) La expirarea dreptului de ședere acordat/prelungit victimei traficului de ființe umane, străinul este obligat să părăsească teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 96. Condiții speciale privind prelungirea dreptului de ședere temporară pentru victimele violenței în familie

(1) Prin derogare de la art. 32, se prelungește dreptul de ședere temporară pe o perioadă de până la 6 luni, la cerere străinului care este sau care a fost victimă a violenței în familie, dacă acesta întrunește cumulativ următoarele condiții:

a) are drept de ședere temporară pe teritoriul Republicii Moldova;

b) străinul nu prezintă pericol pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică;

c) se prezintă dovada care confirmă statutul de victimă a violenței în familie;

d) șederea pe teritoriul țării a străinului este necesară pentru buna desfășurare a procesului în instanța de judecată sau în fața altei autorități abilitate.

(2) Cererea de prelungire a dreptului de ședere temporară este însoțită de următoarele documente:

a) ordonanța organului de urmărire penală de recunoașterea străinului în calitate de parte vătămată sau ordonanța de protecție a victimei violenței în familie eliberată pe numele acestuia;

b) documentul de călătorie sau orice alt document care confirmă identitatea străinului;

c) confirmarea privind adresa de reședință temporară a străinului în Republica Moldova.

(3) La expirarea dreptului de ședere prelungit victimei violenței în familie, străinul este obligat să părăsească teritoriul Republicii Moldova

Articolul 97. Condiții speciale privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru copii neînsoțiți

(1) Prin derogare de la prevederile art. 32, se acordă/prelungeste dreptul de ședere temporară copilului neînsoțit, pentru o perioadă de până la 1 an, la cererea reprezentantului legal, însoțită de următoarele documente:

a) documentul de călătorie sau orice alt document care confirmă identitatea copilului neînsoțit, iar în cazul în care acestea lipsesc – o declarație în care se menționează datele cu caracter personal ale copilului neînsoțit;

b) consimțământul pentru prelucrarea datelor cu caracter personal;

c) actul de desemnare a reprezentantului legal, emis de autoritatea competentă (autoritatea tutelară teritorială sau instanța de judecată);

d) actul de evaluare inițială a copilului aflat în situație de risc, întocmit de autoritatea tutelară locală.

(2) În situații excepționale și temeinic justificate, atunci când nu este desemnat reprezentant legal al copilului, conform legii, cererea poate fi înaintată de către Avocatul Poporului pentru drepturile copilului, cu respectarea prevederilor alin. (1) lit. a) și d). În acest caz, se acordă drept de ședere temporară care expiră până la desemnarea reprezentantului legal al copilului neînsoțit.

Capitolul IV

ȘEDEREA PERMANENTĂ

Articolul 98. Condiții privind acordarea dreptului de ședere permanentă străinilor

(1) Se acordă dreptul de ședere permanentă străinului, la cerere, pe o perioadă nedeterminată, în următoarele cazuri:

a) este titularul unei cărți de rezidență, are drept de ședere temporară continuă pe teritoriul Republicii Moldova de cel puțin 3 ani anterior datei depunerii cererii, în scop de reîntregire cu membru de familie care este cetățean al Republicii Moldova; sau

b) este titularul unei cărți de rezidență, are drept de ședere temporară continuă pe teritoriul Republicii Moldova, de cel puțin 5 ani anterior datei depunerii cererii, în alte scopuri prevăzute de prezenta lege;

c) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32;

d) îndeplinește în continuare condițiile de admitere prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a), c), d), h) – j);

e) prezintă dovada de plată a contribuției de asigurări sociale pe întreaga perioadă de ședere temporară pe teritoriul Republicii Moldova, eliberată de Casa Națională de Asigurări Sociale, cu excepția străinului căsătorit cu un cetățean al Republicii Moldova.

f) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

g) este achitată taxa de stat.

(2) Străinul este exceptat să întrunească condițiile prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. h) și i) dacă membrul de familie a acestuia este cetățean al Republicii Moldova.

(3) În cazul în care ambii părinți solicită acordarea dreptului de ședere permanentă, copilul obține dreptul de ședere permanentă în Republica Moldova concomitent cu părinții săi. Copilul este în drept să obțină dreptul de ședere permanentă în Republica Moldova și în cazul în care numai unul dintre părinți sau tutorele/curatorul/custodele solicită acordarea dreptului de ședere permanentă, dacă se află la întreținerea acestuia.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 34, Inspectoratul General pentru Migrație emite, în termen de până la 90 de zile din data recepționării cererii, decizie de acordare sau de refuz a dreptului de ședere permanentă.

(5) Perioadele de absență de pe teritoriul Republicii Moldova nu întrerup perioadele prevăzute la alineatul (1) lit. a) și b) și sunt luate în considerare în calcularea acesteia, dacă nu depășesc 6 luni consecutive și un total de 12 luni, în cursul perioadelor respective calculate cumulativ.

Articolul 99. Condiții speciale privind acordarea dreptului de ședere permanentă unor categorii de persoane

Se acordă drept de ședere permanentă, la cerere, persoanelor care s-au născut în Republica Moldova și care, din anumite motive, nu au dobândit cetățenia Republicii Moldova, precum și urmașilor acestora, indiferent de locul lor de trai, dacă aceștea întrunesc cumulativ condițiile art. 98 alin. (1), cu excepția prevederilor lit. a), b) și e).

Articolul 100. Motive de refuz în acordarea dreptului de ședere permanentă

(1) Inspectoratul General pentru Migrație emite decizia de refuz privind acordarea dreptului de ședere permanentă în cazul în care:

a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 98 și 99, după caz;

b) dacă documentele prezentate sunt falsificate, au fost obținute prin fraudă sau conțin informații eronate;

(2) În cazul emiterii deciziei de refuz privind acordarea dreptului de ședere permanentă, prevederile art. 35 se aplică corespunzător.

Capitolul V

RECUNOAȘTEREA STATUTULUI DE APATRID

Articolul 101. Drepturile și obligațiile solicitantului statutului de apatrid

(1) Solicitantul statutului de apatrid beneficiază de următoarele drepturi:

a) de a fi informat în scris, în momentul depunerii cererii, într-o limbă pe care o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege, despre drepturile și obligațiile pe care le are pe parcursul procedurii de recunoaștere a statutului de apatrid;

b) de a i se elibera gratuit adeverință a solicitantului statutului de apatrid, care identifică acest solicitant și confirmă adresa de reședință temporară a acestuia pe teritoriul Republicii Moldova;

c) de a folosi în comunicarea verbală ori scrisă limba maternă sau o altă limbă pe care o posedă;

d) de a i se pune la dispoziție, gratuit, un interpret pe toată perioada de examinare a cererii;

e) de a munci, pe toată perioada examinării cererii, în baza adeverinței a solicitantului statutului de apatrid;

f) de a beneficia, în cazul familiei cu copii, precum și al copilului neînsoțit, de toate măsurile de asistență socială acordate în conformitate cu prevederile Legii nr. 140/2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți ;

g) de a primi asistență medicală urgentă prespitalicească conform legislației;

h) de a avea acces, în cazul copiilor, la asistență medicală și la învățământul obligatoriu în aceleași condiții ca și copiii cetățeni ai Republicii Moldova;

i) de a nu fi îndepărtat de pe teritoriul Republicii Moldova, cu excepția cazului în care acesta se prezintă pericol pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică.

j) de a se afla pe teritoriul Republicii Moldova în perioada examinării cererii.

(2) Solicitantul statutului de apatrid este obligat:

a) să colaboreze cu Inspectoratul General pentru Migrație, să spună adevărul și să răspundă la toate întrebările care îi sunt adresate, în vederea stabilirii complete a circumstanțelor pertinente referitoare la cererea sa;

b) să prezinte toate elementele relevante ale cererii sale de recunoaștere a statutului de apatrid: declarații și motivele depunerii cererii, toate documentele

existente, indicând identitatea, țările și locurile de reședință anterioare, rutele de tranzit, actele de identitate, de călătorie și stare civilă;

c) să depună eforturi pentru a-și susține declarațiile prin orice dovezi care îi stau la dispoziție și să ofere explicații prin care să justifice lipsa dovezilor;

d) să se prezinte la Inspectoratul General pentru Migrație pentru a fi intervievat ori de câte ori este nevoie;

e) să informeze Inspectoratul General pentru Migrație despre orice schimbare a locului de trai, a statutului juridic, a stării civile, despre pierderea sau deteriorarea adeverinței solicitantului statutului de apatrid;

f) să se prezinte la Inspectoratul General pentru Migrație, o dată la 3 luni, pentru prelungirea termenului de valabilitate a adeverinței solicitantului statutului de apatrid până la emiterea deciziei privind recunoașterea statutului de apatrid;

g) să informeze, în termen de 30 de zile, Inspectoratul General pentru Migrație despre faptul dobândirii cetățeniei unui alt stat.

(3) Autoritatea tutelară îndreptățită să reprezinte copilul în funcție de statutul și de forma de protecție a acestuia stabilite în condițiile prevederilor Legii nr. 140/2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți asigură reprezentarea intereselor și a drepturilor copilului neînsoțit, la solicitarea statutului de apatrid, în fața Inspectoratului General pentru Migrație.

Articolul 102. Condiții generale privind recunoașterea statutului de apatrid

(1) Recunoașterea statutului de apatrid este inițiată de către Inspectoratul General pentru Migrație din oficiu sau la cererea persoanei care pretinde că nu are cetățenie.

(2) Procedura de depunere a cererii, examinare și recunoaștere a statutului de apatrid este stabilită de Guvern.

(3) În cazul copilului, cererea se depune de reprezentantul lui legal, în condițiile legii.

(4) În cazul persoanei în privința căreia este instituită o măsură de ocrotire judiciară sub forma tutelei/curatelei, cererea se depune de către tutore/curator, după numirea lui.

(5) În cazul copilului neînsoțit căruia i s-a recunoscut statutul de apatrid, acesta va fi referit autorității tutelare teritoriale care va reprezenta copilul în funcție de statutul și de forma de protecție a acestuia, stabilite în condițiile prevederilor Legii nr. 140/2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți în vederea asigurării respectării drepturilor și intereselor lui legitime.

Articolul 103. Garanții procedurale

(1) Cererea de recunoaștere a statutului de apatrid va fi soluționată de Inspectoratul General pentru Migrație într-un termen de până la șase luni de la data înregistrării acesteia. În funcție de complexitatea cazului, termenul de soluționare a cererii poate fi prelungit cu noi perioade care nu vor depăși în total șase luni.

(2) Inspectoratul General pentru Migrație întreprinde măsurile necesare pentru colectarea informațiilor de la locul de naștere, reședință temporară sau ultima adresă de domiciliu a solicitantului, de asemenea solicită informații de la autoritățile statului a cărui cetățenie o dețin membrii familiei lui și părinții.

(3) Înainte de emiterea unei decizii privind cererea de recunoaștere a statutului de apatrid, Inspectoratul General pentru Migrație desfășoară un interviu cu solicitantul, în 15 zile lucrătoare de la data depunerii cererii.

(4) Pentru obținerea documentelor necesare în sprijinul cererii, Inspectoratul General pentru Migrație notifică autoritățile altor state, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale Republicii Moldova acreditate peste hotare. Actele publice emise de către autoritățile altor state sunt acceptate de către Inspectoratul General pentru Migrație drept fapte cu forță probatorie numai dacă acestea sunt supuse procedurii de apostilare sau supra-legalizare consulară.

Articolul 104. Cooperarea internațională

(1) Republica Moldova cooperează cu alte state și cu organizațiile internaționale în soluționarea problemelor legate de apatridie.

(2) Reprezentanții Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați pot solicita accesul la informațiile privind cererile de recunoaștere a statutului de apatrid, la desfășurarea procedurii de recunoaștere a acestui statut și la deciziile adoptate, cu acordul solicitantului statutului de apatrid în acest sens.

Articolul 105. Încetarea procedurii de recunoaștere a statutului de apatrid

Inspectoratul General pentru Migrație încetează procedura de recunoaștere a statutului de apatrid în următoarele cazuri:

- a) decesul solicitantului;
- b) retragerea cererii;
- c) neprezentarea solicitantului la interviu în pofida notificării efectuate în condițiile Codului administrativ nr. 116/2018;
- d) solicitantului i s-a acordat o formă de protecție în conformitate cu prevederile Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

Articolul 106. Suspendarea procedurii de recunoaștere a statutului de apatrid

(1) Procedura de recunoaștere a statutului de apatrid se suspendă în cazul depunerii de către solicitant a cererii de azil în condițiile Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova până la emiterea deciziei privind acordarea unei forme de protecție.

(2) Procedura de recunoaștere a statutului de apatrid se suspendă până la emiterea deciziei privind cererea de azil.

(3) Examinarea cererii privind recunoașterea statutului de apatrid va fi reluată în cazul existenței unei decizii irevocabile de respingere a cererii de azil sau a unei dispoziții privind încetarea examinării cererii de azil, emise în condițiile Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

(4) Termenul de suspendare a procedurii de recunoaștere a statutului de apatrid nu se include în termenul de examinare a cererii de recunoaștere a statutului de apatrid.

Articolul 107. Decizia privind cererea de recunoaștere a statutului de apatrid

(1) După interviuarea solicitantului, în baza tuturor informațiilor și dovezilor disponibile, Inspectoratul General pentru Migrație emite una din următoarele decizii:

a) recunoașterea statutului de apatrid;

b) respingerea cererii de recunoaștere a statutului de apatrid.

(2) Dacă solicitantul nu poate oferi nici un document din motive independente de voința lui, Inspectoratul General pentru Migrație emite decizia privind cererea de recunoaștere a statutului de apatrid în baza informațiilor și dovezilor disponibile.

(3) Decizia privind recunoașterea sau de respingerea cererii de recunoaștere a statutului de apatrid se întocmește în limba română și se comunică solicitantului în termen de 3 zile lucrătoare, sub orice formă de notificare prevăzută de Codul administrativ nr. 116/2018.

(4) În cazul recunoașterii statutului de apatrid, Inspectoratul General pentru Migrație aduce la cunoștință străinului drepturile și obligațiile lui.

(5) În cazul respingerii cererii de recunoaștere a statutului de apatrid, decizia trebuie să fie motivată de fapt și de drept cu informații despre calea de atac a acesteia, termenul de depunere a plângerii și organul la care se depune plângerea împotriva deciziei de respingere.

(6) Decizia motivată de respingere a cererii de recunoaștere a statutului de apatrid poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ nr. 116/2018.

Articolul 108. Respingerea cererii de recunoaștere a statutului de apatrid

Cererea de recunoaștere a statutului de apatrid este respinsă dacă:

a) solicitantul primește protecție sau asistență de la organele ori agențiile Națiunilor Unite, cu excepția Înalțului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați, pe durata acordării protecției sau asistenței.

b) solicitantul nu este considerat o amenințare pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică;

- c) solicitantul deține cetățenia Republicii Moldova fie cetățenia unui alt stat;
- d) solicitantul este recunoscut de autoritățile Republicii Moldova ca având drepturi și obligații legate de faptul că posedă cetățenia Republicii Moldova.

Articolul 109. Anularea statutului de apatrid

(1) Inspectoratul General pentru Migrație anulează, printr-o decizie motivată, statutul de apatrid recunoscut în condițiile prezentei legi dacă:

- a) se stabilește că unele acte sau dovezi care au fost decisive pentru recunoaștere sunt false și nu există motive pentru menținerea statutului de apatrid;
- b) există cel puțin un motiv prevăzut la art. 108.
- c) străinul a dobândit cetățenia unui alt stat.

(2) Decizia motivată privind anularea statutului de apatrid se întocmește în limba română și se comunică solicitantului sub orice formă de notificare la ultima adresă declarată, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii deciziei.

(3) Decizia privind anularea statutului de apatrid poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ nr. 116/2018.

Articolul 110. Încetarea statutului de apatrid

(1) Statutul de apatrid încetează în mod automat atunci când străinul dobândește cetățenia Republicii Moldova sau cetățenia unui alt stat.

(2) Străinul este obligat să informeze, în termen de 30 de zile din momentul dobândirii cetățeniei altui stat, Inspectoratul General pentru Migrație .

Capitolul VI

ELIBERAREA ACTELOR DE IDENTITATE

Articolul 111. Condiții generale privind prestarea serviciilor publice de eliberare a actelor de identitate străinilor

(1) Inspectoratul General pentru Migrație eliberează străinului căruia i s-a acordat sau i s-a prelungit dreptul de ședere în Republica Moldova ori căruia i s-a recunoscut statutul de apatrid, următoarele acte de identitate:

a) carte de rezidență – străinului căruia i s-a acordat/prelungit dreptul de ședere temporară, dreptul de ședere permanentă sau i s-a recunoscut statutul de apatrid, în condițiile prezentei legi. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului pe teritoriul Republicii Moldova;

b) document de călătorie pentru apatrid (Convenția privind statutul apatrizilor din 28 septembrie 1954) – persoanei căreia i s-a recunoscut statutul de apatrid.

(2) Conținutul actelor de identitate prevăzute la alin. (1) este stabilit în Legea nr. 273/1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte. Forma actelor de identitate se stabilește de Guvern.

(3) Actul de identitate prevăzut la alin. (1) lit. a) atestă identitatea și statutul

juridic al străinului, dreptul de ședere al titularului în Republica Moldova, durata și scopul pentru care i s-a acordat acest drept, fiind valabile doar pe teritoriul țării.

(4) Actul de identitate prevăzut la alin. (1) litera d) confirmă identitatea și statutul de apatrid cu drept de ședere în Republica Moldova a titularului și îi dă dreptul de a ieși și de a intra în țară prin orice punct de trecere a frontierei de stat deschis traficului internațional de călători.

(5) Străinul este obligat ca în termen de 5 zile de la data acordării sau prelungirii dreptului de ședere în Republica Moldova recunoașterii statutului de apatrid sau, după caz de la data intrării în țară să se adreseze la Ghișeul unic de documentare a străinilor în vederea obținerii actului de identitate prevăzute la alin. (1) lit. a).

(6) Inspectoratul General pentru Migrație prestează servicii publice de eliberare a actelor de identitate prevăzute la alin. (1) în modul stabilit de Guvern.

(7) Actele de identitate prevăzute la alin. (1) se confecționează de către instituția desemnată de Guvern.

(8) Titularii achită în mod legal costul actelor de identitate pentru străini și cheltuielile ce țin de operațiunile de eliberare a acestora. Tarifele la serviciile de confecționare a actelor de identitate și metodologia de calculare a acestora sunt stabilite de către Guvern.

Articolul 112. Documentele de călătorie eliberate străinilor în străinătate

Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale Republicii Moldova eliberează titlu de călătorie străinului aflat temporar în străinătate, cu drept de ședere valabil în Republica Moldova, care nu mai este în posesia unui document de călătorie valabil și care, din motive obiective nu poate obține un asemenea document de la reprezentanța diplomatică a țării al cărei cetățean este.

Articolul 113. Furtul, pierderea, deteriorarea sau distrugerea actelor de identitate

(1) Inspectoratul General pentru Migrație eliberează străinului un nou act de identitate din cele prevăzute la art. 111 alin. (1) în locul celui declarat furat, pierdut, deteriorat sau distrus, conform termenelor și tarifelor stabilite de Guvern.

(2) Actele de identitate prevăzute la art. 111 alin. (1) se ridică de către Inspectoratul General pentru Migrație sau de către alte autorități de stat investite prin lege cu acest drept.

Articolul 114. Anularea actelor de identitate

(1) Actele de identitate prevăzute la art. 111 alin. (1) se anulează de către Inspectoratul General pentru Migrație în temeiul deciziei de anulare sau revocare a dreptului de ședere temporară sau permanentă.

(2) În cazul în care își pierde calitatea de apatrid în Republica Moldova

străinul are obligația de a înapoia Inspectoratului General pentru Migrație actul de identitate prevăzut la art. 111.

Capitolul VII

ANULAREA, REVOCAREA ȘI ÎNCETAREA DREPTULUI DE ȘEDERE

Articolul 115. Anularea dreptului de ședere temporară și permanentă

(1) Inspectoratul General pentru Migrație anulează, prin decizie motivată, dreptul de ședere în Republica Moldova, acordat sau prelungit în condițiile prezentei legi, dacă:

a) se constată, la data acordării sau prelungirii dreptului de ședere, că străinul nu îndeplinea condițiile prevăzute de prezenta lege;

b) se stabilește că unele acte sau date care au stat la baza acordării sau prelungirii dreptului de ședere sunt false sau falsificate;

c) se constată că dreptul de ședere a fost obținut sau prelungit în baza unei căsătorii de conveniență.

(2) Elementele concludente specifice unei căsătorii de conveniență sunt prevăzute la art. 91 alin. (2).

(3) Decizia privind anularea dreptului de ședere nu produce efecte retroactive și se aduce la cunoștință străinului care se află pe teritoriul Republicii Moldova de către Inspectoratul General pentru Migrație, în termen de trei zile lucrătoare de la data emiterii.

(4) În cazul emiterii deciziei de anulare a dreptului de ședere temporară/permanentă, prevederile art. 34 se aplică corespunzător.

Articolul 116. Revocarea dreptului de ședere temporară și permanentă

(1) Inspectoratul General pentru Migrație revocă, prin decizie motivată, dreptul de ședere temporară în Republica Moldova dacă:

a) în urma verificărilor efectuate de Inspectoratul General pentru Migrație sau a sesizărilor primite de la alte autorități competente, potrivit legii, se constată că străinul nu mai îndeplinește condițiile pe baza cărora i-a fost acordat sau prelungit dreptul de ședere, ori nu mai respectă scopul pentru care i-a fost acordat sau prelungit acest drept;

b) pe durata șederii, se constată că străinul a devenit dependent de sistemul public de asistență sau sănătate.

c) angajatorul sau titularul depune cerere.

(2) Dreptul de ședere temporară pentru victimele traficului de ființe umane se revocă în cazul constatării oricăreia dintre următoarele situații:

a) victima, din proprie inițiativă, a reluat și întreține legături cu persoanele suspectate de comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane;

b) cooperarea victimei este considerată frauduloasă, sau plângerea formulată este constatată ca fiind nefondată ori vădit falsă de către autoritățile competente;

c) prezența victimei pe teritoriul Republicii Moldova constituie un pericol pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică;

d) victima a încetat, fără justificare, cooperarea cu autoritățile în cadrul procesului penal;

e) intervine oricare dintre circumstanțele prevăzute la art. 275 din Codul de procedură penală nr. 122/2003.

(3) Dreptul de ședere temporară pentru victimele violenței în familie se revocă în următoarele situații:

a) victima a încetat, fără justificare, cooperarea cu autoritățile în cadrul procesului penal ;

b) intervine oricare dintre circumstanțele prevăzute la art. 275 din Codul de procedură penală nr. 122/2003.

(4) Inspectoratul General pentru Migrație revocă, prin decizie motivată, dreptul de ședere permanentă în Republica Moldova în cazul în care:

a) străinul emigrează din țară pentru a-și stabili domiciliul pe teritoriul unui alt stat sau în cazul obținerii unui drept de ședere permanentă pe teritoriul unui alt stat;

b) străinul este absent de pe teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă de 12 luni consecutive, cu excepția cazurilor în care absența se datorează unor motive justificate, precum starea de sănătate sau obligațiile profesionale ori familiale.

(5) Decizia privind revocarea dreptului de ședere temporară/permanentă nu produce efecte retroactive și se aduce la cunoștință străinului care se află pe teritoriul Republicii Moldova de către Inspectoratul General pentru Migrație, în termen de 3 zile lucrătoare de la emitere.

(5) Decizia de revocarea dreptului de ședere temporară/permanentă este întocmită în conformitate cu prevederile art. 34.

(6) Șomajul nu constituie motiv de revocare a dreptului de ședere temporară, cu condiția ca perioada totală de șomaj să nu depășească 3 luni, în perioada de valabilitate a cărții de rezidență, sau 6 luni dacă străinul deține carte de rezidență cel puțin 2 ani.

Articolul 117. Încetarea dreptului de ședere permanentă

(1) Dreptul de ședere permanentă încetează:

a) în cazul anulării sau revocării dreptului de ședere;

- b) la obținerea cetățeniei Republicii Moldova;
- c) în cazul declarării străinului persoană indezirabilă;
- d) în cazul decesului titularului;
- e) în cazul obținerii unei forme de protecție în conformitate cu prevederile Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

(2) Inspectoratul General pentru Migrație efectuează mențiuni în Sistemul informațional „Migrație” privind încetarea dreptului de ședere permanentă.

Capitolul VIII

SUPRAVEGHEREA REGIMULUI DE ȘEDERE A STRĂINILOR PE TERITORIUL REPUBLICII MOLDOVA

Secțiunea 1

Combaterea șederii ilegale a străinilor pe teritoriul Republicii Moldova

Articolul 118. Dispoziții generale privind măsurile de combatere a șederii ilegale străinilor

(1) La aplicarea prevederilor prezentei legi, funcționarii publici cu statut special din cadrul Inspectoratului General pentru Migrație au următoarele drepturi:

a) să efectueze activități de legitimare, depistare, preluare și conducere la sediul subdiviziunilor Inspectoratului General pentru Migrație a persoanelor care încalcă sau au încălcat regimul juridic al străinilor în Republica Moldova, ori a celor a căror identitate nu a putut fi stabilită, în vederea efectuării verificărilor de identitate și de legalitate a șederii, precum și pentru dispunerea măsurilor legale, în termen de cel mult 24 de ore de la momentul depistării;

b) să organizeze și să efectueze cercetări și/sau percheziții, în modul stabilit de legislația contravențională sau penală, în mediile și locurile frecventate de străini, în instituțiile publice sau private, precum și în incintele agenților economici sau ale întreprinderilor, indiferent de proprietar sau deținător atunci când există date sau indicii cu privire la existența în aceste locuri a unor străini care nu respectă prevederile prezentei legi;

c) să organizeze și să efectueze activități necesare pentru îndepărtarea de pe teritoriul țării a străinilor care nu mai întrunesc condițiile de admisie sau ședere în Republica Moldova;

d) să utilizeze mijloace tehnice speciale în modul și în cazurile prevăzute de lege.

e) să desfășoare activități speciale de investigații sau de constatare a contravențiilor sau infracțiunilor comise de către străini ori îndreptate împotriva acestora, cu întocmirea actelor necesare pentru sesizarea organului de urmărire penală.

Articolul 119. Măsuri de combatere a șederii ilegale

(1) Inspectoratul General pentru Migrație dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova, împotriva străinului:

- a) a cărui ședere în Republica Moldova a devenit ilegală;
- b) care a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova;
- c) care desfășoară activități economice, profesionale sau de altă natură cu încălcarea legislației Republicii Moldova, îndreptate spre încălcarea regimului de ședere și regulilor de plasare în câmpul muncii;
- d) al cărui drept de ședere a fost anulat;
- e) al cărui drept de ședere a fost revocat, cu excepția cazului în care străinul obține un alt drept de ședere în condițiile prezentei legi;
- f) căruia i s-a refuzat acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară;
- g) a cărui cerere privind recunoașterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al cărui statut de apatrid a fost anulat, precum și împotriva foștilor solicitanți de azil;
- h) nu dispune de un loc de trai și de mijloace financiare suficiente pentru a-și asigura întreținerea ori pentru a părăsi teritoriul Republicii Moldova;
- i) care este subiect a măsurilor restrictive internaționale.

(2) Împotriva străinului care a săvârșit o contravenție sau o infracțiune pe teritoriul Republicii Moldova, instanța de judecată poate să dispună măsura expulzării în condițiile prevăzute de Codul contravențional nr. 218/2008 sau de Codul penal nr. 985/2002.

(3) Inspectoratul General pentru Migrație aduce la cunoștință străinului, contra semnătură, decizia de returnare întemeiată pe motivele de fapt și de drept, precum și informațiile privind căile de atac posibile.

(4) În cazul în care străinul se eschivează de la notificarea deciziei de returnare, se aplică modalitățile de notificare prevăzute de Codul administrativ nr. 116/2018.

(5) Măsura prevăzută la alin. (1) lit. f) produce efecte juridice de la data rămânerii definitive a deciziei de refuz, și cuprinde mențiuni privind termenul acordat pentru plecare voluntară.

(6) Procedura și mecanismul de aplicare a măsurilor de returnare se stabilesc de Guvern.

(7) Măsurile specificate la alineatele (1) și (2) se consemnează în Sistemul informațional „Migrație”.

Articolul 120. Termene de executare a deciziei de returnare

(1) Străinul împotriva căruia a fost emisă o decizie de returnare este obligat

să părăsească teritoriul Republicii Moldova:

1) în termen de la 7 pînă la 15 zile:

- a) străinul a cărui ședere a devenit ilegală;
- b) străinul care nu a respectat scopul dreptului de ședere;
- c) străinul căruia i s-a anulat sau revocat dreptul de ședere
- d) străinul căruia i s-a anulat ori revocat viza;

e) străinul care desfășoară activități economice, profesionale sau de altă natură cu încălcarea legislației Republicii Moldova, îndreptate spre încălcarea regimului de ședere;

f) solicitanții statutului de apatrid a căror cerere privind recunoașterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat;

2) în termen de la 15 pînă la 30 de zile:

- a) străinul căruia i s-a refuzat acordarea/prelungirea dreptului de ședere;
- b) străinul care solicită emiterea unei decizii de returnare înainte de a fi depistat în situație de ședere ilegală;
- c) foștii solicitanți de azil;

3) în termen de pînă la 60 de zile – străinul care trebuie să lichideze o investiție.

(2) Termenele prevăzute la alin. (1) se calculează de la data la care străinului i s-a notificat decizia de returnare, în condițiile prezentei legi.

(3) În situații temeinic justificate, ținând cont de circumstanțele specifice ale fiecărui caz în parte, cum ar fi durata șederii legale, unor legături familiale, termenul acordat potrivit alineatului (1) poate fi prelungit, la cerere, cu un nou termen ce nu depășește 30 de zile pentru executarea deciziei de returnare.

(4) Termenul pentru executarea voluntară a obligației de returnare nu se oferă străinului:

- a) care a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat;
- b) care a intrat în țară în perioada de interdicție dispusă anterior;
- c) a cărui identitate nu a putut fi stabilită;
- d) care nu are loc de trai și surse financiare pentru părăsirea teritoriului Republicii Moldova;
- e) care este subiect al măsurilor restrictive internaționale;
- f) care prezintă un risc de sustragere.

Articolul 121. Contestarea deciziei de returnare

(1) Decizia de returnare poate fi contestată în termen de 15 zile de la data notificării străinului, conform prevederilor Codului administrativ nr. 116/2018, fără respectarea procedurii prealabile. Instanța de judecată este obligată să soluționeze cererea în termen de 30 de zile de la data recepționării. Hotărârea primei instanțe

poate fi atacată cu apel.

(2) Exercițarea căii de atac prevăzute la alineatul (1) are efect suspensiv de executare a deciziei de returnare, cu excepția cazului în care decizia de returnare este emisă la solicitarea străinului.

(3) Contestarea deciziei de returnare, formulată de către străinul luat în custodie publică, se face la instanța în a cărei rază de competență se află Centrul de plasament temporar al străinilor și nu suspendă măsura luării în custodie publică.

Articolul 122. Declararea străinului persoană indezirabilă

(1) Declararea străinului persoană indezirabilă este o măsură asiguratorie dispusă de către Inspectoratul General pentru Migrație, împotriva unui străin care a desfășurat, desfășoară ori în a cărui privință există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol securitatea națională, ordinea și securitatea publică.

(2) Măsura prevăzută la alineatul (1) se dispune de Inspectoratul General pentru Migrație din oficiu sau la propunerea unor alte autorități cu competență în domeniul ordinii publice și al securității naționale care dețin date sau indicii temeinice în sensul celor indicate la alineatul (1).

(3) Inspectoratul General pentru Migrație emite o decizie motivată privind declararea străinului persoană indezirabilă după ce s-a constatat că este ca atare. Atunci când decizia privind declararea străinului persoană indezirabilă se întemeiază pe rațiuni de securitate națională, decizia va conține un rezumat al motivelor care au stat la baza ei, în forma care să nu permită divulgarea confidențialității datelor obținute.

(4) Dreptul de ședere al străinului încetează de drept la data emiterii deciziei privind declararea sa persoană indezirabilă.

(5) Perioada pentru care un străin poate fi declarat persoană indezirabilă este de la 5 la 15 ani, cu posibilitatea prelungirii termenului cu o nouă perioadă cuprinsă între aceste limite, în cazul în care se constată că motivele care au determinat luarea acestei măsuri nu au încetat.

(6) Măsura declarării străinului persoană indezirabilă poate fi dispusă și atunci când străinul nu se află pe teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 123. Aducerea la cunoștință străinului a deciziei privind declararea sa persoană indezirabilă

(1) Decizia privind declararea străinului persoană indezirabilă se aduce la cunoștință acestuia de către Inspectoratul General pentru Migrație, în condițiile art. 119 alin. (3) sau (4), după caz.

(2) Comunicarea datelor și a informațiilor care constituie motivele deciziei privind declararea străinului persoană indezirabilă se poate face, pentru rațiuni de

securitate națională, numai în condițiile stabilite și numai către destinatarii prevăzuți în mod expres de actele normative care reglementează regimul activităților referitoare la securitatea națională și la protejarea secretului de stat. Persoana declarată indezirabilă va fi informată sumar cu privire la motivele care au stat la baza emiterii deciziei, în forma care să nu permită divulgarea confidențialității datelor obținute.

Articolul 124. Contestarea deciziei privind declararea străinului persoană indezirabilă

(1) Prin derogare de la prevederile Codului administrativ nr. 116/2018, decizia privind declararea străinului persoană indezirabilă poate fi contestată de către acesta direct în instanță de judecată în termen de 5 zile lucrătoare de la data notificării.

(2) Exercițarea căii de atac prevăzută la alineatul (1) nu are efect suspensiv de executare a deciziei privind declararea străinului persoană indezirabilă. În cazuri bine justificate și pentru a se preveni producerea de pagube iminente, reclamantul poate cere instanței de judecată să dispună suspendarea executării deciziei până la soluționarea acțiunii. Instanța de judecată va examina de urgență cererea de suspendare, hotărârea pronunțată în acest caz fiind executorie de drept.

(3) Cauza privind contestarea deciziei de declarare a străinului persoană indezirabilă se examinează în termen de 30 de zile de la data recepționării. Hotărârea primei instanțe este definitivă și executorie, însă poate fi atacată cu apel.

Secțiunea a 2-a

Regimul îndepărtării străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova

Articolul 125. Executarea obligației de returnare

(1) Străinul împotriva căruia a fost emisă decizia de returnare are dreptul să execute voluntar obligația de returnare în termenul prevăzut la art. 120 alineatul (1).

(2) Străinul care nu a executat voluntar obligația de returnare sau care cade sub incidența prevederilor art. 120 alin. (4), este îndepărtat forțat de pe teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 126. Interzicerea returnării

(1) Măsura returnării nu poate fi dispusă împotriva străinului dacă:

a) este copil, iar cel puțin un părinte/tutorele/curatorul/custodele au drept de ședere temporară sau permanentă în Republica Moldova;

b) este căsătorit cu un cetățean al Republicii Moldova și căsătoria nu este una fictivă;

c) este căsătorit cu un alt străin cu drept de ședere permanentă în Republica Moldova și căsătoria nu este una de conveniență;

d) are copii ori copii majori inapți de muncă, comuni cu cetățeni ai Republicii Moldova, dacă copilul se află în întreținerea acestuia sau dacă există obligația plății pensiei de întreținere, obligație pe care străinul o îndeplinește cu regularitate;

e) străinul are calitatea procesuală de victimă a traficului de ființe umane.

f) este copil, iar părinții ori alți membri de familie nu au fost identificați sau copilul nu este acceptat în statul de origine.

(2) Calitatea procesuală de victimă a traficului de ființe umane nu suspendă procesul de reunificare a familiei ori repatrierea copilului victimă în țara de origine dacă aceasta este în interesul superior al copilului.

(3) Inspectoratul General pentru Migrație, în cazul în care constată una din condițiile prevăzute la alin. (1), revocă decizia de returnare, înainte de executarea acesteia.

(4) Străinilor prevăzuți la alin. (1) li se poate acorda sau, după caz, prelungi, dreptul de ședere în Republica Moldova în modul stabilit de prezenta lege, cu excepția prezentării cazierului judiciar, după caz.

Articolul 127. Returnare voluntară asistată

(1) Străinii prezenți pe teritoriul Republicii Moldova pot solicita sprijinul Inspectoratului General pentru Migrație în vederea reîntoarcerii în țara de origine sau într-o altă țară dacă nu dispun de mijloace financiare și întrunesc criteriile stabilite de Guvern.

(2) Inspectoratul General pentru Migrație, în comun cu organizații neguvernamentale și internaționale cu atribuții în domeniu, vor desfășura programe comune pentru identificarea modalităților concrete de sprijinire a străinilor menționați la alin. (1), în vederea reîntoarcerii lor în țările de origine, precum și a resurselor financiare necesare în acest sens.

(3) Inspectoratul General pentru Migrație emite titlu de călătorie pentru solicitantul returnării voluntare în situația în care acest document nu poate fi obținut în condițiile din art. 128 alin. (4) și (5).

Articolul 128. Îndepărtarea forțată a străinului

(1) Îndepărtarea forțată se aplică străinului:

a) care nu a părăsit voluntar teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului acordat prin decizia de returnare prevăzută la art. 119 alin. (3);

b) care a intrat în Republica Moldova în perioada de interdicție dispusă anterior;

c) care a fost declarat indezirabil;

d) împotriva căruia a fost dispusă expulzarea;

e) care prezintă un risc de sustragere;

f) care a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat;

g) a cărui identitate nu a putut fi stabilită;

h) care nu are loc de trai și surse financiare pentru părăsirea teritoriului Republicii Moldova;

i) care este subiect a măsurilor restrictive internaționale.

(2) Îndepărtarea forțată se aplică în termen de până la 24 de ore, dacă străinul posedă document de călătorie valabil, mijloace financiare și dacă nu este necesară efectuarea altor formalități de îndepărtare.

(3) Dacă îndepărtarea forțată nu poate fi realizată în termenul indicat la alin. (2), străinul este luat în custodie publică sau i se poate acorda tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova.

(4) Pentru străinul care nu posedă document de călătorie valabil, Inspectoratul General pentru Migrație solicită documentul de călătorie de la misiunile diplomatice sau de la oficiile consulare acreditate în Republica Moldova ale statelor a căror cetățean este.

(5) Pentru străinul provenit din state care nu au misiuni diplomatice sau oficii consulare în Republica Moldova, se solicită documentul de călătorie din țara de origine prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe.

(6) În situația în care documentul de călătorie valabil nu poate fi obținut în condițiile alineatelor (4) și (5), Inspectoratul General pentru Migrație emite titlu de călătorie pentru străinul cu ședere ilegală pe teritoriul Republicii Moldova. Forma și conținutul titlului de călătorie se stabilesc și se aprobă de Guvern.

Articolul 129. Riscul sustragerii

Riscul sustragerii unui străin este motivat dacă:

a) acesta a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat;

b) acesta nu a respectat obligația stabilită în conformitate cu articolul 147 alineatul (5);

c) acesta nu prezintă actul ce atestă dreptul de proprietate sau de folosință asupra locuinței de pe teritoriul Republicii Moldova;

d) acesta nu poate confirma identitatea sa;

e) există alte motive obiective determinate de comportamentul acestuia;

f) acesta a intrat în Republica Moldova în perioada interdicției dispuse anterior.

Articolul 130. Îndepărtarea în baza acordurilor de readmisie

(1) Străinul poate fi îndepărtat în baza acordurilor de readmisie încheiate de Republica Moldova cu alte state, în condițiile stipulate în aceste acorduri.

(2) La cererea statului care a încheiat acord de readmisie cu Republica Moldova, se poate permite tranzitarea teritoriului Republicii Moldova de către străinul care face obiectul unei proceduri de readmisie către un stat terț, cu condiția

escortării și a prezentării garanțiilor că acesta își poate continua călătoria și că poate intra în statul de destinație.

(3) Inspectoratul General pentru Migrație asigură implementarea acordurilor de readmisie în conformitate cu competențele atribuite.

Articolul 131. Suspendarea îndepărtării

(1) Îndepărtarea se suspendă în cazul în care Inspectoratul General pentru Migrație constată incidența următoarelor situații:

a) există temeri justificate că viața străinului este pusă în pericol ori că va fi supus la tortură, tratamente inumane sau degradante;

b) străinul este părintele/tutorele/curatorul/custodele unui copil, care urmează cursurile unei instituții de învățământ de stat ori private, acreditate potrivit legii – până la finalizarea anului școlar;

c) străinul este căsătorit cu un străin, care are permisiunea de a rămâne pe teritoriul Republicii Moldova, acordată în condițiile prezentei legi;

d) străinul are o stare de sănătate care face imposibilă punerea în executare a măsurii îndepărtării – până la ameliorarea acesteia.

(2) Persoanelor prevăzute la alin. (1) li se poate acorda tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (1) lit. b) și c) străinii care prezintă un pericol pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică.

(4) În cazul în care se suspendă îndepărtarea străinului, măsura expulzării sau declarării străinului persoană indezirabilă, nu produce efecte asupra măsurii de luare în custodie publică.

Articolul 132. Monitorizarea îndepărtării forțate

(1) Monitorizarea activității de îndepărtare forțată se realizează de către Oficiul Avocatului Poporului și organizațiile neguvernamentale cu care Inspectoratul General pentru Migrație a încheiat protocoale de cooperare în acest sens.

(2) La solicitarea Oficiului Avocatului Poporului, Inspectoratul General pentru Migrație furnizează informații privind organizarea misiunilor de escortă, asigurând posibilitatea reprezentanților acestuia de a monitoriza modul în care se desfășoară acestea.

(3) Rapoartele de evaluare întocmite cu ocazia monitorizării vor fi transmise spre valorificare Inspectoratului General pentru Migrație.

Secțiunea a 3-a Custodia publică

Articolul 133. Luarea în custodie publică

(1) Luarea în custodie publică este o măsură de restrângere a libertății de mișcare pe teritoriul Republicii Moldova, dispusă de instanța de judecată împotriva străinului care nu a executat decizia de returnare sau care nu a putut fi returnat în termenele prevăzute de prezenta lege, care a trecut sau care a încercat să treacă ilegal frontiera de stat, care a intrat în țară în perioada de interdicție dispusă anterior, a cărui identitate nu a putut fi stabilită, care a fost declarat indezirabil, împotriva căruia a fost dispusă expulzarea sau dacă există riscul sustragerii acestuia.

(2) Luarea în custodie publică se dispune în condițiile legii pentru o perioadă de până la 30 de zile. Perioada de prelungire a custodiei publice nu poate depăși 6 luni cumulative. În cazul străinului declarat persoană indezirabilă, perioada de prelungire nu poate depăși 12 luni.

(3) Prolungirea duratei de luare în custodie publică se dispune în cazul în care străinul nu a putut fi îndepărtat de pe teritoriul Republicii Moldova în termenele stabilite.

(4) Străinii luați în custodie publică, precum și cei îndepărtați forțat sunt supuși, în termen de 24 de ore, înregistrării dactiloscopice și sunt fotografiați.

(5) Până la luarea în custodie publică, străinul are dreptul:

- a) să cunoască motivele înaintării cererii de luare în custodie publică;
- b) să fie asigurat, în cel mult 3 ore din momentul privării libertății de mișcare, cu un apărător ales sau cu un avocat din oficiu, în conformitate cu Legea nr. 198/2007 cu privire la asistența juridică garantată de stat;
- c) să aibă întrevederi cu apărătorul/avocatul în condiții confidențiale, fără a fi limitate numărul și durata lor;
- d) să înainteze cereri;
- e) să fie asigurat cu interpret, la cerere, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba română;
- f) să aibă acces la examinare și asistență medicală.

Articolul 134. Luarea în custodie publică a familiilor

(1) Familiile (străinii căsătoriți) beneficiază de cazare separată în Centrul de plasament temporar al străinilor, care le asigură un nivel corespunzător de intimitate.

(2) Actul de căsătorie este recunoscut prin procedura de supralegalizare a actelor oficiale, dacă tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel.

(3) În cazul în care actul de căsătorie nu poate fi recunoscut conform prevederilor alin. (2), relația de căsătorie se confirmă cu sprijinul misiunilor diplomatice sau al oficiilor consulare acreditate în Republica Moldova.

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică familiilor cu copii.

Articolul 135. Eliberarea străinului din custodie publică

(1) Străinul este eliberat din custodie publică, în baza unei decizii a autorității competente pentru străini, în următoarele cazuri:

a) a expirat termenul de luare în custodie publică;

b) au dispărut motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii încheierii de luare în custodie publică.

(2) În cazul în care solicită azil, străinul luat în custodie publică nu se eliberează din custodie publică dacă cererea este examinată în procedură rapidă pe motive de securitatea națională, ordine și securitate publică sau care ar împiedica punerea în executare a unei decizii anterioare ori iminente care ar conduce la expulzare sa de pe teritoriul Republicii Moldova.

(3) Exercițarea căii de atac pe marginea deciziei de respingere a cererii de azil în procedura rapidă nu constituie temei de eliberare a străinului din custodie publică până la pronunțarea unei hotărâri irevocabile privind cererea sa de azil.

Articolul 136. Centrul de plasament temporar al străinilor

(1) Străinii luați în custodie publică sunt plasați în Centrul de plasament temporar al străinilor (în continuare – Centru).

(2) Centrul este o structură specializată, administrată de Inspectoratul General pentru Migrație, destinată cazării temporare a străinilor declarați indezirabili sau împotriva cărora s-a dispus măsura returnării sau expulzării și care au fost luați în custodie publică.

(3) Organizarea, funcționarea și asigurarea tehnico-materială a Centrului este stabilită de Guvern.

(4) Costurile construirii, amenajării, întreținerii și funcționării Centrului se acoperă din bugetul Inspectoratului General pentru Migrație.

(5) Cuanțumul alocațiilor necesare pentru alimentația, întreținerea și cazarea străinilor în Centru, al alocațiilor pentru asistență medicală și spitalizare, precum și normele referitoare la materialele de întreținere și de igienă personală, precum și normele de alimentație a străinilor luați în custodie publică se stabilesc de Guvern.

Articolul 137. Drepturile și obligațiile străinilor plasați în Centru

(1) Străinii cazați în Centru beneficiază de drepturile prevăzute de lege, precum și de drepturile stipulate în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

(2) Străinii plasați în Centru au dreptul la asistență juridică, medicală, socială și la respectarea opiniei și a specificului propriu în materie religioasă, filozofică și culturală.

(3) Străinii plasați în Centru vor fi tratați fără discriminare pe motiv de rasă, sex, vârstă, cultură, naționalitate, religie, convingeri, opinii sau orice alt criteriu.

(4) Pe durata plasării, străinii sunt obligați să respecte regulile, programul zilnic și ordinea interioară stabilită prin regulamentul de organizare și funcționare al Centrului.

(5) Străinilor îi este interzis să părăsească neautorizat Centru în timpul aflării în custodie publică, cazării preventive sau în timpul escortării în/din Centru.

(6) Străinii plasați în Centru, care comit abateri disciplinare manifestate prin nerespectarea regulilor interne ale Centrului, a dispozițiilor personalului acestuia emise în exercițiul funcției, ori manifestă violență, le sunt aplicate sancțiuni disciplinare stabilite în Regulamentul Centrului de plasament temporar al străinilor, aprobat de Guvern.

Articolul 138. Alte măsuri aplicabile în perioada custodiei publice

(1) Străinii declarați indezirabili sau care fac obiectul expulzării, luați în custodie publică, sunt cazați separat de celelalte categorii de străini.

(2) Pe toată perioada cât străinii se află în custodie publică, deplasarea în afara Centrului se efectuează sub escortă.

Secțiunea a 4-a

Procedura luării în custodie publică

Articolul 139. Domeniul de aplicare

(1) Procedura luării în custodie publică este o procedură specială în cadrul căreia se examinează și se soluționează de către instanța judecătorească competentă luarea în custodie publică a străinului, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Procedura de luare în custodie publică/prelungire a duratei de luare în custodie publică a străinului se realizează conform prevederilor prezentei legi. Suplimentar, se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă al Republicii Moldova nr. 225/2003 în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei legi.

Articolul 140. Competența instanței judecătorești

(1) Cererea de luare în custodie publică se depune la judecătoria în a cărei rază teritorială își are sediul subdiviziunea teritorială a autorității competente pentru străini.

(2) Cererea de prelungire a custodiei publice se depune la judecătoria în a cărei rază teritorială se află Centrul.

(3) Curțile de apel soluționează cererile de recurs împotriva încheierilor emise de judecătoria.

Articolul 141. Cuprinsul cererii

(1) Cererea trebuie să fie motivată. Motivarea trebuie să cuprindă circumstanțele de fapt și de drept, durata și necesitatea luării în custodie publică,

datele străinului. La cerere se anexează înscrisurile care confirmă motivele luării în custodie publică.

(2) Cererea de prelungire conține circumstanțele de fapt și de drept care justifică prelungirea custodiei publice.

Articolul 142. Examinarea cererii

(1) Instanța de judecată competentă examinează cererea autorității competente pentru străini privind luarea în custodie publică a străinului în aceeași zi în care a fost depusă.

(2) Examinarea cererii se efectuează cu participarea reprezentantului autorității competente pentru străini, a străinului supus măsurii de luare în custodie publică și a avocatului acestuia ales sau numit din oficiu.

(3) Instanța de judecată competentă cercetează starea de fapt din oficiu, în baza tuturor probelor legal administrate.

(4) Străinului i se oferă posibilitatea de a-și expune punctul de vedere înainte de soluționarea cererii în fond. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

(5) După ce examinează în fond cererea, instanța de judecată competentă emite o încheiere motivată, prin care admite sau respinge cererea.

(6) Cererea privind prelungirea duratei de luare în custodie publică se depune cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea termenului de luare în custodie publică. În acest caz, prevederile alin. (1)–(5) se aplică corespunzător. Luarea în custodie publică, precum și prelungirea duratei măsurii pot fi examinate prin intermediul videoconferinței, la cererea străinului, sau din oficiu.

Articolul 143. Căile de atac

(1) Încheierile prevăzute la art. 142 alin. (5) și (6), emise de către judecătoria competentă, se execută imediat, însă pot fi atacate cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare. Recursul poate fi declarat în interesul străinului de către soțul/soția, unul dintre părinți sau copilul major al acestuia, dacă străinul se află în imposibilitate să declare recursul.

(2) Cererea de recurs se examinează în termen de 5 zile de la data repartizării. Participanților la proces li se comunică data, ora și locul ședinței. Neprezentarea la ședința de judecată a participanților și a reprezentanților acestora, citați legal despre locul, data și ora ședinței, nu împiedică judecarea recursului.

Secțiunea a 5-a Tolerarea străinilor

Articolul 144. Tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova

(1) Tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova (în continuare – tolerare) reprezintă permisiunea, acordată în mod excepțional și justificat de către

Inspectoratul General pentru Migrație, de a rămâne pe teritoriul țării străinilor care nu au drept de ședere temporară sau permanentă și care, din motive obiective, nu pot părăsi teritoriul Republicii Moldova.

(2) Prin motive obiective, în sensul prezentei legi, se înțeleg împrejurările independente de voința străinului, imprevizibile, care nu pot fi înlăturate și din a căror cauză străinul nu poate părăsi teritoriul Republicii Moldova.

(3) Tolerarea nu reprezintă o formă de ședere legală în sensul prezentei legi, aceasta permite prezența temporară a străinului pe teritoriul Republicii Moldova fără dispunerea unei sancțiuni administrative pentru ședere ilegală, atât timp cât durează tolerarea.

(4) Mecanismul de acordare/prelungire a tolerării este stabilit de Guvern.

Articolul 145. Categoriile de străini care pot beneficia de acordarea tolerării

(1) De acordarea tolerării poate beneficia străinul:

a) împotriva căruia s-a dispus măsura luării în custodie publică și care nu a putut fi îndepărtat în termen de 6 luni;

b) în privința căruia a fost instituit consemn restrictiv prin care nu i se permite ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova, și care nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege pentru acordarea dreptului de ședere temporară;

c) căruia i s-a respins prin hotărâre judecătorească irevocabilă cererea de acordarea unei forme de protecție, în conformitate cu prevederile legale, și care nu a părăsit teritoriul Republicii Moldova în termenul prevăzut de lege din motivul lipsei documentului de călătorie valabil, dar prezintă dovezi că a inițiat procedura de obținere a acestuia;

d) care este sau care a fost victimă a traficului de ființe umane, pe perioada de reflecție;

e) a cărui prezență temporară pe teritoriul Republicii Moldova este de interes public, la solicitarea autorităților sau a instituțiilor publice;

f) căruia îi sunt aplicabile prevederile art. 126 alin. (1) și nu îndeplinește condițiile pentru acordarea sau prelungirea dreptului de ședere temporară;

g) căruia îi sunt aplicabile prevederile art. 131 alin. (1);

h) a cărui îndepărtare forțată nu poate fi executată în termen de 24 de ore de la depistarea lui și există indicii temeinice că nu se impune ca străinul să fie luat în custodie publică;

i) în privința căruia, Inspectoratul General pentru Migrație constată că imposibilitatea temporară de a părăsi Republica Moldova este determinată de alte împrejurări independente de voința străinului.

(2) Tolerarea nu se acordă străinilor declarați indezirabili sau împotriva cărora s-a dispus măsura expulzării.

Articolul 146. Regimul tolerării

(1) Tolerarea se acordă pentru o perioadă de până la 6 luni care poate fi prelungită cu noi perioade de până la 6 luni, până la dispariția cauzelor.

(2) Tolerarea nu anulează obligația străinilor de a părăsi teritoriul Republicii Moldova la încetarea motivelor pentru care a fost acordată.

(3) Tolerarea încetează în următoarele situații:

a) prin acordarea dreptului de ședere temporară sau permanentă străinului în condițiile prezentei legi;

b) în cazul acordării străinului a permisiunii de a rămâne pe teritoriul Republicii Moldova conform prevederilor Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova;

c) în momentul părăsirii teritoriului Republicii Moldova de către străin.

(4) În cazul persoanelor specificate la art. 145 alin. (1) litera d), la solicitarea organului de urmărire penală, Inspectoratul General pentru Migrație poate anula tolerarea dacă se stabilește că străinul a reluat din proprie inițiativă și întreține în mod activ legătura cu persoanele suspectate de comiterea infracțiunii a cărei victimă este sau că prezintă pericol pentru securitatea națională și/sau pentru ordinea publică.

(5) Străinul este obligat să se prezinte, ori de câte ori este chemat, la Inspectoratul General pentru Migrație și să anunțe despre orice schimbare a reședinței temporare.

(6) Tolerarea are valabilitate teritorială limitată la raza de reședință temporară a străinului, iar orice deplasare în afara acesteia este permisă numai cu aprobarea prealabilă a Inspectoratului General pentru Migrație.

(7) În cazul nerespectării obligațiilor menționate la alin. (5) și (6) poate fi dispusă măsura luării în custodie publică a străinului. În termenul respectiv nu se va include perioada de custodie publică dispusă anterior, dacă o astfel de măsură a fost aplicată.

Secțiunea a 6-a**Interdicția de intrare****Articolul 147. Interdicția de intrare în Republica Moldova**

(1) Inspectoratul General pentru Migrație dispune interdicția de intrare pe teritoriul țării, în condițiile prezentei legi, în privința străinilor aflați pe teritoriul Republicii Moldova sau în afara lui.

(2) Măsura de interdicție de intrare în Republica Moldova se înregistrează în Sistemul informațional „Migrație” și Sistemul informațional integrat al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră

(3) Instituirea măsurii interdicției de intrare în Republica Moldova se comunică străinului în scris, împreună cu motivele care stau la baza dispunerii ei. Interdicția de intrare în Republica Moldova este inclusă într-o decizie de returnare, anulare, sau revocarea vizei sau a dreptului de ședere și se aduce la cunoștința străinului în condițiile prezentei legi.

(4) Interdicția de intrare în Republica Moldova, emisă printr-o decizie separată, poate fi aplicată și în privința străinului în cazul în care acesta a părăsit teritoriul țării și nu se cunoaște locul aflării acestuia.

(5) Termenul interdicției începe să curgă de la data ieșirii străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, iar în cazul în care străinul nu se află pe teritoriul Republicii Moldova – de la data emiterii deciziei.

(6) Decizia separată privind instituirea măsurii interdicției de intrare în Republica Moldova poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ nr. 116/2018.

Articolul 148. Stabilirea duratei interdicției de intrare în Republica Moldova.

(1) Durata interdicției de intrare împotriva străinului se stabilește pe un termen de:

- a) 1 an – în cazul unei șederi ilegale de la 3 luni la 1 an;
- b) 1 an – în cazul nerespectării scopului pentru care i-a fost acordat/prelungit dreptul de ședere temporară;
- c) 2 ani – în cazul unei șederi ilegale de la un 1 la 2 ani;
- d) 3 ani – în cazul unei șederi ilegale de la doi la trei ani;
- e) 3 ani – desfășoară activități remunerate, economice, profesionale sau de altă natură, cu încălcarea legislației Republicii Moldova, îndreptate spre încălcarea regimului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova;
- f) 5 ani – în cazul unei șederi ilegale de peste trei ani;
- g) 5 ani – în cazul comunicării cu premeditare de informații personale false;
- h) 5 ani – în cazul expulzării;
- i) 5 ani – în cazul trecerii sau tentativei de trecere ilegală a frontierei de stat;
- j) 5 ani – în cazul comiterii pe teritoriul Republicii Moldova a infracțiunilor cu intenție sau a infracțiunilor grave, deosebit de grave sau excepțional de grave din imprudență;

(2) În cazul străinului care a intrat în Republica Moldova în perioada de interdicție, durata interdicției de intrare este cea dispusă anterior, dar nu mai mică de 5 ani.

(3) În cazul străinului declarat indezirabil, durata interdicției de intrare este egală cu perioada pentru care a fost declarat indezirabil.

(4) În cazul străinului care solicită returnare voluntară și/sau care pleacă cu

mijloace financiare proprii sau care rambursează ulterior Inspectoratului General pentru Migrație cheltuielile suportate pentru îndepărtarea sa de pe teritoriul Republicii Moldova, termenele interdicțiilor de la alin. (1) lit. a) - d) și f) se reduc la jumătate.

(5) Străinului care a fost îndepărtat de pe teritoriul Republicii Moldova pe cheltuiala statului i se adaugă un spor de 6 luni la perioadele de interdicție aplicate anterior, însă nu trebuie să depășească în total cinci ani, iar în cazul străinului care reprezintă o amenințare gravă pentru ordinea publică sau pentru securitatea națională, perioada de interdicție nu trebuie să depășească în total 10 ani.

(6) Sub incidența prevederilor alin. (1) nu cade străinul care este căsătorit cu cetățeanul Republicii Moldova, are copil în comun cu cetățeanul Republicii Moldova sau copil inapt pentru muncă care a împlinit vârsta de 18 ani, comun cu persoana care are drept de ședere temporară ori permanentă pe teritoriul Republicii Moldova, cu excepția cazurilor în care străinul a fost decăzut din drepturile părintești.

Articolul 149. Ridicarea interdicției de intrare în Republica Moldova

Interdicția de intrare dispusă străinului în condițiile art. 147 și 148 poate fi ridicată de către Inspectoratul General pentru Migrație printr-o decizie motivată în fapt și în drept, în următoarele cazuri:

a) străinul este căsătorit cu un cetățean al Republicii Moldova, iar căsătoria nu este una fictivă;

b) străinul are copil sau copil inapt pentru muncă care a împlinit vârsta de 18 ani, comun cu cetățeanul Republicii Moldova, dacă acesta se află la întreținerea sa, fapt confirmat prin documente bancare, sau dacă există obligația plății pensiei de întreținere, obligație pe care străinul și-o îndeplinește cu regularitate;

c) străinul cade sub incidența prevederilor art. 99 și nu prezintă pericol pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică;

d) actul administrativ prin care s-a dispus interdicția de intrare a fost revocat.

Articolul 150. Suportarea cheltuielilor de îndepărtare

(1) Cheltuielile de îndepărtare de pe teritoriul Republicii Moldova a străinilor care dispun de mijloace financiare sunt suportate de către aceștia.

(2) Dacă străinul a intrat în Republica Moldova în baza unei invitații, cheltuielile de îndepărtare le suportă persoana fizică, beneficiarul solicitant, entitatea gazdă sau familia gazdă care a invitat străinul.

(3) Persoană fizică sau juridică care a invitat străinul este obligată să suporte cheltuielile de îndepărtare pentru străinul pe care l-a angajat ilegal sau al cărui viză sau carte de rezidență nu mai sunt valabile.

(4) În cazul în care străinul nu dispune de mijloacele necesare pentru

îndepărtarea acestuia, cheltuielile de îndepărtare a străinului, care includ cheltuielile de transport, de alimentare, de întreținere și de cazare în Centru, precum și cheltuielile de asistență medicală și de spitalizare, se suportă de la bugetul Inspectoratului General pentru Migrație.

Capitolul IX

REGLEMENTĂRI PROCEDURALE

Articolul 151. Evidența străinilor și radierea din evidență

(1) Evidența străinilor pe teritoriul țării se efectuează de către Inspectoratul General pentru Migrație, prin introducerea informațiilor în Sistemul informațional „Migrație”.

(2) Evidența trecerii de către străini a frontierei de stat este asigurată de Poliția de Frontieră.

(3) Evidența străinilor care au intrat în Republica Moldova pe segmentul transnistrean al frontierei moldo-ucrainene, este asigurată de subdiviziunile Inspectoratului General pentru Migrație sau subdiviziunile Agenției Servicii Publice.

(4) Inspectoratul General pentru Migrație asigură înregistrarea la domiciliul și/sau reședința temporară a străinilor, precum și radierea acestora din evidență cu utilizarea Sistemului informațional automatizat „Registrul de stat al unităților administrativ-teritoriale și al adreselor” din momentul implementării acestuia.

(5) Evidența actelor de identitate eliberate străinului, precum și atribuirea acestuia a numărului de identificare de stat a persoanei fizice se efectuează în cadrul Sistemului informațional „Registrul de stat al populației”.

Articolul 152. Prelucrarea datelor cu caracter personal

În scopul aplicării prevederilor prezentei legi, Inspectoratul General pentru Migrație, Poliția de Frontieră, precum și alte autorități abilitate cu funcții în domeniul migrației colectează, prelucrează și stochează date cu caracter personal, în condițiile stabilite de prezenta lege și legislația în domeniul respectiv.

Articolul 153. Taxa de stat și tarifele la serviciile prestate

(1) Pentru examinarea cererilor și demersurilor, precum și pentru eliberarea actelor prevăzute de prezenta lege se percepe taxă de stat, în conformitate cu Legea taxei de stat nr. 213/2023 și/sau se achită tariful stabilit de Guvern.

(2) Prin derogare de la alin. (1) dreptul de ședere temporară și cartea de rezidență aferente pentru victimele traficului de ființe umane și victimele violenței în familie se eliberează în mod gratuit.

Articolul 154. Soluționarea litigiilor și răspunderea juridică

(1) Litigiile apărute în procesul aplicării prezentei legi se soluționează în conformitate cu procedurile prevăzute de legislație.

(2) Persoanele care încalcă prevederile prezentei legi poartă răspundere juridică în condițiile legislației civile, administrative, contravenționale sau penale, după caz.

Articolul 155. Accesul la informații publice

Inspectoratul General pentru Migrație pune la dispoziție solicitanților, într-o formă ușor accesibilă, informații privind toate actele necesare în vederea depunerii unei cereri și informații referitoare la admisie și reglementarea șederii pe teritoriul Republicii Moldova, inclusiv informații privind drepturile, obligațiile, garanțiile procedurale ale solicitanților și sancțiunile administrative.

Capitolul X

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 156. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 1 iunie 2027.

(2) Guvernul, până la data intrării în vigoare a prezentei legi:

a) va aproba actul normativ de punere în aplicare a prezentei legi, care va intra în vigoare la aceeași dată cu prezenta lege.

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

c) va stabili contingentele de admisie prevăzute la art. 35, alin.(2), art. 38, alin.(3), 41, alin.(5), la propunerea Ministerului Muncii și protecției Sociale și Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării;

d) va stabili contingentele de admisie prevăzute la art. 50, alin.(3) la propunerea Ministerului Educației și Cercetării.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200/2010 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 179-181, art. 610), cu modificările ulterioare, se abrogă.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

NOTA DE FUNDAMENTARE
la proiectul de lege privind admisia, șederea și supravegherea străinilor
în Republica Moldova

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ
Proiectul de lege privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova a fost elaborat de Ministerul Afacerilor Interne.
2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ
2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ
Proiectul a fost elaborat, în vederea realizării dezideratului de armonizare a legislației Republicii Moldova la legislația Uniunii Europene (UE), în contextul procesului de aderare la Uniunea Europeană. Drept temei pentru elaborarea proiectului de lege constituie realizarea acțiunilor prevăzute în documentele de politici aprobate la nivel național, după cum urmează: 1. Angajamentele asumate de Republica Moldova în baza Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte din 27.06.2014 (Titlul III „Libertate, securitate și justiție” articolul 14 „Cooperarea în domeniul migrației, al azilului și al gestionării frontierelor”); 2. Planul național de reglementări pentru anul 2025 (PNR), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 841/2024, <u>acțiunea 154</u> adoptarea hotărârii Guvernului de transpunere a Directivei UE/801/2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pairacțiunea, și <u>acțiunea 162</u> care vizează aprobarea proiectului de lege privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova; 3. Planul de acțiuni pentru implementarea Programului privind gestionarea fluxului migrațional, azilului și integrării străinilor pentru anii 2022-2025, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 808/2022, acțiunea 1.1.1. (Expertizarea cadrului normativ regulatoriu (Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova) și elaborarea unei legi noi).
2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative
Actualmente, regimul juridic al străinilor în Republica Moldova este reglementat de Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova. Deși, această lege a constituit un pas important în consolidarea cadrului legislativ privind migrația, aplicarea sa în practică a relevat o serie de curențe, printre care putem enumera: - prevederi ambigue sau incomplete privind condițiile de admisie și ședere pentru diferite categorii de străini; - absența unor mecanisme eficiente de supraveghere și control al șederii străinilor;

- proceduri administrative neuniforme;
- transpunerea incompletă a directivelor și regulamentelor relevante ale Uniunii Europene.

La fel, este de menționat faptul că, din data adoptării, Legea nr. 200/2010 a fost modificată de 32 ori. Modificările operate pe parcurs au vizat atât forma cât și conținutul legii și, în unele cazuri, au creat lacune și incoerență juridică, generând dificultăți în aplicarea și interpretarea corectă a normelor stabilite.

S-a constatat că modificarea și actualizarea fragmentată (pentru ajustare la anumite necesități, situații) cu norme noi și încorporarea lor în structura și conținutul legii actuale nu produce impactul scontat, dimpotrivă, în unele cazuri creează confuzie și incertitudine juridică. Astfel, actul normativ în vigoare nu mai răspunde nevoilor actuale, specifice contextului socio-politic din prezent în măsura corespunzătoare.

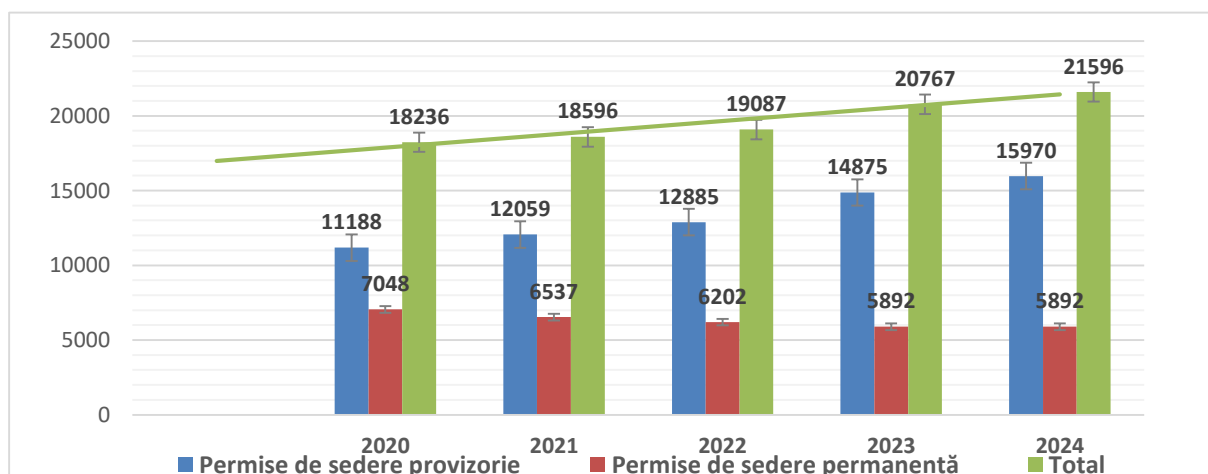
Totodată, provocările în domeniul migrației, schimbările tehnologice, evoluțiile geopolitice și demografice, precum și alte procese determinante, necesită o abordare actualizată la noile realități și provocări, întrucât normele în vigoare nu sunt suficiente pentru reglementarea corectă și coerentă a proceselor migraționale.

Republica Moldova găzduiește străini din circa 130 de state și culturi. La finele anului 2024, pe teritoriul Republicii Moldova erau înregistrați peste 21 500 de străini și apatrizi din peste 130 de țări. Dintre aceștia, peste 5600 aveau drept de ședere permanentă, iar aproximativ 16 mii beneficiau de ședere provizorie.

Datele statistice, (*a se vedea tabelul nr. 1*) precum și datele colectate la recensământul din anul 2024, ne demonstrează faptul că numărul străinilor care vin și solicită un drept de ședere în Republica Moldova este în continuă creștere.

Tabelul nr. 1

Numărul de străini cu acte de identitate valabile

Sursa: Inspectoratul General pentru Migrație (IGM)

De asemenea, este esențial ca noul cadru normativ să asigure alinierea complexă la standardele și bunele practici internaționale, în special cele ale Uniunii Europene, în contextul angajamentelor asumate de Republica Moldova în procesul de aderare la UE.

Transpunerea directivelor europene relevante, în special în domeniul drepturilor lucrătorilor migranți, al reîntregirii familiei și al returnării, trebuie să devină o prioritate.

Un alt aspect care impune intervenție este lipsa unei coerențe instituționale și interinstituționale în gestionarea migrației. În prezent, competențele sunt fragmentate între mai multe instituții, ceea ce duce la suprapuneri, interpretări divergente și întârzieri în procesarea cererilor sau în luarea deciziilor. În aceste condiții, este necesară definirea clară a rolurilor și responsabilităților instituțiilor implicate, precum și instituirea unor mecanisme eficiente de cooperare și schimb de informații.

În plus, cadrul normativ actual nu valorifică suficient potențialul migrației legale în dezvoltarea economică a țării. Lipsa unor prevederi clare privind atragerea lucrătorilor imigranți, inclusiv înalt calificați, a investitorilor străini, inițierea activității de antreprenoriat etc. reduce competitivitatea Republicii Moldova ca destinație pentru talente și investiții.

În acest context, intervenția legislativă devine nu doar oportună, ci și imperativă, pentru a oferi un cadru legal clar, coerent și adaptat provocărilor actuale.

Un astfel de cadru trebuie să asigure:

- predictibilitate și securitate juridică pentru străini;
- eficiență și claritate operațională pentru autoritățile competente;
- un echilibru just între drepturile și obligațiile străinilor;
- consolidarea capacității statului de a gestiona migrația în mod strategic și sustenabil.

Prin urmare, este absolut necesar un nou act normativ comprehensiv pentru reglementarea admisiei, șederii și supravegherii străinilor în Republica Moldova, care să conțină condiții expres stabilite privind condițiile admisiei, șederii și documentării, drepturile și obligațiile străinilor, precum și supravegherea regimului de ședere al acestora, care să reflecte o nouă abordare de gestionare a proceselor.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Proiectul are drept scop stabilirea unui cadru juridic coerent și clar privind admisia, acordarea și prelungirea dreptului de ședere, recunoașterea statutului de apatrid, documentarea acestora, măsuri specifice de evidență a imigrării și stipulează măsuri de constrângere în caz de nerespectare a regimului de ședere, în conformitate cu obligațiile asumate de Republica Moldova prin tratatele internaționale la care este parte.

Prezentul proiect de lege reprezintă un nou concept și o abordare complexă de reglementare a proceselor migraționale, structura, principiile și conținutul căruia derivă din transpunerea a 12 directive și regulamente ale Uniunii Europene din aceste domenii.

Prin proiectul de act normativ elaborat se urmărește:

1. Alinierea Republicii Moldova la cerințele și normele Uniunii Europene în domeniul migrației și crearea sinergiei legislative, unificarea terminologiei, proceselor în scopul aducerii cadrului normativ național în concordanță cu acquis-ul UE. Realizarea acestui proces va produce un impact major de corectitudine și credibilitate și, în același timp, va contribui la consolidarea dialogului cu statele membre ale Uniunii Europene.

2. Îmbunătățirea reglementărilor în domeniu și eliminarea deficiențelor de implementare ale actualei legi, prin stabilirea unor principii clare de gestionare a migrației.

3. Stabilirea unui cadru juridic coerent și expres clar pentru reglementarea regimului străinilor în Republica Moldova, în scopul asigurării ordinii publice și securității statului prin efectuarea unui control eficient asupra admisiei, șederii și ieșirii străinilor pe/de pe teritoriul statului, precum și pentru protejarea intereselor naționale și a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

4. Ajustarea normelor de reglementare la procesele migraționale actuale, coroborarea cadrului normativ național cu normele și principiile stabilite de Uniunea Europeană privind procedurile generale de solicitare și acordare a vizelor și a permiselor de ședere, recunoașterea statutului de apatrid, supravegherea regimului de ședere a străinilor, respectarea și protecția drepturilor străinilor și altor aspecte importante în domeniu.

Acest proiect de lege introduce o serie de îmbunătățiri structurale și conceptuale.

Principalele prevederi ale proiectului sunt:

1. Îmbunătățirea reglementărilor juridice în materie de migrație prin:

- stabilirea unei noi structuri logice a actului normativ și încorporarea textului în Capitle, divizate în secțiuni și subsecțiuni, compartimentate specific pentru fiecare tip de admisie. Noua structură stabilește o claritate în procesele migraționale, începând cu admisia, determinarea statutului juridic, documentarea, supravegherea regimului de ședere și eventuala îndepărtare a străinului pe/de pe teritoriul Republicii Moldova;

- compartimentarea reglementărilor în funcție de tipul migrației și scopul admisiei (muncă, programe de schimb de elevi, au pair, stagii profesionale, studii, cercetare, activitate investițională, reîntregirea familiei, mobilitate economică, activități sezoniere, religioase, de voluntariat, etc.);

- crearea unui act normativ clar structurat, atât pentru autoritățile publice cât și pentru străini, care să diferențieze categoriile de migranți și condițiile specifice de admisie pentru fiecare dintre aceștia;

- includerea și definirea unor noi noțiuni adaptate cadrului juridic UE (cum ar fi: *admisie, permis de lucrător sezonier, entitate/familie gazdă, angajat stagiar, lucrător transferat inter-corporativ (ICT), specialist, proiect educațional, lucrător au pair, carte de rezidență, pseudo-legalizare a străinilor, căsătorie fictivă* ș.a.);

- introducerea conceptului de profil de risc, ca instrument de analiză și prevenție, destinat identificării persoanelor care pot prezenta un pericol pentru securitatea națională, ordinea publică sau sănătatea publică, în baza unor indicatori obiectivi și verificabili;

- se propune instituirea expresă a obligației străinilor de a prezenta dovada mijloacelor de întreținere suficiente și a existenței unui domiciliu sau unei reședințe pe teritoriul Republicii Moldova, ca o condiție esențială pentru obținerea sau prelungirea dreptului de ședere. Această măsură urmărește asigurarea unui cadru de ședere ordonat, evitarea situațiilor de vulnerabilitate socială și economică, precum și prevenirea

imigrației abuzive. Criteriile și nivelul mijloacelor de întreținere vor fi stabilite prin acte normative subsecvente, în funcție de scopul șederii și de situația individuală a solicitantului;

- pentru consolidarea procesului de admisie și pentru asigurarea unei gestionări eficiente a fluxurilor migraționale, se introduce obligația străinului de a justifica scopul șederii în Republica Moldova, prin prezentarea documentelor corespunzătoare (contracte, adeverințe, invitații, etc.). Această cerință va contribui la combaterea abuzurilor în procedurile de imigrare și la alinierea legislației naționale la practicile europene în domeniu;

- prevenirea fraudei în acordarea dreptului de ședere în scop de reîntregire cu membru de familie. Căsătoriile fictive pot fi folosite pentru a obține statutul de rezident sau pentru a beneficia de drepturi de ședere pe teritoriul Republicii Moldova. Acestea reprezintă o formă de fraudă și afectează integritatea procesului de imigrație. Prin urmare, reglementările clare care stipulează condiții specifice de verificare a relațiilor conjugale, precum cerința ca căsătoria să fie una reală și susținută de dovezi corespunzătoare vor reduce riscul unor astfel de practici frauduloase. Aceasta include interviuarea cuplurilor în timpul procesului de evaluare, monitorizarea activității lor etc.

2. Instituirea unui cadru normativ unitar și clar privind admisia, șederea și supravegherea străinilor, prin:

- stabilirea unui sistem unitar de reguli aplicabile în funcție de durata șederii (ședere de scurtă durată – până la 90 de zile și ședere de lungă durată – peste 90 de zile), adaptat la specificul fiecărei categorii în funcție de scop;

- reglementarea categoriilor noi de migranți care până în prezent nu aveau un regim juridic expres sau suficient reglementat în legislația națională, inclusiv lucrători înalt calificați, cercetători, voluntari, lucrători sezonieri, tineri în programe educaționale, programe au pair, stagii profesionale etc;

- stabilirea unui cadru de cooperare interinstituțională între autoritățile competente pentru emiterea avizelor sau autorizațiilor aferente admisiei, în funcție de scopul declarat.

3. Delimitarea regimului aplicabil resortisanților țărilor terțe față de cetățenii UE și membrii de familie ai acestora. Aceasta presupune reglementarea în mod exclusiv a admisiei pentru străini din state terțe, non UE, fără a se face confundarea regimului de reglementare a șederii pentru cetățenii statelor UE și membrii de familie ai acestora. Această abordare este în deplină conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și cu standardele europene în domeniul mobilității persoanelor.

4. Digitalizarea proceselor administrative și introducerea unui nou model de document unic – „Cartea de rezidență”. Proiectul introduce un document unic de ședere – Cartea de rezidență, care înlocuiește multiplele forme actuale de acte de identitate pentru străini, asigurând simplificarea administrativă și coerență instituțională, având scop de simplificare, modernizare și eficientizare a regimului de evidență și documentare a străinilor.

5. Uniformizarea procedurilor de returnare și custodie publică. Presupune asigurarea respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale străinilor, prin clarificarea și standardizarea procedurilor administrative și judiciare aferente acestor măsuri. Intervenția legislativă este necesară pentru alinierea la standardele internaționale și europene privind returnarea resortisanților țărilor terțe, precum și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Uniformizarea va contribui la asigurarea legalității, transparenței și proporționalității măsurilor luate, la prevenirea tratamentelor abuzive și la garantarea unui proces echitabil, consolidând astfel securitatea juridică și eficiența autorităților în gestionarea returnărilor.

6. Condiții pentru anumite categorii de străini (ex. investitori, cercetători, lucrători înalt calificați, mobilitate economică etc). Se introduce dispoziții clare și detaliate privind condițiile de admisie și ședere pentru anumite categorii de străini cu valoare adăugată ridicată pentru economia și societatea Republicii Moldova, precum investitorii, cercetătorii și lucrătorii înalt calificați. Această abordare este esențială pentru a asigura transparența, claritatea și predictibilitatea procedurilor, oferind totodată tratamente egale și echitabile tuturor solicitanților. Prin stabilirea unor criterii precise de eligibilitate și a unor proceduri dedicate, se facilitează accesul rapid și sigur la dreptul de ședere pentru persoanele care contribuie la dezvoltarea economică, cercetarea științifică și inovarea tehnologică. În același timp, acest cadru permite autorităților să exercite un control eficient și legal al migrației, menținând un echilibru între deschidere și securitate.

7. Instituirea scutirii de taxe pentru categorii vulnerabile sau de interes strategic.

Intrarea în vigoare a proiectului este stabilită pentru finalul semestrului I al anului 2027, dat fiind faptul că proiectul dat prevede realizarea angajamentului de ajustare a cadrului normativ național la acquis-ul UE în domeniul migrației, precum și la tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte privind asigurarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului (pentru punerea în aplicare a proiectului este necesară elaborarea și aprobarea mai multor acte normative - modificarea unor legi, elaborarea/modificarea unor hotărâri de Guvern, altor acte normative de specialitate (ordine, dispoziții, instrucțiuni)).

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

În procesul de fundamentare a inițiativei legislative, a fost analizată opțiunea menținerii Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, cu continuarea amendării și completării acesteia în funcție de necesitățile identificate punctual. Cu toate acestea, această opțiune a fost respinsă din mai multe considerente de ordin practic, juridic și sistemic precum:

1. Incapacitatea de a corecta integral lacunele existente, or, modificările succesive, operate de-a lungul timpului, nu au reușit să abordeze în mod sistemic problemele de fond ale regimului juridic al străinilor. Amendamentele punctuale tind să trateze doar aspecte izolate, fără a asigura coerența întregului cadru normativ. În continuare, ar fi rămas neabordate prin lipsa unui sistem clar și unitar de clasificare a

tipurilor de ședere, insuficiența mecanismelor eficiente de control și monitorizare a șederii și lipsa unei structuri clare și logice a actului normativ.

2. Incoerențele tehnico-juridice și terminologice ale Legii nr. 200/2010 au suferit un număr considerabil de modificări (32 la număr până în prezent), operate în contexte legislative și politice diferite, care au dus la inconsecvențe terminologice, suprapuneri sau contradicții între norme și dificultăți în interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale de către autorități și beneficiari.

3. Reforma fragmentată și dificil de aplicat în practică implică un proces anevoios, de durată, care generează confuzie în rândul autorităților de aplicare, dar și al beneficiarilor regimului juridic. Acest lucru afectează eficiența administrativă, previzibilitatea juridică, respectiv încrederea străinilor în stabilitatea cadrului legal din Republica Moldova.

4. Lipsa unei racordări coerente la cadrul normativ european prin transpunerea fragmentată a directivelor și regulamentelor europene nu permite conformarea deplină la cerințele UE în domeniul migrației și azilului.

Având în vedere cele expuse, a fost identificată ca soluție optimă -elaborarea unei noi legi privind regimul străinilor în Republica Moldova, care să asigure coerență și claritate normativă, să se integreze într-o structură logică și accesibilă toate formele de admitere, ședere, drepturi și obligații, să reflecte standardele și bunele practici europene în domeniul migrației, să permită o aplicare uniformă și eficientă de către toate autoritățile competente respective să contribuie la simplificarea administrativă și reducerea costurilor pentru stat.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Adoptarea proiectului de lege privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova va genera efecte funcționale asupra instituțiilor administrației publice implicate în gestiunea migrației. Implementarea legii va conduce la:

- eficientizarea activității autorităților competente în domeniul migrației.

Acesta se va manifesta prin claritate instituțională și coerență în competențele autorităților publice. Proiectul de lege delimitează clar competențele fiecărei instituții responsabile de gestionarea migrației, prevenind astfel suprapunerile sau omisiunile care caracterizează în prezent cadrul existent. Prin instituirea unui cadru normativ clar, coerent și unitar, se va asigura o mai bună organizare a proceselor de admitere, documentare, ședere și îndepărtare a străinilor, ceea ce va contribui la sporirea eficienței administrative.

- reducerea birocrăției prin digitalizarea procedurilor.

Digitalizarea proceselor administrative și eliberarea documentului unic – *Cartea de rezidență* – vor reduce sarcina birocratică și vor facilita gestionarea evidenței străinilor.

- îmbunătățirea cooperării interinstituționale prin instituirea unui mecanism clar de avizare/confirmare/decizie. Se prevede un cadru clar pentru colaborarea interinstituțională, care va contribui la îmbunătățirea coordonării și la evitarea blocajelor procedurale;

- dezvoltarea unor instrumente moderne de supraveghere și evidență a străinilor.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Proiectul nu necesită cheltuieli suplimentare de la bugetul de stat.

În procesul de implementare a Legii autoritățile și instituțiile responsabile urmează să asigure includerea acțiunilor stabilite în proiectul de lege în Strategiile Sectoriale de Cheltuieli.

Digitalizarea proceselor va fi asigurată de către Inspectoratul General pentru Migrație. LA etapa actuală fiind în procesul de elaborare a Sistemului Informațional "Migrație", costul estimate fiind cca 800 mii Euro. Proiectul este implementat cu suportul Organizației Internaționale pentru Migrație. Cheltuielile aferente sunt acoperite de DG NEAR.

Cheltuielile aferente procesului de obținere a cărții de rezidență urmează a fi suportate de către străinii beneficiari ai dreptului de ședere. Respectiv Agenția Servicii Publice urmează să stabilească în actele sale normative tariful achitat pentru perfectarea cărții de rezidență.

Pentru unele domenii, impactul financiar al implementării proiectului este estimat ca fiind limitat, întrucât autoritățile publice competente dispun deja de resurse financiare planificate pentru gestionarea prezenței străinilor, având în vedere că, în numeroase domenii, aceștia beneficiază de drepturi și servicii similare celor acordate cetățenilor Republicii Moldova.

Cu toate acestea, pe termen mediu și lung, aceste costuri vor fi compensate prin eficientizarea proceselor administrative, reducerea litigiilor cauzate de viduri sau neclarități legislative, precum și prin atragerea investițiilor și forței de muncă calificate.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Implementarea noii legi va genera impact favorabil asupra sectorului privat, în special asupra angajatorilor, instituțiilor de învățământ, organizațiilor neguvernamentale, agențiilor de recrutare, întreprinderilor care beneficiază de forță de muncă străină, dar și asupra străinilor care intenționează să desfășoare activități economice, educaționale sau sociale în Republica Moldova. Impactul poate fi analizat pe mai multe dimensiuni:

- Creșterea atractivității Republicii Moldova pentru investitori și forță de muncă străină. Prin simplificarea și standardizarea procedurilor de admisie și ședere, inclusiv prin reglementarea distinctă a termenelor de procesare a cererilor, în unele cazuri reducerea termenelor, proiectul facilitează atragerea de investitori străini, antreprenori, lucrători înalt calificați, specialiști în domenii deficitare și lucrători sezonieri;

- La fel, se creează premise pentru extinderea mobilității economice și profesionale în rândul resortisanților țărilor terțe care intenționează să desfășoare activități în Republica Moldova și se facilitează procesul de recrutare a forței de muncă străine, în special în domenii precum muncă sezonieră, construcții, agricultură, IT, cercetare și servicii, munca înalt calificată;

- Proiectul aduce claritate și previzibilitate juridică pentru angajatori și parteneri economici. Noua lege oferă certitudine juridică actorilor economici (persoane juridice) prin stabilirea unor condiții clare și previzibile de angajare a resortisanților din

țări terțe, în conformitate cu bunele practici europene. Sunt definite categorii distincte de migranți economici (ex: lucrători sezonieri, angajați stagiați, lucrători ICT, specialiști înalt calificați), împreună cu condițiile și documentele necesare fiecărei categorii, ceea ce reduce riscul de interpretări neuniforme sau de respingeri arbitrare;

- Reducerea costurilor administrative și a poverii birocratice. Introducerea unui document unic de ședere – Cartea de rezidență – în locul mai multor acte fragmentare, simplifică interacțiunea între străin și autorități și reduce costurile logistice și administrative pentru angajatori și organizații;

- Digitalizarea procedurilor de solicitare, avizare, notificare și raportare reduce semnificativ timpul și resursele implicate în procesul de recrutare și integrare a personalului străin;

- Avantaje competitive pentru sectoarele cu deficit de forță de muncă. Prevederile proiectului vin să sprijine companiile care activează în sectoare în care forța de muncă locală este insuficientă, prin crearea unor canale clare și rapide pentru angajarea resortisanților din țări terțe;

- Se introduce un regim diferențiat și flexibil pentru activitățile cu durată scurtă (până la 90 de zile), ceea ce oferă flexibilitate pentru munci de scurtă durată,

- Diminuarea riscurilor de pseudo-legalizare și muncă nedeclarată. Prin instituirea unor mecanisme eficiente de verificare, supraveghere și returnare, legea contribuie la reducerea riscului de exploatare a forței de muncă străine, de muncă informală sau trafic de persoane;

4.4. Impactul social

Se estimează că pe parcursul implementării modificărilor propuse să faciliteze accesul străinilor cu o ședere legală și membrilor de familie ai acestora la piața muncii, servicii sociale, de educație, sănătate, asistență socială și să crească capacitatea forței de muncă în țară, respectiv și gradul ei de ocupare, influențând creșterea nivelului de salarizare în tendința de uniformizare cu standardele europene de salarizare.

La fel proiectul de lege asigură o gestionare eficientă a fluxului de persoane și stabilirea condițiilor transparente în procedura de documentare.

Un alt avantaj ar fi creșterea fondurilor de asigurări sociale și cel de asigurare medicală, prin plata egală a contribuțiilor cu cele ale lucrătorilor naționali.

Responsabilitatea respectării drepturilor acordate străinilor cu o ședere legală, vor responsabiliza angajatorii și întreaga societate privind sănătatea și securitatea în muncă, accesul la serviciile sociale, educaționale și culturale.

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

Prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează în conformitate cu Legea nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

Proiectul de lege privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova are un impact social multiplu, care se resimte atât la nivelul străinilor care

solicită admisă și șederea pe teritoriul țării, cât și la nivelul comunităților locale, al pieței muncii, al sistemului educațional și de protecție socială.

- Asigurarea unui tratament echitabil și nediscriminatoriu pentru străini. Prin instituirea unui cadru normativ coerent, transparent și previzibil, proiectul contribuie la respectarea drepturilor fundamentale ale străinilor în conformitate cu standardele internaționale și europene. În acest sens, se oferă un tratament diferențiat, dar nediscriminatoriu, în funcție de scopul șederii și de statutul juridic al străinului (ex: lucrător, student, membru de familie), evitând aplicarea arbitrară a măsurilor administrative.

- Creșterea siguranței publice și a încrederii în autorități. Introducerea conceptului de profil de risc și măsuri de supraveghere a străinilor cu comportament suspect contribuie la consolidarea securității naționale și a ordinii publice, oferind protecție comunităților locale. La fel, mecanismele de returnare și luare în custodie publică sunt clar reglementate, asigurând respectarea drepturilor procesuale ale străinilor, în paralel cu exercitarea controlului asupra migrației neregulate.

- Reducerea riscurilor asociate imigrației ilegale și a traficului de persoane.

- Promovarea integrării în societatea gazdă a străinilor cu ședere legală.

Proiectul respectă principiile egalității de gen și interzice orice formă de discriminare, în conformitate cu Legea nr. 121/2012 privind asigurarea egalității. Nu sunt identificate riscuri sau efecte negative discriminatorii pe criterii de sex, etnie sau religie.

4.5. Impactul asupra mediului

Nu este aplicabil.

4.6. Alte impacturi și informații relevante

Nu este aplicabil.

5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE

5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională

Proiectul de lege privind admisă, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova are drept obiectiv transpunerea parțială a unui set de directive ale Uniunii Europene, relevante pentru reglementarea migrației și protecției drepturilor străinilor.

Prin acest proiect se asigură transpunerea parțială a următoarelor acte ale UE:

- Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung;

- Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane;

- Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize);

- Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei;

- Directiva 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente;

- Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală;

- Directiva 2014/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri;

- Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii;

- Directiva (UE) 2016/801 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair;

- Directiva (UE) 2021/1883 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2021 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate și de abrogare a Directivei 2009/50/CE a Consiliului;

- Directiva (UE) 2024/1233 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (reformare);

- Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală.

Astfel, măsurile propuse vizează transpunerea normelor de fond și de procedură prevăzute în aceste directive, prin includerea lor expresă în legislația națională, în vederea armonizării cadrului juridic moldovenesc cu acquis-ul UE în domeniul migrației.

Continuitatea transpunerii se va asigura prin elaborarea proiectului de hotărâre de Guvern privind implementarea Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.

5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE

Implementarea efectivă a legislației UE necesită nu doar transpunerea prevederilor relevante, ci și instituirea unui cadru normativ intern funcțional, capabil să asigure aplicarea unitară și coerentă a acestora.

În acest sens, proiectul de lege prevede măsuri de ordin instituțional și procedural, care să asigure aplicarea eficientă a legislației europene, precum și un cadru operațional național pentru a produce efecte juridice concrete, precum:

- obținerea avizelor de la autorități competente din diverse sectoare gestionate pentru determinarea corectă a scopului solicitat, în vederea obținerii dreptului de ședere;
- crearea unui mecanism digitalizat de procesare a cererilor de admisie, ședere și evidență a străinilor;
- introducerea conceptului de profil de risc și a instrumentelor de evaluare a pericolului pentru securitatea națională, ordinea publică și sănătate publică;
- unificarea documentului de identitate în „Cartea de rezidență”;
- stabilirea unei proceduri uniforme de returnare și luare în custodie publică;
- facilități procedurale și fiscale pentru anumite categorii de străini.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

Site-ul Ministerului Afacerilor Interne la rubrica „Transparență”/„Consultări publice”/„Inițierea elaborării actelor normative”, inclusive pe site-ul particip.gov.md

<https://particip.gov.md/ro/document/stages/proiectul-hotararii-de-guvern-cu-privire-la-aprobarea-proiectului-de-lege-privind-admisia-sederea-si-supravegherea-strainilor-pe-teritoriul-republicii-moldova/13857>

În cadrul procesului de consultare/avizare, următoarele instituții urmează a fi vizate:

1. Ministerul Muncii și Protecției Sociale;
2. Ministerul Afacerilor Externe;
3. Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării;
4. Ministerul Educației și Cercetării;
5. Ministerul Finanțelor;
6. Ministerul Sănătății;
7. Ministerul Culturii;
8. Serviciul de Informații și Securitate;
9. Agenția de Investiții;
10. Agenția Servicii Publice;
11. Casa Națională de Asigurări Sociale;
12. Compania Națională de Asigurări în Medicină;
13. Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal;
14. Congresul Autorităților Locale din Moldova;
15. Biroul politici de reintegrare;
16. Biroul pentru Relații cu Diaspora;
17. Centrul de Armonizare a Legislației;
18. Ministerul Justiției;
19. Centrul Național Anticorupție.

7. Concluziile expertizelor

Proiectul necesită efectuarea expertizei juridice și anticorupție.

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Urmare adoptării proiectului va fi necesară elaborarea hotărârii Guvernului privind implementarea Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în

Republica Moldova, modificarea unor legi și acte normative de specialitate precum și elaborarea și ajustarea actelor conexe (acte administrative ale ministrului afacerilor interne și acte administrative ale șefului Inspectoratului General pentru Migrație).

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

În implementarea actului normativ sunt implicate autoritățile publice cu competențe directe în domeniul migrației: Ministerul Afacerilor Interne prin Inspectoratul General pentru Migrație, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră; Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Sănătății, Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Națională de Ocupare a Forței de Muncă, Agenția Servicii Publice.

Secretar general al ministerului

Vladislav COJUHARI

CERERE

**privind înregistrarea de către Cancelaria de Stat a proiectului de act normativ
care urmează a fi anunțat în cadrul ședinței secretarilor generali ai ministerelor**

Nr. crt.	Criterii de înregistrare	Nota autorului
1.	Categoria și denumirea proiectului	Proiectul legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova
2.	Autoritatea care a elaborat proiectul	Ministerul Afacerilor Interne.
3.	Justificarea depunerii cererii	Scopul proiectului este de a institui un cadru juridic unitar, clar și aliniat standardelor Uniunii Europene pentru reglementarea admisiei, șederii, documentării și supravegherii străinilor în Republica Moldova, asigurând totodată protejarea ordinii publice, securității statului și drepturilor fundamentale ale omului. La fel, proiectul este elaborat în scopul alinierii cadrului normativ național la acquis-ul UE prin transpunerea parțială a următoarelor acte juridice: - Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (CELEX: 32003L0109); - Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (text codificat) (CELEX: 32016R0399); - Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (CELEX: 32009R0810); - Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (CELEX: 32003L0086); - Directiva 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente (CELEX: 32004L0081); - Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe

		aflați în situație de ședere ilegală (CELEX: 32008L0115); - Directiva 2014/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri (CELEX: 32014L0036); - Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii (CELEX: 32014L0066); - Directiva (UE) 2016/801 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (CELEX: 32016L0801); - Directiva (UE) 2021/1883 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2021 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate și de abrogare a Directivei 2009/50/CE a Consiliului (CELEX: 32021L1883); - Directiva (UE) 2024/1233 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (reformare) (CELEX: 32024L1233); - Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală (CELEX: 02009L0052-20090720).
4.	Referința la documentul de planificare care prevede elaborarea proiectului (PNA, PND, PNR, alte documente de planificare sectoriale)	Proiectul de lege este elaborat întru executarea prevederilor acțiunilor nr. 154 și 162 din Planul Național de Reglementări pentru anul 2025, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 841/2024.
5.	Lista autorităților și instituțiilor a căror avizare este necesară	1. Ministerul Muncii și Protecției Sociale; 2. Ministerul Afacerilor Externe; 3. Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării; 4. Ministerul Educației și Cercetării; 5. Ministerul Finanțelor; 6. Ministerul Sănătății; 7. Ministerul Culturii; 8. Serviciul de Informații și Securitate; 9. Agenția de Investiții;

		10. Agenția Servicii Publice; 11. Casa Națională de Asigurări Sociale; 12. Compania Națională de Asigurări în Medicină; 13. Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal; 14. Congresul Autorităților Locale din Moldova; 15. Biroul politici de reintegrare; 16. Biroul pentru Relații cu Diaspora; 17. Centrul de Armonizare a Legislației; 18. Ministerul Justiției; 19. Centrul Național Anticorupție.
6.	Termenul-limită pentru depunerea avizelor/expertizelor	10 zile lucrătoare
7.	Persoana responsabilă de promovarea proiectului	Dumitru Berbinschi, ofițer principal al Direcției politici în domeniul managementului integrat al frontierei de stat, migrației și azilului a MAI, tel: 022-255-414, e-mail: dumitru.berbinschi@mai.gov.md.
8.	Anexe	1. Proiectul de lege; 2. Nota de fundamentare; 3. Tabelele de concordanță.
9.	Data și ora depunerii cererii	A se vedea data aplicării semnăturii electronice
10.	Secretar general al ministerului	Vladislav COJUHARI

TABEL DE CONCORDANȚĂ

1	Directiva (UE) 2024/1233 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (reformare), CELEX: 32024L1233 Jurnalul Oficial nr. L			
2	Legea privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova			
3	Parțial compatibil			
4	Ministerul Afacerilor Interne, Dumitru Berbinschi (DPDMIFSMA)			
5	16.06.2025			
Actul Uniunii Europene		Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observații
6		7	8	9
CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE				
Articolul 1 Obiectul (1) Prezenta directivă stabilește: (a) o procedură unică de solicitare a eliberării unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă pe teritoriul unuia dintre statele membre, astfel încât să se simplifice procedurile de admisie a acestora și să se faciliteze controlul statutului acestora; (b) un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru, indiferent de scopul pentru care au fost admiși inițial pe teritoriul statului membru respectiv, bazat		Prevederi neaplicabile		UE Nu constituie o normă propriu-zisă de transpunere, articolul cuprinzând clarificări generale a actului cu privire la obiectul de aplicare al directivei

pe egalitatea de tratament cu resortisanții statului membru respectiv.			
(2) Prezenta directivă nu afectează dreptul statelor membre de a stabili contingentele de admisie a resortisanților țărilor terțe în conformitate cu articolul 79 alineatul (5) din TFUE.	Art. 35 alin.(2)	Compatibil	
Articolul 2 Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: 1.,„resortisant al unei țări terțe” înseamnă o persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 20 alineatul (1) din TFUE;	Art. 3 noțiuni generale <i>străin</i> – persoană care nu deține cetățenia Republicii Moldova sau care este apatrid;	Compatibil	
2.,„lucrător dintr-o țară terță” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care a fost admis pe teritoriul unui stat membru, care are dreptul de ședere legală și căruia i s-a acordat dreptul de muncă, în cadrul unui raport de muncă, în conformitate cu legislația națională, cu acordurile colective sau cu practica națională;	<i>lucrător imigrant</i> – străin autorizat să desfășoare o activitate de muncă sau să presteze activități remunerate, în conformitate cu legislația în domeniu;	Compatibil	
3.,„permis unic” înseamnă un permis de ședere eliberat de autoritățile unui stat membru, care conferă unui resortisant al unei țări terțe dreptul de ședere legală pe teritoriul acestuia în scopul ocupării unui loc de muncă;	art. 111 alin. (1) lit. a) carte de rezidență – străinului căruia i s-a acordat/prelungit dreptul de ședere temporară, dreptul de ședere permanentă sau i s-a recunoscut statutul de apatrid, în condițiile prezentei legi. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al	compatibil	Cartea de rezidență se eliberează în temeiul dreptului de ședere în scop de muncă

	titularului pe teritoriul Republicii Moldova		
4., „procedură unică de solicitare” înseamnă orice procedură care conduce, în baza unei solicitări unice introduse de către un resortisant al unei țări terțe sau de către angajatorul unui resortisant al unei țări terțe în vederea obținerii dreptului de ședere legală și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul unui stat membru, la adoptarea unei decizii cu privire la respectiva solicitare de permis unic.	<i>ghișeu unic de documentare a străinilor</i> (în continuare – Ghișeu unic) – punct unic de acces și mecanism ce permite solicitantului să se adreseze la o singură autoritate publică, conform competențelor atribuite în acest sens Inspectoratului General pentru Migrație, pentru informare și obținerea unui drept de ședere, cu eliberarea actului decizional și/sau a documentului care confirmă dreptul respectiv;	Compatibil	
<i>Articolul 3</i> Domeniul de aplicare (1) Prezenta directivă se aplică resortisanților țărilor terțe: (a) care solicită șederea într-un stat membru în scopul ocupării unui loc de muncă; (b) care au fost admiși într-un stat membru în alt scop decât cel al ocupării unui loc de muncă, în conformitate cu legislația Uniunii sau cu legislația națională, cărora li se permite să ocupe un loc de muncă și care dețin un permis de ședere în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002; sau (c) care au fost admiși într-un stat membru în scopul ocupării unui loc de muncă, în		Prevederi neaplicabile UE	Nu constituie o normă propriu-zisă de transpunere, articolul cuprinzând clarificări generale a actului cu privire la domeniul de aplicare al directivei. Art. 2. Alin. (2) din proiect stabilește categoriile de străini care sunt exceptați de la aplicare și unele elemente derogatorii.

conformitate cu legislația Uniunii sau cu legislația națională. (2) Prezenta directivă nu se aplică resortisanților țărilor terțe: (a) care sunt membri de familie ai unor cetățeni ai Uniunii care și-au exercitat ori își exercită dreptul de liberă circulație în interiorul Uniunii în conformitate cu Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁰⁾; (b) care, împreună cu membrii familiilor lor și indiferent de cetățenia lor, beneficiază de drepturi de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii în temeiul acordurilor fie dintre Uniune și statele sale membre, fie dintre Uniune și țări terțe; (c) care sunt detașați, pe durata detașării; (d) care au solicitat admisia sau au fost admiși pe teritoriul unui stat membru ca persoane transferate în cadrul aceleiași companii în conformitate cu Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²¹⁾; (e) care au solicitat admisia sau au fost admiși pe teritoriul unui stat membru în calitate de lucrători sezonieri în conformitate cu Directiva 2014/36/UE sau de persoane în regim au pair; (f) care au autorizație de ședere într-un stat membru în temeiul unei protecții temporare în conformitate cu Directiva 2001/55/CE a Consiliului ⁽²²⁾ sau au solicitat autorizația			

de ședere pentru același motiv și sunt în așteptarea unei decizii privind statutul lor; (g) care sunt beneficiari ai protecției internaționale în temeiul Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²³⁾ sau care au solicitat protecție internațională în temeiul directivei respective și a căror solicitare nu a făcut încă obiectul unei decizii definitive; (h) care sunt beneficiari ai protecției în conformitate cu legislația națională, cu obligațiile internaționale sau cu practica unui stat membru sau care au solicitat protecție internațională în conformitate cu legislația națională, cu obligațiile internaționale sau cu practica unui stat membru și a căror cerere nu a făcut încă obiectul unei decizii definitive; (i) care sunt rezidenți pe termen lung în conformitate cu Directiva 2003/109/CE; (j) a căror îndepărtare a fost suspendată de fapt sau de drept; (k) care au solicitat admisia sau care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru ca lucrători care desfășoară activități independente; (l) care au solicitat admisia sau au fost admiși ca navigatori pentru ocuparea unui loc de muncă sau pentru a lucra în orice calitate la bordul unei nave înregistrate într-un stat membru sau care navighează sub pavilionul unui stat membru.			

(3) Statele membre pot decide să nu aplice capitolul II resortisanților țărilor terțe care au fost fie autorizați să ocupe un loc de muncă pe teritoriul unui stat membru pentru o perioadă de maximum șase luni, fie admiși într-un stat membru în scopul de a urma studii. (4) Capitolul II nu se aplică resortisanților țărilor terțe cărora li se permite să lucreze pe baza unei vize. (5) În pofida alineatului (2) litera (h) de la prezentul articol, capitolul III se aplică beneficiarilor de protecție în conformitate cu legislația națională, cu obligațiile internaționale sau cu practica unui stat membru, dacă, în conformitate cu legislația națională, acestora li se permite să lucreze.			
CAPITOLUL II PROCEDURA UNICĂ DE SOLICITARE ȘI PERMISUL UNIC			
<i>Articolul 4</i> Procedura unică de solicitare (1) Solicitarea privind eliberarea, modificarea sau reînnoirea unui permis unic se prezintă în cadrul unei proceduri unice de solicitare. Statele membre stabilesc dacă solicitările de permis unic urmează a fi depuse de către resortisantul țării terțe sau de către angajatorul acestuia. Ca alternativă, statele membre pot să permită depunerea solicitărilor de către oricare dintre cele două părți.	Art. 32 (3) Cererea se depune electronic sau la Ghișeul unic, personal sau prin intermediul beneficiarului solicitant, entității gazde sau familiei gazde, în funcție de scopul solicitat, cu excepțiile stabilite de prezenta lege.	Compatibil	
(2) O solicitare de permis unic este luată în considerare și analizată fie atunci când resortisantul respectiv al țării terțe își are	Art. 32 alin. (1) Inspectoratul General pentru Migrație acordă, la cerere, dreptul de ședere pe	Compatibil	

reședința în afara teritoriului statului membru în care dorește să fie admis, fie atunci când resortisantul respectiv al țării terțe este deja rezident pe teritoriul statului membru în cauză, deținând un permis de ședere valabil. Un stat membru poate de asemenea accepta, în conformitate cu legislația sa națională, solicitările de permis unic depuse de alți resortisanți ai unor țări terțe care sunt prezenți în mod legal pe teritoriul său.	un termen ce va depăși 90 de zile, străinilor care se află înafara sau care au intrat pe teritoriul Republicii Moldova.		
(3) Statele membre analizează solicitarea depusă în conformitate cu alineatul (1) și adoptă o decizie de acordare, modificare sau reînnoire a permisului unic, dacă solicitantul îndeplinește cerințele prevăzute în legislația Uniunii sau în cea națională. Decizia de acordare, modificare sau reînnoire a permisului unic constituie un act administrativ unic, care combină permisul de ședere și permisul de muncă.	Art. 34 Decizia de acordare/refuzul dreptului de ședere temporară	Partial compatibil	Cartea de rezidență eliberată de către IGM în scop de activitate de muncă este unicul act care confirmă statutul juridic al străinului cu drept de muncă, în baza deciziei IGM eliberate în acest scop. RM nu eliberează premise de muncă
(4) Cu condiția ca cerințele prevăzute în legislația Uniunii sau în legislația națională să fie îndeplinite și în cazul în care un stat membru eliberează permise unice numai pe teritoriul său, respectivul stat membru trebuie să îi elibereze resortisantului țării terțe viza necesară pentru a obține un permis unic.	Art. 21. alin.(2) lit.(b) angajare în muncă – străinilor care urmează să intre în Republica Moldova în vederea încadrării în muncă, transferați temporar de către companiile străine, care desfășoară activități în baza contractului de stagiere sau care desfășoară activități sezoniere. În astfel de scop se eliberează vize și sportivilor care urmează să evolueze în cadrul unor cluburi sau echipe din Republica	compatibil	

	Moldova, în baza unui contract individual de muncă negociat și încheiat de către părți; art. 32 alin.(10) Dreptul de ședere temporară se acordă în baza vizei de lungă ședere, în scopul pentru care a fost eliberată, cu excepția categoriilor de străini care sunt exonerati de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova.		
(5) Statele membre eliberează un permis unic, atunci când sunt întrunite condițiile necesare, pentru resortisanții țărilor terțe care solicită admisie și pentru resortisanții țărilor terțe deja admiși care solicită reînnoirea sau modificarea permisului lor de ședere după intrarea în vigoare a dispozițiilor interne de punere în aplicare.	Art. 111 alin.(1) Inspectoratul General pentru Migrație eliberează străinului căruia i s-a acordat sau i s-a prelungit dreptul de ședere în Republica Moldova ori căruia i s-a recunoscut statutul de apatrid, următoarele acte de identitate: a) carte de rezidență – străinului căruia i s-a acordat/prelungit dreptul de ședere temporară, dreptul de ședere permanentă sau i s-a recunoscut statutul de apatrid, în condițiile prezentei legi. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al	Compatibil	

	titularului pe teritoriul Republicii Moldova; alin.(3) Actul de identitate prevăzut la alin. (1) lit. a) atestă identitatea și statutul juridic al străinului, dreptul de ședere al titularului în Republica Moldova, durata și scopul pentru care i s-a acordat acest drept, fiind valabile doar pe teritoriul țării.		
Articolul 5 Autoritatea competentă (1) Statele membre desemnează o autoritate competentă să primească solicitările și să elibereze permisul unic.	<i>ghișeu unic de documentare a străinilor</i> (în continuare – Ghișeu unic) – punct unic de acces și mecanism ce permite solicitantului să se adreseze la o singură autoritate publică, conform competențelor atribuite în acest sens Inspectoratului General pentru Migrație, pentru informare și obținerea unui drept de ședere, cu eliberarea actului decizional și/sau a documentului care confirmă dreptul respectiv;	Compatibil	
(2) Autoritatea competentă adoptă o decizie privind solicitarea de permis unic cât mai rapid posibil și, în orice caz, în termen de	Articolul 33. Examinarea cererii (1) În termen de 30 de zile de la data recepționării cererii, Inspectoratul	Compatibil	

90 de zile de la data depunerii unei solicitări complete. Termenul menționat la primul paragraf include verificarea situației pe piața muncii atunci când o astfel de verificare se efectuează în legătură cu o solicitare individuală de permis unic. În cazul în care nu este luată nicio decizie în termenul prevăzut la prezentul alineat, se aplică consecințele juridice prevăzute de legislația națională.	General pentru Migrație emite decizia privind acordarea/prelungirea sau refuzul dreptului de ședere temporară. Art. 34 alin.(4) Decizia de refuz poate fi contestată de către solicitantul dreptului de ședere temporară în termen de 15 zile de la data aducerii la cunoștință, cu respectarea procedurii prealabile prevăzute de Codul administrativ nr. 116/2018.		
(3) Autoritatea competentă notifică în scris solicitantului decizia, în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute de dispozițiile corespunzătoare din legislația națională. În cazul în care angajatorul resortisantului țării terțe depune cererea, statele membre se asigură că angajatorul îl informează în timp util pe resortisantul țării terțe cu privire la statutul cererii și rezultatul acesteia.	Art. 34 alin.(2) Decizia de refuz conține, în mod obligatoriu, elementele art. 120 al Codul administrativ nr. 116/2018, și se notifică solicitantului dreptului de ședere sub orice formă în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii.	Compatibil	
(4) În cazul în care informațiile sau documentele care susțin solicitarea sunt incomplete în conformitate cu criteriile specificate în legislația națională, autoritatea competentă notifică în scris solicitantului informațiile sau documentele suplimentare necesare și stabilește un termen rezonabil pentru furnizarea acestora. Termenul menționat la alineatul (2) primul paragraf de la prezentul articol și perioada suplimentară	Art. 33 alin.(3) și (4) (3) În cazul în care sunt necesare verificări suplimentare sau dacă informațiile sunt incomplete conform criteriilor prevăzute de prezenta lege, termenul de examinare a cererii poate fi prelungit în condițiile Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018.	Compatibil	

menționată la articolul 8 alineatul (3) se suspendă până la primirea de către autoritatea competentă sau de către alte autorități relevante a informațiilor suplimentare cerute. În cazul în care în această perioadă nu au fost furnizate informațiile sau documentele suplimentare, autoritatea competentă poate respinge solicitarea.	(4) În situația prevăzută la alin. (2) termenul de examinare a cererii se suspendă pentru o perioadă de cel mult 15 zile.		
Articolul 6 Permisul unic (1) Statele membre eliberează permisul unic pe baza modelului uniform prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și cu menționarea informațiilor legate de acordarea permisiunii de a ocupa un loc de muncă în conformitate cu punctele 12 și 16 de la litera (a) din anexa la acest regulament. Statele membre pot indica informații suplimentare legate de relația de muncă a resortisantului țării terțe, precum denumirea și adresa angajatorului, locul de muncă, tipul de muncă, programul de lucru și remunerarea, în format de hârtie sau pot stoca aceste date în format electronic, astfel cum se prevede la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și la punctul 20 de la litera (a) din anexa la acest regulament. În conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, fără a aduce atingere normelor privind protecția datelor cu caracter personal, resortisantul țării terțe căruia i se eliberează permisul unic are dreptul de a verifica datele	Art. 111 alin.(2) Conținutul actelor de identitate prevăzute la alin. (1) este stabilit în Legea nr. 273/1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte. Forma actelor de identitate se stabilește de Guvern.	Compatibil	

cu caracter personal cuprinse în permisul de ședere și, după caz, de a obține corectarea sau ștergerea acestora.			
(2) Atunci când eliberează permisul unic, statele membre nu eliberează niciun fel de permise suplimentare ca dovadă a autorizației de acces la piața forței de muncă.	Art. 111 alin.(1) carte de rezidență – străinului căruia i s-a acordat/prelungit dreptul de ședere temporară, dreptul de ședere permanentă sau i s-a recunoscut statutul de apatrid, în condițiile prezentei legi. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului pe teritoriul Republicii Moldova;	Parțial compatibil	În RM actul care atestă statutul juridic al străinului în scop de muncă este cartea de rezidență.
<i>Articolul 7</i> Permise de ședere eliberate pentru alte scopuri decât cel de a ocupa un loc de muncă (1) Atunci când eliberează permise de ședere pentru alte scopuri decât cel de a ocupa un loc de muncă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, statele membre menționează informațiile privind permisiunea de a ocupa un loc de muncă, indiferent de tipul de permis. Statele membre pot indica informații suplimentare legate de relația de muncă a resortisantului țării terțe, precum denumirea și adresa angajatorului, locul de muncă, tipul de muncă, programul de lucru și remunerarea în format de hârtie sau pot stoca aceste date în format electronic, astfel cum se prevede la articolul 4 din Regulamentul (CE)	Art. 111 alin.(2) Conținutul actelor de identitate prevăzute la alin. (1) este stabilit în Legea nr. 273/1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte. Forma actelor de identitate se stabilește de Guvern.	Partial compatibil	RM nu elibereaza permis unic dar carte de rezidență

nr. 1030/2002 și la punctul 20 de la litera (a) din anexa la acesta. În conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, resortisantul țării terțe căruia i se eliberează permisul unic are dreptul de a verifica informațiile suplimentare conținute în permisul unic și, după caz, de a obține corectarea sau ștergerea informațiilor respective.			
(2) Atunci când eliberează permise de ședere în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, statele membre nu eliberează niciun fel de permise suplimentare ca dovadă a autorizației de acces la piața forței de muncă.	Art. 111 alin.(1) carte de rezidență – străinului căruia i s-a acordat/prelungit dreptul de ședere temporară, dreptul de ședere permanentă sau i s-a recunoscut statutul de apatrid, în condițiile prezentei legi. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului pe teritoriul Republicii Moldova;	Parțial compatibil	În RM actul care atestă statutul juridic al străinului în scop de muncă este cartea de rezidență.
Articolul 8 Garanții procedurale (1) Decizia de respingere a unei solicitări privind eliberarea, modificarea sau reînnoirea unui permis unic sau decizia de retragere a unui permis unic pe baza criteriilor prevăzute de legislația Uniunii sau de legislația națională se motivează în mod corespunzător în cadrul unei notificări scrise.	Art. 34 alin.(2) Decizia de refuz conține, în mod obligatoriu, elementele art. 120 al Codul administrativ nr. 116/2018, și se notifică solicitantului dreptului de ședere sub orice formă în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii.	Compatibil	
(2) Decizia de respingere a unei solicitări privind eliberarea, modificarea sau reînnoirea permisului unic sau de retragere a acestuia ține seama de circumstanțele specifice ale cazului	Art. 33 alin.(6) În toate cazurile, examinarea și evaluarea actelor/documentelor justificative se realizează cu	Compatibil	

și respectă principiul proporționalității, în conformitate cu legislația Uniunii și cu cea națională. O astfel de decizie este atacabilă din punct de vedere juridic în statul membru în cauză, în conformitate cu legislația națională. Notificarea scrisă menționată la alineatul (1) indică instanța sau autoritatea administrativă la care persoana vizată poate introduce o cale de atac și termenul pentru exercitarea acesteia.	respectarea principiilor proporționalității, transparenței și nediscriminării. Art. 34 alin. (2) și (4) Decizia de refuz conține, în mod obligatoriu, elementele art. 120 al Codul administrativ nr. 116/2018, și se notifică solicitantului dreptului de ședere sub orice formă în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii. Decizia de refuz poate fi contestată de către solicitantul dreptului de ședere temporară în termen de 15 zile de la data aducerii la cunoștință, cu respectarea procedurii prealabile prevăzute de Codul administrativ nr. 116/2018.		
(3) Termenul pentru luarea unei decizii în temeiul articolului 5 alineatul (2) poate fi prelungit cu o perioadă suplimentară de 30 de zile, în circumstanțe excepționale și justificate corespunzător legate de complexitatea cererii, prin intermediul unei notificări sau al unei comunicări adresate solicitantului în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația națională.	Art. 33 alin. (3) În cazul în care sunt necesare verificări suplimentare sau dacă informațiile sunt incomplete conform criteriilor prevăzute de prezenta lege, termenul de examinare a cererii poate fi prelungit în condițiile Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018.	Compatibil	
(4) Perioada menționată la articolul 11 alineatul (3) al treilea paragraf poate fi prelungită cu o perioadă suplimentară de		<i>prevederi UE opționale</i>	

15 zile, în circumstanțe excepționale și justificate corespunzător.			
Articolul 9 Accesul la informații Statele membre pun la dispoziție, într-un mod ușor accesibil, și furnizează la cerere, resortisantului țării terțe și viitorului angajator: (a) informații corespunzătoare cu privire la toate documentele justificative necesare pentru depunerea unei solicitări și, după caz, cu privire la taxele aplicabile; (b) informații privind condițiile de intrare și de ședere, inclusiv drepturile, obligațiile și garanțiile procedurale, inclusiv accesul la justiție, aplicabile resortisanților țărilor terțe și membrilor de familie ai acestora și informații privind organizațiile de lucrători în conformitate cu legislația națională.	Art. 4 alin.(7) lit.f) (7) Străinii aflați pe teritoriul Republicii Moldova au dreptul a) la acces la informațiile de interes public în formele și condițiile prevăzute de Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public; Articolul 155. Inspectoratul General pentru Migrație pune la dispoziție solicitanților, într-o formă ușor accesibilă, informații privind toate actele necesare în vederea depunerii unei cereri și informații referitoare la admisia și reglementarea șederii pe teritoriul Republicii Moldova, inclusiv informații privind drepturile, obligațiile, garanțiile procedurale ale solicitanților și sancțiunile administrative.	Compatibil	
Articolul 10 Taxe	Articolul 153. alin.(1)	Compatibil	

Statele membre pot cere plata unor taxe pentru tratarea solicitărilor, în conformitate cu prezenta directivă. Cuantumul taxelor solicitate de un stat membru pentru prelucrarea cererilor nu este disproporționat sau excesiv. Atunci când taxele pentru prelucrarea solicitărilor sunt plătite de angajator, angajatorul nu are dreptul să recupereze respectivele taxe de la resortisantul țării terțe.	Pentru examinarea cererilor și demersurilor, precum și pentru eliberarea actelor prevăzute de prezenta lege se percepe taxă de stat, în conformitate cu Legea taxei de stat nr. 213/2023 și/sau se achită tariful stabilit de Guvern.		
Articolul 11 Drepturile acordate în temeiul permisului unic (1) În cazul în care s-a eliberat un permis unic deținătorul acestuia are, în perioada de valabilitate a respectivului permis, cel puțin următoarele drepturi: (a) dreptul de intrare și de ședere pe teritoriul statului membru care eliberează permisul unic, cu condiția ca deținătorul să îndeplinească toate cerințele de admisie în conformitate cu legislația națională; (b) dreptul de acces liber la întreg teritoriul statului membru care eliberează permisul unic, în limitele prevăzute de legislația națională; (c) dreptul de exercitare a unei anumite activități profesionale autorizate în baza permisului unic, în conformitate cu legislația națională; (d) dreptul de a fi informat în legătură cu drepturile pe care i le conferă permisul unic	Art. 4 alin.(2), (4), (7) lit. a), f) și art. 155	Compatibil	

în temeiul prezentei directive, al altor acte din dreptul Uniunii sau al legislației naționale.			
(2) Statele membre permit ca un deținător de permis unic să își schimbe angajatorul. Statele membre pot supune dreptul unui deținător de permis unic de a-și schimba angajatorul oricăreia dintre condițiile prevăzute la alineatul (3).	Art. 6 alin.(10)	Compatibil	
(3) Pe durata perioadei de valabilitate a unui permis unic, statele membre pot: (a) să solicite ca schimbarea angajatorului să fie notificată autorităților competente din statul membru în cauză, în conformitate cu procedurile prevăzute în legislația națională; (b) să solicite ca schimbarea angajatorului să facă obiectul unei verificări a situației pe piața muncii dacă statul membru în cauză efectuează verificări ale situației de pe piața muncii pentru solicitările de permis unic; (c) să solicite o perioadă minimă în care deținătorul permisului unic trebuie să lucreze pentru primul angajator. Perioada minimă menționată la primul paragraf litera (c) nu depășește durata contractului de muncă sau perioada de valabilitate a permisului. În orice caz, această perioadă minimă nu depășește șase luni. Statele membre permit unui deținător de permis unic să schimbe angajatorul înainte de expirarea perioadei minime respective în	Art.6 alin.(10)	Prevederi UE opționale	Proiectul prevede norma privind obligația de notificare a IGM de angajat și angajator.

cazuri justificate corespunzător de încălcare gravă de către angajator a clauzelor și condițiilor contractuale sau a raporturilor de muncă. În cazul în care statul membru solicită ca schimbarea angajatorului să fie notificată în conformitate cu primul paragraf litera (a), dreptul deținătorului permisului unic de a schimba angajatorul poate să fie suspendat pentru o perioadă maximă de 45 de zile de la data la care a avut loc notificarea către autoritățile naționale competente. În această perioadă, autoritățile naționale competente pot verifica dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în primul paragraf literele (b) și (c), după caz, și, de asemenea, dacă sunt îndeplinite în continuare celelalte cerințe prevăzute în legislația Uniunii sau în legislația națională. Statul membru se poate opune schimbării angajatorului în perioada respectivă de 45 de zile.			
(4) Șomajul în sine nu constituie un motiv de retragere a unui permis unic, cu condiția ca: (a) perioada totală de șomaj să nu depășească trei luni în perioada de valabilitate a permisului unic sau șase luni dacă resortisantul țării terțe deține permisul unic de mai mult de doi ani; (b) începutul și, după caz, sfârșitul oricărei perioade de șomaj să fie notificate autorităților competente ale statului	Art. 116 alin.(6)	Partial compatibil	

membru în cauză, în conformitate cu procedurile relevante. Prin derogare de la primul paragraf litera (a), statul membru îi pot permite unui deținător de permis unic să fie șomer pentru o perioadă mai lungă. În sensul primului paragraf litera (b), statele membre stabilesc dacă resortisantul țării terțe sau angajatorul acestuia transmite notificarea autorităților competente. Pentru perioadele de șomaj mai mari de trei luni, statele membre pot solicita deținătorilor permisului unic să facă dovada că dispun de resurse suficiente pentru a se întreține fără a recurge la sistemul de asistență socială al statului membru în cauză. Atunci când un titular de permis unic aflat în șomaj găsește un nou angajator în perioada de șomaj permisă menționată la prezentul alineat și un stat membru supune accesul la noul loc de muncă oricăreia dintre condițiile stabilite la alineatul (3), statul membru respectiv îi permite deținătorului permisului unic să rămână pe teritoriul său până când autoritățile competente verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatul (3), chiar dacă perioada permisă de șomaj a expirat.			

(5) Atunci când perioada de valabilitate a permisului unic expiră în cursul procedurii de reînnoire, statele membre îi permit resortisantului țării terțe să rămână pe teritoriul lor ca și cum respectivul resortisant al țării terțe ar fi deținător de permis unic, până când autoritățile competente iau o decizie cu privire la cererea de reînnoire.	Art. 33 alin.(5)	Compatibil	
(6) Atunci când, în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația națională, autoritățile competente ale statului membru stabilesc că există motive întemeiate pentru a se considera că un deținător de permis unic s-a confruntat cu condiții de muncă extrem de abuzive, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (i) din Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁴⁾ , statele membre respective prelungesc cu trei luni perioada permisă de șomaj menționată la alineatul (4) de la prezentul articol.		Normă UE opțională	Prevederile normei alin.(4) din directivă nu poartă un caracter obligatoriu de transpunere. La moment RM nu are posibilitate să aplice norma.
CAPITOLUL III DREPTUL LA EGALITATEA DE TRATAMENT			

(1) Lucrătorii din țările terțe menționați la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (c) beneficiază de egalitate de tratament în raport cu resortisanții statului membru în care își au reședința, cel puțin în legătură cu: (a) condițiile de angajare și de lucru, inclusiv în ceea ce privește remunerarea, concedierea, programul de lucru, zilele libere și concediile și egalitatea de tratament între bărbați și femei, precum și în materie de sănătate și siguranță la locul de muncă; (b) dreptul la grevă și la acțiuni sindicale, în conformitate cu legislația și practicile naționale ale statului membru, libertatea de asociere, afiliere și apartenență la o organizație care reprezintă lucrătorii sau angajatorii sau la orice altă organizație ai cărei membri desfășoară o activitate specifică, inclusiv drepturile și beneficiile pe care le oferă o asemenea organizație, cum ar fi dreptul la negocieri colective și la încheierea de contracte colective, fără a aduce atingere legislației naționale în materie de ordine și securitate publică; (c) educație și formare profesională; (d) recunoașterea diplomelor, a certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile interne aplicabile; (e) ramurile securității sociale, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 883/2004;	Art. 4	Compatibil	

(f) beneficii fiscale, cu condiția ca lucrătorul să aibă domiciliul fiscal în statul membru în cauză; (g) accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii publice, inclusiv procedurile privind accesul la locuințe publice și private, în conformitate cu legislația națională, fără a se aduce atingere libertății contractuale în conformitate cu legislația Uniunii și cu legislația națională; (h) servicii de consiliere și informații furnizate de oficiile forțelor de muncă.			
(2) Statele membre pot restrânge egalitatea de tratament: (a) în temeiul alineatului (1) litera (c), prin: (i) limitarea aplicării acesteia la lucrătorii din țările terțe care au un loc de muncă sau care au avut un loc de muncă și care sunt înregistrați ca șomeri; (ii) excluderea lucrătorilor din țările terțe care au fost admiși pe teritoriul lor în conformitate cu Directiva (UE) 2016/801; (iii) excluderea burselor și a împrumuturilor pentru studii și pentru întreținere sau a altor burse și împrumuturi; (iv) stabilirea unor condiții prealabile specifice, inclusiv cunoașterea corespunzătoare a limbii și plata taxelor de studii, în conformitate cu legislația națională, aferente accesului la studii universitare, la educație și		Norme UE opționale	

formare postliceală și la educație și formare profesională care nu au legătură directă cu o anumită activitate desfășurată la locul de muncă; (b) prin limitarea drepturilor acordate lucrătorilor din țările terțe în temeiul alineatului (1) litera (e), dar fără restricționarea acestor drepturi în cazul lucrătorilor din țările terțe care au un loc de muncă sau care au avut un loc de muncă pentru o perioadă de cel puțin șase luni sau care sunt înregistrați drept șomeri. De asemenea, statele membre pot decide ca alineatul (1) litera (e), în ceea ce privește prestațiile familiale, să nu se aplice în cazul resortisanților țărilor terțe care au fost autorizați să lucreze pe teritoriul unui stat membru pentru o perioadă de maximum șase luni, al resortisanților țărilor terțe care au fost admiși pentru studii sau al resortisanților țărilor terțe cărora li se permite să lucreze pe baza unei vize; (c) în temeiul alineatului (1) litera (f), în ceea ce privește beneficiile fiscale, prin limitarea aplicării acesteia la cazurile în care domiciliul înregistrat sau obișnuit al membrilor familiei unui lucrător dintr-o țară terță, pentru care lucrătorul dintr-o țară terță solicită beneficii, se află pe teritoriul statului membru respectiv; (d) în temeiul alineatului (1) litera (g), prin: (i) limitarea aplicării acesteia la lucrătorii din țările terțe care au un loc de muncă;			

<i>Articolul 13</i> Monitorizare, evaluare, inspecții și sancțiuni (1) Statele membre prevăd măsuri care să prevină eventualele abuzuri și să sancționeze încălcările de către angajatori a dispozițiilor naționale privind egalitatea de tratament adoptate în temeiul articolului 12. Aceste măsuri includ monitorizarea, evaluarea și, dacă este cazul, efectuarea de inspecții, mai ales în sectoarele identificate ca prezentând un risc ridicat de încălcare a drepturilor lucrătorilor, în conformitate cu legislația națională sau cu practica administrativă națională. (2) Statele membre prevăd sancțiuni împotriva angajatorilor care nu își respectă obligațiile în temeiul prezentei directive. Sancțiunile respective trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. (3) Statele membre se asigură că serviciile responsabile cu inspecția muncii sau alte autorități competente și, în cazul în care legislația națională prevede acest lucru pentru resortisanții statului membru, organizațiile care reprezintă interesele lucrătorilor au acces la locul de muncă. În cazul în care angajatorul oferă cazare și dacă acest lucru este prevăzut de legislația națională pentru resortisanții statului membru, accesul la locul de muncă	Art. 7 alin. (4) Obligațiile beneficiarului solicitant/angajatorului Art. 8 competențele autorităților Art. 118 Dispoziții generale privind măsurile de combatere a șederii ilegale a străinilor alin.(1) lit. c) și e)	Partial compatibil	IGM cu ISM au Ordin comun din vara anului 2024, prin care se aplică prevederile art. 13 din directive. Sancțiunile sunt prevăzute în Cod contravențional al RM și Cod penal, după caz.

include accesul la cazarea respectivă, cu condiția ca lucrătorul dintr-o țară terță să își dea consimțământul pentru un astfel de acces.			
<i>Articolul 14</i> Facilitarea depunerii plângerilor și a accesului la justiție (1) Statele membre se asigură că există mecanisme eficiente prin intermediul cărora lucrătorii din țările terțe pot să depună plângeri împotriva angajatorilor lor: (a) în mod direct; (b) prin intermediul unor terți care au, în conformitate cu criteriile prevăzute în legislația lor națională, un interes legitim în a asigura respectarea prezentei directive și a dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive; și (c) prin intermediul unei autorități competente a statului membru, în cazul în care legislația națională prevede acest lucru.	Art. 4 ali.(1)	Compatibil	Dreptul la petiționare este unul garantat de constituție.
(2) Statele membre se asigură că terții menționați la alineatul (1) litera (b) pot iniția, în numele sau în sprijinul unui lucrător dintr-o țară terță, cu consimțământul lucrătorului respectiv dintr-o țară terță, orice proceduri administrative sau civile menite să asigure respectarea dispozițiilor prezentei directive și a dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive.	Art. 4	Compatibil	Articolul 4 al proiectului garantează toate drepturile străinului. Doar articolul 5 prevede care sunt restrângerile acestora.
(3) Statele membre se asigură că lucrătorii din țările terțe beneficiază de același acces ca	Art. 4	Compatibil	A se vedea observația de mai sus

și resortisanții statului membru în care își au reședința în ceea ce privește: (a) măsurile de protecție împotriva concedierii sau a altui tratament punitiv din partea angajatorului ca reacție la o plângere formulată în cadrul întreprinderii; (b) orice acțiune în justiție menită să asigure respectarea prezentei directive și a dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive.			
CAPITOLUL IV DISPOZIȚII FINALE			
<i>Articolul 15</i> Dispoziții mai favorabile (1) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor mai favorabile prevăzute în: (a) legislația Uniunii, inclusiv în acordurile bilaterale și multilaterale încheiate între Uniune, sau între Uniune și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și una sau mai multe țări terțe, pe de altă parte; și (b) acordurile bilaterale sau multilaterale încheiate între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe. (2) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile pentru persoanele cărora li se aplică.		Prevederi neaplicabile UE	Nu constituie o normă propriu-zisă de transpunere, articolul cuprinzând dispoziții de aplicare a unor norme facilitare, la discreția statului.
<i>Articolul 16</i> Informații destinate publicului	Art. 155	Compatibil	

Fiecare stat membru pune la dispoziția publicului, într-un mod ușor accesibil, un set de informații actualizate periodic, inclusiv prin surse accesibile în țările terțe în cauză: (a) privind condițiile de admisie și de ședere ale resortisanților țărilor terțe pe teritoriul acestuia în scopul ocupării unui loc de muncă; (b) privind toate documentele justificative necesare pentru depunerea solicitării unui permis unic; (c) privind condițiile de intrare și de ședere, inclusiv drepturile, obligațiile și garanțiile procedurale aplicabile resortisanților țărilor terțe și membrilor familiei acestora.			
<i>Articolul 17</i> Raportarea (1) Pentru prima dată cel târziu la 21 mai 2029 și, ulterior, periodic, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre și propune modificările pe care le consideră necesare. (2) Pentru prima dată până la 30 iunie 2028 și, ulterior, anual, statele membre comunică Comisiei (Eurostat) datele statistice privind numărul de resortisanți ai țărilor terțe care au solicitat un permis unic, cei cărora li s-a acordat un permis unic și cei cărora li s-a reînnoit sau retras permisul unic în cursul anului calendaristic anterior, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁵⁾.		Prevederi neaplicabile UE	

Aceste statistici se referă la perioade de referință de un an calendaristic, sunt defalcate pe tip de decizie, motivul deciziei, durata de valabilitate a permiselor, cetățenie, sex și vârstă și, dacă sunt disponibile date, ocupație și se transmit în termen de șase luni de la sfârșitul perioadei de referință.			
Articolul 18 Transpunere (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 2 punctul 2, articolului 3 alineatele (2) și (5), articolului 4 alineatele (1), (2) și (4), articolului 5 alineatele (2), (3) și (4), articolului 6 alineatul (1), articolului 7 alineatul (1), articolului 8 alineatele (2), (3) și (4), articolului 9, articolului 10, articolului 11 alineatul (1) litera (d) și alineatele (2)-(6), articolului 12 alineatul (1) literele (a), (b), (g) și (h) și alineatul (2) litera (d) punctul (ii) și articolelor 13, 14, 16 și 17 până la 21 mai 2026. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective. Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea conțin, de asemenea, o mențiune care precizează că trimiterile, în acte cu putere de lege și acte		Prvederi UE neaplicabile	

administrative în vigoare, la directiva abrogată prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri și de formulare a acestei mențiuni. (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.			
<i>Articolul 19</i> Abrogare Directiva 2011/98/UE se abrogă cu efect de la 22 mai 2026, fără a se aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenul de transpunere în dreptul intern a directivei prevăzut în anexa I. Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.		Prevederi neaplicabile UE	
<i>Articolul 20</i> Intrarea în vigoare și aplicarea Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>. Articolul 1, articolul 2 punctele 1, 3 și 4, articolul 3 alineatele (1), (3) și (4), articolul 4 alineatele (3) și (5), articolul 5 alineatul (1), articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatul (2), articolul 8 alineatul (1), articolul 11 alineatul (1) literele (a), (b) și (c),		Prevederi neaplicabile UE	

articolul 12 alineatul (1) literele (c)-(f), articolul 12 alineatul (2) literele (a), (b), (c) și (d) punctul (i) și alineatele (3) și (4) și articolul 15 se aplică de la 22 mai 2026.			
Articolul 21 Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele. Adoptată la Strasbourg, 24 aprilie 2024.		Prevederi neaplicabile UE	

TABEL DE CONOCRDANȚĂ

1	<u>Directiva (UE) 2016/801</u> privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (CELEX: 32016L0801), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 132 din 21.05.2016		
2	Legea privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova		
3	Parțial compatibil		
4	Ministerul Afacerilor Interne, Dumitru Berbinschi (DPDMIFSMA)		
5	16.06.2025		
Actul Uniunii Europene 6	Proiectul de act normativ național 7	Gradul de compatibilitate 8	Observații 9
CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE Articolul 1 Obiectul Prezenta directivă stabilește:			
(a) condițiile de intrare și de ședere pe o perioadă mai mare de 90 de zile pe teritoriul statelor membre, precum și a drepturilor resortisanților țărilor terțe și, după caz, ale membrilor de familie ai acestora, în ceea ce privește cercetarea, studiile,	Proiectul de Lege privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova Articolul 1. Obiectul și scopul legii (1) Prezenta lege reglementează admisia și șederea străinilor pe teritoriul	compatibil	Legea 200/2010 privind regimul străinilor (actuală) Art. 38 Acordarea și prelungirea dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei cu străini care au drept de ședere în Republica Moldova Art. 41 Acordarea și prelungirea dreptului de ședere provizorie pentru activități umanitare, de voluntariat sau religioase Legea nr.121/2010 (în vigoare) Art. 17 Voluntariatul internațional

formarea profesională sau serviciul de voluntariat în cadrul Serviciului european de voluntariat și, în cazul în care statele membre decid astfel, în ceea ce privește programele de schimb de elevi sau proiectele educaționale, serviciile de voluntariat, altele decât Serviciul european de voluntariat sau munca au pair;	Republicii Moldova, prestarea serviciilor publice de acordare și prelungire a dreptului de ședere, recunoașterea statutului de apatrid, eliberarea actelor de identitate acestora, măsuri specifice de evidență a imigrației și stipulează măsuri de constrângere în caz de nerespectare a regimului de ședere, în conformitate cu obligațiile asumate de Republica Moldova prin tratatele internaționale la care este parte. (2) Prezenta lege are drept scop asigurarea unui cadru juridic coerent și clar asupra admisiei, șederii supravegherii și evidenței străinilor pe teritoriul Republicii Moldova Șederea pe un termen mai mare de 90 de zile Articolul 31. Tipurile dreptului de ședere temporară		(2) Voluntarilor cetățeni străini li se va facilita obținerea vizei de intrare în Republica Moldova și a vizei de reședință pe durata desfășurării activității de voluntariat.

	(1) Pentru o ședere mai mare de 90 de zile, străinul are obligația să obțină drept de ședere temporară pe teritoriul Republicii Moldova. (2) Dreptul de ședere temporară se acordă în următoarele scopuri: a) desfășurarea unei activități remunerate; b) desfășurarea unei activități sezoniere; c) muncă înalt calificată; d) transfer intra-corporativ; e) investiții; f) studii; g) activități de cercetare; h) programe de schimb de elevi; i) reîntregirea familiei; j) activități de voluntariat; k) activități religioase; Articolul 32. Condițiile de solicitare a dreptului de ședere temporară (1) Inspectoratul General pentru Migrație		

	acordă, la cerere, dreptul de ședere pe un termen ce va depăși 90 de zile, străinilor care se află înafara sau care au intrat pe teritoriul Republicii Moldova.		
(b) condițiile de intrare și de ședere, precum și drepturile cercetătorilor și studenților și, după caz, ale membrilor de familie ai acestora, menționate la litera (a), în alte state membre decât cel care acordă pentru prima dată unui resortisant al unei țări terțe o autorizație pe baza prezentei directive.		Normă UE neaplicabilă în Republica Moldova	
Articolul 2 Domeniul de aplicare			
(1) Prezenta directivă se aplică resortisanților țărilor terțe care solicită admisia sau care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru pentru cercetare, studii, formare		prevederi UE opționale	

profesională și serviciul de voluntariat în cadrul Serviciului european de voluntariat. <u>Statele membre pot decide, de asemenea, să aplice dispozițiile prezentei directive în cazul resortisanților țărilor terțe care solicită admisă pentru un program de schimb de elevi sau pentru un proiect educațional, pentru un serviciu de voluntariat, altul decât Serviciul european de voluntariat, sau pentru munca au pair.</u>			
(2) Prezenta directivă nu se aplică în cazul resortisanților țărilor terțe:			
(a) care solicită protecție internațională sau care beneficiază de o protecție internațională în conformitate cu Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului sau care	Articolul 2. Domeniul de aplicare a) străinii regimul cărora este reglementat prin Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova;	compatibil	

beneficiază de protecție temporară în conformitate cu Directiva 2001/55/CE a Consiliului într-un stat membru;			
(b) a căror expulzare a fost suspendată din motive de fapt sau de drept;	Articolul 145, lit. i)	Compatibil	Legea 200/2010 Art. 67 tolerarea
(c) care sunt membri de familie ai unor cetățeni ai Uniunii Europene care și-au exercitat dreptul la liberă circulație în Uniune;	Proiectul de Lege privind libera circulație a cetățenilor Uniunii Europene și ai membrilor de familie ai acestora (nr.unic 297/MAI/2025)	Compatibil	În proces de promovare proiectul MAI care transpune Directiva 2004/38 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora
(d) care se bucură de statutul de rezident pe termen lung într-un stat membru în conformitate cu Directiva 2003/109/CE a Consiliului	Capitolul IV Șederea permanentă	Compatibil	Legea 200/2010 Capitolul V ACORDAREA DREPTULUI DE ȘEDERE PERMANENTĂ
(e) care beneficiază, împreună cu membrii familiilor lor și indiferent de cetățenia lor, de drepturi în materie de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii în		Necompatibil	Legea 200/2010 Art. 84 (3) Străinii care dețin viză și cei care nu au obligația de a obține viză de intrare în Republica Moldova pot intra pe teritoriul țării și se pot afla până la 90 de zile calendaristice în decursul oricărei perioade de 180 de zile calendaristice, ceea ce implică luarea în considerare a ultimei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere, dacă tratatele

temeiul acordurilor încheiate fie între Uniune și statele membre ale acesteia și țări terțe, fie între Uniune și țări terțe;			internaționale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel.
(f) care călătoresc în Uniune ca angajați stagiați în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii în temeiul Directivei 2014/66/UE;	Articolul 38, Lucrătorul ICT, Articolul 65 Stagiari profesional	Compatibil	
(g) care solicită drept de ședere într-un stat membru în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat în înțelesul Directivei (UE) 2021/1883 a Parlamentului European și a Consiliului	Articolul 44. Lucrător înalt calificat	Compatibil	Legea 200/2010 Art. 43⁹ Acordarea și prelungirea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă lucrătorilor străini înalt calificați
Articolul 3 Definiții În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:			
1. „resortisant al unei țări terțe” înseamnă o persoană care nu este cetățean al Uniunii în înțelesul	Articolul 3 Noțiunea de ”străin” <i>străin</i> – persoană care nu deține cetățenia Republicii	Compatibil	Este reflectată în Articolul 2 din Legea 257/2013, și propunere de modificare în proiectul de Lege nr. unic 297/MAI/2025

articolului 20 alineatul (1) din TFUE;	Moldova sau care este apatrid.		
2. „cercetător” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care este titular al unei diplome de doctor sau al unei diplome corespunzătoare de absolvire a studiilor superioare, de natură să îi permită accesul la programe de doctorat și care este selecționat de o organizație de cercetare și este admis pe teritoriul unui stat membru pentru realizarea unei activități de cercetare pentru care este necesară, de regulă, o astfel de calificare;	Articolul 3 Noțiunea de ”cercetător” <i>cercetător</i> - străin care deține o diplomă de doctorat sau o diplomă de absolvire a studiilor superioare care permite accesul la programe de doctorat și care a fost selectat de o organizație de cercetare publică sau privată pentru a desfășura o activitate de cercetare pe teritoriul Republicii Moldova, activitate care, în mod obișnuit, necesită o astfel de calificare;	Compatibil	Codul cu privire la Știință și Inovare nr. 259/2004: Prevederea actuală: Articolul 29. Cercetător științific – persoană cu studii superioare, cunoștințe, abilități și competențe într-un domeniu științific, care desfășoară activități de cercetare și inovare.
3. „student” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care a fost acceptat de o instituție de învățământ superior și admis pe teritoriul unui stat membru pentru a urma ca activitate principală un ciclu de studii la cursuri de zi, care	Articolul 3 Noțiunea de ”student” <i>student</i> – străinul care a fost acceptat de o instituție de învățământ superior și admis pe teritoriul Republicii Moldova pentru a urma ca activitate principală un ciclu	Compatibil	HG 504/2017 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la studiile străinilor în instituțiile de învățământ din Republica Moldova I.DISPOZIȚII GENERALE, pct (1); (4) (1) Regulamentul cu privire la studiile străinilor în instituțiile de învățământ din Republica Moldova

conduce la obținerea unui titlu de calificare în urma absolvirii unei unități de învățământ superior recunoscută de respectivul stat membru, inclusiv diplome, certificate sau titluri de doctor obținute într-o instituție de învățământ superior, care pot cuprinde cursuri pregătitoare prealabile acestei forme de învățământ în conformitate cu dreptul intern sau formarea obligatorie;	de studii la cursuri de zi, care conduce la obținerea unui titlu de calificare în urma absolvirii unei unități de învățământ superior recunoscute, inclusiv diplome, certificate sau titluri de doctor obținute într-o instituție de învățământ superior, care poate include și cursuri pregătitoare sau formare obligatorie, conform legislației;		stabilește procedura de admitere a străinilor în instituțiile de învățământ general, profesional tehnic și superior din Republica Moldova, condițiile de obținere a acceptului Ministerului Educației, precum și responsabilitățile instituțiilor de învățământ privind organizarea procesului de studii pentru străini. (4). Străinii sunt înmatriculați în instituțiile de învățământ din Republica Moldova în conformitate cu legislația națională în vigoare, tratatele internaționale, proiectele/programele internaționale/regionale la care Republica Moldova este parte, acordurile încheiate între instituțiile de învățământ, acreditate în modul stabilit, precum și contractele individuale încheiate între străini și instituțiile de învățământ; II. ADMITEREA LA STUDII, Secțiunea 1, pct 10, 11, 12: (10) Competențele de comunicare în limba română în care se va realiza procesul de studii pot fi obținute urmând cursurile de pregătire pentru străini. În cadrul acestor cursuri, străinii asimilează cunoștințe specifice profilului viitoarei pregătiri profesionale; (11) Candidații pot fi înscriși la cursuri de pregătire pentru străini în instituțiile de învățământ care au programe aprobate pentru organizarea cursurilor respective. (12)Cursurile de pregătire pentru străini au o durată de 8 luni și se finalizează cu obținerea unui certificat de absolvire, conform modelului aprobat de către Ministerul Educației.

4. „elev” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care este admis pe teritoriul unui stat membru pentru a urma un program recunoscut, de stat sau regional, de învățământ secundar echivalent cu nivelul 2 sau 3 din Clasificarea Internațională Standard a Educației, în cadrul unui program de schimb de elevi sau al unui proiect educațional gestionat de o unitate de învățământ în conformitate cu dreptul intern sau cu practicile administrative;	Articolul 3 Noțiunea de „elev” <i>elev</i> – străin care este admis pe teritoriul Republicii Moldova pentru a urma un program recunoscut de învățământ secundar, echivalent cu nivelul 2 sau 3 din Clasificarea Internațională Standard a Educației, în cadrul unui program de schimb de elevi sau al unui proiect educațional organizat de o unitate de învățământ, în conformitate cu legislația națională;	Compatibil	HG 504/2017 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la studiile străinilor în instituțiile de învățământ din Republica Moldova, Secțiunea a 3-a, Înmatricularea elevilor străini în instituțiile de învățământ general și profesional tehnic (pct 18) 18. În instituțiile de învățământ general și profesional tehnic din Republica Moldova sînt înscriși elevii străini care: 1) au acte ce atestă cetățenia altui stat; 2) au reprezentanți legali cu domiciliul în Republica Moldova (în cazul minorilor); 3) au acceptul prealabil al instituției de învățământ la care doresc să studieze; 4) promovează testele de aptitudini organizate pentru învățământul de artă și sport, după caz.
5. „stagiar” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care este titular al unei diplome de învățământ superior sau care urmează un ciclu de studii într-o țară terță care conduce la o diplomă de învățământ superior și care este admis pe teritoriul unui stat membru pentru un	Articolul 3 Noțiunea de „stagiar” <i>stagiar</i> – o persoană care deține o diplomă universitară sau care urmează un program de studii într-o țară terță ce conduce la obținerea unei astfel de diplome, care este transferată la o întreprindere pentru dezvoltarea carierei	compatibil	

program de formare în vederea dobândirii de cunoștințe, de practici și de experiență într-un mediu profesional;	sau pentru a obține formare privind tehnici sau metode utilizate în afaceri și este plătită pe durata transferului;		
6. „voluntar” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care este admis pe teritoriul unui stat membru pentru a participa la un program de servicii de voluntariat;	Articolul 3 Noțiunea de ”voluntar” <i>voluntar</i> – străin care este admis pe teritoriul Republicii Moldova pentru a participa la un program de servicii de voluntariat.	Compatibil	Legea 121/2010 voluntariatului (în vigoare) Art. 2. <i>Voluntar</i> este orice cetățean al Republicii Moldova, cetățean străin sau apatrid care în sprijinul solidarității civice se implică în activități de voluntariat organizate de persoane juridice de drept public sau de drept privat fără scop lucrativ.
7. „program de servicii de voluntariat” înseamnă un program de activități de solidaritate practică pe baza unui program recunoscut ca atare de statul membru în cauză sau de Uniune, care urmărește obiective de interes general pentru o cauză nonprofit, în care activitățile nu sunt remunerate, cu excepția rambursării cheltuielilor și/sau a banilor de buzunar;	<i>Articolul 3 Noțiuni generale: program de servicii de voluntariat</i> - un program de activități de solidaritate practică pe baza unui program recunoscut de instituția gazdă din Republica Moldova, care urmărește obiective de interes general pentru o cauză nonprofit, în care activitățile nu sunt remunerate, cu excepția rambursării cheltuielilor personale;	Compatibil	HG 158/2012 <i>program de voluntariat</i> – planul anual al activităților de voluntariat, în care sînt prezentate corespunzător unor obiective stabilite, în ordine, etapele de desfășurare a activităților propuse;

8. „lucrător au pair” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care este admis pe teritoriul unui stat membru pentru a fi primit temporar de o familie pentru a-și îmbunătăți competențele lingvistice și cunoștințele despre statul membru în cauză, în schimbul unor activități casnice ușoare și de îngrijire a copiilor;	<i>participant al programului „Au pair” - un străin cu vârsta cuprinsă între 18 și 30 de ani, care este admis pe teritoriul Republicii Moldova pentru a fi primit temporar de o familie în scop de a-și îmbunătăți competențele lingvistice și cunoștințele despre statul gazdă, în schimbul unor activități casnice ușoare și de îngrijire a copiilor;</i>	compatibil	
9. „cercetare” înseamnă o activitate creatoare întreprinsă sistematic în scopul creșterii volumului de cunoștințe, inclusiv cunoștințele despre om, cultură și societate, și a utilizării acestora pentru conceperea unor noi aplicații;	<i>cercetare –activitate de creație întreprinsă sistematic în scopul creșterii volumului de cunoștințe, inclusiv cunoștințele despre om, cultură și societate, și a utilizării acestora pentru crearea unor inovații;</i>	compatibil	Codul cu privire la Știință și Inovare nr. 259/2004: Prevederea actuală: Articolul 4. Cercetare <i>Cercetare – activitate de cercetare fundamentală, cercetare aplicativă și de dezvoltare experimentală luate în ansamblu.</i> Articolul 5. Cercetarea fundamentală

			<i>Cercetare fundamentală</i> – activitate teoretică și/sau experimentală desfășurată pentru a obține cunoștințe noi despre fundamentele subiacente fenomenelor și faptelor observabile, fără a avea în vedere vreo aplicare sau utilizare specială. Articolul 6. Cercetarea aplicată <i>Cercetare aplicată</i> – investigație originală realizată pentru a obține cunoștințe noi, orientată spre atingerea unui scop sau a unui obiectiv practic specific.
10. organizație de cercetare” înseamnă o organizație publică sau privată care desfășoară activități de cercetare;		Compatibil	Cod 259/2004 Art. 15-19 Art.15 Organizație din domeniile cercetării și inovării. Organizație din domeniile cercetării și inovării – persoană juridică care desfășoară una dintre următoarele activități: cercetări fundamentale și/sau aplicative, dezvoltarea experimentală, implementarea rezultatelor științifice și inovațiilor, transferul tehnologic, pregătirea și perfecționarea cadrelor științifice.
11. „instituție de învățământ” înseamnă o		Parțial compatibil	<i>Art. 2 din Codul educației nr. 152/2014</i>

unitate publică sau privată de învățământ secundar recunoscută de statul membru în cauză sau ale cărei cicluri de studii sunt recunoscute în conformitate cu legislația sau practicile administrative naționale, pe baza unor criterii transparente, care participă la un program de schimb sau la un proiect educațional, în scopurile stabilite de prezenta directivă;			<i>complex educațional</i> - instituție de învățământ care întrunește condițiile necesare pentru înmatricularea copiilor și elevilor de diferite vârste la nivelurile educației timpurii, primar, gimnazial și liceal;
12. „proiect educațional” înseamnă un set de acțiuni educative elaborate de o unitate de învățământ dintr-un stat membru în cooperare cu unități similare dintr-o țară terță, în scopul schimbului de culturi și de cunoștințe;	<i>Art. 3 din Noțiuni principale</i> <i>proiect educațional</i> –un set de acțiuni educative elaborate de o instituție de învățământ din Republica Moldova în cooperare cu instituții similare din state terțe, în scopul schimbului de culturi și de cunoștințe;	Compatibil	

13. „instituție de învățământ superior” înseamnă orice tip de instituție de învățământ superior recunoscută sau considerată ca atare în conformitate cu dreptul intern care, în conformitate cu legislația sau practicile naționale, oferă diplome de învățământ superior recunoscute sau alte calificări de nivel terțiar recunoscute, oricare ar fi denumirea respectivelor unități, sau orice instituție care, în conformitate cu dreptul intern sau cu practica națională, oferă educație sau formare profesională la nivel terțiar;		Compatibil	Codul Educației 152/2014, Capitolul II, Organizarea sistemului de învățământ, pct k, k) instituție de învățământ superior - universitate, academie de studii, institut, școală superioară, școală de înalte studii etc.; Articolul 17. Actele de studii (1) Instituțiile de învățământ gimnazial, liceal, secundar vocațional, extrașcolar artistic complementar, profesional tehnic, superior și de formare continuă eliberează persoanelor care au promovat examenele de absolvire acte de studii, potrivit formatelor elaborate și aprobate de Ministerul Educației și Cercetării, personalizate în mod centralizat.
14. „entitate gazdă” înseamnă o organizație de cercetare, o instituție de învățământ superior, o unitate de învățământ, o organizație responsabilă cu un program de servicii de voluntariat sau o	<i>Articolul 3. Noțiuni Generale</i> <i>entitate gazdă</i> - organizație de cercetare, o instituție de învățământ superior, o unitate de învățământ, o organizație	Compatibil	Legea 121/2010 voluntariatului (în vigoare) <i>Instituția gazdă</i> este persoana juridică de drept public sau persoana juridică de drept privat fără scop lucrativ care administrează activitatea de voluntariat și care încheie, în condițiile prezentei legi, contracte de voluntariat.

entitate care găzduiește stagieri căreia îi este repartizat resortisantul țării terțe în sensul prezentei directive și care se află pe teritoriul statului membru în cauză, indiferent de forma sa juridică, în conformitate cu dreptul intern al statului membru în cauză;	responsabilă cu un program de servicii de voluntariat sau o entitate care găzduiește stagieri căreia îi este repartizat străinul și care se află pe teritoriul Republicii Moldova, indiferent de forma sa juridică;		
15. „familie gazdă” înseamnă o familie care primește temporar un lucrător au pair și care îi permite să participe la viața sa de familie de zi cu zi pe teritoriul unui stat membru, pe baza unui acord încheiat între familia respectivă și lucrătorul au pair;	<i>familie gazdă</i> – o familie, cetățeni ai Republicii Moldova care au cel puțin un copil de 12 ani, care primește temporar un participant de program au pair și care îi permite acestuia să participe la viața sa de familie de zi cu zi pe teritoriul Republicii Moldova, pe baza unui acord încheiat între familia respectivă și participantul programului au pair;	Compatibil	
16. „angajare” înseamnă exercitarea unor activități care includ orice formă de lucru sau de muncă		prevederi UE netranspuse	

reglementată de dreptul intern sau de contractele colective de muncă aplicabile sau în conformitate cu practicile curente, efectuată pentru un angajator sau desfășurată sub coordonarea și supravegherea acestuia;			
17. „angajator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică pentru care sau sub a cărei conducere sau supraveghere are loc angajarea;		Compatibil	Codul muncii 154/2003 <i>angajator</i> – persoană juridică (unitate) sau persoană fizică care angajează salariați în bază de contract individual de muncă încheiat conform prevederilor prezentului cod;
18. „primul stat membru” înseamnă statul membru care eliberează primul o autorizație unui resortisant al unei țări terțe, în baza prezentei directive;		prevederi UE neaplicabile	
19. „al doilea stat membru” înseamnă orice stat membru, altul decât primul stat membru;		prevederi UE neaplicabile	
20. „programe ale Uniunii sau multilaterale care		prevederi UE neaplicabile	

cuprind măsuri de mobilitate” înseamnă programele finanțate de Uniune sau de statele membre de promovare a mobilității resortisanților țărilor terțe în Uniune sau în statele membre participante la programele respective;			
21. „autorizație” înseamnă un permis de ședere sau, dacă acest lucru este prevăzut în dreptul intern, o viză de lungă ședere eliberată în sensul prezentei directive;	Articolul 3 <i>viză</i> – autorizație în format fizic sau electronic, acordată în condițiile prezentei legi, care conferă străinului dreptul de a intra sau de a tranzita teritoriul Republicii Moldova, precum și dreptul de a se afla pe teritoriu țării pentru o perioadă determinată, cu respectarea scopului pentru care a fost acordată;	compatibil	Legea 200/2010 <i>permis de ședere/buletin de identitate pentru apatrizi</i> – act de identitate care atestă dreptul de ședere legală pe teritoriul Republicii Moldova; <i>viză</i> – autorizație, acordată în condițiile prezentei legi, care conferă străinului dreptul de a intra sau de a tranzita teritoriul Republicii Moldova, precum și dreptul de a se afla pe acest teritoriu o perioadă determinată, cu respectarea scopului pentru care a fost acordată; <i>viză electronică</i> – autorizație electronică, care prezintă totalitatea semnelor grafice și a codurilor numerice acordate solicitantului de viză, confirmând eliberarea vizei, care conferă străinului dreptul de a intra sau de a tranzita teritoriul Republicii Moldova, precum și dreptul de a se afla pe acest teritoriu o perioadă determinată, cu respectarea scopului pentru care a fost acordată; Articolul 2 din Legea 273/1994

			Cartea de rezidență se eliberează străinilor cărora li s-a acordat drept de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, persoanelor cărora li s-a recunoscut statutul de apatrid sau de refugiat, precum și persoanelor cărora li s-a acordat protecție umanitară în conformitate cu actele normative privind migrația și azilul. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului. <i>(va fi pusă în aplicare începând cu 01.01.2026)</i>
22. „permis de ședere” înseamnă o autorizație eliberată folosind modelul prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 care conferă titularului acesteia dreptul la ședere legală pe teritoriul unui stat membru;		compatibil	Articolul 2 din Legea 273/1994 Cartea de rezidență se eliberează străinilor cărora li s-a acordat drept de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, persoanelor cărora li s-a recunoscut statutul de apatrid sau de refugiat, precum și persoanelor cărora li s-a acordat protecție umanitară în conformitate cu actele normative privind migrația și azilul. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului. <i>(va fi pusă în aplicare începând cu 01.01.2026)</i>
23. „viză de lungă ședere” înseamnă o autorizație eliberată de către un stat membru, astfel cum se prevede la articolul 18 din Convenția Schengen, sau eliberată în conformitate cu dreptul intern al statelor membre care nu aplică în	Articolul 20. Regimul vizei de lungă ședere	compatibil	Legea 200/2010 Art. 19

întregime Schengen;			
24. „membri de familie” înseamnă resortisanți ai unei țări terțe, conform definiției prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE.		transpus parțial	Legea 45/2007 Art. 3 (2) (2) Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celor dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celor dintre soți (concubinaj).
Articolul 4 Dispoziții mai favorabile			
(1) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor mai favorabile ale:		prevederi UE neaplicabile	

(a) acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate între Uniune sau între Uniune și statele membre ale acesteia și una sau mai multe țări terțe; sau		prevederi UE neaplicabile	
(b) acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe.			
(2) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile pentru resortisanții țărilor terțe cărora li se aplică prezenta directivă în ceea ce privește articolul 10 alineatul (2) litera (a), articolele 18, 22, 23, 24, 25, 26, 34 și 35.			
CAPITOLUL II ADMISIE Articolul 5 Principii			

(1) Admisia unui resortisant al unei țări terțe în temeiul prezentei directive este supusă verificării documentelor justificative care atestă faptul că resortisantul țării terțe îndeplinește:	Articolul 9 Condițiile de admisie	compatibil	Legea 200/2010 Art. 6
(a) condițiile generale stabilite la articolul 7; și		compatibil	Legea 200/2010 Art. 6
(b) condițiile speciale relevante stabilite la articolul 8, 11, 12, 13, 14 sau 16.		Partial compatibil	Legea 200/2010 Art. 6, 37, 37¹, 41, 43¹¹,
(2) Statele membre pot impune solicitantului să furnizeze documentele justificative menționate la alineatul (1) într-o limbă oficială a statului membru în cauză sau în orice limbă		prevederi UE opționale	

oficială a Uniunii stabilită de statul membru respectiv.			
(3) Atunci când sunt îndeplinite toate condițiile generale și condițiile speciale relevante, resortisantul țării terțe are dreptul la o autorizație.	Articolul 32. Condițiile de solicitare a dreptului de ședere temporară	compatibil	Legea 200/2010 Acordarea dreptului de ședere
În cazul în care un stat membru eliberează permise de ședere doar pe teritoriul său și toate condițiile de admisie prevăzute în prezenta directivă sunt îndeplinite, statul membru în cauză eliberează resortisantului țării terțe viza necesară.	Articolul 12. Drepturile conferite prin viză	compatibil	Legea/200/2010 Eliberarea vizei
<i>Articolul 6</i> Volumul admiterii Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului unui stat membru de a stabili, în conformitate cu articolul 79 alineatul (5) din TFUE, volumul	Articolul 50. Condițiile privind acordarea dreptului de ședere temporară pentru programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale (3) Contingentele de admisie pentru programe de schimb de elevi sau proiectele	Parțial compatibil	

admiterii resortisanților țărilor terțe menționați la articolul 2 alineatul (1) din prezenta directivă, cu excepția studenților, în cazul în care statul membru în cauză consideră că aceștia se află sau se vor afla într-un raport de muncă. Pe această bază, o cerere de eliberare a unei autorizații poate fi considerată inadmisibilă sau poate să fie respinsă.	educaționale se stabilesc de Guvern sau acorduri bilaterale.		
<i>Articolul 7</i> Condiții generale (1) În ceea ce privește admisia unui resortisant al unei țări terțe în temeiul prezentei directive, solicitantul:	Capitolul II, Articolul 9 Condiții de admisie	compatibil	Legea 200/2010 Art. 6
(a) prezintă un document de călătorie valabil, în conformitate cu dreptul intern și, dacă este necesar,	(1) Admisia pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinului care	compatibil	(1) a) și b)

o cerere de eliberare a unei vize sau o viză valabilă sau, după caz, un permis de ședere valabil sau o viză de lungă ședere valabilă; statele membre pot solicita ca perioada de valabilitate a documentului de călătorie să acopere cel puțin durata șederii planificate;	îndeplinește următoarele condiții: a) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, care permite titularului trecerea frontierei și care este valabil pentru o perioadă de cel puțin trei luni de la data preconizată a plecării de pe teritoriul Republicii Moldova; b) posedă viză valabilă acordată în temeiul Legii nr. 257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sunt exonați de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, după caz;		
(b) dacă resortisantul țării terțe este minor în conformitate cu dreptul		compatibil	Legea 269/1994 Art. 1 (2) Minorii au dreptul de a ieși și de a intra în Republica Moldova numai însoțiți de unul dintre

intern al statului membru în cauză, prezintă declarația de consimțământ a părinților sau un document echivalent pentru șederea planificată;			reprezentanții lor legali sau de un însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție. În declarație se indică scopul călătoriei, durata acesteia și țara de destinație. (3) Minorii (elevii și studenții) care au împlinit vârsta de 14 ani și sînt înmatriculați la studii în instituții de învățămînt din alte state, la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, prezintă actul de înmatriculare la instituția de învățămînt respectivă și declarația eliberată de unul dintre părinți, autenticată de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție, care conține consimțămîntul acestuia pentru ieșirea și intrarea minorului în Republica Moldova, cu indicarea țării de destinație, scopului călătoriei, perioadei de aflare a minorului în țara de destinație, iar în cazul altor reprezentanți legali - consimțămîntul acestora, exprimat prin decizia autorității tutelare teritoriale. Declarația este valabilă pe o perioadă de un an de studii. HG50/2013 Capitolul VIII. Eliberarea vizelor pentru copii minori 166. Cererile de eliberare a vizelor pentru copii minori sînt completate de către unul dintre părinți, de tutore, curator sau alt reprezentant legal. 167. În cazul în care solicitarea de viză pentru copilul minor este prezentată de o persoană terță, expediată prin intermediari comerciali sau prin poștă, la solicitarea de viză se anexează declarația unuia

			dintre părinți sau alt reprezentant legal, autenticată notarial, prin care se exprimă acordul cu privire la eliberarea vizei pentru copilul minor.
(c) prezintă dovada că resortisantul țării terțe deține sau, dacă este prevăzut de dreptul intern, că a solicitat o asigurare de sănătate care să acopere toate riscurile împotriva cărora sunt în mod normal asigurați resortisanții statului membru în cauză; asigurarea este valabilă pe durata șederii planificate;	Art. 9. j) dispune de asigurare medicală valabilă pentru Republica Moldova;	Compatibil	Legea 200/2010
(d) dovedește, în cazul în care statul membru o solicită, că a fost plătită taxa de prelucrare a cererii prevăzută la articolul 36;	Art. 47 g) este achitată taxa de stat. Art. 22, taxa de viză	compatibil	Legea 200/2010 Articolul 81. Taxa de stat Pentru examinarea cererii de acordare, de prelungire a dreptului de ședere provizorie, de acordare a dreptului de ședere permanentă, precum și pentru eliberarea actelor de identitate străinilor se percepe taxă de stat, cu excepțiile stabilite de Legea taxei de stat nr. 213/2023.
(e) prezintă dovezile solicitate de statul membru în cauză	Art. 9 h) prezintă dovada mijloacelor de întreținere	compatibil	Legea 200/2010 Art. 6, Și alte articole care reflectă condiții speciale în funcție de scop.

care să probeze faptul că pe durata șederii planificate resortisantul țării terțe va dispune de suficiente resurse pentru a-și acoperi cheltuielile de întreținere fără a recurge la sistemul de asistență socială al statului membru, precum și costurile de întoarcere în țara de origine. Evaluarea suficienței resurselor se bazează pe examinarea individuală a cazului și ține seama de resursele care provin, printre altele, din acordarea unei subvenții sau a unor burse, dintr-un contract de muncă valabil, dintr-o ofertă fermă de angajare sau dintr-un angajament financiar din partea unei organizații de programe de schimb de elevi, a unei entități care găzduiește stagieri, a unei organizații de programe de servicii de voluntariat, a unei familii gazdă sau din partea unei	suficiente atât pentru durata șederii planificate, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzitul către o altă țară în care intrarea îi este garantată, fără a recurge la sistemul de asistență socială din Republica Moldova;		

organizații de plasare a lucrătorilor au pair.			
(2) Statele membre pot impune solicitantului să furnizeze adresa resortisantului țării terțe în cauză pe teritoriul acestora.	Art. 9 i) prezintă dovada spațiului de locuit sau de cazare pe întreaga durată de ședere planificată;	Compatibil	Legea 200/2010 și HG 125/2013 și HG 50/2013 Aceste acte normative reglementează acest aspect
În cazul în care dreptul intern al unui stat membru impune furnizarea unei adrese în momentul depunerii cererii și resortisantul țării terțe în cauză nu își cunoaște adresa viitoare, statele membre acceptă o adresă temporară. Într-un astfel de caz, resortisantul țării terțe furnizează adresa sa permanentă cel târziu la momentul eliberării unei autorizații în temeiul articolului 17.		prevederi UE opționale	
(3) Statele membre pot indica o sumă de referință pe care o consideră ca reprezentând „resurse	Art.9 h) prezintă dovada mijloacelor de întreținere suficiente atât pentru durata șederii planificate, cât și	Compatibil	Legea 200/2010 HG332/2011

suficiente”, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (e). Evaluarea suficienței resurselor se bazează pe o examinare individuală a cazului.	pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzitul către o altă țară în care intrarea îi este garantată, fără a recurge la sistemul de asistență socială din Republica Moldova;		
(4) Cererea este depusă și analizată fie atunci când reședința resortisantului țării terțe în cauză este în afara teritoriului statului membru în care resortisantul țării terțe dorește să fie admis, fie atunci când resortisantul țării terțe este deja rezident al statului membru respectiv, fiind titularul unui permis de ședere valabil sau al unei vize de lungă ședere.	Articolul 32. Condițiile de solicitare a dreptului de ședere temporară (1) Inspectoratul General pentru Migrație acordă, la cerere, dreptul de ședere pe un termen ce va depăși 90 de zile, străinilor care se află înafara sau care au intrat pe teritoriul Republicii Moldova	Compatibil	Legea 200/2010 Art. 32 Art. 43¹ (6)
Prin derogare, un stat membru poate accepta, în conformitate cu dreptul său intern, o cerere depusă atunci când resortisantul țării terțe în cauză nu		prevederi UE opționale	

deține un permis de ședere valabil sau o viză de lungă ședere valabilă, însă prezența pe teritoriul statului membru în cauză este legală.			
(5) Statele membre stabilesc dacă cererile se depun de către resortisantul țării terțe, de către entitatea gazdă sau de oricare dintre aceștia.	Art. 32 (3) Cererea se depune electronic sau la Ghișeul unic, personal sau prin intermediul beneficiarului solicitant, entității gazde sau familiei gazde, în funcție de scopul solicitat, cu excepțiile stabilite de prezenta lege.	compatibil	Legea 200/2010 Art. 32 Art. 43¹ (6)
(6) Nu sunt admiși resortisanții țărilor terțe care sunt considerați a reprezenta o amenințare pentru ordinea publică, pentru siguranța publică sau pentru sănătatea publică.	Art. 9 c) nu este subiectul unui consemn restrictiv; d) nu reprezintă o amenințare pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică;	compatibil	Art. 6 lit. f)
<i>Articolul 8</i>	Art. 53. Condițiile privind acordarea/prelungirea	Compatibil	

Condiții speciale pentru cercetători (1) Pe lângă condițiile generale prevăzute la articolul 7, în ceea ce privește admisia unui resortisant al unei țări terțe în scopul cercetării, solicitantul prezintă un acord de găzduire sau un contract, dacă este prevăzut de dreptul intern, în conformitate cu articolul 10.	dreptului de ședere temporară pentru activități de cercetare, inovare și transfer tehnologic d) se prezintă acordul de găzduire al organizației din domeniul cercetării și inovării înființate pe teritoriul Republicii Moldova;		
(2) Statele membre pot solicita, în conformitate cu dreptul intern, un angajament scris al organizației de cercetare în sensul că, în cazul în care un cercetător rămâne în mod ilegal pe teritoriul statului membru în cauză, organizația de cercetare respectivă răspunde de rambursarea cheltuielilor suportate din fonduri publice legate de ședere și	Art. 53 e) se prezintă declarație referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală.	Compatibil	

de repatriere. Răspunderea financiară a organizației de cercetare încetează cel târziu la șase luni după încetarea acordului de găzduire.			
În cazul în care dreptul de reședință al cercetătorului este prelungit în conformitate cu articolul 25, responsabilitatea organizației de cercetare menționată la primul paragraf din prezentul alineat este limitată până la data emiterii permisului de ședere în scopul căutării unui loc de muncă sau al inițierii de activități antreprenoriale.	Art. 53 c) se prezintă avizul Agenției Naționale pentru Cercetare și Dezvoltare;		
(3) Un stat membru care a instituit o procedură de aprobare pentru organizațiile de cercetare în conformitate cu articolul 9 exceptează solicitanții de la prezentarea unuia sau mai multora dintre		prevederi UE opționale	

documentele sau dovezile menționate la alineatul (2) din prezentul articol sau la articolul 7 alineatul (1) litera (c), (d) sau (e) și la articolul 7 alineatul (2), atunci când resortisanții țărilor terțe urmează să fie găzduiți de organizații de cercetare aprobate.			
<i>Articolul 9</i> Aprobarea organizațiilor de cercetare (1) Statele membre pot decide să prevadă o procedură de aprobare pentru organizațiile de cercetare publice și/sau private care doresc să primească un cercetător în conformitate cu procedura de admisie prevăzută de prezenta directivă.	Art. 53 Alin. (1) c) se prezintă avizul Agenției Naționale pentru Cercetare și Dezvoltare;	Compatibil	
(2) Aprobarea organismelor de cercetare se face în conformitate cu	Art. 53	Compatibil	

procedurile prevăzute de dreptul intern sau de practicile administrative ale statelor membre în cauză. Organizațiile de cercetare întocmesc cererile de aprobare în conformitate cu procedurile respective și pe baza îndatoririlor statutare sau a obiectivelor lor, după caz, precum și pe baza dovezii că desfășoară activități de cercetare.	(2) Procedura de aprobare și de eliberare a avizului menționat la alin. (1) lit. c) se stabilește de Guvern.		
Aprobarea unei organizații de cercetare se face pentru o perioadă de cel puțin cinci ani. În cazuri excepționale, statele membre pot acorda aprobarea pentru o perioadă mai scurtă.		prevederi UE netranspuse	
(3) Statele membre pot, printre alte măsuri, să refuze reînnoirea sau să decidă retragerea aprobării în cazul în care:		prevederi UE netranspuse	
(a)		prevederi UE netranspuse	

organizația de cercetare nu mai respectă alineatul (2) din prezentul articol, articolul 8 alineatul (2) sau articolul 10 alineatul (7);			
(b) aprobarea a fost obținută în mod fraudulos; sau		prevederi UE netranspuse	
(c) organizația de cercetare a semnat în mod fraudulos ori neglijent un acord de găzduire cu un resortisant al unei țări terțe.		prevederi UE netranspuse	
În cazul în care o cerere de reînnoire este refuzată sau în cazul în care aprobarea este retrasă, organizației în cauză îi poate fi interzis să solicite din nou aprobarea pe o perioadă de până la cinci ani de la data publicării deciziei de refuz al reînnoirii sau de retragere.		prevederi UE netranspuse	
<i>Articolul 10</i>	Art. 53	Compatibil	<i>Legislația națională nu prevede un atare Acord.</i>

Acordul de găzduire (1) O organizație de cercetare care dorește să găzduiască un resortisant al unei țări terțe în scopul cercetării semnează un acord de găzduire cu acesta. Statele membre pot prevedea ca acele contracte care conțin elementele menționate la alineatul (2) și, după caz, la alineatul (3) să fie considerate echivalente cu acordurile de găzduire încheiate în sensul prezentei directive.	d) se prezintă acordul de găzduire al organizației din domeniul cercetării și inovării înființate pe teritoriul Republicii Moldova;		<i>Codul muncii al Republicii Moldova nr. 154/2003, ocuparea tuturor funcțiilor științifice și didactice în instituțiile de învățământ superior se efectuează în temeiul unui contract individual de muncă pe durată determinată, încheiat conform rezultatelor concursului.</i> <i>art. 99 și art. 105 din Codul cu privire la știință și inovare nr.259/2004 (link), funcțiile științifice ale organizației de drept public din domeniile cercetării și inovării se ocupă pe bază de concurs, organizat de conducerea acesteia, în conformitate cu legislația muncii. Cercetătorul științific este angajat în funcție, în bază de contract individual de muncă sau contract de prestare a serviciilor, pe durată determinată.</i>
(2) Acordul de găzduire conține:	(3) Forma, conținutul și elementele acordului de găzduire se aprobă prin ordinul Ministerului Educației și Cercetării.	Compatibil	
(a) titlul sau scopul activității de cercetare sau al domeniului de cercetare;		prevederi UE netranspuse	

(b) un angajament din partea resortisantului țării terțe de a face eforturi pentru a finaliza activitatea de cercetare;		prevederi UE netranspuse	
(c) un angajament din partea organizației de cercetare de a primi resortisantul țării terțe în scopul finalizării activității de cercetare;		prevederi UE netranspuse	
(d) data de început și data de sfârșit sau durata estimată a activității de cercetare;		prevederi UE netranspuse	
(e) informații privind intențiile de mobilitate într-un al doilea stat membru sau în mai multe astfel de state membre, în cazul în care mobilitatea este cunoscută la		prevederi UE netranspuse	

momentul depunerii cererii în primul stat membru.			
(3) Statele membre pot solicita, de asemenea, ca acordul de găzduire să cuprindă:		prevederi UE netranspuse	
(a) informații privind relația juridică dintre organizația de cercetare și cercetător;		prevederi UE netranspuse	
(b) informații privind condițiile de lucru ale cercetătorului.		prevederi UE netranspuse	
(4) Organizațiile de cercetare pot semna acorduri de găzduire doar dacă activitatea de cercetare a fost acceptată de forurile competente ale organizației după examinarea:		prevederi UE netranspuse	

(a) scopului și duratei estimate ale activității de cercetare, precum și a disponibilității resurselor financiare necesare pentru realizarea acesteia;		prevederi UE netranspuse	
(b) calificării profesionale a resortisantului țării terțe în lumina obiectivelor cercetării, dovedită cu o copie certificată a calificărilor.		prevederi UE netranspuse	
(5) Acordul de găzduire încetează în mod automat în cazul în care resortisantul țării terțe nu este admis sau în cazul în care relația juridică dintre cercetător și organizația de cercetare încetează.		prevederi UE netranspuse	
(6) Organizațiile de cercetare informează prompt autoritatea competentă a statului membru în cauză		prevederi UE netranspuse	

despre orice eveniment care poate împiedica punerea în aplicare a acordului de găzduire.			
(7) Statele membre pot adopta o dispoziție în sensul că, în termen de două luni de la data expirării acordului de găzduire respectiv, organizația de cercetare transmite autorităților competente desemnate în acest scop confirmarea faptului că activitatea de cercetare a fost efectuată.		prevederi UE netranspuse	
(8) Statele membre pot stabili, prin dreptul lor intern, consecințele unei retrageri a aprobării sau ale unui refuz de a reînnoi aprobarea în cazul acordurilor de găzduire existente, încheiate în conformitate cu prezentul articol, precum și consecințele în ceea ce		prevederi UE netranspuse	

privește autorizațiile cercetătorilor în cauză.			
<i>Articolul 11</i> Condiții speciale pentru studenți (1) Pe lângă condițiile generale prevăzute la articolul 7, în ceea ce privește admisia unui resortisant al unei țări terțe pentru studii, solicitantul trebuie să facă dovada:	Articolul 47. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru studii	compatibil	Legea 200/2010 Art. 37
(a) că resortisantul țării terțe a fost acceptat de o instituție de învățământ superior pentru a urma un ciclu de studii;	c) se prezintă dovada înmatriculării la studii în învățământ secundar, învățământ profesional tehnic secundar, în învățământ superior sau postuniversitar și rezidențiat;	compatibil	Legea 200/2010 Art. 37
(b) la solicitarea statului membru, că taxele percepute de instituția de	g) este achitată taxa de stat.	compatibil	Legea 200/2010 Art. 37 Documentul care atesta înmatricularea este prezentat după achitarea contractului.

învățământ superior au fost achitate;			
(c) la solicitarea statului membru, a cunoașterii suficiente a limbii în care se va desfășura programul de studii pe care îl va urma;		compatibil	HG 504/2017, secțiunea II Admiterea la studii
(d) la solicitarea statului membru, că resortisantul țării terțe va dispune de suficiente resurse pentru a-și acoperi cheltuielile de studii.	At. 47 (2) Străinilor admiși la studii în instituțiile de învățământ din Republica Moldova și care beneficiază de bursă acordată din bugetul de stat, li se acordă și, respectiv, li se prelungește dreptul de ședere, în condițiile prevăzute la alin. (1), fără obligativitatea prezentării dovezii mijloacelor de întreținere.	compatibil	Legea 200/2010 Art. 37 Mijloace de intretinere HG 332/2011 Cuntumul mijloacelor de întreținere
(2) Se consideră că resortisanții unei țări terțe care se califică în mod		compatibil	Legea 1585/1998 Art. 4 (4) asigurare medicală obligatorie

automat pentru asigurare de boală care să acopere toate riscurile împotriva cărora sunt în mod normal asigurați resortisanții statului membru în cauză, ca urmare a înscrierii la o instituție de învățământ superior, îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (c).			
(3) Un stat membru care a instituit o procedură de aprobare pentru instituții de învățământ superior în conformitate cu articolul 15 exceptează solicitanții de la prezentarea unuia sau mai multora dintre documentele sau dovezile menționate la alineatul (1) litera (b), (c) sau (d) din prezentul articol, la articolul 7 alineatul (1) litera (d) sau la articolul 7 alineatul (2), atunci când resortisanții țării terțe urmează să fie primiți de		prevederi UE netranspuse	

instituții de învățământ superior aprobate.			
<i>Articolul 12</i> Condiții speciale pentru elevi (1) Pe lângă condițiile generale prevăzute la articolul 7, în ceea ce privește admisia unui resortisant al unei țări terțe în cadrul unui program de schimb de elevi sau al unui proiect educațional, solicitantul trebuie să dovedească următoarele:	Subsecțiunea a 6-a Schimb de elevi sau proiecte educaționale	Compatibil	
(a) faptul că resortisantul țării terțe nu este nici sub minimul, nici peste maximum stabilite de statul membru în cauză în ceea ce privește vârsta și clasa;	Art. 50 c) străinul are vârsta cuprinsă între 12 – 18 ani;	Compatibil	
(b)	d) se prezintă dovada că elevul este acceptat la instituția de învățământ	Compatibil	

faptul că a fost acceptat de către o unitate de învățământ;	publică sa privata, parte a sistemului educațional național;		
(c) participarea la un program recunoscut, de stat sau regional, de învățământ în cadrul unui program de schimb de elevi sau al unui proiect educațional derulat de o unitate de învățământ în conformitate cu legislația sau practicile administrative naționale;	e) se prezintă dovada că elevul participă la un program recunoscut, de autoritatea competentă din domeniul educației, de schimb de elevi sau proiect educațional derulat de o instituție de învățământ publică sau privată, parte a sistemului educațional;	Compatibil	
(d) faptul că unitatea de învățământ sau, în măsura în care acest lucru este prevăzut de dreptul intern, un terț își asumă răspunderea pentru resortisantul țării terțe pe durata șederii sale pe teritoriul statului membru în cauză, în special în ceea ce privește cheltuielile de studii;		Compatibil	HG 504/2017, III. OBLIGAȚIILE INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÎNT

(e) faptul că resortisantul țării terțe va fi cazat pe întreaga durată a șederii la o familie, într-o unitate specială de cazare din cadrul unității de învățământ sau, în măsura în care acest lucru este prevăzut de dreptul intern, în orice altă unitate care îndeplinește condițiile stabilite de statul membru în cauză și este selecționată în conformitate cu normele programului de schimb de elevi sau ale proiectului educațional la care participă resortisantul țării terțe.	f) se prezintă angajamentul de cazare a elevului, pentru întreaga perioadă de ședere planificată, la o familie sau într-un spațiu de cazare organizat de instituția de învățământ;	Compatibil	
(2) Statele membre pot limita admisia elevilor participanți într-un program de schimb de elevi sau într-un proiect educațional la resortisanții țărilor terțe care oferă aceleași oportunități propriilor lor resortisanți.	Articolul 50 (3) Contingentele de admisie pentru programe de schimb de elevi sau proiectele educaționale se stabilesc de Guvern sau acorduri bilaterale.	Compatibil	

<i>Articolul 13</i> Condiții speciale privind stagiarii (1) Pe lângă condițiile generale prevăzute la articolul 7, în ceea ce privește admisia unui resortisant al unei țări terțe în scopul formării profesionale, solicitantul trebuie:	Subsecțiunea a 11-a Stagiar profesional	Compatibil	
(a) să prezinte un acord de formare profesională, care prevede o formare teoretică și practică, cu o entitate gazdă. Statele membre pot impune ca acordul de formare profesională să fie aprobat de autoritatea competentă și ca clauzele pe care se bazează acordul să îndeplinească cerințele stabilite de dreptul intern, de contractele colective de	Articolul 65. Condițiile privind acordarea dreptului de sedere pentru stagiu profesional 3) se prezintă un contract de stagiu încheiat cu beneficiarul solicitant stabilit pe teritoriul Republicii Moldova, care să includă cel puțin următoarele elemente:	Compatibil	

muncă sau de practicile statului membru în cauză. Acordul de formare profesională conține:			
(i) o descriere a programului de formare profesională, inclusiv obiectivul educațional sau componentele de învățare ale acestuia;	a) obiectivele formării;	Compatibil	
(ii) durata stagiului;	b) durata activității de stagiul profesional;		
(iii) condițiile de plasare și de supraveghere ale stagiului;	c) condițiile de supraveghere și responsabilitățile părților;	Compatibil	
(iv) orarul stagiului; și			
(v) raporturile juridice dintre stagiar și entitatea gazdă;	5) prezintă un plan de stagiul care justifică caracterul neremunerat al activității;	Compatibil	

(b) să facă dovada obținerii unei diplome de învățământ superior în ultimii doi ani care precedă data cererii sau privind urmarea unui ciclu de studii care conduce la obținerea unei diplome de învățământ superior;	4) dovada că străinul a finalizat un program de învățământ superior în termen de maximum doi ani anterior depunerii cererii;	Compatibil	
(c) la solicitarea statului membru, să facă dovada că pe durata șederii resortisantul țării terțe dispune de suficiente resurse pentru a-și acoperi cheltuielile de formare profesională;	Art. 9 Condițiile de admisie	Compatibil	
(d) la solicitarea statului membru, să facă dovada că resortisantul țării terțe a primit sau va primi cursuri de bază de învățare a limbii pentru a acumula cunoștințele necesare în scopul îndeplinirii		prevederi UE netranspuse	

sarcinilor pe care le implică stagiul;			
(e) la solicitarea statului membru, să facă dovada că entitatea gazdă își asumă răspunderea pentru resortisantul țării terțe pe întreaga durată a șederii sale pe teritoriul statului membru în cauză, în special în ceea ce privește cheltuielile de întreținere și de cazare;	Art. 9 Condițiile de admisie	Compatibil	
(f) să facă dovada, la solicitarea statului membru, că, în cazul în care resortisantul unei țări terțe este cazat pe întreaga durată a șederii sale de către entitatea gazdă, unitatea de cazare îndeplinește condițiile stabilite de statul membru în cauză.	Art. 9 Condițiile de admisie	Compatibil	

(2) Statele membre pot solicita ca stagiul să fie în același domeniu și la același nivel de calificare precum diploma de învățământ superior sau precum ciclul studii menționat la alineatul (1) litera (b).		prevederi UE netranspuse	
(3) Statele membre pot solicita entității gazdă să dovedească faptul că stagiul nu înlocuiește un loc de muncă.		prevederi UE netranspuse	
(4) Statele membre pot solicita, în conformitate cu dreptul intern, un angajament scris al entității gazdă în sensul că, în cazul în care un stagiar rămâne în mod ilegal pe teritoriul statului membru în cauză, entitatea respectivă răspunde de rambursarea cheltuielilor suportate din fonduri publice pentru șederea și	Art. 65 6) se prezintă declarație referitor la obligația de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală;	Compatibil	

returnarea stagiului respectiv. Răspunderea financiară a entității gazdă încetează cel târziu la șase luni după încetarea acordului de formare profesională.			
<i>Articolul 14</i> Condiții speciale pentru voluntari (1) Pe lângă condițiile generale prevăzute la articolul 7, în ceea ce privește admisia unui resortisant al unei țări terțe în scopul serviciului de voluntariat, solicitantul trebuie:	Subsecțiunea a 9-a Activități de voluntariat	Compatibil	Legea 200/2010 Art. 41
(a) să furnizeze un acord încheiat cu entitatea gazdă sau, în măsura în care acest lucru este prevăzut de dreptul intern, cu un alt organism responsabil în statul membru în cauză pentru programul de	Articolul 59. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru activități de voluntariat	Compatibil	Legea 200/2010 Art. 41 Acordul sau programul conține aceste prevederi? La prelungire IGM solicită raportul anual de activitate al organizației. Legea nr.121/2010 voluntariatului (în vigoare)

servicii de voluntariat la care participă resortisantul țării terțe. Acordul include:	6) contractul de voluntariat, încheiat între străin și instituția de voluntariat, care să includă cel puțin următoarele elemente:		Art. 17 alin. (1) Participarea la programele și activitățile de voluntariat european și internațional este coordonată de către instituția gazdă, care va încheia cu voluntarul în mod obligatoriu un contract de voluntariat pe o perioadă limitată. Articolul 5. Conținutul contractului de voluntariat (1) Contractul de voluntariat trebuie să conțină următoarele clauze: a) descrierea activității pe care voluntarul trebuie să o presteze în concordanță cu capacitatea și disponibilitatea sa; b) perioada desfășurării activității de voluntariat; c) indicarea orelor și zilelor de activitate; d) descrierea bunurilor materiale încredințate și indicarea valorii acestora; e) drepturile și obligațiile părților contractante; f) facilitățile acordate de instituția gazdă; g) stabilirea cerințelor profesionale, a abilităților sociale și a intereselor de dezvoltare, după caz și a celor de sănătate, confirmate prin certificat medical sau prin alt document; h) răspunderea părților pentru cauzarea pagubelor; i) condițiile de nulitate și reziliere a contractului. HG 158/2012 59. Contractul de voluntariat se întocmește conform modelului prevăzut în anexa nr.4 la prezentul Regulament și include, pe lângă clauzele conținute în art. 5 al Legii Voluntariatului, următoarele elemente: a) numărul de înregistrare al contractului; b) părțile contractului:

			- instituția gazdă (denumire, cod fiscal, adresa sediului, date de contact, date de înregistrare, date bancare); - voluntarul (numele, prenumele, codul numeric personal, seria actului de identitate, domiciliul, datele de contact, școala absolvită, profesia); c) obiectul contractului; d) descrierea activității de voluntariat sau a serviciilor care sînt furnizate; e) locul de desfășurare a voluntariatului sau precizarea locurilor în care serviciile vor fi prestate, dacă nu există o poziție permanentă; f) data încheierii contractului; g) semnăturile părților și ștampila instituției gazdă. 60. Indiferent de durata prestațiilor încheierea contractului de voluntariat este obligatorie în cazul voluntarilor străini. a)
(i) descrierea programului de servicii de voluntariat;	a) descrierea programului de servicii de voluntariat	Compatibil	Legea 200/2010 Art. 41 Legea nr.121/2010 voluntariatului Art. 5 alin. (1) HG 158/2012 Pct. 59 lit. d)
(ii) durata serviciului de voluntariat;	b) durata serviciului de voluntariat	Compatibil	Legea 200/2010, Art. 41 Legea nr.121/2010 voluntariatului Art. 5 alin. (1)

(iii) condițiile de plasare și de supraveghere ale serviciului de voluntariat;		prevederi UE netranspuse	
(iv) orarul de voluntariat;	c) orarul activității de voluntariat;	compatibil	Legea 200/2010 Art. 41 Legea nr.121/2010 voluntariatului Art. 5 alin. (1)
(v) resursele disponibile resortisantului țării terțe pentru a-și acoperi cheltuielile de întreținere și de cazare, precum și o sumă minimă de bani ca bani de buzunar pe întreaga durată a șederii; și,	Art. 9 Condițiile de admisie	Compatibil	Legea 200/2010 Art. 41 Legea nr.121/2010 voluntariatului Art. 6 alin. (1) lit. d) Legea cu privire la activitatea de voluntariat (în elaborare/avizare) Art. 8 alin. (5) Entitatea gazdă identifică și planifică resurse financiare și materiale pentru a acoperi cheltuielile aferente programului de voluntariat necesare pentru desfășurarea activităților.
(vi) după caz, formarea profesională la care participă resortisantul țării terțe, care este menită să îl ajute să își îndeplinească serviciul de voluntariat;	Art. 59 e) formarea profesională la care participă străinul, care să-l ajute să-și îndeplinească serviciul de voluntariat;	Compatibil	Legea 200/2010 Art. 41 Legea nr.121/2010 voluntariatului Art. 6 alin. (1) lit. d)

(b) să facă dovada, la solicitarea statului membru, că, în cazul în care resortisantul unei țări terțe este cazat pe întreaga durată a șederii sale de către entitatea gazdă, unitatea de cazare îndeplinește condițiile stabilite de statul membru în cauză;	Art. 59 7) dovada cazării pentru întreaga durată a șederii de către instituția de voluntariat;	Compatibil	
(c) să facă dovada faptului că entitatea gazdă sau, în măsura în care acest lucru este prevăzut de dreptul intern, un alt organism responsabil cu programul de servicii de voluntariat a încheiat o poliță de asigurare civilă;		prevederi UE netranspuse	
(d) să facă dovada, la solicitarea statului membru, că resortisantul țării terțe a participat sau va participa la cursuri de	Art. 59 8) dovada că a primit sau va primi cursuri de bază de învățare a limbii pentru a acumula cunoștințe necesare	Compatibil	

bază de învățare a limbii, a istoriei și a structurilor politice și sociale ale respectivului stat membru în cauză.	pe care le implică voluntariatul;		
(2) Statele membre pot stabili o limită de vârstă minimă și maximă pentru resortisanții unei țări terțe care solicită admisie în cadrul unui program de servicii de voluntariat, fără a aduce atingere normelor din cadrul Serviciului european de voluntariat.		Compatibil	Legea nr.121/2010 voluntariatului Art. 4 alin. (4) Contractul de voluntariat poate fi încheiat cu persoane care au atins vârsta de 16 ani. Persoanele care au atins vârsta de 14 ani pot încheia contract de voluntariat cu acordul scris al reprezentantului lor legal.
(3) Voluntarii care participă la Serviciul european de voluntariat nu sunt obligați să prezinte dovezile prevăzute la alineatul (1) litera (c) și, după caz, litera (d).		Compatibil	Legea nr.121/2010 voluntariatului Art. 17 alin. (3) Statul va asigura cadrul legal pentru desfășurarea și recunoașterea voluntariatului deopotrivă pentru cetățenii moldoveni și cei străini, atât pe teritoriul Republicii Moldova, cât și pe teritoriul altor state, în conformitate cu convențiile și programele internaționale la care Republica Moldova este parte.
<i>Articolul 15</i> Aprobarea instituțiilor de învățământ superior,		prevederi UE netranspuse	

a unităților de învățământ, a organizațiilor responsabile cu un program de servicii de voluntariat sau a entităților care găzduiesc stagieri			
(1) În sensul prezentei directive, statele membre pot decide să prevadă o procedură de aprobare pentru instituțiile de învățământ superior, pentru unitățile de învățământ, pentru organizațiile responsabile cu un program de servicii de voluntariat sau pentru entitățile care găzduiesc stagieri.		Parțial compatibil	Legea nr. 121/2010 voluntariatului
(2) Aprobarea se face în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul intern sau de practicile administrative ale statului membru în cauză.		Parțial compatibil	Legea nr. 121/2010 voluntariatului Art. 2 Noțiuni principale Instituția gazdă este persoana juridică de drept public sau persoana juridică de drept privat fără scop lucrativ care administrează activitatea de voluntariat și care încheie, în condițiile prezentei legi, contracte de voluntariat.

(3) În cazul în care un stat membru decide să instituie o procedură de aprobare în conformitate cu alineatele (1) și (2), acesta furnizează informații clare și transparente entităților gazdă în cauză în legătură cu, printre altele, condițiile și criteriile de aprobare, perioada de valabilitate a acesteia, consecințele nerespectării, inclusiv posibila retragere și posibilul refuz al reînnoirii, precum și orice sancțiune aplicabilă.		Parțial compatibil	Procedurile de certificare a instituțiilor gazdă sunt aceleași pentru instituțiile de învățământ, cum sunt pentru organizațiile necomerciale sau autorități. În acest sens, procedura este unică și este descrisă atât în cadrul legislativ actual, cât și în cel în proces de avizare elaborat de către MEC.
<i>Articolul 16</i> Condiții speciale pentru lucrătorii au pair	Subsecțiunea a 10-a Participant la program „Au pair”	Compatibil	
(1) Pe lângă condițiile generale prevăzute la articolul 7, în ceea ce privește admisia unui	Articolul 62. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere pentru participant la program „Au pair”	Compatibil	

resortisant al unei țări terțe pentru a exercita o muncă au pair, resortisantul țării terțe trebuie:			
(a) să furnizeze un acord încheiat între resortisantul țării terțe și familia gazdă care să definească drepturile și obligațiile resortisantului țării terțe ca lucrător au pair, inclusiv detaliile cu privire la banii de buzunar pe care urmează să îi primească, măsurile adecvate care îi permit lucrătorului au pair să participe la cursuri și numărul maxim de ore pentru treburile casnice;	4) se prezintă un acord în formă scrisă, încheiat între străin și familia gazdă, care include cel puțin următoarele elemente: a) drepturile și obligațiile participantului la program „Au pair”; b) cuantumul banilor de buzunar acordați lunar; c) obligația de înscriere cu asigurarea participării la cursuri de limbă română; d) numărul maxim de ore săptămânale alocate treburilor casnice care nu depășesc cumulativ 25 de ore;	Compatibil	
(b) să aibă vârsta cuprinsă între 18 și 30 de ani. În	3) străinul are vârsta cuprinsă între 18 – 26 de ani;	Compatibil	

cazuri excepționale, statele membre pot permite admisia unui resortisant al unei țări terțe în calitate de lucrător au pair, a cărui vârstă depășește limita maximă;			
(c) să facă dovada că familia gazdă sau o organizație de plasare a lucrătorilor au pair, în măsura în care acest lucru este prevăzut de dreptul intern, își asumă răspunderea pentru resortisantul țării terțe pe întreaga durată a șederii lor pe teritoriul statului membru în cauză, în special în ceea ce privește cheltuielile de întreținere, cazarea și riscurile de accidente.	5) familia gazdă își asumă responsabilitatea pe întreaga durată a șederii planificate pentru: a) cheltuielile de întreținere și cazare ale lucrătorului „Au pair”; b) riscurile de accidente și alte situații de urgență;	Compatibil	
(2) Statele membre pot impune resortisantului unei țări terțe care solicită să fie admis ca lucrător au pair să facă dovada:		prevederi UE netranspuse	

(a) cunoașterii elementare a limbii statului membru în cauză; sau		prevederi netranspuse	UE
(b) că a absolvit o formă de învățământ secundar, că are calificări profesionale sau, după caz, că îndeplinește condițiile pentru exercitarea unei profesii reglementate, astfel cum este prevăzut de dreptul intern.		prevederi netranspuse	UE
(3) Statele membre pot stabili ca plasamentul lucrătorilor au pair să fie efectuat numai de către o organizație de plasare a lucrătorilor au pair în condițiile definite de dreptul intern.		prevederi netranspuse	UE
(4) Statele membre pot impune cerința ca membrii familiei gazdă să aibă altă		prevederi netranspuse	UE

cetățenie decât resortisantul unei țări terțe care solicită să fie admis pentru a exercita o muncă au pair și să nu aibă legături de familie cu resortisantul unei țări terțe în cauză.			
(5) Numărul maxim de ore pe săptămână pentru sarcinile au pair nu depășește 25 de ore. Lucrătorul au pair dispune de cel puțin o zi pe săptămână în care este scutit de sarcinile au pair.	d) numărul maxim de ore săptămânale alocate treburilor casnice care nu depășesc cumulativ 25 de ore;	Compatibil	
(6) Statele membre pot stabili o sumă de bani minimă ca bani de buzunar ce trebuie plătiți lucrătorului au pair.	5) familia gazdă își asumă responsabilitatea pe întreaga durată a șederii planificate pentru: a) cheltuielile de întreținere și cazare ale lucrătorului „Au pair”;	Compatibil	
CAPITOLUL III AUTORIZAȚIILE ȘI DURATA ȘEDERII		Parțial compatibil	

<i>Articolul 17</i> Autorizațiile			
(1) În cazul în care autorizația este acordată sub forma unui permis de ședere, statele membre utilizează modelul prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și înscriu mențiunea „cercetător”, „student”, „elev”, „stagiar”, „voluntar” sau „lucrător au pair” pe respectivul permis de ședere.	Articolul 31. Tipurile dreptului de ședere temporară (1) Pentru o ședere mai mare de 90 de zile, străinul are obligația să obțină drept de ședere temporară pe teritoriul Republicii Moldova. (2) Dreptul de ședere temporară se acordă în următoarele scopuri: a) desfășurarea unei activități remunerate; b) desfășurarea unei activități sezoniere; c) muncă înalt calificată; d) transfer intra-corporativ; e) investiții; f) studii; g) activități de cercetare;	Compatibil	Legea 200/2010 Cap. VIII Legea 273/1994 actele de identitate

	h) programe de schimb de elevi; i) reîntregirea familiei; j) activități de voluntariat; k) activități religioase; l) activități sportive; m) activități culturale;		
(2) În cazul în care autorizația este acordată sub forma unei vize de lungă ședere, statele membre introduc, la rubrica „observații” de pe autocolantul de viză, o mențiune prin care se precizează că aceasta este eliberată „cercetătorului”, „studentului”, „elevului”, „stagiarului”, „voluntarului” sau „lucrătorului au pair” în cauză.	Capitolul II VIZELE Secțiunea 1 Dispoziții generale și tipurile de viză	compatibil	Legea 200/2010 Cap. III regimul acorării vizelor HG 50/2013 Regulament eliberarea vizelor
(3) Pentru cercetătorii și studenții care se deplasează în Uniune în cadrul unui program specific al Uniunii sau		prevederi UE netranspuse	

multilateral care cuprinde măsuri de mobilitate ori în cadrul unui acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior recunoscute, autorizația face trimitere la programul sau la acordul respectiv.			
(4) În cazul în care o autorizație pentru mobilitate pe termen lung este eliberată unui cercetător sub forma unui permis de ședere, statele membre utilizează modelul prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și înscriu mențiunea „cercetător-mobilitate” pe respectivul permis de ședere. În cazul în care o autorizație pentru mobilitate pe termen lung este eliberată unui cercetător sub forma unei vize de lungă ședere, statele membre includ mențiunea „cercetător-mobilitate” la rubrica	Capitolul VI ELIBERAREA ACTELOR DE IDENTITATE	Compatibil	Legea 273/1994

„observații” de pe autocolantul de viză.			
<i>Articolul 18</i> Durata autorizației	Articolul 54. Termenul de acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru activități de cercetare, inovare și transfer tehnologic	compatibil	
(1) Perioada de valabilitate a unei autorizații pentru cercetători este de cel puțin un an sau coincide cu durata acordului de găzduire în cazul în care aceasta din urmă este mai scurtă. Autorizația se reînnoiește în cazul în care articolul 21 nu se aplică.		Compatibil	Legea 200/2010 Art. 37 acordă pentru întreaga perioadă
Durata autorizației pentru cercetătorii care beneficiază de programe ale Uniunii sau multilaterale care cuprind măsuri de mobilitate este de cel puțin doi ani sau este egală cu durata acordului de găzduire, în cazul în care aceasta din		prevederi UE netranspuse	

urmă este mai scurtă. În cazul în care condițiile generale prevăzute la articolul 7 nu sunt îndeplinite pe durata celor doi ani sau pe întreaga durată a acordului de găzduire, se aplică primul paragraf din prezentul alineat. Statele membre își rezervă dreptul de a verifica dacă motivele retragerii prevăzute la articolul 21 nu se aplică.			
(2) Perioada de valabilitate a unei autorizații pentru studenți este de cel puțin un an sau coincide cu durata studiilor în cazul în care aceasta din urmă este mai scurtă. Autorizația se reînnoiește în cazul în care articolul 21 nu se aplică.	Articolul 48. Termenul de acordare/prelungire a dreptului de ședere pentru studii Dreptul de ședere temporară pentru studii se acordă pentru întreaga perioadă de studii.	Compatibil	Legea 200/2010 Art. 37 întreaga perioada de studii
Durata autorizației pentru studenții care beneficiază de programe ale Uniunii sau multilaterale care cuprind măsuri de		Compatibil	

mobilitate sau de un acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior este de cel puțin doi ani sau este egală cu durata studiilor efectuate de studenții respectivi, în cazul în care aceasta din urmă este mai scurtă. În cazul în care condițiile generale prevăzute la articolul 7 nu sunt îndeplinite pe durata celor doi ani sau pe întreaga durată a studiilor, se aplică primul paragraf din prezentul alineat. Statele membre își rezervă dreptul de a verifica dacă motivele retragerii prevăzute la articolul 21 nu se aplică.			
(3) Statele membre pot stabili ca perioada totală de ședere pentru studii să nu depășească durata maximă a studiilor, astfel cum este definită în dreptul intern.		compatibil	Legea 200/2010 Art. 37
(4) Perioada de valabilitate a unei autorizații pentru	Articolul 51. Termenul de acordarea dreptului de ședere temporară pentru	Compatibil	

elevi este egală cu durata programului de schimb sau a proiectului educațional, în cazul în care aceasta este mai scurtă de un an, sau nu depășește durata de un an. Statele membre pot decide să permită reînnoirea autorizației o dată pentru a acoperi perioada necesară finalizării programului de schimb de elevi sau a proiectului educațional, în cazul în care articolul 21 nu se aplică.	programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale Dreptul de ședere temporară se acordă pe durata programului de schimb de elevi sau a proiectului educațional, care nu poate depăși perioada de 1 an.		
(5) Perioada de valabilitate a unei autorizații pentru lucrători au pair este egală cu durata acordului dintre lucrătorul au pair și familia gazdă, în cazul în care aceasta este mai scurtă de un an, sau nu depășește durata de un an. Statele membre pot decide să permită reînnoirea autorizației o dată pentru o perioadă maximă de șase luni, la cererea justificată a	Articolul 63. Durata acordării/prelungirii dreptului de ședere pentru muncă „Au pair” Dreptul de ședere pentru muncă au pair se acordă pentru o perioadă de până la 1 an, cu posibilitatea de prelungire o singură dată, fără a depăși perioada cumulativă de 2 ani.	Compatibil	

familiei gazdă, în cazul în care articolul 21 nu se aplică.			
(6) Perioada de valabilitate a unei autorizații pentru stagieri este egală cu durata acordului de formare profesională, în cazul în care aceasta este mai scurtă de șase luni, sau nu depășește durata de șase luni. Dacă durata acordului depășește șase luni, durata valabilității autorizației poate corespunde perioadei respective în conformitate cu dreptul intern.	Articolul 66. Durata acordării dreptului de ședere pentru stagiu profesional Dreptul de ședere pentru stagiu profesional nu poate depăși perioada de 1 an.	Compatibil	Lege 200/2010 Art. 37¹
Statele membre pot decide să permită reînnoirea autorizației o dată pentru a acoperi perioada necesară finalizării stagiului, în cazul în care articolul 21 nu se aplică.	(2) Dreptul de ședere pentru stagiu profesional nu se prelungește.	Prevederi UE opționale	
(7) Perioada de valabilitate a unei autorizații pentru voluntari este durata	Articolul 66. Durata acordării dreptului de ședere pentru stagiu profesional	compatibil	Legea 200/2010 Art. 41

acordului menționat la articolul 14 alineatul (1) litera (a), în cazul în care aceasta este mai scurtă de un an, sau maximum un an. Dacă durata acordului depășește un an, durata valabilității autorizației poate corespunde perioadei respective în conformitate cu dreptul intern.	Dreptul de ședere pentru stagiul profesional nu poate depăși perioada de 1 an.		
(8) Statele membre pot decide ca, în cazul în care valabilitatea documentului de călătorie al resortisantului unei țări terțe în cauză este mai scurtă de un an sau mai scurtă de doi ani în cazurile menționate la alineatele (1) și (2), perioada de valabilitate a autorizației să nu depășească perioada de valabilitate a documentului de călătorie.	Legea 270/1994	Prevederi UE opționale	Legea 200/2010 Dreptul de ședere se acordă pentru întreaga perioadă de studii.

(9) În cazurile în care statele membre permit intrarea și șederea în primul an pe baza unei vize de lungă ședere, cererea de permis de ședere se depune înainte de expirarea vizei de lungă ședere. Permisul de ședere se eliberează în cazul în care articolul 21 nu se aplică.	Articolul 21. Acordarea vizei de lungă ședere i) activități de stagiu – străinilor transferați temporar în cadrul aceleiași persoane juridice, care urmează să intre în Republica Moldova în scopul dezvoltării profesionale sau al formării tehnice. Articolul 32. Condițiile de solicitare a dreptului de ședere temporară 2) Cererea de acordare a dreptului de ședere se depune cu 30 de zile înainte de expirarea termenului de ședere legală, cu excepția situației în care străinul se află în afara teritoriului Republicii Moldova.	compatibil	Legea 200/2010 stabilește condițiile de depunere a unei cereri pentru acordarea dreptului de ședere cu eliberea permisului de ședere dacă nu există motive de refuz.
<i>Articolul 19</i> Informații suplimentare		compatibil	

(1) Statele membre pot menționa informații suplimentare pe suport de hârtie sau pot stoca astfel de informații în format electronic, astfel cum se menționează la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și la litera (a) punctul 16 din anexa la acesta. Aceste informații se pot referi la ședere și, în cazurile care intră sub incidența articolului 24 din prezenta directivă, la activitățile economice ale studentului și includ în special lista completă a statelor membre în care cercetătorul sau studentul intenționează să se deplaseze sau informații relevante privind un program al Uniunii sau multilateral specific care cuprinde măsuri de mobilitate ori un acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior.		Compatibil	Legea 273/1994 actele de identitate

(2) De asemenea, statele membre pot prevedea ca informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol să fie indicate pe viza de lungă ședere, astfel cum se prevede la punctul 12 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1683/95 al Consiliului.		Compatibil	HG 50/2013 procedura de eliberare a vizelor
CAPITOLUL IV MOTIVELE RESPINGERII, RETRAGERII SAU REFUZULUI REÎNNOIRII AUTORIZAȚIILOR			
<i>Articolul 20</i> Motive de respingere		Parțial compatibil	
(1) Statele membre resping o cerere în următoarele cazuri:			

(a) condițiile generale prevăzute la articolul 7 sau condițiile speciale relevante prevăzute la articolul 8, 11, 12, 13, 14 sau 16 nu sunt îndeplinite;	Articolul 9 Condițiile de admisie	Compatibil	Legea 200 Art. 6
(b) documentele prezentate au fost dobândite în mod fraudulos, au fost falsificate sau modificate;	Articolul 55. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru activități de cercetare, inovare și transfer tehnologic Se refuză acordarea/prelungirea dreptului de ședere pentru activități de cercetare, inovare și transfer tehnologic în următoarele cazuri: a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 53 alin. (1); b) dacă documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, sunt falsificate sau conțin informații eronate;	compatibil	Art. 6

	c) dacă organizația de cercetare nu și-a îndeplinit obligațiile acordului de găzduire.		
(c) statele membre în cauză permit admisia doar prin intermediul unei entități gazdă aprobate, iar entitatea gazdă nu este aprobată.	c) dacă organizația de cercetare nu și-a îndeplinit obligațiile acordului de găzduire.	Compatibil	
(2) Statele membre pot respinge o cerere în următoarele cazuri:		Prevederi UE optionale	
(a) entitatea gazdă, un alt organism, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (1) litera (a), o parte terță, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (1)		Prevederi UE netranspuse	

litera (d), familia gazdă sau organizația de plasare a lucrătorilor au pair nu și-a îndeplinit obligațiile legale în ceea ce privește securitatea socială, impozitarea, drepturile lucrătorilor sau condițiile de lucru;			
(b) după caz, condițiile de angajare, astfel cum sunt prevăzute în dreptul intern sau contractele colective de muncă sau practicile din statul membru în cauză, nu sunt respectate de către entitatea gazdă sau de către familia gazdă care va angaja resortisantul unei țări terțe;		Prevederi UE netranspuse	
(c) entitatea gazdă, un alt organism, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (1) litera (a), o parte terță, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (1)		Prevederi UE netranspuse	

litera (d), familia gazdă sau organizația de plasare a lucrătorilor au pair a fost sancționată în conformitate cu dreptul intern pentru muncă nedeclarată sau pentru angajare ilegală			
(d) entitatea gazdă a fost înființată sau funcționează în principal pentru a facilita intrarea resortisanților unei țări terțe care fac obiectul prezentei directive;		Prevederi UE netranspuse	
(e) după caz, activitatea entității gazdă face sau a făcut obiectul unei proceduri de lichidare în conformitate cu legislația națională în materie de insolvență sau nu se derulează nicio activitate economică;		Prevederi UE netranspuse	

(f) statul membru deține dovezi sau are motive serioase și obiective pentru a stabili că resortisantul unei țări terțe ar locui în alte scopuri decât cele pentru care solicită să fie admis.	Articolul 64. Motive de refuz a dreptului de ședere pentru muncă au pair Se refuză acordarea sau prelungirea dreptului de ședere pentru muncă au pair în următoarele cazuri: a) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 62 alin. (1); b) documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, sunt falsificate sau conțin informații eronate; c) există suspiciune rezonabilă că acordul au pair este considerat fictiv sau ascunde un raport de muncă nedeclarat; d) există suspiciune rezonabilă că familia gazdă facilitează intrarea sau șederea străinilor în țară;	Compatibil	

	e) există suspiciune rezonabilă că familia gazdă facilitează migrația ilegală.		
(3) În cazul în care un resortisant al unei țări terțe solicită să fie admis pentru a începe un raport de muncă într-un stat membru, statul membru respectiv poate verifica dacă postul în cauză ar putea fi ocupat de resortisanți ai statului membru respectiv sau de alți cetățeni ai Uniunii, ori de resortisanți ai unei țări terțe cu drept de ședere legală în statul membru respectiv, caz în care pot respinge cererea. Prezentul alineat se aplică fără a aduce atingere principiului preferinței acordate cetățenilor Uniunii, astfel cum este enunțat în dispozițiile relevante ale actelor de aderare relevante.		Prevederi adiționale UE	

(4) Fără a aduce atingere alineatului (1), orice decizie de respingere a unei cereri ia în considerare circumstanțele specifice ale cazului, respectând principiul proporționalității.	Articolul 34. Decizia de acordare/refuzul dreptului de ședere temporară	compatibil	Legea 200/2010 Decizia de refuz este motivată în drept și în fapt condorm prevederilor Codului administrativ
<i>Articolul 21</i> Motivele retragerii sau refuzului reînnoirii unei autorizații		Compatibil	Legea 200/2010 Cuprinde revocarea/refuzul sau anularea dreptului de ședere
(1) Statele membre retrag sau, după caz, refuză să reînnoiască o autorizație în cazul în care:		compatibil	Legea 200/2010 refuzul prelugirii dreptului de ședere
(a) resortisanții unei țări terțe nu mai îndeplinesc condițiile generale prevăzute la articolul 7, cu excepția articolului 7 alineatul (6), sau condițiile	Articolele: 49, 52, 55, 61, 64, 67	Parțial compatibil	Legea 200 Art. 6, 8 etc. În funcție de scopul care solicită drept de ședere

speciale relevante stabilite la articolul 8, 11, 12, 13, 14, 16 sau condițiile stabilite la articolul 18;			
(b) autorizațiile sau documentele prezentate au fost dobândite în mod fraudulos, au fost falsificate sau modificate;	Articolele: 49, 52, 55, 61, 64, 67	Parțial compatibil	Legea 200/2010 Art. 6 Art. 43³ doar în scop de muncă
(c) statul membru în cauză permite admisia doar prin intermediul unei entități gazdă aprobate, iar entitatea gazdă nu este aprobată;	Articolul 55. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru activități de cercetare, inovare și transfer tehnologic c) dacă organizația de cercetare nu și-a îndeplinit obligațiile acordului de găzduire.	compatibil	Legea 200/210 Depunerea cererii instituită de învățământ beneficiar solicitant etc. În funcție de scopul solicitat
(d) resortisantul unei țări terțe își are reședința pe teritoriul statului membru din alte motive decât cele pentru care a primit drept de ședere.	Articolul 9. Condițiile admisiei f) justifică scopul admisiei și a șederii planificate în Republica Moldova;	Compatibil	

(2) Statele membre pot retrage sau refuza să reînnoiască o autorizație în cazul în care:		Norma UE opțională	
(a) entitatea gazdă, un alt organism, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (1) litera (a), o parte terță, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (1) litera (d), familia gazdă sau organizația de plasare a lucrătorilor au pair nu și-a îndeplinit obligațiile legale în ceea ce privește securitatea socială, impozitarea, drepturile lucrătorilor sau condițiile de lucru;		Prevederi UE netranspuse	
(b) după caz, condițiile de angajare, astfel cum sunt prevăzute în dreptul intern sau contractele colective de muncă sau de practicile din statul membru în		Prevederi UE netranspuse	

cauză, nu sunt respectate de către entitatea gazdă sau de către familia gazdă care angajează resortisantul unei țări terțe;			
(c) entitatea gazdă, un alt organism, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (1) litera (a), o parte terță, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (1) litera (d), familia gazdă sau organizația de plasare a lucrătorilor au pair a fost sancționată în conformitate cu dreptul intern pentru muncă nedecларată sau pentru angajare ilegală;		Prevederi UE netranspuse	
(d) entitatea gazdă a fost înființată sau funcționează în principal pentru a facilita intrarea resortisanților unei țări terțe care fac obiectul prezentei directive		Prevederi UE netranspuse	

(e) după caz, activitatea entității gazdă face sau a făcut obiectul unei proceduri de lichidare în conformitate cu legislația națională în materie de insolvență sau nu se derulează nicio activitate economică;		Prevederi UE netranspuse	
(f) în ceea ce privește studenții, termenele impuse cu privire la accesul la activitățile economice prevăzute la articolul 24 nu sunt respectate sau un student nu înregistrează un progres suficient în studiile relevante, în conformitate cu dreptul intern sau cu practicile administrative ale statului membru în cauză.	Articolul 116. Revocarea dreptului de ședere temporară și permanentă (1) Inspectoratul General pentru Migrație revocă, prin decizie motivată, dreptul de ședere temporară în Republica Moldova dacă: a) în urma verificărilor efectuate de Inspectoratul General pentru Migrație sau a sesizărilor primite de la alte autorități competente, potrivit legii, se constată că străinul nu	compatibil	Legea 200/2010 Prevede timpul in care un student poate sa desfasoare activitati de muncă

	mai îndeplinește condițiile pe baza cărora i-a fost acordat sau prelungit dreptul ședere, ori nu mai respectă scopul pentru care i-a fost acordat sau prelungit acest drept;		
(3) În cazul retragerii, atunci când evaluează lipsa progresului în studiile relevante, astfel cum este menționat la alineatul (2) litera (f), un stat membru se poate consulta cu entitatea gazdă.		Normă UE neaplicabilă	Legea 200/2010 Temei de revocare a dreptului de ședere
(4) Statele membre pot retrage sau refuza să reînnoiască o autorizație pe motiv de ordine publică, de siguranță publică sau de sănătate publică.	Articolul 9. Condițiile admisiei d) nu reprezintă o amenințare pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică; Articolul 122. Declararea străinului persoană indezirabilă (1) Declararea străinului persoană indezirabilă este o măsură	compatibil	Legea 200/2010 Art. 60 f)

	asiguratorie dispusă de către Inspectoratul General pentru Migrație, împotriva unui străin care a desfășurat, desfășoară ori în a cărui privință există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol securitatea națională, ordinea și securitatea publică. (2) Măsura prevăzută la alineatul (1) se dispune de Inspectoratul General pentru Migrație din oficiu sau la propunerea unor alte autorități cu competență în domeniul ordinii publice și al securității naționale care dețin date sau indicii temeinice în sensul celor indicate la alineatul (1).		
(5) În cazul în care un resortisant al unei țări terțe solicită reînnoirea autorizației pentru a		Norme UE optionale	

începe sau a continua un raport de muncă într-un stat membru, cu excepția cercetătorilor care își continuă raportul de muncă cu aceeași entitate gazdă, statul membru respectiv poate verifica dacă postul în cauză ar putea fi ocupat de resortisanți ai statului membru respectiv sau de alți cetățeni ai Uniunii, ori de resortisanți ai unei țări terțe care sunt rezidenți pe termen lung în statul membru respectiv, caz în care statul membru poate refuza să reînnoiască autorizația. Prezentul alineat se aplică fără a aduce atingere principiului preferinței acordate cetățenilor Uniunii, astfel cum este enunțat în dispozițiile relevante ale actelor de aderare relevante.			
(6) În cazul în care un stat membru intenționează să	Articolul 33. Examinarea cererii (1) Străinului care se	Norma UE netranspusă	

retragă sau să nu reînnoiască autorizația unui student în conformitate cu alineatul (2) litera (a), (c), (d) sau (e), studentului i se permite să depună o cerere pentru a fi primit de o altă instituție de învățământ superior la care să urmeze un ciclu de studii echivalent, cu scopul de a i se permite finalizarea studiilor. Studentului i se permite să rămână pe teritoriul statului membru în cauză până când autoritățile competente iau o decizie cu privire la cerere.	află în perioadă de ședere legală pe teritoriul Republicii Moldova la data depunerii cererii privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere, i se menține dreptul de ședere până la data soluționării acesteia.		
(7) Fără a aduce atingere alineatului (1), orice decizie de retragere sau de refuz al reînnoirii unei autorizații ia în considerare circumstanțele specifice ale cazului, respectând principiul proporționalității.	Articolul 33. Examinarea cererii (2) În toate cazurile, examinarea și evaluarea actelor/documentelor justificative se realizează cu respectarea principiilor proporționalității, transparenței și nediscriminării.	compatibil	Legea 200/2010 Motivarea deciziei si aplicarea Codului administrativ

CAPITOLUL V DREPTURI			
<i>Articolul 22</i> Egalitatea de tratament			
(1) Cercetătorii au dreptul la un tratament egal cu cel aplicat resortisanților statului membru în cauză, astfel cum se prevede la articolul 12 alineatele (1) și (4) din Directiva 2011/98/UE.	Articolul 4. Drepturile străinilor aflați în Republica Moldova (1) Străinii aflați în Republica Moldova beneficiază de egalitate de tratament și de aceleași drepturi și libertăți ca și cetățenii Republicii Moldova, garantate de Constituția Republicii Moldova și de alte legi, precum și de drepturile prevăzute în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu excepțiile stabilite de legislație. În Republica	Compatibil	

	Moldova străinii sunt egali în fața legii, indiferent de sex, rasă, origine etnică, limbă, statut social, convingeri, opinii sau orice alt criteriu.		
(2) Statele membre pot restricționa egalitatea de tratament în ceea ce privește cercetătorii:		Prevede UE opțională	
(a) în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2011/98/UE, prin excluderea burselor și a împrumuturilor de studii și de întreținere și a altor burse și împrumuturi;		Norma UE neaplicabilă	
(b) în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2011/98/UE, prin neacordarea de prestații familiale cercetătorilor care au primit drept de		Norma UE netranspusă	

ședere pe teritoriul statului membru în cauză pentru o perioadă care nu depășește șase luni;			
(c) în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2011/98/UE, prin limitarea aplicării acesteia la cazurile în care domiciliul înregistrat sau obișnuit al membrilor de familie ai cercetătorului pentru care acesta solicită acordarea de prestații se află pe teritoriul statului membru în cauză;		Norma UE netranspusă	
(d) în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2011/98/UE, prin limitarea accesului la locuințe.		Norma UE netranspusă	
(3) Stagiarii, voluntarii și lucrătorii au pair, în cazul		Parțial compatibil	Legea nr.121/2010 voluntariatului Art. 17 alin. (3) Statul va asigura cadrul legal pentru desfășurarea și recunoașterea voluntariatului

în care se consideră că aceștia se află într-un raport de muncă în statul membru în cauză, precum și studenții au dreptul la un tratament egal cu cel aplicat resortisanților statului membru în cauză, astfel cum se prevede la articolul 12 alineatele (1) și (4) din Directiva 2011/98/UE, sub rezerva restricțiilor prevăzute la alineatul (2) din articolul respectiv.			deopotrivă pentru cetățenii moldoveni și cei străini, atât pe teritoriul Republicii Moldova, cât și pe teritoriul altor state, în conformitate cu convențiile și programele internaționale la care Republica Moldova este parte.
(4) Stagiarii, voluntarii și lucrătorii au pair, în cazul în care nu se consideră că aceștia se află într-un raport de muncă în statul membru în cauză, precum și elevii au dreptul la un tratament egal în ceea ce privește accesul la bunuri și servicii și oferta de bunuri și servicii puse la dispoziția publicului, în conformitate cu dreptul intern, precum și, după caz, în ceea ce privește		Norma UE netranspusă	

recunoașterea diplomelor, a certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile naționale relevante.			
Statele membre pot decide să nu le acorde un tratament egal în ceea ce privește procedurile de obținere a unei locuințe și/sau serviciile prestate de oficiile publice de ocupare a forței de muncă în conformitate cu dreptul intern.		Norma UE optionala	Legea nr. 75/2015 cu privire la locuințe
<i>Articolul 23</i> Activitatea didactică a cercetătorilor			
Cercetătorii pot desfășura, pe lângă activități de cercetare, activități didactice în conformitate cu dreptul intern. Statele membre pot stabili un număr maxim de ore sau zile de activitate didactică.	Articolul 28. Condițiile speciale de ședere până la 90 de zile ale unor categorii de străini b) cadrele didactice din învățământul superior și cercetătorii științifici aflați în	Compatibil	

	mobilitate academică în baza unor tratate internaționale sau acorduri interinstituționale, care desfășoară activități de predare sau cercetare pentru o durată determinată;		
<i>Articolul 24</i> Activități economice desfășurate de studenți		compatibil	Legea 200/2010 ofera posibilitatea studentilor de a desfășura activitate de munca cu respectarea condițiilor de rigoare
(1) În afara timpului lor de studiu și sub rezerva respectării normelor și condițiilor aplicabile activității relevante în statul membru în cauză, studenții au dreptul de a fi angajați și pot avea dreptul să exercite o activitate economică independentă, sub rezerva limitărilor prevăzute la alineatul (3).	Articolul 31. (6) Prin derogare de la prevederile alin.(5) străinii cu drept de ședere provizorie pentru studii pot desfășura activități remunerate pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu legislația muncii, cu respectarea duratei normale a timpului de muncă în perioada estivală a anului calendaristic sau cu durata redusă a timpului de muncă care nu poate depăși 15 ore pe săptămână în perioada programului de studii stabilit	compatibil	Legea 200/2010 Art. 43¹ (9) Străinii cu drept de ședere provizorie pentru studii pot desfășura activități de muncă pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu legislația muncii, cu respectarea duratei normale a timpului de muncă prevăzute la art. 95 alin. (2) din Codul muncii nr. 154/2003, dar nu mai mult de 1564 de ore pe an cumulativ.

	de instituția de învățământ.		
(2) Atunci când este necesar, statele membre acordă studenților și/sau angajatorilor aprobarea prealabilă în conformitate cu dreptul intern.		Netranspus	
(3) Fiecare stat membru stabilește numărul maxim de ore pe săptămână sau numărul zilelor ori lunilor dintr-un an permise pentru o asemenea activitate, care nu este mai mic de 15 ore pe săptămână, sau echivalentul în zile sau luni dintr-un an. Poate fi luată în considerare situația pieței forței de muncă din statul membru în cauză.		compatibil	Legea 200/2010 Art. 43¹ (9) Străinii cu drept de ședere provizorie pentru studii pot desfășura activități de muncă pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu legislația muncii, cu respectarea duratei normale a timpului de muncă prevăzute la art. 95 alin. (2) din Codul muncii nr. 154/2003, dar nu mai mult de 1564 de ore pe an cumulativ.
<i>Articolul 25</i> Șederea în scopul căutării unui loc de muncă sau al inițierii de		Partial compatibil urmează să se expună MEC/MMPS	

activități antreprenoriale de către cercetători și studenți			
(1) După încheierea cercetării sau a studiilor, cercetătorii și studenții au posibilitatea de a rămâne pe teritoriul statului membru care a eliberat o autorizație în temeiul articolului 17, pe baza permisului de ședere menționat la alineatul (3) din prezentul articol, pentru o perioadă de cel puțin nouă luni, cu scopul de a căuta un loc de muncă sau de a deschide o afacere.		Norma UE netranspusa	
(2) Statele membre pot decide să stabilească un nivel minim al diplomei pe care studenții trebuie să o fi obținut pentru a beneficia de aplicarea prezentului		Norma UE netranspusa	

articol. Nivelul respectiv nu poate fi superior nivelului 7 din Cadrul european al calificărilor.			
(3) În scopul șederii la care se face trimitere la alineatul (1), statele membre, la cererea cercetătorului sau a studentului, eliberează un permis de ședere resortisantului unei țări terțe în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, în cazul în care condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) literele (a), (c), (d) și (e), articolul 7 alineatul (6) și, după caz, articolul 7 alineatul (2) din prezenta directivă sunt îndeplinite în continuare. Statele membre solicită, în cazul cercetătorilor, o confirmare din partea organizației de cercetare cu privire la finalizarea activității de cercetare sau, în cazul studenților,	Articolul 3 <i>carte de rezidență</i> – act de identitate eliberat străinilor cărora li s-a acordat drept de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, persoanelor cărora li s-a recunoscut statutul de apatrid în conformitate cu actele normative.	Compatibil	Articolul 6 din Legea 273/1994

dovada obținerii unei diplome de învățământ superior, a unui certificat sau a altui document de calificare oficială. După caz, și în cazul în care dispozițiile articolului 26 sunt în continuare îndeplinite, permisul de ședere prevăzut la respectivul articolul este reînnoit în consecință.			
(4) Statele membre pot respinge o cerere în temeiul prezentului articol în cazul în care:		Norma UE netranspusa	
(a) condițiile stabilite la alineatul (3) și, după caz, la alineatele (2) și (5) nu sunt îndeplinite;		Norma UE netranspusa	
(b) documentele prezentate au fost dobândite în mod fraudulos, au fost falsificate sau modificate.		Norma UE netranspusa	Legea 200/2010 Acte false doc. falsificate

(5) Statele membre pot impune ca cererea cercetătorului sau a studentului în temeiul prezentului articol și, după caz, a membrilor de familie ai cercetătorului, să fie depusă cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea autorizației eliberate în temeiul articolului 17 sau 26.		Norma UE netranspusa	Legea 200/2010 Condițiile de depunere a cererii 30 de zile, în funcție de scopul solicitat
(6) Dacă dovada obținerii unei diplome de învățământ superior, a unui certificat sau a altui document de calificare oficială sau confirmarea din partea organizației de cercetare cu privire la finalizarea activității de cercetare nu este disponibilă înainte de expirarea autorizației eliberate în temeiul articolului 17 și dacă toate celelalte condiții sunt îndeplinite, statele membre permit resortisantului unei țări		Norma UE netranspusa Norma UE netranspusa	

terțe să rămână pe teritoriul lor pentru a depune dovada respectivă într-un termen rezonabil, în conformitate cu dreptul intern.			
(7) După o perioadă minimă de trei luni de la eliberarea permisului de ședere în temeiul prezentului articol de către statul membru în cauză, acesta din urmă poate impune resortisanților unei țări terțe să dovedească faptul că au o șansă reală de a fi angajați sau de a deschide o afacere.		Norma UE netranspusa	
Statele membre pot impune ca locul de muncă pe care resortisantul unei țări terțe îl caută sau afacerea pe care acesta este pe cale să o deschidă să corespundă nivelului cercetării sau al studiilor finalizate.		Norma UE optionala	

(8) În cazul în care condițiile prevăzute la alineatul (3) sau (7) nu mai sunt îndeplinite, statele membre pot retrage permisul de ședere al resortisantului unei țări terțe și, după caz, al membrilor de familie ai acestuia, în conformitate cu dreptul intern.	Capitolul VII ANULAREA, REVOCAREA ȘI ÎNCETAREA DREPTULUI DE ȘEDERE Articolul 115. Anularea dreptului de ședere temporară și permanentă Articolul 116. Revocarea dreptului de ședere temporară și permanentă	compatibil	Legea 200/2010 Revocarea și anularea dreptului de ședere
(9) Al doilea stat membru poate aplica prezentul articol cercetătorilor și, după caz, membrilor de familie ai cercetătorului sau studenților care își au reședința sau și-au avut reședința în cel de al doilea stat membru în cauză, în conformitate cu articolul 28, 29, 30 sau 31.		Norma UE neaplicabilă	
<i>Articolul 26</i>		Parțial compatibil	

Membrii de familie ai cercetătorilor			
(1) În scopul de a permite membrilor de familie ai cercetătorilor să se alăture cercetătorului în primul stat membru sau, în cazul unei mobilități pe termen lung, în cel de al doilea stat membru, statele membre aplică dispozițiile Directivei 2003/86/CE, cu derogările stabilite la prezentul articol.	Articolul 89. Condiții privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie	compatibil	Legea 200/2010 Art. 38 reintregirea familiei Cuprinde aspecte generale și condiții pentru totii străinii
(2) Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) și de la articolul 8 din Directiva 2003/86/CE, acordarea unui permis de ședere membrilor de familie nu este condiționată de cerința ca cercetătorul să aibă perspective întemeiate de a obține dreptul de ședere permanentă și să aibă o		Norma UE netranspusa	

perioadă minimă de ședere.			
(3) Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) ultimul paragraf și de la articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE, condițiile și măsurile privind integrarea menționate în dispozițiile respective pot fi aplicate numai după ce persoanelor în cauză li s-a acordat un permis de ședere.		compatibil	După categorii de persoane Sunt subiecți ai Legii 274/2011 privind integrarea străinilor în Republica Moldova
(4) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 2003/86/CE, permisele de ședere pentru membrii de familie se acordă de către un stat membru, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru reîntregirea familiei, în termen de 90 de zile de la data la care a fost depusă cererea completă. Autoritatea	Articolul 32. Condițiile de solicitare a dreptului de ședere temporară (2) Cererea de acordare a dreptului de ședere se depune cu 30 de zile înainte de expirarea termenului de ședere legală, cu excepția situației în care străinul se află în afara teritoriului Republicii Moldova.	Parțial compatibil	Legea 200/2010 Art. 38

competență a statului membru în cauză tratează concomitent cererea pentru membrii de familie și cererea de admisie sau de mobilitate pe termen lung pentru cercetător, în cazul în care cele două cereri sunt depuse în același timp. Permisul de ședere pentru membrii de familie se acordă numai în cazul în care cercetătorului i se eliberează o autorizație temeiul articolului 17.			
(5) Prin derogare de la articolul 13 alineatele (2) și (3) din Directiva 2003/86/CE, durata perioadei de valabilitate a permiselor de ședere ale membrilor de familie se încheie, ca regulă generală, la data expirării autorizației cercetătorului. Sunt avute în vedere inclusiv, după caz, autorizațiile eliberate cercetătorului în scopul căutării unui loc de muncă	Articolul 90. Termenul de acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie (1) Dreptul de ședere temporară pentru reîntregirea cu un membru de familie se acordă pentru următoarele perioade: a) 3 ani, în cazul reîntregirii cu un membru de familie al cărui susținător este cetățean al Republicii	compatibil	Art. 38 Legea 200/2010

sau al inițierii de activități antreprenoriale, în conformitate cu articolul 25. Statele membre pot impune ca perioada de valabilitate a documentelor de călătorie ale membrilor de familie să acopere cel puțin durata șederii planificate.	Moldova; b) pentru aceeași perioadă pentru care a fost eliberată cartea de rezidență, în cazul în care susținătorul este străin.		
(6) Prin derogare de la articolul 14 alineatul (2) a doua teză din Directiva 2003/86/CE, primul stat membru sau, în cazul mobilității pe termen lung, al doilea stat membru nu aplică nicio limită de timp în ceea ce privește accesul pe piața forței de muncă pentru membrii familiei, cu excepția unor circumstanțe excepționale, cum ar fi niveluri deosebit de ridicate ale șomajului.		Prevederi UE neaplicabile	
CAPITOLUL VI MOBILITATEA ÎNTRE STATELE MEMBRE		prevederi UE neaplicabile tot Capitolul	

<i>Articolul 27</i> Mobilitatea în interiorul UE		-	
(1) Un resortisant al unei țări terțe care deține o autorizație valabilă eliberată de primul stat membru în vederea efectuării unor studii în cadrul unui program al Uniunii sau multilateral care cuprinde măsuri de mobilitate sau al unui acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior ori în scopul cercetării poate avea drept de intrare și de ședere pentru efectuarea unei părți a studiilor sau a activității sale de cercetare într-un al doilea stat membru sau în mai multe astfel de state, în baza autorizației respective și a unui document de călătorie valabil, în			

condițiile prevăzute la articolele 28, 29 și 31 și sub rezerva articolului 32.			
(2) În cursul mobilității menționate la alineatul (1), cercetătorii pot, pe lângă activitățile de cercetare, să predea, iar studenții pot, pe lângă studii, să lucreze într-un al doilea stat membru sau în mai multe astfel de state, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 23 și, respectiv, la articolul 24.			
(3) Atunci când cercetătorii se deplasează într-un al doilea stat membru în conformitate cu articolul 28 sau 29, membrii de familie care dețin un permis de ședere eliberat în conformitate cu articolul 26 sunt autorizați să îi însoțească în cadrul mobilității cercetătorilor în condițiile prevăzute la articolul 30.			

<i>Articolul 28</i> Mobilitatea pe termen scurt a cercetătorilor			
(1) Cercetătorii care dețin o autorizație valabilă eliberată de primul stat membru au dreptul la ședere pentru a efectua o parte a activității lor de cercetare în orice organizație de cercetare într-un al doilea stat membru sau în mai multe astfel de state pentru o perioadă de până la 180 de zile în orice perioadă de 360 de zile pentru fiecare stat membru, sub rezerva condițiilor prevăzute la prezentul articol.			
(2) Al doilea stat membru poate impune cercetătorului, organizației de cercetare din primul stat membru sau organizației			

de cercetare din cel de al doilea stat membru să notifice autorităților competente ale primului stat membru și ale celui de al doilea stat membru intenția cercetătorului de a efectua o parte a activității de cercetare în organizația de cercetare din cel de al doilea stat membru.			
În astfel de cazuri, al doilea stat membru permite ca notificarea să aibă loc fie:			
(a) la data depunerii cererii în primul stat membru, în cazul în care mobilitatea către al doilea stat membru este deja prevăzută în această etapă; fie			
(b) după ce cercetătorul a fost admis pe teritoriul primului stat membru, de îndată ce se cunoaște intenția de mobilitate către al doilea stat membru.			

(3) În cazul în care notificarea a avut loc în conformitate cu alineatul (2) litera (a) și în cazul în care al doilea stat membru nu a formulat nicio obiecție către primul stat membru în conformitate cu alineatul (7), mobilitatea cercetătorului către al doilea stat membru poate avea loc în orice moment pe durata de valabilitate a autorizației.			
(4) În cazul în care notificarea a avut loc în conformitate cu alineatul (2) litera (b), mobilitatea poate fi inițiată după notificarea transmisă celui de al doilea stat membru, imediat sau la orice moment ulterior pe durata de valabilitate a autorizației.			
(5) Notificarea include documentul de călătorie			

valabil, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (a), și autorizația valabilă eliberată de primul stat membru care acoperă perioada de mobilitate.			
(6) Al doilea stat membru poate impune ca notificarea să includă transmiterea următoarelor documente și informații:			
(a) acordul de găzduire în primul stat membru, astfel cum este menționat la articolul 10, sau, în cazul în care al doilea stat membru impune acest lucru, un acord de găzduire încheiat cu organizația de cercetare din cel de al doilea stat membru;			
(b) în cazul în care nu sunt specificate în acordul de găzduire, durata și datele			

planificate pentru mobilitate;			
(c) dovada că cercetătorii dispun de asigurare de sănătate pentru toate riscurile împotriva cărora sunt în mod normal asigurați resortisanții statului membru în cauză, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (c);			
(d) dovada că pe perioada șederii cercetătorul va dispune de resurse suficiente pentru a-și acoperi cheltuielile de întreținere fără a recurge la sistemul de asistență socială al statului membru, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (e), precum și cheltuielile aferente călătoriei sale către primul stat membru în cazurile			

menționate la articolul 32 alineatul (4) litera (b).			
Al doilea stat membru poate impune notificatorului să transmită, înainte de începerea mobilității, adresa cercetătorului în cauză de pe teritoriul celui de al doilea stat membru.			
Al doilea stat membru poate impune notificatorului să prezinte documentele într-o limbă oficială a statului membru respectiv sau în orice limbă oficială a Uniunii stabilită de statul membru respectiv.			
(7) Pe baza notificării menționate la alineatul (2), al doilea stat membru poate formula obiecții cu privire la mobilitatea cercetătorului pe teritoriul său în termen de 30 de zile de la primirea notificării complete, în cazul în care:			
(a)			

condițiile prevăzute la alineatul (5) sau, după caz, la alineatul (6) nu sunt îndeplinite;			
(b) se aplică unul dintre motivele de respingere prevăzute la articolul 20 alineatul (1) litera (b) sau (c) sau la alineatul (2) din articolul respectiv;			
(c) s-a împlinit durata maximă a șederii, astfel cum este menționată la alineatul (1).			
(8) Dacă se consideră că cercetătorii reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice, a siguranței publice sau a sănătății publice, nu se autorizează intrarea sau șederea acestora pe teritoriul celui de al doilea stat membru.			
(9)			

Autoritățile competente ale celui de al doilea stat membru informează în scris, fără întârziere, autoritățile competente ale primului stat membru și notificatorul cu privire la obiecțiile lor privind mobilitatea. În cazul în care al doilea stat membru formulează obiecții cu privire la mobilitate în conformitate cu alineatul (7) și mobilitatea nu a avut încă loc, cercetătorilor nu li se permite să efectueze o parte a activității lor de cercetare în cadrul organizației de cercetare în cel de al doilea stat membru. În cazul în care mobilitatea a avut deja loc, se aplică articolul 32 alineatul (4).			
(10) După expirarea termenului pentru formularea de obiecții, al doilea stat membru poate elibera un document cercetătorului care să ateste faptul că			

acesta are drept de ședere pe teritoriul său și beneficiază de drepturile prevăzute de prezenta directivă.			
<i>Articolul 29</i> Mobilitatea pe termen lung a cercetătorilor			
(1) În legătură cu cercetătorii care dețin o autorizație valabilă eliberată de primul stat membru și care intenționează să rămână pentru a efectua o parte a activității lor de cercetare în orice organizație de cercetare într-un al doilea stat membru sau în mai multe astfel de state pentru o perioadă care depășește 180 de zile pentru fiecare stat membru, al doilea stat membru fie:			
(a)			

aplică articolul 28 și acordă cercetătorului drept de ședere pe teritoriul său pe baza și pe durata valabilității autorizației eliberate de primul stat membru; fie			
(b) aplică procedura prevăzută la alineatele (2)-(7).			
Al doilea stat membru poate stabili o perioadă maximă de mobilitate pe termen lung a unui cercetător care nu este mai mică de 360 de zile.			
(2) Atunci când se depune o cerere de mobilitate pe termen lung:			
(a) al doilea stat membru poate impune cercetătorului, organizației de cercetare din primul stat membru sau organizației de cercetare din cel de al			

doilea stat membru să transmită următoarele documente:			
(i) un document de călătorie valabil, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (a), și o autorizație valabilă eliberată de primul stat membru;			
(ii) dovada că cercetătorul dispune de asigurare de sănătate pentru toate riscurile împotriva cărora sunt în mod normal asigurați resortisanții statului membru în cauză, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (c);			
(iii) dovada că pe perioada șederii cercetătorul va dispune de resurse suficiente pentru a-și acoperi cheltuielile de			

întreținere fără a recurge la sistemul de asistență socială al statului membru, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (e), precum și cheltuielile aferente călătoriei sale către primul stat membru în cazurile menționate la articolul 32 alineatul (4) litera (b);			
(iv) acordul de găzduire în primul stat membru, astfel cum este menționat la articolul 10, sau, în cazul în care al doilea stat membru impune acest lucru, un acord de găzduire încheiat cu organizația de cercetare din cel de al doilea stat membru;			
(v) în cazul în care nu sunt specificate în niciunul dintre documentele prezentate de solicitant, durata și datele planificate pentru mobilitate.			

Al doilea stat membru poate impune solicitantului să furnizeze adresa cercetătorului în cauză pe teritoriul său. În cazul în care dreptul intern al celui de al doilea stat membru impune furnizarea unei adrese în momentul depunerii cererii și cercetătorul în cauză nu își cunoaște adresa viitoare, statul membru respectiv acceptă o adresă temporară. Într-un astfel de caz, cercetătorul furnizează adresa permanentă cel târziu la momentul eliberării autorizației pentru mobilitate pe termen lung.			
Al doilea stat membru poate impune solicitantului să prezinte documentele într-o limbă oficială a statului membru respectiv sau în orice limbă oficială a Uniunii stabilită de statul membru respectiv;			

(b) al doilea stat membru ia o decizie privind cererea de mobilitate pe termen lung și notifică solicitantului decizia în scris, cât mai repede posibil, dar nu mai târziu de 90 de zile de la data la care cererea completă a fost depusă la autoritățile competente ale celui de al doilea stat membru;			
(c) cercetătorul nu face obiectul unei cerințe de a părăsi teritoriul statelor membre pentru a depune cererea și nu este supus obligației de a deține viză;			
(d) cercetătorului i se permite să efectueze o parte din activitatea de cercetare în organizația de cercetare în cel de al doilea stat membru până la luarea unei decizii privind cererea de mobilitate pe			

termen lung de către autoritățile competente, cu condiția ca:			
(i) termenul prevăzut la articolul 28 alineatul (1) și durata de valabilitate a autorizației eliberate de primul stat membru să nu fi expirat;			
(ii) dacă al doilea stat membru o solicită, cererea completă să fi fost depusă la al doilea stat membru cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea mobilității pe termen lung a cercetătorului;			
(e) o cerere de mobilitate pe termen lung nu poate fi depusă în același timp cu o notificare de mobilitate pe termen scurt. În cazul în care mobilitatea pe termen lung devine necesară după data începerii mobilității			

pe termen scurt a cercetătorului, cel de al doilea stat membru poate solicita ca cererea de mobilitate pe termen lung să fie depusă cu cel puțin 30 de zile înainte de încheierea mobilității pe termen scurt.			
(3) Al doilea stat membru poate respinge o cerere de mobilitate pe termen lung în cazul în care:			
(a) condițiile prevăzute la alineatul (2) litera (a) nu sunt îndeplinite;			
(b) se aplică unul dintre motivele de respingere prevăzute la articolul 20, cu excepția alineatului (1) litera (a) din articolul respectiv;			
(c)			

autorizația cercetătorului în primul stat membru expiră în cursul procedurii; (d) după caz, s-a împlinit durata maximă a șederii menționată la alineatul (1) al doilea paragraf.			
(4) Dacă se consideră că cercetătorii reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice, a siguranței publice sau a sănătății publice, nu se autorizează intrarea sau șederea acestora pe teritoriul celui de al doilea stat membru.			
(5) În cazul în care al doilea stat membru ia o decizie pozitivă cu privire la cererea de mobilitate pe termen lung, astfel cum se menționează la alineatul (2) din prezentul articol, cercetătorului i se			

eliberează o autorizație în conformitate cu articolul 17 alineatul (4). Al doilea stat membru informează autoritățile competente din primul stat membru atunci când se eliberează o autorizație pentru mobilitate pe termen lung.			
(6) Al doilea stat membru poate retrage autorizația pentru mobilitate pe termen lung în cazul în care:			
(a) condițiile prevăzute la alineatul (2) litera (a) sau la alineatul (4) din prezentul articol nu sunt sau nu mai sunt respectate; sau			
(b) se aplică unul dintre motivele de retragere a unei autorizații, astfel cum sunt prevăzute la			

articolul 21, cu excepția alineatului (1) litera (a), a alineatului (2) litera (f) și a alineatelor (3), (5) și (6) din articolul respectiv.			
(7) Atunci când un stat membru ia o decizie privind mobilitatea pe termen lung, articolul 34 alineatele (2)-(5) se aplică în consecință.			
<i>Articolul 30</i> Mobilitatea membrilor de familie ai cercetătorilor			
(1) Membrii de familie ai unui cercetător care dețin un permis de ședere valabil eliberat de primul stat membru au dreptul de intrare și de ședere într-un al doilea stat membru sau în mai multe astfel de state, pentru a însoți cercetătorul.			

(2) În cazul în care al doilea stat membru aplică procedura de notificare prevăzută la articolul 28 alineatul (2), acesta solicită transmiterea următoarelor documente și informații:			
(a) documentele și informațiile prevăzute la articolul 28 alineatul (5) și alineatul (6) literele (b), (c) și (d) referitoare la membrii de familie care însoțesc cercetătorul;			
(b) dovada că membrul de familie a avut reședința în primul stat membru în calitate de membru de familie al cercetătorului, în conformitate cu articolul 26.			
Al doilea stat membru poate impune			

notificatorului să prezinte documentele într-o limbă oficială a statului membru respectiv sau în orice limbă oficială a Uniunii stabilită de statul membru respectiv.			
Al doilea stat membru poate formula obiecții cu privire la mobilitatea membrului de familie pe teritoriul său în cazul în care condițiile prevăzute în primul paragraf nu sunt îndeplinite. Articolul 28 alineatul (7) literele (b) și (c) și alineatul (9) se aplică membrilor de familie respectivi în consecință.			
(3) Atunci când al doilea stat membru aplică procedura menționată la articolul 29 alineatul (1) litera (b), cererea este depusă de cercetător sau de membrii de familie ai cercetătorului la autoritățile competente din cel de al doilea stat membru. Al doilea stat membru impune solicitantului să transmită			

următoarele documente și informații referitoare la membrii de familie:			
(a) documentele și informațiile prevăzute la articolul 29 alineatul (2) litera (a) punctele (i), (ii), (iii) și (v) referitoare la membrii de familie care însoțesc cercetătorul;			
(b) dovada că membrul de familie și-a avut reședința în primul stat membru ca membru de familie al cercetătorului, în conformitate cu articolul 26.			
Al doilea stat membru poate impune solicitantului să prezinte documentele într-o limbă oficială a statului membru respectiv sau în orice limbă oficială a Uniunii stabilită de statul membru respectiv.			

Al doilea stat membru poate respinge cererea de mobilitate pe termen lung a membrului de familie pe teritoriul său în cazul în care condițiile prevăzute la primul paragraf nu sunt îndeplinite. Articolul 29 alineatul (2) literele (b) și (c), alineatul (3) literele (b), (c) și (d), alineatul (5), alineatul (6) litera (b) și alineatul (7) se aplică membrilor de familie respectivi în consecință.			
Valabilitatea autorizației de mobilitate pe termen lung pentru membrii de familie ai cercetătorului încetează, ca regulă generală, la data expirării autorizației eliberate cercetătorului de al doilea stat membru.			
Autorizația pentru mobilitate pe termen lung a membrilor de familie poate fi retrasă sau reînnoirea acesteia poate fi refuzată în cazul în care autorizația pentru mobilitate pe termen lung			

a cercetătorului pe care îl însoțesc este retrasă sau reînnoirea acesteia este refuzată, iar membrii de familie respectivi nu beneficiază de un drept de ședere autonom.			
(4) Membrilor de familie considerați că reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice, a siguranței publice sau a sănătății publice nu li se autorizează intrarea sau șederea pe teritoriul celui de al doilea stat membru.			
<i>Articolul 31</i> Mobilitatea studenților			
(1) Studenții care dețin o autorizație valabilă eliberată de primul stat membru și care beneficiază de un program al Uniunii sau multilateral care cuprinde măsuri de mobilitate sau de un acord			

între două sau mai multe instituții de învățământ superior au drept de intrare și de ședere în scopul de a efectua o parte a studiilor acestora în cadrul unei instituții de învățământ superior într-un al doilea stat membru sau în mai multe astfel de state pentru o perioadă de până la 360 de zile pentru fiecare stat membru, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la alineatele (2)-(10).			
Un student care nu beneficiază de un program al Uniunii sau multilateral care cuprinde măsuri de mobilitate sau de un acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior depune o cerere de eliberare a unei autorizații de intrare și de ședere într-un al doilea stat membru pentru a efectua o parte a studiilor în cadrul unei instituții de învățământ superior în			

conformitate cu articolele 7 și 11.			
(2) Al doilea stat membru poate impune instituției de învățământ superior din primul stat membru, instituției de învățământ superior din cel de al doilea stat membru sau studentului să notifice autorităților competente ale primului stat membru și ale celui de al doilea stat membru intenția studentului de a efectua o parte a studiilor în instituția de învățământ superior din cel de al doilea stat membru.			
În astfel de cazuri, al doilea stat membru permite ca notificarea să aibă loc fie:			
(a) la data depunerii cererii în primul stat membru, în cazul în care mobilitatea către al doilea stat membru este deja prevăzută în această etapă; fie			

(b) după ce studentul a fost admis pe teritoriul primului stat membru, de îndată ce se cunoaște intenția de mobilitate către al doilea stat membru.			
(3) În cazul în care notificarea a avut loc în conformitate cu alineatul (2) litera (a) și în cazul în care al doilea stat membru nu a formulat nicio obiecție către primul stat membru în conformitate cu alineatul (7), mobilitatea studentului către al doilea stat membru poate avea loc în orice moment pe durata de valabilitate a autorizației.			
(4) În cazul în care notificarea a avut loc în conformitate cu alineatul (2) litera (b) și în cazul în care al doilea stat membru nu a formulat nicio obiecție în scris cu privire la mobilitatea			

studentului, în conformitate cu alineatele (7) și (9), mobilitatea este considerată aprobată și poate avea loc în cel de al doilea stat membru.			
(5) Notificarea include documentul de călătorie valabil, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (a), și autorizația valabilă eliberată de primul stat membru care acoperă întreaga perioadă de mobilitate.			
(6) Al doilea stat membru poate impune ca notificarea să includă următoarele documente și informații:			
(a) dovada că studentul efectuează o parte a studiilor în cel de al doilea stat membru în cadrul unui			

program al Uniunii sau multilateral care cuprinde măsuri de mobilitate sau al unui acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior și dovada că studentul a fost acceptat de o instituție de învățământ superior în cel de al doilea stat membru;			
(b) în cazul în care nu sunt specificate la litera (a), durata și datele planificate pentru mobilitate;			
(c) dovada că studentul dispune de asigurare de sănătate pentru toate riscurile împotriva cărora sunt în mod normal asigurați resortisanții statului membru în cauză, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (c);			
(d)			

dovada că pe perioada șederii studentul va dispune de resurse suficiente pentru a-și acoperi cheltuielile de întreținere fără a recurge la sistemul de asistență socială al statului membru, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (e), cheltuielile de studii, precum și costurile aferente călătoriei către primul stat membru în cazurile menționate la articolul 32 alineatul (4) litera (b);			
(e) dovada că taxele percepute de instituția de învățământ superior au fost achitate, după caz.			
Al doilea stat membru poate impune notificatorului să transmită, înainte de începerea mobilității, adresa studentului în cauză			

de pe teritoriul celui de al doilea stat membru.			
Al doilea stat membru poate impune notificatorului să prezinte documentele într-o limbă oficială a statului membru respectiv sau în orice limbă oficială a Uniunii stabilită de statul membru respectiv.			
(7) Pe baza notificării menționate la alineatul (2), al doilea stat membru poate formula obiecții cu privire la mobilitatea studentului pe teritoriul său în termen de 30 de zile de la primirea notificării complete, în cazul în care:			
(a) condițiile prevăzute la alineatul (5) sau (6) nu sunt îndeplinite;			
(b) se aplică unul dintre motivele de respingere prevăzute la articolul 20			

alineatul (1) litera (b) sau (c) sau la alineatul (2) din articolul respectiv;			
(c) s-a împlinit durata maximă a șederii menționată la alineatul (1).			
(8) Dacă se consideră că studenții reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice, a siguranței publice sau a sănătății publice, nu se autorizează intrarea sau șederea acestora pe teritoriul celui de al doilea stat membru.			
(9) Autoritățile competente ale celui de al doilea stat membru informează în scris, fără întârziere, autoritățile competente ale primului stat membru și notifikatorul cu privire la obiecțiile lor privind mobilitatea. În cazul în care al doilea stat membru			

formulează obiecții cu privire la mobilitate în conformitate cu alineatul (7), studentului nu i se permite să efectueze o parte a studiilor în cadrul instituției de învățământ superior în cel de al doilea stat membru. (10) După expirarea termenului pentru formularea de obiecții, al doilea stat membru poate elibera un document studentului care să ateste faptul că acesta are drept de ședere pe teritoriul său și beneficiază de drepturile prevăzute de prezenta directivă.			
<i>Articolul 32</i> Garanții și sancțiuni în cazuri de mobilitate			
(1) În cazul în care autorizația pentru efectuarea unor activități de cercetare sau a studiilor este eliberată de			

autoritățile competente ale unui stat membru care nu aplică integral acquis-ul Schengen, iar cercetătorul sau studentul trece o frontieră externă pentru a intra într-un al doilea stat membru în cadrul mobilității, autoritățile competente ale celui de al doilea stat membru au dreptul de a solicita, ca dovadă a mobilității, autorizația valabilă eliberată de primul stat membru și:			
(a) o copie a notificării, în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) sau cu articolul 31 alineatul (2); sau			
(b) în cazul în care al doilea stat membru permite mobilitatea fără notificare, dovada că studentul efectuează o parte a studiilor în cel de al doilea			

stat membru în cadrul unui program al Uniunii sau multilateral care cuprinde măsuri de mobilitate sau al unui acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior sau, în cazul cercetătorilor, fie o copie a acordului de găzduire care să specifice detaliile privind mobilitatea cercetătorului, fie, în cazul în care detaliile privind mobilitatea nu sunt specificate în acordul de găzduire, o scrisoare din partea organizației de cercetare din cel de al doilea stat membru în care se specifică cel puțin durata mobilității în interiorul UE și amplasamentul organizației de cercetare în cel de al doilea stat membru.			
În cazul membrilor de familie ai cercetătorului, autoritățile competente ale celui de al doilea stat			

membru au dreptul de a solicita, ca dovadă a mobilității, autorizația valabilă eliberată de primul stat membru și o copie a notificării în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) sau dovada care să ateste faptul că aceștia însoțesc cercetătorul.			
(2) În cazul în care autoritățile competente ale primului stat membru retrag autorizația, acestea informează imediat autoritățile celui de al doilea stat membru, dacă este cazul.			
(3) Al doilea stat membru poate solicita să fie informat de către entitatea gazdă din cel de al doilea stat membru sau de către cercetător sau student cu privire la orice modificare care afectează condițiile pe baza cărora s-a permis efectuarea mobilității.			

(4) În cazul în care cercetătorul sau, după caz, membrii de familie ai acestuia sau studentul nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc condițiile pentru mobilitate:			
(a) al doilea stat membru poate solicita cercetătorului și, după caz, membrilor de familie ai acestuia sau studentului să înceteze de îndată toate activitățile și să părăsească teritoriul său;			
(b) primul stat membru permite, la solicitarea celui de al doilea stat membru, reintrarea cercetătorului și, după caz, a membrilor de familie ai acestuia, sau a studentului, fără formalități și fără întârziere. Aceasta se aplică, de asemenea, în			

cazul în care autorizația eliberată de primul stat membru a expirat sau a fost retrasă în perioada mobilității în al doilea stat membru.			
(5) În cazul în care cercetătorul sau membrii de familie ai acestuia sau studentul trec o frontieră externă a unui stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen, statul membru respectiv consultă Sistemul de Informații Schengen. Statul membru respectiv refuză intrarea sau formulează obiecții față de mobilitatea persoanelor pentru care a fost emisă, în Sistemul de Informații Schengen, o alertă vizând refuzarea intrării și șederii acestora.			
CAPITOLUL VII PROCEDURĂ ȘI TRANSPARENȚĂ			

<i>Articolul 33</i> Sanctiuni împotriva entităților gazdă		Partial compatibil	Cod contravențional art. 333 si 334 Cap. VI CONTRAVENȚII CE ATENTEAZĂ LA DREPTURILE POLITICE, DE MUNCĂ ȘI LA ALTE DREPTURI CONSTITUȚIONALE ALE PERSOANEI FIZICE
Statele membre pot să prevadă sancțiuni împotriva entităților gazdă sau, în cazurile care intră sub incidența articolului 24, împotriva angajatorilor care nu și-au îndeplinit obligațiile care le revin în temeiul prezentei directive. Sancțiunile respective sunt eficace, proporționale și disuasive.			
<i>Articolul 34</i> Garanții procedurale și transparență		Partial compatibil	Legea 200/2010 Cuprinde prevederi referitoare la Procedura de examinare și notificare

(1) Autoritățile competente ale statului membru în cauză adoptă o decizie privind cererea de eliberare a unei autorizații sau de reînnoire a acesteia și notifică solicitantului în scris decizia, în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute în dreptul intern, de îndată ce este posibil, însă nu mai târziu de 90 de zile de la data depunerii cererii complete.	Articolul 34. Decizia de acordare/refuzul dreptului de ședere temporară (1) Decizia de acordare/prelungire sau refuzul dreptului de ședere este semnată electronic sau olograf. (2) Decizia de refuz conține, în mod obligatoriu, elementele art. 120 al Codul administrativ nr. 116/2018, și se notifică solicitantului dreptului de ședere sub orice formă în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii.	Parțial compatibil	
(2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, în cazul în care procedura de admisie vizează o entitate gazdă aprobată, astfel cum se menționează la articolele 9 și 15, decizia privind cererea completă se adoptă cât mai curând posibil, dar cel mai târziu în termen de 60 de zile.	Articolul 33. Examinarea cererii (3) În termen de 30 de zile de la data recepționării cererii, Inspectoratul General pentru Migrație emite decizia privind acordarea/prelungirea sau refuzul dreptului de ședere temporară. (4) În cazul în care există suspiciune rezonabilă	compatibil	

	referitor la autenticitatea datelor sau a informațiilor prezentate de către solicitant, acesta este audiat în cadrul unui interviu. (5) În cazul în care sunt necesare verificări suplimentare sau dacă informațiile sunt incomplete conform criteriilor prevăzute de prezenta lege, termenul de examinare a cererii poate fi prelungit în condițiile Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018. (6) În situația prevăzută la alin. (2) termenul de examinare a cererii se suspendă pentru o perioadă de cel mult 15 zile.		
(3) În cazul în care informațiile sau documentele furnizate pe care se întemeiază cererea sunt incomplete, autoritățile competente notifică solicitantului, în		compatibil	Legea 200/2010 examinarea cererii si suspendarea Cod administrativ

timp util, informațiile suplimentare necesare și stabilesc un termen rezonabil pentru trimiterea acestora. Termenul menționat la alineatul (1) sau (2) se suspendă până la primirea de către autoritățile competente a informațiilor suplimentare necesare. Dacă nu au fost furnizate informații sau documente suplimentare până la termenul prevăzut, cererea poate fi respinsă.			
(4) Motivarea unei decizii prin care se declară inadmisibilă sau se respinge o cerere sau se refuză reînnoirea se comunică în scris solicitantului. Motivarea unei decizii de retragere a unei autorizații se comunică în scris resortisantului țării terțe. Motivarea unei decizii de retragere a unei autorizații poate să fie	Articolul 34. Decizia de acordare/refuzul dreptului de ședere temporară (1) Decizia de acordare/prelungire sau refuzul dreptului de ședere este semnată electronic sau olograf. (2) Decizia de refuz conține, în mod obligatoriu, elementele art. 120 al Codul administrativ nr. 116/2018, și se notifică solicitantului dreptului de ședere sub orice	compatibil	Legea 200/2010 Cod administrativ

comunicată în scris, de asemenea, entității gazdă.	formă în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii.		
(5) Orice decizie prin care se declară inadmisibilă sau se respinge o cerere, se refuză reînnoirea sau se retrage o autorizație poate fi atacată în justiție în statul membru în cauză, în conformitate cu dreptul intern. Notificarea scrisă menționează instanța sau autoritatea administrativă la care poate fi introdusă calea de atac și termenul pentru introducerea căii de atac.	(4) Decizia de refuz poate fi contestată de către solicitantul dreptului de ședere temporară în termen de 15 zile de la data aducerii la cunoștință, cu respectarea procedurii prealabile prevăzute de Codul administrativ nr. 116/2018.	compatibil	Legea 200/2010 Prevede drept de Exercițarea căii de atac
<i>Articolul 35</i> Transparența și accesul la informații		Partial compatibil	În funcție de scopul solicitat
Statele membre pun la dispoziția solicitanților, într-o formă ușor accesibilă, informații privind toate documentele justificative necesare în	(5) La cererea străinului, în cazuri justificate, decizia se pune la dispoziție și într-o limbă de	compatibil	Web site-ul IGM

vederea depunerii unei cereri și informații referitoare la condițiile de intrare și de ședere, inclusiv privind drepturile, obligațiile și garanțiile procedurale ale resortisanților unei țări terțe care intră sub incidența prezentei directive și, după caz, ale membrilor de familie ai acestora. Aceste informații includ, după caz, nivelul resurselor lunare suficiente, inclusiv resursele suficiente necesare pentru acoperirea cheltuielilor de studii sau a cheltuielilor de formare, fără a se aduce atingere unei eventuale examinări a fiecărui caz în parte, precum și taxele aplicabile.	circulație internațională, în vederea asigurării dreptului efectiv la apărare și contestație.		
Autoritățile competente din fiecare stat membru publică listele entităților gazdă aprobate în sensul prezentei directive. Versiunile actualizate ale acestor liste sunt publicate		Norma UE netranspusa	

cât mai curând posibil, în urma oricărei modificări aduse acestora.			
<i>Articolul 36</i> Taxe		compatibil	
Statele membre pot impune resortisanților unei țări terțe, inclusiv, după caz, membrilor de familie, sau entităților gazdă să plătească taxe pentru prelucrarea notificărilor și a cererilor în conformitate cu prezenta directivă. Valoarea unor asemenea taxe nu este disproporționată sau excesivă.		compatibil	Legea taxei de stat 213/2023
CAPITOLUL VIII DISPOZIȚII FINALE		prevederi UE neaplicabile tot Capitolul	
<i>Articolul 37</i> Cooperarea între punctele de contact			

(1) Statele membre desemnează punctele de contact care cooperează în mod eficace și sunt responsabile de primirea și transmiterea informațiilor necesare pentru punerea în aplicare a articolelor 28-32. Statele membre acordă prioritate schimbului de informații prin mijloace electronice.			
(2) Fiecare stat membru informează celelalte state membre, prin intermediul punctelor naționale de contact menționate la alineatul (1), cu privire la:			
(a) procedurile aplicate în caz de mobilitate prevăzute la articolele 28-31;			
(b) împrejurarea că statul membru respectiv permite admisia studenților și a			

cercetătorilor numai prin intermediul organizațiilor de cercetare sau al instituțiilor de învățământ superior aprobate;			
(c) programe multilaterale pentru studenți și cercetători care cuprind măsuri de mobilitate și acorduri între două sau mai multe instituții de învățământ superior.			
<i>Articolul 38</i> Statistici			
(1) Statele membre transmit Comisiei statistici privind numărul autorizațiilor eliberate în sensul prezentei directive și al notificărilor primite în temeiul articolului 28 alineatul (2) sau articolului 31 alineatul (2) și, în măsura în care este			

posibil, numărul resortisanților țărilor terțe ale căror autorizații au fost reînnoite sau retrase. Statisticile privind membrii de familie ai cercetătorilor care au fost admiși pe teritoriul statelor membre sunt comunicate în același mod. Statisticile respective sunt defalcate în funcție de cetățenie și, în măsura în care este posibil, în funcție de durata de valabilitate a autorizațiilor.			
(2) Statisticile menționate la alineatul (1) se referă la perioade de referință de un an calendaristic și sunt comunicate Comisiei în termen de șase luni de la încheierea anului de referință. Primul an de referință este 2019. (3) Statisticile menționate la alineatul (1) sunt comunicate în conformitate cu			

Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului			
<i>Articolul 39</i> Raportarea			
Periodic, iar pentru prima dată până la 23 mai 2023, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre și propune modificări, după caz.			
<i>Articolul 40</i> Transpunere			
(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 23 mai 2018. Statele membre			

comunică de îndată Comisiei textul acestor dispoziții.			
Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. De asemenea, ele conțin o mențiune care precizează că trimiterile, în cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare, la directivele abrogate prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și formularea acestei mențiuni.			
(2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul			

reglementat de prezenta directivă.			
<i>Articolul 41</i> Abrogare			
Directivele 2004/114/CE și 2005/71/CE sunt abrogate de la 24 mai 2018 pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor respective menționate în partea B din anexa I la prezenta directivă.			
Pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive, trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelele de corespondență din anexa II.			

<i>Articolul 42</i> Intrare în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>. <i>Articolul 43</i> Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.			

TABEL DE CONCORDANȚĂ

1	Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei, CELEX: 32003L0086 Jurnalul oficial L251 din 03.10.2003, p. 12-18.			
2	Proiectul de lege privind admitia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova			
3	Parțial compatibil			
4	Ministerul Afacerilor Interne			
5	16.06.2025			
Actul Uniunii Europene		Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
4		5	6	8
CAPITOLUL I. Dispoziții generale				
Articolul 1 Prezenta directivă are ca obiectiv stabilirea condițiilor în care se exercită dreptul la reîntregirea familiei pe care îl au resortisanții țărilor terțe care au reședința în mod legal pe teritoriul statelor membre.		Articolul 1. Obiectul și scopul legii (1) Prezenta lege reglementează admitia și șederea străinilor pe teritoriul Republicii Moldova, prestarea serviciilor publice de acordare și prelungire a dreptului de ședere, recunoașterea statutului de apatrid, eliberarea actelor de identitate acestora, măsuri specifice de evidență a imigrației și stipulează măsuri de constrângere în caz de nerespectare a regimului de ședere, în conformitate cu obligațiile asumate de Republica Moldova prin tratatele internaționale la care este parte.	Prevederi UE neaplicabile	Acest articol cuprinde clarificări cu privire la obiectul de reglementare al directivei, care, chiar dacă sunt utile pentru înțelegerea acesteia, nu pot face obiectul transpunerii.

	(2) Prezenta lege are drept scop asigurarea unui cadru juridic coerent și clar asupra admisiei, șederii supravegherii și evidenței străinilor pe teritoriul Republicii Moldova.		
Articolul 2 În sensul prezentei directive: (a) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 17 alineatul (1) din tratat;	Articolul 3. Noțiuni principale <i>străin</i> – persoană care nu deține cetățenia Republicii Moldova sau care este apatrid; Art. 2 – Domneiu de aplicare. Prevederile prezentei legi nu se aplică următoarelor categorii de străini: g) cetățenii unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene sau a statelor semnatare a Acordului Schengen, inclusiv membrii familiilor acestora, care își exercită dreptul la libera circulație.	Compatibil	Proiectul de lege se referă la străini, în sensul de „resortisanți ai unei țări terțe”. Prevederile date sunt transpuse art.1, alin. (3) al Legii nr.257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sânt exonerati de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova.
(b) „refugiat” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe sau apatrid care beneficiază de statutul de refugiat în sensul Convenției privind statutul refugiaților din 28		Compatibil	Prevederile date sunt transpuse art.3 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova Art.

iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin protocolul semnat la New York la 31 ianuarie 1967;			
(c) „susținător al reîntregirii” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care are reședința în mod legal într-un stat membru și care solicită reîntregirea familiei sau ai cărui membri de familie solicită reîntregirea;	<i>susținător al reîntregirii</i> – străinul care își are reședința în mod legal pe teritoriul Republicii Moldova și care solicită reîntregirea familiei;	Parțial compatibil	Proiectul de lege limitează definiția la situația în care doar străinul solicită reîntregirea, nu și membrii familiei acestuia. Astfel, dacă membrul de familie ar solicita reîntregirea, nu ar putea fi admisă cererea.
(d) „reîntregirea familiei” înseamnă intrarea și șederea într-un stat membru a membrilor familiei unui resortisant al unei țări terțe care are reședința în mod legal în respectivul stat membru, în scopul menținerii unității familiale, indiferent dacă legăturile de familie sunt anterioare sau posterioare intrării susținătorului reîntregirii;	<i>reîntregirea familiei</i> – intrare și ședere pe teritoriul Republicii Moldova a membrilor de familie a unui străin cu ședere legală pe teritoriul Republicii Moldova sau ai familiei unui cetățean al Republicii Moldova, în scopul menținerii unității familiale, indiferent dacă legăturile de familie sunt anterioare sau posterioare intrării susținătorului reîntregirii;	Compatibil	
(e) „permis de ședere” înseamnă orice autorizație eliberată de autoritățile unui stat membru care permite unui resortisant al unei țări terțe să locuiască în mod legal pe teritoriul respectivului stat membru, în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de	<i>carte de rezidență</i> – act de identitate eliberat străinilor cărora li s-a acordat drept de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, persoanelor cărora li s-a recunoscut statutul de apatrid sau de refugiat, precum și persoanelor cărora li s-a acordat protecție umanitară în	Compatibil	Norma proiectului reglementează statut juridic al străinului prin document denumit „carte de rezidență”. Acest tip de document nu permite mobilitatea pe teritoriul statelor membre UE în sensul directive, doar pe teritoriul RM. „Carte de rezidență” – termen echivalent cu „permis de ședere” din Directivă. În proiect, se va utiliza termenul „Carte de rezidență” cu sens echivalent celui de

instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe ⁽¹⁾ ;	conformitate cu actele normative. Art. 111 alin.(1) lit.a) carte de rezidență – străinului căruia i s-a acordat/prelungit dreptul de ședere temporară, dreptul de ședere permanentă sau i s-a recunoscut statutul de apatrid, în condițiile prezentei legi. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului pe teritoriul Republicii Moldova;		„permis de ședere”, în conformitate cu cadrul normativ național. Această denumire nu afectează conținutul juridic al dreptului de ședere reglementat de Directivă.
(f) „minor neînsoțit” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe sau apatrid cu vârsta sub 18 ani, care intră pe teritoriul unui stat membru fără a fi însoțit de o persoană adultă care să fie responsabilă pentru el prin lege sau cutumă și i atâta timp cât nu este efectiv luat în îngrijire de o astfel de persoană, sau orice persoană minoră care este lăsată neînsoțită după intrarea pe teritoriul unui stat membru.	<i>copil neînsoțit</i> – străin cu vârsta sub 18 ani care intră/a intrat sau care a fost lăsat pe teritoriul Republicii Moldova fără a fi însoțit de o persoană adultă care să fie responsabilă de acesta prin lege și atât timp cât nu este luat efectiv în îngrijire de o astfel de persoană;	Compatibil	
Articolul 3 (1) Prezenta directivă se aplică atunci când susținătorul reîntregirii este titularul unui permis de ședere eliberat de un stat membru pentru o perioadă de valabilitate mai mare sau egală cu un an, care are	Art. 3. Noțiuni principale <i>susținător al reîntregirii</i> – străinul care își are reședința în mod legal pe teritoriul Republicii Moldova și care solicită reîntregirea familiei;	Compatibil	Străinii titulari ai dreptului de ședere au dreptul de a beneficia de dreptul de reîntregire a familie. Anumite categorii de străini sunt exceptați de acest drept. Nu au dreptul de a efectua reîntregirea familiei titularii dreptului de ședere în următoarele scopuri:

perspective întemeiate de a obține un drept de ședere permanent, dacă membrii familiei sale sunt resortisanți ai unei țări terțe, indiferent de statutul lor juridic.	Art. 89. Condiții privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie (3) Prevederile prezentului articol nu se aplică atunci când susținătorul reîntregirii este documentat în următoarele scopuri: a) activitate de muncă sezonieră; b) studii; c) program de schimb de elevi; d) activitate de voluntariat; e) activitate religioasă; f) tratament medical de lungă durată, balneosanatorial sau de recuperare; g) victima traficului de ființe umane; h) victima violenței în familie; j) stagiu profesional.		a) activitate de muncă sezonieră; b) studii; c) program de schimb de elevi; d) activitate de voluntariat; e) activitate religioasă; f) tratament medical de lungă durată, balneosanatorial sau de recuperare; g) victima traficului de ființe umane; h) victima violenței în familie; j) stagiu profesional. Acesta se justifică prin faptul că pentru unele categorii de străini, dreptul de ședere este acordat pentru o perioadă mai scurtă de un an.
(2) Prezenta directivă nu se aplică atunci când susținătorul reîntregirii este un resortisant al unei țări terțe (a) care solicită recunoașterea statutului de refugiat și a cărui cerere nu a făcut încă obiectul unei decizii definitive;	Articolul 2. Domeniul de aplicare (1) Prevederile prezentei legi nu se aplică următoarelor categorii de străini: a) străinii regimul cărora este reglementat prin Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova;	Compatibil	Subiecții menționați în Art. 2 din Directivă sunt parte a Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

(b) autorizat să locuiască într-un stat membru în temeiul unei protecții temporare sau care solicită o autorizare de ședere în acest temei și este în așteptarea unei decizii cu privire la statutul său; (c) autorizat să locuiască într-un stat membru în temeiul unei forme subsidiare de protecție, în conformitate cu obligațiile internaționale, cu legislațiile interne sau cu practicile statelor membre, sau care solicită o autorizare de ședere în acest temei și este în așteptarea unei decizii cu privire la statutul său.			
(3) Prezenta directivă nu se aplică membrilor familiei unui cetățean al Uniunii.	Articolul 2. Domeniul de aplicare (1) Prevederile prezentei legi nu se aplică următoarelor categorii de străini: b) cetățenii unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene sau a statelor semnatare a Acordului Schengen, inclusiv membrii familiilor acestora, care își exercită dreptul la libera circulație.	Compatibil	
(4) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor mai favorabile:	Articolul 4. Drepturile străinilor aflați în Republica Moldova	Prevedere UE opțională	Acest articol stabilește raportul dintre directivă și alte reglementări de la nivelul Uniunii Europene sau al statelor membre,

(a) din acordurile bilaterale și multilaterale între Comunitate sau Comunitate și statele membre, pe de o parte, și țări terțe, pe de altă parte; (b) din Carta Socială Europeană din 18 octombrie 1961, din Carta Socială Europeană modificată din 3 mai 1987 și din Convenția europeană privind statutul juridic al lucrătorilor migranți din 24 noiembrie 1977.	(1) Străinii aflați în Republica Moldova beneficiază de egalitate de tratament și de aceleași drepturi și libertăți ca și cetățenii Republicii Moldova, garantate de Constituția Republicii Moldova și de alte legi, precum și de drepturile prevăzute în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu excepțiile stabilite de legislație. În Republica Moldova străinii sunt egali în fața legii, indiferent de sex, rasă, origine etnică, limbă, statut social, convingeri, opinii sau orice alt criteriu.		contribuind la înțelegerea acesteia, însă nu face obiectul transpunerii. Pentru transpunerea corectă a directivei este suficient ca să se țină seama de ordinea de prioritate stabilită la acest articol, acolo unde este cazul.
(5) Prezenta directivă nu aduce atingere posibilității statelor membre de a adopta sau de a menține condiții mai favorabile.		Prevedere UE opțională	A se vedea comentariul inserat supra.
CAPITOLUL II. Membrii familiei			
Articolul 4 (1) Statele membre autorizează intrarea și șederea, în conformitate cu prezenta directivă și sub rezerva respectării condițiilor prevăzute de capitolul IV, precum și la articolul 16, a următorilor membri ai familiei: (a) soțul susținătorului reîntregirii;	Art. 3. Noțiuni principale <i>membru de familie :</i> a) soțul/soția; b) copiii, născuți de la persoane căsătorite sau în afara căsătoriei, copiii încredințați ambilor soți ori numai unuia dintre ei, sau unei persoane necăsătorite prin decizia unei autorități competente din statul	Compatibil	

(b) copiii minori ai susținătorului reîntregirii și ai soțului acestuia, inclusiv copiii adoptați în conformitate cu o decizie luată de autoritatea competentă a statului membru în cauză sau cu o decizie executorie în mod automat în temeiul obligațiilor internaționale ale respectivului stat membru sau care trebuie recunoscută în conformitate cu obligațiile internaționale; (c) copiii minori, inclusiv copiii adoptați, ai susținătorului reîntregirii, atunci când acesta exercită drepturile părintești asupra copiilor și aceștia se află în întreținerea sa. Statele membre pot autoriza reîntregirea pentru copiii asupra cărora drepturile părintești sunt exercitate în comun, cu condiția ca celălalt titular al drepturilor părintești să fi consimțit; (d) copiii minori, inclusiv copiii adoptați, ai soțului, atunci când soțul exercită drepturile părintești asupra copiilor și aceștia se află în întreținerea sa. Statele membre pot autoriza reîntregirea pentru copiii asupra cărora drepturile părintești sunt exercitate în comun, cu condiția	de origine, cu condiția ca acești copii să fie în mod efectiv în grija oricăruia dintre soți/persoanei necăsătorite;		

ca celălalt titular al drepturilor părintești să fi consimțit. Copiii minori menționați de prezentul articol trebuie să aibă sub vârsta majoratului stabilită prin lege în statul membru în cauză și să nu fie căsătoriți. Prin derogare, atunci când un copil are o vârstă mai mare de 12 ani și sosește independent de restul familiei, statul membru poate examina, înainte de a-i autoriza intrarea și șederea în temeiul prezentei directive, dacă îndeplinește o condiție de integrare prevăzută de legislația sa existentă la data punerii în aplicare a prezentei directive.			
(2) Statele membre pot, prin acte cu putere de lege sau de reglementare, autoriza intrarea și șederea, în temeiul prezentei directive, sub rezerva respectării condițiilor prevăzute de capitolul IV, a următorilor membri ai familiei: (a) rudele de gradul întâi pe linie ascendentă directă ale susținătorului reîntregirii sau ale soțului acestuia, dacă acestea se află în întreținerea sa și nu beneficiază de sprijinul familial necesar în țara de origine;	Art. 3. Noțiuni principale <i>membru de familie :</i> c) copiii majori ai cetățeanului Republicii Moldova sau ai soțului ori soției acestuia asupra căruia este instituită tutela; d) părinții aflați la întreținerea cetățeanului Republicii Moldova sau a soțului ori soției acestuia;	Compatibil	

(b) copiii majori necăsătoriți ai susținătorului reîntregirii sau ai soțului acestuia, atunci când aceștia se află în incapacitatea obiectivă de a se întreține singuri ca urmare a stării lor de sănătate			
(3) Statele membre pot, prin acte cu putere de lege sau de reglementare, autoriza intrarea și șederea, în temeiul prezentei directive, sub rezerva respectării condițiilor prevăzute de capitolul IV, a partenerului necăsătorit, resortisant al unei țări terțe, care are cu susținătorul reîntregirii o relație de durată și stabilă demonstrată în mod corespunzător, sau a resortisantului unei țări terțe care este legat de susținătorul reîntregirii printr-un parteneriat înregistrat, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2), precum și a copiilor minori necăsătoriți, inclusiv a copiilor adoptați, și a copiilor majori necăsătoriți care se află în incapacitatea obiectivă de a se întreține singuri ca urmare a stării lor de sănătate. Statele membre pot decide că, în ceea ce privește reîntregirea familiei, partenerii înregistrați să fie asimilați soților.		Prevedere UE opțională	Legislația RM nu reglementează parteneriatul/parteneriatul înregistrat. Cu referire la copiii minori necăsătoriți, inclusiv a copiilor adoptați, și a copiilor majori necăsătoriți care se află în incapacitatea obiectivă de a se întreține singuri ca urmare a stării lor de sănătate, se Transpune prin Art. 3, litera c) a proiectului.

(4) În cazul unei căsătorii poligame, în cazul în care susținătorul reîntregirii are deja o soție care conviețuiește cu acesta pe teritoriul unui stat membru, statul membru în cauză nu autorizează reîntregirea familiei pentru o altă soție. Prin derogare de la alineatul (1) litera (c), statele membre pot impune restricții privind reîntregirea familiei copiilor minori ai unei alte soții și ai susținătorului reîntregirii.	Articolul 91. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie (1) Se refuză acordarea/prelungirea dreptului de ședere pentru reîntregire cu membru de familie în următoarele cazuri: e) există poligamie.	Parțial compatibil	Suplimentar, prevederi adiționale vor fi transpuse în Hotărârea de Guvern cu privire la punerea în aplicarea a legii privind admisია, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.
(5) Pentru a asigura o mai bună integrare și pentru a preveni căsătoriile forțate, statele membre pot solicita ca susținătorul reîntregirii și soțul/soția sa să aibă o vârstă minimă, care nu poate fi mai mare de 21 de ani, înainte ca soțul/soția să se poată alătura susținătorului reîntregirii.		Prevedere UE opțională	Prevederi adiționale vor fi transpuse în Hotărârea de Guvern cu privire la punerea în aplicarea a legii privind admisია, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova. Totodată, Dispozițiile acestui alineat nu impun obligația statelor membre de a impune aceste condiții.
(6) Prin derogare, statele membre pot solicita ca cererile de reîntregire a familiei pentru copii minori să fie depuse înainte ca aceștia să fi împlinit vârsta de 15 ani, în conformitate cu dispozițiile legislației lor interne în vigoare la data punerii în aplicare a prezentei directive. În cazul în care cererile sunt depuse ulterior, statele membre care decid să aplice prezenta derogare autorizează intrarea și		Prevedere UE opțională	Prevederi adiționale vor fi transpuse în Hotărârea de Guvern cu privire la punerea în aplicarea a legii privind admisია, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova. Totodată, Dispozițiile acestui alineat nu impun obligația statelor membre de a impune aceste condiții.

șederea acestor copii din alte motive numai pentru reîntregirea familiei.			
CAPITOLUL III. Depunerea și examinarea cererii			
Articolul 5 (1) Statele membre stabilesc dacă, în scopul exercitării dreptului la reîntregirea familiei, o cerere de intrare și de ședere trebuie depusă pe lângă autoritățile competente ale statului membru în cauză fie de către susținătorul reîntregirii, fie de către membrii familiei.	Articolul 89. Condiții privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie (1) Se acordă/prelungeste drept de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie în cazul în care: c) se depune o cerere a susținătorului reîntregirii, aflat pe teritoriul Republicii Moldova;	Compatibil	În cazul Republicii Moldova, este acceptată doar cererea din partea susținătorului reîntregirii familiei.
(2) Cererea este însoțită de documente justificative care dovedesc legăturile de familie și respectarea condițiilor prevăzute la articolele 4 și 6 și, după caz, la articolele 7 și 8, precum și de copii certificate ale documentelor de călătorie ale membrilor familiei. .	Articolul 89. Condiții privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie (1) Se acordă/prelungeste drept de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie în cazul în care: a) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32; b) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – j);	Compatibil	

	c) se depune o cerere a susținătorului reîntregii, aflat pe teritoriul Republicii Moldova;; d) se prezintă dovada ce confirmă existența căsătoriei sau, după caz, a legăturii de rudenie; e) se prezintă cartea de identitate, în cazul în care susținătorul reîntregirii este cetățean al Republicii Moldova; f) se prezintă cartea de rezidență valabilă de cel puțin 1 an, în cazul în care susținătorul reîntregirii este străin; g) se prezintă declarație referitor la obligația străinului de a suporta cheltuielile legate de eventuala îndepărtare a acestuia de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală; h) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal; i) este achitată taxa de stat. (2) În cazul în care susținătorul pentru reîntregire cu membru de familie este cetățean al Republicii Moldova, străinul este exceptat să întrunească		

	condițiile prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. h) și i).		
După caz, pentru a obține dovada existenței legăturilor de familie, statele membre pot organiza interviuri cu susținătorul reîntregirii și cu membrii familiei sale și orice alte cercetări pe care le consideră necesare.	Articolul 91. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie (3) Constatarea elementelor menționate la alin. (2) se realizează de către Inspectoratul General pentru Migrație. Aceste elemente pot rezulta din datele obținute în urma interviului, declarațiile unuia dintre soți sau a unor terțe persoane, controalele la domiciliul soților ori din alte verificări suplimentare stabilite prin ordinul Inspectoratului General pentru Migrație.	Compatibil	
Atunci când examinează o cerere privind partenerul necăsătorit al susținătorului reîntregirii, statele membre țin seama, pentru a stabili existența legăturilor de familie, de elemente precum un copil comun, o perioadă anterioară de coabitare, înregistrarea parteneriatului sau orice alte mijloace de probă fiabile		Incompatibil	Legislația RM nu reglementează parteneriatul. Mai mult ca atât, în cadrul consultării prealabile a proiectului, s-a stabilit că nu se va reglementa parteneriatul.
(3) Cererea este depusă și examinată când membrii familiei au reședința în afara teritoriului statului membru în care își are reședința susținătorul reîntregirii. Prin derogare, un stat	Articolul 89. Condiții privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie	Incompatibil	Sunt acceptate doar cererile depuse de către susținătorul reîntregirii familiei, aflat pe teritoriul Republicii Moldova.

membru poate accepta, în cazuri adecvate, ca o cerere să fie depusă când membrii familiei se află deja pe teritoriul său	(1) Se acordă/prelungeste drept de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie în cazul în care: c) se depune o cerere a susținătorului reîntregii, aflat pe teritoriul Republicii Moldova;		
(4) De îndată ce este posibil și, în orice caz, nu mai târziu de nouă luni de la data depunerii cererii, autoritățile competente ale statului membru notifică în scris persoanei care a depus o cerere decizia în legătură cu aceasta. În cazuri excepționale legate de complexitatea examinării cererii, termenul prevăzut la primul paragraf poate fi prelungit. Decizia de respingere a cererii se motivează în mod corespunzător. Orice consecință a absenței unei decizii la expirarea termenului prevăzut la primul paragraf trebuie reglementată prin legislația internă a statului membru în cauză.	Articolul 33. Examinarea cererii (1) În termen de 30 de zile de la data recepționării cererii, Inspectoratul General pentru Migrație emite decizia privind acordarea/prelungirea sau refuzul dreptului de ședere temporară. (2) În cazul în care există suspiciune rezonabilă referitor la autenticitatea datelor sau a informațiilor prezentate de către solicitant, acesta este audiat în cadrul unui interviu. (3) În cazul în care sunt necesare verificări suplimentare sau dacă informațiile sunt incomplete conform criteriilor prevăzute de prezenta lege, termenul de examinare a cererii poate fi prelungit în condițiile Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018. (4) În situația prevăzută	Compatibil	

	la alin. (2) termenul de examinare a cererii se suspendă pentru o perioadă de cel mult 15 zile. (5) Străinului care se află în perioadă de ședere legală pe teritoriul Republicii Moldova la data depunerii cererii privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere, i se menține dreptul de ședere până la data soluționării acesteia. (6) În toate cazurile, examinarea și evaluarea actelor/documentelor justificative se realizează cu respectarea principiilor proporționalității, transparenței și nediscriminării. Articolul 34. Decizia de acordarea/refuzul dreptului de ședere temporară (1) Decizia de acordare/prelungire sau refuzul dreptului de ședere este semnată electronic sau olograf. (2) Decizia de refuz conține, în mod obligatoriu, elementele art. 120 al Codul administrativ nr. 116/2018, și se notifică solicitantului dreptului de ședere sub orice formă în	

	termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii.		
(5) În timpul examinării cererii, statele membre se asigură că acordă atenția cuvenită interesului superior al copilului minor.		Compatibil	Republica Moldova este parte la Convenția privind drepturile copilului. Articolul 3 paragraful 1 din Convenția privind drepturile copilului conferă copilului dreptul de a avea interesul său superior evaluat și luat în considerare ca o considerație primordială în toate acțiunile sau deciziile care îl privesc, atât în sfera publică și privată.
CAPITOLUL IV. Condiții necesare pentru exercitarea dreptului la reîntregirea familiei			
Articolul 6 (1) Statele membre pot respinge cererea de intrare și de ședere a unuia dintre membrii familiei din motive de ordine publică, de siguranță publică sau de sănătate publică.	Articolul 9. Condițiile de admisie (1) Admisia pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinului care îndeplinește următoarele condiții: a) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, care permite titularului trecerea frontierei și care este valabil pentru o perioadă de cel puțin trei luni de la data preconizată a plecării de pe teritoriul Republicii Moldova; b) posedă viză valabilă acordată în temeiul Legii nr. 257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația	Compatibil	

	deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sunt exonerati de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, după caz; c) nu este subiectul unui consemn restrictiv; d) nu reprezintă o amenințare pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică; Articolul 91. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie (1) Se refuză acordarea/prelungirea dreptului de ședere pentru reîntregire cu membru de familie în următoarele cazuri: a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 89; Articolul 89. Condiții privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie (1) Se acordă/prelungeste drept de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie în cazul în care:	

	a) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32; b) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – j);		
(2) Statele membre pot retrage permisul de ședere al unui membru al familiei sau pot refuza să îl reînnoiască din motive de ordine publică, de siguranță publică sau de sănătate publică. Atunci când iau o astfel de decizie, statele membre țin seama, în afară de articolul 17, de gravitatea sau de natura atingerii la adresa ordinii publice sau a siguranței publice comise de membrul familiei sau de pericolul pe care îl poate reprezenta respectiva persoană.	Capitolul VII - ANULAREA, EVOCAREA ȘI ÎNCETAREA DREPTULUI DE ȘEDERE Articolul 115. Anularea dreptului de ședere temporară și permanentă Articolul 116. Revocarea dreptului de ședere temporară și permanentă	Compatibil	
(3) Survenirea unor boli sau a unor handicapuri după eliberarea permisului de ședere nu pot justifica refuzul de a reînnoi permisul de ședere sau îndepărtarea de pe teritoriu de către autoritatea competentă a statului membru în cauză.		Prevedere UE netranspusă	Aceste prevederi vor fi transpuse în Hotărârea de Guvern cu privire la punerea în aplicare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.
Articolul 7	Articolul 9. Condițiile de admisie	Compatibil	

	Articolul 32. Condițiile de solicitare a dreptului de ședere temporară Articolul 89. Condiții privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie		
(1) La depunerea cererii de reîntregire a familiei, statul membru în cauză poate cere persoanei care a depus cererea să furnizeze dovada că susținătorul reîntregirii dispune: (a) de o locuință considerată normală pentru o familie de dimensiuni comparabile în aceeași regiune și care corespunde standardelor generale de sănătate și de siguranță în vigoare în statul membru în cauză; (b) de o asigurare de sănătate care acoperă toate riscurile acoperite în mod normal pentru propriii resortisanți în statul membru în cauză, atât pentru susținătorul reîntregirii cât și pentru membrii familiei; (c) de resurse stabile, constante și suficiente pentru a se întreține pe sine și pe ceilalți membri ai familiei	Articolul 9. Condițiile de admisie (1) Admisia pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinului care îndeplinește următoarele condiții: h) prezintă dovada mijloacelor de întreținere suficiente atât pentru durata șederii planificate, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzitul către o altă țară în care intrarea îi este garantată, fără a recurge la sistemul de asistență socială din Republica Moldova; i) prezintă dovada spațiului de locuit sau de cazare pe întreaga durată de ședere planificată; j) dispune de asigurare medicală valabilă pentru Republica Moldova;	Compatibil	

fără a recurge la sistemul de asistență socială al statului membru în cauză. Statele membre evaluează aceste resurse în raport cu natura și caracterul lor constant și pot ține seama de nivelul salariilor și pensiilor minime naționale, precum și de numărul membrilor familiei.	Articolul 32. Condițiile de solicitare a dreptului de ședere temporară (1) Inspectoratul General pentru Migrație acordă, la cerere, dreptul de ședere pe un termen ce va depăși 90 de zile, străinilor care se află înafara sau care au intrat pe teritoriul Republicii Moldova. (2) Cererea de acordare a dreptului de ședere se depune cu 30 de zile înainte de expirarea termenului de ședere legală, cu excepția situației în care străinul se află în afara teritoriului Republicii Moldova. (3) Cererea se depune electronic sau la Ghișeul unic, personal sau prin intermediul beneficiarului solicitant, entității gazde sau familiei gazde, în funcție de scopul solicitat, cu excepțiile stabilite de prezenta lege. (4) Documentele justificative care însoțesc cererea se depun în limba română. În cazul în care documentele se depun într-o altă limbă de circulație internațională, acestea se traduc în limba română, cu autentificare notarială.		

	Articolul 89. Condiții privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie (1) Se acordă/prelungeste drept de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie în cazul în care: a) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32; b) sunt întrunite condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) – j); c) se depune o cerere a susținătorului reîntregii, aflat pe teritoriul Republicii Moldova; d) se prezintă dovada ce confirmă existența căsătoriei sau, după caz, a legăturii de rudenie; e) se prezintă cartea de identitate, în cazul în care susținătorul reîntregirii este cetățean al Republicii Moldova; f) se prezintă cartea de rezidență valabilă de cel puțin 1 an, în cazul în care susținătorul reîntregirii este străin; g) se prezintă declarație referitor la obligația străinului de a suporta cheltuielile legate		

	de eventuala îndepărtare a acestuia de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care șederea străinului a devenit ilegală; h) străinul își exprimă consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal; i) este achitată taxa de stat.		
(2) Statele membre pot solicita resortisanților țărilor terțe să se conformeze măsurilor de integrare, în conformitate cu legislația internă. În ceea ce privește refugiații și/sau membrii familiei refugiaților prevăzuți la articolul 12, măsurile de integrare menționate de primul paragraf se pot aplica numai după ce persoanele în cauză au beneficiat de reîntregirea familiei.		Compatibil	Prevederile date sunt transpuse art.3 din Legea nr. 274/2011 privind integrarea străinilor în Republica Moldova Articolul 2. Sfera de aplicare (1) Prezenta lege este aplicabilă următoarelor categorii de străini: a) străini titulari ai dreptului de ședere provizorie; b) străini titulari ai dreptului de ședere permanentă; c) străini cărora li s-a recunoscut statutul de apatrid în Republica Moldova; d) beneficiari de protecție internațională sau de azil politic.
Articolul 8 Statele membre pot solicita ca susținătorul reîntregirii să fi avut reședință în mod legal pe teritoriul lor pe o perioadă de cel mult doi ani, înainte ca membrii familiei să i se poată alătura.		Prevedere UE opțională	Acest alineat nu impune obligația pentru statele membre de a stabili astfel de condiții. Totodată, reglementări suplimentare se vor stabili prin hotărârea de Guvern de implementare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.

Prin derogare, atunci când în domeniul reîntregirii familiei legislația în vigoare într-un stat membru la data adoptării prezentei directive ține seama de capacitatea sa de primire, respectivul stat membru poate prevedea introducerea unei perioade de așteptare de maximum trei ani între data depunerii cererii de reîntregire a familiei și eliberarea unui permis de ședere membrilor familiei.			
CAPITOLUL V. Reîntregirea familiei refugiaților			
Articolul 9 (1) Prezentul capitol se aplică reîntregirii familiei refugiaților recunoscuți ca atare de statele membre.	Nu constituie domeniul de aplicare al proiectului	Compatibil	Prevederile date sunt transpuse art. 74 alin (1) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.
(2) Statele membre pot limita aplicarea prezentului capitol la refugiații ale căror legături de familie sunt anterioare intrării pe teritoriu.	Nu constituie domeniul de aplicare al proiectului	Compatibil	Prevederile date sunt transpuse art. 75 alin (2) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.
(3) Prezentul capitol nu aduce atingere unor eventuale dispoziții privind acordarea statutului de refugiat membrilor familiei.	Nu constituie domeniul de aplicare al proiectului	Compatibil	Prevederile date sunt transpuse art. 74 alin (3) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.
Articolul 10			
(1) Articolul 4 se aplică definiției membrilor familiei, cu excepția alineatului (1) al treilea paragraf, care nu se aplică în cazul copiilor refugiaților.	Nu constituie domeniul de aplicare al proiectului Articolul 2. Domeniul de aplicare	Compatibil	Prevederile date sunt transpuse de Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

	(1) Prevederile prezentei legi nu se aplică următoarelor categorii de străini: c) străinii regimul cărora este reglementat prin Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova;		
(2) Statele membre pot autoriza reîntregirea familiei pentru alți membri ai familiei care nu sunt menționați la articolul 4, în cazul în care aceștia se află în întreținerea refugiatului.	Nu constituie domeniul de aplicare al proiectului Articolul 2. Domeniul de aplicare (1) Prevederile prezentei legi nu se aplică următoarelor categorii de străini: străinii regimul cărora este reglementat prin Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova;	Prevedere UE opțională	Prevederile date sunt transpuse de Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.
(3) În cazul în care refugiatul este un minor neînsoțit, statele membre: (a) autorizează intrarea și șederea în scopul reîntregirii familiei pentru rudele sale de gradul întâi pe linie ascendentă directă fără a fi aplicate condițiile stabilite la articolul 4 alineatul (2) litera (a); (b) pot autoriza intrarea și șederea în scopul reîntregirii familiei pentru tutorele său legal sau pentru orice alt membru al familiei, atunci când refugiatul nu are rude pe linie	Nu constituie domeniul de aplicare al proiectului Articolul 2. Domeniul de aplicare (1) Prevederile prezentei legi nu se aplică următoarelor categorii de străini: străinii regimul cărora este reglementat prin Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova;	Compatibil	Prevederile date sunt transpuse art. 77 alin (3) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova

ascendentă directă sau atunci când acestea nu pot fi găsite.			
Articolul 11			
1) În ceea ce privește depunerea și examinarea cererii, se aplică articolul 5, sub rezerva alineatului (2) al prezentului articol.	Nu constituie domeniul de aplicare al proiectului Articolul 2. Domeniul de aplicare (1) Prevederile prezentei legi nu se aplică următoarelor categorii de străini: străinii regimul cărora este reglementat prin Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova;	Compatibil	Prevederile date sunt transpuse art. 76 alin (4) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova
2) Atunci când un refugiat nu poate furniza documentele justificative oficiale care să ateste legăturile de familie, statul membru ține seama de alte dovezi ale existenței acestor legături, care trebuie apreciate în conformitate cu dreptul intern. O decizie de respingere a cererii nu se poate întemeia numai pe absența documentelor justificative.	Nu constituie domeniul de aplicare al proiectului Articolul 2. Domeniul de aplicare (1) Prevederile prezentei legi nu se aplică următoarelor categorii de străini: străinii regimul cărora este reglementat prin Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova;	Compatibil	Prevederile date sunt transpuse art. 76 alin (4) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova
Articolul 12			
(1) Prin derogare de la articolul 7, statele membre nu pot impune refugiatului și/sau membrilor familiei să furnizeze, în ceea ce privește cererile privind membrii familiei menționați la articolul 4 alineatul (1), elemente justificative		Prevederi UE opționale	Prevederile date sunt transpuse de Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova. Articolul 12. Unitatea familiei Secțiunea a 5-a. Procedura de reunificare a familiei Articolul 74. Reunificarea familiei

care să ateste că îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 7. Fără a aduce atingere obligațiilor internaționale, atunci când reîntregirea familiei este posibilă într-o țară terță cu care susținătorul reîntregirii și/sau membrii familiei au o legătură specială, statele membre pot solicita elementele justificative menționate în primul paragraf. Statele membre pot solicita refugiatului să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1), în cazul în care cererea de reîntregire a familiei nu este depusă în termen de trei luni de la data acordării statutului de refugiat.			Articolul 77. Reunificarea familiei în cazul copiilor neînsoțiți
(2) Prin derogare de la articolul 8, statele membre nu impun refugiatului condiția de a fi avut reședința pe teritoriul lor pe o anumită perioadă înainte ca membrii familiei să i se alăture.		Compatibil	Prevederile date sunt transpuse de Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.
CAPITOLUL VI. Intrarea și șederea membrilor familiei			
Articolul 13			
(1) De îndată ce cererea de reîntregire a familiei este acceptată, statul membru în cauză autorizează intrarea membrului sau a membrilor familiei. În acest scop, statul	Articolul 9. Condițiile de admisie Articolul 32. Condițiile de solicitare a dreptului de ședere temporară	Parțial compatibil	Legislația Republicii Moldova nu conține careva prevederi privind acordarea facilităților pentru obținerea vizei necesare membrilor de familie.

membru în cauză acordă respectivelor persoane orice facilități pentru obținerea vizelor necesare.	Articolul 89. Condiții privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie		
(2) Statul membru în cauză eliberează membrilor familiei un prim permis de ședere pe o durată de cel puțin un an. Acest permis de ședere poate fi reînnoit.	Articolul 90. Termenul de acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie (1) Dreptul de ședere temporară pentru reîntregirea cu un membru de familie se acordă pentru următoarele perioade: a) 3 ani, în cazul reîntregirii cu un membru de familie al cărui susținător este cetățean al Republicii Moldova; b) pentru aceeași perioadă pentru care a fost eliberată cartea de rezidență, în cazul în care susținătorul este străin. (2) Dreptul de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie se prelungește pentru următoarele perioade: a) 5 ani, în cazul reîntregirii cu un membru de familie al cărui susținător este cetățean al Republicii Moldova; b) pentru aceeași perioadă pentru care a fost eliberată	Parțial compatibil	Dreptul de ședere obținut în acest scop poate fi prelungit. Dreptul de ședere se acordă/prelungește pentru aceeași perioadă pentru care a fost eliberată cartea de rezidență susținătorului familiei. Prevederea conexă cu cea din alin. (3) al Directivei.

	cartea de rezidență, în cazul în care susținătorul este străin.		
(3) Perioada de valabilitate a permiselor de ședere acordate membrilor familiei nu poate depăși, în principiu, data expirării permisului de ședere al susținătorului reîntregirii.	Articolul 90. Termenul de acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie (1) Dreptul de ședere temporară pentru reîntregirea cu un membru de familie se acordă pentru următoarele perioade: a) 3 ani, în cazul reîntregirii cu un membru de familie al cărui susținător este cetățean al Republicii Moldova; b) pentru aceeași perioadă pentru care a fost eliberată cartea de rezidență, în cazul în care susținătorul este străin.	Compatibil	Dreptul de ședere se acordă/prelungeste pentru aceeași perioadă pentru care a fost eliberată cartea de rezidență susținătorului familiei.
Articolul 14	Art.4. Drepturile străinilor aflați în Republica Moldova		

(1) Membrii familiei susținătorului reîntregirii au dreptul, la fel ca susținătorul reîntregirii, la: (a) acces la educație; (b) acces la ocuparea unui loc de muncă salarizat sau la o activitate independentă; (c) acces la orientare, formare, perfecționare și reconversie profesională.	(1) Străinii aflați pe teritoriul Republicii Moldova au dreptul: a) să desfășoare o activitate de muncă remunerată sau pe cont propriu pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu legislația; c) la educație prin sistemul național de învățământ, în condițiile stipulate în Codul educației nr. 152/2014;	Compatibil	
(2) Statele membre pot stabili, în conformitate cu dreptul intern, condițiile în care membrii familiei exercită o activitate salariată sau independentă. Aceste condiții prevăd un termen, care nu poate depăși în nici un caz douăsprezece luni, în decursul căruia statele membre pot examina situația pieței naționale a forței de muncă înainte să autorizeze membrii familiei să exercite o activitate salariată sau independentă.		Prevederi UE opționale	În acest sens, reglementări suplimentare se vor stabili prin hotărârea de Guvern de implementare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.
(3) Statele membre pot limita accesul la ocuparea unui loc de muncă salarizat sau la o activitate independentă al rudelor de gradul întâi pe linie ascendentă directă sau a copiilor majori necăsătoriți prevăzuți la articolul 4 alineatul (2).		Prevederi UE opționale	În acest sens, se va examina oportunitatea includerii de reglementări suplimentare prin hotărârea de Guvern de implementare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.
Articolul 15			

(1) Cel târziu la cinci ani de rezidență și în măsura în care membrii familiei nu au primit un permis de ședere pentru alte motive decât reîntregirea familiei, soțul sau partenerul necăsătorit și copilul devenit major au dreptul, dacă este nevoie, la cerere, la un permis de ședere autonom, independent de cel al susținătorului reîntregirii. În cazul ruperii legăturii de familie, statele membre pot limita acordarea permisului de ședere menționat în primul paragraf la soțul sau partenerul necăsătorit. (2) Statele membre pot acorda un permis de ședere autonom copiilor majori și rudelor în linie ascendentă directă prevăzuți la articolul 4 alineatul (2).	Articolul 98. Condiții privind acordarea dreptului de ședere permanentă străinilor (1) Se acordă dreptul de ședere permanentă străinului, la cerere, pe o perioadă nedeterminată, în următoarele cazuri: a) este titularul unei cărți de rezidență, are drept de ședere temporară continuă pe teritoriul Republicii Moldova de cel puțin 3 ani anterior datei depunerii cererii, în scop de reîntregire cu membru de familie care este cetățean al Republicii Moldova; sau b) este titularul unei cărți de rezidență, are drept de ședere temporară continuă pe teritoriul Republicii Moldova, de cel puțin 5 ani anterior datei depunerii cererii, în alte scopuri prevăzute de prezenta lege;	Compatibil	În acest sens, se va analiza oportunitatea stabilirii de reglementări suplimentare prin hotărârea de Guvern de implementare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.
(3) În caz de văduvie, divorț, separare sau deces al rudelor de gradul întâi în linie ascendentă sau descendentă directă, se poate elibera un permis de ședere autonom, dacă este nevoie, la cerere, persoanelor intrate în scopul reîntregirii familiei.		Prevedere UE netranspusă	ceste condiții urmează a fi reglementate prin hotărârea de Guvern de implementare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.

Statele membre adoptă dispozițiile care asigură acordarea unui permis de ședere autonom în situații deosebit de dificile.			
(4) Condițiile privind acordarea și valabilitatea permisului de ședere autonom sunt prevăzute de dreptul intern.		Prevedere UE netranspusă	Aceste condiții urmează a fi reglementate prin hotărârea de Guvern de implementare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.
CAPITOLUL VII. Sancțiuni și căi de atac			
Articolul 16	Articolul 91. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie Articolul 115. Anularea dreptului de ședere temporară și permanentă Articolul 116. Revocarea dreptului de ședere temporară și permanentă		
(1) Statele membre pot respinge o cerere de intrare și de ședere în scopul reîntregirii familiei sau, după caz, pot retrage permisul de ședere al unui membru al familiei sau pot refuza reînnoirea acestuia în unul dintre următoarele cazuri: (a) atunci când condițiile stabilite în prezenta directivă nu sunt sau nu mai sunt îndeplinite. Atunci când se reînnoiește permisul de ședere, în	Articolul 91. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie (1) Se refuză acordarea/prelungirea dreptului de ședere pentru reîntregire cu membru de familie în următoarele cazuri: a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 86;	Compatibil	

cazul în care susținătorul reîntregirii nu dispune de resurse suficiente fără a recurge la sistemul de asistență socială al statului membru, astfel cum este menționat la articolul 7 alineatul (1) litera (c), statul membru ține seama de contribuțiile membrilor familiei la venitul familiei; (b) atunci când susținătorul reîntregirii și membrii familiei sale nu au sau nu mai au o relație conjugală sau o relație de familie efectivă; (c) atunci când se constată că susținătorul reîntregirii sau că partenerul său necăsătorit este căsătorit sau are o relație de durată cu o altă persoană.	b) dacă documentele prezentate sunt falsificate, au fost obținute prin fraudă sau conțin informații eronate; c) căsătoria este una de conveniență; d) nu există legătură de rudenie; e) există poligamie. (2) Elementele concludente specifice unei căsătorii de conveniență sunt: a) nu există coabitare matrimonială; b) soții nu s-au cunoscut înaintea căsătoriei; c) lipsa unei contribuții efective la îndeplinirea obligațiilor apărute în urma căsătoriei; d) soții nu vorbesc o limbă înțeleasă de amândoi; e) există probe că anterior unul dintre soți a încheiat o căsătorie fictivă; f) există discrepanțe între datele cu caracter personal declarate de către cei doi soți; g) căsătoria a fost încheiată urmare achitării unei plăți/primirea de foloase de orice natură, cu excepția bunurilor primite cu titlu de donație.		

	Articolul 115. Anularea dreptului de ședere temporară și permanentă (1) Inspectoratul General pentru Migrație anulează, prin decizie motivată, dreptul de ședere în Republica Moldova, acordat sau prelungit în condițiile prezentei legi, dacă: a) se constată, la data acordării sau prelungirii dreptului de ședere, că străinul nu îndeplinea condițiile prevăzute de prezenta lege; b) se stabilește că unele acte sau date care au stat la baza acordării sau prelungirii dreptului de ședere sunt false sau falsificate; c) se constată că dreptul de ședere a fost obținut sau prelungit în baza unei căsătorii de conveniență. (2) Elementele concludente specifice unei căsătorii de conveniență sunt prevăzute la art. 91 alin. (2).		
(2) De asemenea, statele membre pot respinge o cerere de intrare și de ședere în scopul reîntregirii familiei sau pot retrage permisul de ședere al unui membru al familiei sau pot	Articolul 91. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie (1) Se refuză acordarea/prelungirea dreptului	Compatibil	

refuza reînnoirea acestuia, în cazul în care se constată că: (a) au fost utilizate informații false sau mincinoase sau documente false sau falsificate sau că s-a recurs la fraudă sau la alte mijloace ilegale; (b) parteneriatul, căsătoria sau adopția au fost realizate numai pentru a permite persoanei în cauză să intre sau să aibă reședința într-un stat membru. Atunci când realizează o evaluare în acest sens, statele membre pot ține seama în special de faptul că parteneriatul, căsătoria sau adopția s-a realizat după acordarea permisului de ședere susținătorului reîntregirii.	de ședere pentru reîntregire cu membru de familie în următoarele cazuri: a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 86; b) dacă documentele prezentate sunt falsificate, au fost obținute prin fraudă sau conțin informații eronate; c) căsătoria este una de conveniență; d) nu există legătură de rudenie; e) există poligamie. (2) Elementele concludente specifice unei căsătorii de conveniență sunt: h) nu există coabitare matrimonială; i) soții nu s-au cunoscut înaintea căsătoriei; j) lipsa unei contribuții efective la îndeplinirea obligațiilor apărute în urma căsătoriei; k) soții nu vorbesc o limbă înțeleasă de amândoi; l) există probe că anterior unul dintre soți a încheiat o căsătorie fictivă; m) există discrepanțe între datele cu caracter personal declarate de către cei doi soți; n) căsătoria a fost		

	încheiată urmare achitării unei plăți/primirea de foloase de orice natură, cu excepția bunurilor primite cu titlu de donație. Articolul 115. Anularea dreptului de ședere temporară și permanentă (3) Inspectoratul General pentru Migrație anulează, prin decizie motivată, dreptul de ședere în Republica Moldova, acordat sau prelungit în condițiile prezentei legi, dacă: c) se constată, la data acordării sau prelungirii dreptului de ședere, că străinul nu îndeplinea condițiile prevăzute de prezenta lege; d) se stabilește că unele acte sau date care au stat la baza acordării sau prelungirii dreptului de ședere sunt false sau falsificate; c) se constată că dreptul de ședere a fost obținut sau prelungit în baza unei căsătorii de conveniență. Elementele concludente specifice unei căsătorii de conveniență sunt prevăzute la art. 91 alin. (2).		

(3) Statele membre pot retrage sau pot refuza reînnoirea permisului de ședere al unui membru al familiei atunci când dreptul de ședere al susținătorului reîntregirii expiră și membrul familiei nu beneficiază încă de un drept la un permis de ședere autonom în temeiul articolului 15.		Prevederi UE netranspuse	Aceste condiții urmează a fi reglementate prin hotărârea de Guvern de implementare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.
(4) Statele membre pot efectua controale specifice atunci când există suspiciuni întemeiate de fraudă sau de căsătorie, parteneriat sau adopție de conveniență, astfel cum sunt definite la alineatul (2). De asemenea, se pot efectua controale specifice cu ocazia reînnoirii permisului de ședere al membrilor familiei.	Articolul 91. Motive de refuz a dreptului de ședere temporară pentru reîntregire cu membru de familie (3) Constatarea elementelor menționate la alin. (2) se realizează de către Inspectoratul General pentru Migrație. Aceste elemente pot rezulta din datele obținute în urma interviului, declarațiile unuia dintre soți sau a unor terțe persoane, controalele la domiciliul soților ori din alte verificări suplimentare stabilite prin ordinul Inspectoratului General pentru Migrație.	Compatibil	
Articolul 17			
Statele membre țin seama în mod adecvat de natura și soliditatea legăturilor de familie ale persoanei și de durata rezidenței sale în statul membru, precum și de existența unor legături familiale, culturale sau		Prevederi UE netranspuse	Aceste prevederi urmează a fi reglementate prin hotărârea de Guvern de implementare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.

sociale cu țara de origine, în cazul respingerii unei cereri, al retragerii sau al refuzului de reînnoire al permisului de ședere, precum și în cazul luării unei măsuri de îndepărtare a susținătorului reîntregirii sau a membrilor familiei sale.			
Articolul 18			
Statele membre se asigură că susținătorul reîntregirii și/sau membrii familiei sale au dreptul să conteste în fața instanței deciziile de respingere a cererii de reîntregire a familiei, de respingere a reînnoirii permisului de ședere, de retragere a permisului de ședere sau de luare a unei măsuri de îndepărtare. Procedura și competențele în conformitate cu care se exercită dreptul prevăzut la primul paragraf sunt stabilite de statele membre în cauză.	Articolul 34. Decizia de acordare/refuzul dreptului de ședere temporară (1) Decizia de acordare/prelungire sau refuzul dreptului de ședere este semnată electronic sau olograf. (2) Decizia de refuz conține, în mod obligatoriu, elementele art. 120 al Codul administrativ nr. 116/2018, și se notifică solicitantului dreptului de ședere sub orice formă în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii. (3) Decizia de refuz conține, în mod obligatoriu, dispoziții privind returnarea străinului. (4) Decizia de refuz poate fi contestată de către solicitantul dreptului de ședere temporară în termen de 15 zile de la data aducerii la cunoștință, cu respectarea procedurii	Compatibil	

	prealabile prevăzute de Codul administrativ nr. 116/2018. (5) La cererea străinului, în cazuri justificate, decizia se pune la dispoziție și într-o limbă de circulație internațională, în vederea asigurării dreptului efectiv la apărare și contestație.		
CAPITOLUL VIII. Dispoziții finale			
Articolul 19			
Periodic și pentru prima dată cel târziu la 3 octombrie 2007, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive în statele membre și propune, după caz, modificările necesare. Aceste propuneri de modificări vizează cu prioritate articolele 3, 4, 7, 8 și 13.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 20			
Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 3 octombrie 2005. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data		Prevederi UE neaplicabile	

publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.			
Articolul 21			
Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 22			
Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.		Prevederi UE neaplicabile	

TABEL DE CONCORDANȚĂ

1	Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, JO L 016, 23.1.2004, p.44, CELEX 02003L0109-20110520, Astfel cum a fost modificat prin: Directiva 2011/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului (Jurnalul Oficial L 132, 19.05.2011, p.1.)			
2	Proiectul de lege privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.			
3	Parțial compatibil			
4	Ministerul Afacerilor Interne			
5	16.06.2025			
Actul Uniunii Europene		Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observații
6		7	8	9
CAPITOLUL I				
DISPOZIȚII GENERALE				
Articolul 1 Obiectul Prezenta directivă stabilește: (a) condițiile de acordare și de retragere a statutului de rezident pe termen lung acordat de un stat membru resortisanților țărilor terțe care au reședința legală pe teritoriul său, precum și drepturile aferente și (b) condițiile de ședere în alte state membre decât cel care a acordat statutul de rezident pe termen lung resortisanților țărilor terțe care beneficiază de statutul respectiv.		Articolul 1. Obiectul și scopul legii (1) Prezenta lege reglementează admisia și șederea străinilor pe teritoriul Republicii Moldova, prestarea serviciilor publice de acordare și prelungire a dreptului de ședere, recunoașterea statutului de apatrid, eliberarea actelor de identitate acestora, măsuri specifice de evidență a imigrației și stipulează măsuri de constrângere în caz de nerespectare a regimului de ședere, în conformitate cu obligațiile asumate de Republica Moldova prin tratatele internaționale la care este parte.	Prevederi UE neaplicabile	Acest articol cuprinde clarificări cu privire la obiectul de reglementare al directivei, care, chiar dacă sunt utile pentru înțelegerea acesteia, nu pot face obiectul transpunerii.

	(2) Prezenta lege are drept scop asigurarea unui cadru juridic coerent și clar asupra admisiei, șederii supravegherii și evidenței străinilor pe teritoriul Republicii Moldova.		
Articolul 2 Definiții În sensul prezentei directive: (a) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 17 alineatul (1) din Tratat;	Articolul 3. Noțiuni principale <i>străin</i> – persoană care nu deține cetățenia Republicii Moldova sau care este apatrid; Art. 2 – Domneiu de aplicare. Prevederile prezentei legi nu se aplică următoarelor categorii de străini: g) cetățenii unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene sau a statelor semnatare a Acordului Schengen, inclusiv membrii familiilor acestora, care își exercită dreptul la libera circulație.	Compatibil	Proiectul de lege se referă la străini, în sensul de „resortisanți ai unei țări terțe”. Prevederile date sunt transpuse art.1, alin. (3) al Legii nr.257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sânt exonerati de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova.
(b) „ rezident pe termen lung ” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe care este titular al statutului de rezident pe termen lung, astfel cum este prevăzut la articolele 4 - 7;			
(c) „primul stat membru” înseamnă statul membru care a acordat pentru prima dată statutul de rezident pe termen lung unui resortisant al unei țări terțe;		Prevederi UE netranspuse	Transpunerea acestor prevederi va deveni posibilă după aderare.
(d) „al doilea stat membru” înseamnă orice stat membru, altul decât cel care a acordat pentru prima dată statutul de rezident pe		Prevederi UE netranspuse	Transpunerea acestor prevederi va deveni posibilă după aderare.

termen lung unui resortisant al unei țări terțe, în care respectivul rezident pe termen lung își exercită dreptul de ședere;			
(e) „ membru al familiei ” înseamnă resortisantul unei țări terțe care are reședința în statul membru în cauză în conformitate cu Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (⁵);	Art. 3. Noțiuni principale <i>membru de familie :</i> a) soțul/soția; b) copiii, născuți de la persoane căsătorite sau în afara căsătoriei, copiii încredințați ambilor soți ori numai unuia dintre ei, sau unei persoane necăsătorite prin decizia unei autorități competente din statul de origine, cu condiția ca acești copii să fie în mod efectiv în grija oricăruia dintre soți/persoanei necăsătorite;	Compatibil	
▼M1 (f) „ protecție internațională ” înseamnă protecția internațională astfel cum este definită în articolul 2 litera (a) din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (⁶)			
▼B (g) „ permis de ședere CE al rezidentului pe termen lung ” înseamnă un permis de	<i>carte de rezidență</i> – act de identitate eliberat străinilor cărora li s-a acordat drept de ședere pe teritoriul	Compatibil	Norma proiectului reglementează statut juridic al străinului prin document denumit,„carte de

ședere eliberat de statul membru în cauză la dobândirea statutului de rezident pe termen lung.	Republicii Moldova, persoanelor cărora li s-a recunoscut statutul de apatrid în conformitate cu actele normative. Art. 111 alin.(1) lit.a) carte de rezidență – străinului căruia i s-a acordat/prelungit dreptul de ședere temporară, dreptul de ședere permanentă sau i s-a recunoscut statutul de apatrid, în condițiile prezentei legi. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului pe teritoriul Republicii Moldova;		rezidență”. Acest tip de document nu permite mobilitatea pe teritoriul statelor member UE în sensul directive, doar pe teritoriul RM. „Carte de rezidență” – termen echivalent cu „permis de ședere” din Directivă. În proiect, se va utiliza termenul „Carte de rezidență” cu sens echivalent celui de „permis de ședere”, în conformitate cu cadrul normativ național. Această denumire nu afectează conținutul juridic al dreptului de ședere reglementat de Directivă.
Articolul 3 Domeniul de aplicare (1) Prezenta directivă se aplică resortisanților țărilor terțe care au reședința legală pe teritoriul unui stat membru.	Articolul 1. Obiectul și scopul legii Articolul 2. Domeniul de aplicare	Prevederi UE neaplicabile	Acest articol cuprinde clarificări cu privire la obiectul de reglementare al directivei, care, chiar dacă sunt utile pentru înțelegerea acesteia, nu pot face obiectul transpunerii.
(2) Prezenta directivă nu se aplică resortisanților țărilor terțe care: (a) au reședința în vederea efectuării unor studii sau pentru a urma cursuri de formare profesională; (b) sunt autorizați să aibă reședința într-un stat membru în temeiul unei protecții temporare sau au solicitat autorizația de a avea reședința pentru același motiv și sunt	Articolul 2. Domeniul de aplicare (1) Prevederile prezentei legi nu se aplică următoarelor categorii de străini: a) regimul cărora este reglementat de Convenția de la Viena cu privire la relațiile diplomatice, semnată la 18 aprilie	Prevederi UE neaplicabile	Acest articol cuprinde clarificări cu privire la obiectul de reglementare al directivei, care, chiar dacă sunt utile pentru înțelegerea acesteia, nu pot face obiectul transpunerii.

în așteptarea unei decizii privind statutul lor; ▼M1 (c) sunt autorizați să-și aibă reședința într-un stat membru în temeiul unei forme de protecție, alta decât protecția internațională, sau au solicitat autorizația de a avea reședința în acest temei și sunt în așteptarea unei decizii privind statutul lor; (d) au solicitat o protecție internațională și cererea lor nu a făcut încă obiectul unei decizii definitive; ▼B (e) au reședința exclusiv din motive cu caracter temporar, de exemplu ca persoană au pair sau ca lucrători sezonieri sau ca lucrători salariați detașați de un prestator de servicii în scopul furnizării de servicii transfrontaliere sau ca prestatori de servicii transfrontaliere sau în cazul în care permisul de ședere al acestora a fost limitat în mod formal; (f) au un statut juridic reglementat de dispozițiile Convenției de la Viena din 1961 privind relațiile diplomatice, Convenției de la Viena din 1963 privind relațiile consulare, Convenției din 1969 privind misiunile speciale sau Convenției de la Viena din 1975 privind reprezentarea statelor în relațiile acestora cu organizațiile internaționale cu caracter universal;	1961; b) regimul căroră este reglementat de Convenția de la Viena cu privire la relațiile consulare, la 24 aprilie 1963; c) străinii regimul căroră este reglementat prin Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova;		
(3) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor mai favorabile:	Articolul 4. Drepturile străinilor aflați în Republica Moldova	Prevedere UE neaplicabilă	Acest articol stabilește raportul dintre directivă și alte

(a) ale acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate între Comunitate sau între Comunitate și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și țări terțe, pe de altă parte; (b) ale acordurilor bilaterale încheiate între un stat membru și o țară terță înainte de data intrării în vigoare a prezentei directive; ▼M1 (c) ale Convenției europene privind stabilirea din 13 decembrie 1955, ale Cartei Sociale Europene din 18 octombrie 1961, ale Cartei Sociale Europene modificate din 3 mai 1987, ale Convenției europene privind statutul juridic al lucrătorului migrant din 24 noiembrie 1977, ale punctului 11 din anexa la Convenția privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin Protocolul semnat la New York la 31 ianuarie 1967, precum și ale Acordului european asupra transferului responsabilității cu privire la refugiați din 16 octombrie 1980.	Străinii aflați în Republica Moldova beneficiază de egalitate de tratament și de aceleași drepturi și libertăți ca și cetățenii Republicii Moldova, garantate de Constituția Republicii Moldova și de alte legi, precum și de drepturile prevăzute în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu excepțiile stabilite de legislație. În Republica Moldova străinii sunt egali în fața legii, indiferent de sex, rasă, origine etnică, limbă, statut social, convingeri, opinii sau orice alt criteriu.		reglementări de la nivelul Uniunii Europene sau al statelor membre, contribuind la înțelegerea acesteia, însă nu face obiectul transpunerii. Pentru transpunerea corectă a directivei este suficient ca să se țină seama de ordinea de prioritate stabilită la acest articol, acolo unde este cazul.

CAPITOLUL II
STATUTUL DE REZIDENT PE TERMEN LUNG ÎNTR-UN STAT MEMBRU

<i>Articolul 4</i> Durata șederii (1) Statele membre acordă statutul de rezident pe termen lung resortisanților țărilor terțe care au avut reședința legală și fără întrerupere pe teritoriul lor timp de	Capitolul IV ȘEDEREA PERMANENTĂ Articolul 98. Condiții privind acordarea dreptului de ședere permanentă străinilor (1) Se acordă dreptul de ședere	Compatibil	

cinci ani înainte de a depune cererea în cauză.	permanentă străinului, la cerere, pe o perioadă nedeterminată, în următoarele cazuri: a) este titularul unei cărți de rezidență, are drept de ședere temporară continuă pe teritoriul Republicii Moldova de cel puțin 3 ani anterior datei depunerii cererii, în scop de reîntregire cu membru de familie care este cetățean al Republicii Moldova; sau b) este titularul unei cărți de rezidență, are drept de ședere temporară continuă pe teritoriul Republicii Moldova, de cel puțin 5 ani anterior datei depunerii cererii, în alte scopuri prevăzute de prezenta lege;		
▼M1 (1a) Statele membre nu acordă statutul de rezident pe termen lung în baza unei protecții internaționale, în cazul revocării sau al încetării protecției internaționale respective sau în cazul refuzului de înnoire a acesteia, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (3) și la articolul 19 alineatul (3) din Directiva 2004/83/CE.		Prevedere UE netranspusă	Prevederea face obiectul Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.
▼B (2) Perioadele de ședere pentru motivele menționate la articolul 3 alineatul (2) literele (e) și (f) nu sunt luate în considerare la calcularea perioadei prevăzute la alineatul (1).		Prevedere UE netranspusă	Prevederea face obiectul Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

În ceea ce privește cazurile prevăzute la articolul 3 alineatul (2) litera (a), în cazul în care resortisantul respectiv al unei țări terțe a dobândit un permis de ședere care îi conferă dreptul de a obține statutul de rezident pe termen lung, la calcularea perioadei prevăzute la alineatul (1) se iau în considerare doar jumătate din perioadele de ședere efectuate pentru studii sau formare profesională. ▼M1 În cazul persoanelor cărora li s-a acordat protecție internațională, cel puțin jumătate din perioada dintre data introducerii cererii pentru protecție internațională pe baza căreia a fost acordată protecția internațională, și data la care se acordă permisul de ședere la care se face referire în articolul 24 din Directiva 2004/83/CE, sau întreaga perioadă, dacă aceasta depășește 18 luni, se ia în considerare la calculul perioadei menționate la alineatul (1).▼B			
(3) Perioadele de absență de pe teritoriul statului membru în cauză nu întrerup perioada prevăzută la alineatul (1) și sunt luate în considerare în calcularea acesteia dacă nu depășesc șase luni consecutive și un total de 10 luni în cursul perioadei prevăzute la alineatul (1). În situații justificate de motive speciale sau excepționale cu caracter temporar și în		Prevedere UE netranspusă	Prevederea face obiectul Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

conformitate cu legislația lor internă, statele membre pot accepta ca perioada prevăzută la alineatul (1) să nu fie întreruptă de o perioadă de absență mai lungă decât cea prevăzută la primul paragraf. În acest caz, statele membre nu iau în considerare perioada respectivă de absență la calcularea perioadei prevăzute la alineatul (1). Prin derogare de la al doilea paragraf, statele membre pot ține seama la calcularea perioadei prevăzute la alineatul (1) de perioadele de absență cauzate de o detașare pentru motive de serviciu, inclusiv în cadrul unor prestări de servicii transfrontaliere.			
<i>Articolul 5</i> Condițiile pentru dobândirea statutului de rezident pe termen lung (1) Statele membre cer resortisanților țărilor terțe să facă dovada că dispun pentru ei și pentru membrii familiei lor care se află în întreținerea lor: (a) de resurse stabile, regulate și suficiente pentru a satisface nevoile proprii și pe cele ale membrilor familiei lor fără a recurge la sistemul de ajutor social al statului membru în cauză. Statele membre evaluează resursele respective în ceea ce privește natura și regularitatea lor, ținând seama de nivelul minim al salariilor și pensiilor înainte de depunerea cererii de	Articolul 98. Condiții privind acordarea dreptului de ședere permanentă străinilor (1) Se acordă dreptul de ședere permanentă străinului, la cerere, pe o perioadă nedeterminată, în următoarele cazuri: a) este titularul unei cărți de rezidență, are drept de ședere temporară continuă pe teritoriul Republicii Moldova de cel puțin 3 ani anterior datei depunerii cererii, în scop de reîntregire cu membru de familie care este cetățean al Republicii Moldova; sau b) este titularul unei cărți de rezidență, are drept de ședere	Compatibil	

dobândire a statutului de rezident pe termen lung; (b) de o asigurare de sănătate pentru toate riscurile acoperite în mod obișnuit pentru proprii resortisanți în statul membru în cauză. (2) Statele membre pot solicita ca resortisanții țărilor terțe să îndeplinească condițiile de integrare, în conformitate cu legislația lor internă.	temporară continuă pe teritoriul Republicii Moldova, de cel puțin 5 ani anterior datei depunerii cererii, în alte scopuri prevăzute de prezenta lege; c) sunt respectate condițiile de solicitare a dreptului de ședere prevăzute la art. 32; d) îndeplinește în continuare condițiile de admisie prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a), c), d), h) – j); e) prezintă dovada de plată a contribuției de asigurări sociale pe întreagă perioadă de ședere temporare pe teritoriul Republicii Moldova, eliberată de Casa Națională de Asigurări Sociale, cu excepția străinului căsătorit cu un cetățean al Republicii Moldova. Articolul 9. Condițiile de admisie (1) Admisia pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinului care îndeplinește următoarele condiții: a) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, care permite titularului trecerea frontierei și care este valabil pentru o perioadă de cel puțin trei luni de la data		

	preconizată a plecării de pe teritoriul Republicii Moldova; b) posedă viză valabilă acordată în temeiul Legii nr. 257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sunt exonerati de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, după caz; c) nu este subiectul unui consemn restrictiv; d) nu reprezintă o amenințare pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică; e) nu și-a epuizat durata de ședere pe teritoriul Republicii Moldova acordată prin lege; f) justifică scopul admisiei și a șederii planificate în Republica Moldova; g) nu există suspiciune rezonabilă că scopul intrării și șederii în Republica Moldova este utilizat în vederea pseudo-legalizării; h) prezintă dovada mijloacelor de întreținere suficiente atât pentru durata șederii planificate, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzitul către o altă țară în care intrarea îi este garantată, fără a recurge la sistemul		

	de asistență socială din Republica Moldova; i) prezintă dovada spațiului de locuit sau de cazare pe întreaga durată de ședere planificată; j) dispune de asigurare medicală valabilă pentru Republica Moldova; k) prezintă acte confirmative că i se va permite accesul pe teritoriul statului de destinație sau că va părăsi teritoriul Republicii Moldova, în cazul străinilor aflați în tranzit;		
<i>Articolul 6</i> Ordine publică și securitate publică (1) Statele membre pot refuza acordarea statutului de rezident pe termen lung din motive privind ordinea publică sau securitatea publică. În cazul în care ia o astfel de decizie, statul membru ține seama de gravitatea sau natura infracțiunii contra ordinii publice sau securității publice sau de pericolul pe care îl reprezintă persoana respectivă, luând în același timp în considerare durata șederii și existența unor legături cu țara de reședință. (2) Refuzul prevăzut la alineatul (1) nu poate fi justificat de rațiuni economice.	Articolul 9. Condițiile de admisie (1) Admisia pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinului care îndeplinește următoarele condiții: g) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, care permite titularului trecerea frontierei și care este valabil pentru o perioadă de cel puțin trei luni de la data preconizată a plecării de pe teritoriul Republicii Moldova; h) posedă viză valabilă acordată în temeiul Legii nr. 257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația	Compatibil	

	deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sunt exonerati de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, după caz; i) nu este subiectul unui consemn restrictiv; j) nu reprezintă o amenințare pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică;		
<i>Articolul 7</i> Dobândirea statutului de rezident pe termen lung (1) Pentru a dobândi statutul de rezident pe termen lung, resortisantul unei țări terțe trebuie să facă o cerere către autoritățile competente ale statului membru în care are reședința. Cererea trebuie însoțită de acte justificative, stabilite de legislația internă, care să facă dovada că îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 4 și 5, precum și, dacă este necesar, de un document de călătorie valid sau de o copie legalizată corespunzătoare a acestuia. Pe lângă actele justificative prevăzute la primul paragraf, se pot prezenta de asemenea documente care să ateste condițiile adecvate de locuit. (2) Îndată ce este posibil, și în orice caz în cel mult șase luni de la depunerea cererii, autoritățile naționale competente notifică în scris solicitantului decizia luată în privința sa. Decizia respectivă este	Articolul 32. Condițiile de solicitare a dreptului de ședere temporară (1) Inspectoratul General pentru Migrație acordă, la cerere, dreptul de ședere pe un termen ce va depăși 90 de zile, străinilor care se află înafara sau care au intrat pe teritoriul Republicii Moldova. (2) Cererea de acordare a dreptului de ședere se depune cu 30 de zile înainte de expirarea termenului de ședere legală, cu excepția situației în care străinul se află în afara teritoriului Republicii Moldova. (3) Cererea se depune electronic sau la Ghișeul unic, personal sau prin intermediul beneficiarului solicitant, entității gazde sau familiei gazde, în funcție de scopul solicitat, cu excepțiile stabilite de prezenta lege.	Compatibil	

notificată resortisantului țării terțe în cauză în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute de legislația internă. În situații excepționale ce țin de complexitatea examinării cererii, termenul prevăzut la primul paragraf poate fi prelungit. De asemenea, persoana în cauză trebuie informată cu privire la drepturile și obligațiile ce îi revin în conformitate cu prezenta directivă. Orice consecință a absenței unei decizii la expirarea termenului prevăzut de prezenta dispoziție trebuie reglementată de legislația internă a statului membru în cauză. (3) În cazul în care condițiile prevăzute la articolele 4 și 5 sunt îndeplinite și dacă persoana în cauză nu reprezintă o amenințare în sensul articolului 6, statul membru acordă statutul de rezident pe termen lung resortisantului țării terțe în cauză.	(4) Documentele justificative care însoțesc cererea se depun în limba română. În cazul în care documentele se depun într-o altă limbă de circulație internațională, acestea se traduc în limba română, cu autentificare notarială. (5) Cererea conține date cu caracter personal ale solicitantului, inclusiv imaginea facială. La depunerea cererii străinul își dă consimțământul cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal. (6) În cazul depunerii cererii de către reprezentantul legal, tutore sau curator, în interesele copilului sau unor categorii de persoane vulnerabile, consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal se exercită de către acesta. (7) Cererea este însoțită de certificatul de cazier judiciar sau un alt document cu aceeași valoare juridică tradus și legalizat/apostilat de autoritățile statului din țara de origine, eliberat în ultimele 6 luni de autoritățile statului din țara de origine. (8) Prin derogare de la prevederile alin. (7), în cazul în care		

	străinul în ultimii doi ani are o ședere legală într-o altă țară decât țara a cărei cetățenie o deține, acesta prezintă certificatul de cazier judiciar sau un alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile statului de reședință, tradus și legalizat/apostilat, precum și documentul ce confirmă dreptul de ședere. (9) Titularul unei cărți de rezidență temporară valabilă, are dreptul să solicite acordarea dreptului de ședere temporară în alt scop, fără prezentarea certificatului de cazier judiciar și, după caz, a vizei de lungă ședere. (10) Dreptul de ședere temporară se acordă în baza vizei de lungă ședere, în scopul pentru care a fost eliberată, cu excepția categoriilor de străini care sunt exonerati de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova. (11) Străinul căsătorit cu un cetățean al Republicii Moldova, reîntors în baza unui acord de readmisie are dreptul să solicite acordarea dreptului de ședere temporară, fără viză de lungă ședere eliberată în acest scop. (12) Formularul, conținutul și		

	elementele unei cereri de acordare/prelungire a dreptului de ședere, în funcție de scopul solicitat, se aprobă prin ordinul șefului Inspectoratului General pentru Migrație. Articolul 33. Examinarea cererii (1) În termen de 30 de zile de la data recepționării cererii, Inspectoratul General pentru Migrație emite decizia privind acordarea/prelungirea sau refuzul dreptului de ședere temporară. (2) În cazul în care există suspiciune rezonabilă referitor la autenticitatea datelor sau a informațiilor prezentate de către solicitant, acesta este audiat în cadrul unui interviu. (3) În cazul în care sunt necesare verificări suplimentare sau dacă informațiile sunt incomplete conform criteriilor prevăzute de prezenta lege, termenul de examinare a cererii poate fi prelungit în condițiile Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018. (4) În situația prevăzută la alin. (2) termenul de examinare a cererii se suspendă pentru o perioadă de cel mult 15 zile. (5) Străinului care se află în		

	perioadă de ședere legală pe teritoriul Republicii Moldova la data depunerii cererii privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere, i se menține dreptul de ședere până la data soluționării acesteia. (6) În toate cazurile, examinarea și evaluarea actelor/documentelor justificative se realizează cu respectarea principiilor proporționalității, transparenței și nediscriminării. Articolul 98. Condiții privind acordarea dreptului de ședere permanentă străinilor (4) Prin derogare de la prevederile art. 34, Inspectoratul General pentru Migrație emite, în termen de până la 90 de zile din data recepționării cererii, decizie de acordare sau de refuz a dreptului de ședere permanentă.		
<i>Articolul 8</i> Permisul de ședere CE al rezidentului pe termen lung (1) Statutul de rezident pe termen lung este permanent, sub rezerva articolului 9. (2) Statele membre eliberează rezidentului pe termen lung permisul de ședere CE. Permisul respectiv are o durată de validitate de cel puțin cinci ani; la expirarea sa, permisul se poate reînnoi de drept, la nevoie la cerere.	Capitolul VI ELIBERAREA ACTELOR DE IDENTITATE Articolul 111. Condiții generale privind prestarea serviciilor publice de eliberare a actelor de identitate străinilor (1) Inspectoratul General pentru Migrație eliberează străinului căruia i s-a acordat sau i s-a prelungit	Compatibil	Prevederi suplimentare în acest sens vor fi dezvoltate în Hotărârea de Guvern de implementare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.

(3) Permisul de ședere CE al rezidentului pe termen lung poate fi sub formă de autocolant sau de document separat. Este eliberat în conformitate cu normele și modelul uniform prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (⁷). În rubrica „Categorია de permis”, statele membre specifică „rezident pe termen lung — CE”.	dreptul de ședere în Republica Moldova ori căruia i s-a recunoscut statutul de apatrid, următoarele acte de identitate: a) carte de rezidență – străinului căruia i s-a acordat/prelungit dreptul de ședere temporară, dreptul de ședere permanentă sau i s-a recunoscut statutul de apatrid, în condițiile prezentei legi. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului pe teritoriul Republicii Moldova;		
<u>▼M1</u> (4) În cazul în care un stat membru eliberează un permis de ședere UE de rezident pe termen lung unui resortisant al unei țări terțe căruia i-a acordat protecție internațională, acesta va introduce următoarea mențiune în permisul de ședere UE al rezidentului pe termen lung la rubrica „mențiuni”: „Protecție internațională acordată de [numele statului membru] la [data]”.		Prevedere UE netranspusă	Prevederea face obiectul Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova. Legislația RM face distincție între dreptul de ședere permanentă și acordarea protecției internaționale. Acestor categorii li se eliberează documente de identitate distincte. Mecanismul privind acordarea dreptului de ședere permanentă este stabilit de Guvern. Forma și conținutul permisului de ședere permanentă este reglementată de HG 522/2019 cu privire la modelele
(5) Dacă un permis de ședere UE de rezident pe termen lung este eliberat de		Prevedere UE netranspusă	La etapa actuală, prevederea nu poate fi transpusă în legislația

către un al doilea stat membru unui resortisant al unei țări terțe care are deja un permis de ședere UE de rezident pe termen lung eliberat de către un alt stat membru și care conține mențiunea prevăzută la alineatul (4), al doilea stat membru trebuie să introducă aceeași mențiune în permisul de ședere UE de rezident pe termen lung. Înainte de a introduce mențiunea prevăzută la alineatul (4), al doilea stat membru solicită statului membru indicat în mențiunea respectivă să pună la dispoziție informații pentru a verifica dacă rezidentul pe termen lung beneficiază în continuare de protecție internațională. Statul membru indicat în mențiune răspunde în termen de cel mult o lună de la primirea cererii de informații. În cazul în care protecția internațională a fost retrasă printr-o decizie definitivă, al doilea stat membru nu introduce mențiunea respectivă.			națională a Republicii Moldova, întrucât acestea presupun calitatea de stat membru al Uniunii Europene sau aplicarea acquis-ului UE în acest domeniu. Având în vedere că Republica Moldova nu este stat membru al UE și nu participă la sistemul de recunoaștere mutuală a statutului de rezident pe termen lung între statele membre, aceste dispoziții nu sunt aplicabile.
(6) În cazurile în care, în conformitate cu instrumentele internaționale relevante sau cu dreptul intern, responsabilitatea pentru protecția internațională a rezidentului pe termen lung a fost transferată celui de al doilea stat membru după eliberarea permisului de ședere UE de rezident pe termen lung menționat la alineatul (5), al doilea stat membru modifică în mod corespunzător mențiunea prevăzută la			

alineatul (4), în termen de cel mult trei luni de la data transferului.			
<i>Articolul 9</i> Retragerea sau pierderea statutului (1) Rezidentul pe termen lung își pierde dreptul la statutul de rezident pe termen lung în următoarele cazuri: (a) constatarea dobândirii frauduloase a statutului de rezident pe termen lung; (b) adoptarea unei măsuri de expulzare în condițiile prevăzute la articolul 12; (c) absența de pe teritoriul Comunității timp de 12 luni consecutive;	Articolul 100. Motive de refuz în acordarea dreptului de ședere permanentă (1) Inspectoratul General pentru Migrație emite decizia de refuz privind acordarea dreptului de ședere permanentă în cazul în care: a) dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 98 și 99, după caz; b) dacă documentele prezentate sunt falsificate, au fost obținute prin fraudă sau conțin informații eronate; (2) În cazul emiterii deciziei de refuz privind acordarea dreptului de ședere permanentă, prevederile art. 35 se aplică corespunzător. Articolul 117. Încetarea dreptului de ședere permanentă (1) Dreptul de ședere permanentă încetează: a) în cazul anulării sau revocării dreptului de ședere; b) la obținerea cetățeniei Republicii Moldova; c) în cazul declarării străinului	Compatibil	

	persoană indezirabilă; d) în cazul decesului titularului; e) în cazul obținerii unei forme de protecție în conformitate cu prevederile Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova. (2) Inspectoratul General pentru Migrație efectuează mențiuni în Sistemul informațional „Migrație” privind încetarea dreptului de ședere permanentă. Articolul 115. Anularea dreptului de ședere temporară și permanentă (1) Inspectoratul General pentru Migrație anulează, prin decizie motivată, dreptul de ședere în Republica Moldova, acordat sau prelungit în condițiile prezentei legi, dacă: a) se constată, la data acordării sau prelungirii dreptului de ședere, că străinul nu îndeplinea condițiile prevăzute de prezenta lege; b) se stabilește că unele acte sau date care au stat la baza acordării sau prelungirii dreptului de ședere sunt false sau falsificate; c) se constată că dreptul de ședere a fost obținut sau prelungit în baza unei căsătorii de conveniență.		

	Articolul 98. Condiții privind acordarea dreptului de ședere permanentă străinilor (5) Perioadele de absență de pe teritoriul Republicii Moldova nu întrerup perioadele prevăzute la alineatul (1) lit. a) și b) și sunt luate în considerare în calcularea acesteia, dacă nu depășesc 6 luni consecutive și un total de 12 luni, în cursul perioadelor respective calculate cumulativ.		
(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (c), statele membre pot prevedea că părăsirea teritoriului Comunității pentru mai mult de douăsprezece luni, pentru motive speciale sau excepționale, nu duce la pierderea sau retragerea statutului.	Articolul 98. Condiții privind acordarea dreptului de ședere permanentă străinilor (5) Perioadele de absență de pe teritoriul Republicii Moldova nu întrerup perioadele prevăzute la alineatul (1) lit. a) și b) și sunt luate în considerare în calcularea acesteia, dacă nu depășesc 6 luni consecutive și un total de 12 luni, în cursul perioadelor respective calculate cumulativ.	Prevedere UE opțională	Prevederi suplimentare în acest sens vor fi dezvoltate în Hotărârea de Guvern de implementare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.
(3) Statele membre pot prevedea că rezidentul pe termen lung își poate pierde dreptul la statutul de rezident pe termen lung dacă, prin gravitatea infracțiunilor pe care le-a săvârșit, acesta reprezintă o amenințare pentru ordinea publică, fără ca	Articolul 9. Condițiile de admisie (1) Admisia pe teritoriul Republicii Moldova este permisă	Compatibil	

acest lucru să justifice expulzarea în temeiul articolului 12.	străinului care îndeplinește următoarele condiții: k) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, care permite titularului trecerea frontierei și care este valabil pentru o perioadă de cel puțin trei luni de la data preconizată a plecării de pe teritoriul Republicii Moldova; l) posedă viză valabilă acordată în temeiul Legii nr. 257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sunt exonerati de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, după caz; m) nu este subiectul unui consemn restrictiv; nu reprezintă o amenințare pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică; Articolul 117. Încetarea dreptului de ședere permanentă (3) Dreptul de ședere permanentă încetează: f) în cazul anulării sau revocării dreptului de ședere; g) la obținerea cetățeniei		

	Republicii Moldova; h) în cazul declarării străinului persoană indezirabilă; Articolul 122. Declararea străinului persoană indezirabilă (1) Declararea străinului persoană indezirabilă este o măsură asiguratorie dispusă de către Inspectoratul General pentru Migrație, împotriva unui străin care a desfășurat, desfășoară ori în a cărui privință există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol securitatea națională, ordinea și securitatea publică.		
▼M1 (3a) Statele membre pot retrage statutul de rezident pe termen lung în cazul în care protecția internațională a fost revocată, a încetat sau a intervenit un refuz de înnoire a protecției internaționale, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (3) și la articolul 19 alineatul (3) din Directiva 2004/83/CE, în cazul în care statutul de rezident pe termen lung a fost obținut în baza protecției internaționale.		Prevedere UE netranspusă	Prevederea face obiectul Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova. Legislația RM face distincție între dreptul de ședere permanentă și acordarea protecției internaționale. Acestor categorii li se eliberează documente de identitate distincte
▼B (4) Rezidentul pe termen lung care a avut reședința într-un alt stat membru în conformitate cu capitolul III își pierde		Prevedere UE netranspusă	La etapa actuală, prevederea nu poate fi transpusă în legislația națională a Republicii Moldova, întrucât acestea presupun

dreptul la statutul de rezident pe termen lung dobândit în primul stat membru, imediat ce statutul respectiv este acordat într-un alt stat membru în temeiul articolului 23. În toate situațiile, după șase ani de absență de pe teritoriul statului membru care i-a acordat statutul de rezident pe termen lung, persoana în cauză își pierde dreptul la statutul de rezident pe termen lung în statul membru respectiv. Prin derogare de la al doilea paragraf, statul membru în cauză poate prevedea că, în cazul unei absențe de peste șase ani pentru motive speciale, rezidentul pe termen lung își poate păstra statutul în statul membru respectiv.			calitatea de stat membru al Uniunii Europene sau aplicarea acquis-ului UE în acest domeniu. Având în vedere că Republica Moldova nu este stat membru al UE și nu participă la sistemul de recunoaștere mutuală a statutului de rezident pe termen lung între statele membre, aceste dispoziții nu sunt aplicabile.
(5) Ținând seama de cazurile prevăzute la alineatul (1) litera (c) și la alineatul (4), statele membre care au acordat statutul prevăd o procedură simplificată de redobândire a statutului de rezident pe termen lung. Procedura menționată anterior se aplică în special persoanelor care au avut reședința într-un al doilea stat membru pentru efectuarea studiilor. Condițiile și procedura de redobândire a statutului de rezident pe termen lung se stabilesc prin legislația internă.		Prevedere UE netranspusă	Prevederi suplimentare în acest sens vor fi dezvoltate în Hotărârea de Guvern de implementare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.
(6) Expirarea permisului de ședere CE al rezidentului pe termen lung nu determină		Compatibil	Prezenta prevedere se va stabili în HG.

în nici o situație retragerea sau pierderea statutului de rezident pe termen lung.			Valabilitatea permisului de ședere permanentă este egală cu valabilitatea pasaportului străinului. Străinul se prezintă la Inspectoratul General pentru Migrație pentru prelungirea permisului.
(7) În cazul în care retragerea sau pierderea statutului de rezident pe termen lung nu determină expulzarea, statul membru autorizează persoana în cauză să rămână pe teritoriul său dacă îndeplinește condițiile prevăzute de legislația sa internă și dacă nu reprezintă o amenințare pentru ordinea publică sau securitatea publică.		Prevedere UE netranspusă	Prevederi suplimentare în acest sens vor fi dezvoltate în Hotărârea de Guvern de implementare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.
<i>Articolul 10</i> Garanții procedurale (1) Orice decizie de respingere a cererii de dobândire a statutului de rezident pe termen lung sau de retragere a statutului respectiv trebuie să fie motivată. Decizia respectivă se notifică resortisantului țării terțe în cauză în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute de legislația internă în materie. Notificarea precizează căile de atac la care are acces interesatul, precum și termenul în care poate formula. (2) În caz de respingere a cererii de dobândire a statutului de rezident pe termen lung, de retragere sau pierdere a	Articolul 100. Motive de refuz în acordarea dreptului de ședere permanentă (2) În cazul emiterii deciziei de refuz privind acordarea dreptului de ședere permanentă, prevederile art. 34 se aplică corespunzător. Articolul 34. Decizia de acordarea/refuzul dreptului de ședere temporară (1) Decizia de acordare/prelungire sau refuzul dreptului de ședere este semnată electronic sau olograf.	Compatibil	

statutului respectiv sau de refuz de reînnoire a permisului de ședere, persoana în cauză are dreptul la o cale de atac jurisdicțională în statul membru în cauză.	(2) Decizia de refuz conține, în mod obligatoriu, elementele art. 120 al Codul administrativ nr. 116/2018, și se notifică solicitantului dreptului de ședere sub orice formă în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii. (3) Decizia de refuz conține, în mod obligatoriu, dispoziții privind returnarea străinului. (4) Decizia de refuz poate fi contestată de către solicitantul dreptului de ședere temporară în termen de 15 zile de la data aducerii la cunoștință, cu respectarea procedurii prealabile prevăzute de Codul administrativ nr. 116/2018. (5) La cererea străinului, în cazuri justificate, decizia se pune la dispoziție și într-o limbă de circulație internațională, în vederea asigurării dreptului efectiv la apărare și contestație.		
<i>Articolul 11</i> Egalitatea de tratament (1) Rezidentul pe termen lung beneficiază de egalitate de tratament cu cel aplicat resortisanților naționali în ceea ce privește: (a) condițiile de acces la un loc de muncă salariată și la o activitate independentă, cu condiția ca activitățile respective să nu aibă legătură, chiar ocazional, cu	Articolul 4. Drepturile străinilor aflați în Republica Moldova Străinii aflați în Republica Moldova beneficiază de egalitate de tratament și de aceleași drepturi și libertăți ca și cetățenii Republicii Moldova, garantate de Constituția Republicii Moldova și de alte legi, precum și de drepturile prevăzute în tratatele	Compatibil	

exercitarea autorității publice, precum și condițiile de angajare și de muncă, inclusiv condițiile de concediere și remunerare; (b) educația și formarea profesională, inclusiv alocațiile și bursele de studii, în conformitate cu legislația internă; (c) recunoașterea diplomelor, certificatelor și celorlalte calificări profesionale, în conformitate cu procedurile de drept intern aplicabile; (d) securitatea socială, asistența socială și protecția socială astfel cum sunt definite de legislația internă; (e) avantajele fiscale; (f) accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii publice, precum și accesul la procedurile de acordare a unei locuințe; (g) libertatea de asociere, afiliere și participare într-o organizație de lucrători sau angajatori sau în orice organizație profesională, inclusiv avantajele care pot decurge din aceasta, fără a aduce atingere dispozițiilor de drept intern privind ordinea publică și securitatea publică; (h) liberul acces pe întreg teritoriul statului membru în cauză, în limitele prevăzute de legislația internă pentru motive de securitate.	internaționale la care Republica Moldova este parte, cu excepțiile stabilite de legislație. În Republica Moldova străinii sunt egali în fața legii, indiferent de sex, rasă, origine etnică, limbă, statut social, convingeri, opinii sau orice alt criteriu.		
(2) În ceea ce privește alineatul (1) literele (b), (d), (e), (f) și (g), statul membru în cauză poate limita egalitatea de		Prevedere UE netranspusă	Prevederi suplimentare în acest sens vor fi dezvoltate în Hotărârea de Guvern de

tratamentul la cazurile în care locul de reședință înregistrat sau obișnuit al rezidentului pe termen lung sau acela al membrilor familiei sale pentru care solicită indemnizații, se găsește pe teritoriul său.			implementare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova, precum și în legislația conexasă.
(3) Statele membre pot restrânge aplicarea egalității de tratament cu cel aplicat resortisanților naționali în următoarele cazuri: (a) statul membru poate menține restricții în ceea ce privește accesul la un loc de muncă salariat sau la o activitate independentă în cazul în care, în conformitate cu legislația sa internă sau dreptului comunitar în vigoare, activitățile respective sunt rezervate resortisanților naționali, cetățenilor Uniunii Europene sau ai Spațiului Economic European. (b) statele membre pot cere dovada cunoașterii adecvate a limbii în vederea accesului la educație sau formare. Accesul la studiile universitare poate depinde de condiții speciale prealabile în materie de studii.		Prevedere UE netranspusă	Prevederi suplimentare în acest sens vor fi dezvoltate în Hotărârea de Guvern de implementare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova. Accesul la studiile universitare poate depinde de condiții speciale prealabile în materie de studii se regăsește și este compatibilă cu prevederea HC 504/2017 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la studiile străinilor în instituțiile de învățământ din Republica Moldova și abrogarea unor hotărâri ale Guvernului: art.9: "Admiterea cetățenilor străini la programele de studii în care procesul de învățământ pentru străini se desfășoară în limba română este condiționată de dobândirea sau demonstrarea competențelor de comunicare în limba română" .
(4) În ceea ce privește asistența socială și protecția socială, statele membre pot limita		Prevedere UE neobligatorie	

aplicarea egalității de tratament la acordarea indemnizațiilor de bază. ▼M1			
(4a) În ceea ce privește statul membru care a acordat protecția internațională, alineatele (3) și (4) nu aduc atingere dispozițiilor Directivei 2004/83/CE. ▼B		Prevedere UE netranspusă	Prevederea face obiectul Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.
(5) Statele membre pot decide să acorde accesul la indemnizații suplimentare în domeniile prevăzute la alineatul (1). De asemenea, statele membre pot decide să aplice egalitatea de tratament în domeniile care nu intră sub incidența alineatului (1).		Prevedere UE neobligatorie	
<i>Articolul 12</i> Protecția împotriva expulzării (1) Statele membre nu pot lua o decizie de expulzare a unui rezident pe termen lung decât dacă acesta reprezintă o amenințare reală și suficient de gravă pentru ordinea publică sau securitatea publică. (2) Decizia prevăzută la alineatul (1) nu poate fi justificată de rațiuni economice. (3) Înainte de a lua o decizie de expulzare a unui rezident pe termen lung, statele membre iau în considerare următoarele elemente: (a) durata șederii pe teritoriul lor; (b) vârsta persoanei în cauză;	Articolul 117. Încetarea dreptului de ședere permanentă (4) Dreptul de ședere permanentă încetează: i) în cazul anulării sau revocării dreptului de ședere; j) la obținerea cetățeniei Republicii Moldova; k) în cazul declarării străinului persoană indezirabilă; Articolul 122. Declararea străinului persoană indezirabilă (2) Declararea străinului persoană indezirabilă este o măsură	Parțial compatibil	Prevederi suplimentare în acest sens vor fi dezvoltate în Hotărârea de Guvern de implementare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.

(c) consecințele pentru persoana în cauză și pentru membrii familiei sale; (d) legăturile cu țara de reședință sau absența legăturilor cu țara de origine. ▼MI (3a) În cazul în care un stat membru decide să expulzeze un rezident pe termen lung al cărui permis de ședere UE de rezident pe termen lung conține mențiunea prevăzută la articolul 8 alineatul (4), acesta solicită statului membru indicat în mențiunea respectivă să confirme dacă respectiva persoană beneficiază în continuare de protecție internațională în statul membru respectiv. Statul membru indicat în mențiune răspunde în termen de cel mult o lună de la primirea cererii de informații. (3b) În cazul în care rezidentul pe termen lung beneficiază în continuare de protecție internațională în statul membru indicat în mențiune, acesta este expulzat către statul membru respectiv, care îl readmite imediat și fără formalități, împreună cu membrii familiei sale, fără a aduce atingere dreptului național sau al Uniunii aplicabil și nici principiului unității familiei. (3c) Prin derogare de la alineatul (3b), statul membru care a luat decizia de expulzare a unui rezident pe termen lung își rezervă dreptul, în conformitate cu obligațiile sale internaționale, de a transfera rezidentul pe termen lung către o	asiguratorie dispusă de către Inspectoratul General pentru Migrație, împotriva unui străin care a desfășurat, desfășoară ori în a cărui privință există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol securitatea națională, ordinea și securitatea publică. Articolul 119. Măsuri de combatere a șederii ilegale (1) Inspectoratul General pentru Migrație dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova, împotriva străinului: a) a cărui ședere în Republica Moldova a devenit ilegală; b) care a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova; c) care desfășoară activități economice, profesionale sau de altă natură cu încălcarea legislației Republicii Moldova, îndreptate spre încălcarea regimului de ședere și regulilor de plasare în câmpul muncii; d) al cărui drept de ședere a fost anulat; e) al cărui drept de ședere a fost revocat, cu excepția cazului în		

altă țară decât statul membru care i-a acordat acestuia protecție internațională, în cazul în care respectiva persoană îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 21 alineatul (2) din Directiva 2004/83/CE. <u>▼B</u> (4) În cazul în care se adoptă o decizie de expulzare, rezidentul pe termen lung poate exercita o cale de atac jurisdicțională în statul membru în cauză. (5) Se acordă asistență juridică rezidentului pe termen lung care nu dispune de resurse suficiente, în aceleași condiții în care aceasta se acordă resortisanților statului în care își are reședința. <u>▼M1</u> (6) Prezentul articol nu aduce atingere articolului 21 alineatul (1) din Directiva 2004/83/CE. <u>▼B</u>	care străinul obține un alt drept de ședere în condițiile prezentei legi; f) căruia i s-a refuzat acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară; g) a cărei cerere privind recunoașterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al cărei statut de apatrid a fost anulat, precum și împotriva foștilor solicitanți de azil; h) nu dispune de un loc de trai și de mijloace financiare suficiente pentru a-și asigura întreținerea ori pentru a părăsi teritoriul Republicii Moldova; i) care este subiect a măsurilor restrictive internaționale.		
<i>Articolul 13</i> Dispoziții de drept intern mai favorabile Statele membre pot elibera permise de ședere permanente sau cu durată de validitate nelimitată în condiții mai favorabile decât cele stabilite de prezenta directivă. Permisele de ședere respective nu acordă dreptul de ședere în celelalte state membre, în conformitate cu prevederile din capitolul III al prezentei directive.		Prevedere UE opțională	Acest articol stabilește raportul dintre directivă și alte reglementări de la nivelul Uniunii Europene sau al statelor membre, contribuind la înțelegerea acesteia, însă nu face obiectul transpunerii. Pentru transpunerea corectă a directivei este suficient ca să se țină seama de ordinea de prioritate stabilită la acest articol, acolo unde este cazul.

CAPITOLUL III
ȘEDEREA ÎN CELELALTE STATE MEMBRE

<i>Articolul 14</i> Principiu (1) Un rezident pe termen lung dobândește dreptul de ședere pe teritoriul altor state membre decât cel care i-a acordat statutul de rezident pe termen lung, pentru o perioadă de peste trei luni, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul capitol. (2) Un rezident pe termen lung poate avea reședința într-un al doilea stat membru pentru unul din următoarele motive: (a) desfășurarea unei activități economice ca salariat sau lucrător care desfășoară o activitate independentă; (b) efectuarea studiilor sau participarea la cursuri de formare profesională; (c) alte scopuri. (3) În cazul în care este vorba de o activitate economică desfășurată ca salariat sau lucrător care desfășoară o activitate independentă prevăzută la alineatul (2) litera (a), statele membre pot examina situația pieței muncii de pe teritoriul lor și aplica procedurile de drept intern privind cerințele pentru ocuparea unui post vacant sau pentru desfășurarea unor astfel de activități. Pentru motive ce țin de politica pieței muncii, statele membre pot acorda preferință cetățenilor Uniunii,		Prevederi UE netranspuse	(Capitolul III – Dreptul de ședere în alte state membre) nu pot fi transpuse în legislația națională a Republicii Moldova, întrucât acestea presupun calitatea de stat membru al Uniunii Europene sau aplicarea acquis-ului UE în acest domeniu. Având în vedere că Republica Moldova nu este stat membru al UE și nu participă la sistemul de recunoaștere mutuală a statutului de rezident pe termen lung între statele membre, aceste dispoziții nu sunt aplicabile. Transpunerea acestor prevederi va deveni posibilă după aderare.

resortisanților țărilor terțe dacă este prevăzut de legislația comunitară, precum și resortisanților țărilor terțe care își au reședința legală și primesc indemnizații de șomaj în statul membru în cauză. (4) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot limita numărul total al persoanelor cărora li se poate acorda dreptul de ședere, cu condiția ca admiterea resortisanților țărilor terțe să fie deja supusă unor astfel de limitări, în temeiul legislației în vigoare la data adoptării prezentei directive. (5) Prezentul capitol nu face referire la șederea unui rezident pe termen lung pe teritoriul statelor membre: (a) ca salariat detașat de un prestator de servicii în cadrul unei prestări transfrontaliere de servicii; (b) ca prestator de servicii transfrontaliere. Statele membre pot stabili, în conformitate cu legislația internă, condițiile în care rezidenții pe termen lung care doresc să se deplaseze într-un al doilea stat membru pentru a desfășura o activitate economică în calitate de lucrători sezonieri pot avea reședința în statul membru respectiv. Lucrătorii transfrontalieri pot fi supuși de asemenea unor dispoziții speciale din legislația internă. (6) Prezentul capitol nu aduce atingere legislației comunitare în ceea ce privește			

securitatea socială aplicabilă resortisanților țărilor terțe.			
<i>Articolul 15</i> Condițiile de ședere într-un al doilea stat membru (1) În cel mai scurt timp și în cel mult trei luni de la intrarea sa pe teritoriul unui al doilea stat membru, rezidentul pe termen lung depune o cerere pentru permis de ședere la autoritățile competente din statul membru respectiv. Statele membre pot accepta ca rezidentul pe termen lung să prezinte cererea pentru permis de ședere autorităților competente din al doilea stat membru, chiar dacă are încă reședința pe teritoriul primului stat membru. (2) Statele membre pot solicita ca persoana în cauză să facă dovada că dispune: (a) de resurse stabile și regulate, suficiente pentru întreținerea sa și a membrilor familiei sale, fără a recurge la asistența socială acordată de statul membru respectiv. Pentru fiecare din categoriile prevăzute la articolul 14 alineatul (2), statele membre evaluează resursele respective în ceea ce privește natura și regularitatea lor, luând în considerare nivelul minim al salariilor și pensiilor; (b) de o asigurare de sănătate care să acopere, pe teritoriul respectiv, toate riscurile acoperite în mod normal pentru		Prevederi UE netranspuse	(Capitolul III – Dreptul de ședere în alte state membre) nu pot fi transpuse în legislația națională a Republicii Moldova, întrucât acestea presupun calitatea de stat membru al Uniunii Europene sau aplicarea acquis-ului UE în acest domeniu. Având în vedere că Republica Moldova nu este stat membru al UE și nu participă la sistemul de recunoaștere mutuală a statutului de rezident pe termen lung între statele membre, aceste dispoziții nu sunt aplicabile. Transpunerea acestor prevederi va deveni posibilă după aderare.

resortisanții naționali în statul membru în cauză. (3) Statele membre pot solicita ca resortisanții țărilor terțe să respecte măsurile de integrare, în conformitate cu legislația lor internă. Condiția respectivă nu se aplică în cazul în care resortisanților țărilor terțe li s-a cerut să îndeplinească condițiile de integrare în scopul obținerii statutului de rezident pe termen lung, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2). Fără a aduce atingere paragrafului al doilea, persoanelor în cauză li se poate cere să participe la cursuri de învățare a limbii. (4) Cererea trebuie însoțită de acte justificative, stabilite de legislația internă, care să facă dovada că persoana în cauză îndeplinește condițiile aplicabile, precum și de permisul de lungă ședere și de un document de călătorie valid sau de copiile legalizate ale actelor respective. Actele prevăzute la primul paragraf pot cuprinde, de asemenea, documente care să ateste posesia unei locuințe adecvate. În special: (a) în cazul în care persoana desfășoară activități economice, cel de-al doilea stat membru poate solicita persoanei în cauză să prezinte: (i) dacă este salariată, dovada că dispune de un contract de muncă, de o declarație a			

angajatorului care să specifice că persoana este angajată sau de o propunere de contract de muncă, în conformitate cu condițiile prevăzute de legislația internă. Statele membre stabilesc care dintre formele de dovadă sunt necesare; (ii) dacă este lucrător care desfășoară o activitate independentă, dovada că dispune de fondurile necesare, în conformitate cu legislația internă, pentru a desfășura o activitate economică în această calitate, prin prezentarea documentelor și autorizațiilor necesare; (b) în cazul efectuării unor studii sau participării la cursuri de formare profesională, cel de-al doilea stat membru poate solicita persoanei în cauză să facă dovada înscrierii într-o instituție acreditată în vederea efectuării studiilor sau participării la cursuri de formare profesională.			
<i>Articolul 16</i> Membri de familie (1) În cazul în care un rezident pe termen lung își exercită dreptul de ședere într-un al doilea stat membru și dacă familia acestuia este deja constituită în primul stat membru, membri de familie ai acestuia care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE sunt autorizați să îl însoțească sau să i se alăture.		Prevederi UE netranspuse	(Capitolul III – Dreptul de ședere în alte state membre) nu pot fi transpuse în legislația națională a Republicii Moldova, întrucât acestea presupun calitatea de stat membru al Uniunii Europene sau aplicarea acquis-ului UE în acest domeniu. Având în vedere că Republica Moldova nu este stat membru al UE și nu participă la sistemul de recunoaștere mutuală a statutului de rezident pe termen

(2) În cazul în care un rezident pe termen lung își exercită dreptul de ședere într-un al doilea stat membru și dacă familia acestuia este deja constituită în primul stat membru, membri de familie ai acestuia, alții decât cei la care face referire articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE, pot fi autorizați să îl însoțească sau să i se alăture. (3) În ceea ce privește depunerea cererii pentru permis de ședere, se aplică articolul 15 alineatul (1). (4) Al doilea stat membru poate cere unui membru al familiei rezidentului pe termen lung să anexeze la cererea pentru permis de ședere: (a) permisul de ședere CE al rezidentului pe termen lung sau permisul de ședere și un document de călătorie valid sau copiile certificate ale acestora; (b) dovada că a avut reședința în calitate de membru al familiei unui rezident pe termen lung în primul stat membru; (c) dovada că dispune de resurse stabile și regulate, suficiente pentru întreținerea sa, fără a recurge la asistența socială acordată de statul membru în cauză sau că rezidentul pe termen lung dispune de resursele respective și pentru întreținerea membrului de familie respectiv, precum și de o asigurare de sănătate care să acopere toate riscurile în cel de-al doilea stat membru. Statele membre evaluează			lung între statele membre, aceste dispoziții nu sunt aplicabile. Transpunerea acestor prevederi va deveni posibilă după aderare.

resursele respective în ceea ce privește natura și regularitatea lor, având în vedere nivelul minim al salariilor și pensiilor. (5) În cazul în care familia nu este constituită în primul stat membru, se aplică Directiva 2003/86/CE.			
<i>Articolul 17</i> Ordinea publică și securitatea publică (1) Statele membre pot refuza acordarea permisului de ședere unui rezident pe termen lung sau membrilor familiei acestuia, în cazul în care persoana în cauză reprezintă o amenințare pentru ordinea publică sau securitatea publică. În luarea unei decizii pertinente, statul membru ține seama de gravitatea sau de natura infracțiunii care a fost săvârșită de către rezidentul pe termen lung sau de către membrul sau membrii familiei sale împotriva ordinii publice sau securității publice sau de pericolul reprezentat de persoana în cauză. (2) Decizia prevăzută la alineatul (1) nu poate fi justificată de rațiuni economice.		Prevederi UE netranspuse	(Capitolul III – Dreptul de ședere în alte state membre) nu pot fi transpuse în legislația națională a Republicii Moldova, întrucât acestea presupun calitatea de stat membru al Uniunii Europene sau aplicarea acquis-ului UE în acest domeniu. Având în vedere că Republica Moldova nu este stat membru al UE și nu participă la sistemul de recunoaștere mutuală a statutului de rezident pe termen lung între statele membre, aceste dispoziții nu sunt aplicabile. Transpunerea acestor prevederi va deveni posibilă după aderare.
<i>Articolul 18</i> Sănătatea publică (1) Statele membre pot respinge o cerere pentru permis de ședere prezentată de un rezident pe termen lung sau de un membru al familiei acestuia în cazul în care persoana în cauză reprezintă o amenințare pentru sănătatea publică.		Prevederi UE netranspuse	(Capitolul III – Dreptul de ședere în alte state membre) nu pot fi transpuse în legislația națională a Republicii Moldova, întrucât acestea presupun calitatea de stat membru al Uniunii Europene sau aplicarea acquis-ului UE în acest domeniu. Având în vedere că Republica Moldova nu este stat

(2) Singurele boli care pot justifica refuzul de a permite intrarea sau dreptul de ședere pe teritoriul celui de-al doilea stat sunt bolile definite de instrumentele aplicabile ale Organizației Mondiale a Sănătății, precum și alte boli infecțioase sau parazitare contagioase, cu condiția ca acestea să facă, în țara gazdă, obiectul unor dispoziții de protecție a resortisanților naționali. Statele membre nu pot introduce alte dispoziții și practici mai restrictive. (3) Contractarea unor boli după eliberarea primului permis de ședere în cel de-al doilea stat membru nu poate justifica refuzul reînnoirii permisului sau expulzarea de pe teritoriul respectiv. (4) Un stat membru poate solicita persoanelor care fac obiectul prezentei directive să efectueze un examen medical, pentru a se asigura că persoanele în cauză nu suferă de maladiile menționate la alineatul (2). Examenul medical respectiv, care poate fi gratuit, nu poate avea un caracter sistematic.			membru al UE și nu participă la sistemul de recunoaștere mutuală a statutului de rezident pe termen lung între statele membre, aceste dispoziții nu sunt aplicabile. Transpunerea acestor prevederi va deveni posibilă după aderare.
<i>Articolul 19</i> Examinarea cererii și eliberarea permisului de ședere (1) Autoritățile naționale competente dispun de patru luni, de la data depunerii cererii, pentru examinarea acesteia. Dacă cererea nu este însoțită de actele justificative prevăzute la articolele 15 și 16 sau în situații excepționale legate de		Prevederi UE netranspuse	(Capitolul III – Dreptul de ședere în alte state membre) nu pot fi transpuse în legislația națională a Republicii Moldova, întrucât acestea presupun calitatea de stat membru al Uniunii Europene sau aplicarea acquis-ului UE în acest domeniu. Având în vedere că Republica Moldova nu este stat

complexitatea examinării cererii, termenul prevăzut la primul paragraf poate fi prelungit cu o perioadă de cel mult trei luni. În acest caz, autoritățile naționale competente informează pe solicitant cu privire la aceasta. (2) Dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 14, 15 și 16, și sub rezerva dispozițiilor privind ordinea publică, securitatea publică și sănătatea publică prevăzute la articolele 17 și 18, cel de-al doilea stat membru eliberează rezidentului pe termen lung un permis de ședere care se poate reînnoi. Permisul de ședere respectiv poate fi reînnoit, eventual la cerere, la expirarea acestuia. Cel de-al doilea stat membru informează pe primul stat membru cu privire la decizia luată. (3) Cel de-al doilea stat membru eliberează membrilor familiei rezidentului pe termen lung un permis de ședere care se poate reînnoi, pentru aceeași perioadă ca și permisul eliberat pentru rezidentul pe termen lung. ▼M1			membru al UE și nu participă la sistemul de recunoaștere mutuală a statutului de rezident pe termen lung între statele membre, aceste dispoziții nu sunt aplicabile. Transpunerea acestor prevederi va deveni posibilă după aderare.
<i>Articolul 19a</i> Modificarea permiselor de ședere UE de rezident pe termen lung (1) În cazul în care un permis de ședere UE de rezident pe termen lung conține mențiunea prevăzută la articolul 8 alineatul (4) și în care, în conformitate cu instrumentele internaționale relevante sau		Prevederi UE netranspuse	(Capitolul III – Dreptul de ședere în alte state membre) nu pot fi transpuse în legislația națională a Republicii Moldova, întrucât acestea presupun calitatea de stat membru al Uniunii Europene sau aplicarea acquis-ului UE în acest domeniu. Având în vedere că

cu dreptul intern aplicabil, responsabilitatea pentru protecția internațională a rezidentului pe termen lung este transferată unui al doilea stat membru înainte ca respectivul stat membru să elibereze permisul de ședere UE de rezident pe termen lung menționat la articolul 8 alineatul (5), cel de-al doilea stat membru solicită statului membru care a emis permisul de ședere UE de rezident pe termen lung să modifice în consecință mențiunea respectivă. (2) În cazul în care unui rezident pe termen lung i se acordă protecție internațională în al doilea stat membru înainte ca respectivul stat membru să elibereze un permis de ședere UE de rezident pe termen lung menționat la articolul 8 alineatul (5), respectivul stat membru solicită statului membru care a emis permisul de ședere UE de rezident pe termen lung să îl modifice în vederea introducerii mențiunii prevăzute la articolul 8 alineatul (4). (3) Ca urmare a solicitării menționate la alineatele (1) și (2), statul membru care a eliberat permisul UE de rezident pe termen lung eliberează permisul de ședere UE de rezident pe termen lung modificat nu mai târziu de trei luni de la primirea solicitării din partea celui de-al doilea stat membru. <u>▼B</u>			Republica Moldova nu este stat membru al UE și nu participă la sistemul de recunoaștere mutuală a statutului de rezident pe termen lung între statele membre, aceste dispoziții nu sunt aplicabile. Transpunerea acestor prevederi va deveni posibilă după aderare.

<i>Articolul 20</i> Garanții procedurale (1) Orice decizie de respingere a cererii pentru permis de ședere trebuie motivată. Decizia respectivă se notifică resortisantului țării terțe în cauză în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute de legislația internă în materie. Notificarea precizează căile de atac pe care le poate exercita, precum și termenul în care acesta le poate formula. Orice consecință a absenței unei decizii la expirarea termenului prevăzut la articolul 19 alineatul (1) trebuie reglementată de legislația internă a statului membru în cauză. (2) În caz de respingere a cererii pentru permis de ședere, sau dacă permisul nu este reînnoit sau este retras, persoana în cauză are dreptul la o cale de atac jurisdicțională în statul membru în cauză.		Prevederi UE netranspuse	(Capitolul III – Dreptul de ședere în alte state membre) nu pot fi transpuse în legislația națională a Republicii Moldova, întrucât acestea presupun calitatea de stat membru al Uniunii Europene sau aplicarea acquis-ului UE în acest domeniu. Având în vedere că Republica Moldova nu este stat membru al UE și nu participă la sistemul de recunoaștere mutuală a statutului de rezident pe termen lung între statele membre, aceste dispoziții nu sunt aplicabile. Transpunerea acestor prevederi va deveni posibilă după aderare.
<i>Articolul 21</i> Tratamentul acordat în cel de-al doilea stat membru (1) Imediat după obținerea permisului de ședere prevăzut la articolul 19 în cel de-al doilea stat membru, rezidentul pe termen lung beneficiază, în statul membru respectiv, de egalitatea de tratament în domeniile și în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 11.		Prevederi UE netranspuse	(Capitolul III – Dreptul de ședere în alte state membre) nu pot fi transpuse în legislația națională a Republicii Moldova, întrucât acestea presupun calitatea de stat membru al Uniunii Europene sau aplicarea acquis-ului UE în acest domeniu. Având în vedere că Republica Moldova nu este stat membru al UE și nu participă la sistemul de recunoaștere mutuală a statutului de rezident pe termen

(2) Rezidenții pe termen lung au acces la piața muncii în conformitate cu alineatul (1). Statele membre pot prevedea ca persoanele care intră sub incidența articolului 14 alineatul (2) litera (a) să facă obiectul unor restricții în ceea ce privește accesul la activități salariate, altele decât cele pentru care li s-a acordat permisul de ședere, în condițiile prevăzute de legislația internă și pentru o perioadă de cel mult 12 luni. Statele membre pot stabili, în conformitate cu legislația internă, condițiile în care persoanele care intră sub incidența articolului 14 alineatul (2) literele (b) sau (c) pot avea acces la un loc de muncă în calitate de lucrători salariați sau lucrători care desfășoară o activitate independentă. (3) De îndată ce obțin permisul de ședere prevăzut la articolul 19 în cel de-al doilea stat membru, membrii familiei rezidentului pe termen lung beneficiază în statul membru respectiv de drepturile prevăzute la articolul 14 din Directiva 2003/86/CE.			lung între statele membre, aceste dispoziții nu sunt aplicabile. Transpunerea acestor prevederi va deveni posibilă după aderare.
<i>Articolul 22</i> Retragerea permisului de ședere și obligația de readmisie (1) Până în momentul în care resortisantul unei țări terțe obține statutul de rezident pe termen lung, cel de-al doilea stat membru poate decide să refuze reînnoirea permisului de ședere sau să retragă		Prevederi UE netranspuse	(Capitolul III – Dreptul de ședere în alte state membre) nu pot fi transpuse în legislația națională a Republicii Moldova, întrucât acestea presupun calitatea de stat membru al Uniunii Europene sau aplicarea acquis-ului UE în acest domeniu. Având în vedere că

permisul respectiv și să oblige persoana în cauză și pe membrii familiei acesteia, în conformitate cu procedurile din legislația internă, inclusiv de expulzare, prevăzute în legislația internă, să părăsească teritoriul respectiv, în următoarele cazuri: (a) pentru motive privind ordinea publică sau securitatea publică prevăzute la articolul 17; (b) în cazul în care nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 14, 15 și 16; (c) în cazul în care resortisantul unei țări terțe nu mai are reședința legală în statul membru în cauză. (2) Dacă cel de-al doilea stat membru adoptă una din măsurile prevăzute la alineatul (1), primul stat membru readmite imediat, fără formalități, pe rezidentul pe termen lung și pe membrii familiei acestuia. Cel de-al doilea stat membru informează pe primul stat membru cu privire la decizia luată. (3) Până în momentul în care rezidentul țării terțe obține statutul de rezident pe termen lung și fără a aduce atingere obligației de readmisie prevăzută la alineatul (2), cel de-al doilea stat membru poate adopta o decizie de expulzare a persoanei în cauză de pe teritoriul Uniunii, în conformitate cu articolul 12 și cu garanțiile prevăzute la articolul respectiv,			Republica Moldova nu este stat membru al UE și nu participă la sistemul de recunoaștere mutuală a statutului de rezident pe termen lung între statele membre, aceste dispoziții nu sunt aplicabile. Transpunerea acestor prevederi va deveni posibilă după aderare.

pentru motive întemeiate privind ordinea publică sau securitatea publică. În acest caz, dacă adoptă decizia menționată anterior, cel de-al doilea stat membru se consultă cu primul stat membru. În cazul în care cel de-al doilea stat membru adoptă o decizie de expulzare a respectivului resortisant al țării terțe, acesta ia toate măsurile necesare pentru punerea în aplicare efectivă a deciziei respective. În acest caz, cel de-al doilea stat membru furnizează primului stat membru informațiile necesare referitoare la punerea în aplicare a deciziei de expulzare. <u>▼M1</u> (3a) Cu excepția cazului în care protecția internațională a fost retrasă sau a cazului în care persoana se încadrează la una dintre categoriile specificate la articolul 21 alineatul (2) din Directiva 2004/83/CE, alineatul (3) din prezentul articol nu se aplică resortisanților țărilor terțe ale căror permise de ședere UE de rezident pe termen lung eliberate de primul stat membru conțin mențiunea prevăzută la articolul 8 alineatul (4) din prezenta directivă. Prezentul alineat nu aduce atingere articolului 21 alineatul (1) din Directiva 2004/83/CE. <u>▼B</u>			

(4) Deciziile de expulzare nu pot fi însoțite de o interdicție permanentă de ședere în cazurile prevăzute la alineatul (1) literele (b) și (c). (5) Obligația de readmisie prevăzută la alineatul (2) se interpretează fără a aduce atingere posibilității oferite rezidentului pe termen lung și membrilor familiei acestuia de a se stabili într-un al treilea stat membru.			
<i>Articolul 23</i> Dobândirea statului de rezident pe termen lung în cel de-al doilea stat membru (1) La cerere, cel de-al doilea stat membru acordă rezidentului pe termen lung statutul prevăzut la articolul 7, sub rezerva articolelor 3, 4, 5 și 6. Cel de-al doilea stat membru notifică primului stat membru decizia luată. (2) Procedura prevăzută la articolul 7 se aplică depunerii și examinării cererii de dobândire a statutului de rezident pe termen lung în cel de-al doilea stat membru. Articolul 8 se aplică eliberării permisului de ședere. În caz de respingere a cererii, se aplică garanțiile procedurale prevăzute la articolul 10.		Prevederi UE netranspuse	
CAPITOLUL IV DISPOZIȚII FINALE			
<i>Articolul 24</i> Raport și clauză de revizuire		Prevederi UE neaplicabile	

La intervale regulate și pentru prima dată cel mai târziu la 23 ianuarie 2011, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre și propune, după caz, modificările necesare. Propunerile respective de modificări au ca obiect în special articolele 4, 5, 9 și 11, precum și capitolul III.			
<i>Articolul 25</i> Puncte de contact <u>▼M1</u> Statele membre desemnează puncte de contact care au sarcina să primească și să transmită informațiile și documentația menționate la articolele 8, 12, 19, 19a, 22 și 23. <u>▼B</u> Statele membre cooperează în vederea schimbului de informații și de documente prevăzute la primul alineat. <i>Articolul 26</i> Transpunerea Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 23 ianuarie 2006. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale.		Prevederi UE neaplicabile	

Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.			
<i>Articolul 27</i> Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării sale în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>.		Prevederi UE neaplicabile	
<i>Articolul 28</i> Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.		Prevederi UE neaplicabile	

TABELUL DE CONCORDANȚĂ

1	Directiva 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente, CELEX: 32004L0081 Jurnalul Oficial L 261 din 06.08.2004, p. 19-23			
2	Proiectul de lege privind admitia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova			
3	Transpunere parțială			
4	Ministerul Afacerilor Interne			
5	16.06.2025			
Actul Uniunii Europene		Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6		7	8	9
CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE Articolul 1 Obiectul Prezenta directivă are ca obiect definirea condițiilor de acordare a permiselor de ședere cu durată limitată, în funcție de durata procedurii interne aplicabile, resortisanților țărilor terțe care cooperează în combaterea traficului de persoane sau facilitării imigrației ilegale.		Articolul 1. Obiectul și scopul legii (1) Prezenta lege reglementează admitia și șederea străinilor pe teritoriul Republicii Moldova, prestarea serviciilor publice de acordare și prelungire a dreptului de ședere, recunoașterea statutului de apatrid, eliberarea actelor de identitate acestora, măsuri specifice de evidență a imigrației și stipulează măsuri de constrângere în caz de nerespectare a regimului de ședere, în conformitate cu obligațiile asumate de Republica	Compatibil	Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane publicată la 09-12-2005 în Monitorul Oficial nr. 164-167 art. 812 modificată prin LP256 din 17.08.23, MO341-342/06.09.23 art.603; în vigoare 01.01.24

	Moldova prin tratatele internaționale la care este parte. (2) Prezenta lege are drept scop asigurarea unui cadru juridic coerent și clar asupra admisiei, șederii supravegherii și evidenței străinilor pe teritoriul Republicii Moldova. Articolul 31. Tipurile dreptului de ședere temporară (1) Pentru o ședere mai mare de 90 de zile, străinul are obligația să obțină drept de ședere temporară pe teritoriul Republicii Moldova. (2) Dreptul de ședere temporară se acordă în următoarele scopuri: o) protecția victimelor traficului de ființe umane; p) protecția victimelor violenței în familie;		
Articolul 2 Definiții În sensul prezentei directive: (a) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 17 alineatul (1) din tratat;	Articolul 3. Noțiuni principale <i>străin</i> – persoană care nu deține cetățenia Republicii Moldova sau care este apatrid;	Compatibil	Proiectul de lege se referă la străini, în sensul de „resortisanți ai unei țări terțe”. Prevederile date sunt transpuse art.1, alin. (3) al Legii nr.257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sânt exonerați de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova.
(b) „facilitare a imigrației ilegale” se referă la cazuri precum cele		Compatibil	Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane publicată

menționate la articolul 1 și i articolul 2 din Directiva 2002/90/CE; (c) „traficul de ființe umane” se referă la cazuri precum cele menționate la articolul 1, articolul 2 și i articolul 3 din Decizia cadru 2002/629/JAI;			la 09-12-2005 în Monitorul Oficial nr. 164-167 art. 812 modificată prin LP256 din 17.08.23, MO341-342/06.09.23 art.603; în vigoare 01.01.24
(d) „măsură de executare a unei decizii de îndepărtare” înseamnă orice măsură luată de un stat membru în scopul executării deciziei luate de autoritățile competente care dispune îndepărtarea unui resortisant al unei țări terțe;		Prevederi UE netranspuse	Prevederile respective vor fi transpuse în Hotărârea de Guvern cu privire la punerea în aplicarea a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.
(e) „permis de ședere” înseamnă orice autorizație eliberată de un stat membru care permite unui resortisant al unei țări terțe care îndeplinește condițiile menționate în prezenta directivă să rezideze legal pe teritoriul său;	<i>carte de rezidență</i> – act de identitate eliberat străinilor cărora li s-a acordat drept de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, persoanelor cărora li s-a recunoscut statutul de apatrid sau de refugiat, precum și persoanelor cărora li s-a acordat protecție umanitară în conformitate cu actele normative. Art. 111 alin.(1) lit.a) <i>carte de rezidență</i> – străinului căruia i s-a acordat/prelungit dreptul de ședere temporară, dreptul de ședere permanentă sau i s-a recunoscut statutul de	Compatibil	Norma proiectului reglementează statut juridic al străinului prin document denumit „carte de rezidență”. Acest tip de document nu permite mobilitatea pe teritoriul statelor member UE în sensul directive, doar pe teritoriul RM. „Carte de rezidență” – termen echivalent cu „permis de ședere” din Directivă. În proiect, se va utiliza termenul „Carte de rezidență” cu sens echivalent celui de „permis de ședere”, în conformitate cu cadrul normativ național. Această denumire nu afectează conținutul juridic al dreptului de ședere reglementat de Directivă.

	apatrid, în condițiile prezentei legi. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului pe teritoriul Republicii Moldova;		
(f) „minor neînsoțit” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe în vârstă de mai puțin de optsprezece ani, care intră pe teritoriul unui stat membru fără a fi însoțit de un adult responsabil de acesta prin lege sau cutumă, atâta timp cât nu se află efectiv în întreținerea unei astfel de persoane, sau orice persoană minoră care este lăsată singură după ce intră pe teritoriul unui stat membru.	<i>copil neînsoțit</i> – străin cu vârsta sub 18 ani care intră/a intrat sau care a fost lăsat pe teritoriul Republicii Moldova fără a fi însoțit de o persoană adultă care să fie responsabilă de acesta prin lege și atât timp cât nu este luat efectiv în îngrijire de o astfel de persoană;	Compatibil	
Articolul 3 Domeniul de aplicare			
(1) Statele membre aplică prezenta directivă resortisanților țărilor terțe care sunt sau au fost victime ale unor infracțiuni de trafic de ființe umane, chiar în cazul în care au intrat în mod ilegal pe teritoriul statelor membre.	Articolul 31. Tipurile dreptului de ședere temporară (1) Pentru o ședere mai mare de 90 de zile, străinul are obligația să obțină drept de ședere temporară pe teritoriul Republicii Moldova. (2) Dreptul de ședere temporară se acordă în următoarele scopuri: o) protecția victimelor traficului de ființe umane; p) protecția victimelor violenței în familie;	Compatibil	Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane publicată la 09-12-2005 în Monitorul Oficial nr. 164-167 art. 812 modificată prin LP256 din 17.08.23, MO341-342/06.09.23 art.603; în vigoare 01.01.24

(2) Statele membre pot aplica prezenta directivă resortisanților țărilor terțe care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale		Prevederi UE opționale	Prevedere care nu constituie în mod obligatoriu obiect al armonizării legislative
(3) Prezenta directivă se aplică resortisanților țărilor terțe în cauză care au atins vârsta majoratului astfel cum este definită de legislația statului membru în cauză.		Compatibil	Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane publicată la 09-12-2005 în Monitorul Oficial nr. 164-167 art. 812 modificată prin LP256 din 17.08.23, MO341-342/06.09.23 art.603; în vigoare 01.01.24
Prin derogare, statele membre pot decide să aplice prezenta directivă persoanelor minore în condițiile menționate de legislația lor internă.		Compatibil	Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane publicată la 09-12-2005 în Monitorul Oficial nr. 164-167 art. 812 modificată prin LP256 din 17.08.23, MO341-342/06.09.23 art.603; în vigoare 01.01.24 Prevedere care nu constituie în mod obligatoriu obiect al armonizării legislative
Articolul 4 Dispoziții mai favorabile Prezenta directivă nu împiedică statele membre să adopte sau să mențină dispoziții mai favorabile persoanelor vizate de prezenta directivă.		Prevedere UE opțională	Acest articol stabilește raportul dintre directivă și alte reglementări de la nivelul Uniunii Europene sau al statelor membre, contribuind la înțelegerea acesteia, însă nu face obiectul transpunerii. Pentru transpunerea corectă a directivei este suficient ca să se țină seama de ordinea de prioritate stabilită la acest articol, acolo unde este cazul.
CAPITOLUL II PROCEDURA DE ELIBERARE A PERMISULUI DE ȘEDERE			
Articolul 5 Informarea resortisanților țărilor terțe în cauză În cazul în care autoritățile competente ale unui stat membru consideră că un resortisant al unei țări terțe poate intra în sfera de aplicare a prezentei directive, acestea informează persoana în		Compatibil	Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane publicată la 09-12-2005 în Monitorul Oficial nr. 164-167 art. 812 modificată prin LP256 din 17.08.23, MO341-342/06.09.23 art.603; în vigoare 01.01.24

cauză cu privire la posibilitățile oferite de directiva respectivă.			
Statele membre pot decide dacă o astfel de informație poate fi furnizată și de o organizație neguvernamentală sau de o asociație desemnată în acest scop de statul membru respectiv.		Prevederi UE opționale	Prevedere care nu constituie în mod obligatoriu obiect al armonizării legislative

Articolul 6 Perioada de gândire (1) Statele membre garantează că resortisanții țărilor terțe în cauză beneficiază de o perioadă de gândire care să le permită recuperarea și să se sustragă influenței autorilor infracțiunilor, astfel încât să poată decide în deplină cunoștință de cauză dacă să coopereze sau nu cu autoritățile competente. Durata și începutul perioadei menționate la primul paragraf se stabilesc în conformitate cu legislația internă. (2) În timpul perioadei de gândire și până la pronunțarea autorităților competente, resortisanții țărilor terțe în cauză au acces la tratamentul prevăzut la articolul 7 și nici o măsură de îndepărtare nu poate fi executată împotriva acestora. (3) Perioada de gândire nu conferă un drept de ședere în temeiul prezentei directive. (4) Statul membru poate pune capăt oricând perioadei de gândire în cazul în care autoritățile competente stabilesc că persoana în cauză a intrat din nou în legătură în mod activ, voluntar și din proprie inițiativă cu autorii infracțiunilor menționate la articolul 2 literele (b) și (c) sau din motive privind ordinea publică și protecția siguranței interne.		Compatibil	Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane publicată la 09-12-2005 în Monitorul Oficial nr. 164-167 art. 812 modificată prin LP256 din 17.08.23, MO341-342/06.09.23 art.603; în vigoare 01.01.24

Articolul 7 Tratatul acordat înainte de eliberarea permisului de ședere (1) Statele membre garantează resortisanților țărilor terțe în cauză, care nu dispun de resurse suficiente, condiții de viață în măsură să le asigure subzistența, precum și acces la îngrijiri medicale de urgență. Acestea satisfac nevoile speciale ale persoanelor cele mai vulnerabile, inclusiv, în funcție de situație și în cazul în care legislația internă prevede acest lucru, prin acordarea de asistență psihologică. (2) În aplicarea prezentei directive, statele membre țin seama în mod corespunzător de nevoile privind siguranța și protecția resortisanților țărilor terțe în cauză, în conformitate cu legislația internă. (3) În funcție de situație, statele membre acordă asistență lingvistică resortisanților țărilor terțe în cauză. (4) Statele membre pot acorda asistență juridică gratuită resortisanților țărilor terțe în cauză, în condițiile menționate în legislația internă, cu condiția să fie prevăzută o astfel de asistență.		Compatibil	Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane publicată la 09-12-2005 în Monitorul Oficial nr. 164-167 art. 812 modificată prin LP256 din 17.08.23, MO341-342/06.09.23 art.603; în vigoare 01.01.24
Articolul 8 Eliberarea și reînnoirea permisului de ședere	Articolul 95. Condiții speciale privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru victimele traficului de ființe umane	Compatibil	Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane publicată la 09-12-2005 în Monitorul Oficial nr. 164-167 art. 812 modificată prin LP256 din 17.08.23, MO341-342/06.09.23 art.603; în vigoare 01.01.24

(1) La expirarea perioadei de gândire sau înainte de expirarea perioadei respective, în cazul în care autoritățile competente consideră că resortisantul țării terțe în cauză îndeplinește criteriul prevăzut la litera (b), statul membru examinează: (a) dacă este oportună prelungirea șederii persoanei respective pe teritoriul său în scopul anchetei sau procedurii judiciare și (b) dacă persoana interesată manifestă voința clară de a coopera și (c) dacă a rupt orice legătură cu presupușii autori ai faptelor ce pot fi considerate drept una dintre infracțiunile menționate la articolul 2 literele (b) și (c).	Articolul 95. Condiții speciale privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru victimele traficului de ființe umane (1) Prin derogare de la prevederile art. 32, se acordă/prelungeste dreptul de ședere temporară pe o perioadă de până la 6 luni, la cererea organului de urmărire penală, străinului care este sau care a fost victimă a traficului de ființe umane, inclusiv în cazul în care acesta a intrat în mod ilegal pe teritoriul țării, dacă acesta întrunește cumulativ următoarele condiții: a) străinul manifestă o voință clară de a coopera cu autoritățile competente la identificarea și tragerea la răspundere penală a participanților la săvârșirea infracțiunii a cărei victimă este; b) străinul a încetat orice forme de relații cu persoanele suspectate de comiterea infracțiunii a cărei victimă este; c) șederea pe teritoriul țării a străinului este necesară	Compatibil	

	pentru buna desfășurare a procesului penal; d) străinul nu prezintă pericol pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică. (2) Cererea de acordare/prelungire a dreptului de ședere temporară este însoțită de: a) ordonanța organului de urmărire penală privind recunoașterea străinului în calitate de parte vătămată; b) documentul de călătorie sau orice alt document care confirmă identitatea străinului, iar în cazul în care acestea lipsesc – o declarație pe propria răspundere în care va menționa datele sale de identitate; c) confirmarea adresei de reședință temporară pe teritoriul Republicii Moldova. (3) La expirarea dreptului de ședere acordat/prelungit victimei traficului de ființe umane, străinul este obligat să părăsească teritoriul Republicii Moldova. Articolul 96. Condiții speciale privind prelungirea dreptului de ședere temporară pentru victimele violenței în familie		

	(1) Prin derogare de la art. 32, se prelungește dreptul de ședere temporară pe o perioadă de până la 6 luni, la cerere străinului care este sau care a fost victimă a violenței în familie, dacă acesta întrunește cumulativ următoarele condiții: a) are drept de ședere temporară pe teritoriul Republicii Moldova; b) străinul nu prezintă pericol pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică; c) se prezintă dovada care confirmă statutul de victimă a violenței în familie; d) șederea pe teritoriul țării a străinului este necesară pentru buna desfășurare a procesului în instanța de judecată sau în fața altei autorități abilitate. (2) Cererea de prelungire a dreptului de ședere temporară este însoțită de următoarele documente: a) ordonanța organului de urmărire penală de recunoașterea străinului în calitate de parte vătămată sau ordonanța de protecție a victimei violenței în familie eliberată pe numele acestuia; b) documentul de călătorie	

	sau orice alt document care confirmă identitatea străinului; c) confirmarea privind adresa de reședință temporară a străinului în Republica Moldova. (3) La expirarea dreptului de ședere prelungit victimei violenței în familie, străinul este obligat să părăsească teritoriul Republicii Moldova		
(2) Fără a aduce atingere motivelor privind ordinea publică și protecția siguranței interne, eliberarea permisului de ședere necesită respectarea condițiilor menționate la alineatul (1).	Articolul 95. Condiții speciale privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru victimele traficului de ființe umane (2) Prin derogare de la prevederile art. 32, se acordă/prelungeste dreptul de ședere temporară pe o perioadă de până la 6 luni, la cererea organului de urmărire penală, străinului care este sau care a fost victimă a traficului de ființe umane, inclusiv în cazul în care acesta a intrat în mod ilegal pe teritoriul țării, dacă acesta întrunește cumulativ următoarele condiții: d) străinul nu prezintă pericol pentru securitatea națională,	Compatibil	

	ordinea și securitatea publică.		
(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor privind retragerea permisului menționate la articolul 14, permisul de ședere este valabil pe o perioadă de cel puțin șase luni. Acesta poate fi reînnoit în cazul în care condițiile menționate la alineatul (2) din prezentul articol continuă să fie îndeplinite.	Articolul 95. Condiții speciale privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru victimele traficului de ființe umane Prin derogare de la prevederile art. 32, se acordă/prelungeste dreptul de ședere temporară pe o perioadă de până la 6 luni, la cererea organului de urmărire penală, străinului care este sau care a fost victimă a traficului de ființe umane, inclusiv în cazul în care acesta a intrat în mod ilegal pe teritoriul țării, dacă acesta întrunește cumulativ următoarele condiții: (2) Cererea de acordare/prelungire a dreptului de ședere temporară este însoțită de: d) ordonanța organului de urmărire penală privind recunoașterea străinului în calitate de parte vătămată; e) documentul de călătorie sau orice alt document care confirmă	Compatibil	

	identitatea străinului, iar în cazul în care acestea lipsesc – o declarație pe propria răspundere în care va menționa datele sale de identitate; f) confirmarea adresei de reședință temporară pe teritoriul Republicii Moldova.		
CAPITOLUL III TRATAMENTUL ACORDAT TITULARULUI UNUI PERMIS DE ȘEDERE			
Articolul 9 Tratamentul acordat după eliberarea permisului de ședere (1) Statele membre garantează titularului unui permis de ședere care nu dispune de resurse suficiente un tratament cel puțin echivalent cu cel prevăzut la articolul 7. (2) Statele membre acordă asistența medicală necesară sau orice alt tip de asistență resortisanților țărilor terțe care nu dispun de resurse suficiente și care au nevoi speciale, în special femeilor însărcinate, persoanelor cu handicap sau victimelor unor violențe sexuale sau de orice alt fel și, în ipoteza în care statele membre au recurs la posibilitatea prevăzută la articolul 3 alineatul (3), minorilor.		Compatibil	Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane publicată la 09-12-2005 în Monitorul Oficial nr. 164-167 art. 812 modificată prin LP256 din 17.08.23, MO341-342/06.09.23 art.603; în vigoare 01.01.24
Articolul 10 Minorii	Articolul 97. Condiții speciale privind	Compatibil	Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane publicată

În cazul în care statele membre recurg la posibilitatea prevăzută la articolul 3 alineatul (3), se aplică dispozițiile următoare: (a) în scopul aplicării prezentei directive, statele membre au în vedere în mod corespunzător interesul superior al copilului. Ele urmăresc ca procedura să fie adecvată, luându-se în considerare vârsta și gradul de maturitate ale copilului. În mod special, statele membre pot prelungi durata perioadei de gândire, în cazul în care estimează că este în interesul copilului; (b) statele membre garantează minorului accesul la sistemul de învățământ în aceleași condiții ca și propriilor cetățeni. Statele membre pot prevedea ca accesul respectiv să se limiteze la învățământul public; (c) în cazul în care resortisantul țării terțe este un minor neînsoțit, statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru a stabili identitatea și cetățenia copilului și faptul că nu este însoțit. Statele membre iau toate măsurile pentru a-i regăsi cât mai repede posibil familia și adoptă dispozițiile necesare în cel mai scurt termen pentru a asigura reprezentarea juridică a acestuia,	acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară pentru copii neînsoțiți (1) Prin derogare de la prevederile art. 32, se acordă/prelungeste dreptul de ședere temporară copilului neînsoțit, pentru o perioadă de până la 1 an, la cererea reprezentantului legal, însoțită de următoarele documente: a) documentul de călătorie sau orice alt document care confirmă identitatea copilului neînsoțit, iar în cazul în care acestea lipsesc – o declarație în care se menționează datele cu caracter personal ale copilului neînsoțit; b) consimțământul pentru prelucrarea datelor cu caracter personal; c) actul de desemnare a reprezentantului legal, emis de autoritatea competentă (autoritatea tutelară teritorială sau instanța de judecată); d) actul de evaluare inițială a copilului aflat în situație de risc, întocmit de autoritatea tutelară locală. (2) În situații excepționale și temeinic		la 09-12-2005 în Monitorul Oficial nr. 164-167 art. 812 modificată prin LP256 din 17.08.23, MO341-342/06.09.23 art.603; în vigoare 01.01.24 Continuitatea transpunerii se va asigura prin hotărârea de Guvern de implementare a legii.

inclusiv, în funcție de situație, în cadrul procedurii penale, în conformitate cu legislația națională.	justificate, atunci când nu este desemnat reprezentant legal al copilului, conform legii, cererea poate fi înaintată de către Avocatul Poporului pentru drepturile copilului, cu respectarea prevederilor alin. (1) lit. a) și d). În acest caz, se acordă drept de ședere temporară care expiră până la desemnarea reprezentantului legal al copilului neînsoțit.		
Articolul 11 Munca, formarea profesională și învățământul	Articolul 4. Drepturile străinilor aflați în Republica Moldova (1) Străinii aflați în Republica Moldova beneficiază de egalitate de tratament și de aceleași drepturi și libertăți ca și cetățenii Republicii Moldova, garantate de Constituția Republicii Moldova și de alte legi, precum și de drepturile prevăzute în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu excepțiile stabilite de legislație. În Republica Moldova străinii sunt egali în fața legii, indiferent de sex, rasă, origine etnică, limbă, statut social, convingeri,	Transpus	Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane publicată la 09-12-2005 în Monitorul Oficial nr. 164-167 art. 812 modificată prin LP256 din 17.08.23, MO341-342/06.09.23 art.603; în vigoare 01.01.24

	opinii sau orice alt criteriu.		
(1) Statele membre definesc reglementările potrivit cărora beneficiarul unui permis de ședere este autorizat să acceadă la piața muncii, la formare profesională și la învățământ.	Articolul 4. Drepturile străinilor aflați în Republica Moldova	Parțial compatibil	Recunoașterea și echivalarea actelor de studii obținute în instituții de învățământ din străinătate se realizează în conformitate cu art. I I și art. 18, pct. 9 din Codul educației al Republicii Moldova nr. 152/2014, precum și cu Ordinul MEC 1702/2019 cu privire la aprobarea Regulamentului privind recunoașterea actelor de studii și a calificărilor obținute în străinătate
Accesul respectiv este limitat la durata permisului de ședere	Articolul 6. Obligațiile străinilor (1) Străinii aflați pe teritoriul Republicii Moldova sunt obligați să respecte scopul pentru care li s-a acordat dreptul de intrare și, după caz, dreptul de ședere pe teritoriul țării, de asemenea să părăsească teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului de ședere acordat.	Compatibil	
(2) Condițiile și procedurile de autorizare a accesului la piața muncii, la formare profesională și la învățământ sunt stabilite de autoritățile competente, în conformitate cu legislația internă.			

Articolul 12 Programe sau proiecte destinate resortisanților țărilor terțe în cauză (1) Resortisanții țărilor terțe în cauză au dreptul de a accede la programele și proiectele existente prevăzute de statele membre sau de organizații neguvernamentale sau asociații care au încheiat acorduri speciale cu statele membre, al căror obiectiv este întoarcerea resortisanților respectivi la o viață socială normală, inclusiv, în funcție de situație, la cursuri concepute pentru ameliorarea competențelor lor profesionale sau pregătirea întoarcerii lor asistate în țara lor de origine. Statele membre pot prevedea programe sau proiecte specifice pentru resortisanții țărilor terțe în cauză. (2) Atunci când un stat membru decide să instituie și să pună în aplicare programele sau proiectele menționate la alineatul (1), acesta poate condiționa eliberarea permisului de ședere sau reînnoirea acestuia de participarea la programele sau proiectele menționate anterior.		Compatibil	Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane publicată la 09-12-2005 în Monitorul Oficial nr. 164-167 art. 812 modificată prin LP256 din 17.08.23, MO341-342/06.09.23 art.603; în vigoare 01.01.24
CAPITOLUL IV REFUZUL DE REÎNNOIRE ȘI RETRAGEREA PERMISULUI DE ȘEDERE			
Articolul 13 Refuzul de reînnoire a permisului de ședere		Compatibil	
(1) Permisul de ședere eliberat în temeiul prezentei directive nu se reînnoiește în cazul în care nu mai			

sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 8 alineatul (2) sau în cazul în care o decizie adoptată de autoritățile competente a pus capăt procedurii respective.			
(2) La expirarea permisului de ședere eliberat în temeiul prezentei directive se aplică dreptul comun pentru străini.			
Articolul 14 Retragera permisului de ședere Permisul de ședere poate fi oricând retras, în cazul în care condițiile de eliberare nu mai sunt îndeplinite. În mod special, permisul de ședere poate fi retras în următoarele cazuri: (a) în cazul în care beneficiarul a reluat în mod activ, voluntar și din proprie inițiativă legătura cu presupusii autori ai infracțiunilor menționate la articolul 2 literele (b) și (c) sau (b) în cazul în care autoritatea competentă consideră cooperarea victimei ca fiind frauduloasă sau plângerea acesteia ca fiind frauduloasă sau nefondată sau (c) din motive privind ordinea publică și protecția siguranței interne sau (d) în cazul în care victima încetează să coopereze sau	Articolul 116. Revocarea dreptului de ședere temporară și permanentă (1) Dreptul de ședere temporară pentru victimele traficului de ființe umane se revocă în cazul constatării oricăreia dintre următoarele situații: a) victima, din proprie inițiativă, a reluat și întreține legături cu persoanele suspectate de comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane; b) cooperarea victimei este considerată frauduloasă, sau plângerea formulată este constatată ca fiind nefondată ori vădit falsă de către autoritățile competente; c) prezența victimei pe teritoriul Republicii Moldova constituie un pericol pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică;	Compatibil	

(e) în cazul în care autoritățile competente decid întreruperea procedurii.	d) victima a încetat, fără justificare, cooperarea cu autoritățile în cadrul procesului penal; e) intervine oricare dintre circumstanțele prevăzute la art. 275 din Codul de procedură penală nr. 122/2003. (2) Dreptul de ședere temporară pentru victimele violenței în familie se revocă în următoarele situații: a) victima a încetat, fără justificare, cooperarea cu autoritățile în cadrul procesului penal ; b) intervine oricare dintre circumstanțele prevăzute la art. 275 din Codul de procedură penală nr. 122/2003. (3) Inspectoratul General pentru Migrație revocă, prin decizie motivată, dreptul de ședere permanentă în Republica Moldova în cazul în care: a) străinul emigrează din țară pentru a-și stabili domiciliul pe teritoriul unui alt stat sau în cazul obținerii unui drept de ședere permanentă pe teritoriul unui alt stat; b) străinul este absent		

	de pe teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă de 12 luni consecutive, cu excepția cazurilor în care absența se datorează unor motive justificate, precum starea de sănătate sau obligațiile profesionale ori familiale. (4) Decizia privind revocarea dreptului de ședere temporară/permanentă nu produce efecte retroactive și se aduce la cunoștință străinului care se află pe teritoriul Republicii Moldova de către Inspectoratul General pentru Migrație, în termen de 3 zile lucrătoare de la emitere.		
CAPITOLUL V DISPOZIȚII FINALE			
Articolul 15 Clauză de salvagardare Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere reglementărilor interne specifice privind protecția victimelor și a martorilor.		Prevederi UE neaplicabile	Dispozițiile finale și tranzitorii nu constituie în mod obligatoriu obiect al armonizării legislative respectiv transpunere nu este necesară.
Articolul 16 Raport (1) Până la 6 august 2008, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre și propune modificările necesare. Statele membre transmit Comisiei toate		Prevederi UE neaplicabile	

informațiile relevante în vederea elaborării raportului respectiv.			
(2) După prezentarea raportului menționat la alineatul (1), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, cel puțin la fiecare trei ani, un raport cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 17 Transpunere Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive înainte de 6 august 2006. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.		Prevederi UE neaplicabile	
Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 18 Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării sale în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 19 Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.		Prevederi UE neaplicabile	

TABELUL DE CONCORDANȚĂ

1	Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală. CELEX: 32008L0115 Jurnalul Oficial L 348, 24.12.2008, p. 98–107			
2	Proiectul de lege privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.			
3	Parțial compatibil			
4	Ministerul Afacerilor Interne			
5	16.06.2025			
Actul Uniunii Europene		Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile
6		7	8	9
CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE				
Articolul 1 Obiectul Prezenta directivă stabilește standarde și proceduri comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, în conformitate cu drepturile fundamentale ca principii generale ale dreptului comunitar precum și cu dreptul internațional, inclusiv obligațiile în materie de protecție a refugiaților și de drepturi ale omului.		Articolul 1. Obiectul și scopul legii (1) Prezenta lege reglementează admisia și șederea străinilor pe teritoriul Republicii Moldova, prestarea serviciilor publice de acordare și prelungire a dreptului de ședere, recunoașterea statutului de apatrid, eliberarea actelor de identitate acestora, măsuri specifice de evidență a imigrației și stipulează măsuri de constrângere în caz de nerespectare a regimului de ședere, în conformitate cu obligațiile asumate de Republica Moldova prin tratatele internaționale la care este parte. (2) Prezenta lege are drept scop asigurarea unui cadru juridic coerent și clar asupra admisiei,	Prevederi UE neaplicabile	Acest articol cuprinde clarificări cu privire la obiectul de reglementare al directivei, care, chiar dacă sunt utile pentru înțelegerea acesteia, nu pot face obiectul transpunerii.

	șederii supravegherii și evidenței străinilor pe teritoriul Republicii Moldova.		
Articolul 2 Domeniul de aplicare			
(1) Prezenta directivă se aplică resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru.	Articolul 1. Obiectul și scopul legii (1) Prezenta lege reglementează admisia și șederea străinilor pe teritoriul Republicii Moldova, prestarea serviciilor publice de acordare și prelungire a dreptului de ședere, recunoașterea statutului de apatrid, eliberarea actelor de identitate acestora, măsuri specifice de evidență a imigrației și stipulează măsuri de constrângere în caz de nerespectare a regimului de ședere, în conformitate cu obligațiile asumate de Republica Moldova prin tratatele internaționale la care este parte. (2) Prezenta lege are drept scop asigurarea unui cadru juridic coerent și clar asupra admisiei, șederii supravegherii și evidenței străinilor pe teritoriul Republicii Moldova.	Prevederi UE neaplicabile	Acest articol cuprinde clarificări cu privire la obiectul de reglementare al directivei, care, chiar dacă sunt utile pentru înțelegerea acesteia, nu pot face obiectul transpunerii.
(2) Statele membre pot decide să nu aplice prezenta directivă resortisanților țărilor terțe care: (a) fac obiectul unui refuz de intrare, în conformitate cu articolul 13 din Codul Frontierelor		Prevedere UE netranspusă	Suplimentar, prevederi adiționale vor fi transpuse în Hotărârea de Guvern cu privire la punerea în aplicarea a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.

Schengen, sau care sunt reținuți sau prinși de către autoritățile competente în cazul unei treceri ilegale pe cale terestră, maritimă sau aeriană a frontierei externe a unui stat membru și care nu au obținut ulterior o autorizație sau un drept de ședere în statul membru respectiv; (b) fac obiectul returnării ca sancțiune de drept penal sau ca urmare a unei sancțiuni de drept penal, în conformitate cu dreptul intern, sau fac obiectul unor proceduri de extrădare.			
(3) Prezenta directivă nu se aplică persoanelor care beneficiază de dreptul comunitar la libera circulație astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (5) din Codul Frontierelor Schengen.	Articolul 2. Domeniul de aplicare (1) Prevederile prezentei legi nu se aplică următoarelor categorii de străini: cetățenii unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene sau a statelor semnatare a Acordului Schengen, inclusiv membrii familiilor acestora, care își exercită dreptul la libera circulație.	Compatibil	
Articolul 3 Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:	Articolul 3 noțiuni principale În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:	compatibil	
1. „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu	Articolul 3. Noțiuni principale <i>străin</i> – persoană care nu deține	Compatibil	Proiectul de lege se referă la străini, în sensul de „resortisanți ai unei țări terțe”.

este cetățean al Uniunii în sensul articolului 17 alineatul (1) din tratat și nu beneficiază de dreptul comunitar la liberă circulație astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (5) din Codul Frontierelor Schengen;	cetățenia Republicii Moldova sau care este apatrid; Art. 2 – Domneiu de aplicare. Prevederile prezentei legi nu se aplică următoarelor categorii de străini: g) cetățenii unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene sau a statelor semnatare a Acordului Schengen, inclusiv membrii familiilor acestora, care își exercită dreptul la liberă circulație.		Prevederile date sunt transpuse art.1, alin. (3) al Legii nr.257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sânt exonați de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova.
2. „ședere ilegală” înseamnă prezența pe teritoriul unui stat membru a unui resortisant al unei țări terțe, care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare, astfel cum sunt stabilite la articolul 5 din Codul Frontierelor Schengen, sau alte condiții de intrare, ședere sau reședință în acel stat membru;	<i>ședere ilegală</i> – prezență pe teritoriul Republicii Moldova a străinului care nu îndeplinește sau nu se încadrează în condițiile de admisie sau șederea în Republica Moldova;	Compatibil	
3. „returnare” înseamnă procesul de întoarcere a unui resortisant al unei țări terțe – fie prin respectarea voluntară a unei obligații de returnare, fie prin aplicarea forțată a acesteia – în: — țara de origine, sau — o țară de tranzit în conformitate cu acordurile comunitare sau bilaterale de readmisie sau alte acorduri, sau — o altă țară terță, în	<i>returnare</i> – proces de întoarcere voluntară sau sub escortă a unui străin într-o țară terță, respectiv țara de origine, țara de tranzit stabilită potrivit acordurilor la care Republica Moldova este parte sau altă țară terță în care străinul decide să se întoarcă și în care acesta este acceptat	compatibil	

care resortisantul în cauză al unei țări terțe decide în mod voluntar să se întoarcă și în care acesta va fi acceptat;			
4. „decizie de returnare” înseamnă decizia sau orice alt act de natură administrativă sau judiciară prin care șederea unui resortisant al unei țări terțe este stabilită sau declarată ca fiind ilegală și prin care se impune sau se stabilește obligația de returnare;	<i>decizie de returnare</i> – act administrativ al Inspectoratului General pentru Migrație prin care șederea unui străin este declarată ca fiind ilegală și care impune obligația de părăsire a teritoriului Republicii Moldova, cu stabilirea interdicției de intrare în țară, după caz	Compatibil	
5. „îndepărtare” înseamnă executarea obligației de returnare, respectiv transportul fizic în afara statului membru;	<i>îndepărtarea sub escortă</i> – însoțire a străinului de către funcționarii publici cu statut special din cadrul Inspectoratului General pentru Migrație până la punctul de trecere a frontierei de stat deschis traficului internațional ori până în țara de origine, de tranzit sau de destinație	Compatibil	
6. „interdicția de intrare” înseamnă decizia sau orice alt act de natură administrativă sau judiciară care interzice intrarea și șederea pe teritoriul statelor membre pentru o anumită perioadă și care însoțește o decizie de returnare;	<i>interdicție de intrare</i> – decizie sau orice alt act de natură administrativă sau judiciară prin care se interzice intrarea și șederea străinului pe teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă determinată	Compatibil	
7. „riscul sustragerii” înseamnă existența unor motive într-un caz	<i>risc de sustragere</i> – existența unor motive într-un caz particular care se	Compatibil	

particular care se bazează pe criterii obiective, definite prin legislație, care justifică presupunerea că un resortisant al unei țări terțe care face obiectul unei proceduri de returnare se poate sustrage acesteia	bazează pe criterii obiective, definite prin legislație, care justifică presupunerea că un străin care face obiectul unei măsuri de returnare se poate eschiva de la aceasta		
8. „reîntoarcerea voluntară” înseamnă îndeplinirea obligației de returnare în termenul prevăzut în acest scop în decizia de returnare;	<i>reîntoarcere voluntară</i> – îndeplinire a obligației de returnare în termenul prevăzut în acest scop în decizia de returnare	Compatibil	
9. „persoane vulnerabile” înseamnă minori, minori neînsoțiți, persoane cu handicap, persoane în vârstă, femei gravide, părinți singuri cu copii minori și persoane care au fost supuse torturii, violului și altor forme grave de violență psihică, fizică sau sexuală.	<i>copil neînsoțit</i> – străin cu vârsta sub 18 ani care intră/a intrat sau care a fost lăsat pe teritoriul Republicii Moldova fără a fi însoțit de o persoană adultă care să fie responsabilă de acesta prin lege și atât timp cât nu este luat efectiv în îngrijire de o astfel de persoană;	parțial compatibil	Restul noțiunilor pe categorii de persoane vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
Articolul 4 Dispoziții mai favorabile	Articolul 4. Drepturile străinilor aflați în Republica Moldova Străinii aflați în Republica Moldova beneficiază de egalitate de tratament și de aceleași drepturi și libertăți ca și cetățenii Republicii Moldova, garantate de Constituția Republicii Moldova și de alte legi, precum și de drepturile prevăzute în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu excepțiile stabilite de legislație. În Republica Moldova străinii sunt egali în fața legii, indiferent de sex, rasă, origine etnică,	Prevedere UE opțională	Acest articol stabilește raportul dintre directivă și alte reglementări de la nivelul Uniunii Europene sau al statelor membre, contribuind la înțelegerea acesteia, însă nu face obiectul transpunerii. Pentru transpunerea corectă a directivei este suficient ca să se țină seama de ordinea de prioritate stabilită la acest articol, acolo unde este cazul.

	limbă, statut social, convingeri, opinii sau orice alt criteriu.		
(1) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor mai favorabile cuprinse în: (a) acorduri bilaterale sau multilaterale încheiate între Comunitate sau Comunitate și statele sale membre și una sau mai multe țări terțe; (b) acorduri bilaterale sau multilaterale între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe.	Articolul 60. Îndepărtarea în baza acordurilor de readmisie (1) Străinul poate fi îndepărtat în baza acordurilor de readmisie încheiate de Republica Moldova cu alte state, în condițiile stipulate în aceste acorduri. (2) La cererea statului care a încheiat acord de readmisie cu Republica Moldova, se poate permite tranzitarea teritoriului Republicii Moldova de către străinul care face obiectul unei proceduri de readmisie către un stat terț, cu condiția escortării și a prezentării garanțiilor că acesta își poate continua călătoria și că poate intra în statul de destinație. (3) Inspectoratul General pentru Migrație asigură implementarea acordurilor de readmisie în conformitate cu competențele atribuite.	Prevedere UE neaplicabilă	Acest articol stabilește raportul dintre directivă și alte reglementări de la nivelul Uniunii Europene sau al statelor membre, contribuind la înțelegerea acesteia, însă nu face obiectul transpunerii. Pentru transpunerea corectă a directivei este suficient ca să se țină seama de ordinea de prioritate stabilită la acest articol, acolo unde este cazul.
(2) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor mai favorabile pentru resortisantul unei țări terțe prevăzute de acquis-ul comunitar în domeniul imigrației și azilului.		Prevedere UE neaplicabilă	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM

(3) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile pentru persoanele cărora li se aplică prezenta directivă, cu condiția ca acestea să fie în conformitate cu prezenta directivă.		Prevedere UE neaplicabilă	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
(4) În ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care nu intră în domeniul de aplicare al prezentei directive în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) litera (a), statele membre: (a) se asigură că tratamentul și nivelul de protecție al acestora nu este mai puțin favorabil decât este prevăzut la articolul 8 alineatele (4) și (5) (limitările privind utilizarea măsurilor coercitive), la articolul 9 alineatul (2) litera (a) (amânarea îndepărtării), articolul 14 alineatul (1) literele (b) și (d) (îngrijirea medicală de urgență și luarea în considerare a necesităților persoanelor vulnerabile) și articolele 16 și 17 (condiții de luare în custodie), și	Articolul 131. Suspendarea îndepărtării (1) Îndepărtarea se suspendă în cazul în care Inspectoratul General pentru Migrație constată incidența următoarelor situații: a) există temeri justificate că viața străinului este pusă în pericol ori că va fi supus la tortură, tratamente inumane sau degradante; b) străinul este părintele/tutorele/curatorul/custodele unui copil, care urmează cursurile unei instituții de învățământ de stat ori private, acreditate potrivit legii – până la finalizarea anului școlar; c) străinul este căsătorit cu un străin, care are permisiunea de a rămâne pe teritoriul Republicii Moldova, acordată în condițiile prezentei legi; d) străinul are o stare de sănătate	Compatibil	

	care face imposibilă punerea în executare a măsurii îndepărtării – până la ameliorarea acesteia. (2) Persoanelor prevăzute la alin. (1) li se poate acorda tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova. (3) Fac excepție de la prevederile alin. (1) lit. b) și c) străinii care prezintă un pericol pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică. (4) În cazul în care se suspendă îndepărtarea străinului, măsura expulzării sau declarării străinului persoană indezirabilă, nu produce efecte asupra măsurii de luare în custodie publică.		
(b) respectă principiul nereturnării.			
Articolul 5 Principiul nereturnării, interesul superior al copilului, viața de familie și starea de sănătate La punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre acordă atenția cuvenită:	Articolul 120. Termene de executare a deciziei de returnare (1) Străinul împotriva căruia a fost emisă o decizie de returnare este obligat să părăsească teritoriul Republicii Moldova: (3) În situații temeinic justificate, ținând cont de circumstanțele	Compatibil	Prevederi suplimentare vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM

(a) intereselor superioare ale copilului; (b) vieții de familie; (c) stării de sănătate a resortisantului în cauză al unei țări terțe; și respectă principiul nereturnării.	specifice ale fiecărui caz în parte, cum ar fi durata șederii legale, unor legături familiale, termenul acordat potrivit alineatului (1) poate fi prelungit, la cerere, cu un nou termen ce nu depășește 30 de zile pentru executarea deciziei de returnare. Articolul 126. Interzicerea returnării (1) Măsura returnării nu poate fi dispusă împotriva străinului dacă: a) este copil, iar părinții/unicul părinte/tutorele/curatorul/custodele au drept de ședere temporară sau permanentă în Republica Moldova; b) este căsătorit cu un cetățean al Republicii Moldova și căsătoria nu este una fictivă; c) este căsătorit cu un alt străin cu drept de ședere permanentă în Republica Moldova și căsătoria nu este una fictivă; d) are copii ori copii majori inapți de muncă, comuni cu cetățeni ai Republicii Moldova, dacă copilul se află în întreținerea acestuia sau dacă există obligația plății pensiei de întreținere, obligație pe care străinul o îndeplinește cu regularitate; e) străinul are calitatea procesuală de victimă a traficului de ființe umane. f) este copil, iar părinții ori alți membri de familie nu au fost		

	identificați sau copilul nu este acceptat în statul de origine. Articolul 57. Reîntoarcerea voluntară asistată (1) Străinii prezenți pe teritoriul Republicii Moldova pot solicita sprijinul Inspectoratului General pentru Migrație în vederea reîntoarcerii în țara de origine sau într-o altă țară dacă nu dispun de mijloace financiare și întrunesc criteriile stabilite de Guvern. (2) Inspectoratul General pentru Migrație, în comun cu organizații neguvernamentale și internaționale cu atribuții în domeniu, vor desfășura programe comune pentru identificarea modalităților concrete de sprijinire a străinilor menționați la alineatul (1) în vederea reîntoarcerii lor în țările de origine, precum și a resurselor financiare necesare în acest sens.		
CAPITOLUL II ÎNCHEIEREA ȘEDERII ILEGALE			
Articolul 6 Decizia de returnare		Prevederi UE netranspuse	Prevederi suplimentare vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
(1) Statele membre emit o decizie de returnare împotriva oricărui resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe		Prevederi UE netranspuse	Prevederi suplimentare vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în

teritoriul lor, fără a aduce atingere excepțiilor menționate la alineatele (2)-(5).			aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
(2) Resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru și care posedă un permis de ședere valid sau o altă autorizație care conferă un drept de ședere, eliberate de un alt stat membru, li se cere să se întoarcă imediat pe teritoriul statului membru respectiv. În cazul nerespectării acestei cerințe de către resortisantul unei țări terțe, sau în cazul în care plecarea imediată a resortisantului unei țări terțe este necesară din motive de ordine publică sau de securitate națională, se aplică alineatul (1).		Prevederi UE netranspuse	Prevederi suplimentare vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
(3) Statele membre pot decide să nu emită o decizie de returnare pentru un resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul lor, dacă resortisantul în cauză al unei țări terțe este preluat de un alt stat membru în conformitate cu acordurile bilaterale sau normele existente la data intrării în vigoare a prezentei directive. În acest caz, statul membru care a preluat resortisantul		Prevederi UE netranspuse	Prevederi suplimentare vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM

respectiv al unei țări terțe pune în aplicare alineatul (1).			
(4) Statele membre pot decide în orice moment să acorde un permis de ședere autonom sau orice altă autorizație care conferă un drept de ședere, din motive de compasiune, umanitare sau de altă natură, unui resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul lor. În acest caz, nu se emite nicio decizie de returnare. În cazul în care a fost deja eliberată o decizie de returnare, aceasta este retrasă sau suspendată pe durata de valabilitate a permisului de ședere sau a unei alte autorizații care conferă un drept de ședere.		Prevederi UE netranspuse	Prevederi suplimentare vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
(5) În cazul în care un resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru face obiectul unei proceduri în curs de reînnoire a permisului de ședere sau a unei alte autorizații care îi conferă un drept de ședere, statul membru respectiv ia în considerare posibilitatea de a nu emite decizia de returnare până la finalizarea procedurii în curs, fără a se aduce atingere alineatului (6).		Prevederi UE netranspuse	Prevederi suplimentare vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM

(6) Prezenta directivă nu interzice statelor membre să adopte o decizie privind încetarea șederii legale, împreună cu o decizie de returnare și/sau o decizie de îndepărtare și/sau o interdicție de intrare în cadrul unei singure decizii sau act administrativ sau judiciar, conform prevederilor legislațiilor lor naționale, fără a aduce atingere garanțiilor procedurale disponibile în temeiul capitolului III și în temeiul altor dispoziții pertinente din dreptul comunitar și național.	Secțiunea a 6-a Interdicția de intrare Articolul 147. Interdicția de intrare în Republica Moldova (1) Inspectoratul General pentru Migrație dispune interdicția de intrare pe teritoriul țării, în condițiile prezentei legi, în privința străinilor aflați pe teritoriul Republicii Moldova sau în afara lui. (2) Măsura de interdicție de intrare în Republica Moldova se înregistrează în Sistemul informațional „Migrație” și Sistemul informațional integrat al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră (3) Instituirea măsurii interdicției de intrare în Republica Moldova se comunică străinului în scris, împreună cu motivele care stau la baza dispunerii ei. Interdicția de intrare în Republica Moldova este inclusă într-o decizie de returnare, anulare, sau revocarea vizei sau a dreptului de ședere și se aduce la cunoștința străinului în condițiile prezentei legi. (4) Interdicția de intrare în	Compatibil	

	Republica Moldova, emisă printr-o decizie separată, poate fi aplicată și în privința străinului în cazul în care acesta a părăsit teritoriul țării și nu se cunoaște locul aflării acestuia. (5) Termenul interdicției începe să curgă de la data ieșirii străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, iar în cazul în care străinul nu se află pe teritoriul Republicii Moldova – de la data emiterii deciziei. (6) Decizia separată privind instituirea măsurii interdicției de intrare în Republica Moldova poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ nr. 116/2018.		
Articolul 7 Plecarea voluntară	Articolul 148. Stabilirea duratei interdicției de intrare în Republica Moldova.	Compatibil	
(1) Decizia de returnare prevede un termen adecvat între șapte și treizeci de zile, pentru plecarea voluntară, fără a aduce atingere excepțiilor menționate la alineatele (2) și (4). Statele membre pot să prevadă în legislația națională că un astfel de termen este acordat numai pe baza unei cereri din partea	Articolul 148. Stabilirea duratei interdicției de intrare în Republica Moldova. (1) Durata interdicției de intrare împotriva străinului se stabilește pe un termen de: a) 1 an – în cazul unei șederi ilegale de la 3 luni la 1 an;	Compatibil	

resortisantului unei țări terțe. În acest caz, statele membre informează resortisanții în cauză ai țărilor terțe asupra posibilității prezentării unei astfel de cereri.	b) 1 an – în cazul nerespectării scopului pentru care i-a fost acordat/prelungit dreptul de ședere temporară; c) 2 ani – în cazul unei șederi ilegale de la un 1 la 2 ani; d) 3 ani – în cazul unei șederi ilegale de la doi la trei ani; e) 3 ani – desfășoară activități remunerate, economice, profesionale sau de altă natură, cu încălcarea legislației Republicii Moldova, îndreptate spre încălcarea regimului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova; f) 5 ani – în cazul unei șederi ilegale de peste trei ani; g) 5 ani – în cazul comunicării cu premeditare de informații personale false; h) 5 ani – în cazul expulzării; i) 5 ani – în cazul trecerii sau tentativei de trecere ilegală a frontierei de stat; j) 5 ani – în cazul comiterii pe teritoriul Republicii Moldova a infracțiunilor cu intenție sau a infracțiunilor grave, deosebit de grave		

	sau excepțional de grave din imprudență; (2) În cazul străinului care a intrat în Republica Moldova în perioada de interdicție, durata interdicției de intrare este cea dispusă anterior, dar nu mai mică de 5 ani. (3) În cazul străinului declarat indezirabil, durata interdicției de intrare este egală cu perioada pentru care a fost declarat indezirabil. (4) În cazul străinului care solicită returnare voluntară și/sau care pleacă cu mijloace financiare proprii sau care rambursează ulterior Inspectoratului General pentru Migrație cheltuielile suportate pentru îndepărtarea sa de pe teritoriul Republicii Moldova, termenele interdicțiilor de la alin. (1) lit. a) - d) și f) se reduc la jumătate.		
Perioada de timp prevăzută mai sus nu exclude posibilitatea ca resortisanții țărilor terțe respectivi să plece mai devreme.		Prevedere UE netranspusă	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
(2) Statele membre prelungesc, atunci când este cazul, în mod adecvat termenul plecării voluntare,	Articolul 120. Termene de executare a deciziei de returnare	Compatibil	

ținând seama de circumstanțele specifice fiecărui caz în parte, cum ar fi durata șederii, existența copiilor care frecventează școala și existența altor legături familiale și sociale.	(2) Străinul împotriva căruia a fost emisă o decizie de returnare este obligat să părăsească teritoriul Republicii Moldova; (3) În situații temeinic justificate, ținând cont de circumstanțele specifice ale fiecărui caz în parte, cum ar fi durata șederii legale, unor legături familiale, termenul acordat potrivit alineatului (1) poate fi prelungit, la cerere, cu un nou termen ce nu depășește 30 de zile pentru executarea deciziei de returnare.		
(3) În cursul termenului pentru plecare voluntară pot fi impuse o serie de obligații în scopul de a evita riscul de sustragere, cum ar fi aceea de a se prezenta, la intervale de timp periodice, autorităților, de a depune o garanție financiară corespunzătoare, de a prezenta documente sau obligația de a rămâne într-un anumit loc.	Articolul 129. Riscul sustragerii Riscul sustragerii unui străin este motivat dacă: a) acesta a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat; b) acesta nu a respectat obligația stabilită în conformitate cu articolul 147 alineatul (5); c) acesta nu prezintă actul ce atestă dreptul de proprietate sau de folosință asupra locuinței de pe teritoriul Republicii Moldova; d) acesta nu poate confirma identitatea sa; e) există alte motive obiective	Prevedere UE netranspusă	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM

	determinate de comportamentul acestuia; f) acesta a intrat în Republica Moldova în perioada interdicției dispuse anterior.		
(4) În cazul existenței unui risc de sustragere, sau în cazul în care o cerere de permis de ședere a fost respinsă ca neîntemeiată în mod evident sau frauduloasă sau în cazul în care persoana în cauză prezintă un risc pentru ordinea publică, siguranța publică sau securitatea națională, statele membre pot să nu acorde un termen pentru plecarea voluntară sau pot să acorde o perioadă mai scurtă de șapte zile.	Articolul 129. Riscul sustragerii Riscul sustragerii unui străin este motivat dacă: g) acesta a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat; h) acesta nu a respectat obligația stabilită în conformitate cu articolul 147 alineatul (5); i) acesta nu prezintă actul ce atestă dreptul de proprietate sau de folosință asupra locuinței de pe teritoriul Republicii Moldova; j) acesta nu poate confirma identitatea sa; k) există alte motive obiective determinate de comportamentul acestuia; l) acesta a intrat în Republica Moldova în perioada interdicției dispuse anterior.	Compatibil	

Articolul 8 Îndepărtarea	Articolul 128. Îndepărtarea forțată a străinului		
(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a executa decizia de returnare dacă nu a fost acordat un termen pentru plecarea voluntară în conformitate cu articolul 7 alineatul (4), sau dacă obligația de returnare nu a fost îndeplinită în timpul perioadei pentru plecarea voluntară acordată în conformitate cu articolul 7.	Articolul 128. Îndepărtarea forțată a străinului (1) Îndepărtarea forțată se aplică străinului: a) care nu a părăsit voluntar teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului acordat prin decizia de returnare prevăzută la art. 119 alin. (3); b) care a intrat în Republica Moldova în perioada de interdicție dispusă anterior; c) care a fost declarat indezirabil; d) împotriva căruia a fost dispusă expulzarea; e) care prezintă un risc de sustragere; f) care a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat; g) a cărei identitate nu a putut fi stabilită; h) care nu are loc de trai și surse financiare pentru părăsirea teritoriului Republicii Moldova;	Compatibil	

	i) care este subiect a măsurilor restrictive internaționale. (2) Îndepărtarea forțată se aplică în termen de până la 24 de ore, dacă străinul posedă document de călătorie valabil, mijloace financiare și dacă nu este necesară efectuarea altor formalități de îndepărtare. (3) Dacă îndepărtarea forțată nu poate fi realizată în termenul indicat la alin. (2), străinul este luat în custodie publică sau i se poate acorda tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova. (4) Pentru străinul care nu posedă document de călătorie valabil, Inspectoratul General pentru Migrație solicită documentul de călătorie de la misiunile diplomatice sau de la oficiile consulare acreditate în Republica Moldova ale statelor a căror cetățean este. (5) Pentru străinul provenit din state care nu au misiuni diplomatice sau oficii consulare în Republica Moldova, se solicită documentul de călătorie din țara de origine prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe. (6) În situația în care		

	documentul de călătorie valabil nu poate fi obținut în condițiile alinelor (4) și (5), Inspectoratul General pentru Migrație emite titlu de călătorie pentru străinul cu ședere ilegală pe teritoriul Republicii Moldova. Forma și conținutul titlului de călătorie se stabilesc și se aprobă de Guvern.		
(2) În cazul în care statul membru acordă un termen pentru plecarea voluntară în conformitate cu articolul 7, decizia de returnare poate fi executată doar după expirarea termenului, cu excepția cazului în care în perioada respectivă apare un risc, astfel cum este definit la articolul 7 alineatul (4).		Prevedere UE netranspusă	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
(3) Statele membre pot adopta separat o decizie sau un act administrativ sau judiciar prin care se dispune îndepărtarea.		Prevedere UE netranspusă	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
(4) În cazul în care statele membre aplică – în ultimă instanță – măsuri coercitive pentru a proceda la îndepărtarea unui resortisant al unei țări terțe care se opune îndepărtării, aceste măsuri sunt proporționale și recurgerea la forță nu trebuie să	Articolul 128. Îndepărtarea forțată a străinului (7) Îndepărtarea forțată se aplică străinului: j) care nu a părăsit voluntar teritoriul Republicii Moldova la	Compatibil	

depășească limitele rezonabile. Aceste măsuri se aplică astfel cum este prevăzut în legislația națională în conformitate cu drepturile fundamentale și cu respectarea demnității și integrității fizice a resortisantului în cauză al unei țări terțe.	expirarea termenului acordat prin decizia de returnare prevăzută la art. 119 alin. (3); k) care a intrat în Republica Moldova în perioada de interdicție dispusă anterior; l) care a fost declarat indezirabil; m) împotriva căruia a fost dispusă expulzarea; n) care prezintă un risc de sustragere; o) care a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat; p) a cărui identitate nu a putut fi stabilită; q) care nu are loc de trai și surse financiare pentru părăsirea teritoriului Republicii Moldova; r) care este subiect a măsurilor restrictive internaționale. (8) Îndepărtarea forțată se aplică în termen de până la 24 de ore, dacă străinul posedă document de călătorie valabil, mijloace financiare și dacă nu este necesară efectuarea altor formalități de îndepărtare. Dacă îndepărtarea forțată nu poate fi realizată în termenul indicat la alin. (2), străinul este luat în		

	custodie publică sau i se poate acorda tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova		
(5) În executarea îndepărtărilor pe calea aerului, statele membre țin cont de orientările comune privind măsurile de securitate care se impun în cazul operațiunilor comune de îndepărtare pe calea aerului, anexate la Decizia 2004/573/CE.		Prevedere UE netranspusă	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
(6) Statele membre asigură un sistem eficient de supraveghere a returnării forțate.	Articolul 132. Monitorizarea îndepărtării sub escortă (1) Monitorizarea activității de îndepărtare sub escortă se realizează de către Oficiul Avocatului Poporului și organizațiile neguvernamentale cu care Inspectoratul General pentru Migrație a încheiat protocoale de cooperare în acest sens. (2) La solicitarea Oficiului Avocatului Poporului, Inspectoratul General pentru Migrație furnizează informații privind organizarea misiunilor de escortă, asigurând posibilitatea reprezentanților acestuia de a monitoriza modul în care se desfășoară acestea. (3) Rapoartele de evaluare întocmite cu ocazia monitorizării vor fi transmise spre valorificare	Compatibil	

	Inspectoratului General pentru Migrație.		
Articolul 9 Amânarea îndepărtării	Articolul 131. Suspendarea îndepărtării	Compatibil	
(1) Statele membre amână îndepărtarea: (a) în cazul în care aceasta ar încălca principiul nereturnării sau (b) pe durata acordării unui efect suspensiv în conformitate cu articolul 13 alineatul (2).	Articolul 131. Suspendarea îndepărtării (5) Îndepărtarea se suspendă în cazul în care Inspectoratul General pentru Migrație constată incidența următoarelor situații: e) există temeri justificate că viața străinului este pusă în pericol ori că va fi supus la tortură, tratamente inumane sau degradante; f) străinul este părintele/tutorele/curatorul/custodele unui copil, care urmează cursurile unei instituții de învățământ de stat ori private, acreditate potrivit legii – până la finalizarea anului școlar; g) străinul este căsătorit cu un străin, care are permisiunea de a rămâne pe teritoriul Republicii Moldova, acordată în condițiile prezentei legi; h) străinul are o stare de sănătate care face imposibilă punerea în executare a măsurii îndepărtării – până la ameliorarea acesteia.	Compatibil	

	(6) Persoanelor prevăzute la alin. (1) li se poate acorda tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova. (7) Fac excepție de la prevederile alin. (1) lit. b) și c) străinii care prezintă un pericol pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică. (8) În cazul în care se suspendă îndepărtarea străinului, măsura expulzării sau declarării străinului persoană indezirabilă, nu produce efecte asupra măsurii de luare în custodie publică.		
(2) Statele membre pot amâna îndepărtarea pentru o perioadă corespunzătoare, în funcție de circumstanțele specifice fiecărui caz. Statele membre iau în considerare în special: (a) starea fizică sau capacitatea mentală a resortisantului țării terțe; (b) motive de ordin tehnic, cum ar fi lipsa mijloacelor de transport sau imposibilitatea de îndepărtare datorită lipsei identificării.	Articolul 145. Categoriile de străini care pot beneficia de acordarea tolerării (1) De acordarea tolerării poate beneficia străinul: a) împotriva căruia s-a dispus măsura luării în custodie publică și care nu a putut fi îndepărtat în termen de 6 luni; b) în privința căruia a fost instituit consemn restrictiv prin care nu i se permite ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova, și care nu	Compatibil	În măsura în care prezenta normă nu are un caracter obligatoriu, rămâne la discreția statului de a stabili categoriile de persoane care pot beneficia de tolerare pînă la îndepărtarea de pe teritoriul țării

	îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege pentru acordarea dreptului de ședere temporară; c) căruia i s-a respins prin hotărâre judecătorească irevocabilă cererea de acordare a unei forme de protecție, în conformitate cu prevederile legale, și care nu a părăsit teritoriul Republicii Moldova în termenul prevăzut de lege din motivul lipsei documentului de călătorie valabil, dar prezintă dovezi că a inițiat procedura de obținere a acestuia; d) care este sau care a fost victimă a traficului de ființe umane, pe perioada de reflecție; e) a cărui prezență temporară pe teritoriul Republicii Moldova este de interes public, la solicitarea autorităților sau a instituțiilor publice; f) căruia îi sunt aplicabile prevederile art. 126 alin. (1) și nu îndeplinește condițiile pentru acordarea sau prelungirea dreptului de ședere temporară; g) căruia îi sunt aplicabile prevederile art. 131 alin. (1); h) a cărui îndepărtare forțată nu		

	poate fi executată în termen de 24 de ore de la depistarea lui și există indicii temeinice că nu se impune ca străinul să fie luat în custodie publică; i) în privința căruia, Inspectoratul General pentru Migrație constată că imposibilitatea temporară de a părăsi Republica Moldova este determinată de alte împrejurări independente de voința străinului. (2) Tolerarea nu se acordă străinilor declarați indezirabili sau împotriva cărora s-a dispus măsura expulzării.		
(3) În cazul în care îndepărtarea se amână în conformitate cu alineatele (1) și (2), resortisantului în cauză al unei țări terțe îi pot fi impuse obligațiile prevăzute la articolul 7 alineatul (3).	Articolul 144. Tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova (1) Tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, denumită în continuare tolerare, reprezintă permisiunea, acordată de Inspectoratul General pentru Migrație, de a rămâne pe teritoriul țării străinilor care nu au drept de ședere temporară sau permanentă și care, din motive obiective, nu pot părăsi teritoriul Republicii Moldova. (2) Prin motive obiective, în sensul prezentei legi, se înțeleg împrejurările independente de voința	Compatibil	

	străinului, imprevizibile, care nu pot fi înlăturate și din a căror cauză străinul nu poate părăsi teritoriul Republicii Moldova.		
Articolul 10 Returnarea și îndepărtarea minorilor neînsoțiți			
(1) Înainte de a decide emiterea unei decizii de returnare pentru un minor neînsoțit, organismele corespunzătoare, altele decât autoritățile care efectuează returnarea, trebuie să furnizeze asistență adecvată, acordând importanța cuvenită interesului superior al copilului.		Prevederi UE netranspuse	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
(2) Înaintea îndepărtării unui minor neînsoțit de pe teritoriul unui stat membru, autoritățile statului membru respectiv se asigură că acesta este trimis unui membru al familiei sale, unui tutore desemnat sau unor centre de primire corespunzătoare în statul de returnare.		Prevederi UE netranspuse	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
Articolul 11 Interdicția de intrare	Secțiunea a 6-a Interdicția de intrare Articolul 147. Interdicția de intrare în Republica Moldova	Compatibil	
(1) Decizia de returnare este însoțită de interdicția de intrare:	Articolul 147. Interdicția de intrare în Republica Moldova	Compatibil	

(a) dacă nu a fost acordat un termen pentru plecarea voluntară sau, (b) dacă obligația de returnare nu a fost îndeplinită.	(7) Inspectoratul General pentru Migrație dispune interdicția de intrare pe teritoriul țării, în condițiile prezentei legi, în privința străinilor aflați pe teritoriul Republicii Moldova sau în afara lui. (8) Măsura de interdicție de intrare în Republica Moldova se înregistrează în Sistemul informațional „Migrație” și Sistemul informațional integrat al Inspectoratul General al Poliției de Frontieră (9) Instituirea măsurii interdicției de intrare în Republica Moldova se comunică străinului în scris, împreună cu motivele care stau la baza dispunerii ei. Interdicția de intrare în Republica Moldova este inclusă într-o decizie de returnare, anulare, sau revocarea vizei sau a dreptului de ședere și se aduce la cunoștința străinului în condițiile prezentei legi. (10) Interdicția de intrare în Republica Moldova, emisă printr-o decizie separată, poate fi aplicată și în privința străinului în cazul în care acesta a părăsit teritoriul țării și nu se cunoaște locul aflării acestuia.		

	(11) Termenul interdicției începe să curgă de la data ieșirii străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, iar în cazul în care străinul nu se află pe teritoriul Republicii Moldova – de la data emiterii deciziei. (12) Decizia separată privind instituirea măsurii interdicției de intrare în Republica Moldova poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ nr. 116/2018.		
În celelalte cazuri, decizia de returnare poate fi însoțită de o interdicție de intrare.	<i>decizie de returnare</i> – act administrativ al Inspectoratului General pentru Migrație prin care șederea unui străin este declarată ca fiind ilegală și care impune obligația de părăsire a teritoriului Republicii Moldova, cu stabilirea interdicției de intrare în țară, după caz;	Compatibil	
(2) Durata interdicției de intrare se stabilește ținând seama, în mod adecvat, de toate circumstanțele specifice fiecărui caz și nu ar trebui să depășească, în principiu, cinci ani. Aceasta poate depăși totuși cinci ani dacă resortisantul unei țări terțe reprezintă o amenințare gravă	Articolul 148. Stabilirea duratei interdicției de intrare în Republica Moldova. (5) Durata interdicției de intrare împotriva străinului se stabilește pe un termen de: k) 1 an – în cazul unei șederi ilegale de la 3 luni la 1 an;	Compatibil	

pentru ordinea publică, siguranța publică sau securitatea națională.	l) 1 an – în cazul nerespectării scopului pentru care i-a fost acordat/prelungit dreptul de ședere temporară; m) 2 ani – în cazul unei șederi ilegale de la un 1 la 2 ani; n) 3 ani – în cazul unei șederi ilegale de la doi la trei ani; o) 3 ani – desfășoară activități remunerate, economice, profesionale sau de altă natură, cu încălcarea legislației Republicii Moldova, îndreptate spre încălcarea regimului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova; p) 5 ani – în cazul unei șederi ilegale de peste trei ani; q) 5 ani – în cazul comunicării cu premeditare de informații personale false; r) 5 ani – în cazul expulzării; s) 5 ani – în cazul trecerii sau tentativei de trecere ilegală a frontierei de stat; t) 5 ani – în cazul comiterii pe teritoriul Republicii Moldova a infracțiunilor cu intenție sau a infracțiunilor grave, deosebit de grave		

	sau excepțional de grave din imprudență; (6) În cazul străinului care a intrat în Republica Moldova în perioada de interdicție, durata interdicției de intrare este cea dispusă anterior, dar nu mai mică de 5 ani. (7) În cazul străinului declarat indezirabil, durata interdicției de intrare este egală cu perioada pentru care a fost declarat indezirabil. (8) În cazul străinului care solicită returnare voluntară și/sau care pleacă cu mijloace financiare proprii sau care rambursează ulterior Inspectoratului General pentru Migrație cheltuielile suportate pentru îndepărtarea sa de pe teritoriul Republicii Moldova, termenele interdicțiilor de la alin. (1) lit. a) - d) și f) se reduc la jumătate. (9) Străinului care a fost îndepărtat de pe teritoriul Republicii Moldova pe cheltuiala statului i se adaugă un spor de 6 luni la perioadele de interdicție aplicate anterior, însă nu trebuie să depășească în total cinci ani, iar în cazul străinului care		

	reprezintă o amenințare gravă pentru ordinea publică sau pentru securitatea națională, perioada de interdicție nu trebuie să depășească în total 10 ani. (10) Sub incidența prevederilor alin. (1) nu cade străinul care este căsătorit cu cetățeanul Republicii Moldova, are copil în comun cu cetățeanul Republicii Moldova sau copil inapt pentru muncă care a împlinit vârsta de 18 ani, comun cu persoana care are drept de ședere temporară ori permanentă pe teritoriul Republicii Moldova, cu excepția cazurilor în care străinul a fost decăzut din drepturile părintești.		
(3) Statele membre iau în calcul retragerea sau suspendarea unei interdicții de intrare în cazul în care un resortisant al unei țări terțe împotriva căruia s-a dispus interdicția de intrare în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf poate dovedi că a părăsit teritoriul statului membru cu respectarea deplină a deciziei de returnare.		Prevederi UE netranspuse	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
Victimele traficului de ființe umane cărora li s-a acordat un permis de ședere în temeiul Directivei	Articolul 126. Interzicerea returnării (1) Măsura returnării nu poate fi	Compatibil	Art. 127 al proiectului de lege prevede interzicerea îndepărtării în cazul în care

2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente nu fac obiectul interdicției de intrare, fără a aduce atingere alineatului (1) primul paragraf litera (b) și cu condiția ca resortisantul în cauză al unei țări terțe să nu reprezinte o amenințare pentru ordinea publică, siguranța publică sau siguranța națională.	dispusă împotriva străinului dacă: (2) străinul are calitatea procesuală de victimă a traficului de ființe umane.		străinul are calitatea procesuală de victimă a traficului de ființe umane
Statele membre pot să nu elibereze, pot retrage sau suspenda o interdicție de intrare în cazuri individuale pentru motive umanitare.		Prevederi UE netranspuse	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
Statele membre pot retrage sau suspenda interdicția de intrare în cazuri individuale sau în anumite categorii de cazuri din alte motive.	Articolul 149. Ridicarea interdicției de intrare în Republica Moldova Interdicția de intrare dispusă străinului în condițiile art. 147 și 148 poate fi ridicată de către Inspectoratul General pentru Migrație printr-o decizie motivată în fapt și în drept, în următoarele cazuri:	Compatibil	

	a) străinul este căsătorit cu un cetățean al Republicii Moldova, iar căsătoria nu este una fictivă; b) străinul are copil sau copil inapt pentru muncă care a împlinit vârsta de 18 ani, comun cu cetățeanul Republicii Moldova, dacă acesta se află la întreținerea sa, fapt confirmat prin documente bancare, sau dacă există obligația plății pensiei de întreținere, obligație pe care străinul și-o îndeplinește cu regularitate; c) străinul cade sub incidența prevederilor art. 99 și nu prezintă pericol pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică; actul administrativ prin care s-a dispus interdicția de intrare a fost revocat		
(4) În cazul în care un stat membru are în vedere eliberarea unui permis de ședere sau a altei autorizații care conferă un drept de ședere unui resortisant al unei țări terțe împotriva căruia a fost dispusă interdicția de intrare de către un alt stat membru, acesta consultă mai întâi statul membru care a dispus interdicția de intrare și ține seama de interesele acestuia în		Normă UE neaplicabilă	Având în vedere lipsa calității de stat membru UE al Republicii Moldova

conformitate cu articolul 25 al Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen.			
(5) Alineatele (1)-(4) se aplică fără a aduce atingere dreptului de a solicita protecție internațională, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (a) din Directiva 2004/83/CE privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate, în statele membre.	Articolul 2. Domeniul de aplicare (3) Prevederile prezentei legi, cu excepția situațiilor în care, din motive de securitate națională sau de ordine și sănătate publică, este necesară îndepărtarea de pe teritoriul Republicii Moldova, nu se aplică următoarelor categorii de străini: a) regimul cărora este reglementat prin Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova;	compatibil	
CAPITOLUL III GARANȚII PROCEDURALE			
Articolul 12 Forma		Compatibil	Procedura emiterii actelor administrative individuale, respectiv formalitățile procedurale pentru emiterea actelor administrative individuale sunt stabilite în Codul administrativ al Republicii moldova nr. 116/2018, publicat la 17-08-2018 în Monitorul Oficial Nr. 309-320 art. 466 modificat prin LP246 din 31.07.23, MO318-321/18.08.23 art.570; în vigoare 01.09.23
(1) Deciziile de returnare și, în cazul în care sunt emise, deciziile	Articolul 121. Contestarea deciziei de returnare	Compatibil	Unele aspecte specifice mecanismului de emitere a actelor administrative defavorabile

privind interdicția de intrare și deciziile de îndepărtare se emit în formă scrisă și conțin motivele de fapt și de drept, precum și informații privind căile de atac posibile.	(1) Decizia de returnare poate fi contestată în termen de 15 zile de la data notificării străinului, conform prevederilor Codului administrativ nr. 116/2018, fără respectarea procedurii prealabile. Instanța de judecată este obligată să soluționeze cererea în termen de 30 de zile de la data recepționării. Hotărârea primei instanțe poate fi atacată cu apel. (2) Exercitarea căii de atac prevăzute la alineatul (1) are efect suspensiv de executare a deciziei de returnare, cu excepția cazului în care decizia de returnare este emisă la solicitarea străinului. (3) Contestarea deciziei de returnare, formulată de către străinul luat în custodie publică, se face la instanța în a cărei rază de competență se află Centrul de plasament temporar al străinilor și nu suspendă măsura luării în custodie publică.		pe numele străinilor vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
Informațiile referitoare la motivele de fapt pot fi limitate în cazurile în care legislația națională permite limitarea dreptului la informare, în special pentru protejarea securității naționale, apărării, siguranței publice și pentru prevenirea,	Articolul 122. Declararea străinului persoană indezirabilă (1) Declararea străinului persoană indezirabilă este o măsură asiguratorie dispusă de către Inspectoratul General pentru Migrație,	Compatibil	Unele aspecte specifice mecanismului de emitere a actelor administrative defavorabile pe numele străinilor vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM

investigarea, detectarea și urmărirea penală a infracțiunilor.	împotriva unui străin care a desfășurat, desfășoară ori în a cărui privință există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol securitatea națională, ordinea și securitatea publică. (2) Măsura prevăzută la alineatul (1) se dispune de Inspectoratul General pentru Migrație din oficiu sau la propunerea unor alte autorități cu competență în domeniul ordinii publice și al securității naționale care dețin date sau indicii temeinice în sensul celor indicate la alineatul (1). (3) Inspectoratul General pentru Migrație emite o decizie motivată privind declararea străinului persoană indezirabilă după ce s-a constatat că este ca atare. Atunci când decizia privind declararea străinului persoană indezirabilă se întemeiază pe rațiuni de securitate națională, decizia va conține un rezumat al motivelor care au stat la baza ei, în forma care să nu permită divulgarea confidențialității datelor obținute. (4) Dreptul de ședere al străinului încetează de drept la data emiterii deciziei privind declararea sa		

	persoană indezirabilă. (5) Perioada pentru care un străin poate fi declarat persoană indezirabilă este de la 5 la 15 ani, cu posibilitatea prelungirii termenului cu o nouă perioadă cuprinsă între aceste limite, în cazul în care se constată că motivele care au determinat luarea acestei măsuri nu au încetat. (6) Măsura declarării străinului persoană indezirabilă poate fi dispusă și atunci când străinul nu se află pe teritoriul Republicii Moldova.		
(2) Statele membre asigură, la cerere, traducerea în scris sau oral a principalelor elemente ale deciziilor referitoare la returnare, astfel cum sunt menționate la alineatul (1), inclusiv informații despre căile de atac posibile într-o limbă pe care resortisantul unei țări terțe o înțelege sau despre care se poate presupune în mod rezonabil că o înțelege.	Articolul 123. Aducerea la cunoștință străinului a deciziei privind declararea sa persoană indezirabilă (1) Decizia privind declararea străinului persoană indezirabilă se aduce la cunoștință acestuia de către Inspectoratul General pentru Migrație, în condițiile art. 119 alin. (3) sau (4), după caz. (2) Comunicarea datelor și a informațiilor care constituie motivele deciziei privind declararea străinului persoană indezirabilă se poate face, pentru rațiuni de securitate națională, numai în condițiile stabilite și numai către destinatarii prevăzuți în mod	Compatibil	Unele aspecte specifice mecanismului de emitere a actelor administrative defavorabile pe numele străinilor vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM

	expres de actele normative care reglementează regimul activităților referitoare la securitatea națională și la protejarea secretului de stat. Persoana declarată indezirabilă va fi informată sumar cu privire la motivele care au stat la baza emiterii deciziei, în forma care să nu permită divulgarea confidențialității datelor obținute. Articolul 124. Contestarea deciziei privind declararea străinului persoană indezirabilă (1) Prin derogare de la prevederile Codului administrativ nr. 116/2018, decizia privind declararea străinului persoană indezirabilă poate fi contestată de către acesta direct în instanță de judecată în termen de 5 zile lucrătoare de la data notificării. (2) Exercițarea căii de atac prevăzută la alineatul (1) nu are efect suspensiv de executare a deciziei privind declararea străinului persoană indezirabilă. În cazuri bine justificate și pentru a se preveni producerea de pagube iminente, reclamantul poate cere instanței de judecată să dispună suspendarea executării deciziei până la soluționarea acțiunii. Instanța de		

	judecată va examina de urgență cererea de suspendare, hotărârea pronunțată în acest caz fiind executorie de drept. (3) Cauza privind contestarea deciziei de declarare a străinului persoană indezirabilă se examinează în termen de 30 de zile de la data recepționării. Hotărârea primei instanțe este definitivă și executorie, însă poate fi atacată cu apel.		
(3) Statele membre pot decide să nu aplice alineatul (2) resortisanților țărilor terțe care au intrat ilegal pe teritoriul unui stat membru și nu au obținut ulterior un permis sau un drept de ședere în statul membru respectiv.		Prevedere UE netranspusă	Unele aspecte specifice mecanismului de emitere a actelor administrative defavorabile pe numele străinilor vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
În acest caz, deciziile referitoare la returnare, astfel cum sunt prevăzute la alineatul (1), sunt emise prin intermediul unui formular standard, astfel cum este definit în legislația națională.		Prevedere UE netranspusă	Unele aspecte specifice mecanismului de emitere a actelor administrative defavorabile pe numele străinilor vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
Statele membre furnizează fișe conținând informații generalizate care să explice principalele elemente ale formularului standard în cel puțin cinci dintre limbile cel mai des utilizate sau înțelese de			Unele aspecte specifice mecanismului de emitere a actelor administrative defavorabile pe numele străinilor vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM

către migranții ilegali care intră pe teritoriul statului membru în cauză.			
Articolul 13 Căi de atac			
(1) Resortisantului în cauză al unei țări terțe i se acordă posibilitatea unei căi de atac efective împotriva deciziilor referitoare la returnare, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (1), în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau în fața unui organ competent alcătuit din membri imparțiali și care beneficiază de garanții de independență.	Articolul 124. Contestarea deciziei privind declararea străinului persoană indezirabilă (1) Prin derogare de la prevederile Codului administrativ nr. 116/2018, decizia privind declararea străinului persoană indezirabilă poate fi contestată de către acesta direct în instanță de judecată în termen de 5 zile lucrătoare de la data notificării. (2) Exercitarea căii de atac prevăzută la alineatul (1) nu are efect suspensiv de executare a deciziei privind declararea străinului persoană indezirabilă. În cazuri bine justificate și pentru a se preveni producerea de pagube iminente, reclamantul poate cere instanței de judecată să dispună suspendarea executării deciziei până la soluționarea acțiunii. Instanța de judecată va examina de urgență cererea de suspendare, hotărârea pronunțată în acest caz fiind executorie de drept. (3) Cauza privind contestarea deciziei de declarare a străinului persoană indezirabilă se examinează în	Compatibil	

	termen de 30 de zile de la data recepționării. Hotărârea primei instanțe este definitivă și executorie, însă poate fi atacată cu apel.		
(2) Autoritatea sau organul menționate la alineatul (1) dețin competențe în ceea ce privește revizuirea deciziilor referitoare la returnare, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (1), inclusiv posibilitatea suspendării temporare a executării acestora, cu excepția cazului în care suspendarea este deja aplicabilă în temeiul legislației naționale.	Articolul 124. Contestarea deciziei privind declararea străinului persoană indezirabilă (1) Prin derogare de la prevederile Codului administrativ nr. 116/2018, decizia privind declararea străinului persoană indezirabilă poate fi contestată de către acesta direct în instanță de judecată în termen de 5 zile lucrătoare de la data notificării. (2) Exercițarea căii de atac prevăzută la alineatul (1) nu are efect suspensiv de executare a deciziei privind declararea străinului persoană indezirabilă. În cazuri bine justificate și pentru a se preveni producerea de pagube iminente, reclamantul poate cere instanței de judecată să dispună suspendarea executării deciziei până la soluționarea acțiunii. Instanța de judecată va examina de urgență cererea de suspendare, hotărârea pronunțată în acest caz fiind executorie de drept. (3) Cauza privind contestarea	Compatibil	

	deciziei de declarare a străinului persoană indezirabilă se examinează în termen de 30 de zile de la data recepționării. Hotărârea primei instanțe este definitivă și executorie, însă poate fi atacată cu apel.		
(3) Resortisantul în cauză al unei țări terțe are posibilitatea de a obține consiliere juridică, reprezentare și, dacă este necesar, asistență lingvistică.		Prevedere UE netranspusă	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
(4) Statele membre garantează acordarea gratuită, la cerere, de asistență juridică și/sau reprezentare în conformitate cu legislația națională aplicabilă sau cu normele în materie de asistență judiciară și pot dispune ca o astfel de asistență juridică și/sau reprezentare gratuită să se supună condițiilor prevăzute la articolul 15 alineatele (3)-(6) din Directiva 2005/85/CE.		Prevedere UE netranspusă	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
Articolul 14 Garanții în așteptarea returnării			
(1) Cu excepția cazurilor care intră sub incidența articolelor 16 și 17, statele membre garantează că următoarele principii sunt luate în considerare, în măsura posibilului, în ceea ce privește resortisanții		Prevedere UE netranspusă	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM

țărilor terțe, pe perioada termenului pentru plecare voluntară acordat în conformitate cu articolul 7 și pe perioadele pentru care îndepărtarea a fost amânată în conformitate cu articolul 9: (a) menținerea unității familiale cu membrii familiei prezenți pe teritoriul lor; (b) asigurarea îngrijirii medicale de urgență și a tratamentului de bază al bolii; (c) acordarea accesului minorilor la sistemul de învățământ de bază în funcție de durata șederii acestora; (d) luarea în considerare a nevoilor speciale ale persoanelor vulnerabile.			
(2) Statele membre furnizează persoanelor menționate la alineatul (1) o confirmare în scris în conformitate cu legislația națională a faptului că termenul pentru plecarea voluntară se prelungește în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) sau că decizia de returnare nu va fi, temporar, executată.	Articolul 120. Termene de executare a deciziei de returnare (1) În situații temeinic justificate, ținând cont de circumstanțele specifice ale fiecărui caz în parte, cum ar fi durata șederii legale, unor legături familiale, termenul acordat potrivit alineatului (1) poate fi prelungit, la cerere, cu un	Compatibil	

	nou termen ce nu depășește 30 de zile pentru executarea deciziei de returnare.		
CAPITOLUL IV LUAREA ÎN CUSTODIE PUBLICĂ ÎN SCOPUL ÎNDEPĂRTĂRII			
Articolul 15 Luarea în custodie publică	Secțiunea a 3-a Custodia publică Articolul 64. Luarea în custodie publică	Compatibil	
(1) Cu excepția cazului în care se pot aplica în mod eficient alte măsuri suficiente dar mai puțin coercitive într-un caz concret, statele membre pot ține în custodie publică un resortisant al unei țări terțe care face obiectul unor proceduri de returnare doar în vederea pregătirii procesului de returnare și/sau în vederea desfășurării procesului de îndepărtare, în special în cazul în care: (a) există riscul de sustragere sau (b) resortisantul în cauză al unei țări terțe evită sau împiedică pregătirea returnării sau procesul de îndepărtare. Orice măsură de luare în custodie publică este pentru o perioadă cât mai scurtă cu putință și se menține	Articolul 133. Luarea în custodie publică (1) Luarea în custodie publică este o măsură de restrângere a libertății de mișcare pe teritoriul Republicii Moldova, dispusă de instanța de judecată împotriva străinului care nu a executat decizia de returnare sau care nu a putut fi returnat în termenele prevăzute de prezenta lege, care a trecut sau care a încercat să treacă ilegal frontiera de stat, care a intrat în țară în perioada de interdicție dispusă anterior, a cărei identitate nu a putut fi stabilită, care a fost declarat indezirabil, împotriva căruia a fost dispusă expulzarea sau dacă există riscul sustragerii acestuia. (2) Luarea în custodie publică se dispune în condițiile legii pentru o	Compatibil	

numai pe durata desfășurării și executării, în mod adecvat, a dispozițiilor de îndepărtare.	perioadă de până la 30 de zile. Perioada de prelungire a custodiei publice nu poate depăși 6 luni cumulative. În cazul străinului declarat persoană indezirabilă, perioada de prelungire nu poate depăși 12 luni. (3) Prelungirea duratei de luare în custodie publică se dispune în cazul în care străinul nu a putut fi îndepărtat de pe teritoriul Republicii Moldova în termenele stabilite. (4) Străinii luați în custodie publică, precum și cei îndepărtați forțat sunt supuși, în termen de 24 de ore, înregistrării dactiloscopice și sunt fotografiați. (5) Până la luarea în custodie publică, străinul are dreptul: a) să cunoască motivele înaintării cererii de luare în custodie publică; b) să fie asigurat, în cel mult 3 ore din momentul privării libertății de mișcare, cu un apărător ales sau cu un avocat din oficiu, în conformitate cu Legea nr. 198/2007 cu privire la asistența juridică garantată de stat; c) să aibă întrevederi cu apărătorul/avocatul în condiții		

	confidențiale, fără a fi limitate numărul și durata lor; d) să înainteze cereri; e) să fie asigurat cu interpret, la cerere, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba română; f) să aibă acces la examinare și asistență medicală.		
(2) Autoritățile administrative sau judiciare dispun măsurile de luare în custodie publică.	Articolul 133. Luarea în custodie publică (1) Luarea în custodie publică este o măsură de restrângere a libertății de mișcare pe teritoriul Republicii Moldova, dispusă de instanța de judecată împotriva străinului care nu a executat decizia de returnare sau care nu a putut fi returnat în termenele prevăzute de prezenta lege, care a trecut sau care a încercat să treacă ilegal frontiera de stat, care a intrat în țară în perioada de interdicție dispusă anterior, a cărui identitate nu a putut fi stabilită, care a fost declarat indezirabil, împotriva căruia a fost dispusă expulzarea sau dacă există riscul sustragerii acestuia. (2) Luarea în custodie publică se dispune în condițiile legii pentru o perioadă de până la 30 de zile. Perioada	Compatibil	

	de prelungire a custodiei publice nu poate depăși 6 luni cumulative. În cazul străinului declarat persoană indezirabilă, perioada de prelungire nu poate depăși 12 luni. (3) Prelungirea duratei de luare în custodie publică se dispune în cazul în care străinul nu a putut fi îndepărtat de pe teritoriul Republicii Moldova în termenele stabilite. (4) Străinii luați în custodie publică, precum și cei îndepărtați forțat sunt supuși, în termen de 24 de ore, înregistrării dactiloscopice și sunt fotografiați. (5) Până la luarea în custodie publică, străinul are dreptul: a) să cunoască motivele înaintării cererii de luare în custodie publică; b) să fie asigurat, în cel mult 3 ore din momentul privării libertății de mișcare, cu un apărător ales sau cu un avocat din oficiu, în conformitate cu Legea nr. 198/2007 cu privire la asistența juridică garantată de stat; c) să aibă întrevederi cu apărătorul/avocatul în condiții confidențiale, fără a fi limitate numărul și durata lor;		

	d) să înainteze cereri; e) să fie asigurat cu interpret, la cerere, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba română; f) să aibă acces la examinare și asistență medicală.		
Luarea în custodie publică se ordonă în scris, menționându-se motivele de fapt și de drept.		Prevedere UE netranspusă	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
Atunci când luarea în custodie publică a fost dispusă de autoritățile administrative, statele membre: (a) fie asigură un control judiciar rapid al legalității luării în custodie publică, asupra căreia se pronunță într-un termen cât mai scurt de la începerea luării în custodie publică, (b) fie acordă resortisantului în cauză al unei țări terțe dreptul de a intenta o acțiune în justiție în virtutea căreia legalitatea măsurii de luare în custodie publică face obiectul unui control judiciar rapid inițiat cât mai rapid posibil de la inițierea procedurilor pertinente. În acest caz, statele membre informează imediat resortisanții în cauză ai țărilor terțe asupra		Prevedere UE netranspusă	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM

posibilității intentării unei astfel de acțiuni.			
Resortisantul în cauză al unei țări terțe este eliberat imediat în cazul în care luarea în custodie publică nu este legală.	Articolul 135. Eliberarea străinului din custodie publică (1) Străinul este eliberat din custodie publică, în baza unei decizii a autorității competente pentru străini, în următoarele cazuri: a) a expirat termenul de luare în custodie publică; b) au dispărut motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii încheierii de luare în custodie publică. (2) În cazul în care solicită azil, străinul luat în custodie publică nu se eliberează din custodie publică dacă cererea este examinată în procedură rapidă pe motive de securitatea națională, ordine și securitate publică sau care ar împiedica punerea în executare a unei decizii anterioare ori iminente care ar conduce la expulzare sa de pe teritoriul Republicii Moldova. (3) Exercitarea căii de atac pe marginea deciziei de respingere a cererii de azil în procedura rapidă nu constituie temei de eliberare a străinului din custodie publică până la	Compatibil	Instanța de judecată națională dispune măsura coercitivă privind luarea/prelungirea custodiei publice. În cazul în care autoritatea judecătorească decide lipsa existenței motivelor privind luarea/prelungirea duratei custodiei publice, străinul este eliberat în baza hotărârii instanței de judecată.

	pronunțarea unei hotărâri irevocabile privind cererea sa de azil.		
(3) În toate cazurile, luarea în custodie publică face obiectul unor revizuri la intervale rezonabile de timp, fie la cererea resortisantului în cauză al unei țări terțe, fie din oficiu. În cazul unor perioade prelungite de luare în custodie publică, revizuirile fac obiectul controlului judiciar.	Articolul 143. Căile de atac (1) Încheierile prevăzute la art. 142 alin. (5) și (6), emise de către judecătoria competentă, se execută imediat, însă pot fi atacate cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare. Recursul poate fi declarat în interesul străinului de către soțul/soția, unul dintre părinți sau copilul major al acestuia, dacă străinul se află în imposibilitate să declare recursul. (2) Cererea de recurs se examinează în termen de 5 zile de la data repartizării. Participanților la proces li se comunică data, ora și locul ședinței. Neprezentarea la ședința de judecată a participanților și a reprezentanților acestora, citați legal despre locul, data și ora ședinței, nu împiedică judecarea recursului.	compatibil	
(4) În cazul în care există indicii conform cărora nu mai există posibilitatea rezonabilă a îndepărtării din motive legale sau de altă natură sau există indicii privind încetarea condițiilor	Articolul 135. Eliberarea străinului din custodie publică (1) Străinul este eliberat din custodie publică, în baza unei decizii a	Compatibil	

stabilite la alineatul (1), luarea în custodie publică nu mai este justificată și persoana în cauză este eliberată imediat.	autorității competente pentru străini, în următoarele cazuri: a) a expirat termenul de luare în custodie publică; b) au dispărut motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii încheierii de luare în custodie publică. (2) În cazul în care solicită azil, străinul luat în custodie publică nu se eliberează din custodie publică dacă cererea este examinată în procedură rapidă pe motive de securitatea națională, ordine și securitate publică sau care ar împiedica punerea în executare a unei decizii anterioare ori iminente care ar conduce la expulzare sa de pe teritoriul Republicii Moldova. (3) Exercitarea căii de atac pe marginea deciziei de respingere a cererii de azil în procedura rapidă nu constituie temei de eliberare a străinului din custodie publică până la pronunțarea unei hotărâri irevocabile privind cererea sa de azil.		
(5) Luarea în custodie publică se menține pe toată durata în care se îndeplinesc condițiile stabilite la alineatul (1) și în măsura în care este necesar pentru a asigura	Articolul 135. Eliberarea străinului din custodie publică (1) Străinul este eliberat din custodie publică, în baza unei decizii a	Compatibil	

punerea în aplicare cu succes a măsurii de îndepărtare. Fiecare stat membru stabilește o perioadă limitată de custodie publică, care nu poate depăși șase luni.	autorității competente pentru străini, în următoarele cazuri: a) a expirat termenul de luare în custodie publică; b) au dispărut motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii încheierii de luare în custodie publică. (2) În cazul în care solicită azil, străinul luat în custodie publică nu se eliberează din custodie publică dacă cererea este examinată în procedură rapidă pe motive de securitatea națională, ordine și securitate publică sau care ar împiedica punerea în executare a unei decizii anterioare ori iminente care ar conduce la expulzare sa de pe teritoriul Republicii Moldova. (3) Exercitarea căii de atac pe marginea deciziei de respingere a cererii de azil în procedura rapidă nu constituie temei de eliberare a străinului din custodie publică până la pronunțarea unei hotărâri irevocabile privind cererea sa de azil.		
(6) Statele membre nu pot extinde perioada menționată la alineatul (5) decât cu o perioadă limitată de timp, care să nu depășească o perioadă suplimentară de 12 luni, în	Secțiunea a 3-a Custodia publică Articolul 133. Luarea în custodie publică	Compatibil	Cazurile statuate la prezentul alineat vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM

conformitate cu legislația sa națională, în cazurile în care, în pofida tuturor eforturilor rezonabile depuse de către acestea, este probabil ca operațiunea de îndepărtare să dureze mai mult, datorită: (a) lipsei de cooperare a resortisantului în cauză al unei țări terțe sau (b) întârzierilor în obținerea documentației necesare din partea țărilor terțe	(1) Luarea în custodie publică este o măsură de restrângere a libertății de mișcare pe teritoriul Republicii Moldova, dispusă de instanța de judecată împotriva străinului care nu a executat decizia de returnare sau care nu a putut fi returnat în termenele prevăzute de prezenta lege, care a trecut sau care a încercat să treacă ilegal frontiera de stat, care a intrat în țară în perioada de interdicție dispusă anterior, a cărui identitate nu a putut fi stabilită, care a fost declarat indezirabil, împotriva căruia a fost dispusă expulzarea sau dacă există riscul sustragerii acestuia. (2) Luarea în custodie publică se dispune în condițiile legii pentru o perioadă de până la 30 de zile. Perioada de prelungire a custodiei publice nu poate depăși 6 luni cumulative. În cazul străinului declarat persoană indezirabilă, perioada de prelungire nu poate depăși 12 luni. (3) Prolungirea duratei de luare în custodie publică se dispune în cazul în care străinul nu a putut fi îndepărtat de pe teritoriul Republicii Moldova în termenele stabilite.		

	(4) Străinii luați în custodie publică, precum și cei îndepărtați forțat sunt supuși, în termen de 24 de ore, înregistrării dactiloscopice și sunt fotografiați. (5) Până la luarea în custodie publică, străinul are dreptul: a) să cunoască motivele înaintării cererii de luare în custodie publică; b) să fie asigurat, în cel mult 3 ore din momentul privării libertății de mișcare, cu un apărător ales sau cu un avocat din oficiu, în conformitate cu Legea nr. 198/2007 cu privire la asistența juridică garantată de stat; c) să aibă întrevederi cu apărătorul/avocatul în condiții confidențiale, fără a fi limitate numărul și durata lor; d) să înainteze cereri; e) să fie asigurat cu interpret, la cerere, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba română; f) să aibă acces la examinare și asistență medicală.		
Articolul 16 Condițiile de luare în custodie publică	Articolul 136. Centrul de plasament temporar al străinilor	Compatibil	

(1) Luarea în custodie publică se efectuează, în general, în centre specializate de cazare. Dacă un stat membru nu poate oferi cazare într-un centru specializat de cazare și trebuie să recurgă la cazarea în cadrul unui penitenciar, resortisanții țărilor terțe luați în custodie publică sunt separați de deținuții obișnuiți.	Articolul 136. Centrul de plasament temporar al străinilor (1) Străinii luați în custodie publică sunt plasați în Centrul de plasament temporar al străinilor (în continuare – Centru). (2) Centrul este o structură specializată, administrată de Inspectoratul General pentru Migrație, destinată cazării temporare a străinilor declarați indezirabili sau împotriva cărora s-a dispus măsura returnării sau expulzării și care au fost luați în custodie publică. (3) Organizarea, funcționarea și asigurarea tehnico-materială a Centrului este stabilită de Guvern. (4) Costurile construirii, amenajării, întreținerii și funcționării Centrului se acoperă din bugetul Inspectoratului General pentru Migrație. (5) Cuantumul alocațiilor necesare pentru alimentația, întreținerea și cazarea străinilor în Centru, al alocațiilor pentru asistență medicală și spitalizare, precum și normele referitoare la materialele de întreținere și de igienă personală,	Compatibil	

	precum și normele de alimentație a străinilor luați în custodie publică se stabilesc de Guvern.		
(2) Resortisanților țărilor terțe luați în custodie publică li se va permite, la cerere, să ia în timp util legătura cu reprezentanții lor legali, membrii de familie și autoritățile consulare competente.		Prevederi UE netranspuse	Cazurile statuate la prezentul alineat vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
(3) O atenție deosebită se acordă situației persoanelor vulnerabile. Se asigură îngrijirea medicală de urgență și tratamentul de bază al bolii.		Prevederi UE netranspuse	Cazurile statuate la prezentul alineat vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
(4) Organizațiilor și organismelor naționale, internaționale și neguvernamentale relevante și competente li se asigură posibilitatea de a vizita centrele de cazare, astfel cum se menționează la alineatul (1), în măsura în care acestea sunt folosite pentru luarea în custodie publică a resortisanților țărilor terțe în conformitate cu prezentul capitol. Aceste vizite pot fi supuse unei autorizări.		Prevederi UE netranspuse	Cazurile statuate la prezentul alineat vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
(5) Resortisanților țărilor terțe luați în custodie publică li se oferă în mod sistematic informații care le explică normele aplicate în centru și care prezintă drepturile și	Articolul 137. Drepturile și obligațiile străinilor plasați în Centru (1) Străinii cazați în Centru beneficiază de drepturile prevăzute de	Compatibil	

obligațiile lor. Acestea cuprind informații privind dreptul lor în conformitate cu legislația națională aplicabilă de a lua legătura cu organizațiile și organismele menționate la alineatul (4).	lege, precum și de drepturile stipulate în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte. (2) Străinii plasați în Centru au dreptul la asistență juridică, medicală, socială și la respectarea opiniei și a specificului propriu în materie religioasă, filozofică și culturală. (3) Străinii plasați în Centru vor fi tratați fără discriminare pe motiv de rasă, sex, vârstă, cultură, naționalitate, religie, convingeri, opinii sau orice alt criteriu. (4) Pe durata plasării, străinii sunt obligați să respecte regulile, programul zilnic și ordinea interioară stabilită prin regulamentul de organizare și funcționare al Centrului. (5) Străinilor îi este interzis să părăsească neautorizat Centru în timpul aflării în custodie publică, cazării preventive sau în timpul escortării în/din Centru. (6) Străinii plasați în Centru, care comit abateri disciplinare manifestate prin nerespectarea regulilor interne ale Centrului, a dispozițiilor personalului acestuia emise în exercițiul funcției, ori manifestă		

	violență, le sunt aplicate sancțiuni disciplinare stabilite în Regulamentul Centrului de plasament temporar al străinilor, aprobat de Guvern.		
Articolul 17 Luarea în custodie publică a minorilor și a familiilor	Articolul 134. Luarea în custodie publică a familiilor	Compatibil	
(1) Minorii neînsoțiți și familiile cu minori sunt luate în custodie publică numai în ultimă instanță și pentru perioada de timp pertinentă cea mai scurtă cu putință.	Articolul 134. Luarea în custodie publică a familiilor (1) Familiile (străinii căsătoriți) beneficiază de cazare separată în Centrul de plasament temporar al străinilor, care le asigură un nivel corespunzător de intimitate. (2) Actul de căsătorie este recunoscut prin procedura de supralegalizare a actelor oficiale, dacă tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel. (3) În cazul în care actul de căsătorie nu poate fi recunoscut conform prevederilor alin. (2), relația de căsătorie se confirmă cu sprijinul misiunilor diplomatice sau al oficiilor consulare acreditate în Republica Moldova.	Parțial compatibil	Luarea în custodie publică nu se aplică familiilor cu copii

	(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică familiilor cu copii. Articolul 134. Luarea în custodie publică a familiilor (1) Familiile (străinii căsătoriți) beneficiază de cazare separată în Centrul de plasament temporar al străinilor, care le asigură un nivel corespunzător de intimitate. (2) Actul de căsătorie este recunoscut prin procedura de supralegalizare a actelor oficiale, dacă tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel. (3) În cazul în care actul de căsătorie nu poate fi recunoscut conform prevederilor alin. (2), relația de căsătorie se confirmă cu sprijinul misiunilor diplomatice sau al oficiilor consulare acreditate în Republica Moldova. (4) Prevederile prezentului articol nu se aplică familiilor cu copii.		
(2) Familiile luate în custodie publică în așteptarea îndepărtării beneficiază de cazare separată, care să le asigure un nivel corespunzător de intimitate.		Prevederi UE netranspuse	Cazurile statuate la prezentul alineat vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM

(3) Minorii luați în custodie publică au posibilitatea de a exercita activități de agrement, inclusiv joaca, precum și activități recreative adaptate vârstei lor și au, în funcție de durata șederii lor, acces la educație.		Prevederi UE netranspuse	Cazurile statuate la prezentul alineat vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
(4) Minorii neînsoțiți beneficiază, în măsura posibilului, de cazare în centre în care există personal și condiții care țin seama de necesitățile unor persoane de vârsta lor.		Prevederi UE netranspuse	Cazurile statuate la prezentul alineat vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
(5) Interesul superior al copilului reprezintă un considerent primordial în contextul luării în custodie publică a minorilor în așteptarea îndepărtării.		Prevederi UE netranspuse	Cazurile statuate la prezentul alineat vor fi transpuse în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
Articolul 18 Situații de urgență		Prevederi UE netranspuse	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM
(1) În situațiile în care trebuie returnați un număr excepțional de mare de resortisanți ai țărilor terțe, caz care reprezintă o sarcină neprevăzută și dificilă pentru capacitatea de primire a centrelor de cazare a unui stat membru sau		Prevederi UE netranspuse	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM

pentru personalul său administrativ sau judiciar, respectivul stat membru poate, atâta timp cât situația excepțională durează, să decidă să permită termene mai lungi de control judiciar decât cele prevăzute în temeiul articolului 15 alineatul (2) al treilea paragraf și să adopte măsuri de urgență cu privire la condițiile de luare în custodie publică care derogă de la cele prevăzute la articolele 16 alineatul (1) și 17 alineatul (2).			
(2) În situația în care se recurge la astfel de măsuri excepționale, statul membru în cauză informează Comisia. De asemenea, statul respectiv informează Comisia de îndată ce motivele care au dus la punerea în aplicare a măsurilor excepționale încetează să existe.		Normă UE neaplicabilă	Având în vedere lipsa calității de stat membru UE al Republicii Moldova
(3) Nicio dispoziție a prezentului articol nu poate fi interpretată în sensul că permite statelor membre să deroge de la obligația generală de a lua toate măsurile adecvate, la nivel general sau particular, pentru a garanta îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive.		Prevederi UE netranspuse	Prezenta normă va fi transpusă în proiectul Hotărârii de Guvern privind aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM

CAPITOLUL V DISPOZIȚII FINALE

Articolul 19 Raportarea Comisia prezintă la fiecare trei ani Parlamentului European și Consiliului rapoarte privind aplicarea prezentei directive în statele membre și, dacă este cazul, propune modificări.		Prevederi UE neaplicabile	Dispozițiile finale și tranzitorii nu constituie în mod obligatoriu obiect al armonizării legislative respectiv transpunere nu este necesară.
Până la 24 decembrie 2013, Comisia prezintă primul său raport și pune accentul la acel moment în special pe aplicarea articolului 11, a articolului 13 alineatul (4) și a articolului 15 în statele membre. În ceea ce privește articolul 13 alineatul (4), Comisia evaluează în special impactul financiar și administrativ suplimentar în statele membre.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 20 Transpunere			
(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a respecta dispozițiile prezentei directive până la 24 decembrie 2010. În ceea ce privește articolul 13 alineatul (4), statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare		Prevederi UE neaplicabile	

pentru a respecta dispozițiile prezentei directive până la 24 decembrie 2011. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor măsuri.			
Atunci când statele membre adoptă respectivele măsuri, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.			
(2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 21 Relația cu Convenția Schengen Prezenta directivă înlocuiește dispozițiile articolelor 23 și 24 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 22 Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.		Prevederi UE neaplicabile	

Articolul 23 Destinatari Prezenta
directivă se adresează statelor
membre în conformitate cu Tratatul
de instituire a Comunității
Europene.

Prevederi UE neaplicabile

TABEL DE CONCORDANȚĂ

1	Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală. CELEX: 32009L0052 Jurnalul Oficial L168 din 30.0.6.2009, p. 24-32.			
2	Titlul proiectului de act normativ național: Proiectul de lege privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.			
3	Gradul general de compatibilitate: Parțial compatibil			
4	Autoritatea/persoana responsabilă: Ministerul Afacerilor Interne			
5	Data întocmirii/actualizării: 16.06.2025			
Actul Uniunii Europene 6		Proiectul de act normativ național 7	Gradul de compatibilitate 8	Observații 9
Articolul 1 Obiectul și domeniul de aplicare Prezenta directivă interzice angajarea de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală pentru a lupta împotriva imigrației ilegale. În acest scop, aceasta prevede standarde comune minime privind sancțiunile și măsurile aplicabile în statele membre împotriva angajatorilor care încalcă această interdicție.			Compatibil	Acest articol cuprinde clarificări cu privire la obiectul de reglementare al directivei, care, chiar dacă sunt utile pentru înțelegerea acesteia, nu pot face obiectul transpunerii. Codul Contravențional Articolul 334. Încălcarea regulilor de plasare în câmpul muncii a cetățenilor străini sau a apatrizilor (1) Plasarea în câmpul muncii a cetățenilor străini sau a apatrizilor, aflați provizoriu în

			Republica Moldova, fără carte de rezidență sau permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 120 la 150 de unități convenționale aplicată persoanei juridice pentru fiecare angajat ilegal.
<i>Articolul 2</i> Definiții În sensul specific al prezentei directive, se aplică următoarele definiții: (a) „resortisant dintr-o țară terță” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 17 alineatul (1) din tratat și care nu beneficiază de dreptul comunitar la liberă circulație, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (5) din Codul Frontierelor Schengen;	Articolul 3. Noțiuni principale <i>străin</i> – persoană care nu deține cetățenia Republicii Moldova sau care este apatrid; Art. 2 – Domneiu de aplicare. Prevederile prezentei legi nu se aplică următoarelor categorii de străini: g) cetățenii unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene sau a statelor semnatare a Acordului Schengen, inclusiv membrii familiilor acestora, care își exercită dreptul la liberă circulație. <i>lucrător imigrant</i> – străin autorizat să desfășoare o activitate de muncă sau să presteze activități	Compatibil	Proiectul de lege se referă la străini, în sensul de „resortisanți ai unei țări terțe”. Prevederile date sunt transpuse art.1, alin. (3) al Legii nr.257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sânt exonerați de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova.

	remunerate, în conformitate cu legislația în domeniu;		
(b),„resortisant dintr-o țară terță aflat în situație de ședere ilegală” înseamnă un resortisant dintr-o țară terță prezent pe teritoriul unui stat membru și care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de ședere sau de reședință în acel stat membru;	<i>ședere ilegală</i> – prezență pe teritoriul Republicii Moldova a străinului care nu îndeplinește sau nu se încadrează în condițiile de admisie sau șederea în Republica Moldova;	Compatibil	Suplimentar, prevederi adiționale vor fi transpuse în Hotărârea de Guvern cu privire la punerea în aplicarea a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.
(c),„angajare” înseamnă exercitarea unor activități care includ orice formă de lucru sau de muncă reglementată de legislația națională sau în conformitate cu orice practică consacrată, pentru un angajator sau sub conducerea și/sau supravegherea unui angajator;		Prevedere UE netranspusă	
(d),„angajare ilegală” înseamnă angajarea unui resortisant dintr-o țară terță aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru;		Compatibil	Codul Muncii Articolul 7¹. Interzicerea muncii nedeclarate (1) Munca nedeclarată este interzisă. (2) Prin muncă nedeclarată se înțelege orice muncă prestată de o persoană fizică pentru și sub autoritatea unui angajator fără a fi respectate prevederile prezentului cod referitoare la încheierea contractului individual de muncă.

(e) „angajator” înseamnă orice persoană fizică sau orice entitate juridică, inclusiv agenții de muncă temporară, pentru care sau sub a cărei conducere și/sau supraveghere are loc angajarea;		Compatibil	Codul Muncii <i>angajator</i> – persoană juridică (unitate) sau persoană fizică care angajează salariați în bază de contract individual de muncă încheiat conform prevederilor prezentului cod;
(f) „subcontractant” înseamnă orice persoană fizică sau orice entitate juridică căreia îi este încredințată executarea integrală sau parțială a obligațiilor unui contract prealabil;		Prevedere UE netranspusă	
(g) „persoană juridică” înseamnă orice entitate juridică care deține acest statut în temeiul legislației naționale aplicabile, cu excepția statelor sau a organismelor publice care exercită prerogative de putere publică și a organizațiilor internaționale publice;		Compatibil	Codul Civil Articolul 171. Noțiunea de persoană juridică (1) Persoana juridică este subiectul de drept constituit în condițiile legii, avînd o organizare de sine stătătoare și un patrimoniu propriu și distinct, afectat realizării unui anumit scop conform cu legea, ordinea publică și bunele moravuri. (2) Persoană juridică poate să dobîndească și să exercite în nume propriu drepturi patrimoniale și personale nepatrimoniale, să-și asume obligații, poate fi reclamant și pîrît în instanță de judecată. (3) Persoana juridică poate fi organizată în mod corporativ sau

			în baza calității de membru, poate fi dependentă sau independentă de un anumit număr de membri, poate avea scop lucrativ sau nelucrativ. (4) În funcție de participare la constituirea patrimoniului persoanei juridice, fondatorii (membrii) au sau nu au drepturi de creanță față de ea. Persoane juridice în a căror privință fondatorii (membrii) au drepturi de creanță sînt societățile comerciale și cooperativele. Persoane juridice în a căror privință fondatorii (membrii) nu au drepturi de creanță sînt organizațiile necomerciale.
(h), „agent de muncă temporară” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care, în conformitate cu legislația națională, încheie contracte de muncă sau raporturi de muncă cu lucrători temporari pentru a-i pune la dispoziția unor întreprinderi utilizatoare pentru a lucra cu titlu temporar în întreprinderile respective sub supravegherea și conducerea acestora;			Modificări propuse de MMPS prin proiectul de LEGE pentru modificarea unor acte normative (Codul muncii, Legea securității și sănătății în muncă, Codul contravențional, reglementarea raporturilor conexe prestării muncii prin agent de muncă temporară, etc.) Parlamentul adoptă prezenta lege organică. “Prezenta lege: - transpune Directiva 2008/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind munca prin agent de

		muncă temporară, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 327/9 din 5 decembrie 2008, nr. CELEX: 32008L0104; - transpune parțial Directiva 91/383/CEE a Consiliului din 25 iunie 1991, de completare a măsurilor destinate să promoveze îmbunătățirea securității și sănătății la locul de muncă în cazul lucrătorilor care au un raport de muncă pe durată determinată sau un raport de muncă temporară, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 206 din 29 iulie 1991, nr. CELEX: 01991L038320070628, așa cum a fost modificat ultima dată prin Directiva 2007/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2007 de modificare a Directivei 89/391/CEE a Consiliului, a directivelor speciale ale acesteia și a Directivelor 83/477/CEE, 91/383/CEE, 92/29/CEE și 94/33/CE ale Consiliului în vederea simplificării și a raționalizării rapoartelor privind punerea în aplicare publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 165/21 din 27 iunie

			2007; - transpune art. 3 lit. e) și lit. f), art. 6, art. 7, art. 8 alin. (1) și alin. (4), art. 9 alin. (1), art. 10 alin. (1), art.12 din Directiva 94/33/CE a Consiliului din 22 iunie 1994 privind protecția tinerilor la locul de muncă, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 216/12 din 20 august 1994, nr. CELEX: 01994L0033-20190726, așa cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2019/1243 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 de adaptare la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (Text cu relevanță pentru SEE), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 198/241 din 25 iulie 2019. - transpune art. 2 alin. (4) și alin. (9), art. 3, art. 5, art. 8, art. 16 lit. b), art.17 și art. 19 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 29/9 din 18

			noiembrie 2003, nr. CELEX: 32003L0088. - transpune art. 1 alin. (2), art. 2 lit. (a), art. 4 alin. (2) lit. (f), (g), (h), (j), (k) și (l), art. 6 alin. (2), art.7 alin. (1), lit. d), art.12, art.13, art.17 și art.18 din Directiva (UE) 2019/1152 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind condițiile de muncă transparente și previzibile în Uniunea Europeană, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 186/105 din 11 iulie 2019. - transpune Recomandarea Consiliului din 18 februarie 2003 privind îmbunătățirea protecției sănătății și securității în muncă a lucrătorilor independenți (2003/134/EC) (CELEX 32003H0134), publicată în Jurnalul Oficial L 053, din 28 februarie 2003.”.
(i)„condiții de muncă extrem de abuzive” înseamnă condițiile de lucru, inclusiv cele generate de discriminări de gen sau de altă natură, care prezintă deosebiri flagrante față de condițiile de muncă de care beneficiază lucrătorii angajați legal și care afectează, de exemplu, sănătatea și siguranța angajaților și sunt contrare demnității umane;			Legislația muncii

(j),„remunerația resortisanților din țări terțe cu ședere ilegală” înseamnă salariul și orice alte drepturi, în numerar sau în natură, pe care lucrătorul le primește pentru munca prestată de la angajatorul său, direct sau indirect, și care sunt echivalente cu cele de care ar fi beneficiat lucrători în condiții similare, dar într-un raport de muncă legal.		Prevedere UE netranspusă	
Articolul 3 Interzicerea angajării ilegale (1) Statele membre interzic angajarea de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală. (2) Încălcarea acestei interdicții se supune sancțiunilor și măsurilor prevăzute de prezenta directivă. (3) Un stat membru poate hotărî să nu aplice interdicția menționată la alineatul (1) resortisanților din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală a căror îndepărtare a fost amânată și care au drept de muncă în temeiul legislației naționale.	Articolul 4. Drepturile străinilor aflați în Republica Moldova (1) Străinii beneficiază de condiții de muncă echivalente cu cele a lucrătorului național, cetățean al Republicii Moldova, care ocupă poziție similară. (2) Străinii aflați pe teritoriul Republicii Moldova au dreptul: a) să desfășoare o activitate de muncă remunerată sau pe cont propriu pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu legislația;	Parțial compatibil	Prevederi suplimentare vor fi transpuse prin Hotărârea de Guvern de aplicare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM.

Articolul 4 Obligațiile angajatorilor (1) Statele membre obligă angajatorii: (a) să solicite resortisanților din țări terțe, înainte de începerea raportului de muncă, să dețină și să prezinte angajatorului un permis de ședere valabil sau orice altă autorizație de ședere; (b) să păstreze cel puțin pe durata perioadei de angajare o copie sau datele de înregistrare ale permisului de ședere sau ale celorlalte autorizații de ședere, în vederea unei eventuale inspecții a autorităților competente ale statelor membre; (c) să notifice autoritățile competente desemnate de statele membre cu privire la debutul angajării resortisanților din țări terțe în termenul prevăzut de fiecare stat membru.	Articolul 7. Obligațiile beneficiarului solicitant/angajatorului (1) Angajatorul are următoarele obligații: a) să solicite de la străin, până la începerea activității de muncă, să prezinte cartea de rezidență valabilă sau oricare alt document care atestă dreptul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova; b) să păstreze, pe întreaga durată a raportului de muncă, o copie sau datele de identificare ale cărții de rezidență ori ale celorlalte documente care atestă dreptul de ședere, în vederea unui eventual control efectuat de către autoritățile competente; c) să notifice autorităților competente despre începerea raportului de muncă cu străinul angajat, în termenul stabilit de legislație. (2) În cazul în care angajatorul este o persoană fizică, iar angajarea	Compatibil	

	se face în interes personal, poate fi aplicată o procedură simplificată de notificare prevăzută la alin. (1) lit. c), conform procedurii stabilite de autoritatea competentă. (3) Notificarea prevăzută la alin. (1) lit. c) nu este obligatorie în cazul angajării unui străin titular al cărții de rezidență permanentă sau cărții de rezidență eliberate în scop de reîntregirea familiei. (4) Angajatorul care și-a îndeplinit obligațiile stabilite la alin. (1) se consideră răspunzător pentru încălcarea interdicției de angajare a străinilor aflați în situație ilegală, dacă se dovedește că avea cunoștință că documentul prezentat, cartea de rezidență sau alt act justificativ, permitea angajarea la altă întreprindere sau era fals.		
(2) Statele membre pot decide aplicarea unei proceduri simplificate pentru notificarea prevăzută la alineatul (1) litera (c) atunci când angajatorii sunt persoane fizice, iar angajarea se face în interesul lor personal.		Prevedere UE netranspusă	Prevederi suplimentare vor fi transpuse prin Hotărârea de Guvern de aplicare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM, precum și în legislația muncii.

Statele membre pot decide ca notificarea prevăzută la alineatul (1) litera (c) să nu fie obligatorie în cazul în care angajatul beneficiază de statutul de rezident pe termen lung în temeiul Directivei 2003/109/CE din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung ⁽¹¹⁾ .			
(3) Statele membre se asigură că angajatorii care și-au îndeplinit obligațiile stabilite la alineatul (1) sunt considerați răspunzători pentru o încălcare a interdicției menționate la articolul 3 numai în cazul în care angajatorii aveau cunoștință de faptul că documentul prezentat ca permis de ședere sau o altă autorizație de ședere valabile erau false.	Articolul 7. Obligațiile beneficiarului solicitant/angajatorului (1) Angajatorul are următoarele obligații: a) să solicite de la străin, pînă la începerea activității de muncă, să prezinte cartea de rezidență valabilă sau oricare alt document care atestă dreptul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova; b) să păstreze, pe întreaga durată a raportului de muncă, o copie sau datele de identificare ale cărții de rezidență ori ale celorlalte documente care atestă dreptul de ședere, în vederea unui eventual control efectuat de către autoritățile competente;	Compatibil	

	c) să notifice autorităților competente despre începerea raportului de muncă cu străinul angajat, în termenul stabilit de legislație. (2) În cazul în care angajatorul este o persoană fizică, iar angajarea se face în interes personal, poate fi aplicată o procedură simplificată de notificare prevăzută la alin. (1) lit. c), conform procedurii stabilite de autoritatea competentă. (3) Notificarea prevăzută la alin. (1) lit. c) nu este obligatorie în cazul angajării unui străin titular al cărții de rezidență permanentă sau cărții de rezidență eliberate în scop de reîntregirea familiei. (4) Angajatorul care și-a îndeplinit obligațiile stabilite la alin. (1) se consideră răspunzător pentru încălcarea interdicției de angajare a străinilor aflați în situație ilegală, dacă se dovedește că aveau cunoștință că documentul prezentat, cartea de rezidență sau alt act		

	justificativ, permitea angajarea la altă întreprindere sau era fals.		
Articolul 5 Sancțiuni financiare (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că încălcările interdicției prevăzute la articolul 3 fac obiectul unor sancțiuni efective, proporționale și cu efect de descurajare împotriva angajatorului. (2) Sancțiunile pentru încălcările interdicției menționate la articolul 3 cuprind: (a) sancțiuni financiare care cresc proporțional cu numărul de resortisanți din țări terțe angajați ilegal; și (b) plata costurilor de returnare ale resortisanților din țări terțe angajați ilegal, în cazurile în care procedurile de returnare se pun în aplicare. În schimb, statele membre pot să decidă să reflecte cel puțin costurile medii de returnare în cadrul sancțiunilor financiare prevăzute la litera (a). (3) Statele membre pot să prevadă sancțiuni financiare reduse în cazul în care angajatorul este o persoană fizică ce angajează un resortisant dintr-o țară terță cu ședere ilegală în interesul său personal și nu se constată condiții de muncă extrem de abuzive.	Articolul 334. Încălcarea regulilor de plasare în câmpul muncii a cetățenilor străini sau a apatrizilor (1) Plasarea în câmpul muncii a cetățenilor străini sau a apatrizilor, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără carte de rezidență sau permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 120 la 150 de unități convenționale aplicată persoanei juridice pentru fiecare angajat ilegal. <i>[Art.334 al.(1) modificat prin LP112 din 22.05.25, MO257-260/28.05.25 art.300; în vigoare 01.01.26]</i> (2) Desfășurarea activității de muncă de către cetățeni străini sau apatrizi, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără carte de rezidență sau permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale.	Compatibil	

	<i>[Art.334 al.(2) modificat prin LP112 din 22.05.25, MO257-260/28.05.25 art.300; în vigoare 01.01.26]</i> (3) Obținerea, la cererea persoanei cu funcție de răspundere, a cărții de rezidență sau a permisului de ședere în scop de muncă eliberat pe numele unui cetățean străin sau al unui apatrid, aflat provizoriu în Republica Moldova, fără angajarea acestuia în câmpul muncii se sancționează cu amendă de la 60 la 90 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 120 la 150 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere. <i>[Art.334 al.(3) modificat prin LP112 din 22.05.25, MO257-260/28.05.25 art.300; în vigoare 01.01.26]</i> (4) Prezentarea intenționată de către beneficiarul solicitant a datelor neveridice autorității competente pentru străini pentru acordarea sau prelungirea dreptului de ședere în scop de muncă apatrizilor și/sau cetățenilor străini aflați provizoriu în Republica Moldova în condițiile Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova se sancționează cu amendă de la 80 la 120 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de		

	răspundere, cu amendă de la 120 la 150 de unități convenționale aplicată persoanei juridice.		
<i>Articolul 6</i> Plățile restante, ce urmează a fi efectuate de către angajatori (1) În cazul fiecărei încălcări a interdicției menționate la articolul 3, statele membre asigură că angajatorul este răspunzător pentru plata: (a) oricărei remunerații restante datorate resortisanților din țări terțe angajați ilegal. Nivelul convenit al remunerației se presupune a fi fost cel puțin egal cu salariul prevăzut de legile aplicabile privind salariul minim sau de contractele colective ori în conformitate cu practicile consacrate din ramurile profesionale relevante, cu excepția cazului în care fie angajatorul, fie angajatul poate dovedi contrariul, respectându-se totodată dispozițiile naționale obligatorii privind salariile; (b) unei sume egale cu valoarea tuturor impozitelor și contribuțiilor de asigurări sociale pe care angajatorul le-ar fi plătit dacă resortisantul dintr-o țară terță ar fi fost angajat legal, inclusiv penalitățile de întârziere și amenzile administrative corespunzătoare; (c) după caz, oricăror cheltuieli determinate de transferul plăților		Prevedere UE netranspusă	Prevederi suplimentare vor fi transpuse prin Hotărârea de Guvern de aplicare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM, precum și în legislația muncii.

restante în țara în care resortisantul dintr-o țară terță s-a întors de bunăvoie sau a fost returnat.			
(2) Pentru a asigura existența unor proceduri eficiente pentru aplicarea alineatului (1) literele (a) și (c) și cu respectarea articolului 13, statele membre instituie mecanisme pentru a asigura că resortisanții din țări terțe angajați ilegal: (a) pot introduce o plângere, sub rezerva unei perioade de prescripție definite în temeiul legislației naționale, împotriva angajatorului și au posibilitatea executării unei hotărâri împotriva unui angajator pentru remunerațiile restante, inclusiv în cazurile în care aceștia s-au întors sau au fost returnați; (b) în cazurile în care acest lucru este prevăzut de legislația națională, pot solicita autorității competente din statul membru în cauză să inițieze procedurile pentru recuperarea remunerațiilor restante fără să mai fie nevoie să fie introdusă o plângere în acest caz. Resortisanții din țări terțe angajați ilegal sunt informați sistematic și obiectiv cu privire la drepturile de care beneficiază în temeiul prezentului alineat și al articolului 13 înainte de punerea în executare a unei eventuale decizii de returnare.		Prevedere UE netranspusă	Prevederi suplimentare vor fi transpuse prin Hotărârea de Guvern de aplicare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM, precum și în legislația muncii.
(3) Pentru a pune în aplicare alineatul (1) literele (a) și (b), statele membre instituie o		Prevedere UE netranspusă	Prevederi suplimentare vor fi transpuse prin Hotărârea de

prezumție conform căreia un raport de muncă a durat cel puțin trei luni, cu excepția cazului în care angajatorul sau angajatul, printre altele, poate dovedi contrariul. (4) Statele membre se asigură că există mecanismele necesare pentru a garanta că resortisanții din țări terțe angajați ilegal pot să primească toate plățile salariale restante menționate la alineatul (1) litera (a) și recuperate în urma unei plângeri depuse în temeiul alineatului (2), inclusiv în cazurile în care s-au întors de bună voie sau au fost returnați. (5) În cazurile în care au fost eliberate permise de ședere pe o durată limitată în conformitate cu articolul 13 alineatul (4), statele membre definesc în legislația națională condițiile în care perioada de valabilitate a permiselor în cauză poate fi prelungită până când resortisantul dintr-o țară terță a primit toate plățile salariale recuperate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.			Guvern de aplicare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM, precum și în legislația muncii.
<i>Articolul 7</i> Alte măsuri (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că angajatorii pot face obiectul de asemenea, dacă este cazul, următoarelor măsuri: (a) pierderea totală sau parțială a dreptului de a beneficia de prestații, ajutoare sau		Prevedere UE netranspusă	Prevederi suplimentare vor fi transpuse prin Hotărârea de Guvern de aplicare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM, precum și în legislația muncii.

subvenții publice, inclusiv de fonduri UE gestionate de statele membre, pentru o perioadă de până la cinci ani; (b)excluderea de la participarea la un contract de achiziții publice, definit în Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii ⁽¹²⁾, pentru o perioadă de până la cinci ani; (c)recuperarea integrală sau parțială a prestațiilor, ajutoarelor sau subvențiilor publice, inclusiv a fondurilor UE gestionate de statele membre, atribuite angajatorului de-a lungul unei perioade de până la 12 luni înainte de constatarea angajării ilegale; (d)închiderea temporară sau definitivă a unităților care au servit la comiterea încălcării sau retragerea temporară sau definitivă a unei licențe de desfășurare a activității profesionale în cauză, dacă acest lucru este justificat de gravitatea încălcării.			
(2) Statele membre pot hotărî să nu aplice alineatul (1) atunci când angajatorii sunt persoane fizice, iar angajarea se face în interesul lor personal.		Prevedere UE opțională	Prevederi suplimentare vor fi transpuse prin Hotărârea de Guvern de aplicare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM, precum și în legislația muncii.

<i>Articolul 8</i> Subcontractarea (1) Atunci când angajatorul este un subcontractant și fără a aduce atingere dispozițiilor din legislația națională privind drepturile de contribuție sau de recurs sau dispozițiilor din legislația națională în domeniul asigurărilor sociale, statele membre asigură că contractantul al cărui subcontractant direct este angajatorul poate fi considerat răspunzător, solidar cu angajatorul sau în locul acestuia, pentru plata: (a) oricărei sancțiuni financiare impuse în temeiul articolului 5; și (b) oricăror plăți restante în temeiul articolului 6 alineatul (1) literele (a) și (c) și al articolului 6 alineatele (2) și (3).		Prevedere UE netranspusă	Prevederi suplimentare vor fi transpuse prin Hotărârea de Guvern de aplicare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM, precum și în legislația muncii.
(2) Atunci când angajatorul este un subcontractant, statele membre se asigură că contractantul principal și orice subcontractant intermediar pot fi considerați răspunzători, dacă au avut cunoștință de faptul că subcontractantul angajator angaja resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală, solidar cu angajatorul sau în locul acestuia, pentru a efectua plățile menționate la alineatul (1) în locul subcontractantului angajator sau al contractantului al cărui subcontractant direct este angajatorul.		Prevedere UE netranspusă	Prevederi suplimentare vor fi transpuse prin Hotărârea de Guvern de aplicare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM, precum și în legislația muncii.

(3) Un contractant care a depus toate eforturile pentru a își îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul legislației naționale nu va fi considerat răspunzător în temeiul alineatelor (1) și (2). (4) Statele membre pot prevedea în legislația națională norme mai stricte privind răspunderea.			
<i>Articolul 9</i> Infracțiunea (1) Fiecare stat membru se asigură că încălcarea interdicției menționate la articolul 3 constituie o infracțiune atunci când este săvârșită cu intenție, în fiecare dintre următoarele circumstanțe astfel cum sunt definite în legislația națională: (a) încălcarea continuă sau este repetată persistent; (b) încălcarea se referă la angajarea simultană a unui număr important de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală; (c) încălcarea este asociată unor condiții de muncă extrem de abuzive; (d) încălcarea este comisă de către un angajator care, chiar dacă nu a fost acuzat sau condamnat pentru o infracțiune în temeiul Deciziei-cadru 2002/629/JAI, utilizează munca sau serviciile unui resortisant dintr-o țară terță aflat în situație de ședere ilegală având cunoștință de faptul că acesta		Compatibil	Cod Contravențional Articolul 334. Încălcarea regulilor de plasare în câmpul muncii a cetățenilor străini sau a apatrizilor (1) Plasarea în câmpul muncii a cetățenilor străini sau a apatrizilor, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără carte de rezidență sau permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 120 la 150 de unități convenționale aplicată persoanei juridice pentru fiecare angajat ilegal. <i>[Art.334 al.(1) modificat prin LP112 din 22.05.25, MO257-260/28.05.25 art.300; în vigoare 01.01.26]</i>

este o victimă a traficului de ființe umane; (e) încălcarea se referă la angajarea ilegală a unui minor.			(2) Desfășurarea activității de muncă de către cetățeni străini sau apatrizi, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără carte de rezidență sau permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale. <i>[Art.334 al.(2) modificat prin LP112 din 22.05.25, MO257-260/28.05.25 art.300; în vigoare 01.01.26]</i> (3) Obținerea, la cererea persoanei cu funcție de răspundere, a cărții de rezidență sau a permisului de ședere în scop de muncă eliberat pe numele unui cetățean străin sau al unui apatrid, aflat provizoriu în Republica Moldova, fără angajarea acestuia în câmpul muncii se sancționează cu amendă de la 60 la 90 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 120 la 150 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere. <i>[Art.334 al.(3) modificat prin LP112 din 22.05.25, MO257-</i>

			260/28.05.25 art.300; în vigoare 01.01.26] (4) Prezentarea intenționată de către beneficiarul solicitant a datelor neveridice autorității competente pentru străini pentru acordarea sau prelungirea dreptului de ședere în scop de muncă apatrizilor și/sau cetățenilor străini aflați provizoriu în Republica Moldova în condițiile Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova se sancționează cu amendă de la 80 la 120 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere, cu amendă de la 120 la 150 de unități convenționale aplicată persoanei juridice.
(2) Statele membre se asigură că instigarea, participarea și complicitatea la fapta săvârșită cu intenție menționată la alineatul (1) pot fi sancționate ca infracțiuni.			A se vedea comentariul supra
<i>Articolul 10</i> Sanțiuni penale (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanelor fizice care săvârșesc infracțiunea menționată la			A se vedea legislația penală

articolul 9 le pot fi aplicate sancțiuni penale efective, proporționale și cu efect de descurajare.			
(2) Cu excepția cazului în care contravine principiilor generale de drept, sancțiunile penale prevăzute la acest articol pot fi aplicate conform legislației naționale fără a aduce atingere altor sancțiuni sau măsuri de altă natură decât penale și acestea pot fi însoțite de publicarea hotărârii judiciare relevante pentru cauza respectivă.			
<i>rticolul 11</i> Răspunderea persoanelor juridice (1) Statele membre se asigură că persoanele juridice pot fi considerate răspunzătoare pentru infracțiunea menționată la articolul 9 atunci când aceasta a fost săvârșită în beneficiul lor de către orice persoană, acționând fie individual, fie ca membru al unui organ al persoanei juridice, care exercită o funcție de conducere în cadrul acesteia în temeiul: (a) unei împuterniciri din partea persoanei juridice; (b) unei prerogative de a lua decizii în numele persoanei juridice; sau (c) unei prerogative de a exercita controlul în cadrul persoanei juridice.			Cod Contravențional Articolul 334. Încălcarea regulilor de plasare în câmpul muncii a cetățenilor străini sau a apatrizilor (1) Plasarea în câmpul muncii a cetățenilor străini sau a apatrizilor, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără carte de rezidență sau permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 120 la 150 de unități convenționale aplicată persoanei juridice pentru fiecare angajat ilegal. <i>[Art.334 al.(1) modificat prin LP112 din 22.05.25, MO257-</i>

			260/28.05.25 art.300; în vigoare 01.01.26] (2) Desfășurarea activității de muncă de către cetățeni străini sau apatrizi, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără carte de rezidență sau permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale. [Art.334 al.(2) modificat prin LP112 din 22.05.25, MO257-260/28.05.25 art.300; în vigoare 01.01.26] (3) Obținerea, la cererea persoanei cu funcție de răspundere, a cărții de rezidență sau a permisului de ședere în scop de muncă eliberat pe numele unui cetățean străin sau al unui apatrid, aflat provizoriu în Republica Moldova, fără angajarea acestuia în câmpul muncii se sancționează cu amendă de la 60 la 90 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 120 la 150 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere.

			<i>[Art.334 al.(3) modificat prin LP112 din 22.05.25, MO257-260/28.05.25 art.300; în vigoare 01.01.26]</i> (4) Prezentarea intenționată de către beneficiarul solicitant a datelor neveridice autorității competente pentru străini pentru acordarea sau prelungirea dreptului de ședere în scop de muncă apatrizilor și/sau cetățenilor străini aflați provizoriu în Republica Moldova în condițiile Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova se sancționează cu amendă de la 80 la 120 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere, cu amendă de la 120 la 150 de unități convenționale aplicată persoanei juridice.
(2) Statele membre se asigură că o persoană juridică poate fi considerată răspunzătoare atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) a făcut posibilă săvârșirea infracțiunii menționate la articolul 9 în beneficiul acelei persoane juridice de către o persoană aflată sub autoritatea sa.			

(3) Răspunderea unei persoane juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) nu exclude procedurile penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori, instigatori sau complici la infracțiunea menționată la articolul 9.			
<i>Articolul 13</i> Facilitarea contestațiilor (1) Statele membre se asigură că există mecanisme eficiente prin care resortisanții din țări terțe angajați ilegal pot depune contestații împotriva angajatorilor lor, direct sau prin intermediul unor părți terțe desemnate de statele membre, cum ar fi sindicatele și alte asociații sau o autoritate competentă a statului membru, atunci când dreptul intern prevede acest lucru.		Prevedere UE netranspusă	Prevederi suplimentare vor fi transpuse prin Hotărârea de Guvern de aplicare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM, precum și în legislația muncii.
(2) Statele membre se asigură că părțile terțe care, în conformitate cu criteriile stabilite de legislația lor națională, au un interes legitim în asigurarea respectării prezentei directive, au posibilitatea să angajeze, în numele sau în sprijinul unui resortisant dintr-o țară terță angajat ilegal și cu aprobarea acestuia, orice procedură administrativă sau civilă prevăzută pentru punerea în aplicare a prezentei directive.		Prevedere UE netranspusă	Prevederi suplimentare vor fi transpuse prin Hotărârea de Guvern de aplicare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM, precum și în legislația muncii.
(3) Furnizarea de asistență resortisanților din țări terțe în vederea introducerii contestațiilor nu ar trebui considerată drept facilitare de ședere neautorizată în temeiul Directivei 2002/90/CE de definire a		Prevedere UE netranspusă	Prevederi suplimentare vor fi transpuse prin Hotărârea de Guvern de aplicare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM, precum și în legislația muncii.

facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate ⁽¹³⁾ .			
(4) În ceea ce privește infracțiunile menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (c) sau (e), statele membre definesc în legislația națională condițiile în care pot atribui de la caz la caz permise de ședere pe durată limitată, în funcție de durata procedurilor naționale corespunzătoare, resortisanților din țări terțe implicați, în condiții comparabile celor aplicabile resortisanților din țări terțe care intră sub incidența Directivei 2004/81/CE.		Prevedere UE netranspusă	Prevederi suplimentare vor fi transpuse prin Hotărârea de Guvern de aplicare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în RM, precum și în legislația muncii.
<i>Articolul 14</i> Inspecții (1) Statele membre asigură desfășurarea pe teritoriul lor a unor inspecții eficiente și adecvate vizând controlarea angajării resortisanților din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală. Inspecțiile în cauză se bazează în primul rând pe o evaluare de risc elaborată de autoritățile competente din statele membre. (2) Pentru a spori eficiența inspecțiilor, statele membre identifică periodic, pe baza unei evaluări de risc, sectoarele de activitate în care se concentrează angajările de resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală de pe teritoriul lor. Pentru fiecare dintre aceste sectoare, statele membre comunică Comisiei, înainte de data de 1 iulie a fiecărui an, numărul de		Prevedere UE opțională	Acest articol stabilește raportul dintre directivă și alte reglementări de la nivelul Uniunii Europene sau al statelor membre, contribuind la înțelegerea acestora, însă nu face obiectul transpunerii. Pentru transpunerea corectă a directivei este suficient ca să se țină seama de ordinea de prioritate stabilită la acest articol, acolo unde este cazul.

inspecții realizate în anul anterior și procentul de angajatori din fiecare sector care au făcut obiectul unei astfel de inspecții, precum și rezultate inspecțiilor.			
<i>Articolul 15</i> Dispoziții mai favorabile Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile resortisanților din țări terțe cărora li se aplică aceasta, în ceea ce privește articolele 6 și 13, cu condiția ca dispozițiile în cauză să fie compatibile cu prezenta directivă.		Prevedere UE opțională	Acest articol stabilește raportul dintre directivă și alte reglementări de la nivelul Uniunii Europene sau al statelor membre, contribuind la înțelegerea acesteia, însă nu face obiectul transpunerii. Pentru transpunerea corectă a directivei este suficient ca să se țină seama de ordinea de prioritate stabilită la acest articol, acolo unde este cazul.
<i>Articolul 16</i> Raportare (1) Până la 20 iulie 2014 și, ulterior, la fiecare trei ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport care conține, după caz, propuneri în vederea modificării articolelor 6, 7, 8, 13 și 14. În raportul său, Comisia analizează în special aplicarea de către statele membre a articolului 6 alineatele (2) și (5). (2) Statele membre transmit Comisiei toate informațiile utile pentru întocmirea rapoartelor menționate la alineatul (1). Informațiile în cauză includ numărul și rezultatele inspecțiilor realizate în conformitate cu articolul 14 alineatul (1), măsurile aplicate în temeiul articolului 13		Prevederi UE neaplicabile	

și, în măsura în care acest lucru este posibil, măsurile aplicate în temeiul articolelor 6 și 7.			
<i>Articolul 17</i> Transpunere (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 20 iulie 2011. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri. (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.		Prevederi UE neaplicabile	
<i>Articolul 18</i> Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>.		Prevederi UE neaplicabile	
<i>Articolul 19</i> Destinatari		Prevederi UE neaplicabile	

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene. Adoptată la Bruxelles, 18 iunie 2009.			

TABEL DE CONCORDANȚĂ

1	<u>Directiva 2014/36/UE</u> a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri. JO L 94, din 28.03.2014 p.375-390. CELEX: 32014L0036			
2	Proiectul de lege privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova			
3	Parțial compatibil			
4	Ministerul Afacerilor Interne			
5	16.06.2025			
Actul Uniunii Europene		Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observații
6		7	8	9
CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE				
Articolul 1 Obiect (1) Prezenta directivă stabilește condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri și definește drepturile lucrătorilor sezonieri.			Prevederi UE neaplicabile	Nu constituie o normă propriu-zisă de transpunere, articolul cuprinzând clarificări generale a actului cu privire la obiectul de aplicare al directivei
(2) Pentru șederi care nu depășesc 90 de zile, prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere acquis-ului Schengen, în special Codului de vize, Codului frontierei Schengen și Regulamentului (CE) nr. 539/2001.			Prevederi UE neaplicabile	Nu constituie o normă propriu-zisă de transpunere, articolul cuprinzând clarificări generale a actului cu privire la obiectul de aplicare al directivei
Articolul 2 Domeniu de aplicare			Prevederi UE neaplicabile	Nu constituie o normă propriu-zisă de transpunere,

(1) Prezenta directivă se aplică resortisanților țărilor terțe care își au reședința în afara teritoriilor statelor membre și care solicită admisia, sau care au fost admiși în condițiile prezentei directive, pe teritoriul unui stat membru în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri. Prezenta directivă nu se aplică resortisanților țărilor terțe care, la data cererii, își au reședința pe teritoriul unui stat membru, cu excepția cazurilor menționate la articolul 15.			articolul cuprinzând clarificări generale a actului cu privire la domeniul de aplicare al directivei
(2) La transpunerea prezentei directive, dacă este cazul în consultare cu partenerii sociali, statele membre determină în cadrul unei liste acele sectoare de ocupare a forței de muncă care includ activități care se desfășoară în funcție de succesiunea anotimpurilor. Statele membre pot să modifice, dacă este cazul, lista respectivă, în consultare cu partenerii sociali. Statele membre informează Comisia cu privire la aceste modificări.		Prevederi UE neaplicabile	Nu constituie o normă propriu-zisă de transpunere, articolul cuprinzând clarificări generale a actului cu privire la domeniul de aplicare al directivei
(3) Prezenta directivă nu se aplică resortisanților dintr-o țară terță: (a) care desfășoară activități în numele întreprinderilor stabilite într-un alt stat membru în cadrul unei prestări de servicii în sensul articolului 56 din TFUE, inclusiv resortisanții unor țări terțe care sunt detașați în cadrul prestării de servicii de întreprinderile stabilite într-un stat		Prevederi UE neaplicabile	Nu constituie o normă propriu-zisă de transpunere, articolul cuprinzând clarificări generale a actului cu privire la domeniul de aplicare al directivei

membru, în conformitate cu Directiva 96/71/CE; (b) care sunt membri de familie ai unor cetățeni ai Uniunii care și-au exercitat dreptul de liberă circulație în interiorul Uniunii, în conformitate cu Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁶⁾; (c) care, împreună cu membrii familiilor lor și indiferent de cetățenia lor, beneficiază de drepturi în materie de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii în temeiul acordurilor fie dintre Uniune și statele sale membre, fie dintre Uniune și țări terțe.			
<i>Articolul 3</i> Definiții În înțelesul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: (a) „<i>resortisant al unei țări terțe</i>” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 20 alineatul (1) din TFUE;	Art. 3 noțiuni generale <i>străin</i> – persoană care nu deține cetățenia Republicii Moldova sau care este apatrid;	Compatibil	
(b) „<i>lucrător sezonier</i>” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care își menține reședința principală într-un stat terț și locuiește legal și temporar pe teritoriul unui stat membru, pentru a desfășura o activitate care se desfășoară în funcție de succesiunea anotimpurilor, în temeiul unui sau mai multor contracte de muncă încheiate pe o perioadă determinată direct între	<i>lucrător sezonier</i> – străinul admis pe teritoriul Republicii Moldova pentru a desfășura o activitate de muncă în funcție de succesiunea anotimpurilor, în temeiul unui contract individual de muncă încheiat pe o perioadă determinată, în domeniile agriculturii și horticulturii sau turismului;	Compatibil	

resortisantul țării terțe și un angajator stabilit în statul membru respectiv;			
(c), „activitate care se desfășoară în funcție de succesiunea anotimpurilor” înseamnă o activitate care depinde, într-o anumită perioadă a anului, de un eveniment periodic sau de o succesiune de evenimente legate de condiții sezoniere pe durata cărora nivelul de forță de muncă necesar este considerabil superior nivelului obișnuit pentru operațiunile curente;		Parțial compatibilă	
(d), „permis de lucrător sezonier” înseamnă o autorizație eliberată folosind modelul prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului ⁽¹⁷⁾ , care cuprinde o trimitere la activitatea sezonieră și conferă titularului dreptul de ședere și de muncă pe teritoriul unui stat membru pentru o ședere care depășește 90 de zile, în condițiile prezentei directive;	art. 111 alin. (1) lit. a) carte de rezidență – străinului căruia i s-a acordat/prelungit dreptul de ședere temporară, dreptul de ședere permanentă sau i s-a recunoscut statutul de apatrid, în condițiile prezentei legi. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului pe teritoriul Republicii Moldova	Compatibil	Cartea de rezidență se eliberează în temeiul dreptului de ședere în scop de muncă sezonieră
(e), „viză de scurtă ședere” înseamnă o autorizație eliberată de un stat membru în conformitate cu articolul 2 punctul 2 litera (a) din Codul de vize sau eliberată în conformitate cu legislația națională a statelor membre care nu aplică integral acquis-ul Schengen;	Art. 3 noțiuni generale viză – autorizație în format fizic sau electronic, acordată în condițiile prezentei legi, care conferă străinului dreptul de a intra sau de a tranzita teritoriul Republicii Moldova, precum și dreptul de a se afla pe teritoriu țării pentru o perioadă determinată, cu respectarea scopului pentru care a fost acordată;	Compatibil	

	art. 18 regimul vizei de scurtă ședere		
(f), „viză de lungă ședere” înseamnă o autorizație eliberată de un stat membru în conformitate cu articolul 18 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen sau eliberată în conformitate cu legislația națională a statelor membre care nu aplică integral acquis-ul Schengen;	Art. 3 noțiuni generale viză – autorizație în format fizic sau electronic, acordată în condițiile prezentei legi, care conferă străinului dreptul de a intra sau de a tranzita teritoriul Republicii Moldova, precum și dreptul de a se afla pe teritoriu țării pentru o perioadă determinată, cu respectarea scopului pentru care a fost acordată; art. 20 regimul vizei de lungă ședere		
(g), „procedură unică de solicitare” înseamnă procedura care, pe baza unei cereri unice introduse de către resortisantul unei țări terțe în vederea obținerii dreptului de ședere și de muncă pe teritoriul unui stat membru, are drept rezultat o decizie privind această cerere de permis de lucrător sezonier;	<i>ghișeu unic de documentare a străinilor</i> (în continuare – Ghișeu unic) – punct unic de acces și mecanism ce permite solicitantului să se adreseze la o singură autoritate publică, conform competențelor atribuite în acest sens Inspectoratului General pentru Migrație, pentru informare și obținerea unui drept de ședere, cu eliberarea actului decizional și/sau a documentului care confirmă dreptul respectiv;	Compatibil	

(h), „autorizație în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră” înseamnă oricare dintre autorizațiile menționate la articolul 12 care conferă titularului lor dreptul de ședere și de muncă pe teritoriul statului membru care a eliberat autorizația în temeiul prezentei directive;	Art.111 alin. (1) lit. a) carte de rezidență – străinului căruia i s-a acordat/prelungit dreptul de ședere temporară, dreptul de ședere permanentă sau i s-a recunoscut statutul de apatrid, în condițiile prezentei legi. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului pe teritoriul Republicii Moldova;	Parțial compatibil	Proiectul prevede cartea de rezidență care confirmă statutul juridic al lucrătorului sezonier, doar în cazul în care șederea depășește 90 zile.
(i), „permis de muncă” înseamnă orice autorizație eliberată de un stat membru în conformitate cu legislația națională în scopul muncii pe teritoriul respectivului stat membru.	Art.111 alin. (1) lit. a) carte de rezidență – străinului căruia i s-a acordat/prelungit dreptul de ședere temporară, dreptul de ședere permanentă sau i s-a recunoscut statutul de apatrid, în condițiile prezentei legi. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului pe teritoriul Republicii Moldova;	Parțial compatibil	Proiectul prevede cartea de rezidență care confirmă statutul juridic al lucrătorului sezonier, doar în cazul în care șederea depășește 90 de zile.
<i>Articolul 4</i> Dispoziții mai favorabile (1) Prezenta directivă se aplică fără a se aduce atingere dispozițiilor mai favorabile prevăzute de: (a) dreptul Uniunii, inclusiv acordurile bilaterale și multilaterale încheiate de Uniune sau de Uniune și statele membre, pe de o parte, și una sau mai multe țări terțe, pe de altă parte; (b) acordurile bilaterale sau multilaterale încheiate între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe.		Norme UE neaplicabile	Nu constituie o normă propriu-zisă de transpunere, articolul cuprinzând dispoziții de aplicare a unor norme facilitare, la discreția statutului.

(2) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile pentru resortisanții țărilor terțe cărora li se aplică articolele 18, 19, 20, 23 și 25.		Norme UE neaplicabile	Nu constituie o normă propriu-zisă de transpunere, articolul cuprinzând dispoziții de aplicare a unor norme facilitare, la discreția statului.
CAPITOLUL II CONDIȚII DE ADMISIE			
<i>Articolul 5</i> Criterii și cerințe de admisie pentru ocuparea unui loc de muncă în calitate de lucrător sezonier pentru șederi care nu depășesc 90 de zile (1) Orice cerere de admisie într-un stat membru în condițiile prevăzute de prezenta directivă pentru o ședere care nu depășește 90 de zile este însoțită de: (a) un contract de muncă valabil sau, dacă se prevede astfel în legislația națională sau în normele sau practica administrative naționale, o ofertă fermă de angajare ca lucrător sezonier în statul membru în cauză din partea unui angajator stabilit în acel stat membru, care să precizeze: (i) locul și tipul de muncă; (ii) durata angajării; (iii) remunerația; (iv) programul de lucru pe săptămână sau lună; (v) durata tuturor concediilor plătite; (vi) după caz, alte condiții de muncă relevante; și		Prevederi UE netranspuse	

(vii)dacă este posibil, data începerii activității; (b)documente justificative în sensul că s-a încheiat o asigurare de sănătate sau, dacă acest lucru este prevăzut de legislația națională, că s-a depus cerere pentru încheierea unei asigurări de sănătate pentru toate riscurile în privința cărora resortisanții statului membru vizat sunt în mod normal acoperiți, pentru perioadele în care nu se oferă o astfel de asigurare și beneficiile corespunzătoare în contextul sau drept rezultat al muncii depuse în statul membru vizat; (c)documentele justificative care atestă că lucrătorul sezonier va dispune de o cazare adecvată sau că i se va oferi o cazare adecvată, în conformitate cu articolul 20.			
(2) Statele membre impun respectarea de către cerințele menționate la alineatul (1) litera (a) a legislației, contractelor colective și/sau practicilor aplicabile.		Prevederi UE netranspuse	
(3) În baza documentației furnizate în temeiul alineatului (1), statele membre impun lucrătorului sezonier să nu recurgă la sistemele sale de asistență socială.		Prevederi UE netranspuse	
(4) În cazul în care contractul de muncă sau oferta fermă de angajare precizează exercitarea de către resortisantul statului terț a unei profesii reglementate, astfel cum este definită în Directiva 2005/36/CE a		Prevederi UE netranspuse	

Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁸⁾ , statul membru poate cere solicitantului să prezinte o documentație care să ateste faptul că resortisantul statului terț îndeplinește condițiile prevăzute de legislația națională pentru exercitarea respectivei profesii reglementate.			
(5) La examinarea unei cereri de autorizație menționate la articolul 12 alineatul (1), statele membre care nu aplică integral acquis-ul Schengen verifică faptul că resortisantul țării terțe: (a) nu prezintă un risc de imigrație ilegală; (b) intenționează să părăsească teritoriul statelor membre cel târziu la data expirării autorizației.	Art. 9 alin. (1)	Parțial compatibil	Norma proiectului se aplică în cazul străinilor care necesită viză de intrare, se aplică dispozițiile proiectului privind admisia. În cazul când viza nu este necesară se aplică prevederile legii nr. 28/2024, cu privire la frontiera de stat a RM.
<i>Articolul 6</i> Criterii și cerințe de admisie pentru ocuparea unui loc de muncă în calitate de lucrător sezonier pentru șederi care depășesc 90 de zile (1) Orice cerere de admisie într-un stat membru în condițiile prevăzute de prezenta directivă pentru o ședere care depășește 90 de zile este însoțită de: (a) un contract de muncă valabil sau, dacă se prevede astfel în legislația națională, în normele sau practica administrative naționale, o ofertă fermă de angajare ca lucrător sezonier în statul membru în	Art. 41 alin.(1) lit. c)	Compatibil	

cauză din partea unui angajator stabilit în acel stat membru, care să precizeze: (i) locul și tipul de muncă; (ii) durata angajării; (iii) remunerația; (iv) programul de lucru pe săptămână sau lună; (v) durata tuturor concediilor plătite; (vi) după caz, alte condiții de muncă relevante; și (vii) dacă este posibil, data începerii activității; (b) documente justificative în sensul că s-a încheiat o asigurare de sănătate sau, dacă acest lucru este prevăzut de legislația națională, că s-a depus cerere pentru încheierea unei asigurări de sănătate, pentru toate riscurile în privința cărora resortisanții statului membru sunt în mod normal acoperiți, pentru perioadele în care nu se oferă o astfel de asigurare și beneficiile corespunzătoare în contextul sau drept rezultat al muncii depuse în statul membru vizat; (c) documentele justificative care atestă că lucrătorul sezonier dispune de o cazare adecvată sau că i se va oferi o cazare adecvată, în conformitate cu articolul 20.	Art. 9 alin. (1)	Compatibil	

	Art. 9 alin.(1)	Compatibil	
(2) Statele membre impun respectarea de către cerințele menționate la alineatul (1) litera (a) a legislației, contractelor colective și/sau practicilor aplicabile.		Prevederi UE netranspuse	
(3) În baza documentației prevăzute în temeiul alineatului (1), statele membre impun lucrătorului sezonier să dețină resurse suficiente pe durata șederii sale pentru a se întreține fără a recurge la sistemele acestora de asistență socială.	Art. 9 alin. (1)	Compatibil	
(4) Nu sunt admiși resortisanții țărilor terțe care sunt considerați a reprezenta o amenințare pentru ordinea publică, siguranța publică sau sănătatea publică.	Art. 9 alin.(1)	Compatibil	
(5) La examinarea unei cereri de autorizație menționate la articolul 12 alineatul (2), statele membre verifică dacă resortisantul țării terțe nu prezintă un risc de imigrație ilegală și intenționează să părăsească teritoriul statelor membre cel târziu la data expirării autorizației.	Art. 9 ali.(1)	Compatibil	Pseudo-legalizarea șederii
(6) În cazul în care contractul de muncă sau oferta fermă de angajare precizează		Prevederi UE netranspuse	

exercitarea de către resortisantul statului terț a unei profesii reglementate, astfel cum este definită în Directiva 2005/36/CE, statul membru poate impune solicitantului să prezinte o documentație care să ateste faptul că resortisantul statului terț îndeplinește condițiile prevăzute de legislația națională pentru exercitarea respectivei profesii reglementate.			
(7) Statele membre impun resortisanților țărilor terțe să dețină un document de călătorie valabil în conformitate cu legislația națională. Statele membre impun ca durata de valabilitate a documentului de călătorie să acopere cel puțin durata de valabilitate a autorizației în scopul unei activități sezoniere. De asemenea, statele membre pot să impună următoarele cerințe: (a) durata de valabilitate a documentului de călătorie să depășească cu cel puțin trei luni durata de ședere preconizată; (b) documentul de călătorie să fi fost eliberat în ultimii zece ani; și (c) documentul de călătorie să conțină cel puțin două pagini albe.	Art. 9 alin.(1)	Compatibil	
<i>Articolul 7</i> Contingentele de admisie Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului unui stat membru de a stabili contingentele de admisie de resortisanți provenind din țări terțe care intră pe teritoriul său în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră. Pe această bază, o cerere de	Art. 41 alin.(5) Art. 43 lit. h)	Compatibil	

autorizație în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră poate să fie considerată inadmisibilă sau să fie respinsă.			
<i>Articolul 8</i> Motive de respingere (1) Statele membre resping o cerere de autorizație în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră în situația în care: (a) articolul 5 sau articolul 6 nu este respectat; sau (b) documentele prezentate în conformitate cu articolul 5 sau 6 au fost dobândite prin fraudă, au fost falsificate ori au fost modificate.	Art. 43 lit. a) și b)	Parțial compatibil	Doar după 90 de zile se aplică art. 43 din proiect, nu și pentru perioada de pînă la 90.
(2) Statele membre resping, după caz, o cerere de autorizație în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră în situația în care: (a) angajatorul a fost sancționat în conformitate cu legislația națională pentru muncă nedeclarată și/sau ilegală; (b) întreprinderea angajatorului este lichidată sau a fost lichidată în temeiul legislațiilor naționale în materie de insolvență sau nu desfășoară activități economice; sau (c) angajatorul a fost sancționat în temeiul articolului 17.	Art. 43 lit. d) e) și f)	Compatibil	
(3) Statele membre pot să verifice dacă locul de muncă vacant în cauză ar putea fi ocupat de resortisanți ai statului membru vizat sau de alți cetățeni ai Uniunii, sau de resortisanți ai țărilor terțe cu ședere legală în statul membru respectiv, caz în care pot respinge cererea. Prezentul alineat se aplică		Prevederi UE opționale	

lucrătorului sezonier, și respectă principiul proporționalității.			
(6) Motivele de refuz al eliberării unei vize de scurtă ședere sunt reglementate de dispozițiile relevante din Codul de vize.	Art. 22 alin. (1)	Compatibil	
<i>Articolul 9</i> Retragerea autorizației în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră (1) Statele membre retrag autorizația în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră în situația în care: (a) documentele justificative prezentate în conformitate cu articolul 5 sau 6 au fost dobândite prin fraudă, au fost falsificate ori au fost modificate; sau (b) titularul locuiește în alt scop decât cel pentru care i-a fost autorizată șederea.	Art. 115 alin.(1) a) , b) Și art. 116 alin.(1) lit. a)	Compatibil	
(2) Statele membre retrag, după caz, autorizația în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră în situația în care: (a) angajatorul a fost sancționat în conformitate cu legislația națională pentru muncă nedeclarată și/sau ilegală; (b) întreprinderea angajatorului este lichidată sau a fost lichidată în temeiul legislației naționale în materie de insolvență sau nu desfășoară activități economice; sau (c) angajatorul a fost sancționat în temeiul articolului 17.	Art. 115 alin.(1) a) , b) Și art. 116 alin.(1) lit. a)	Compatibil	
(3) Statele membre pot retrage autorizația în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră în oricare dintre următoarele situații în care:	Art. 115 alin.(1) a) , b) Și art. 116 alin.(1) lit. a)	Compatibil	

(a) articolul 5 sau 6 nu sunt respectate sau nu mai sunt respectate; (b) angajatorul nu și-a îndeplinit obligațiile legale în ceea ce privește securitatea socială, impozitarea, drepturile lucrătorilor, condițiile de muncă sau condițiile ocupării unui loc de muncă, astfel cum prevede legislația și/sau contractele colective aplicabile; (c) angajatorul nu și-a îndeplinit obligațiile în baza contractului de muncă; (d) în cele 12 luni imediat precedente datei cererii, angajatorul a eliminat un loc de muncă cu normă întreagă pentru a crea locul de muncă vacant pe care încearcă să îl ocupe recurgând la prezenta directivă.			
(4) Statele membre pot retrage autorizația în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră în cazul în care resortisantul țării terțe solicită protecție internațională în temeiul Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁹⁾ ori protecție în conformitate cu legislația națională, cu obligațiile internaționale sau cu practica statului membru vizat.		Prevederi UE opționale	
(5) Fără a aduce atingere alineatului (1), orice decizie referitoare la retragerea autorizației ia în considerare circumstanțele specifice ale cazului, inclusiv interesele lucrătorului sezonier, și respectă principiul proporționalității.	Art. 33 alin.(6)	Compatibil	

(6) Motivele de anulare sau revocare a unei vize de scurtă ședere sunt reglementate de dispozițiile relevante din Codul de vize.	Art. 23 și 24	Compatibil	
<i>Articolul 10</i> Obligația de a coopera Statele membre pot impune angajatorului să furnizeze toate informațiile relevante, necesare pentru acordarea, prelungirea sau reînnoirea autorizației în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră.		Prevederi UE opționale	
CAPITOLUL III PROCEDURĂ ȘI AUTORIZAȚII ÎN SCOPUL OCUPĂRII UNUI LOC DE MUNCĂ SEZONIERĂ			
<i>Articolul 11</i> Accesul la informații (1) Statele membre asigură solicitanților accesul cu ușurință la informațiile referitoare la toate documentele justificative necesare cererii și informațiile referitoare la intrare și ședere, inclusiv drepturile și obligațiile și garanțiile procedurale ale lucrătorului sezonier.	Art. 155	Compatibil	
(2) Atunci când statele membre eliberează autorizații în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră resortisanților țărilor terțe, pun la dispoziția acestora, de asemenea, informații în scris despre drepturile și obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive, inclusiv procedurile referitoare la reclamații.	Art. 155	Compatibil	
<i>Articolul 12</i>		Prevederi UE netranspuse	

Autorizații în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră (1) Pentru șederi care nu depășesc 90 de zile, statele membre eliberează resortisanților țărilor terțe care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 5 și cărora nu li se aplică motivele prevăzute la articolul 8 una dintre următoarele autorizații în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră, fără a aduce atingere normelor privind eliberarea vizelor de scurtă ședere prevăzute în Codul de vize și în Regulamentul (CE) nr. 1683/95 al Consiliului ⁽²⁰⁾: (a) o viză de scurtă ședere, care indică faptul că este eliberată în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră; (b) o viză de scurtă ședere și un permis de muncă care indică faptul că acestea sunt eliberate în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră; sau (c) un permis de muncă care indică faptul că este eliberat în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră, în situația în care resortisantul țării terțe este exonerat de obligația de a deține viză în conformitate cu anexa II la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 și că respectivul stat membru nu aplică acestuia articolul 4 alineatul (3) din același regulament. La transpunerea prezentei directive, statele membre acordă fie autorizațiile menționate la literele (a) și (c), fie autorizațiile menționate la literele (b) și (c).			

(2) Pentru șederile care depășesc 90 de zile, statele membre eliberează resortisanților țărilor terțe care întrunesc criteriile de la articolul 6 și cărora nu li se aplică motivele prevăzute la articolul 8 una dintre următoarele autorizații în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră: (a) o viză de lungă ședere, care să indice că este eliberată în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră; (b) un permis de lucrător sezonier; (c) un permis de lucrător sezonier și o viză de lungă ședere, dacă viza de lungă ședere este necesară în temeiul legislației naționale pentru intrarea pe teritoriu. La transpunerea prezentei directive, statele membre pun la dispoziție numai una dintre autorizațiile menționate la literele (a), (b) și (c).	Art. 41	Parțial compatibil	IGM eliberează decizia privind acordarea dreptului de ședere în baza căreia străinul poate să solicite eliberarea vizei de lungă ședere sau carte de rezidență (dacă viză de lungă ședere nu este necesară reieșind din lista statelor care necesita viză de intrare în RM legea 257/2013)
(3) Fără a aduce atingere acquis-ului Schengen, statele membre stabilesc dacă o cerere urmează a fi introdusă de resortisantul țării terțe și/sau de angajator. Obligația statelor membre de a stabili dacă cererea trebuie să fie introdusă de un resortisant al unei țări terțe și/sau de către angajatorul acestuia nu aduce atingere niciunei dispoziții conform căreia în procedură sunt implicate ambele părți.	Art. 32 alin.(3)	Compatibil	
(4) Permisul de lucrător sezonier menționat la alineatul (2) primul paragraf literele (b) și (c) se eliberează de către autoritățile	Art. 111 alin.(1) a) și alin.(2)	Compatibil	

competente din statele membre, utilizând modelul prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002. Statele membre introduc o mențiune pe permis, specificând faptul că acesta este eliberat în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră.			
(5) În situația vizelor de lungă ședere, statele membre introduc o mențiune prin care se precizează, la rubrica „observații” pe autocolantul de viză, că este eliberată în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră în conformitate cu punctul 12 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1683/95.	Art. 111 alin.(2)	Compatibil	
(6) Statele membre pot indica informații suplimentare referitoare la raportul de muncă al lucrătorului sezonier pe suport tipărit, sau pot stoca aceste date în format electronic, astfel cum se prevede la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și la punctul 16 de la litera (a) din anexa la acesta.		Prevederi UE opționale	
(7) Atunci când se solicită o viză numai în scopul de a intra pe teritoriul unui stat membru și resortisantul țării terțe îndeplinește condițiile pentru a i se elibera un permis de lucrător sezonier în temeiul alineatului (2) primul paragraf litera (c), statul membru vizat acordă resortisantului țării terțe toate facilitățile pentru a obține viza necesară.		Prevederi UE netranspuse	
(8) Eliberarea unei vize de lungă ședere în conformitate cu alineatul (2) primul paragraf litera (a) nu aduce atingere posibilității	Art. 20 și art. 21 alin.(2) lit.b)	Compatibil	

statelor membre de a elibera o autorizație prealabilă de a munci în statul membru vizat.			
<i>Articolul 13</i> Solicitarea unui permis de lucrător sezonier (1) Statele membre desemnează autoritățile competente să primească și să decidă cu privire la cererile de permise de lucrător sezonier, precum și să elibereze astfel de permise.	<i>ghișeu unic de documentare a străinilor</i> (în continuare – Ghișeu unic) – punct unic de acces și mecanism ce permite solicitantului să se adreseze la o singură autoritate publică, conform competențelor atribuite în acest sens Inspectoratului General pentru Migrație, pentru informare și obținerea unui drept de ședere, cu eliberarea actului decizional și/sau a documentului care confirmă dreptul respectiv;	Compatibil	
(2) O cerere de permis de lucrător sezonier se introduce în cadrul unei proceduri unice de solicitare.	Art. 32 alin. (2)	Compatibil	
<i>Articolul 14</i> Durata șederii (1) Statele membre stabilesc o durată maximă de ședere pentru lucrătorii sezonieri, durată care nu poate fi mai mică de cinci și mai mare de nouă luni în orice interval de doisprezece luni. La expirarea duratei respective, resortisantul țării terțe părăsește teritoriul statului membru, cu excepția cazului în care statul membru în cauză a emis un permis de ședere în temeiul legislației naționale sau al legislației Uniunii din alte	Art. 42	Compatibil	

motive decât ocuparea unui loc de muncă sezonieră.			
(2) Statele membre pot stabili o perioadă maximă în orice interval de 12 luni în cursul căreia un angajator poate angaja lucrători sezonieri. Această perioadă durează cel puțin cât perioada maximă de ședere stabilită în temeiul alineatului (1).		Prevederi UE opționale	
<i>Articolul 15</i> Prelungirea șederii sau reînnoirea autorizației în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră (1) Pe durata maximă menționată la articolul 14 alineatul (1) și cu condiția respectării articolului 5 sau 6 și a neîndeplinirii motivelor prevăzute la articolul 8 alineatul (1) litera (b), la articolul 8 alineatul (2) și, dacă este cazul, la articolul 8 alineatul (4), statele membre acordă lucrătorilor sezonieri o prelungire a șederii, în cazul în care lucrătorii sezonieri își prelungească contractul cu același angajator.	Art. 41	Parțial compatibil	
(2) Statele membre pot decide, în conformitate cu legislația națională, să permită lucrătorilor sezonieri să își prelungească contractul cu același angajator și să își prelungească șederea de mai multe ori, cu condiția să nu se depășească durata maximă menționată la articolul 14 alineatul (1).	Art. 41 alin.(3)	Compatibil	
(3) Pe durata maximă menționată la articolul 14 alineatul (1) și cu condiția		Prevederi UE opționale	

respectării dispozițiilor articolului 5 sau 6 și a neîndeplinirii motivelor prevăzute la articolul 8 alineatul (1) litera (b), la articolul 8 alineatul (2) și, dacă este cazul, la articolul 8 alineatul (4), statele membre acordă lucrătorilor sezonieri o prelungire a șederii, în cazul în care urmează a fi angajați de un alt angajator.			
(4) Statele membre pot decide, în conformitate cu legislația națională, să permită angajarea lucrătorilor sezonieri de către un alt angajator și prelungirea șederii acestora de mai multe ori, cu condiția să nu se depășească durata maximă menționată la articolul 14 alineatul (1).		Prevederi UE opționale	
(5) În sensul alineatelor (1)-(4), statele membre acceptă introducerea unei cereri atunci când un lucrător sezonier admis în temeiul prezentei directive se află pe teritoriul statului membru vizat.	Art. 41 alin. (3) Dreptul de ședere în scop de muncă sezonieră se prelungește doar în cazul în care lucrătorul sezonier își prelungește contractul individual de muncă cu același angajator, cu respectarea condițiilor alin. (1).	Parțial compatibil	
(6) Statele membre pot refuza prelungirea șederii sau reînnoirea autorizației în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră în cazul în care locul de muncă vacant ar putea fi ocupat de resortisanți ai statului membru vizat sau de alți cetățeni ai Uniunii, sau de resortisanți ai țărilor terțe cu ședere legală în statul membru respectiv. Prezentul alineat se aplică fără a aduce atingere principiului preferinței acordate cetățenilor Uniunii, astfel		Prevederi UE netranspuse	

cum este enunțat în dispozițiile relevante ale actelor de aderare			
(7) Statele membre refuză prelungirea șederii sau reînnoirea autorizației în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră în cazul în care a fost atinsă durata maximă a șederii, astfel cum este definită la articolul 14 alineatul (1).	Art. 9 alin. (1)	Compatibil	
(8) Statele membre pot refuza prelungirea șederii sau reînnoirea autorizației în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră dacă resortisantul țării terțe solicită protecție internațională în temeiul Directivei 2011/95/UE sau în cazul în care resortisantul țării terțe solicită protecție în temeiul legislației naționale, al obligațiilor internaționale sau al practicii statului membru vizat.		Prevederi UE netranspuse	
(9) Articolul 9 alineatul (2) și articolul 9 alineatul (3) literele (b), (c) și (d) nu se aplică unui lucrător sezonier care solicită să fie angajat de un alt angajator în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol atunci când aceste dispoziții se aplică angajatorului anterior.		Prevederi UE netranspuse	
(10) Motivele pentru prelungirea vizelor de scurtă ședere sunt reglementate de dispozițiile relevante din Codul de vize.	Art. 18 alin.(3)	Compatibil	HG 50/2013 petru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor
(11) Fără a aduce atingere articolului 8 alineatul (1), orice decizie referitoare la o cerere de prelungire sau de reînnoire ia în considerare circumstanțele specifice ale	Art. 33 alin.(6)	Compatibil	

cazului, inclusiv interesele lucrătorului sezonier, și respectă principiul proporționalității.			
<i>Articolul 16</i> Facilitarea reîntrării (1) Statele membre facilitează reîntrarea resortisanților țărilor terțe care au fost admiși în statul membru respectiv ca lucrători sezonieri cel puțin o dată în ultimii cinci ani și care au respectat pe deplin, pe durata fiecăreia dintre șederi, condițiile aplicabile lucrătorilor sezonieri stabilite în prezenta directivă.		Prevederi UE netranspuse	
(2) Facilitatea menționată la alineatul (1) poate include una sau mai multe măsuri, printre care: (a) scutirea de la cerința de a prezenta unul sau a mai multe dintre documentele menționate la articolul 5 sau 6; (b) eliberarea mai multor permise de lucrător sezonier în cadrul unui act administrativ unic; (c) o procedură accelerată de obținere a unei decizii privind cererea unui permis de lucrător sezonier sau a unei vize de lungă ședere; (d) examinarea cu prioritate a cererilor de admisie în calitate de lucrător sezonier, inclusiv luarea în considerare a admisiei anterioare atunci când se ia decizia privind cerere în condițiile epuizării contingentelor de admisie.		Prevederi UE netranspuse	

<i>Articolul 17</i> Sancțiuni împotriva angajatorilor (1) Statele membre prevăd sancțiuni împotriva angajatorilor care nu și-au îndeplinit obligațiile care le revin în temeiul prezentei directive, inclusiv interdicția pentru angajatorii care și-au încălcat în mod grav obligațiile care le revin în temeiul prezentei directive de a angaja lucrători sezonieri. Sancțiunile respective sunt eficiente, proporționale și disuasive.		Prevederi UE netranspuse	
(2) Statele membre garantează faptul că, în cazul în care autorizația în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră este retrasă în temeiul articolului 9 alineatul (2) și al articolului 9 alineatul (3) literele (b), (c) și (d), angajatorului îi revine răspunderea pentru plata unei compensații către lucrătorul sezonier în conformitate cu procedurile din legislația națională. Orice răspundere acoperă toate obligațiile restante pe care angajatorul ar fi trebuit să respecte în cazul în care nu ar fi fost retrasă autorizația în scopul unei activități sezoniere.		Prevederi UE netranspuse	
(3) În cazul în care angajatorul este un subcontractant care nu a respectat prezenta directivă iar contractantul principal și eventualii subcontractanți intermediari nu și-au îndeplinit obligațiile de diligență definite în legislația națională, contractantului principal și eventualilor subcontractanți intermediari:		Prevederi UE netranspuse	

(a) li se pot aplica sancțiunile definite la alineatul (1); (b) le poate reveni răspunderea, în plus față de angajator sau în locul acestuia, pentru plata unei eventuale compensații datorate lucrătorului sezonier în conformitate cu alineatul (2); (c) le poate reveni răspunderea, în plus față de angajator sau în locul acestuia, pentru plata eventualelor plăți restante datorate lucrătorului sezonier în conformitate cu legislația națională. Statele membre pot să prevadă în legislația națională norme mai stricte privind răspunderea.			
<i>Articolul 18</i> Garanții procedurale (1) Autoritățile competente dintr-un stat membru adoptă o decizie cu privire la cererea pentru o autorizație în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră. Autoritățile competente notifică în scris decizia solicitantului, în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute în legislația națională, de îndată ce este posibil, însă în termen de maxim 90 de zile de la data introducerii cererii complete. (2) În cazul unei cereri de prelungire a șederii sau de reînnoire a autorizației în temeiul articolului 15, statele membre adoptă toate măsurile adecvate pentru a asigura faptul că lucrătorul sezonier nu este obligat să își întrerupă raportul de muncă cu același	Articolul 34. Decizia de acordare/refuzul dreptului de ședere temporară (1) Decizia de acordare/prelungire sau refuzul dreptului de ședere este semnată electronic sau olograf. (2) Decizia de refuz conține, în mod obligatoriu, elementele art. 120 al Codul administrativ nr. 116/2018, și se notifică solicitantului dreptului de ședere sub orice formă în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii. (3) Decizia de refuz conține, în mod obligatoriu, dispoziții privind returnarea străinului.	Parțial compatibil	Prevederi suplimentare urmează a fi transpuse prin Hotărâre de Guvern de implementare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.

angajator sau împiedicat să își schimbe angajatorul, din cauza unor proceduri administrative în curs. În cazul în care valabilitatea autorizației în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră expiră pe durata procedurii de prelungire sau de reînnoire, statele membre, în conformitate cu legislația națională, permit șederea lucrătorului sezonier pe propriul teritoriu până când autoritățile competente iau o decizie cu privire la cerere, cu condiția ca cererea să fi fost introdusă în perioada de valabilitate a autorizației și ca perioada menționată la articolul 14 alineatul (1) să nu fi expirat. În cazul aplicării celui de al doilea paragraf, statele membre pot decide, printre altele: (a) să elibereze permise de ședere naționale temporare sau autorizații echivalente până la luarea unei decizii; sau (b) să permită lucrătorului sezonier să muncească în perioada până la luarea unei decizii. Pe durata examinării cererii de prelungire sau de reînnoire se aplică dispozițiile relevante din prezenta directivă. (3) În cazul în care informațiile sau documentele furnizate în sprijinul cererii sunt incomplete, autoritățile competente comunică solicitantului, într-un termen rezonabil, informațiile suplimentare necesare și stabilesc un termen rezonabil pentru furnizarea acestora. Termenul menționat la	(4) Decizia de refuz poate fi contestată de către solicitantul dreptului de ședere temporară în termen de 15 zile de la data aducerii la cunoștință, cu respectarea procedurii prealabile prevăzute de Codul administrativ nr. 116/2018.		

alineatul (1) se suspendă până la primirea de către autoritățile competente a informațiilor suplimentare necesare. (4) Motivarea unei decizii prin care se declară inadmisibilă o cerere de autorizație în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră sau prin care se respinge o cerere de autorizație în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră sau prin care se refuză prelungirea șederii sau reînnoirea autorizației în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră se notifică în scris solicitantului. Motivarea unei decizii de retragere a autorizației în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră se notifică în scris atât lucrătorului sezonier, cât și, dacă acest lucru se prevede în legislația națională, angajatorului. (5) Orice decizie prin care se declară inadmisibilă o cerere de autorizație în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră sau prin care se respinge cererea, se refuză prelungirea șederii sau reînnoirea unei autorizații în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră sau se retrage o autorizație în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră poate fi atacată în justiție în statul membru vizat, în conformitate cu legislația națională. Notificarea scrisă precizează instanța sau autoritatea administrativă la care poate fi introdusă calea de atac și termenul pentru introducerea căii de atac.			

(6) Garanțiile procedurale referitoare la vizele de scurtă ședere sunt reglementate de dispozițiile relevante din Codul de vize.			
<i>Articolul 19</i> Taxe și costuri (1) Statele membre pot pretinde plata unor taxe de prelucrare a cererilor în conformitate cu prezenta directivă. Nivelul unor astfel de taxe nu poate fi disproporționat sau excesiv. Taxele pentru vizele de scurtă ședere sunt reglementate prin dispozițiile relevante ale acquis-ului Schengen. În cazul în care taxele respective se achită de către resortisantul unei țări terțe, statele membre pot să prevadă că dreptul acestuia de a-i fi rambursate taxele de către angajator, în conformitate cu legislația națională. (2) Statele membre pot solicita angajatorilor de lucrători sezonieri să asigure plata pentru: (a) costul călătoriei dus-întors între locul de origine al lucrătorului sezonier și locul de muncă din statul membru vizat; (b) costul asigurării de sănătate menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (b) și la articolul 6 alineatul (1) litera (b). Atunci când costurile menționate la prezentul articol sunt acoperite de către angajatori, se interzice recuperarea respectivelor costuri de la lucrătorul sezonier.	Articolul 153. Taxa de stat și tarifele la serviciile prestate (1) Pentru examinarea cererilor și demersurilor, precum și pentru eliberarea actelor prevăzute de prezenta lege se percepe taxă de stat, în conformitate cu Legea taxei de stat nr. 213/2023 și/sau se achită tariful stabilit de Guvern. (2) Prin derogare de la alin. (1) dreptul de ședere temporară și cartea de rezidență aferente pentru victimele traficului de ființe umane și victimele violenței în familie se eliberează în mod gratuit.	Compatibil	
<i>Articolul 20</i> Cazare (1) Statele membre solicită dovezi care să ateste că lucrătorul sezonier va beneficia, pe		Prevederi UE netranspuse	Prevederi suplimentare urmează a fi transpuse prin Hotărâre de Guvern de implementare a legii privind

toată durata șederii, de cazare de natură să îi asigure un nivel de trai adecvat, în conformitate cu legislația și/sau practica națională. Autoritatea competentă este informată cu privire la orice schimbare survenită în legătură cu cazarea lucrătorului sezonier. (2) În cazul în care cazarea este organizată de către angajator sau prin intermediul acestuia: (a) lucrătorului sezonier i se poate solicita plata unei chirii al cărei cost nu poate fi excesiv în raport cu remunerația sa netă și cu calitatea cazării. Chiria nu se poate reține automat din salariul lucrătorului sezonier; (b) angajatorul pune la dispoziția lucrătorului sezonier un contract de închiriere sau un document echivalent în care sunt precizate în mod clar condițiile de închiriere pentru cazare; (c) angajatorul asigură faptul că, în ceea ce privește cazarea, sunt îndeplinite standardele generale în materie de sănătate și siguranță în vigoare în statul membru vizat.			admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.
<i>Articolul 21</i> Plasamentul de către serviciile publice de ocupare a forței de muncă Statele membre pot stabili că plasamentul lucrătorilor sezonieri se realizează numai de către serviciile publice de ocupare a forței de muncă.		Prevederi UE opționale	

CAPITOLUL IV DREPTURI			
<i>Articolul 22</i> Drepturi conferite pe baza autorizației în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră Pe durata de valabilitate a autorizației menționate la articolul 12, titularul se bucură de cel puțin următoarele drepturi: (a) dreptul de intrare și de ședere pe teritoriul statului membru care eliberează autorizația; (b) accesul liber pe întreg teritoriul statului membru care eliberează autorizația, în conformitate cu legislația națională; (c) dreptul de a exercita activitățile lucrative concrete pentru care au fost angajați în temeiul autorizației, în conformitate cu legislația națională.	Secțiunea a 2-a Șederea pe un termen mai mare de 90 de zile Articolul 31. Tipurile dreptului de ședere temporară (1) Pentru o ședere mai mare de 90 de zile, străinul are obligația să obțină drept de ședere temporară pe teritoriul Republicii Moldova. (2) Dreptul de ședere temporară se acordă în următoarele scopuri: a) desfășurarea unei activități remunerate; b) desfășurarea unei activități sezoniere; Subsecțiunea a 3-a Lucrător sezonier Articolul 41. Condițiile privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere temporară lucrătorului sezonier	Compatibil	
<i>Articolul 23</i> Dreptul la tratament egal (1) Lucrătorii sezonieri beneficiază de tratament egal în raport cu resortisanții	Articolul 4. Drepturile străinilor aflați în Republica Moldova Străinii aflați în Republica Moldova beneficiază de egalitate de tratament și	Compatibil	

statului membru gazdă, cel puțin în ceea ce privește: (a) condițiile de încadrare în muncă, inclusiv vârsta minimă de încadrare în muncă și condițiile de muncă, inclusiv remunerarea și concedierea, programul de lucru, concediul și zilele libere, precum și cerințele în materie de sănătate și siguranță la locul de muncă; (b) dreptul la grevă și la acțiuni sindicale, în conformitate cu legislația și practicile naționale ale statului membru gazdă, libertatea de asociere și de afiliere, precum și apartenența la o organizație care reprezintă lucrătorii sau la orice organizație ai cărei membri desfășoară o activitate specifică, inclusiv drepturile și beneficiile conferite de aceste organizații, printre care dreptul la negocieri și la încheierea unor contracte colective, fără a aduce atingere dispozițiilor naționale privind ordinea publică și siguranța publică; (c) plățile restante care urmează a fi efectuate de către angajatori, referitoare la eventualele remunerații restante către resortisantul țării terțe; (d) ramurile securității sociale, astfel cum sunt definite la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004; (e) accesul la bunuri și servicii și la furnizarea bunurilor și serviciilor puse la dispoziția publicului, cu excepția cazării, fără a	de aceleași drepturi și libertăți ca și cetățenii Republicii Moldova, garantate de Constituția Republicii Moldova și de alte legi, precum și de drepturile prevăzute în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu excepțiile stabilite de legislație. În Republica Moldova străinii sunt egali în fața legii, indiferent de sex, rasă, origine etnică, limbă, statut social, convingeri, opinii sau orice alt criteriu.		

aduce atingere libertății contractuale în conformitate cu legislația Uniunii sau legislația națională; (f) serviciile de consiliere cu privire la locurile de muncă sezonieră oferite de oficiile de ocupare a forței de muncă; (g) educația și formarea profesională; (h) recunoașterea diplomelor, a certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile naționale relevante; (i) beneficiile fiscale, în măsura în care se consideră că lucrătorul sezonier își are domiciliul fiscal în statul membru în cauză. Lucrătorii sezonieri care se mută într-o țară terță sau urmașii acestor lucrători sezonieri care își au reședința într-o țară terță și care dobândesc drepturi de la lucrătorul sezonier respectiv, primesc pensii legale în temeiul încadrării în muncă anterioare a lucrătorului sezonier și dobândite în conformitate cu legislația prevăzută la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, în aceleași condiții și la același nivel ca resortisanții statelor membre în cauză atunci când se mută într-o țară terță. (2) Statele membre pot restrânge dreptul la tratament egal: (i) în temeiul alineatului (1) primul paragraf litera (d), prin excluderea prestațiilor familiale și a ajutorului de șomaj, fără a			

aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 1231/2010; (ii) în temeiul alineatului (1) primul paragraf litera (g), prin restrângerea aplicării sale în ceea ce privește educația și formarea profesională direct legată de activitatea profesională concretă și prin excluderea burselor și împrumuturilor studențești și a altor burse și împrumuturi; (iii) în temeiul alineatului (1) primul paragraf litera (i), în ceea ce privește beneficiile fiscale, prin restrângerea aplicării sale la cazurile în care reședința înregistrată sau reședința obișnuită a membrilor familiei unui lucrător sezonier, pentru care acesta solicită beneficii, se află pe teritoriul statului membru vizat. (3) Dreptul la tratament egal prevăzut la alineatul (1) nu aduce atingere dreptului statelor membre de a retrage sau de a refuza prelungirea sau reînnoirea autorizației în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră în conformitate cu articolele 9 și 15.			
<i>Articolul 24</i> Monitorizarea, evaluarea și inspecțiile (1) Statele membre adoptă măsuri care să împiedice eventualele abuzuri și să sancționeze nerespectarea prezentei directive. Măsurile respective includ monitorizarea, evaluarea și, după caz, inspecția, în conformitate cu legislația sau cu practicile administrative naționale.		Compatibil	Codul Contravențional Articolul 334. Încălcarea regulilor de plasare în câmpul muncii a cetățenilor străini sau a apatrizilor (1) Plasarea în câmpul muncii a cetățenilor străini sau a apatrizilor, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără

(2) Statele membre asigură faptul că serviciile însărcinate cu inspecția muncii sau autoritățile competente și, când acest lucru este prevăzut de legislația națională pentru lucrătorii naționali, organizațiile care reprezintă interesele lucrătorilor au acces la locul de muncă și, cu acordul lucrătorului, la locul de cazare.			carte de rezidență sau permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 120 la 150 de unități convenționale aplicată persoanei juridice pentru fiecare angajat ilegal. <i>[Art.334 al.(1) modificat prin LP112 din 22.05.25, MO257-260/28.05.25 art.300; în vigoare 01.01.26]</i> (2) Desfășurarea activității de muncă de către cetățeni străini sau apatrizi, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără carte de rezidență sau permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale. <i>[Art.334 al.(2) modificat prin LP112 din 22.05.25, MO257-260/28.05.25 art.300; în vigoare 01.01.26]</i> (3) Obținerea, la cererea persoanei cu funcție de

			răspundere, a cărții de rezidență sau a permisului de ședere în scop de muncă eliberat pe numele unui cetățean străin sau al unui apatrid, aflat provizoriu în Republica Moldova, fără angajarea acestuia în câmpul muncii se sancționează cu amendă de la 60 la 90 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 120 la 150 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere. <i>[Art.334 al.(3) modificat prin LP112 din 22.05.25, MO257-260/28.05.25 art.300; în vigoare 01.01.26]</i> (4) Prezentarea intenționată de către beneficiarul solicitant a datelor neveridice autorității competente pentru străini pentru acordarea sau prelungirea dreptului de ședere în scop de muncă apatrizilor și/sau cetățenilor străini aflați provizoriu în Republica Moldova în condițiile Legii nr. 200/2010

			privind regimul străinilor în Republica Moldova se sancționează cu amendă de la 80 la 120 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere, cu amendă de la 120 la 150 de unități convenționale aplicată persoanei juridice.
<i>Articolul 25</i> Facilitarea reclamațiilor (1) Statele membre garantează existența unor instrumente eficace cu ajutorul cărora lucrătorii sezonieri pot formula reclamații împotriva angajatorilor lor, direct sau prin intermediul unor terți care, în conformitate cu criteriile stabilite de legislația lor națională, au un interes legitim în ceea ce privește asigurarea respectării prezentei directive, sau împotriva unei autorități competente a statului membru, în cazul în care în legislația națională prevede aceasta. (2) Statele membre garantează părților terțe care, în conformitate cu criteriile stabilite de legislația lor națională, au un interes legitim în asigurarea respectării prezentei directive, posibilitatea de a iniția, în numele sau în sprijinul unui lucrător sezonier și cu aprobarea acestuia, orice procedură administrativă sau civilă, cu excepția procedurilor și deciziilor privind vizele de	Articolul 4. Drepturile străinilor aflați în Republica Moldova Străinii aflați în Republica Moldova beneficiază de egalitate de tratament și de aceleași drepturi și libertăți ca și cetățenii Republicii Moldova, garantate de Constituția Republicii Moldova și de alte legi, precum și de drepturile prevăzute în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu excepțiile stabilite de legislație. În Republica Moldova străinii sunt egali în fața legii, indiferent de sex, rasă, origine etnică, limbă, statut social, convingeri, opinii sau orice alt criteriu.	Parțial compatibil	Prevederi suplimentare urmează a fi transpuse prin Hotărâre de Guvern de implementare a legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova.

scurtă ședere, prevăzută pentru punerea în aplicare a prezentei directive. (3) Statele membre garantează accesul lucrătorilor sezonieri, în aceleași condiții ca alți lucrători aflați într-o poziție similară, la măsurile de protecție împotriva concedierii sau a altor tratamente defavorabile din partea angajatorului, aplicate ca reacție la o reclamație formulată la nivel de întreprindere sau la o acțiune în justiție urmărind să impună respectarea prezentei directive.			
CAPITOLUL V DISPOZIȚII FINALE			
<i>Articolul 26</i> Statistici (1) Comisiei i se comunică de către statele membre date statistice privind numărul autorizațiilor în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră eliberate pentru prima dată și, în măsura posibilului, numărul resortisanților țărilor terțe a căror autorizație în scopul ocupării unui loc de muncă sezonieră a fost prelungită, reînnoită sau retrasă. Statisticile respective sunt defalcate în funcție de cetățenie și, în măsura posibilului, în funcție de durata de valabilitate a autorizației și în funcție de sectorul economic. (2) Statisticile menționate la alineatul (1) se referă la perioade de referință de un an calendaristic și sunt comunicate Comisiei în termen de șase luni de la sfârșitul anului de referință. Primul an de referință este 2017.		Prevederi UE neaplicabile	

(3) Statisticile menționate la alineatul (1) sunt comunicate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului (21) .			
<i>Articolul 27</i> Raportarea La fiecare trei ani și pentru prima dată până la 30 septembrie 2019, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind aplicarea prezentei directive în statele membre și propune modificările necesare.		Prevederi UE neaplicabile	
<i>Articolul 28</i> Transpunerea (1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 30 septembrie 2016. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor dispoziții. Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere cu ocazia publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri. (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.		Prevederi UE neaplicabile	
<i>Articolul 29</i> Intrarea în vigoare		Prevederi UE neaplicabile	

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> .			
<i>Articolul 30</i> Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu tratatele. Adoptată la Strasbourg, 26 februarie 2014.		Prevederi UE neaplicabile	

TABEL DE CONCORDANȚĂ

1	<u>Directiva 2014/66/UE</u> a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii. JO L 157 din 27.05.2014, p. 1-22. CELEX: 32014L0066			
2	Legea privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova			
3	Parțial compatibil			
4	Ministerul Afacerilor Interne, Dumitru Berbinschi (DPDMIFSMA)			
5	16.06.2025			
Actul Uniunii Europene		Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observații
6		7	8	9
CAPITOLUL I				
DISPOZIȚII GENERALE				
Articolul 1 Obiectul Prezenta directivă stabilește: (a)condițiile de intrare și de ședere pe o perioadă mai mare de 90 de zile pe teritoriul statelor membre a resortisanților țărilor terțe și a membrilor de familie ai acestora, precum și drepturile lor, în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii; (b)condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe, precum și		Prevederi UE neaplicabile	Nu constituie o normă propriu-zisă de transpunere, articolul cuprinzând clarificări generale a actului cu privire la obiectul de aplicare al directivei	

drepturile lor, menționate la litera (a), în alte state membre decât primul stat membru care a acordat resortisantului unei țări terțe un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, în temeiul prezentei directive.			
<i>Articolul 2</i> Domeniu de aplicare (1) Prezenta directivă se aplică resortisanților țărilor terțe cu ședere în afara teritoriului statelor membre la data depunerii cererii de admisie, care solicită să fie admiși sau care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru, în condițiile prevăzute de prezenta directivă, în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii în calitate de cadre de conducere, specialiști sau angajați stagiați. (2) Prezenta directivă nu se aplică resortisanților dintr-o țară terță care: (a) solicită să aibă drept de ședere într-un stat membru ca cercetători, în sensul		Prevederi UE neaplicabile	Nu constituie o normă propriu-zisă de transpunere, articolul cuprinzând clarificări generale a actului cu privire la domeniul de aplicare al directivei

Directivei 2005/71/CE, în vederea derulării unui proiect de cercetare; (b) beneficiază, în temeiul acordurilor dintre Uniune și statele sale membre și țările terțe, de drepturi de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii ori sunt angajați de o întreprindere stabilită în țările terțe respective; (c) sunt detașați în temeiul Directivei 96/71/CE; (d) desfășoară activități în calitate de lucrători independenți; (e) sunt numiți de agenții de ocupare a forței de muncă, agenții de ocupare temporară a forței de muncă sau de orice altă întreprindere care pune la dispoziție forță de muncă în vederea ocupării, sub supravegherea și conducerea unei alte întreprinderi; (f) sunt admiși în calitate de studenți la zi sau care urmează un curs practic supervizat pe termen scurt în cadrul studiilor.			

(3) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a elibera alte permise de ședere decât permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii reglementat de prezenta directivă, în orice scop legat de ocuparea unui loc de muncă de către resortisanți din țări terțe care nu intră sub incidența prezentei directive.			
<i>Articolul 3</i> Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: (a) „<i>resortisant al unei țări terțe</i>” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 20 alineatul (1) din TFUE;	Art. 3 noțiuni generale <i>străin</i> – persoană care nu deține cetățenia Republicii Moldova sau care este apatrid;	Compatibil	
(b) „transfer în cadrul aceleiași companii” înseamnă detașarea temporară, în scopul desfășurării unei activități profesionale sau al formării, a unui resortisant al unei țări terțe care, la data depunerii cererii pentru un permis pentru persoană transferată în cadrul	<i>transfer în cadrul aceleiași companii</i> – detașarea temporară a străinului, în scopul desfășurării unei activități profesionale sau al formării, de la o întreprindere stabilită în afara teritoriului Republicii Moldova față de care străinul este legat prin contract de muncă, înainte de transfer și pe	Compatibil	

aceleiași companii, are reședința în afara teritoriului statelor membre, de la o întreprindere stabilită în afara teritoriului unui stat membru față de care resortisantul țării terțe este legat prin contract de muncă înainte de transfer și pe durata acestuia la o entitate care aparține întreprinderii sau aceluiasi grup de întreprinderi stabilite în statul membru respectiv și, după caz, mobilitatea între entități-gazdă stabilite pe teritoriul unuia sau mai multor alte state membre;	durata acestuia, la o entitate care aparține întreprinderii sau aceluiasi grup de întreprinderi stabilite pe teritoriul Republicii Moldova;		
(c), „persoană transferată în cadrul aceleiași companii” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe care are reședința în afara teritoriului statelor membre la data depunerii cererii pentru un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii și care face obiectul unui transfer în cadrul aceleiași companii;	<i>lucrător transferat (în continuare - lucrător ICT)</i> - străin care are reședința în afara teritoriului Republicii Moldova, care solicită drept de ședere în calitate de persoană transferată în cadrul aceleiași companii și care face obiectul unui transfer în cadrul aceleiași companii;	Compatibil	

(d), „entitate-gazdă” înseamnă entitatea la care este transferată persoană transferată în cadrul aceleiași companii, indiferent de forma juridică a acesteia, stabilită, în conformitate cu dreptul național, pe teritoriul unui stat membru;	<i>beneficiar solicitant</i> – întreprindere, instituție sau organizație cu statut de persoană juridică, indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare, inclusiv reprezentanță a subiecților străini sau persoană fizică, care angajează străini sau beneficiază de munca străinilor;	Compatibil	
(e), „cadru de conducere” înseamnă o persoană care ocupă o funcție de conducere, responsabilă mai ales de gestionarea entității-gazdă sub supravegherea generală sau îndrumarea consiliului de administrație, în principal, sau a acționarilor întreprinderii sau a echivalentului acestora; această funcție include: conducerea entității-gazdă sau a unui departament ori a unei subdiviziuni a entității-gazdă; supervizarea și controlarea activității celorlalți angajați cu atribuții de supervizare, profesionale sau de	<i>persoane cu funcții de conducere</i> – străin care deține funcția din grupele minore 112-143 specificate în Clasificatorul ocupațiilor din Republica Moldova aprobat prin ordinul Ministerului Muncii și Protecției Sociale;	Compatibil	

conducere; autoritatea de a recomanda angajarea ori concedierea sau alte acțiuni în domeniul resurselor umane;			
(f) „specialist” înseamnă o persoană care lucrează în cadrul grupului de întreprinderi și care deține cunoștințe de specialitate esențiale pentru domeniile de activitate, tehnicile sau gestionarea entității-gazdă. Pentru evaluarea acestor cunoștințe, se au în vedere nu doar cunoștințele specifice entității-gazdă, ci și dacă persoana respectivă are un grad înalt de calificare, inclusiv experiență profesională corespunzătoare, pentru un anumit tip de muncă sau activitate care necesită cunoștințe tehnice specifice, inclusiv eventuala apartenență la o profesie acreditată;	<i>specialist</i> - o persoană care lucrează în cadrul grupului de întreprinderi și care deține cunoștințe de specialitate esențiale pentru domeniile de activitate, tehnicile sau gestionarea entității în cadrul aceleiași companii;	Compatibil	
(g) „angajat stagiar” înseamnă o persoană care deține o diplomă universitară, care este transferată la o entitate-gazdă pentru dezvoltarea	<i>stagiar</i> – o persoană care deține o diplomă universitară sau care urmează un program de studii într-o țară terță ce conduce	Compatibil	

carierii sau pentru a obține formare privind tehnici sau metode utilizate în afaceri și este plătită pe durata transferului;	la obținerea unei astfel de diplome, care este transferată la o întreprindere pentru dezvoltarea carierii sau pentru a obține formare privind tehnici sau metode utilizate în afaceri și este plătită pe durata transferului;		
(h), „membri de familie” înseamnă resortisanții unei țări terțe menționați la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului⁽¹⁴⁾;	<i>membru de familie :</i> a) soțul/soția; b) copiii, născuți de la persoane căsătorite sau în afara căsătoriei, copiii încredințați ambilor soți ori numai unuia dintre ei, sau unei persoane necăsătorite prin decizia unei autorități competente din statul de origine, cu condiția ca acești copii să fie în mod efectiv în grija oricăruia dintre soți/persoanei necăsătorite; c) copiii majori ai cetățeanului Republicii Moldova sau ai soțului ori soției acestuia asupra căruia este instituită tutela; d) părinții aflați la întreținerea cetățeanului	Compatibil	

	Republicii Moldova sau a soțului ori soției acestuia;		
(i), „permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii” înseamnă o autorizație care menționează acronimul „ICT” și care conferă titularului acesteia dreptul la ședere și la muncă pe teritoriul primului stat membru și, după caz, al celui de al doilea stat membru, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive;	art. 111 alin. (1) lit. a) carte de rezidență – străinului căruia i s-a acordat/prelungit dreptul de ședere temporară, dreptul de ședere permanentă sau i s-a recunoscut statutul de apatrid, în condițiile prezentei legi. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului pe teritoriul Republicii Moldova	compatibil	Cartea de rezidență se eliberează în temeiul dreptului de ședere în scop de muncă
(j), „permis pentru mobilitate pe termen lung” înseamnă o autorizație care prezintă mențiunea „mobile ICT” și care conferă titularului unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii dreptul la ședere și la muncă pe teritoriul celui de al doilea stat membru în conformitate cu dispozițiile prezentei directive;		Prevederi UE netranspuse	
(k), „procedură unică de solicitare” înseamnă procedura care atrage după sine, în baza unei cereri de	<i>ghișeu unic de documentare a străinilor</i> (în continuare – Ghișeu unic) – punct unic de	Compatibil	

autorizare a șederii și a ocupării unui loc de muncă de către un resortisant al unei țări terțe pe teritoriul unui stat membru, o decizie privind cererea respectivă;	acces și mecanism ce permite solicitantului să se adreseze la o singură autoritate publică, conform competențelor atribuite în acest sens Inspectoratului General pentru Migrație, pentru informare și obținerea unui drept de ședere, cu eliberarea actului decizional și/sau a documentului care confirmă dreptul respectiv;		
(1) „grup de întreprinderi” înseamnă două sau mai multe întreprinderi recunoscute ca fiind afiliate, în temeiul dreptului intern, astfel: o întreprindere, afiliată direct sau indirect unei alte întreprinderi, deține majoritatea capitalului subscris al întreprinderii; controlează majoritatea voturilor atașate acțiunilor emise de întreprindere; sau poate numi mai mult de jumătate din membrii consiliului de administrație, de conducere sau de supraveghere al întreprinderii; sau întreprinderile sunt administrate pe o bază		Prevederi UE netranspuse	

comună de către întreprinderea-mamă;			
(m) „primul stat membru” înseamnă statul membru care eliberează primul un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii unui resortisant al unei țări terțe;		Prevederi UE neaplicabile	
(n) „al doilea stat membru” înseamnă orice stat membru în care persoana transferată în cadrul aceleiași companii intenționează să își exercite sau își exercită dreptul la mobilitate în sensul prezentei directive, altul decât primul stat membru;		Prevederi UE neaplicabile	
(o) „profesie reglementată” înseamnă o profesie reglementată, conform definiției prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2005/36/CE.		Parțial compatibil	Norma se aplică conform Cadrului Național al Calificărilor stabilită de MEC https://mecc.gov.md/ro/content/cadrul-national-al-calificarilor-2
<i>Articolul 4</i> Dispoziții mai favorabile (1) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor mai favorabile prevăzute de: (a) dreptul Uniunii, inclusiv de acordurile bilaterale și		Norme UE neaplicabile	Nu constituie o normă propriu-zisă de transpunere, articolul cuprinzând dispoziții de aplicare a unor norme facilitare, la discreția statului.

[illegible]

aceeași întreprindere sau grup de întreprinderi; (b) să prezinte dovada angajării în cadrul aceleiași întreprinderi sau aceluiasi grup de întreprinderi, pe o perioadă cuprinsă între cel puțin trei luni și douăsprezece luni neîntrerupte imediat anterioare datei de la care se efectuează transferul în cadrul aceleiași companii în cazul cadrelor de conducere și al specialiștilor și între cel puțin trei luni și șase luni neîntrerupte în cazul angajaților stagiaari; (c) să prezinte un contract de muncă și, dacă este necesar, o scrisoare de detașare din partea angajatorului, care include: (i) detalii privind durata transferului și locația entității sau entităților-gazdă; (ii) dovada că resortisantul țării terțe ocupă o poziție de conducere, de specialist sau de angajat stagiar în entitatea sau	Art. 38 alin.(1) pct.4)	Compatibil	
	Art. 38 alin.(1) pct.5)	Compatibil	

entitățile-gazdă din statul membru respectiv; (iii) remunerația, precum și alte condiții de muncă și de încadrare în muncă prevăzute pentru durata transferului în cadrul aceleiași companii; (iv) dovada că resortisantul țării terțe se va putea transfera înapoi la o entitate aparținând întreprinderii sau grupului de întreprinderi în cauză stabilită într-o țară terță la încheierea transferului în cadrul aceleiași companii; (d) să prezinte dovada că resortisantul țării terțe deține calificările profesionale și experiența necesare în entitatea-gazdă în care urmează să fie transferat în calitate de cadru de conducere sau specialist sau, în cazul angajaților stagiați, diploma universitară necesară;			

(e) după caz, să prezinte documente care atestă că resortisantul țării terțe îndeplinește condițiile prevăzute în dreptul intern a statului membru în cauză pentru cetățenii Uniunii în scopul exercitării profesiei reglementate vizate de cerere; (f) să prezinte un document de călătorie valabil al resortisantului unei țări terțe, astfel cum prevede dreptul național, precum și o cerere de viză sau o viză, dacă este necesar; statele membre pot solicita ca durata de valabilitate a documentului de călătorie să acopere cel puțin durata de valabilitate a permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii; (g) fără a aduce atingere acordurilor bilaterale în vigoare, să furnizeze dovezi că deține sau, dacă se prevede astfel în dreptul intern, că a solicitat o asigurare de sănătate pentru toate riscurile	Art. 38 alin.(1) pct.6) și 7)	Compatibil Prevederi UE opționale	

acoperite în mod obișnuit pentru cetățenii statului membru vizat, pentru perioadele în care nu se oferă o astfel de asigurare și nici dreptul la prestații aferent, în contextul sau drept rezultat al muncii depuse în respectivul stat membru.	Art. 9 ali.(1) lit. a)	Compatibil	
	Art. 9 alin.(1) lit. j)	Compatibil	

(2) Statele membre pot impune solicitantului să prezinte documentele enumerate la alineatul (1) literele (a), (c), (d), (e) și (g) într-o limbă oficială a statului membru în cauză.			
(3) Statele membre pot impune solicitantului să furnizeze, cel târziu la data eliberării permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, adresa resortisantului în cauză al țării terțe pe teritoriul statului membru.	Art. 9 alin.(1) lit. i)	Compatibil	
(4) Statele membre impun ca: (a) pe durata transferului în cadrul aceleiași companii, să fie îndeplinite toate condițiile prevăzute de legislația, de actele administrative și cu putere de lege și/sau de acordurile colective cu aplicabilitate universală aplicabile		Prevederi UE netranspuse	

lucrătorilor detașați într-o situație similară în ramurile ocupaționale relevante, în ceea ce privește condițiile de muncă și de încadrare în muncă, altele decât remunerația. În absența unui sistem de declarare a acordurilor colective cu aplicabilitate universală, statele membre se pot baza pe acordurile colective aplicabile în ansamblu tuturor întreprinderilor similare din raza geografică și din profesiunea sau ramura industrială relevantă și/sau pe acordurile colective încheiate de organizațiile cele mai reprezentative la nivel național ale angajatorilor și ale angajaților, aplicate pe teritoriul național al acestora; (b) remunerația care va fi acordată resortisantului țării terțe pe durata transferului în cadrul aceleiași companii să nu fie mai puțin favorabilă decât remunerația acordată			

resortisanților statului membru în care se ocupă locul de muncă, care ocupă posturi comparabile, în conformitate cu legislația sau acordurile ori practicile colective aplicabile în statul membru pe teritoriul căruia este stabilită entitatea-gazdă.		Prevederi UE netranspuse	
(5) Pe baza documentației furnizate în conformitate cu alineatul (1), statele membre	Art. 9 alin.(1) lit. i)	Compatibil	

pot solicita ca persoana transferată în cadrul aceleiași companii să dispună de resurse suficiente pe durata șederii sale, astfel încât să se poată întreține pe sine și membrii săi de familie fără a apela la sistemul de asistență socială al statelor membre.			
(6) Pe lângă dovezile prevăzute la alineatul (1), oricărui resortisant al unei țări terțe care solicită admisia drept angajat stagiar i se poate solicita să prezinte un contract de formare, legat de pregătirea pentru viitorul său post în cadrul întreprinderii sau grupului de întreprinderi, care să includă o descriere a programului de formare care demonstrează că obiectivul șederii este de a forma angajatul stagiar pentru dezvoltarea carierei sau pentru a deprinde tehnici sau metode utilizate în afaceri, durata programului și condițiile în care angajatul stagiar este supervizat pe durata sa.		Prevederi UE opționale	Proiectul prevede documentele justificative scopului (art. 10)
(7) Orice modificare survenită pe parcursul procedurii de solicitare care		Prevederi UE netranspuse	

afectează criteriile de admisie prevăzute la prezentul articol se notifică de către solicitant autorităților competente din statul membru în cauză.			
(8) În sensul prezentei directive, nu sunt admiși resortisanții țărilor terțe care sunt considerați a reprezenta o amenințare pentru politica publică, siguranța publică sau sănătatea publică.	Art. 9 alin.(1) lit.d)	Compatibil	
<i>Articolul 6</i> Contingentele de admisie Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a stabili contingentele de admisie pentru resortisanții țărilor terțe în conformitate cu articolul 79 alineatul (5) din TFUE. Pe această bază, o cerere pentru un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii poate fi considerată inadmisibilă sau poate fi respinsă.	Art. 38 alin.(2)	Compatibil	
<i>Articolul 7</i> Motive de respingere (1) Statele membre resping o cerere pentru un permis pentru persoană transferată în cadrul	Art. 40	Compatibil	

aceleiași companii în oricare dintre următoarele cazuri: (a) dacă nu sunt respectate dispozițiile de la articolul 5; (b) dacă documentele prezentate au fost dobândite prin fraudă sau falsificate, sau modificate; (c) dacă entitatea-gazdă a fost înființată în principal pentru a facilita intrarea persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii; (d) dacă s-a împlinit durata maximă a șederii, astfel cum este definită la articolul 12 alineatul (1).	Art. 40 lit.a) Art. 40 lit.b) Art. 40 lit.g) Art. 6 alin.(1)	Compatibil Compatibil Compatibil Compatibil	
(2) Statele membre resping o cerere, dacă este cazul, în situația în care angajatorul sau entitatea-gazdă au fost sancționate în conformitate cu	Art. 40 lit. e)	compatibil	

dreptul intern pentru muncă nedeclarată și/sau angajare ilegală.			
(3) Statele membre pot respinge o cerere pentru un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii în oricare dintre următoarele situații: (a) dacă angajatorul sau entitatea-gazdă nu și-a îndeplinit obligațiile juridice în ceea ce privește securitatea socială, impozitarea, drepturile lucrătorilor sau condițiile de lucru; (b) dacă activitatea angajatorului sau a entității-gazdă face sau a făcut obiectul unei proceduri de lichidare în conformitate cu legislația națională în materie de insolvență sau nu se derulează nicio activitate economică; (c) dacă intenția sau efectul prezenței temporare a persoanei transferate în cadrul aceleiași companii este de a interveni asupra	Art. 40 lit. d)	Compatibil	
	Art. 40 lit. f)	Compatibil	

rezultatului sau de a afecta în alt mod rezultatul oricărei dispute sau negocieri privind gestionarea forței de muncă.		Prevedere UE opțională	
(4) Statele membre pot respinge o cerere pentru un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii din motivul prevăzut la articolul 12 alineatul (2). (5) Fără a aduce atingere alineatului (1), orice decizie de respingere a unei cereri ia în considerare circumstanțele specifice ale cazului, respectând principiul proporționalității.		Prevedere UE opțională	
<i>Articolul 8</i>			

Retragerea sau refuzul reînnoirii permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii (1) Statele membre retrag un permis pentru persoana transferată în cadrul aceleiași companii în oricare dintre următoarele cazuri: (a) dacă a fost dobândit prin fraudă, a fost falsificat ori a fost modificat; (b) dacă șederea persoanei transferate în cadrul aceleiași companii în respectivul stat membru are alte scopuri decât cele pentru care i-a fost autorizată; (c) dacă entitatea-gazdă a fost înființată în principal pentru a facilita intrarea persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii.	Art. 116 alin.(1)	Compatibil	

(2) Statele membre retrag, dacă este cazul, un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii în situația în care angajatorul sau entitatea-gazdă a fost sancționat(ă) în conformitate cu dreptul intern pentru muncă nedecларată și/sau angajare ilegală.	Art. 116 alin.(1)		
(3) Statele membre refuză reînnoirea unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii în oricare dintre următoarele cazuri: (a) dacă a fost dobândit prin fraudă, a fost falsificat ori a fost modificat; (b) dacă șederea persoanei transferate în cadrul aceleiași companii în respectivul stat membru are alte scopuri decât cele pentru care i-a fost autorizată; (c) dacă entitatea-gazdă a fost înființată în principal pentru a facilita intrarea persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii; (d) în cazul în care s-a împlinit durata maximă a șederii,	Art. 40	Compatibil	

astfel cum este definită la articolul 12 alineatul (1).			
(4) Statele membre refuză, dacă este cazul, reînnoirea unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii în situația în care angajatorul sau entitatea-gazdă a fost sancționat(ă) în conformitate cu dreptul intern pentru muncă nedeclarată și/sau angajare ilegală.	Art. 40	Compatibil	
(5) Statele membre pot retrage sau pot refuza reînnoirea permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, în oricare dintre următoarele cazuri: (a) dacă articolul 5 nu (mai) este respectat; (b) dacă angajatorul sau entitatea-gazdă nu și-a îndeplinit obligațiile juridice în ceea ce privește securitatea socială, impozitarea, drepturile lucrătorilor sau condițiile de lucru; (c) dacă activitatea angajatorului sau a entității-gazdă face sau a făcut obiectul unei	Art. 40	Parțial compatibil	Cu excepția prevederii lit. d) din norma directivei deoarece proiectul nu transpune norme referitoare la mobilitatea pe teritoriul statelor membre UE.

proceduri de lichidare în conformitate cu legislația națională în materie de insolvență sau în cazul în care nu se derulează nicio activitate economică; (d) dacă persoana transferată în cadrul aceleiași companii nu s-a conformat normelor de mobilitate prevăzute la articolele 21 și 22.			
(6) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (3), orice decizie de a retrage sau de a refuza reînnoirea unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii ia în considerare circumstanțele specifice ale cazului, respectând principiul proporționalității.	Art. 33 alin.(6) În toate cazurile, examinarea și evaluarea actelor/documentelor justificative se realizează cu respectarea principiilor proporționalității, transparenței și nediscriminării	Compatibil	
<i>Articolul 9</i> Sancțiuni (1) Statele membre pot face răspunzătoare entitatea-gazdă pentru nerespectarea condițiilor de admisie, de ședere și de mobilitate prevăzute în prezenta directivă. (2) Statul membru în cauză dispune sancțiuni în cazul în	Art. 7 alin. (4) Obligațiile beneficiarului solicitant/angajatorului Art. 8 competențele autorităților Art. 118 Dispoziții generale privind măsurile de combatere a	Partial compatibil	IGM cu ISM au Ordin comun din vara anului 2024, prin care se aplică prevederile art. 13 din directive. Sancțiunile sunt prevăzute în Cod contravențional al RM și Cod penal, după caz.

care entitatea-gazdă se face răspunzătoare în conformitate cu alineatul (1). Sancțiunile respective sunt eficace, proporționale și disuasive. (3) Statele membre prevăd măsuri pentru prevenirea eventualelor abuzuri și pentru sancționarea încălcărilor prezentei directive. Măsurile includ monitorizarea, evaluarea și, dacă este cazul, inspecții, în conformitate cu dreptul intern sau cu practicile administrative.	șederii ilegalea străinilor alin.(1) lit. c) și e)		
CAPITOLUL III PROCEDURĂ ȘI PERMIS			
<i>Articolul 10</i> Acces la informații (1) Statele membre pun la dispoziția solicitanților, într-o formă ușor accesibilă, informații privind toate actele doveditoare necesare în vederea depunerii unei cereri și informații referitoare la intrare și ședere, inclusiv privind drepturile, obligațiile și garanțiile procedurale ale persoanei transferate în cadrul aceleiași companii și ale membrilor familiei acesteia. Statele membre pun, de	Art. 155	Compatibil	

asemenea, la dispoziție, într-o formă ușor accesibilă, informații cu privire la procedurile aplicabile în cazul mobilității pe termen scurt menționate la articolul 21 alineatul (2), precum și în cazul mobilității pe termen lung menționate la articolul 22 alineatul (1).			
(2) Statele membre în cauză pun la dispoziția entității-gazdă informații referitoare la dreptul statelor membre de a impune sancțiuni în conformitate cu articolul 9 și cu articolul 23.		Parțial compatibil	Nu și în cazul mobilității.
<i>Articolul 11</i> Cereri pentru permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii			

sau permis pentru mobilitate pe termen lung (1) Statele membre stabilesc dacă cererile urmează să fie depuse de resortisantul țării terțe sau de către entitatea-gazdă. Statele membre pot decide, de asemenea, să permită depunerea cererii de către oricare dintre cele două părți.	Art. 32 alin.(3)	Compatibil	
(2) Cererea pentru permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii se depune atunci când resortisantul țării terțe are șederea în afara teritoriului statului membru pentru care se solicită admisia.	Art. 38 alin.(2)	Compatibil	
(3) Cererea pentru permis pentru mobilitate pe termen lung se depune la autoritățile statului membru pe teritoriul căruia se efectuează prima ședere. În cazul în care prima ședere nu este cea mai lungă, cererea se depune la autoritățile statului membru în care urmează să aibă loc cea mai lungă ședere, per ansamblu, de pe durata transferului.		Prevederi UE neaplicabile	

(4) Statele membre desemnează autoritățile competente să primească cererea și să elibereze permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii sau permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii.	<i>ghișeu unic de documentare a străinilor</i> (în continuare – Ghișeu unic) – punct unic de acces și mecanism ce permite solicitantului să se adreseze la o singură autoritate publică, conform competențelor atribuite în acest sens Inspectoratului General pentru Migrație, pentru informare și obținerea unui drept de ședere, cu eliberarea actului decizional și/sau a documentului care confirmă dreptul respectiv;	Compatibil	
(5) Solicitantul are dreptul să depună o cerere în cadrul unei proceduri unice de solicitare.	Art. 32 alin. (2)	Compatibil	
(6) Proceduri simplificate referitoare la emiterea permiselor pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, a permiselor pentru mobilitate pe termen lung, a permiselor eliberate membrilor de familie ai unei persoane transferate în cadrul aceleiași companii, precum și a vizelor pot fi puse la dispoziția entităților sau a întreprinderilor sau grupurilor de întreprinderi care au fost		Prevederi UE neaplicabile	

recunoscute în acest sens de către statele membre în conformitate cu dreptul intern sau practicile administrative ale acestora. Recunoașterea face obiectul unei reevaluări periodice.			
(7) Procedurile simplificate prevăzute la alineatul (6) cuprind cel puțin: (a) scutirea solicitantului de a prezenta unele dintre dovezile menționate la articolul 5 sau la articolul 22 alineatul (2) litera (a); (b) o procedură rapidă de admitere pe baza căreia permisele pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii și permisele pentru mobilitate pe termen lung să poată fi eliberate într-o perioadă de timp mai scurtă decât cea prevăzută la articolul 15 alineatul (1) sau la articolul 22 alineatul (2); și/sau (c) proceduri simplificate și/sau accelerate în privința eliberării vizelor necesare.		Prevederi UE neaplicabile	
(8) Entitățile sau întreprinderile sau grupurile de întreprinderi care au fost		Prevederi UE neaplicabile	

recunoscute în conformitate cu alineatul (6) notifică autorității competente orice modificare de natură să afecteze condițiile de recunoaștere, fără întârziere și, în orice caz, în termen de 30 de zile de la producerea modificării.			
(9) Statele membre prevăd sancțiuni adecvate, inclusiv retragerea recunoașterii, în cazul în care nu este notificată autoritatea competentă.	Art. 7 alin.(4)	Parțial compatibil	Nu se aplică în cazul recunoașterii angajatorilor
<i>Articolul 12</i> Durata unui transfer în cadrul aceleiași companii (1) Durata maximă a transferului în cadrul aceleiași companii este de trei ani pentru cadrele de conducere și specialiști și de un an pentru angajații stagiaari, care, la încheierea acesteia, părăsesc teritoriul statelor membre, cu excepția cazului în care obțin un permis de ședere pe altă bază în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern.	Art. 39	Compatibil	
(2) Fără a aduce atingere obligațiilor care le revin în		Prevedere UE opțională	

temeiul unor acorduri internaționale, statele membre pot solicita să existe o perioadă de până la șase luni între încheierea duratei maxime a transferului menționată la alineatul (1) și depunerea unei alte cereri privind același resortisant al unei țări terțe în sensul prezentei directive în același stat membru.			
<i>Articolul 13</i> Permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii (1) Persoanele transferate în cadrul aceleiași companii care îndeplinesc criteriile de admisie prevăzute la articolul 5 și în legătură cu care autoritățile competente au luat o decizie pozitivă primesc un permis pentru persoane transferate în cadrul aceleiași companii.	<i>drept de ședere temporară</i> – drept al străinului de a rămâne pentru o perioadă determinată pe teritoriul Republicii Moldova, acordat sau prelungit în condițiile prezentei legi, care se confirmă prin eliberarea unui act decizional de către Inspectoratul Genral pentru Migrație;	Parțial compatibil	Lucrătorii ICT sunt documentați cu carte de rezidență în sensul normei proiectului în baza deciziei de acordare dreptului de ședere temporară, eliberată de IGM.
(2) Durata de valabilitate a permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii este de cel puțin un an sau egală cu durata	Art. 39	Compatibil	

transferului pe teritoriul statului membru în cauză, aplicându-se durată mai scurtă, și poate fi extinsă la o durată maximă de trei ani pentru cadrele de conducere și pentru specialiști și la un an pentru angajații stagieri.			
(3) Permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii se eliberează de către autoritățile competente ale statului membru prin utilizarea modelului uniform stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002.	Art. 111 alin. (2)	Compatibil	
(4) La rubrica „categoria de permis”, în conformitate cu litera (a) punctul 6.4 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, statele membre completează „ICT” („ <i>intra-corporate transferee</i> ”). Statele membre pot, de asemenea, adăuga o mențiune	Art. 111 alin. (2)	Compatibil	

în limba sau limbile lor oficiale.			
(5) Statele membre nu emit permise suplimentare, în special permise de muncă, indiferent de natura acestora.	Art. 111 alin.(1) lit. a) carte de rezidență – străinului căruia i s-a acordat/prelungit dreptul de ședere temporară, dreptul de ședere permanentă sau i s-a recunoscut statutul de apatrid, în condițiile prezentei legi. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului pe teritoriul Republicii Moldova;	Compatibil	RM nu eliberează alte documente ca permise pentru muncă.
(6) Statele membre pot indica pe suport hârtie informații suplimentare privind activitatea profesională a resortisantului dintr-o țară terță desfășurată pe durata transferului în cadrul aceleiași companii și/sau pot stoca astfel de date în format electronic, astfel cum se menționează la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și la litera (a) punctul 16 din anexa la acesta.		Prevederi UE opționale	
(7) Statul membru în cauză acordă resortisanților țărilor terțe a căror cerere de admitere a fost acceptată toate facilitățile pentru obținerea vizei necesare.		Prevederi UE netranspuse	Viza se acordă în condiții generale

<i>Articolul 14</i> Modificări care afectează condițiile de admisie pe parcursul șederii Orice modificare survenită pe parcursul șederii care afectează condițiile de admisie prevăzute la articolul 5 se notifică de către solicitant autorităților competente din statul membru în cauză.	Art. 6 și 7	Parțial compatibil	Sunt stabilite condițiile de notificare la aceste articole din proiect. Nu face trimitere expres la condiții de admisie.
<i>Articolul 15</i> Garanții procedurale (1) Autoritățile competente ale statului membru în cauză adoptă o decizie privind cererea de permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii sau de reînnoire a acestuia și notifică solicitantului în scris decizia, în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute în dreptul intern, de îndată ce este posibil, însă nu mai târziu de 90 de zile de la data depunerii cererii complete.	Art. 34 alin.(2)	Compatibil	
(2) În cazul în care informațiile sau documentele furnizate pe care se întemeiază cererea sunt incomplete, autoritățile competente notifică solicitantul, în timp	Art. 33 alin. (2) – (4) (1) În cazul în care există suspiciune rezonabilă referitor la autenticitatea datelor sau a informațiilor prezentate de către	Compatibil	

util, cu privire la informațiile suplimentare necesare și stabilesc un termen rezonabil pentru trimiterea acestora. Termenul specificat la alineatul (1) se suspendă până la primirea de către autoritatea competentă a informațiilor suplimentare necesare.	solicitant, acesta este audiat în cadrul unui interviu. (2) În cazul în care sunt necesare verificări suplimentare sau dacă informațiile sunt incomplete conform criteriilor prevăzute de prezenta lege, termenul de examinare a cererii poate fi prelungit în condițiile Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018. (3) În situația prevăzută la alin. (2) termenul de examinare a cererii se suspendă pentru o perioadă de cel mult 15 zile.		
(3) Motivele unei decizii de a declara inadmisibilă sau de a respinge o cerere sau de a refuza reînnoirea permisului se comunică în scris solicitantului. Motivele unei decizii de a retrage un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii sunt furnizate în scris, atât persoanei transferate în cadrul aceleiași companii, cât și entității-gazdă.	Art. 34 alin.(2) Decizia de refuz conține, în mod obligatoriu, elementele art. 120 al Codul administrativ nr. 116/2018, și se notifică solicitantului dreptului de ședere sub orice formă în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii. Art. 115 alin.(4) În cazul emiterii deciziei de anulare a dreptului de ședere temporară/permanentă, prevederile art. 34 se aplică corespunzător.	Compatibil	Corespunzător codului administrativ al RM

(4) Orice decizie de a declara inadmisibilă sau de a respinge o cerere, de a refuza reînnoirea sau de a retrage permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii este atacabilă din punct de vedere juridic în statul membru în cauză, în conformitate cu dreptul intern. Notificarea scrisă menționează instanța sau autoritatea administrativă la care poate fi introdusă calea de atac și termenul pentru introducerea căii de atac.	Art. 34	Compatibil	
(5) În decursul perioadei menționate la articolul 12 alineatul (1), un solicitant poate depune o cerere de reînnoire înainte de expirarea permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii. Statele membre pot stabili un termen maxim de 90 de zile înainte de expirarea permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii pentru depunerea unei cereri de reînnoire.	Art. 32 alin.(2)	Compatibil	
(6) În cazul în care valabilitatea permisului pentru	Art. 33 alin.(5)	Compatibil	

persoană transferată în cadrul aceleiași companii expiră în timpul procedurii de reînnoire, statele membre permit șederea pe teritoriul lor a persoanei transferate în cadrul aceleiași companii până când autoritățile competente iau o decizie cu privire la cerere. În acest caz și dacă dreptul intern impune aceasta, statele membre pot elibera permise naționale de ședere temporară sau autorizații echivalente.			
<i>Articolul 16</i> Taxe Statele membre pot solicita plata unor taxe de prelucrare a solicitărilor, în conformitate cu prezenta directivă. Valoarea unor asemenea taxe nu este disproporționată sau excesivă.	Art. 153	Compatibil	
CAPITOLUL IV DREPTURI			
<i>Articolul 17</i> Drepturi conferite de permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii Pe durata de valabilitate a unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași	Art. 4	Parțial compatibil	Nu și în cazul mobilității. Mobilitatea pe teritoriul statelor membre nu este transpusă în proiect.

companii, posesorul acestuia beneficiază de cel puțin următoarele drepturi: (a) dreptul de intrare și de ședere pe teritoriul primului stat membru; (b) accesul neîngrădit la întreg teritoriul primului stat membru, în conformitate cu dreptul intern al acestuia; (c) dreptul de a exercita activitatea profesională autorizată pe baza permisului în conformitate cu dreptul intern, în orice entitate-gazdă care aparține de întreprinderea sau grupul de întreprinderi, în primul stat membru. Drepturile menționate la primul paragraf literele (a)-(c) din prezentul articol sunt recunoscute în cel de al doilea stat membru în conformitate cu articolul 20.			
<i>Articolul 18</i> Dreptul la egalitatea de tratament (1) Oricare ar fi legislația aplicabilă privind relațiile de muncă și fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (4)	Art. 4	Parțial compatibil	

litera (b), persoanele transferate în cadrul aceleiași companii admise în temeiul prezentei directive beneficiază cel puțin de egalitate de tratament cu persoanele vizate de Directiva 96/71/CE în ceea ce privește condițiile de muncă și de încadrare în muncă, în conformitate cu articolul 3 din Directiva 96/71/CE, în statul membru în care este prestată munca. (2) Persoanele transferate în cadrul aceleiași companii beneficiază de egalitate de tratament cu resortisanții statului membru în care este prestată munca, în ceea ce privește: (a) libertatea de asociere, afiliere și participare la o organizație de reprezentare a lucrătorilor sau angajatorilor sau la orice organizație ai cărei membri desfășoară o ocupație specifică, inclusiv drepturile și avantajele conferite de astfel de organizații, fără a se aduce atingere dispozițiilor de drept intern privind politica			

publică și siguranța publică; (b) recunoașterea diplomelor, certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile naționale aplicabile; (c) dispozițiile din dreptul intern referitoare la ramurile de securitate socială definite la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, în afară de cazul în care dreptul țării de origine se aplică în temeiul unor acorduri bilaterale sau al dreptului intern al statului membru în care se ocupă locul de muncă, asigurându-se faptul că persoana transferată în cadrul aceleiași companii este acoperită de legislația privind securitatea socială din una dintre țările respective. În eventualitatea mobilității în interiorul UE și fără a aduce atingere acordurilor bilaterale care asigură faptul că persoana			

transferată în cadrul aceleiași companii este acoperită de dreptul intern al țării de origine, Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 se aplică în consecință; (d) fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 1231/2010 și acordurilor bilaterale, plata drepturilor de pensie legală pentru limită de vârstă, invaliditate sau deces, în baza activității salariale desfășurate anterior de persoanele transferate în cadrul aceleiași companii, drepturi dobândite de persoanele transferate în cadrul aceleiași companii care se mută într-o țară terță sau de urmașii persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii care au reședința într-o țară terță și care beneficiază de drepturile persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii, în conformitate cu legislația menționată la articolul 3 din Regulamentul (CE)			

nr. 883/2004, în aceleași condiții și la același nivel ca resortisanții statelor membre în cauză atunci când se mută într-o țară terță; (e) accesul la bunuri și servicii și la furnizarea bunurilor și serviciilor puse la dispoziția publicului, cu excepția procedurilor de obținere a unei locuințe în condițiile prevăzute de dreptul intern, fără a aduce atingere libertății de a încheia contracte în conformitate cu dreptul Uniunii și dreptul intern, precum și la serviciile acordate de oficiile publice de ocupare a forței de muncă. Acordurile bilaterale sau dreptul intern menționate la prezentul alineat înseamnă acorduri internaționale sau dispoziții ale statelor membre în conformitate cu articolul 4. (3) Fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 1231/2010, statele membre pot decide că alineatul (2) litera (c) nu se aplică, în ceea			

ce privește prestațiile familiale, persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii în cazul cărora șederea și munca pe teritoriul unui stat membru au fost autorizate pentru o perioadă mai mică de nouă luni. (4) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului statelor membre de a retrage permisul sau de a refuza reînnoirea permisului în conformitate cu articolul 8.			
<i>Articolul 19</i> Membrii de familie (1) Directiva 2003/86/CE se aplică în primul stat membru și în al doilea stat membru care acordă persoanei transferate în cadrul aceleiași companii permisul de ședere și de muncă pe teritoriul lor în conformitate cu articolul 22 din prezenta directivă, sub rezerva derogărilor prevăzute la prezentul articol.		Prevederi UE neaplicabile	
(2) Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) și de la articolul 8 din Directiva 2003/86/CE, reîntregirea familiei în statele membre nu	Art. 89 alin. (1)	Parțial compatibil	Cerința referitor la perspectiva întemeiată de a obține drept de ședere permanentă sau să avut o perioadă minimă de ședere nu este inclusă în proiect.

este condiționată de cerința ca titularul permisului eliberat de către statele membre în cauză, în temeiul prezentei directive, să aibă perspective întemeiate de a obține dreptul de ședere permanentă și o perioadă minimă de ședere.			
(3) Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) al treilea paragraf și de la articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE, măsurile de integrare menționate în respectiva directivă pot fi aplicate de statele membre numai după ce persoanelor în cauză li s-a acordat dreptul la reîntregirea familiei.	Art. 4 alin.(6) Străinii au acces la măsurile de integrare în conformitate cu prevederile Legii nr. 274/2011 privind integrarea străinilor în Republica Moldova.	Compatibil	
(4) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 2003/86/CE, permisele de ședere pentru membrii de familie se acordă de către un stat membru, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru reîntregirea familiei, în termen de 90 de zile de la data la care a fost depusă cererea completă. Autoritatea		Prevederi UE netranspuse	

competență a statului membru tratează concomitent cererea de permis de ședere pentru membrii de familie ai persoanei transferate în cadrul aceleiași companii și cererea de permis pentru persoana transferată în cadrul aceleiași companii sau de permis pentru mobilitate pe termen lung, în cazurile în care prima cerere sus-menționată este depusă în același timp cu cea de a doua. Garanțiile procedurale prevăzute la articolul 15 se aplică în consecință.			
(5) Prin derogare de la articolul 13 alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE, durata de valabilitate a permiselor de ședere ale membrilor de familie într-un stat membru se încheie, ca regulă generală, la data expirării permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii sau a permisului pentru mobilitate pe termen lung eliberat de statul membru respectiv.	Art. 90 alin.(1) lit.b)	Compatibil	
(6) Prin derogare de la articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE și fără a aduce atingere principiului	Art. 31 alin. (5)	Compatibil	

preferinței pentru cetățenii Uniunii, astfel cum este menționat în dispozițiile relevante ale actelor de aderare corespunzătoare, membrii de familie ai persoanei transferate în cadrul aceleiași companii cărora li s-a acordat dreptul la reîntregirea familiei au drept de acces la ocuparea unui loc de muncă sau la o activitate independentă pe teritoriul statului membru care a eliberat permisul de ședere pentru membru de familie.			
CAPITOLUL V MOBILITATEA ÎN INTERIORUL UE			
<i>Articolul 20</i> Mobilitate Resortisanții țărilor terțe care dețin un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii valabil, eliberat de primul stat membru, pot, pe baza respectivului permis și a unui document de călătorie valabil, în condițiile prevăzute la articolele 21 și 22 și sub rezerva articolului 23, să aibă drept de intrare, de ședere și de muncă într-un al doilea stat		Prevederi UE neaplicabile	Tot articolul directivei nu se transpune

membru sau în mai multe asemenea state membre.			
<i>Articolul 21</i> Mobilitatea pe termen scurt (1) Resortisanții țărilor terțe care dețin un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii valabil, eliberat de primul stat membru, au drept de ședere în orice al doilea stat membru și de muncă în orice altă entitate din al doilea stat membru care aparține aceleiași întreprinderi sau grup de întreprinderi, pe o perioadă de până la 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile pentru fiecare stat membru, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la prezentul articol. (2) Al doilea stat membru poate solicita entității-gazdă din primul stat membru să notifice primului stat membru și celui de al doilea stat membru intenția persoanei transferate în cadrul aceleiași companii de a lucra în cadrul unei entități stabilite în al doilea stat membru.		Prevederi UE neaplicabile	Tot articolul directivei nu se transpune

În astfel de cazuri, al doilea stat membru permite ca notificarea să aibă loc: (a) fie la data depunerii cererii în primul stat membru, în cazul în care mobilitatea către al doilea stat membru este deja prevăzută în această etapă; sau (b) după ce persoana transferată în cadrul aceleiași companii a fost admisă pe teritoriul primului stat membru, de îndată ce se cunoaște intenția de mobilitate către al doilea stat membru. (3) Al doilea stat membru poate solicita ca notificarea să includă transmiterea următoarelor documente și informații: (a) dovada că entitatea-gazdă din al doilea stat membru și întreprinderea stabilită într-o țară terță aparțin de aceeași întreprindere sau grup de întreprinderi; (b) contractul de muncă și, dacă este necesar, scrisoarea de detașare care au fost transmise primului stat membru în			

conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (c); (c) după caz, documente care atestă că persoana transferată în cadrul aceleiași companii îndeplinește condițiile prevăzute de dreptul intern al statului membru în cauză pentru cetățenii Uniunii, în scopul exercitării profesiei reglementate vizate de cerere; (d) un document de călătorie valabil, conform dispozițiilor articolului 5 alineatul (1) litera (f); precum și (e) în cazul în care nu sunt precizate în niciunul dintre documentele anterioare, durata și datele planificate pentru mobilitate. Al doilea stat membru poate solicita ca respectivele documente și informații să fie prezentate într-o limbă oficială a respectivului stat membru. (4) În cazul în care notificarea a avut loc în conformitate cu alineatul (2) litera (a) și în cazul în care al			

doilea stat membru nu a formulat nicio obiecție către primul stat membru în conformitate cu alineatul (6), mobilitatea persoanei transferate în cadrul aceleiași companii către al doilea stat membru poate avea loc în orice moment pe durata de valabilitate a permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii. (5) În cazul în care notificarea a avut loc în conformitate cu alineatul (2) litera (b), mobilitatea poate fi inițiată după notificarea celui de al doilea stat membru, imediat sau la orice moment ulterior pe durata de valabilitate a permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii. (6) Pe baza notificării menționate la alineatul (2), al doilea stat membru poate formula obiecții cu privire la mobilitatea persoanei transferate în cadrul aceleiași companii pe teritoriul său în termen de 20 de zile de la primirea notificării, în cazul în care:			

(a) nu sunt respectate condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (4) litera (b) sau la alineatul (3) litera (a), (c) sau (d) din prezentul articol; (b) documentele prezentate au fost dobândite prin fraudă, falsificate sau modificate; (c) s-a împlinit durata maximă a șederii, astfel cum este definită la articolul 12 alineatul (1) sau la alineatul (1) din prezentul articol. Autoritățile competente ale celui de al doilea stat membru informează fără întârziere autoritățile competente ale primului stat membru și entitatea-gazdă din primul stat membru cu privire la obiecțiile lor privind mobilitatea. (7) În cazul în care al doilea stat membru formulează obiecții cu privire la mobilitate în conformitate cu alineatul (6) din prezentul articol și mobilitatea nu a avut încă loc, persoanei transferate în cadrul aceleiași companii nu i se permite să lucreze în cel de al doilea stat membru în			

contextul transferului în cadrul aceleiași companii. În cazul în care mobilitatea a avut deja loc, se aplică articolul 23 alineatele (4) și (5). (8) În cazul în care permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii este reînnoit de primul stat membru în limita duratei maxime prevăzute la articolul 12 alineatul (1), permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii reînnoit continuă să autorizeze titularul său să lucreze în cel de al doilea stat membru, cu condiția respectării duratei maxime prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol. (9) Dacă se consideră că o persoană transferată în cadrul aceleiași companii reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice, a siguranței publice sau a sănătății publice, nu se autorizează intrarea sau șederea acesteia pe teritoriul celui de al doilea stat membru.			
<i>Articolul 22</i> Mobilitatea pe termen lung		Prevederi UE neaplicabile	Tot articolul directivei nu se transpune

(1) În ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de persoană transferată în cadrul aceleiași companii valabil, eliberat de primul stat membru, și care intenționează să își continue șederea în orice al doilea stat membru și munca în orice altă entitate stabilită în acest al doilea stat membru, care aparțin aceleiași întreprinderi sau grup de întreprinderi, pentru mai mult de 90 de zile pe stat membru, cel de al doilea stat membru poate decide: (a) să aplice articolul 21 și să acorde persoanei transferate în cadrul aceleiași companii drept de ședere și de muncă pe teritoriul său pe baza și pe durata valabilității permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii eliberat de primul stat membru; sau (b) să aplice procedura prevăzută la alineatele (2)-(7).			

(2) În cazul în care se depune o cerere de mobilitate pe termen lung: (a) al doilea stat membru poate impune solicitantului să transmită toate sau o parte dintre următoarele documente, în cazul în care sunt solicitate de al doilea stat membru pentru o cerere inițială: (i) dovada că entitatea-gazdă din al doilea stat membru și întreprinderea stabilită într-o țară terță aparțin de aceeași întreprindere sau grup de întreprinderi; (ii) un contract de muncă și, dacă este necesar, o scrisoare de detașare, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (1) litera (c); (iii) după caz, documente care atestă că resortisantul țării terțe îndeplinește condițiile prevăzute de dreptul intern al statului membru în cauză pentru cetățenii Uniunii, în scopul			

exercitării profesiei reglementate vizate de cerere; (iv) un document de călătorie valabil, conform dispozițiilor articolului 5 alineatul (1) litera (f); (v) dovada deținerii sau, dacă dreptul intern conține dispoziții în acest sens, dovada solicitării unei asigurări de sănătate, conform dispozițiilor articolului 5 alineatul (1) litera (g). Al doilea stat membru poate impune solicitantului să furnizeze, cel târziu la data eliberării permisului pentru mobilitate pe termen lung, adresa persoanei transferate în cadrul aceleiași companii în cauză pe teritoriul celui de al doilea stat membru. Al doilea stat membru poate solicita ca aceste documente și aceste informații să fie prezentate într-o limbă oficială a statului membru respectiv;			

(b) al doilea stat membru ia o decizie privind cererea de mobilitate pe termen lung și notifică solicitantului decizia în scris, cât mai repede posibil, dar nu mai târziu de 90 de zile de la data la care cererea și documentele prevăzute la litera (a) au fost transmise autorităților competente din cel de al doilea stat membru; (c) persoanei transferate în cadrul aceleiași companii nu i se impune să părăsească teritoriul statelor membre pentru a depune cererea și nu este supusă obligației de a deține viză; (d) persoana transferată în cadrul aceleiași companii este autorizată să lucreze în cel de al doilea stat membru până când autoritățile competente iau o decizie cu privire la cererea de mobilitate pe termen lung, cu următoarele condiții: (i) termenul prevăzut la articolul 21 alineatul (1)			

și durata de valabilitate a permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii eliberat de primul stat membru nu au expirat; și (ii) la solicitarea celui de al doilea stat membru, cererea completă i-a fost transmisă acestuia cu cel puțin 20 de zile înainte de începerea mobilității pe termen lung a persoanei transferate în cadrul aceleiași companii; (e) o cerere de mobilitate pe termen lung nu poate fi depusă în același timp cu o notificare de mobilitate pe termen scurt. În cazul în care mobilitatea pe termen lung devine necesară după data începerii mobilității pe termen scurt a persoanei transferate în cadrul aceleiași companii, cel de al doilea stat membru poate impune ca cererea pentru mobilitate pe termen lung să fie depusă cu cel puțin 20 de zile înainte de			

încheierea mobilității pe termen scurt. (3) Statele membre pot respinge o cerere de mobilitate pe termen lung în cazul în care: (a) nu sunt respectate condițiile prevăzute la alineatul (2) litera (a) din prezentul articol sau nu sunt îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 5 alineatul (4), (5) sau (8); (b) se aplică unul dintre motivele menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (b) sau (d) sau la articolul 7 alineatul (2), (3) sau (4); sau (c) permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii expiră în cursul procedurii. (4) În cazul în care al doilea stat membru ia o decizie pozitivă cu privire la cererea de mobilitate pe termen lung, astfel cum se menționează la alineatul (2), persoanei transferate în cadrul aceleiași companii îi este eliberat un permis pentru mobilitate pe termen lung, care permite			

șederea și munca persoanei respective pe teritoriul statului membru în cauză. Acest permis se eliberează utilizând modelul uniform prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002. La rubrica „categoria de permis”, în conformitate cu litera (a) punctul 6.4 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, statele membre completează: „mobile ICT”. Statele membre pot, de asemenea, adăuga o mențiune în limba sau limbile lor oficiale. Statele membre pot indica pe suport de hârtie informații suplimentare privind activitatea profesională desfășurată pe durata mobilității pe termen lung a persoanei transferate în cadrul aceleiași companii și/sau pot stoca astfel de date în format electronic, astfel cum se menționează la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și la litera (a) punctul 16 din anexa la acesta. (5) Reînnoirea permisului pentru mobilitate pe termen			

lung nu aduce atingere articolului 11 alineatul (3). (6) Al doilea stat membru informează autoritățile competente din primul stat membru în cazul în care eliberează un permis pentru mobilitate pe termen lung. (7) În cazul în care un stat membru ia o decizie cu privire la o cerere de mobilitate pe termen lung, dispozițiile articolului 8, ale articolului 15 alineatele (2)-(6) și ale articolului 16 se aplică în consecință.			
<i>Articolul 23</i> Garanții și sancțiuni (1) În cazul în care permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii este eliberat de un stat membru care nu aplică integral acquis-ul Schengen, iar persoana transferată în cadrul aceleiași companii trece o frontieră externă, cel de al doilea stat membru are dreptul de a solicita, ca dovadă că persoana respectivă intră pe teritoriul său în scopul unui transfer în cadrul aceleiași companii:		Prevederi UE neaplicabile	Netranspuse normele întregului articol al Directivei.

(a) o copie a notificării transmise de entitatea-gazdă din primul stat membru în conformitate cu articolul 21 alineatul (2); sau (b) o scrisoare din partea entității-gazdă din cel de al doilea stat membru în care se specifică cel puțin detalii privind durata mobilității în interiorul UE și amplasamentul entității sau entităților-gazdă din cel de al doilea stat membru. (2) În cazul în care primul stat membru retrage permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, acesta informează fără întârziere autoritățile celui de al doilea stat membru. (3) Entitatea-gazdă din cel de al doilea stat membru informează autoritățile competente ale celui de al doilea stat membru cu privire la orice modificare care afectează condițiile pe baza cărora s-a permis efectuarea mobilității. (4) Al doilea stat membru poate solicita ca persoana			

transferată în cadrul aceleiași companii să înceteze imediat toate activitățile legate de locul de muncă și să părăsească teritoriul său în cazul în care: (a) nu a fost notificat în conformitate cu articolul 21 alineatele (2) și (3), iar statul membru respectiv impune o astfel de notificare; (b) a formulat obiecții privind mobilitatea în conformitate cu articolul 21 alineatul (6); (c) a respins o cerere pentru mobilitate pe termen lung în conformitate cu articolul 22 alineatul (3); (d) permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii sau permisul pentru mobilitate pe termen lung este utilizat în alte scopuri decât cele pentru care a fost eliberat; (e) nu mai sunt îndeplinite condițiile în care a fost permisă efectuarea mobilității. (5) În cazurile menționate la alineatul (4), primul stat			

membru permite, la solicitarea celui de al doilea stat membru, reintrarea persoanei transferate în cadrul aceleiași companii, precum și, după caz, a membrilor săi de familie, fără formalități și fără întârziere. Aceasta se aplică, de asemenea, în cazul în care un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii eliberat de primul stat membru a expirat sau a fost retras în durata mobilității în cel de al doilea stat membru. (6) În cazul în care deținătorul unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii trece o frontieră externă a unui stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen, statul membru respectiv consultă Sistemul de Informații Schengen. Statul membru refuză intrarea sau obiectează împotriva mobilității persoanelor pentru care a fost emisă, în Sistemul de Informații Schengen, o alertă vizând refuzarea intrării și șederii acestora.			

(7) Statele membre pot impune sancțiuni împotriva entității-gazdă stabilite pe teritoriul lor în conformitate cu articolul 9, în cazul în care: (a) entitatea-gazdă nu a notificat mobilitatea persoanei transferate în cadrul aceleiași companii în conformitate cu articolul 21 alineatele (2) și (3); (b) permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii sau permisul pentru mobilitate pe termen lung este utilizat în alte scopuri decât cele pentru care a fost eliberat; (c) cererea pentru permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii a fost depusă în alt stat membru decât cel în care are loc, per ansamblu, cea mai lungă ședere; (d) persoana transferată în cadrul aceleiași companii nu mai îndeplinește criteriile și condițiile pe baza cărora a fost permisă efectuarea mobilității, iar entitatea-gazdă nu notifică această modificare			

autorităților competente din cel de al doilea stat membru; (e) persoana transferată în cadrul aceleiași companii a început să lucreze în cel de al doilea stat membru, deși condițiile pentru mobilitate nu au fost îndeplinite, în cazul în care se aplică articolul 21 alineatul (5) sau articolul 22 alineatul (2) litera (d).			
CAPITOLUL VI DISPOZIȚII FINALE			
<i>Articolul 24</i> Statistici (1) Statele membre transmit Comisiei statistici cu privire la numărul de permise pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii și de permise pentru mobilitate pe termen lung eliberate pentru prima dată și, după caz, la notificările primite în conformitate cu articolul 21 alineatul (2), precum și, în măsura posibilului, cu privire la numărul persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii ale căror permise au fost reînnoite sau retrase.		Prevederi UE netranspuse	

Statisticile respective sunt defalcate în funcție de cetățenie, în funcție de durata de valabilitate a permisului și, pe cât posibil, în funcție de sectorul economic și de postul ocupat de persoana transferată. (2) Datele statistice se referă la perioade de referință de un an calendaristic și sunt comunicate Comisiei în termen de șase luni de la încheierea anului de referință. Primul an de referință este 2017. (3) Datele statistice sunt comunicate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului (15).			
<i>Articolul 25</i> Raportare Pentru prima dată la 29 noiembrie 2019 și ulterior la fiecare trei ani, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive în statele membre și propune orice modificare necesară. Raportul se axează,		Prevederi UE neaplicabile	

în special, pe evaluarea funcționării corespunzătoare a sistemului de mobilitate în interiorul UE, pe eventualele utilizări abuzive ale acestui sistem și pe interacțiunea sa cu acquis-ul Schengen. Comisia evaluează în special punerea în aplicare a articolelor 20, 21, 22, 23 și 26.			
<i>Articolul 26</i> Cooperarea între punctele de contact (1) Statele membre numesc puncte de contact care cooperează în mod eficace și a căror responsabilitate este de a primi și de a transmite informațiile necesare pentru punerea în aplicare a articolelor 21, 22 și 23. Statele membre acordă prioritate schimbului de informații prin mijloace electronice. (2) Fiecare stat membru informează celelalte state membre, prin intermediul punctelor de contact naționale menționate la alineatul (1), cu privire la autoritățile desemnate menționate la articolul 11 alineatul (4) și cu privire la procedura aplicată în		Prevederi UE neaplicabile	

caz de mobilitate, prevăzută la articolele 21 și 22.			
<i>Articolul 27</i> Transpunere (1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 29 noiembrie 2016. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele măsurilor respective. Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea includ o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri. (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.		Prevederi UE neaplicabile	
<i>Articolul 28</i> Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare		Prevederi UE neaplicabile	

datei publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> .			
<i>Articolul 29</i> Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu tratatele. Adoptată la Bruxelles, 15 mai 2014.		Prevederi UE neaplicabile	

TABEL DE CONCORDANȚĂ

1	Directiva (UE) 2021/1883 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2021 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate și de abrogare a Directivei 2009/50/CE a Consiliului JO L 382/1, din 28.10.2021 p.1-38. CELEX: 32021L1883			
2	Legea privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova			
3	Parțial compatibil			
4	Ministerul Afacerilor Interne, Dumitru Berbinschi (DPDMIFSMA)			
5	16.06.2025			
Actul Uniunii Europene		Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observații
6		7	8	9
CAPITOLUL I				
DISPOZIȚII GENERALE				
Articolul 1 Obiect Prezenta directivă stabilește: (a)condițiile de intrare și de ședere pe o perioadă mai mare de trei luni pe teritoriul statelor membre, precum și drepturile resortisanților țărilor terțe în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat, precum și pentru membrii familiilor acestora; (b)condițiile de intrare și de ședere, precum și drepturile resortisanților țărilor terțe și ale membrilor familiilor		Prevederi UE neaplicabile	Nu constituie o normă propriu-zisă de transpunere, articolul cuprinzând clarificări generale a actului cu privire la obiectul de aplicare al directivei	

acestora, menționați la litera (a), în alte state membre decât primul stat membru care a acordat o carte albastră a UE.			
<i>Articolul 2</i> Definiții În sensul prezentei directive: 1. „<i>resortisant al unei țări terțe</i>” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în înțelesul articolului 20 alineatul (1) din TFUE;	Art. 3 noțiuni generale <i>străin</i> – persoană care nu deține cetățenia Republicii Moldova sau care este apatrid;	Compatibil	
2. „<i>loc de muncă înalt calificat</i>” înseamnă locul de muncă al unei persoane care: (a) în statul membru în cauză, este protejată ca lucrător în temeiul dreptului intern privind ocuparea forței de muncă sau în conformitate cu practicile naționale, indiferent de raportul juridic, în scopul exercitării unei activități, reale și efective, în beneficiul unei alte persoane sau sub coordonarea altei persoane;	<i>Art. 3 Noțiuni generale</i> <i>lucrător înalt calificat</i> - străinul angajat într-o activitate profesională care implică cunoștințe și competențe avansate, dovedite prin studii superioare de licență, masterat, doctorat sau experiență profesională echivalentă, și care este remunerat corespunzător nivelului de calificare;	compatibil	

(b)este remunerată pentru activitatea respectivă; și (c)are calificările profesionale superioare solicitate;			
3.„ <i>carte albastră a UE</i> ” înseamnă un permis de ședere care poartă denumirea „cartea albastră a UE” care conferă posesorului acesteia dreptul de ședere și de muncă pe teritoriul unui stat membru în condițiile prezentei directive;		Prevederi UE netranspuse	Norma directivei va fi pusă în aplicare la data aderării. Trebuie estimate costuri pentru perfectarea unui astfel de document. În prezent RM va elabora un document unic pentru toate categoriile de străini „Carte de rezidență
4.„ <i>primul stat membru</i> ” înseamnă statul membru care acordă primul „cartea albastră a UE” unui resortisant al unei țări terțe;		Prevederi UE netranspuse	Norma nu este compatibilă odată ce RM nu este stat membru UE. Dispoziție care urmează să se aplice exclusiv la mobilitatea posesorilor cărților albastre pe teritoriul UE între state membre.
5.„ <i>al doilea stat membru</i> ” înseamnă orice stat membru în care posesorul cărții albastre a UE intenționează să își exercite sau își exercită dreptul la mobilitate în înțelesul prezentei directive, altul decât primul stat membru;		Prevederi UE netranspuse	Norma nu este compatibilă odată ce RM nu este stat membru UE. Dispoziție care urmează să se aplice exclusiv la mobilitatea posesorilor cărților albastre pe teritoriul UE între state membre.
6.„ <i>membri ai familiei</i> ” înseamnă resortisanți ai unei țări terțe care sunt membri ai familiei astfel cum sunt	Art. 3 Noțiuni generale <i>membru de familie :</i> a) soțul/soția;	Compatibil	

menționați la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE;	b) copiii, născuți de la persoane căsătorite sau în afara căsătoriei, copiii încredințați ambilor soți ori numai unuia dintre ei, sau unei persoane necăsătorite prin decizia unei autorități competente din statul de origine, cu condiția ca acești copii să fie în mod efectiv în grija oricăruia dintre soți/persoanei necăsătorite; c) copiii majori ai cetățeanului Republicii Moldova sau ai soțului ori soției acestuia asupra căruia este instituită tutela; d) părinții aflați la întreținerea cetățeanului Republicii Moldova sau a soțului ori soției acestuia;		
7., „calificări profesionale superioare” înseamnă calificările atestate prin prezentarea unor calificări dobândite în cadrul învățământului superior sau prin competențe profesionale superioare;		Parțial compatibil	Norma se aplică conform Cadrului Național al Calificărilor stabilită de MEC https://mecc.gov.md/ro/content/cadrul-national-al-calificarilor-2

8.,„calificare dobândită în cadrul învățământului superior” înseamnă orice diplomă, certificat sau alt titlu oficial de calificare eliberat de către o autoritate competentă prin care se atestă absolvirea învățământului superior postliceal sau a unui ciclu de învățământ terțiar echivalent, și anume o serie de cursuri furnizate de o instituție de învățământ recunoscută ca instituție de învățământ superior sau instituție de învățământ terțiar echivalentă de către statul în care se află, în cazul în care studiile necesare pentru a dobândi calificările au o durată de cel puțin trei ani și corespund cel puțin nivelului 6 din clasificarea ISCED 2011 sau, după caz, nivelului 6 din clasificarea CEC, în conformitate cu dreptul intern;		Parțial compatibil	Norma se aplică conform Cadrului Național al Calificărilor stabilită de MEC https://mecc.gov.md/ro/content/cadrul-national-al-calificarilor-2
9.,„competențe profesionale superioare” înseamnă: (a) în ceea ce privește ocupațiile menționate în anexa I, cunoștințe,		Parțial compatibil	Norma se aplică conform Cadrului Național al Calificărilor stabilită de MEC https://mecc.gov.md/ro/content/cadrul-national-al-calificarilor-2

aptitudini și competențe atestate prin experiență profesională de un nivel comparabil cu calificările dobândite în cadrul învățământului superior, care sunt relevante pentru profesia sau sectorul specificat în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare și care au fost dobândite pe durata prevăzută în anexa I pentru fiecare ocupație relevantă; (b) în ceea ce privește alte ocupații, doar în cazul în care sunt prevăzute în dreptul intern sau în procedurile naționale, cunoștințe, aptitudini și competențe atestate prin cel puțin cinci ani de experiență profesională de un nivel comparabil cu calificările dobândite în cadrul învățământului superior și care sunt relevante pentru profesia sau pentru sectorul specificat în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare;			

10. „ <i>experiență profesională</i> ” înseamnă practicarea efectivă și în conformitate cu legea a profesiei respective;		Parțial compatibil	Norma se aplică conform Cadrului Național al Calificărilor stabilită de MEC https://mecc.gov.md/ro/content/cadrul-national-al-calificarilor-2
11. „ <i>profesie reglementată</i> ” înseamnă o profesie reglementată în sensul definiției de la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2005/36/CE;		Parțial compatibil	Norma se aplică conform Cadrului Național al Calificărilor stabilită de MEC https://mecc.gov.md/ro/content/cadrul-national-al-calificarilor-2
12. „ <i>profesie nereglementată</i> ” înseamnă o profesie care nu e o profesie reglementată;		Parțial compatibil	Norma se aplică conform Cadrului Național al Calificărilor stabilită de MEC https://mecc.gov.md/ro/content/cadrul-national-al-calificarilor-2
13. „ <i>activitate economică</i> ” înseamnă o activitate temporară legată direct de interesele comerciale ale angajatorului și de sarcinile profesionale ale posesorului cărții albastre a UE pe baza contractului de muncă în primul stat membru, inclusiv participarea la întâlniri de afaceri interne sau externe, participarea la conferințe sau seminare, negocierea de acorduri comerciale, efectuarea de activități de vânzare sau de marketing, explorarea oportunităților		Parțial compatibil	

de afaceri sau participarea la activități de instruire și pregătire;			
14. „protecție internațională” înseamnă protecție internațională în sensul definiției de la articolul 2 litera (a) din Directiva 2011/95/UE.		Prevederi UE netranspuse	<i>În sensul definiției de protecție internațională</i> – statut de refugiat și statut conferit prin protecție umanitară, definite la art. 17 și 19 din Legea azilului în RM, nr. 270/2008, aceste categorii de persoane nu fac obiectul proiectului cu excepția dacă prezintă pericol pentru securitatea națională, ordinea sau securitatea publică (art. 2 domeniul de aplicare din proiect)
<i>Articolul 3</i> Domeniul de aplicare (1) Prezenta directivă se aplică resortisanților țărilor terțe care solicită să fie admiși sau care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat în temeiul prezentei directive.		Norme neaplicabile UE	Nu constituie o normă propriu-zisă de transpunere, articolul cuprinzând clarificări generale a actului cu privire la obiectul de aplicare al directivei (a se vedea art. 2 din proiect)

(2) Prezenta directivă nu se aplică resortisanților țărilor terțe: (a) care solicită protecție internațională și sunt în așteptarea unei decizii privind statutul lor sau care beneficiază de protecție temporară într-un stat membru în conformitate cu Directiva 2001/55/CE a Consiliului ⁽²³⁾; (b) care solicită protecție în conformitate cu dreptul intern, cu obligațiile internaționale sau cu practica unui stat membru și sunt în așteptarea unei decizii privind statutul lor sau sunt beneficiari ai protecției în conformitate cu dreptul intern, cu obligațiile internaționale sau cu practica dintr-un stat membru; (c) care solicită drept de ședere într-un stat membru ca cercetători, în înțelesul Directivei (UE) 2016/801, în vederea derulării unui proiect de cercetare; (d) care beneficiază de statutul de rezident pe termen lung			

în UE într-un stat membru în conformitate cu Directiva 2003/109/CE și își exercită dreptul de ședere în alt stat membru în vederea desfășurării unei activități economice în calitate de angajat sau de lucrător independent; (e) care intră pe teritoriul unui stat membru în baza angajamentelor prevăzute de un acord internațional de facilitare a intrării și șederii temporare a anumitor categorii de persoane fizice care desfășoară o activitate în domeniul comercial sau al investițiilor, cu excepția resortisanților țărilor terțe care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru ca persoane transferate în cadrul aceleiași companii în conformitate cu Directiva 2014/66/UE; (f) a căror expulzare a fost suspendată pentru motive de fapt sau de drept; (g) care intră sub incidența Directivei 96/71/CE atât timp cât aceștia sunt detașați pe teritoriul			

statului membru în cauză; sau (h) care, în temeiul acordurilor dintre Uniune și statele membre, pe de o parte, și țări terțe, pe de altă parte, în calitate de resortisanți ai țărilor terțe respective, beneficiază de drepturi de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii. (3) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a elibera permise de ședere, altele decât cartea albastră a UE, pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate. Permisele de ședere respective nu acordă un drept de ședere în alte state membre, astfel cum se prevede în prezenta directivă.			

	Art. 111 alin.(1) lit.a) carte de rezidență – străinului căruia i s-a acordat/prelungit dreptul de ședere temporară, dreptul de ședere permanentă sau i s-a recunoscut statutul de apatrid, în condițiile prezentei legi. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului pe teritoriul Republicii Moldova;	Parțial compatibil	Norma proiectului reglementează statut juridic al străinului prin document denumit „carte de rezidență”. Acest tip de document nu permite mobilitatea pe teritoriul statelor member UE în sensul directive, doar pe teritoriul RM.

<i>Articolul 4</i> Dispoziții mai favorabile (1) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor mai favorabile ale: (a) dreptului Uniunii, inclusiv ale acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate între Uniune sau între Uniune și statele membre, pe de o parte, și una sau mai multe țări terțe, pe de altă parte; și (b) acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe. (2) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile în ceea ce privește articolul 8 alineatul (5), articolul 11, articolul 15 alineatul (4), articolul 16, articolul 17 și articolul 18 alineatul (4).		Norme UE neaplicabile	Nu constituie o normă propriu-zisă de transpunere, articolul cuprinzând dispoziții de aplicare a unor norme facilitare, la discreția statului.
CAPITOLUL II CRITERII DE ADMISIE, REFUZUL ȘI RETRAGEREA			
<i>Articolul 5</i> Criterii de admitie			

conformitate cu dreptul intern; (d) prezintă un document de călătorie valabil, conform dreptului intern, și, dacă este necesar, o cerere de viză, o viză valabilă sau, după caz, un permis de ședere valabil sau o viză de lungă ședere valabilă;	Art. 9 alin.(1) lit.a) și b) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, care permite titularului trecerea frontierei și care este valabil pentru o perioadă de cel puțin trei luni de la data preconizată a plecării de pe teritoriul Republicii Moldova posedă viză valabilă acordată în temeiul Legii nr. 257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sunt exonerati de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, după caz. Art. 20 alin.(1) Viza de lungă ședere se eliberează pentru o perioadă ce nu va depăși 12 luni cu una sau mai multe șederi a căror durată cumulativă nu va depăși 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, ceea ce implică luarea în considerare a ultimei perioade de 180 de zile precedente fiecărei	Compatibil	

(e) prezintă dovada că deține sau, dacă este prevăzut în dreptul intern, că a solicitat o asigurare de sănătate pentru toate riscurile acoperite în mod obișnuit pentru resortisanții statului membru în cauză, pentru perioadele în care o astfel de asigurare sau drepturile aferente corespunzătoare nu sunt prevăzute în contractul de muncă sau nu derivă din acesta.	zile de ședere, care permite străinului să solicite dreptul de ședere temporară. Art. 9 alin.(1) lit. j) dispune de asigurare medicală valabilă pentru Republica Moldova	Compatibil	
(2) Statele membre solicită să fie îndeplinite condițiile din dreptul aplicabil, prevăzute în contractele colective de muncă sau stabilite prin practicile din		Compatibil Norme UE neaplicabile	Proiectul nu reglementează încheierea contractelor colective de muncă, ci doar contracte individuale de muncă. La nivel național străinii nu încheie contracte colective de muncă. Această normă a

ramurile profesionale relevante pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate.			directivei urmează să se regăsească în cadrul normativ conex în domeniul muncii.
(3) În plus față de cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2), valoarea salariului anual brut care rezultă din salariul lunar sau anual indicat în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare nu este mai mică decât pragul salarial stabilit și publicat în acest scop de către statul membru în cauză. Pragul salarial menționat la primul paragraf este stabilit de statul membru în cauză, după consultarea partenerilor sociali în conformitate cu practicile naționale. Pragul salarial respectiv este cel puțin egal cu salariul mediu anual brut în statul membru în cauză, dar nu mai mult de 1,6 ori mai mare decât acesta.	Art. 44 alin.(1) Pct. 3) se prezintă contract de muncă valabil pentru o perioadă de cel puțin 6 luni, cu un salariu lunar nu mai mic decât un salariu mediu lunar pe economie prognozat pentru anul de gestiune	Compatibil	
(4) Prin derogare de la alineatul (3), în vederea angajării în profesii în care este în mod deosebit nevoie de lucrători resortisanți ai țărilor		Norme UE opționale	Proiectul stabilește condiționalitatea unui salariu mediu pe economie prognozat pe anul de gestiune

terțe și care intră în categoria grupurilor majore 1 și 2 din clasificarea ISCO, un stat membru poate aplica un prag salarial mai scăzut reprezentând cel puțin 80 % din pragul salarial stabilit de statul membru respectiv în conformitate cu alineatul (3), cu condiția ca pragul salarial mai scăzut să nu fie mai mic decât salariul mediu anual brut din statul membru respectiv.			
(5) Prin derogare de la alineatul (3), în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care dețin o calificare dobândită în cadrul învățământului superior cu cel mult trei ani înainte de depunerea cererii pentru eliberarea unei cărți albastre a UE, un stat membru poate aplica un prag salarial mai scăzut reprezentând cel puțin 80 % din pragul salarial stabilit de statul membru respectiv în conformitate cu alineatul (3), cu condiția ca pragul salarial mai scăzut să nu fie mai mic decât salariul		Norme UE opționale	Proiectul stabilește condiționalitatea unui salariu mediu pe economie prognozat pe anul de gestiune

mediu anual brut din statul membru în cauză. În cazul în care cartea albastră a UE eliberată în cursul perioadei de trei ani este reînnoită, pragul salarial menționat la primul paragraf continuă să se aplice dacă: (a) perioada inițială de trei ani nu a expirat; sau (b) nu s-a scurs o perioadă de 24 de luni de la eliberarea primei cărți albastre a UE.			
(6) În cazul în care o cerere pentru eliberarea unei cărți albastre a UE se referă la un resortisant al unei țări terțe care deține un permis național de ședere, în scopul ocupării unui loc de muncă înalt calificat, eliberat de același stat membru, statul membru respectiv nu trebuie: (a) să îi ceară solicitantului să prezinte documentele prevăzute la alineatul (1) litera (b) sau (c) în cazul în care calificările profesionale superioare relevante au fost deja verificate în contextul cererii de permis național de ședere;		Norma UE neaplicabilă	Proiectul conferă statutul de lucrător înalt calificat doar prin cartea de rezidență la nivel național

(b) să îi ceară solicitantului să prezinte dovezile prevăzute la alineatul (1) litera (e) din prezentul articol, cu excepția cazului în care cererea este depusă în contextul unei schimbări a locului de muncă, caz în care articolul 15 se aplică în mod corespunzător; (c) să aplice articolul 7 alineatul (2) litera (a), cu excepția cazului în care cererea este depusă în contextul schimbării locului de muncă, caz în care articolul 15 se aplică în mod corespunzător.			
(7) Statele membre pot solicita ca resortisantul țării terțe vizat să furnizeze adresa sa de pe teritoriul lor. În cazul în care dreptul unui stat membru impune furnizarea unei adrese în momentul depunerii cererii, iar resortisantul țării terțe vizat nu cunoaște adresa sa viitoare, statele membre acceptă o adresă temporară. În acest caz, resortisantul țării terțe furnizează adresa sa permanentă cel târziu la			

momentul eliberării cărții albastre a UE în temeiul articolului 9.			
<i>Articolul 6</i> Volumul admiterii Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a stabili volumul admiterii resortisanților țărilor terțe în conformitate cu articolul 79 alineatul (5) din TFUE.		Normă UE opțională	
<i>Articolul 7</i> Motive de respingere a unei cereri pentru eliberarea unei cărți albastre a UE (1) Statele membre resping o cerere pentru eliberarea unei cărți albastre a UE în cazul în care: (a) nu se respectă articolul 5; (b) documentele prezentate au fost dobândite în mod fraudulos sau au fost falsificate ori modificate; (c) resortisantul țării terțe vizat este considerat că reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice, a	Art. 46 Motive de refuz a dreptului de ședere temporară lucrătorului înalt calificat dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 44 alin. (1); art. 46 lit. b) dacă documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, sunt falsificate sau conțin informații eronate art. 9 alin(1) lit. d)	Compatibil Compatibil	

forței de muncă a statului respectiv în temeiul dreptului intern sau al Uniunii, sau de rezidenți pe termen lung în UE care doresc să se mute în statul membru respectiv în scopul ocupării unui loc de muncă înalt calificat în conformitate cu capitolul III din Directiva 2003/109/CE; (b) în cazul în care angajatorul nu și-a îndeplinit obligațiile legale în ceea ce privește securitatea socială, impozitarea, drepturile lucrătorilor sau condițiile de lucru; (c) în cazul în care întreprinderea angajatorului este în curs de lichidare sau a fost lichidată în temeiul legislației naționale în materie de insolvență sau nu desfășoară activități economice; (d) în cazul în care angajatorul a fost sancționat pentru angajarea unor resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, în conformitate cu articolul 9	Art. 46 lit. e) beneficiarul solicitant nu și-a îndeplinit obligațiile legale privind securitatea și sănătatea în muncă sau obligațiile contractuale	Compatibil	

(3) Fără a aduce atingere alineatului (1), orice decizie de respingere a unei cereri ia în considerare circumstanțele specifice fiecărui caz și respectă principiul proporționalității.	Art. 33 alin.(6) În toate cazurile, examinarea și evaluarea actelor/documentelor justificative se realizează cu respectarea principiilor proporționalității, transparenței și nediscriminării	Compatibil	
<i>Articolul 8</i> Motive de retragere sau refuz de reînnoire a cărții albastre a UE (1) Un stat membru retrage sau refuză să reînnoiască o carte albastră a UE în cazul în care: (a) cartea albastră a UE sau documentele prezentate au fost dobândite prin fraudă, falsificate ori modificate; (b) resortisantul țării terțe vizat nu mai deține un contract de muncă valabil pentru un loc de muncă înalt calificat; (c) resortisantul țării terțe vizat nu mai deține calificările prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b) sau (c); sau (d) salariul resortisantului țării terțe vizat nu mai respectă pragul salarial stabilit în	Art. 115 Anularea dreptului de ședere temporară și permanentă Alin. (1) lit a) și b) a) se constată, la data acordării sau prelungirii dreptului de ședere, că străinul nu îndeplinea condițiile prevăzute de prezenta lege; b) se stabilește că unele acte sau date care au stat la baza acordării sau prelungirii dreptului de ședere sunt false sau falsificate; Articolul 116. Revocarea dreptului de ședere temporară și permanentă (1) Inspectoratul General pentru Migrație revocă, prin decizie motivată, dreptul de	Compatibil	Motivele de respingere a cererii privind prelungirea dreptului de ședere (norma directivei operează cu reînnoirea cartei albastre) sunt aceleași ca și la motivele de eliberare a cărții albastre UE.
		Compatibil	

(c) în cazul în care posesorul unei cărți albastre a UE nu are resurse suficiente pentru a se întreține pe el și, dacă este cazul, pe membrii familiei sale fără a recurge la sistemul de asistență socială al statului membru respectiv;			
(d) în cazul în care posesorul cărții albastre a UE își are reședința în respectivul stat membru în alte scopuri decât cele pentru care a fost autorizată șederea;		Compatibil	
(e) în cazul în care nu mai sunt îndeplinite condițiile din dreptul aplicabil, prevăzute în contractele colective de muncă sau stabilite prin practicile aplicabile din ramurile profesionale relevante pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate;		Compatibil	
(f) în cazul în care posesorul cărții albastre a UE nu a respectat procedurile relevante, astfel cum se prevede la articolul 15 alineatul (2) litera (a) sau la articolul 15 alineatul (3) sau (4);			

(g) în cazul în care posesorul cărții albastre a UE nu mai deține un document de călătorie valabil, cu condiția ca, înainte de a retrage cartea albăstră a UE, statul membru respectiv să fi stabilit un termen rezonabil pentru ca posesorul cărții albastre a UE să poată obține și prezenta un document de călătorie valabil; sau (h) în cazul în care posesorul cărții albastre a UE nu respectă condițiile privind mobilitatea prevăzute în capitolul V; În sensul primului paragraf litera (c), un stat membru evaluează dacă resursele sunt suficiente în raport cu natura și caracterul lor constant și poate lua în considerare nivelul salariilor minime la nivel național, nivelul minim al venitului sau nivelul minim al pensiilor naționale, precum și numărul membrilor familiei posesorului cărții albastre a UE. O astfel de evaluare ia în considerare contribuțiile		Norme UE opționale	
		Parțial compatibil	

membrilor familiei la venitul gospodăriei.

Compatibil

**Prevederi UE
neaplicabile**

Compatibil

(3) Prin derogare de la alineatul (2) primul paragraf litera (f) de la prezentul articol, lipsa unei comunicări necesare în temeiul articolului 15 alineatul (2) litera (a) sau în temeiul articolului 15 alineatele (3) sau (4) nu este considerată un motiv suficient pentru retragerea sau pentru refuzul reînnoirii cărții albastre a UE, dacă posesorul cărții albastre a UE poate dovedi că respectiva comunicare nu a fost primită de autoritățile competente dintr-un motiv în afara controlului acestuia.	Art. 6 alin.(10) și art. 7 alin.(1) lit.c)	Parțial compatibil	Norma directivei nu poartă un caracter obligatoriu. În cazul notificării IGM, autoritatea competentă urmează să aplice principiului proporționalității în cadrul examinării cererii.
(4) Prin derogare de la alineatul (1) literele (b) și (d), statele membre pot decide să nu retragă o carte albastră a UE sau să nu refuze reînnoirea acesteia în cazul în care posesorul cărții albastre a UE, temporar și, în orice caz, pentru maximum 12 luni, nu îndeplinește criteriile de admisie stabilite la articolul 5 alineatul (1) litera (a) sau la		Normă UE opțională	

articolul 5 alineatul (3) sau, după caz, la articolul 5 alineatul (4) sau (5), ca urmare a unei boli, a unui handicap sau a concediului pentru creșterea copilului.			
(5) Prin derogare de la alineatul (1) literele (b) și (d) și de la alineatul (2) primul paragraf litera (c), nu se retrage cartea albastră a UE sau nu se refuză înnoirea acesteia în caz de șomaj al posesorului cărții albastre a UE, cu excepția cazului în care: (a) posesorul cărții albastre a UE cumulează o perioadă de șomaj de peste trei luni și deține o carte albastră a UE de mai puțin de doi ani; sau (b) posesorul cărții albastre a UE cumulează o perioadă de șomaj de peste șase luni și deține o carte albastră a UE de cel puțin doi ani. Statele membre pot permite perioade mai lungi de șomaj înainte de a retrage sau de a refuza reînnoirea cărții albastre a UE.	Art. 116 alin. (6) Șomajul nu constituie motiv de revocare a dreptului de ședere temporară, cu condiția ca perioada totală de șomaj să nu depășească 3 luni, în perioada de valabilitate a cărții de rezidență, sau 6 luni dacă străinul deține carte de rezidență cel puțin 2 ani.	Parțial compatibil	Proiectul include prevederi de revocare a dreptului de ședere, cu respectarea unelor condiții referitor la perioada de șomaj. Cadrul normativ național nu poate la moment să transpună norma directivei integral. Este necesar de evaluat cadrul normativ conex în domeniul muncii și costurile aferente aplicării normei.

(6) În cazul în care un stat membru intenționează să retragă sau să nu reînnoiască o carte albastră a UE în conformitate cu alineatul (2) primul paragraf litera (b) sau (e), autoritatea competentă îl informează în prealabil pe posesorul cărții albastre a UE în acest sens și stabilește un termen rezonabil de cel puțin trei luni pentru ca posesorul cărții albastre a UE să-și caute un nou loc de muncă, sub rezerva condițiilor prevăzute la articolul 15 alineatele (1), (2) și (3). Perioada de căutare a unui loc de muncă este de cel puțin șase luni în cazul în care posesorul cărții albastre a UE a fost angajat anterior timp de cel puțin doi ani		Prevederi UE netranspuse	
(7) Fără a aduce atingere alineatului (1), orice decizie de a retrage o carte albastră a UE sau de a refuza reînnoirea acesteia ține seama de circumstanțele specifice ale fiecărui caz și respectă principiul proporționalității.	Art. 33 alin. (6) În toate cazurile, examinarea și evaluarea actelor/documentelor justificative se realizează cu respectarea principiilor proporționalității, transparenței și nediscriminării.	Compatibil	
CAPITOLUL III CARTEA ALBASTRĂ A UE ȘI PROCEDURA			

<i>Articolul 9</i> Cartea albastră a UE (1) În cazul în care un resortisant al unei țări terțe îndeplinește criteriile stabilite la articolul 5 și dacă nu există motive de respingere a cererii în temeiul articolului 7, acestuia i se eliberează o carte albastră a UE. În cazul în care un stat membru eliberează permise de ședere pe teritoriul său, iar resortisantul unei țări terțe îndeplinește toate condițiile de admitere prevăzute în prezenta directivă, statul membru respectiv îi eliberează acestuia viza necesară pentru obținerea unei cărți albastre a UE.	Art. 111 alin.(1) lit.a) carte de rezidență – străinului căruia i s-a acordat/prelungit dreptul de ședere temporară, dreptul de ședere permanentă sau i s-a recunoscut statutul de apatrid, în condițiile prezentei legi. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului pe teritoriul Republicii Moldova; art. 20 alin.(2) lit.b) – viza de lungă ședere	Prevederi UE neaplicabile Compatibil	
(2) Statele membre stabilesc o perioadă standard de valabilitate a cărții albastre a UE, care trebuie să fie de cel	Art. 45 Dreptul de ședere temporară pentru lucrătorul înalt calificat se	Compatibil	

puțin 24 de luni. În cazul în care contractul de muncă al posesorului cărții albastre a UE prevede o perioadă mai scurtă, cartea albastră a UE este valabilă cel puțin pentru durata contractului de muncă plus trei luni, dar nu mai mult decât perioada standard menționată în prima teză. Cu toate acestea, în cazul în care perioada de valabilitate a documentului de călătorie al posesorului cărții albastre a UE este mai scurtă decât perioada de valabilitate a cărții albastre a UE care s-ar aplica în temeiul primei sau a celei de a doua teze, cartea albastră a UE este valabilă cel puțin pentru perioada de valabilitate a documentului de călătorie.	acordă/prelungeste pentru întreaga valabilitate a contractului individual de muncă, plus 3 luni, dar care nu depășește perioada cumulativă de 4 ani.		
(3) Cartea albastră a UE se eliberează de către autoritățile competente ale statului membru respectiv în conformitate cu modelul uniform stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002. În conformitate cu litera (a) punctul 12 din anexa la regulamentul respectiv, statele membre pot	Art. 111 alin. (2) Conținutul actelor de identitate prevăzute la alin. (1) este stabilit în Legea nr. 273/1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte. Forma actelor de identitate se stabilește de Guvern.	Compatibil	

indica pe cartea albastră a UE condițiile de acces pe piața forței de muncă prevăzute la articolul 15 alineatul (1) din prezenta directivă. Statele membre introduc mențiunea „carte albastră a UE” în spațiul rezervat pentru rubrica „tip de permis” de pe permisul de ședere. Statele membre pot furniza informații suplimentare referitoare la raportul de muncă al posesorului cărții albastre a UE pe suport de hârtie sau pot stoca aceste date în formă electronică, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și cu litera (a) punctul 16 din anexa la respectivul regulament.			
(4) În cazul în care un stat membru eliberează o carte albastră a UE unui resortisant al unei țări terțe căruia i-a acordat protecție internațională, acesta va înscrie următoarea mențiune pe cartea albastră a UE eliberată resortisantului țării terțe, la rubrica „mențiuni”: „protecție internațională		Prevederi UE netranspuse	

acordată de [numele statului membru] la [data]”. În cazul în care statul membru respectiv retrace protecția internațională de care beneficiază posesorul de carte albastră a UE, acesta eliberează, atunci când este cazul, o nouă carte albastră a UE care nu conține mențiunea respectivă.			
(5) În cazul în care un stat membru eliberează o carte albastră a UE unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de protecție internațională în alt stat membru, statul membru care a eliberat cartea albastră a UE înscrie următoarea mențiune pe cartea albastră a UE eliberată resortisantului țării terțe vizat la rubrica „mențiuni”: „protecție internațională acordată de [numele statului membru] la [data]”. Înainte de a înscrie mențiunea respectivă, statul membru notifică statului membru care urmează să fie indicat în mențiunea respectivă faptul că intenționează să elibereze cartea albastră a UE și solicită		Prevederi UE netranspuse	

statului membru respectiv să confirme dacă posesorul cărții albastre a UE beneficiază în continuare de protecție internațională. Statul membru care urmează să fie indicat în mențiune răspunde în termen de cel mult o lună de la primirea solicitării de informații. În cazul în care protecția internațională a fost retrasă printr-o decizie definitivă, statul membru care eliberează cartea albastră a UE nu înscrie mențiunea respectivă. În cazul în care, în conformitate cu instrumentele internaționale relevante sau cu dreptul intern, responsabilitatea pentru protecția internațională a posesorului de carte albastră a UE a fost transferată statului membru după ce acesta a eliberat o carte albastră a UE în conformitate cu primul paragraf, statul membru respectiv modifică mențiunea în mod corespunzător în termen de trei luni de la data transferului.			

(6) În cazul în care un stat membru eliberează o carte albastră a UE în baza unor competențe profesionale superioare pentru ocupații care nu sunt enumerate în anexa I, statul membru care a eliberat cartea albastră a UE înscrie următoarea mențiune pe cartea albastră a UE respectivă la rubrica „mențiuni”: [„Ocupație care nu este enumerată în anexa I”].	Art. 111 alin. (2) Conținutul actelor de identitate prevăzute la alin. (1) este stabilit în Legea nr. 273/1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte. Forma actelor de identitate se stabilește de Guvern.	Compatibil	
(7) În perioada sa de valabilitate, cartea albastră a UE conferă posesorului acesteia: (a) dreptul de intrare, de reîntrire și de ședere pe teritoriul statului membru care a eliberat cartea albastră a UE; și (b) drepturile prevăzute în prezenta directivă.	Art. 4 alin.(4) Străinii care locuiesc legal și obișnuit în Republica Moldova și părăsesc temporar teritoriul țării au dreptul de a reîntra în Republica Moldova pe toată durata valabilității cărții de rezidență. Art. 111 Actul de identitate prevăzut la alin. (1) lit. a) atestă identitatea și statutul juridic al străinului, dreptul de ședere al titularului în Republica Moldova, durata și scopul pentru care i s-a acordat acest drept, fiind valabile doar pe teritoriul țării.	Compatibil	
<i>Articolul 10</i>	Art. 32	Compatibil	

Cereri de admisie (1) Statele membre stabilesc dacă cererile pentru eliberarea unei cărți albastre a UE urmează a fi efectuate de către resortisantul din țara terță sau de către angajatorul acestuia. Ca alternativă, statele membre pot să permită depunerea cererii de către oricare dintre cele două părți.	(1) Inspectoratul General pentru Migrație acordă, la cerere, dreptul de ședere pe un termen ce va depăși 90 de zile, străinilor care se află înafara sau care au intrat pe teritoriul Republicii Moldova. (3) Cererea se depune electronic sau la Ghișeul unic, personal sau prin intermediul beneficiarului solicitant, entității gazde sau familiei gazde, în funcție de scopul solicitat, cu excepțiile stabilite de prezenta lege.		
(2) O cerere pentru eliberarea unei cărți albastre a UE este luată în considerare și analizată fie atunci când resortisantul respectiv își are reședința în afara teritoriului statului membru în care dorește să fie admis, fie atunci când acesta este deja rezident pe teritoriul statului membru în cauză, deținând un permis de ședere valabil sau o viză de lungă ședere.	Art. 32 alin.(1) Inspectoratul General pentru Migrație acordă, la cerere, dreptul de ședere pe un termen ce va depăși 90 de zile, străinilor care se află înafara sau care au intrat pe teritoriul Republicii Moldova.	Compatibil	
(3) Prin derogare de la alineatul (2), un stat membru poate accepta, în conformitate	Art. 32 alin.(1) Inspectoratul General pentru Migrație acordă,	Compatibil	

cu dreptul său intern, cererea pentru eliberarea unei cărți albastre a UE depusă de resortisantul unei țări terțe care nu deține un permis de ședere sau o viză de lungă ședere valabilă, însă se află în mod legal pe teritoriul acestuia.	la cerere, dreptul de ședere pe un termen ce va depăși 90 de zile, străinilor care se află înafara sau care au intrat pe teritoriul Republicii Moldova.		
<i>Articolul 11</i> Garanții procedurale (1) Autoritățile competente ale statului membru în cauză adoptă o decizie cu privire la cererea pentru eliberarea unei cărți albastre a UE și notifică în scris solicitantul, în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute de dreptul statului membru respectiv. Decizia respectivă se adoptă și se notifică cât mai curând posibil, dar cel târziu în termen de 90 de zile de la data depunerii cererii complete. În cazul în care angajatorul a fost recunoscut în conformitate cu articolul 13, decizia privind cererea pentru eliberarea unei cărți albastre a UE se adoptă și se notifică cât mai curând posibil, dar cel târziu în termen de 30 de zile	Art. 33 alin.(1) În termen de 30 de zile de la data recepționării cererii, Inspectoratul General pentru Migrație emite decizia privind acordarea/prelungirea sau refuzul dreptului de ședere temporară.	Compatibil	

de la data depunerii cererii complete.			
(2) În cazul în care documentele prezentate sau informațiile furnizate în sprijinul cererii sunt necorespunzătoare sau incomplete, autoritățile competente îi comunică solicitantului documentele sau informațiile suplimentare care sunt necesare și stabilesc un termen rezonabil pentru prezentarea sau furnizarea acestora. Termenul specificat la alineatul (1) se suspendă până la primirea de către autorități a documentelor sau a informațiilor suplimentare necesare. În cazul în care documentele sau informațiile suplimentare necesare nu au fost furnizate în termenul respectiv, cererea poate fi respinsă.	Art. 33 alin. (2) – (4) (1) În cazul în care există suspiciune rezonabilă referitor la autenticitatea datelor sau a informațiilor prezentate de către solicitant, acesta este audiat în cadrul unui interviu. (2) În cazul în care sunt necesare verificări suplimentare sau dacă informațiile sunt incomplete conform criteriilor prevăzute de prezenta lege, termenul de examinare a cererii poate fi prelungit în condițiile Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018. (3) În situația prevăzută la alin. (2) termenul de examinare a cererii se suspendă pentru o perioadă de cel mult 15 zile.	Compatibil	
(3) Orice decizie de respingere a unei cereri pentru eliberarea unei cărți albastre a UE, de retragere a unei cărți albastre a UE sau de a refuza reînnoirea cărții albastre a UE se notifică în scris	Art. 34 alin.(2) Decizia de refuz conține, în mod obligatoriu, elementele art. 120 al Codul administrativ nr. 116/2018, și se notifică solicitantului dreptului de ședere sub orice formă în	Compatibil	

resortisantului țării terțe vizat și, dacă este cazul, angajatorului acestuia, în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute de dreptul intern relevant. În notificare se menționează motivele deciziei și autoritatea competentă la care poate fi depusă o contestație, precum și termenul de depunere a contestației. Statele membre prevăd o cale eficace de atac, în conformitate cu dreptul intern.	termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii. (4) Decizia de refuz poate fi contestată de către solicitantul dreptului de ședere temporară în termen de 15 zile de la data aducerii la cunoștință, cu respectarea procedurii prealabile prevăzute de Codul administrativ nr. 116/2018. (5) La cererea străinului, în cazuri justificate, decizia se pune la dispoziție și într-o limbă de circulație internațională, în vederea asigurării dreptului efectiv la apărare și contestație.		
(4) Un solicitant poate depune o cerere de reînnoire înainte de expirarea cărții albastre a UE. Statele membre pot stabili un termen maxim de 90 de zile înainte de data expirării cărții albastre a UE pentru depunerea unei cereri de reînnoire.	Art. 32 alin.(2) Cererea de acordare a dreptului de ședere se depune cu 30 de zile înainte de expirarea termenului de ședere legală, cu excepția situației în care străinul se află în afara teritoriului Republicii Moldova	Compatibil	
(5) În cazul în care perioada de valabilitate a cărții albastre a UE expiră în cursul procedurii de reînnoire, statele membre permit resortisantului	Art. 33 alin.(5) Străinului care se află în perioadă de ședere legală pe teritoriul Republicii Moldova la data depunerii	Compatibil	

unei țări terțe să rămână pe teritoriul lor ca și cum ar fi posesor al unei cărți albastre a UE până când autoritățile competente iau o decizie cu privire la cererea de reînnoire.	cererii privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere, i se menține dreptul de ședere până la data soluționării acesteia.		
(6) În cazul în care statele membre eliberează permise naționale de ședere pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate, acestea acordă posesorilor de carte albastră a UE aceleași garanții procedurale ca cele prevăzute în cadrul sistemelor lor naționale, în cazul în care acestea sunt mai favorabile decât cele prevăzute la alineatele (1)-(5).		Compatibil	RM eliberează carte de rezidență ca permis național în sensul Directivei. A se vedea condițiile alin. (1) – (5) descrise supra.
<i>Articolul 12</i> Taxe Statele membre pot solicita plata unor taxe de prelucrare a cererilor, în conformitate cu prezenta directivă. Nivelul taxelor impuse de un stat membru pentru prelucrarea cererilor nu este disproporționat sau excesiv. În cazul în care statele membre eliberează permise de ședere naționale pentru	Articolul 153. Taxa de stat și tarifele la serviciile prestate (1) Pentru examinarea cererilor și demersurilor, precum și pentru eliberarea actelor prevăzute de prezenta lege se percepe taxă de stat, în conformitate cu Legea taxei de stat nr. 213/2023 și/sau se achită tariful stabilit de Guvern.	Compatibil	

ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate, acestea nu impun solicitanților de carte albastră a UE taxe mai mari decât cele impuse solicitanților de permise naționale.			
<i>Articolul 13</i> Angajatori recunoscuți (1) Statele membre pot să prevadă proceduri de recunoaștere pentru angajatori în conformitate cu dreptul intern sau cu practicile administrative naționale în scopul unei proceduri simplificate pentru obținerea unei cărți albastre a UE. În cazul în care un stat membru prevede astfel de proceduri de recunoaștere, acesta furnizează informații clare și transparente angajatorilor în cauză referitoare la, printre altele, condițiile și criteriile de recunoaștere, perioada de valabilitate a recunoașterii și consecințele nerespectării condițiilor de recunoaștere, inclusiv posibilitatea de a retrage sau de a refuza reînnoirea recunoașterii,		Preveri UE opționale	

precum și sancțiunile care se aplică. Procedurile de recunoaștere nu implică sarcini administrative sau costuri disproporționate sau excesive pentru angajatori, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii.			
(2) Procedura simplificată include prelucrarea cererilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf. Solicitanții sunt scutiți de prezentarea sau furnizarea uneia sau mai multor dovezi prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b) sau (e) sau la articolul 5 alineatul (7).		Prevederi UE opționale	
(3) Statele membre pot refuza recunoașterea unui angajator în temeiul alineatului (1) în cazul în care a fost impusă o sancțiune angajatorului respectiv pentru: (a) angajarea de resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală în conformitate cu Directiva 2009/52/CE; (b) muncă nedeclarată sau angajare ilegală conform dreptului intern; sau		Prevederi UE opționale	

(c) neîndeplinirea obligațiilor legale în ceea ce privește securitatea socială, impozitarea, drepturile lucrătorilor sau condițiile de lucru. Orice decizie de a refuza recunoașterea unui angajator ia în considerare circumstanțele specifice ale fiecărui caz, inclusiv timpul trecut de la impunerea sancțiunii, și respectă principiul proporționalității.			
(4) Statele membre pot să refuze reînnoirea sau să decidă retragerea recunoașterii unui angajator, în cazul în care angajatorul nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul prezentei directive sau în cazul în care recunoașterea a fost dobândită prin fraudă.		Prevederi UE opționale	
(5) În cazul în care statele membre eliberează permise naționale de ședere pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate și instituie proceduri de recunoaștere pentru angajatori care facilitează eliberarea unor astfel de permise de ședere, acestea aplică aceleași		Prevederi UE opționale	

proceduri de recunoaștere și în cazul cererilor pentru eliberarea unei cărți albastre a UE, în cazul în care procedurile de recunoaștere pentru eliberarea unor astfel de permise sunt mai favorabile decât cele prevăzute la alineatele (1)-(4).			
<i>Articolul 14</i> Sanctiuni împotriva angajatorilor (1) Statele membre impun sancțiuni împotriva angajatorilor care nu și-au respectat obligațiile în temeiul prezentei directive. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. (2) Statele membre prevăd măsuri pentru prevenirea eventualelor abuzuri față de prevederile prezentei directive. Măsurile respective includ monitorizarea, evaluarea și, dacă este cazul, inspecții în conformitate cu dreptul intern sau cu practicile administrative naționale.	Art. 7 alin. (4) Obligațiile beneficiarului solicitant/angajatorului Art. 8 competențele autorităților Art. 118 Dispoziții generale privind măsurile de combatere a șederii ilegalea străinilor alin.(1) lit. c) și e)	Partial compatibil	IGM cu ISM au Ordin comun din vara anului 2024, prin care se aplică prevederile art. 13 din directive. Sancțiunile sunt prevăzute în Cod contravențional al RM și Cod penal, după caz.
CAPITOLUL IV			
DREPTURI			
<i>Articolul 15</i>	Art. 4 alin. (1)	Compatibil	

Accesul pe piața forței de muncă (1) Posesorii cărții albastre a UE beneficiază de acces la locuri de muncă înalt calificate în statul membru în cauză în condițiile prevăzute la prezentul articol.			
(2) În primele 12 luni de angajare legală a persoanei în cauză ca posesor al cărții albastre a UE, un stat membru poate: (a) să impună ca o schimbare a angajatorului sau o schimbare care poate afecta îndeplinirea criteriilor de admisie prevăzute la articolul 5 să fie comunicată autorităților competente din statul membru respectiv, în conformitate cu procedurile prevăzute în dreptul intern; și (b) să supună orice schimbare a angajatorului unei verificări a situației de pe piața forței de muncă, cu condiția ca statul membru respectiv să efectueze o astfel de verificare în	Art.6 alin.(10)	Prevederi UE opționale	Proiectul prevede norma privind obligația de notificare a IGM de angajat și angajator.

conformitate cu articolul 7 alineatul (2) litera (a). Dreptul posesorului cărții albastre a UE de a schimba locul de muncă poate fi suspendat pentru o perioadă de maximum 30 de zile, cât timp statul membru în cauză verifică dacă sunt îndeplinite condițiile de admisie prevăzute la articolul 5 și dacă locul de muncă vacant în cauză nu a putut fi ocupat de persoanele enumerate la articolul 7 alineatul (2) litera (a). Statul membru în cauză se poate opune schimbării locului de muncă în termenul de 30 de zile menționat.		Prevederi UE opționale	
(3) După expirarea perioadei de 12 luni menționată la alineatul (2), statele membre pot impune numai ca o schimbare a angajatorului sau o schimbare care afectează îndeplinirea criteriilor de admisie, astfel cum sunt stabilite la articolul 5, să fie comunicată în conformitate cu procedurile prevăzute în dreptul intern. Această cerință		Prevederi UE opționale	

nu suspendă dreptul posesorului cărții albastre a UE de a ocupa și de a se angaja la noul loc de muncă.			
(4) În timpul unei perioade de șomaj, posesorului cărții albastre a UE i se permite să caute și să ocupe un loc de muncă în conformitate cu prezentul articol. Posesorul cărții albastre a UE comunică data de început și, dacă este cazul, de sfârșit a perioadei de șomaj autorităților competente ale statului membru de rezidență în conformitate cu procedurile naționale relevante.		Prevederi UE netranspuse	
(5) Fără a aduce atingere criteriilor de admitere prevăzute la articolul 5, statele membre le pot permite posesorilor cărții albastre a UE să se angajeze în activități independente în paralel cu activitatea desfășurată într-un loc de muncă înalt calificat conform condițiilor prevăzute de dreptul intern. Aceasta nu afectează competența statelor membre de a limita domeniul de aplicare al activităților independente permise.		Prevederi UE opționale	

Orice astfel de activitate independentă este subsidiară în raport cu activitatea principală a persoanei în cauză ca posesor al cărții albastre a UE.			
(6) În cazul în care statele membre eliberează permise naționale de ședere pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate, acestea garantează posesorilor cărții albastre a UE accesul la activități independente în condiții nu mai puțin favorabile decât cele prevăzute în cadrul sistemului național relevant.		Prevederi UE netranspuse	
(7) Fără a aduce atingere criteriilor de admitere prevăzute la articolul 5, statele membre le pot permite posesorilor cărții albastre a UE să se angajeze în alte activități profesionale decât activitatea lor principală desfășurată în calitate de posesori ai cărții albastre a UE în conformitate cu condițiile prevăzute de dreptul intern.		Prevederi UE netranspuse	
(8) Prin derogare de la alineatul (1), un stat membru			

poate menține restricțiile privind accesul la ocuparea locurilor de muncă, în conformitate cu dreptul intern sau cu dreptul Uniunii în vigoare, cu condiția ca aceste activități profesionale să presupună implicarea cel puțin ocazională în exercitarea autorității publice și a responsabilității de salvagardare a interesului general al statului sau ca activitățile respective să fie rezervate resortisanților statului membru respectiv, cetățenilor Uniunii sau cetățenilor SEE.		Prevederi UE netranspuse	
(9) Prezentul articol nu aduce atingere principiului preferinței acordate cetățenilor Uniunii, după caz, în temeiul actelor de aderare relevante.		Prevederi UE netranspuse	
<i>Articolul 16</i> Egalitatea de tratament (1) Posesorii cărții albastre a UE beneficiază de un tratament egal cu cel al resortisanților statului membru emitent al cărții albastre a UE, în ceea ce privește:	Art. 4	Compatibil	

(a) condițiile de încadrare în muncă, inclusiv vârsta minimă de încadrare în muncă și condițiile de muncă, inclusiv remunerarea și concedierea, programul de lucru, concediul și zilele libere, precum și cerințele în materie de sănătate și siguranță la locul de muncă; (b) libertatea de asociere, afiliere și participare la o organizație sindicală sau patronală sau la orice organizație ai cărei membri desfășoară o ocupație specifică, inclusiv drepturile și avantajele conferite de astfel de organizații, fără a se aduce atingere dispozițiilor de drept intern privind ordinea publică și siguranța publică; (c) pregătirea și formarea profesională; (d) recunoașterea diplomelor, a certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile naționale aplicabile;			

(e) ramurile de securitate socială, astfel cum sunt menționate la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004; și (f) accesul la bunuri și servicii, precum și furnizarea de bunuri și servicii puse la dispoziția publicului, inclusiv procedurile de obținere a unei locuințe, precum și serviciile de informare și consiliere furnizate de oficiile forțelor de muncă.			
(2) În ceea ce privește alineatul (1) litera (c), statele membre pot restricționa egalitatea de tratament în ceea ce privește bursele și împrumuturile pentru studii și întreținere sau alte subvenții și împrumuturi legate de educația și formarea profesională la nivel secundar și superior. Accesul la învățământul universitar și postuniversitar poate fi supus unor condiții prealabile specifice în conformitate cu dreptul intern. În ceea ce privește alineatul (1) litera (f), statele membre		Preveri UE opționale	

pot restricționa egalitatea de tratament în ceea ce privește procedurile de obținere a unei locuințe. Acest lucru nu aduce atingere libertății contractuale în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern.			
(3) Posesorii cărții albastre a UE care se mută într-o țară terță sau urmașii acestora care au reședința într-o țară terță și care obțin drepturi de pe urma unui posesor al unei cărți albastre a UE beneficiază de pensii obligatorii pentru limită de vârstă, invaliditate și deces pe baza locului de muncă precedent al posesorului cărții albastre a UE, care au fost dobândite în conformitate cu legislația menționată la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, în aceleași condiții și la aceleași niveluri ca resortisanții statelor membre în cauză atunci când aceștia se mută într-o țară terță.		Prevederi UE netranspuse	
(4) Dreptul la egalitatea de tratament prevăzut la alineatul (1) nu aduce atingere dreptului unui stat membru de a retrage sau de a refuza reînnoirea	Art. 116 alin. (1)	Compatibil	

cărți albastre a UE în conformitate cu articolul 8.			
(5) Prezentul articol nu se aplică posesorilor de carte albastră a UE care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii în statul membru în cauză.	Art. 2 alin.(1) lit.g)	Compatibil	
(6) Prezentul articol se aplică posesorilor de carte albastră a UE care beneficiază de protecție internațională doar în cazul în care își au reședința într-un alt stat membru decât statul membru care le-a acordat protecție internațională.		Prevederi UE netranspuse	
(7) În cazul în care statele membre eliberează permise naționale de ședere pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate, acestea acordă posesorilor de carte albastră a UE aceleași drepturi în materie de egalitate de tratament ca cele acordate posesorilor de permise naționale de ședere, în cazul în care acestea sunt mai favorabile decât cele prevăzute în prezentul articol.	Art. 4	compatibil	RM eliberează carte de rezidență în sensul permisului de ședere național prevăzut în directivă.
<i>Articolul 17</i> Membrii familiei	Art. 89	compatibil	

(1) Se aplică Directiva 2003/86/CE, cu derogările stabilite de prezentul articol.			
(2) Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) și articolul 8 din Directiva 2003/86/CE, reîntregirea familiei nu este condiționată de cerința ca posesorul cărții albastre a UE să aibă perspective întemeiate de a obține dreptul de ședere permanentă, să dețină un permis de ședere cu o perioadă de valabilitate mai mare sau egală cu un an sau să fi avut o perioadă minimă de ședere.	Art. 89 alin. (1)	Parțial compatibil	Cerința referitor la perspectiva întemeiată de a obține drept de ședere permanentă sau să avut o perioadă minimă de ședere nu este inclusă în proiect.
(3) Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) al treilea paragraf și de la articolul 7 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2003/86/CE, condițiile de integrare și măsurile menționate la articolele respective pot fi aplicate numai după ce persoanelor respective li s-a acordat dreptul de reîntregire a familiei.	Art. 4 alin.(6) Străinii au acces la măsurile de integrare în conformitate cu prevederile Legii nr. 274/2011 privind integrarea străinilor în Republica Moldova.	Compatibil	

(4) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 2003/86/CE, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru reîntregirea familiei și cererile complete au fost depuse simultan, deciziile privind cererile referitoare la membrii familiei se adoptă și se notifică în același timp cu decizia privind cererea pentru eliberarea unei cărți albastre a UE. În cazul în care membrii familiei se alătură posesorului de carte albastră a UE după ce acestuia i s-a acordat cartea albastră a UE și în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru reîntregirea familiei, decizia se adoptă și se notifică cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 90 de zile de la data depunerii cererii complete. Articolul 11 alineatele (2) și (3) din prezenta directivă se aplică în mod corespunzător.		Prevederi UE netranspuse	
(5) Prin derogare de la articolul 13 alineatele (2) și (3) din Directiva 2003/86/CE, durata de valabilitate a permiselor de	Art. 90 alin.(1) lit.b)	Compatibil	

ședere ale membrilor familiei este aceeași cu cea a cărții albastre a UE, în măsura în care perioada de valabilitate a documentelor lor de călătorie permite acest lucru.			
(6) Prin derogare de la articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE, statele membre nu aplică nicio limită de timp în ceea ce privește accesul pe piața forței de muncă pentru membrii familiei. Prin derogare de la articolul 14 alineatul (1) litera (b) din directiva respectivă și fără a aduce atingere restricțiilor menționate la articolul 15 alineatul (8) din prezenta directivă, membrii familiei au acces la ocuparea unui loc de muncă și la o activitate independentă în conformitate cu cerințele aplicabile prevăzute în dreptul intern în statul membru în cauză.			
(7) Prin derogare de la articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE, în vederea calculării duratei de ședere necesară pentru dobândirea permisului de		Prevederi UE netranspuse	

ședere autonom, se cumulează șederea în diferite state membre. Statele membre pot solicita doi ani de ședere legală și continuă pe teritoriul statului membru în cazul în care se depune o cerere pentru un permis de ședere autonom imediat anterior datei de depunere a cererii în cauză.			
(8) Prezentul articol nu se aplică membrilor familiilor posesorilor cărții albastre a UE care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii în statul membru în cauză.	Art. 2 domeniul de aplicare	Compatibil	
(9) Prezentul articol se aplică membrilor familiilor posesorilor cărții albastre a UE care beneficiază de protecție internațională doar atunci când respectivii posesori ai cărții albastre a UE au reședința într-un alt stat membru decât statul membru care le-a acordat protecție internațională.		Prevederi UE netranspuse	
(10) În cazul în care statele membre eliberează permise naționale de ședere pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate, acestea acordă	Art. 4	Compatibil	RM eliberează carte de rezidență în sensul normei Directivei.

posesorilor cărții albastre a UE și membrilor familiilor acestora aceleași drepturi ca cele acordate posesorilor de permise naționale de ședere și membrilor familiilor acestora, în cazul în care acestea sunt mai favorabile decât cele prevăzute în prezentul articol.			
<i>Articolul 18</i> Statutul de rezident pe termen lung în UE al posesorilor de carte albastră a UE (1) Se aplică Directiva 2003/109/CE, cu derogările stabilite de prezentul articol.		Parțial compatibil	În sensul determinării statutului juridic pe teritoriul RM pentru toate categoriile de străini documentați cu carte de rezidență.
(2) Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/109/CE, posesorul de carte albastră a UE care a recurs la posibilitatea prevăzută de articolul 21 (mobilitatea pe termen lung) din prezenta directivă poate cumula perioade de ședere în diferite state membre în vederea îndeplinirii cerinței privind durata de ședere, cu condiția ca posesorul de carte albastră a UE să acumuleze:		Parțial compatibil	Normele proiectului stabilesc doar termenele de ședere legală și continuă pentru toți titularii

(a) numărul de ani de ședere legală și continuă necesari în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2003/109/CE ca posesor al unei cărți albastre a UE, al unui permis național de ședere pentru ocuparea unui loc de muncă înalt calificat, al unei autorizații ca cercetător sau, după caz, al unei autorizații ca student în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2003/109/CE sau ca beneficiar de protecție internațională pe teritoriul statelor membre; și (b) doi ani de ședere legală și continuă ca posesor de carte albastră a UE pe teritoriul statului membru unde este depusă cererea pentru statutul de rezident pe termen lung în UE imediat anterior datei de depunere a cererii în cauză.			
(3) În scopul calculării duratei de ședere legală și continuă pe teritoriul Uniunii menționate la alineatul (2) litera (a) din prezentul articol		Prevedere UE netranspusă	

și prin derogare de la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Directiva 2003/109/CE, perioadele de absență de pe teritoriul statului membru în cauză nu întrerup durata de ședere legală și continuă pe teritoriul Uniunii, în cazul în care aceste absențe durează mai puțin de 12 luni consecutive și dacă în total nu depășesc 18 luni în cadrul duratei respective.			
(4) Prin derogare de la articolul 9 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/109/CE, statele membre prelungesc la 24 de luni consecutive perioada de absență de pe teritoriul Uniunii care este permisă unui rezident pe termen lung în UE care deține un permis de ședere pe termen lung conținând mențiunea prevăzută la articolul 19 alineatul (2) din prezenta directivă, precum și membrilor familiei acestuia cărora le-a fost acordat statutul de rezident pe termen lung în UE.		Preveri UE netranpuse	

(5) Articolul 16 alineatul (1) litera (f), articolul 16 alineatul (3), articolul 20 și, după caz, articolele 17 și 22 se aplică posesorilor unui permis de ședere pe termen lung care conține mențiunea prevăzută la articolul 19 alineatul (2).		Prvederi UE netranspuse	
(6) În cazul în care rezidentul pe termen lung în UE care deține un permis de ședere pe termen lung conținând mențiunea prevăzută la articolul 19 alineatul (2) din prezenta directivă își exercită dreptul său de a se muta pe teritoriul unui al doilea stat membru în temeiul capitolului III din Directiva 2003/109/CE, nu se aplică articolul 14 alineatele (3) și (4) din directiva respectivă. Al doilea stat membru poate aplica măsuri în conformitate cu articolul 21 alineatul (8) din prezenta directivă.		Prevederi UE netranspuse	
<i>Articolul 19</i> Permisul de ședere pe termen lung (1) Statele membre eliberează posesorilor cărții albastre a UE care îndeplinesc		Prevederi UE netranspuse	Lucrătorii înalt calificați obțin statut de rezident pe termen lung conform condițiilor generale prevăzute în proiect (art. 98)

condițiile prevăzute la articolul 18 din prezenta directivă pentru dobândirea statutului de rezident pe termen lung în UE un permis de ședere în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002. (2) În permisele de ședere menționate la alineatul (1), la rubrica „mențiuni”, statele membre introduc mențiunea „fost posesor de carte albastră a UE”.			
CAPITOLUL V MOBILITATEA ÎNTRE STATELE MEMBRE			
<i>Articolul 20</i> Mobilitatea pe termen scurt (1) În cazul în care un resortisant al unei țări terțe care deține o carte albastră a UE valabilă eliberată de un stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen intră și rămâne într-un al doilea stat membru sau mai multe astfel de state membre, pentru o perioadă de 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile în vederea desfășurării unei activități economice, cel de al doilea stat membru nu solicită nicio autorizație		Prevederi UE netranspuse	Capitolul Directivei nu poate fi transpus în sensul aplicării mobilității în statele membre UE.

pentru desfășurarea acestei activități, alta decât cartea albastră a UE. (2) Un resortisant al unei țări terțe care deține o carte albastră a UE eliberată de un stat membru care nu aplică integral acquis-ul Schengen are dreptul de intrare și de ședere în scopul desfășurării unei activități economice într-un al doilea stat membru sau mai multe astfel de state membre timp de maximum 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile pe baza cărții albastre a UE și a unui document de călătorie valabil. În cazul în care posesorul cărții albastre a UE trece o frontieră internă la care controalele nu au fost încă eliminate, într-un al doilea stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen, al doilea stat membru poate solicita posesorului cărții albastre a UE să furnizeze dovezi privind scopul economic al șederii. Al doilea stat membru nu solicită nicio autorizație pentru exercitarea activității			

economice, alta decât cartea albastră a UE.			
<i>Articolul 21</i> Mobilitatea pe termen lung (1) După 12 luni de ședere legală în primul stat membru ca posesor de carte albastră a UE, resortisantul unei țări terțe are dreptul să intre, să își stabilească reședința și să lucreze într-un al doilea stat membru în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat pe baza cărții albastre a UE și a unui document de călătorie valabil, în condițiile prevăzute la prezentul articol. (2) În cazul în care cartea albastră a UE este eliberată de un stat membru care nu aplică integral acquis-ul Schengen, iar posesorul cărții albastre a UE trece, în scopul mobilității pe termen lung, o frontieră internă la care controalele nu au fost încă eliminate într-un al doilea stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen, al doilea stat membru poate solicita posesorului cărții albastre a UE să prezinte cartea albastră a UE valabilă, eliberată de		Prevederi UE netranspuse	Netranspuse normele întregului articol al Directivei.

primul stat membru, precum și un contract de muncă sau o ofertă fermă de angajare pentru un loc de muncă înalt calificat, pentru o perioadă de cel puțin șase luni în cel de-al doilea stat membru. (3) Cât mai curând posibil și în termen de cel mult o lună de la intrarea posesorului cărții albastre a UE pe teritoriul celui de al doilea stat membru, se depune o cerere pentru eliberarea unei cărți albastre a UE la autoritățile competente din statul membru respectiv. Cererea respectivă este însoțită de toate documentele care dovedesc îndeplinirea condițiilor menționate la alineatul (4) în ceea ce privește al doilea stat membru. Statele membre stabilesc dacă cererile trebuie să fie efectuate de către resortisantul unei țări terțe sau de către angajatorul acestuia. Ca alternativă, statele membre pot să permită depunerea cererii de către oricare dintre cele două părți. Posesorului cărții albastre a UE i se permite să înceapă să lucreze în cel de al doilea stat			

membru cel târziu după 30 de zile de la data depunerii cererii complete. Cererea poate fi depusă la autoritățile competente ale celui de al doilea stat membru în timp ce posesorul cărții albastre a UE își are încă reședința pe teritoriul primului stat membru. (4) În sensul unei cereri astfel cum se menționează la alineatul (3), solicitantul prezintă: (a) cartea albastră a UE valabilă, eliberată de primul stat membru; (b) un contract de muncă valabil sau, după cum se prevede în dreptul intern, o ofertă fermă de angajare pentru un loc de muncă înalt calificat, pentru o perioadă de cel puțin șase luni în cel de al doilea stat membru; (c) în cazul profesiilor reglementate, documente care atestă îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute de dreptul intern pentru exercitarea de către cetățenii Uniunii a profesiei			

reglementate, precizate în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare, astfel cum sunt prevăzute de dreptul intern; (d) un document de călătorie valabil, astfel cum este prevăzut în dreptul intern; (e) dovezi privind atingerea pragului salarial stabilit în cel de al doilea stat membru în aplicarea articolului 5 alineatul (3) sau, după caz, a articolului 5 alineatul (4) sau (5). În ceea ce privește primul paragraf litera (c), în scopul solicitării unei cărți albastre a UE într-un al doilea stat membru, posesorii cărții albastre a UE beneficiază de egalitate de tratament cu cetățenii Uniunii în ceea ce privește recunoașterea calificărilor profesionale, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern aplicabil. În cazul profesiilor nereglementate, în cazul în care primul stat membru a eliberat cartea albastră a UE			

pe baza unor competențe profesionale superioare pentru ocupații care nu sunt enumerate în anexa I, solicitantului i se poate cere să prezinte documentele care atestă calificările profesionale superioare în legătură cu activitatea care urmează să fie desfășurată, astfel cum se prevede în dreptul celui de al doilea stat membru. (5) În sensul unei cereri astfel cum se menționează la alineatul (3), statul membru în cauză îi poate cere solicitantului: (a) pentru profesiile nereglementate, în cazul în care posesorul cărții albastre a UE a lucrat mai puțin de doi ani în primul stat membru, să prezinte documente care atestă calificările profesionale superioare în legătură cu activitatea care urmează să fie desfășurată, astfel cum se prevede în dreptul intern; (b) să prezinte dovada că deține sau, dacă se prevede astfel în dreptul intern, că a			

solicitat o asigurare de sănătate pentru toate riscurile acoperite în mod obișnuit pentru resortisanții statului membru în cauză, pentru perioadele în care această asigurare și drepturile aferente corespunzătoare nu sunt prevăzute în contractul de muncă sau nu derivă din acesta. (6) Al doilea stat membru refuză o cerere pentru eliberarea unei cărți albastre a UE în cazul în care: (a) nu este respectat alineatul (4); (b) documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, falsificate sau modificate; (c) locul de muncă nu respectă condițiile din dreptul aplicabil, prevăzute în contractele colective de muncă sau stabilite prin practicile menționate la articolul 5 alineatul (2); sau (d) posesorul cărții albastre a UE reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice, a siguranței publice sau a sănătății publice;			

(7) În ceea ce privește orice procedură aplicabilă cererii în scopul mobilității pe termen lung, garanțiile procedurale prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) se aplică în mod corespunzător. Fără a se aduce atingere alineatului (4) din prezentul articol, o decizie de respingere a unei cereri în scopul mobilității pe termen lung ia în considerare circumstanțele specifice ale fiecărui caz și respectă principiul proporționalității. (8) Al doilea stat membru poate respinge o cerere pentru eliberarea unei cărți albastre a UE pe baza unui control efectuat în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) litera (a) numai în cazul în care respectivul stat membru efectuează astfel de controale în situațiile în care este primul stat membru. (9) Al doilea stat membru adoptă oricare dintre următoarele decizii referitoare la o cerere pentru eliberarea unei cărți albastre a UE: (a) în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru			

mobilitate prevăzute la prezentul articol, de a elibera o carte albastră a UE și de a permite șederea resortisantului unei țări terțe pe teritoriul său în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat; sau (b) în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile pentru mobilitate prevăzute la prezentul articol, de a respinge cererea și de a obliga solicitantul și membrii familiei acestuia, în conformitate cu procedurile prevăzute în dreptul intern, să părăsească teritoriul acestuia. Prin derogare de la articolul 11 alineatul (1), al doilea stat membru notifică în scris solicitantului și primului stat membru decizia sa cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 30 de zile de la data depunerii cererii complete. În circumstanțe excepționale și justificate corespunzător, legate de complexitatea cererii, statele membre pot			

prelungi cu 30 de zile termenul menționat la al doilea paragraf. Statele membre informează solicitantul cu privire la prelungire nu mai târziu de 30 de zile de la data depunerii cererii complete. În notificarea sa către primul stat membru, al doilea stat membru precizează motivele menționate la alineatul (6) literele (b) și (d) pentru respingerea cererii. (10) În cazul în care cartea albastră a UE eliberată de primul stat membru expiră în cursul procedurii aplicabile cererii, al doilea stat membru poate elibera un permis național de ședere temporară sau o autorizație echivalentă, care să îi permită solicitantului să își continue șederea legală pe teritoriul statului membru respectiv până la adoptarea unei decizii cu privire la cerere de către autoritățile competente. (11) Începând cu a doua dată la care un posesor de carte albastră a UE și, după caz, membrii familiei acestuia			

utilizează posibilitatea de a se muta într-un alt stat membru în temeiul prezentului articol și al articolului 22, „primul stat membru” este înțeles ca fiind statul membru din care persoana în cauză se mută, iar „al doilea stat membru” este înțeles ca fiind statul membru în care aceasta solicită să își stabilească reședința. În pofida alineatului (1) din prezentul articol, un posesor de carte albastră a UE poate să se mute într-un alt stat membru pentru a doua oară după șase luni de ședere legală în primul stat membru ca posesor de carte albastră a UE.			
<i>Articolul 22</i> Dreptul de ședere al membrilor familiei în al doilea stat membru (1) Atunci când un posesor de carte albastră a UE se mută în al doilea stat membru în conformitate cu articolul 21 și atunci când familia posesorului cărții albastre a UE a fost deja constituită în primul stat membru, membrii familiei acestuia au dreptul să însoțească ori să i se alăture		Prevederi UE netranspuse	Netranspuse normele întregului articol al Directivei.

posesorului cărții albastre a UE. În cazurile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat se aplică Directiva 2003/86/CE și articolul 17 din prezenta directivă, sub rezerva derogărilor prevăzute la alineatele (2)-(7) din prezentul articol. În cazul în care familia nu a fost deja constituită în primul stat membru, se aplică articolul 17 din prezenta directivă. (2) Prin derogare de la articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE, membrii familiei posesorului cărții albastre a UE au dreptul de intrare și de ședere în al doilea stat membru pe baza permiselor de ședere valabile obținute în primul stat membru ca membri ai familiei unui posesor de carte albastră a UE. În cazul în care permisele de ședere ale membrilor familiei sunt eliberate de un stat membru care nu aplică integral acquis-ul Schengen și membrii familiei unui posesor			

de carte albastră a UE i se alătură la trecerea unei frontiere interne la care încă nu au fost eliminate controalele cu scopul de a se muta într-un al doilea stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen, al doilea stat membru poate solicita ca membrii familiei să prezinte permisele de ședere obținute în primul stat membru ca membri familiei posesorului cărții albastre a UE. (3) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2003/86/CE, în cel mult o lună de la intrarea pe teritoriul celui de al doilea stat membru, membrii familiei în cauză sau posesorul cărții albastre a UE, în conformitate cu dreptul intern, depun la autoritățile competente din statul membru respectiv o cerere de permis de ședere ca membru al familiei. În cazul în care permisul de ședere al unui membru al familiei eliberat de primul stat membru expiră în cursul procedurii sau nu îi mai conferă posesorului dreptul de			

ședere legală în cel de al doilea stat membru, al doilea stat membru permite membrului familiei să locuiască pe teritoriul său până când autoritățile competente din cel de al doilea stat membru au luat o decizie cu privire la cerere, dacă este necesar prin eliberarea unui permis național de ședere temporară sau a unei autorizații echivalente. (4) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (2) și de la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE, al doilea stat membru le poate solicita membrilor familiei în cauză să prezinte sau să furnizeze împreună cu cererea de permis de ședere: (a) permisul de ședere din primul stat membru și un document de călătorie valabil sau copii legalizate ale acestora; (b) dovada că au locuit în primul stat membru ca membri ai familiei posesorului cărții albastre a UE;			

(c) documentele justificative menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2003/86/CE. (5) În cazul în care condițiile prevăzute la prezentul articol sunt îndeplinite și cererile au fost depuse simultan, al doilea stat membru eliberează permisele de ședere pentru membrii familiei în același timp cu cartea albastră a UE. Prin derogare de la articolul 17 alineatul (4), atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul articol și membrii familiei se alătură posesorului cărții albastre a UE după ce acestuia i s-a acordat cartea albastră a UE, permisele de ședere pentru membrii familiei sunt acordate în cel mult 30 de zile de la data depunerii cererii complete. În circumstanțe justificate corespunzător, legate de complexitatea cererii, statele membre pot prelungi termenul menționat la doilea paragraf cu maximum 30 de zile. (6) Prezentul articol se aplică membrilor familiilor			

posesorilor cărții albastre a UE care beneficiază de protecție internațională doar atunci când respectivii posesori ai cărții albastre a UE își mută reședința într-un alt stat membru decât statul membru care le-a acordat protecție internațională. (7) Prezentul articol nu se aplică membrilor familiilor posesorilor cărții albastre a UE care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii în al doilea stat membru.			
<i>Articolul 23</i> Garanții și sancțiuni în cazuri de mobilitate (1) În pofida articolului 8 alineatul (1) litera (a) și a articolului 8 alineatul (2) litera (a), în cazul în care un posesor de carte albastră a UE se mută în alt stat membru în temeiul articolului 21, primul stat membru nu îi retrage cartea albastră a UE înainte ca al doilea stat membru să ia o decizie cu privire la cererea de mobilitate pe termen lung. (2) În cazul în care al doilea stat membru respinge cererea		Prevedere UE neaplicabilă	Netranspuse normele întregului articol al Directivei.

pentru eliberarea unei cărți albastre a UE în conformitate cu articolul 21 alineatul (9) litera (b), primul stat membru în cauză permite, la solicitarea celui de al doilea stat membru, reîntrarea posesorului cărții albastre a UE și, după caz, a membrilor familiei acestuia, fără formalități și fără întârziere. Aceste dispoziții se aplică și în cazul în care cartea albastră a UE eliberată de primul stat membru a expirat sau a fost retrasă în cursul examinării cererii. (3) Posesorul cărții albastre a UE sau angajatorul acestuia din cel de al doilea stat membru poate fi ținut să răspundă pentru costurile legate de reîntrarea posesorului cărții albastre a UE și a membrilor familiei acestuia, astfel cum este menționată la alineatul (2). (4) Statele membre pot prevedea sancțiuni în conformitate cu articolul 14 împotriva angajatorului unui posesor de carte albastră a UE, atunci când angajatorul este responsabil de nerespectarea			

condițiilor pentru mobilitate stabilite în prezentul capitol. (5) În cazul în care un stat membru retrage sau nu reînnoiește o carte albastră a UE care conține mențiunea prevăzută la articolul 9 alineatul (5) și decide să expulzeze resortisantul unei țări terțe, acesta solicită statului membru indicat în mențiunea respectivă să confirme că persoana în cauză beneficiază în continuare de protecție internațională în statul membru respectiv. Statul membru indicat în mențiune răspunde în termen de o lună de la primirea solicitării de informații. În cazul în care resortisantul unei țări terțe beneficiază în continuare de protecție internațională în statul membru indicat în mențiune, acesta este expulzat către statul membru respectiv, care, fără a aduce atingere dreptului Uniunii sau dreptului intern aplicabil și principiului unității familiei, permite imediat reîntrarea, fără formalități, a			

persoanei respective și a membrilor familiei sale. Prin derogare de la al doilea paragraf din prezentul alineat, statul membru care a adoptat decizia de expulzare își rezervă dreptul de a îndepărta, în conformitate cu obligațiile sale internaționale, resortisantul unei țări terțe într-o altă țară decât statul membru care a acordat protecția internațională, în cazul în care resortisantul țării terțe respectiv îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 21 alineatul (2) din Directiva 2011/95/UE. (6) În cazul în care un posesor al unei cărți albastre a UE sau membrii familiei acestuia traversează frontiera externă a unui stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen, statul membru respectiv consultă Sistemul de Informații Schengen în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/399. Statul membru respectiv refuză intrarea persoanelor în legătură cu care în Sistemul de Informații Schengen s-a emis			

o semnalare vizând refuzarea intrării și a șederii.			
CAPITOLUL VI DISPOZIȚII FINALE			
<i>Articolul 24</i> Accesul la informații și monitorizare (1) Statele membre pun la dispoziția solicitanților de cărți albastre ale UE, într-o formă ușor accesibilă, informații privind documentele justificative necesare în vederea depunerii unei cereri și informații referitoare la condițiile de intrare și de ședere aplicabile resortisanților unei țări terțe care intră sub incidența prezentei directive și membrilor familiilor acestora, inclusiv privind drepturile, obligațiile și garanțiile procedurale. Sunt incluse informații cu privire la pragurile salariale stabilite în statul membru în cauză în conformitate cu articolul 5 alineatele (3), (4) și (5), precum și cu privire la taxele aplicabile. De asemenea, sunt incluse informații privind:	Articolul 155. Accesul la informații publice Inspectoratul General pentru Migrație pune la dispoziție solicitanților, într-o formă ușor accesibilă, informații privind toate actele necesare în vederea depunerii unei cereri și informații referitoare la admisie și reglementarea șederii pe teritoriul Republicii Moldova, inclusiv informații privind drepturile, obligațiile, garanțiile procedurale ale solicitanților și sancțiunile administrative.	Parțial compatibil	În sensul determinării statutului juridic în calitate de lucrător înalt calificat, se eliberează carte de rezidență.

(a) activitățile economice în care se poate angaja pe teritoriul statului membru în cauză un posesor de carte albastră a UE dintr-un alt stat membru, astfel cum se menționează la articolul 20; și (b) procedurile aplicabile pentru obținerea unei cărți albastre a UE și a permiselor de ședere pentru membrii familiei într-un al doilea stat membru, astfel cum se menționează la articolele 21 și 22. În cazul în care statele membre decid să introducă măsuri legislative sau de reglementare în conformitate cu articolul 6 sau să utilizeze posibilitatea prevăzută la articolul 7 alineatul (2) litera (a), acestea comunică informațiile cu privire la astfel de decizii în același mod. Informațiile privind verificarea situației pieței forței de muncă în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (a) precizează, după caz, sectoarele, ocupațiile și regiunile în cauză.			

(2) În cazul în care statele membre eliberează permise naționale de ședere pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate, acestea asigură același acces la informațiile privind cartea albastră a UE ca și la cele privind permisele naționale de ședere. (3) Statele membre transmit Comisiei următoarele informații, cel puțin o dată pe an și ori de câte ori acestea se modifică: (a) factorul stabilit pentru a determina pragurile salariale anuale în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) sau, după caz, cu articolul 5 alineatul (4) sau (5), precum și valorile nominale rezultate; (b) lista profesiilor pentru care se aplică un prag salarial mai scăzut în conformitate cu articolul 5 alineatul (4); (c) lista activităților economice permise în sensul articolului 20; (d) informații privind măsurile legislative sau de reglementare menționate la articolul 6, după caz;			

(e) informații privind o verificare a situației de pe piața forței de muncă prevăzută la articolul 7 alineatul (2) litera (a), după caz. În cazul în care statele membre resping cereri pentru eliberarea unei cărți albastre a UE pe baza unor considerații etice de recrutare în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) litera (e), acestea comunică și justifică astfel de respingeri Comisiei și celorlalte state membre, în fiecare an, cu privire la țările și profesiile vizate. Statele membre informează Comisia cu privire la acordurile cu țări terțe încheiate în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) litera (e).			
<i>Articolul 25</i> Statistici (1) Până la 18 noiembrie 2025, și ulterior anual, statele membre, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁵⁾, transmit Comisiei statistici		Prevederi UE netranspuse	

privind numărul resortisanților țărilor terțe cărora le-a fost acordată cartea albastră a UE și numărul celor ale căror cereri au fost respinse în cursul anului calendaristic precedent, precizând cererile considerate inadmisibile în baza articolului 6 din prezenta directivă sau care au fost respinse în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (a) din prezenta directivă, precum și statistici privind numărul resortisanților țărilor terțe ale căror cărți albastre ale UE au fost reînnoite sau retrase în cursul anului calendaristic precedent. Statisticile respective sunt defalcate pe cetățenie, durata de valabilitate a permiselor, sexul și vârsta solicitanților și, atunci când aceste informații sunt disponibile, ocupație, dimensiunea întreprinderii angajatorului și sectorul economic. Statisticile privind resortisanții țărilor terțe cărora li s-a acordat o carte albastră a UE sunt defalcate în continuare pe persoane care beneficiază de protecție			

internațională, persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație și persoane care au dobândit statutul de rezident pe termen lung în UE într-un stat membru în conformitate cu articolul 18 din prezenta directivă. Statisticile privind membrii familiei admiși sunt comunicate în același mod, cu excepția informațiilor referitoare la ocupația acestora și sectorul economic. În cazul posesorilor de carte albastră a UE și al membrilor familiilor acestora cărora li s-au acordat permise de ședere într-un al doilea stat membru în conformitate cu articolele 21 și 22 din prezenta directivă, informațiile furnizate menționează, în plus, statul membru în care și-au avut anterior reședința. (2) În scopul punerii în aplicare a articolului 5 alineatele (3), (4) și (5) din prezenta directivă, se face trimitere la datele transmise de statele membre către Eurostat în conformitate cu Regulamentul (UE)			

rapoartelor respective, dacă este cazul, Comisia poate prezenta propuneri legislative de modificare a anexei I.			
<i>Articolul 27</i> Raportarea Până la 18 noiembrie 2026, și ulterior la fiecare patru ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive în statele membre. Rapoartele respective evaluează, în special, impactul articolelor 5 și 13 și al capitolului V. Comisia propune modificările pe care le consideră necesare. Comisia evaluează, în special, relevanța pragului salarial prevăzut la articolul 5 și a derogărilor prevăzute la articolul respectiv, ținând seama, printre altele, de diversitatea situațiilor economice, sectoriale și geografice.		Prevedere UE neaplicabilă	
<i>Articolul 28</i> Cooperarea între punctele de contact (1) Statele membre numesc puncte de contact a căror		Prevedere UE neaplicabilă	

responsabilitate este de a primi și a transmite informațiile necesare pentru punerea în aplicare a articolelor 18, 20, 21 și 24 și cooperează efectiv unele cu altele. (2) Punctele de contact menționate la alineatul (1) din prezentul articol cooperează efectiv în special în ceea ce privește mecanismele de validare cu părțile interesate din sectorul educației, al formării, al ocupării forței de muncă și al tineretului, precum și din alte domenii de politică relevante, necesare pentru punerea în aplicare a articolului 5 alineatul (1) litera (b). (3) Statele membre asigură cooperarea adecvată în vederea schimbului de informații menționat la alineatul (1). Statele membre acordă prioritate schimbului de informații prin mijloace electronice.			
<i>Articolul 29</i> Modificarea Directivei (UE) 2016/801 La articolul 2 alineatul (2) din Directiva (UE) 2016/801,		Prevedere UE neaplicabilă	Prezentul proiect de Lege este însoțit de tabel de concordanță separat pentru Directiva 2016/801.

litera (g) se înlocuiește cu următorul text: „(g) care solicită drept de ședere într-un stat membru în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat în înțelesul Directivei (UE) 2021/1883 a Parlamentului European și a Consiliului ^(*)”			
<i>Articolul 30</i> Abrogarea Directivei 2009/50/CE Directiva 2009/50/CE se abrogă de la 19 noiembrie 2023. Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.		Prevedere UE neaplicabilă	
<i>Articolul 31</i> Transpunere (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 18 noiembrie 2023. Statele membre comunică de îndată		Prevedere UE neaplicabilă	

Comisiei textul dispozițiilor respective. Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea conțin, de asemenea, o mențiune care precizează că trimiterile, în acte cu putere de lege și acte administrative în vigoare, la directiva abrogată prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri și de formulare a acestei mențiuni. (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.			
<i>Articolul 32</i> Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la		Prevedere UE neaplicabilă	

data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.			
<i>Articolul 33</i> Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu tratatele. Adoptată la Strasbourg, 20 octombrie 2021.		Prevedere UE neaplicabilă	
ANEXA I Lista ocupațiilor menționate la articolul 2 punctul 9 Manageri și profesioniști în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor, care au dobândit cel puțin trei ani de experiență profesională relevantă în termen de șapte ani înainte de depunerea cererii pentru eliberarea unei cărți albastre a UE, aparținând următoarelor grupuri din clasificarea ISCO-08: 1. Conducători în servicii de tehnologia informației și telecomunicațiilor; 2. Specialiști în informatică și comunicații.		Prevedere UE neaplicabilă	
ANEXA II Tabel de Corespondență dintre Directiva 2009/50CE și Prezenta Directivă		Prevedere UE neaplicabilă	

TABELUL DE CONCORDANȚĂ

1. Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 243/1 din 15 septembrie 2009 Astfel cum a fost rectificat prin: Rectificare la Regulamentul (CE) nr. 810/2009 – Jurnalul Oficial L 284 din 12.11.2018, p. 38. Rectificare la Regulamentul (CE) nr. 810/2009 – Jurnalul Oficial 020 din 24.1.2020, p. 25 Scopul acestuia: stabilește procedurile și condițiile de eliberare a vizelor					
2. Titlul actului normativ național: Proiect de lege privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova					
3. Gradul de compatibilitate: parțial compatibil					
Actul Uniunii Europene Prevederile și cerințele reglementărilor comunitare (articolul, paragraful)	Proiectul de act normativ național (capitolul, secțiunea articolul alineatul,etc.)	Gradul de compatibilitate	Diferențe	Observații	Autoritatea/ persoana responsabilă
4.	5.	6.	7.	8.	9.
TITLUL I DISPOZIȚII GENERALE					
Articolul 1 Obiectivul și domeniul de aplicare					
(1) Prezentul regulament stabilește procedurile și condițiile de eliberare a vizelor de tranzit sau de ședere pe teritoriul statelor membre pentru o perioadă care să nu depășească 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse art.1 al Legii 257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sînt exonați de obligativitate a deținerii unei vize la traversarea	MAEIE

				frontierei de stat a Republicii Moldova	
(2) Dispozițiile prezentului regulament se aplică tuturor resortisanților țărilor terțe care trebuie să dețină o viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (1), fără a aduce atingere: (a) dreptului la liberă circulație de care beneficiază resortisanții unor țări terțe în calitate de membri de familie ai unor cetățeni ai Uniunii; (b) drepturilor echivalente de care se bucură resortisanții unor țări terțe și membrii familiilor acestora care, în temeiul acordurilor dintre Comunitate și statele sale membre, pe de o parte, și respectivele țări terțe, pe de altă parte, se bucură de drepturi de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii și ale membrilor familiilor acestora.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse art (.2), alin.1) al Legii 257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sînt exonerati de obligativitate a deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova	MAEIE
(3) Prezentul regulament stabilește, de asemenea, țările terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină o viză de tranzit aeroportuar ca o excepție de la principiul de liberă tranzitare prevăzut în anexa 9 la Convenția de la Chicago privind aviația civilă internațională și stabilește procedurile și condițiile de					

eliberare a vizelor în vederea tranzitării zonelor internaționale de tranzit din aeroporturile statelor membre.					
Articolul 2 Definiții În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții: 1. „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 17 alineatul (1) din tratat;			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse art.(1), alin.3) al Legii 257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sînt exonerati de obligativitate a deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova	MAEIE
2. „viză” înseamnă o autorizație eliberată de un stat membru în scopul: (a) tranzitării sau al șederii pe teritoriul statelor membre pentru o perioadă care să nu depășească 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile de la data primei intrări pe teritoriul statelor membre; (b) tranzitarea zonelor de tranzit	Art. 3, va avea următorul cuprins :„ viză – autorizație în format fizic sau electronic, acordată în condițiile prezentei legi, care conferă străinului dreptul de a intra sau de a tranzita teritoriul Republicii Moldova, precum și dreptul de a se afla pe teritoriu țării	compatibil			MAI

internațional din aeroporturile statelor membre;	pentru o perioadă determinată, cu respectarea scopului pentru care a fost acordată;				
3. „viză uniformă” înseamnă o viză valabilă pentru întregul teritoriu al statelor membre;					
4. „viză cu valabilitate teritorială limitată” înseamnă o viză valabilă pe teritoriul unuia sau mai multor state membre, dar nu al tuturor statelor membre;					
5. „viză de tranzit aeroportuar” înseamnă o viză valabilă pentru tranzitarea zonelor de tranzit internațional din unul sau mai multe aeroporturi ale statelor membre;					
6. „autocolant de viză” înseamnă modelul uniform de viză, astfel cum este definit de Regulamentul (CE) nr. 1683/95 al Consiliului din 29 mai 1995 de instituire a unui model uniform de viză (1);					
7. „document de călătorie recunoscut” înseamnă un document de călătorie recunoscut de unul sau mai multe state membre în scopul aplicării vizelor;	Articolul 9. Condițiile de admisie (1) Admisia pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinului care îndeplinește următoarele condiții: a) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, care permite titularului trecerea frontierei și care este valabil pentru o perioadă de cel puțin trei luni de la data preconizată a plecării	compatibil			MAI

	de pe teritoriul Republicii Moldova;				
8. „filă separată pentru aplicarea vizei” înseamnă formatul tipizat pentru formularele destinate aplicării vizelor eliberate de statele membre persoanelor care dețin documente de călătorie nerecunoscute de statul membru care completează formularul în sensul Regulamentului (CE) nr. 333/2002 al Consiliului din 18 februarie 2002 de stabilire a unui model uniform de formular pentru aplicarea unei vize eliberate de statele membre titularilor unui document de călătorie nerecunoscut de statul membru care completează formularul respectiv (2);		compatibil			MAI
9. „consulat” înseamnă misiunea diplomatică sau oficiul consular ale unui stat membru autorizate să elibereze vize și conduse de un funcționar consular de carieră, astfel cum este definit de Convenția de la Viena privind relațiile consulare din 24 aprilie 1963;			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.5 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	MAEIE
10. „cerere” înseamnă o cerere de viză;			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.5 din Hotărârea Guvernului 50/2013	MAEIE

				pentru aprobarea Regulamentul ui cu privire la eliberarea vizelor	
11. „intermediar comercial” înseamnă o agenție administrativă privată, o firmă de transport sau o agenție de voiaj (agenție de turism sau de comercializare cu amănuntul).					
12. „navigator” înseamnă orice persoană încadrată în muncă, angajată sau care lucrează, indiferent de funcție, la bordul unei nave de navigație maritimă sau al unei nave care navighează în apele interioare internaționale;					
13. „semnătură electronică” înseamnă o semnătură electronică în sensul definiției de la articolul 3 punctul 10 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (⁵).					
TITLUL II VIZA DE TRANZIT AEROPORTUAR					
Articolul 3 Resortisanții țărilor terțe care trebuie să dețină o viză de tranzit aeroportuar	Articolul 16. Regimul vizei de tranzit aeroportuar (1) Viza de tranzit aeroportuar permite străinului să treacă prin zona de tranzit internațional a unui aeroport din Republica Moldova, fără a intra pe teritoriul statului, cu ocazia unei escale sau a unui transfer între două tronsoane ale unui zbor internațional. (2) Viza de tranzit aeroportuar	compatibil			MAI

	poate fi cu o singură sau cu multiple intrări și ieșiri. (3) Viza de tranzit aeroportuar se eliberează pentru o perioadă ce nu depășește 6 luni și permite străinului rămânerea în zona aeroportuară cel mult 5 zile.				
(1) Atunci când tranzitează zonele de tranzit internațional ale unor aeroporturi aflate pe teritoriile statelor membre, resortisanții țărilor terțe care figurează pe lista prevăzută în anexa IV trebuie să dețină o viză de tranzit aeroportuar.		Este transpus		Prevederile date sunt transpuse art.(2), alin.3) al Legii 257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sînt exonerati de obligativitate a deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova	MAI
(2) În situațiile de urgență, atunci când intervine un flux în masă de imigranți ilegali, statele membre pot impune, în		Norme UE neaplicabile			

mod individual, resortisanților altor țări terțe decât cele menționate la alineatul (1) să dețină o viză de tranzit aeroportuar atunci când tranzitează zonele de tranzit internațional ale aeroporturilor aflate pe teritoriul lor. Statele membre informează Comisia cu privire la astfel de decizii înainte de intrarea lor în vigoare și cu privire la retragerea cerinței de a deține o viză de tranzit aeroportuar.					
(3) În cadrul comitetului menționat la articolul 52 alineatul (1), notificările respective sunt revizuite anual în scopul înscrierii țării terțe în cauză pe lista prevăzută la anexa IV.		Norme UE neaplicabile			
(4) În cazul în care țara terță în cauză nu figurează pe lista prevăzută la anexa IV, statul membru respectiv poate să mențină, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la alineatul (2), sau să retragă solicitarea de a deține o viză de tranzit aeroportuar.		Norme UE neaplicabile			
(5) Următoarele categorii de persoane sunt exonerate de la obligația de deținere a unei vize de tranzit aeroportuar, în conformitate cu alineatele (1) și (2): (a) titularii unei vize uniforme valabile, ai unei vize naționale de lungă ședere sau ai unui permis de ședere eliberat de un stat membru; (b) resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere valabil eliberat de un stat membru care nu participă la adoptarea prezentului regulament sau de un stat membru care nu aplică încă în totalitate dispozițiile acquis-ului		Norme UE neaplicabile			

Schengen, sau resortisanții țărilor terțe care dețin unul din permisele de ședere valabile menționate în anexa V, eliberate de Andorra, Canada, Japonia, San Marino sau Statele Unite ale Americii, care îi garantează titularului un drept de readmisie necondiționat; (c) resortisanții țărilor terțe care dețin o viză valabilă pentru un stat membru care nu participă la adoptarea prezentului regulament, pentru un stat membru care nu aplică încă în totalitate dispozițiile acquis-ului Schengen, sau pentru Canada, Japonia sau Statele Unite ale Americii, atunci când călătoresc în țara emitentă sau în orice altă țară terță, sau atunci când se întorc din țara emitentă, după ce au utilizat viza; (d) membrii de familie ai cetățenilor Uniunii, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (2) litera (a); (e) titularii de pașapoarte diplomatice; (f) membrii echipajelor de zbor care sunt resortisanți ai unei părți contractante la Convenția de la Chicago privind aviația civilă internațională.					
TITLUL III PROCEDURILE ȘI CONDIȚIILE DE ELIBERARE A VIZELOR CAPITOLUL I Autoritățile care participă la procedurile privind cererile					
Articolul 4 Autoritățile competente să participe la procedurile privind cererile (1) Consulatele examinează cererile și decid cu privire la acestea..	(2) Viza se acordă străinilor de către Direcția Afaceri Consulare a Ministerului Afacerilor Externe și misiunile diplomatice și oficiile consulare ale Republicii Moldova. (3) Viza poate fi eliberată străinilor și într-un punct de trecere a frontierei de	compatibil			MAEIE MAI

	stat, cu respectarea condițiilor de admisie prevăzute la art. 9, în următoarele situații excepționale				
(1a) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot decide că autoritățile centrale sunt cele care examinează cererile și decid cu privire la acestea. Statele membre se asigură că aceste autorități dispun de suficiente cunoștințe referitoare la circumstanțele locale din țara în care este depusă cererea, pentru a evalua riscul în materie de migrație și de securitate, precum și de o cunoaștere suficientă a limbii pentru a analiza documente, și că sunt implicate consulatele, în cazul în care este necesar, pentru a efectua verificări și interviuri suplimentare.					
(2) Prin derogare de la alineatul (1), cererile pot fi examinate și se poate decide cu privire la acestea la frontierele externe ale statelor membre, de către autoritățile responsabile de controlul persoanelor, în conformitate cu articolele 35 și 36	(3) Viza poate fi eliberată străinilor și într-un punct de trecere a frontierei de stat, cu respectarea condițiilor de admisie prevăzute la art. 9, în următoarele situații excepționale: a) în caz de urgență, determinată de dezastre, calamități naturale sau accidente; b) în caz de deces sau boală gravă a unui membru de familie aflat pe teritoriul Republicii Moldova, cu prezentarea unui document confirmativ eliberat de autoritatea competentă; c) în cazul echipajelor și pasagerilor	compatibil			MAI

	navelor sau aeronavelor aflate în situații de urgență, care sînt nevoite să acosteze ori să aterizeze ca urmare a unor defecțiuni, stare atmosferică nefavorabilă sau a pericolului de atac terorist; d) în cazul funcționarilor din cadrul organizațiilor internaționale, delegați să îndeplinească misiuni oficiale în Republica Moldova într-un interval de timp scurt, care nu va depăși perioada de 15 zile, cu acordul Ministerului Afacerilor Externe; e) în cazul participanților la acțiunile internaționale, organizate în Republica Moldova cu acordul Ministerului Afacerilor Externe, dacă intervalul de timp dintre data informării participanților și data acțiunii nu permite obținerea vizelor. (4) O viză eliberată la punctul de trecere a frontierei de stat conferă titularului dreptul de ședere pentru o perioadă de pînă la 15 zile, în funcție de scopul și condițiile șederii prevăzute. În cazul tranzitului, durata șederii autorizate corespunde timpului necesar realizării scopului tranzitului, însă nu trebuie să depășească 5 zile.				

(3) În teritoriile de peste mări care aparțin statelor membre și care sunt situate în afara Europei, autoritățile desemnate de statul membru în cauză pot examina cererile și decide cu privire la acestea.			Norme UE neaplicabile		
(4) Un stat membru poate solicita implicarea altor autorități decât cele desemnate la alineatele (1) și (2) în examinarea cererilor de viză și luarea deciziilor cu privire la acestea.					Normă aplicabilă în Republica Moldova. MAEIE coordonează cererile e viză cu Inspectoratul General pentru Migrației, în baza Ordinului interinstituțional
(5) Un stat membru poate solicita să fie consultat sau informat de către un alt stat membru, în conformitate cu articolele 22 și 31			Norme UE neaplicabile		
Articolul 5 Statul membru competent pentru a examina și a decide cu privire la o cerere (1) Statul membru competent pentru a examina și a decide cu privire la o cerere de viză uniformă este: (a) statul membru al cărui teritoriu reprezintă singura destinație a vizitei (vizitelor); (b) dacă vizita include mai multe destinații, statul membru al cărui			Norme UE neaplicabile		

teritoriu constituie principala destinație a vizitei (vizitelor) din punctul de vedere al duratei sau al scopului șederii; sau (c) dacă destinația principală nu poate fi stabilită, statul membru a cărui frontieră externă urmează să fie traversată de solicitant pentru a intra pe teritoriul statelor membre.					
(2) Statul membru competent pentru a examina și a decide cu privire la o cerere de viză uniformă de tranzit este: (a) în caz de tranzitare a unui singur stat membru, respectivul stat membru; sau (b) în caz de tranzitare a mai multor state membre, statul membru a cărui frontieră externă urmează să fie trecută de solicitant pentru a-și începe tranzitul.			Norme UE neaplicabile		
(3) Statul membru competent pentru a examina și a decide cu privire la o cerere de viză de tranzit aeroportuar este: (a) în caz de tranzitare a unui singur aeroport, statul membru pe al cărui teritoriu se află aeroportul tranzitat; sau (b) în cazul tranzitului aeroportuar dublu sau multiplu, statul membru pe al cărui teritoriu se află primul aeroport tranzitat.			Norme UE neaplicabile		
(4) Statele membre cooperează pentru a preveni situația în care o cerere nu poate fi examinată și nu se poate decide cu privire la aceasta ca urmare a faptului că statul membru competent, în conformitate cu alineatele (1)-(3),					

fie nu este prezent, fie nu este reprezentat în țara terță în care solicitantul depune cererea de viză în conformitate cu articolul 6.					
Articolul 6 Competența consulară teritorială (1) Consulatul statului membru competent în jurisdicția căruia solicitantul își are reședința legală examinează și decide cu privire la cerere.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în Capitolul I, Scețiunea II din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(2) Consulatul statului membru competent examinează și decide cu privire la o cerere depusă de un resortisant al unei țări terțe prezent în mod legal, dar care nu își are reședința în jurisdicția sa, în cazul în care solicitantul a justificat solicitarea vizei la consulatul respectiv.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în Capitolul I, Scețiunea II din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
Articolul 7 Competența de eliberare a vizelor pentru resortisanții unor țări terțe prezenți în mod legal pe teritoriul unui stat membru Resortisanții unor țări terțe prezenți în			Norme UE neaplicabile		

mod legal pe teritoriul unui stat membru și care trebuie să dețină o viză de intrare pe teritoriul unuia sau al mai multor alte state membre solicită viza la consulatul statului membru competent în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) sau (2).					
Articolul 8 Înțelegeri de reprezentare (1) Un stat membru poate conveni să reprezinte un alt stat membru competent în conformitate cu articolul 5, în scopul de a examina cereri și de a elibera vize în numele statului membru respectiv. Un stat membru poate, de asemenea, reprezenta, în anumite limite, alt stat membru numai pentru colectarea cererilor și înregistrarea elementelor biometrice de identificare.			Norme UE neaplicabile		
(2) -			Norme UE neaplicabile		
(3) În cazul în care reprezentarea se limitează în conformitate cu alineatul (1) teza a doua, la colectarea și transmiterea datelor către statul membru reprezentat se efectuează cu respectarea normelor relevante privind protecția și securitatea datelor.			Norme UE neaplicabile		
(4) Între statul membru reprezentant și statul membru reprezentat se încheie o înțelegere bilaterală. Înțelegerea respectivă: (a) precizează durata reprezentării, dacă aceasta este doar temporară, și procedurile de încetare a reprezentării; (b) poate să prevadă, în special atunci			Norme UE neaplicabile		

când statul membru reprezentat are un consulat în țara terță în cauză, punerea la dispoziție de către statul membru reprezentat de sedii, personal și fonduri.					
(5) Statele membre care nu au propriul consulat într-o țară terță depun eforturi pentru a încheia înțelegeri de reprezentare cu statele membre care au consulate în țara respectivă.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în Capitolul II, Scețiunea a-3-a din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(6) În vederea garantării faptului că accesul solicitanților de viză la un consulat nu presupune un efort disproporționat cauzat de infrastructurile de transport deficitare sau de distanțele lungi dintr-o anumită regiune sau zonă geografică, statele membre care nu au propriul consulat în regiunea sau zona respectivă trebuie să depună eforturi pentru a încheia înțelegeri de reprezentare cu statele membre care au consulate în acea regiune sau zonă.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în Capitolul II, Scețiunea a-3-a din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(7) Statul membru reprezentat			Norme UE		

transmite Comisiei o notificare privind înțelegerile de reprezentare sau încetarea unor astfel de înțelegeri în termen de cel mult 20 de zile calendaristice înainte de intrarea în vigoare sau de încetarea acestora, cu excepția cazurilor de forță majoră.			neaplicabile		
(8) Consulatul statului membru reprezentant informează, simultan cu efectuarea notificării menționate la alineatul (7), atât consulatele celorlalte state membre, cât și delegația Uniunii din jurisdicția în cauză cu privire la înțelegerile de reprezentare sau la încetarea unor astfel de înțelegeri.			Norme UE neaplicabile		
(9) În cazul în care consulatul statului membru reprezentant decide să coopereze cu un prestator extern de servicii, în conformitate cu articolul 43, sau cu intermediari comerciali acreditați, astfel cum se prevede la articolul 45, o astfel de cooperare include și cererile de viză care intră sub incidența înțelegerilor de reprezentare. Autoritățile centrale ale statului membru reprezentat sunt informate în prealabil cu privire la modalitățile acestei cooperări.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.12 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(10) În cazul în care un stat membru nu este nici prezent, nici reprezentat în țara terță în care solicitantul urmează să depună cererea, statul membru respectiv depune eforturi în vederea cooperării cu un prestator extern de servicii, în conformitate cu articolul 43, în țara terță respectivă.					
(11) Atunci când un consulat al unui stat membru dintr-o anumită locație se					

află într-o situație de forță majoră de natură tehnică prelungită, respectivul stat membru depune eforturi pentru a fi reprezentat temporar de un alt stat membru în respectiva locație în cazul tuturor categoriilor sau al unora dintre categoriile de solicitanți.					
CAPITOLUL II Cererea					
Articolul 9 Modalități practice de depunere a unei cereri (1) Cererile se depun cu cel mult șase luni, iar în cazul navigatorilor în exercițiul funcțiunii cu cel mult nouă luni înainte de începerea vizitei preconizate și, ca regulă, cel târziu cu 15 zile calendaristice înainte de începerea vizitei preconizate. În cazuri individuale de urgență justificate, consulatul sau autoritățile centrale pot permite depunerea cererilor cu mai puțin de 15 zile calendaristice înainte de începerea vizitei preconizate.			Norme UE neaplicabile		
(2) Pentru depunerea cererilor, solicitanților li se poate impune să obțină o programare. Programarea se face, de regulă, în interiorul unei perioade de două săptămâni de la data solicitării acesteia.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.17 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(3) În cazuri de urgență justificate, consulatul poate permite solicitanților să-și depună cererile fără programare			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în	

prealabilă sau cu acordarea unei programări pe loc.				pct.18 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(4) Fără a se aduce atingere articolului 13, cererile pot fi depuse: (a) de către solicitant; (b) de către un intermediar comercial acreditat; (c) de către o asociație sau instituție profesională, culturală, sportivă sau educațională în numele membrilor săi.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.12 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(5) Un solicitant nu trebuie să se prezinte personal în mai multe locații pentru a depune o cerere.					
Articolul 10 Reguli generale pentru depunerea unei cereri (1) La depunerea unei cereri, solicitantii trebuie să se prezinte personal pentru prelevarea amprentelor digitale în conformitate cu articolul 13 alineatele (2) și (3) și cu articolul 13 alineatul (7) litera (b). Fără a aduce atingere primei teze din prezentul alineat și articolului 45,			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în secțiunea 4 din Capitolul II din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru	

solicitanții pot depune cererile în format electronic, dacă această posibilitate este disponibilă.				aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(2) -			Norme UE neaplicabile		
(3) La depunerea unei cereri, solicitantul: (a) înaintează un formular de cerere în conformitate cu articolul 11; (b) prezintă un document de călătorie în conformitate cu articolul 12; (c) înaintează o fotografie în conformitate cu standardele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1683/95, sau, atunci când VIS este operațional în temeiul articolului 48 din Regulamentul VIS, în conformitate cu standardele prevăzute la articolul 13 din prezentul regulament; (d) permite prelevarea amprentelor digitale, în conformitate cu articolul 13, după caz; (e) plătește taxa de viză în conformitate cu articolul 16; (f) furnizează documente justificative, în conformitate cu articolul 14 și cu anexa II; (g) după caz, face dovada deținerii unei asigurări medicale de călătorie corespunzătoare și valabile, în conformitate cu dispozițiile articolului 15.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în secțiunea 5 al Capitolului II din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
Articolul 11 Formularul de cerere (1) Fiecare solicitant înaintează un formular de cerere completat de mână sau electronic, astfel cum se prevede în anexa I. Formularul de cerere se			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.28 și anexa nr. 2	

semnează. Acesta poate fi semnat de mână sau, dacă semnătura electronică este recunoscută de statul membru competent pentru a examina și a decide cu privire la o cerere, se semnează electronic. Persoanele incluse în documentul de călătorie al solicitantului prezintă un formular de cerere separat. Minorii prezintă un formular de cerere semnat de o persoană care exercită în mod permanent sau temporar autoritatea părintească sau tutela.				din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(1a) Dacă solicitantul semnează electronic formularul de cerere, semnătura electronică este o semnătura electronică calificată, în înțelesul articolului 3 punctul 12 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014.					
(1b) Conținutul versiunii electronice a formularului de cerere, dacă este cazul, este prevăzut în anexa I.					
(2) Consulatele pun gratuit la dispoziția solicitanților formularul de cerere care va fi disponibil la scară largă și ușor accesibil.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.28 și anexa nr. 2 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(3) Formularul este disponibil în următoarele limbi:			Norme UE neaplicabile		

(a) limba (limbile) oficială (oficiale) a(le) statului membru pentru care se solicită viză; (b) limba (limbile) oficială (oficiale) a(le) țării gazdă;					
(4) În cazul în care limba (limbile) oficială (oficiale) a(le) țării gazdă nu este (sunt) integrată(e) în cadrul formularului, se pune la dispoziția solicitanților de viză, separat, o traducere în limba (limbile) respectivă (respective).			Norme UE neaplicabile		În Republica Moldova se prezintă formularul în limbile rusă și engleză.
(5) În cadrul cooperării locale Schengen prevăzute la articolul 48, se efectuează o traducere a formularului de cerere în limba (limbile) oficială (oficiale) a(le) țării gazdă.			Norme UE neaplicabile		
(6) Consulatul va informa solicitanții cu privire la limba (limbile) pe care o (le) pot utiliza la completarea formularului de cerere.					
Articolul 12 Documentul de călătorie Solicitantul trebuie să prezinte un document de călătorie valabil care să respecte următoarele criterii: (a) durata de valabilitate a acestuia trebuie să depășească cu cel puțin trei luni data preconizată de părăsire a teritoriului statelor membre sau, în cazul vizitelor multiple, ultima dată preconizată de părăsire a teritoriului statelor membre. Cu toate acestea, în cazuri de urgență justificate, se poate renunța la această obligație; (b) documentul trebuie să conțină cel puțin două pagini libere; (c) documentul trebuie să fi fost	Articolul 9. Condițiile de admisie (1) Admisia pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinului care îndeplinește următoarele condiții: b) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, care permite titularului trecerea frontierei și care este valabil pentru o perioadă de cel puțin trei luni de la data preconizată a plecării de pe teritoriul Republicii Moldova; c) posedă viză valabilă acordată în temeiul Legii nr. 257/2013 privind	compatibil			MAI

eliberat în ultimii zece ani.	resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sunt exonerați de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, după caz;				
Articolul 13 Elemente biometrice de identificare (1) Statele membre culeg elementele biometrice de identificare ale solicitantului, care includ imaginea feței acestuia și amprentele celor zece degete, în conformitate cu garanțiile stipulate în Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale a Consiliului Europei, în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene și în Convenția Organizației Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în secțiunea 5 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(2) La depunerea primei cereri, fiecărui solicitant i se solicită să se prezinte personal. Cu această ocazie sunt colectate următoarele elemente biometrice de identificare ale solicitantului: — o fotografie, scanată sau făcută în momentul depunerii cererii; și — prelevarea digitală în plan a celor zece amprente.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în secțiunea 5 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(3) În cazul în care amprentele digitale prelevate de la solicitant pentru o cerere anterioară au fost			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în	

introduse pentru prima data în VIS cu mai puțin de 59 de luni înainte depunerii unei noi cereri, acestea se copiază în cererea ulterioară. Cu toate acestea, în cazul existenței unor îndoieli rezonabile privind identitatea solicitanților, consulatul prelevează amprente digitale în interiorul termenului menționat la primul paragraf. Mai mult, în cazul în care, în momentul depunerii cererii, nu se poate confirma imediat faptul că amprente au fost prelevate în interiorul termenului menționat la primul paragraf, solicitantul poate cere prelevarea amprentelor sale digitale.				pct.35 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(4) În conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul VIS, fotografia anexată fiecărei cereri este introdusă în VIS. Solicitantului nu i se impune să se prezinte personal în acest scop. Condițiile tehnice pe care trebuie să le satisfacă fotografia sunt conforme cu standardele internaționale specificate în documentul nr. 9303 partea I ediția a 6-a al Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI).			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.36 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(5) Ampreentele digitale se prelevează în conformitate cu normele OACI și Decizia 2006/648/CE a Comisiei din 22 septembrie 2006 de stabilire a specificațiilor tehnice ale normelor privind identificatorii biometrici pentru Sistemul de Informații privind			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.37 din Hotărârea Guvernului 50/2013	

Vizele (1).				pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(6) Elementele biometrice de identificare sunt colectate de personalul calificat și autorizat în mod corespunzător al autorităților competente, în conformitate cu articolul 4 alineatele (1), (2) și (3). Sub supravegherea consulatelor, elementele biometrice de identificare pot fi, de asemenea, colectate de personalul calificat și autorizat în mod corespunzător al unui consul onorific astfel cum se menționează la articolul 42 sau al unui prestator extern de servicii astfel cum se menționează la articolul 43. Statul membru (statele membre) în cauză prevede (prevăd) posibilitatea verificării amprentelor digitale la consulat, în cazul în care există îndoieli, atunci când amprente digitale au fost prelevate de prestatorul extern de servicii			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.38 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(7) Următorii solicitanți sunt scutiți de obligativitatea amprentării: (a) copiii sub 12 ani; (b) persoanele pentru care amprentarea este fizic imposibilă. Dacă este posibilă luarea a mai puțin de zece amprente digitale, se procedează la prelevarea maximului posibil de amprente digitale. Cu toate acestea, dacă imposibilitatea este temporară, solicitantului i se va cere să se supună			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.39 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului	

amprentării la cererea următoare. Autoritățile competente în conformitate cu articolul 4 alineatele (1), (2) și (3) au dreptul să solicite clarificări suplimentare cu privire la motivele imposibilității temporare. Statele membre garantează instituirea unor proceduri corespunzătoare, prin care să se garanteze demnitatea solicitantului, în caz de dificultăți de înregistrare; (c) șefii de stat sau de guvern și membrii guvernelor naționale însoțiți de soții (soțiile) lor, precum și membrii delegațiilor oficiale ale acestora, atunci când sunt invitați de guvernele statelor membre sau de organizații internaționale în scopuri oficiale; (d) suveranii și alți membri de rang înalt ai unei familii regale, atunci când sunt invitați de guvernele statelor membre sau de organizații internaționale în scopuri oficiale.				cu privire la eliberarea vizelor	
(8) În cazurile menționate la alineatul (7), în VIS se introduce mențiunea „nu se aplică”, în conformitate cu articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul VIS.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.40 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
Articolul 14 Documente justificative			Este transpus	Prevederile	

(1) Atunci când depune o cerere de viză uniformă, solicitantul trebuie să prezinte: (a) documente care indică scopul călătoriei; (b) documente privind cazarea, sau dovada unor mijloace suficiente pentru a acoperi cazarea; (c) documente care arată că solicitantul dispune de suficiente mijloace de întreținere, atât pe durata șederii propuse, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau de reședință sau pentru tranzitul către o țară terță în care este sigur că urmează să fie primit, sau că este în măsură să dobândească astfel de mijloace în mod legal, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (c) și alineatul (3) din Codul Frontierelor Schengen; (d) informații care permit evaluarea intenției solicitantului de a părăsi teritoriul statelor membre înainte de expirarea vizei solicitate.				date sunt transpuse în secțiunea nr.9 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(2) Atunci când depune o cerere de viză de tranzit aeroportuar, solicitantul trebuie să prezinte: (a) documente privind continuarea călătoriei către destinația finală după tranzitul aeroportuar preconizat; (b) informații care permit evaluarea intenției solicitantului de a nu intra pe teritoriul statelor membre.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct. 43 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(3) În anexa II figurează o listă			Este transpus	Prevederile	

neexhaustivă a documentelor justificative pe care consulatul le poate cere solicitanților pentru a verifica îndeplinirea condițiilor enumerate la alineatele (1) și (2).				date sunt transpuse în pct. 44 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(4) Statele membre pot cere solicitanților să prezinte dovada unui angajament de luare în întreținere sau de cazare privată, ori a ambelor, prin completarea unui formular întocmit de fiecare stat membru. Formularul respectiv indică, în special: (a) dacă scopul său îl constituie dovada unui angajament de luare în întreținere sau de cazare privată, ori a ambelor; (b) dacă persoana care își ia angajamentul de luare în întreținere sau face invitația este o persoană fizică, o societate sau o organizație; (c) identitatea și datele de contact ale persoanei care își ia angajamentul de luare în întreținere sau face invitația; (d) datele de identitate (prenume, nume de familie, data nașterii, locul nașterii și cetățenia) ale solicitantului;			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct. 44 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	

(e) adresa locului de cazare; (f) durata și scopul șederii; (g) eventualele legături de rudenie cu persoana care își ia angajamentul de luare în întreținere sau face invitația; (h) informațiile necesare în temeiul articolului 37 alineatul (1) din Regulamentul VIS. Pe lângă limba (limbile) oficială (oficiale) a(le) statului membru, formularul se redactează în cel puțin o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii. Un specimen al formularului se trimite Comisiei.					
(5) Consulatele evaluează, în cadrul cooperării locale Schengen, punerea în aplicare a condițiilor stabilite la alineatul (1), pentru a se ține seama de circumstanțele locale și de riscurile în materie de migrație și securitate.			Norme UE neaplicabile		
(5a) În cazul în care este necesar pentru a se ține seama de circumstanțele locale, astfel cum se prevede la articolul 48, Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, o listă armonizată de documente justificative pentru a fi utilizate în fiecare jurisdicție. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de					

examinare menționată la articolul 52 alineatul (2).					
(6) Se poate renunța la cerințele de la alineatul (1) din prezentul articol în cazul în care un solicitant este cunoscut de către consulat sau de către autoritățile centrale pentru integritatea și încrederea pe care o prezintă, în special în ceea ce privește utilizarea legală a vizelor anterioare, dacă nu există niciun dubiu cu privire la faptul că solicitantul va îndeplini cerințele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului (⁷) în momentul trecerii frontierelor externe ale statelor membre.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct. 49 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
Articolul 15 Asigurarea medicală de călătorie (1) Solicitanții unei vize uniforme cu una sau două intrări trebuie să facă dovada că dețin o asigurare medicală de călătorie corespunzătoare și valabilă care acoperă toate cheltuielile pe care le-ar putea ocasiona repatrierea pe motive medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență sau decesul, pe durata șederii lor pe teritoriul statelor membre. (2) Solicitanții de viză cu intrări multiple trebuie să facă dovada faptului că dețin o asigurare medicală de călătorie corespunzătoare și valabilă care acoperă perioada primei lor vizite preconizate. În afară de aceasta, respectivii solicitanți semnează o declarație,			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în secțiunea a 10-a din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	

prevăzută în cuprinsul formularului de cerere, prin care afirmă că au luat la cunoștință că, pentru următoarele șederi, trebuie să dețină o asigurare medicală de călătorie. (3) Asigurarea trebuie să fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre și să acopere integral perioada preconizată de ședere sau de tranzit a persoanei în cauză. Acoperirea minimă este de 30 000 EUR. Atunci când se eliberează o viză cu valabilitate teritorială limitată, care acoperă teritoriul a mai mult de un stat membru, acoperirea asigurării trebuie să fie valabilă cel puțin în statele membre în cauză					
(4) În principiu, solicitanții contractează o asigurare în țara de reședință. Dacă acest lucru nu este posibil, solicitanții trebuie să încerce să contracteze o asigurare în orice altă țară. Atunci când o altă persoană contractează asigurarea în numele solicitantului, se aplică condițiile prevăzute la alineatul (3).			Norme UE neaplicabile		
(5) Atunci când procedează la evaluarea acoperirii asigurărilor, consulatele stabilesc dacă indemnizațiile plătite de compania de asigurări pot fi obținute într-un stat membru.			Norme UE neaplicabile		
(6) Obligatorietatea încheierii unei asigurări se consideră îndeplinită în cazul în care este de presupus că situația profesională a solicitanților este de natură să le ofere acestora un nivel corespunzător de acoperire prin			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în secțiunea pct.55 din Hotărârea	

asigurare. Derogarea de la prezentarea dovezii de asigurare medicală de călătorie poate fi acordată unor categorii profesionale speciale, cum sunt navigatorii, care beneficiază de acoperirea unei asigurări medicale de călătorie prin însăși natura activității lor				Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(7) Titularii de pașapoarte diplomatice sunt exonerati de obligația de a deține o asigurare medicală de călătorie.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în secțiunea pct.56 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
Articolul 16 Taxa de viză (1) Solicitanții achită o taxă de viză de 80 EUR.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în anexa nr.1 din legea 242/2010 cu privire la taxele consulare	
(2) Copiii cu vârsta cuprinsă între șase și 12 ani achită o taxă de viză de 40 EUR.					
(2a) Se aplică o taxă de viză de 120 EUR sau de 160 EUR în cazul în care o decizie de punere în aplicare					

este adoptată de Consiliu în temeiul articolului 25a alineatul (5) litera (b). Această dispoziție nu se aplică în cazul copiilor cu vârsta sub 12 ani.					
(3) -					
(4) Solicitanții de viză aparținând uneia dintre următoarele categorii sunt scutiți de la plata taxei de viză: (a) copiii cu vârsta sub șase ani; (b) elevii, studenții, absolvenții care urmează cursuri postuniversitare și profesorii însoțitori a căror ședere are drept scop studiile sau formarea educațională; (c) cercetătorii în sensul definiției de la articolul 3 punctul 2 din Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului (⁸), care călătoresc în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică sau al participării la un seminar științific sau la o conferință; (d) reprezentanții organizațiilor non-profit cu vârsta de 25 de ani sau sub 25 de ani care participă la seminarii, conferințe, evenimente sportive, culturale sau educaționale, organizate de organizații nonprofit.	Incompatibil parțial		Este transpus parțial	Prevederile date sunt transpuse în articolul 8 din Legea 242/2010 cu privire la taxele consulare	
(5) Pot fi scutiți de la plata taxei de viză: (a) copiii cu vârsta mai mare de șase ani și mai mică de 18 ani; (b) titularii de pașapoarte diplomatice și de serviciu; (c) participanții la seminare, conferințe, evenimente sportive, culturale sau educaționale, organizate de organizații non-profit, cu vârsta de cel mult 25 de ani.	Incompatibil				

(6) În cazuri particulare, se poate renunța la perceperea taxei de viză sau valoarea acesteia poate fi redusă dacă acest lucru contribuie la promovarea unor interese de ordin cultural sau sportiv, precum și a unor interese din domeniul politicii externe, al politicii de dezvoltare și alte domenii de interes public vital sau din motive umanitare.	Incompatibil				
(7) Taxa de viză se încasează în euro, în moneda națională a țării terțe sau în moneda utilizată în mod curent în țara terță în care este depusă cererea și nu este rambursabilă, cu excepția cazurilor menționate la articolul 18 alineatul (2) și la articolul 19 alineatul (3).		Norme UE neaplicabile			
În situația în care se percepe în altă monedă decât euro, cuantumul taxei de viză percepute în respectiva monedă este stabilită și revizuită periodic, conform cursului de schimb de referință al euro stabilit de Banca Centrală Europeană. Suma percepută poate fi rotunjită în sens crescător și se asigură faptul că, în cadrul acordurilor Schengen de cooperare la nivel local, se percep taxe similare.					
(8) Solicitantului i se eliberează o chitanță pentru taxa de viză achitată.					
(9) Comisia evaluează, o dată la trei ani, necesitatea de a revizui cuantumul taxelor de viză prevăzute la alineatele (1), (2) și (2a) din prezentul articol, luând în considerare criterii obiective, cum ar fi rata generală a inflației la nivelul Uniunii publicată de					

Eurostat și media ponderată a salariilor funcționarilor publici ai statelor membre. Pe baza evaluărilor respective, Comisia adoptă, după caz, acte delegate în conformitate cu articolul 51a privind modificarea prezentului regulament în ceea ce privește cuantumul taxelor de viză.					
Articolul 17 Taxa pentru servicii (1) Un prestator extern de servicii poate percepe o taxă suplimentară pentru servicii, astfel cum se prevede la articolul 43. Taxa pentru servicii este proporțională cu costurile suportate de prestatorul extern de servicii în îndeplinirea uneia sau a mai multor sarcini menționate la articolul 43 alineatul (6).			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în secțiunea a 11-a din capitolul II din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(2) Această taxă pentru servicii este prevăzută în instrumentul juridic menționat la articolul 43 alineatul (2).					
(3) -			Norme UE neaplicabile		
(4) Taxa pentru servicii nu depășește jumătate din cuantumul taxei de viză prevăzut la articolul 16 alineatul (1), indiferent de posibilele reduceri ale taxei de viză sau scutiri de la plata acesteia prevăzute la articolul 16 alineatele (2), (4), (5) și (6).			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.60 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea	

				Regulamentul ui cu privire la eliberarea vizelor	
(4a) Prin derogare de la alineatul (4), taxa pentru servicii nu depășește, în principiu, 80 EUR în țările terțe în care statul membru competent nu are un consulat care să colecteze cereri și nu este reprezentat de un alt stat membru.					
(4b) În cazuri excepționale în care cuantumul menționat la alineatul (4a) nu este suficient pentru prestarea unui serviciu complet, s-ar putea percepe o taxă pentru servicii mai ridicată, de maximum 120 EUR. Într-un astfel de caz, statul membru în cauză transmite Comisiei o notificare privind intenția sa de a permite perceperea unei taxe pentru servicii mai ridicată, cu cel puțin trei luni înainte de începerea punerii sale în aplicare. În notificare se menționează motivele pentru stabilirea nivelului taxei pentru servicii, în special costurile detaliate care au condus la stabilirea unui cuantum superior.					
(5) Statul membru în cauză poate menține posibilitatea pentru toți solicitanții de a depune cereri direct la consulatele acestuia sau la consulatul unui stat membru cu care a fost încheiată o înțelegere de reprezentare, în conformitate cu articolul 8.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.61 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului	

				ui cu privire la eliberarea vizelor	
CAPITOLUL III Examinarea și adoptarea deciziilor cu privire la cererea de viză Articolul 18 Verificarea competenței consulare (1) După depunerea unei cereri, consulatul verifică dacă este competent să o examineze și să decidă cu privire la aceasta, în conformitate cu prevederile articolelor 5 și 6.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.62 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(2) În cazul în care consulatul nu este competent, acesta returnează fără întârziere formularul de cerere și orice documente prezentate de solicitant, rambursează taxa de viză și indică consulatul competent.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.63 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
Articolul 19 Admisibilitate (1) Consulatul competent sau autoritățile centrale ale statului membru competent verifică dacă: - cererea a fost depusă în termenul			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în secțiunea a 13 din capitolul II din Hotărârea	

menționat la articolul 9 alineatul (1); - cererea conține elementele prevăzute la articolul 10 alineatul (3) literele (a)-(c); - datele biometrice ale solicitantului au fost colectate; și - taxa de viză a fost percepută.				Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(1) Atunci când consulatul competent consideră că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), cererea este admisibilă, iar consulatul: — urmează procedurile descrise la articolul 8 din Regulamentul VIS; și — continuă examinarea cererii. Datele se introduc în VIS exclusiv de către personalul consular autorizat, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1), articolul 7 și articolul 9 punctele 5 și 6 din Regulamentul VIS.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.65 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(2) Atunci când consulatul competent consideră că nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), cererea este considerată ca fiind inadmisibilă, iar consulatul efectuează fără întârziere următoarele acțiuni: — returnează formularul de cerere și orice documente prezentate de solicitant; — distruge datele biometrice colectate; — rambursează taxa de viză și — nu examinează cererea.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.66 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	

(4) Prin derogare de la alineatul (3), o cerere care nu îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (1) poate fi considerată admisibilă din motive de ordin umanitar, de interes național sau datorită anumitor obligații internaționale.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.67 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
Articolul 20 Ștampila care indică admisibilitatea unei cereri (1) Atunci când o cerere este admisibilă, consulatul competent ștampilează documentul de călătorie al solicitantului. Ștampila este conformă cu modelul din anexa III și se aplică în conformitate cu prevederile anexei respective.			Norme UE neaplicabile		
(2) Pașapoartele diplomatice, de serviciu/oficiale și cele speciale nu se ștampilează.			Norme UE neaplicabile		
(3) Dispozițiile prezentului articol se aplică consulatelor statelor membre până la data la care VIS este pe deplin operațional în toate regiunile, în conformitate cu articolul 48 din Regulamentul VIS.			Norme UE neaplicabile		
Articolul 21 Verificarea condițiilor de intrare și evaluarea riscului (1) Atunci când se procedează la examinarea unei cereri de viză uniformă, se stabilește dacă solicitantul îndeplinește condițiile de intrare prevăzute la articolul 5			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în în secțiunea a 14-a din Hotărârea Guvernului	

alineatul (1) literele (a), (c), (d) și (e) din Codul Frontierelor Schengen și se evaluează, cu o atenție deosebită, dacă solicitantul prezintă un risc de imigrație ilegală sau un risc la adresa securității statelor membre și dacă acesta intenționează să părăsească teritoriul statelor membre înainte de expirarea vizei solicitate.				50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(2) VIS este consultat în legătură cu fiecare cerere în parte, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) și articolul 15 din Regulamentul VIS. Statele membre garantează utilizarea integrală a tuturor criteriilor de căutare menționate la articolul 15 din Regulamentul VIS, pentru evitarea refuzurilor și a identificărilor eronate.			Norme UE neaplicabile		
(3) Atunci când analizează dacă solicitantul îndeplinește condițiile de intrare, consulatul verifică următoarele: (a) că documentul de călătorie prezentat nu este contrafăcut, fals sau falsificat; (b) justificarea oferită de solicitant cu privire la obiectul și condițiile șederii și faptul că acesta dispune de mijloace de întreținere suficiente, atât pentru durata prevăzută a șederii, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau de reședință, sau pentru tranzitul către o țară terță în care este sigur că urmează să fie primit sau dacă este în măsură să dobândească legal respectivele mijloace; (c) dacă solicitantul este o persoană care face obiectul unei alerte în Sistemul de Informații Schengen (SIS), emisă în scopul de a i se refuza			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.68 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	

intrarea; (d) că solicitantul nu este considerat ca reprezentând o amenințare pentru ordinea publică, siguranța internă, sănătatea publică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 19 din Codul Frontierelor Schengen, sau pentru relațiile internaționale ale unuia din statele membre, în special, dacă în bazele de date naționale ale statelor membre nu a fost emisă o alertă în scopul de a i se refuza intrarea pentru motivele enumerate anterior; (e) după caz, deținerea unei asigurări medicale de călătorie corespunzătoare și valabile.					
(4) Consulatul sau autoritățile centrale examinează, după caz, durata șederilor anterioare și a celor preconizate pentru a verifica dacă solicitantul nu a depășit durata maximă de ședere autorizată pe teritoriul statelor membre, indiferent de posibilele șederi autorizate în temeiul unei vize naționale de lungă ședere sau al unui permis de ședere.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse pct.69 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(5) Mijloacele de întreținere pentru șederea prevăzută sunt evaluate în conformitate cu durata și obiectul șederii și în raport cu nivelul mediu al prețurilor în materie de cazare și masă din statul membru (statele membre) în cauză, pentru o cazare la preț moderat, înmulțite cu numărul de zile de ședere, pe baza plafoanelor de referință			Norme UE neaplicabile		

stabilite de statele membre în conformitate cu articolul 34 alineatul (1) litera (c) din Codul Frontierelor Schengen. Dovada unui angajament de luare în întreținere și/sau de cazare particulară poate reprezenta, de asemenea, dovada unor mijloace suficiente de întreținere					
(6) Atunci când procedează la examinarea unei cereri de viză de tranzit aeroportuar, consulatul verifică în special: (a) că documentul de călătorie prezentat nu este contrafăcut, fals sau falsificat; (b) punctele de plecare și de destinație ale resortisantului în cauză al unei țări terțe și coerența traseului și a tranzitului aeroportuar preconizate; (c) dovada continuării călătoriei către destinația finală.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse pct.70 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(7) Examinarea cererii se bazează în special pe autenticitatea și pe fiabilitatea documentelor înaintate și pe veridicitatea și fiabilitatea declarațiilor solicitantului.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse pct.71 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(8) În timpul examinării unei cereri, consulatele îl pot convoca pe solicitant pentru un interviu, în cazuri justificate,			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse	

și pot cere documente suplimentare.				pct.72 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(9) Un refuz anterior de acordare a vizei nu conduce la refuzul automat al unei noi cereri. O nouă cerere este evaluată pe baza tuturor informațiilor disponibile.					
Articolul 22 Consultarea prealabilă a autorităților centrale ale altor state membre (1) Pentru motive legate de amenințări la adresa ordinii publice, a securității interne, a relațiilor internaționale sau a sănătății publice, un stat membru poate solicita autorităților centrale ale altor state membre să consulte autoritățile sale centrale în cursul examinării cererilor depuse de resortisanții anumitor țări terțe sau de anumite categorii de astfel de resortisanți. Astfel de consultări nu se aplică în cazul cererilor de vize de tranzit aeroportuar.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în secțiunea a 15-a din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(2) Autoritățile centrale consultate transmit un răspuns definitiv în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai târziu de șapte zile calendaristice de la inițierea consultării. Lipsa unui răspuns în termenul menționat înseamnă că acestea nu au motive			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.76 din Hotărârea Guvernului 50/2013	

pentru a obiecta cu privire la eliberarea vizei.				pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(3) Statele membre transmit Comisiei o notificare privind introducerea sau retragerea cerinței de consultare prealabilă, ca regulă, cel târziu cu 25 de zile calendaristice înainte ca aceasta să devină aplicabilă. Informația respectivă se furnizează, de asemenea, în cadrul cooperării locale Schengen din jurisdicția în cauză.			Norme UE neaplicabile		
(4) Comisia informează statele membre cu privire la astfel de notificări.			Norme UE neaplicabile		
(5) -			Norme UE neaplicabile		
Articolul 23 Decizia privind cererea (1) Statele membre decid cu privire la cereri în termen de 15 zile calendaristice de la data depunerii unei cereri admisibile în conformitate cu articolul 19.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în secțiunea a 17-a din capitolul II din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(2) Această perioadă poate fi			Este transpus	Prevederile	

prelungită la cel mult 45 de zile calendaristice în cazuri individuale, în special atunci când este necesară o verificare suplimentară a cererii.				date sunt transpuse în pct.80 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(2a) Deciziile cu privire la cereri se iau fără întârziere în cazuri individuale de urgență justificate.					
(3) -			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.81 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(4) Cu excepția cazului în care cererea a fost retrasă, se ia decizia de a: (a) elibera o viză uniformă, în conformitate cu articolul 24; (b) elibera o viză cu valabilitate teritorială limitată, în conformitate cu articolul			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.82 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea	

25; (ba) elibera o viză de tranzit aeroportuar în conformitate cu articolul 26; sau (c) refuza o viză, în conformitate cu articolul 32. Faptul că amprentarea este fizic imposibilă, în conformitate cu articolul 13 alineatul (7) litera (b), nu influențează eliberarea sau refuzul unei vize.				Regulamentul ui cu privire la eliberarea vizelor	
CAPITOLUL IV Eliberarea vizei Articolul 24 Eliberarea vizei uniforme (1) Perioada de valabilitate a unei vize și durata șederii autorizate au la bază examinarea desfășurată în conformitate cu articolul 21. O viză poate fi eliberată pentru una sau două intrări sau pentru intrări multiple. Perioada de valabilitate nu trebuie să depășească cinci ani. - Fără a se aduce atingere articolului 12 litera (a), perioada de valabilitate a vizei include o „perioadă de grație” suplimentară de 15 zile. Statele membre pot decide să nu acorde o astfel de perioadă de grație din motive de ordine publică sau din cauza relațiilor internaționale ale oricăruia dintre statele membre.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.96 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(2) Sub rezerva îndeplinirii de către solicitant a condițiilor de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (a), (c), (d) și (e) din Regulamentul (UE) 2016/399, vizele			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.98 din Hotărârea	

cu intrări multiple cu o perioadă lungă de valabilitate se eliberează pentru următoarele perioade de valabilitate, cu excepția cazului în care perioada de valabilitate a vizei ar depăși-o pe cea a documentului de călătorie: (a) pentru o perioadă de valabilitate de un an, cu condiția ca solicitantul să fi obținut și să fi utilizat în mod legal trei vize în cei doi ani anteriori; (b) pentru o perioadă de valabilitate de doi ani, cu condiția ca solicitantul să fi obținut și să fi utilizat în mod legal, în cursul celor doi ani precedenți, o viză anterioară cu intrări multiple cu o perioadă de valabilitate de un an; (c) pentru o perioadă de valabilitate de cinci ani, cu condiția ca solicitantul să fi obținut și să fi utilizat în mod legal, în cursul celor trei ani precedenți, o viză anterioară cu intrări multiple cu o perioadă de valabilitate de doi ani. Vizele de tranzit aeroportuar, precum și vizele cu valabilitate teritorială limitată eliberate în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) nu sunt luate în considerare pentru eliberarea vizelor cu intrări multiple.				Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(2a) Prin derogare de la alineatul (2), perioada de valabilitate a vizei eliberate poate fi scurtată în cazuri individuale, dacă există îndoieli					

întemeiate cu privire la îndeplinirea condițiilor de intrare pe durata întregii perioade.					
(2b) Prin derogare de la alineatul (2), consulatele evaluează în cadrul cooperării locale Schengen, dacă este necesar ca normele privind eliberarea vizelor cu intrări multiple stabilite la alineatul (2) să fie adaptate pentru a se ține seama de circumstanțele locale și de riscurile în materie de migrație și securitate, în vederea adoptării unor norme mai favorabile sau mai restrictive în conformitate cu alineatul (2d).					
(2c) Fără a se aduce atingere alineatului (2), solicitanților care dovedesc necesitatea sau își justifică intenția de a călători frecvent sau cu regularitate li se poate elibera o viză cu intrări multiple cu o perioadă de valabilitate de până la cinci ani, cu condiția ca respectivii solicitanți să facă dovada integrității lor și a faptului că sunt persoane de încredere, în special a utilizării legale a vizelor anterioare, a situației lor economice în țara de origine și a intenției lor reale de a părăsi teritoriul statelor membre înainte de expirarea vizei solicitate.					
(2d) În cazul în care este necesar, pe baza evaluării menționate la alineatul (2b) din prezentul articol, Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele privind condițiile de eliberare a vizelor cu intrări multiple prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol, care					

trebuie să fie aplicate în fiecare jurisdicție pentru a se ține seama de circumstanțele locale, de riscurile în materie de migrație și securitate și de relația globală a Uniunii cu țara terță în cauză. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 52 alineatul (2).					
(3) De îndată ce a fost adoptată o decizie de eliberare a unei vize, se introduc în VIS datele specificate la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul VIS			Norme UE neaplicabile		
Articolul 25 Eliberarea vizei cu valabilitate teritorială limitată (1) Vizele cu valabilitate teritorială limitată se eliberează în mod excepțional, în următoarele cazuri: (a) atunci când statul membru vizat consideră că este necesar, din motive de ordin umanitar, de interes național sau datorită anumitor obligații internaționale, (i) să acorde o derogare de la principiul obligativității îndeplinirii condițiilor de intrare specificate la articolul 5 alineatul (1) literele (a), (c), (d) și (e) din Codul Frontierelor Schengen; (ii) să elibereze o viză chiar dacă statul membru consultat în conformitate cu articolul 22 a obiectat cu privire la eliberarea unei vize uniforme; sau (iii) să elibereze o viză din motive de urgență, chiar dacă nu a avut loc consultarea prealabilă în conformitate cu articolul 22; sau (b)			Norme UE neaplicabile		

atunci când, din motive considerate justificate de consulat, o nouă viză este eliberată pentru o ședere în cursul aceleiași perioade de 180 de zile unui solicitant care, în cursul respectivei perioade de 180 de zile, a utilizat deja o viză uniformă sau o viză cu valabilitate teritorială limitată permițând o ședere de 90 de zile.					
(2) Viza cu valabilitate teritorială limitată este valabilă pe teritoriul statului membru care o eliberează. Aceasta poate fi valabilă, în mod excepțional, pe teritoriul a mai mult de un stat membru, sub rezerva acordului fiecărui stat membru.			Norme UE neaplicabile		
(3) În cazul în care solicitantul deține un document de călătorie care nu este recunoscut de unul sau mai multe, dar nu de toate statele membre, se eliberează o viză valabilă pentru teritoriul statelor membre în care documentul de călătorie este recunoscut. În cazul în care statul membru emitent nu recunoaște documentul de călătorie al solicitantului, viza eliberată este valabilă exclusiv pentru statul membru în cauză.			Norme UE neaplicabile		
(4) Atunci când o viză cu valabilitate teritorială limitată a fost eliberată în cazurile descrise la alineatul (1) litera (a), autoritățile centrale ale statului membru emitent transmit fără întârziere informațiile relevante			Norme UE neaplicabile		

autorităților centrale din celelalte state membre, prin intermediul procedurii menționate la articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul VIS.					
(5) De îndată ce a fost adoptată o decizie de eliberare a unei vize, se introduc în VIS datele specificate la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul VIS.			Norme UE neaplicabile		
<i>Articolul 25a</i> Cooperarea în materie de readmisie (1) În funcție de nivelul de cooperare a unei țări terțe cu statele membre în materie de readmisie a migranților în situație neregulamentară, evaluat pe baza unor date relevante și obiective, articolul 14 alineatul (6), articolul 16 alineatul (1), articolul 16 alineatul (5) litera (b), articolul 23 alineatul (1) și articolul 24 alineatele (2) și (2c) nu se aplică solicitanților sau categoriilor de solicitanți care sunt resortisanți ai unei țări terțe despre care se consideră că nu cooperează îndeajuns în conformitate cu prezentul articol.					
(2) Comisia evaluează în mod regulat, cel puțin o dată pe an, cooperarea țărilor terțe în materie de readmisie, ținând seama, în special, de următorii indicatori: (a) numărul de decizii de returnare emise pentru persoanele din țara terță în cauză, aflate în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre;					

(b) numărul de returnări forțate efective ale persoanelor pentru care s-au emis decizii de returnare ca procent din numărul de decizii de returnare emise pentru resortisanții țării terțe în cauză, inclusiv, dacă este cazul, în temeiul acordurilor de readmisie ale Uniunii sau bilaterale, numărul de resortisanți ai țărilor terțe care au tranzitat teritoriul țării terțe în cauză; (c) numărul de cereri de readmisie pentru fiecare stat membru acceptate de țara terță în cauză, ca procent din numărul de astfel de cereri care i-au fost înaintate; (d) nivelul cooperării practice cu privire la returnare în diferitele etape ale procedurii de returnare, cum ar fi: (i) asistența furnizată în identificarea persoanelor aflate în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre și în eliberarea în timp util a documentelor de călătorie; (ii) acceptarea documentului european de călătorie pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală sau a permisului de liberă trecere; (iii) acceptarea readmisiei persoanelor care urmează să fie returnate legal în țara					

lor; (iv) acceptarea zborurilor și a operațiunilor de returnare. O astfel de evaluare se bazează pe utilizarea unor date fiabile furnizate de statele membre, precum și de instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii. Comisia raportează Consiliului cu privire la evaluarea sa în mod regulat, cel puțin o dată pe an.					
(3) Un stat membru poate, de asemenea, să notifice Comisiei dacă se confruntă cu probleme practice grave și persistente în ceea ce privește cooperarea cu o țară terță în materie de readmisie a migranților în situație neregulamentară, pe baza aceluiași indicatori ca cei enumerați la alineatul (2). Comisia informează imediat Parlamentul European și Consiliul despre notificare.					
(4) Comisia examinează în termen de o lună orice notificare transmisă în temeiul alineatului (3). Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la rezultatele examinării sale.					
(5) În cazul în care, pe baza analizei menționate la alineatele (2) și (4) și ținând seama de măsurile luate de Comisie pentru a îmbunătăți nivelul de cooperare a țării terțe în cauză în domeniul readmisiei și de relațiile globale ale Uniunii cu țara terță respectivă, inclusiv în domeniul					

migrației, Comisia consideră că o țară nu cooperează îndeajuns și că, prin urmare, este necesar să se ia măsuri sau în cazul în care, în termen de 12 luni, o majoritate simplă a statelor membre au notificat Comisiei în conformitate cu alineatul (3), Comisia poate, în timp ce își continuă eforturile pentru a îmbunătăți cooperarea cu țara terță în cauză, să prezinte Consiliului o propunere în vederea adoptării: (a) unei decizii de punere în aplicare de suspendare temporară a aplicării, pentru toți resortisanții țării terțe în cauză ori pentru anumite categorii ale acestora, a uneia sau mai multora dintre următoarele dispoziții: articolul 14 alineatul (6), articolului 16 alineatul (5) litera (b), articolul 23 alineatul (1) sau articolul 24 alineatele (2) și (2c); (b) în cazul în care, în urma unei evaluări efectuate de către Comisie, măsurile aplicate în conformitate cu decizia de punere în aplicare menționată la litera (a) din prezentul alineat sunt considerate ineficace, a unei decizii de punere în aplicare prin care să se aplice, în mod treptat, una dintre taxele de viză prevăzute la articolul 16 alineatul (2a) pentru toți resortisanții țării terțe în cauză sau pentru anumite categorii ale acestora.					
(6) Comisia evaluează în mod continuu și raportează pe baza					

indicatorilor prevăzuți la alineatul (2) dacă se poate stabili înregistrarea unei îmbunătățiri substanțiale și susținute în ceea ce privește cooperarea cu țara terță în cauză în materie de readmisie a migranților în situație neregulamentară și, ținând seama, de asemenea, de relațiile globale ale Uniunii cu respectiva țară terță, poate prezenta Consiliului o propunere de abrogare sau de modificare a deciziilor de punere în aplicare menționate la alineatul (5).					
(7) În termen de cel mult șase luni de la intrarea în vigoare a deciziilor de punere în aplicare menționate la alineatul (5), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la progresele înregistrate în ceea ce privește cooperarea cu respectiva țară terță în materie de readmisie.					
(8) În cazul în care, pe baza analizei menționate la alineatul (2) și ținând seama de relațiile globale ale Uniunii cu țara terță în cauză, în special în ceea ce privește cooperarea în materie de readmisie, Comisia consideră că țara terță în cauză cooperează suficient, aceasta poate înainta Consiliului o propunere de adoptare a unei decizii de punere în aplicare privind solicitanții sau categoriile de solicitanți care sunt resortisanți ai țării terțe respective și care solicită o viză pe teritoriul țării terțe respective, prevăzând una sau mai multe dintre următoarele măsuri:					

(a) reducerea taxei de viză menționate la articolul 16 alineatul (1) la 60 EUR; (b) reducerea la 10 zile a termenului în care trebuie luate deciziile privind o cerere menționate la articolul 23 alineatul (1); (c) creșterea perioadei de valabilitate a vizelor cu intrări multiple în temeiul articolului 24 alineatul (2). Respectiva decizie de punere în aplicare se aplică pentru maximum un an. Aceasta poate fi reînnoită.					
Articolul 26 Eliberarea vizei de tranzit aeroportuar (1) Viza de tranzit aeroportuar este valabilă pentru tranzitarea zonelor de tranzit internațional din aeroporturile situate pe teritoriul statelor membre.	Articolul 16. Regimul vizei de tranzit aeroportuar (4) Viza de tranzit aeroportuar permite străinului să treacă prin zona de tranzit internațional a unui aeroport din Republica Moldova, fără a intra pe teritoriul statului, cu ocazia unei escale sau a unui transfer între două tronsoane ale unui zbor internațional.		Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.99, din secțiunea a-II-a din capitolul III din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(2) Fără a se aduce atingere articolului 12 litera (a), perioada de valabilitate a vizei include o „perioadă de grație”			Norme UE neaplicabile		

suplimentară de 15 zile. Statele membre pot decide să nu acorde o astfel de perioadă de grație din motive de ordine publică sau din cauza relațiilor internaționale ale oricăruia dintre statele membre.					
(3) Fără a se aduce atingere articolului 12 litera (a), vizele de tranzit aeroportuar cu intrări multiple pot fi eliberate pentru o perioadă de valabilitate de maximum șase luni.	(3) Viza de tranzit aeroportuar se eliberează pentru o perioadă ce nu depășește 6 luni și permite străinului rămânerea în zona aeroportuară cel mult 5 zile.		Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.100, din secțiunea a-II-a din capitolul III din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(4) Atunci când se iau decizii cu privire la eliberarea unor vize de tranzit aeroportuar cu intrări multiple, următoarele criterii sunt deosebit de relevante: (a) necesitatea solicitantului de a tranzita în mod frecvent și/sau regulat; și (b) integritatea și încrederea pe care le prezintă solicitantul, în special utilizarea cu respectarea legii a vizelor uniforme, a vizelor cu valabilitate teritorială limitată sau a vizelor de tranzit aeroportuar eliberate anterior, situația sa economică în țara sa de origine și intenția sa veridică de a-și			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.98, din secțiunea I din capitolul III din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea	

continua călătoria.				vizelor	
(5) În situația în care solicitantul trebuie să dețină o viză de tranzit aeroportuar în conformitate cu dispozițiile articolului 3 alineatul (2), viza de tranzit aeroportuar este valabilă numai pentru tranzitarea zonelor de tranzit internațional ale aeroporturilor aflate pe teritoriul statului membru (statelor membre) respectiv (respective).		Norme UE neplicabile			
(6) De îndată ce a fost adoptată o decizie de eliberare a unei vize, se introduc în VIS datele specificate la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul VIS.		Norme UE neplicabile			
Articolul 27 Completarea autocolantului de viză (1) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, norme detaliate privind completarea autocolantului de viză. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 52 alineatul (2).			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în secțiunea a - 4-a, din capitolul III din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(2) În secțiunea „observații” a autocolantului de viză, statele membre pot adăuga rubrici naționale, fără a dubla în acest fel rubricile obligatorii menționate în anexa VII.		Norme UE neplicabile			
(3) Toate mențiunile de pe			Este transpus	Prevederile	

autocolantul de viză se imprimă și nu se fac niciun fel de modificări manual pe un autocolant de viză imprimat.				date sunt transpuse în pct.104 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(4) Un autocolant de viză pentru o viză cu o singură intrare poate fi completat manual numai în caz de forță majoră de natură tehnică. Pe un autocolant completat de mână nu se fac modificări.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.105 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(5) În situația în care un autocolant de viză este completat manual în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol, această informație se introduce în VIS, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (k) din Regulamentul VIS.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.105 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la	

				eliberarea vizelor	
Articolul 28 Anularea autocolantului de viză completat (1) Dacă pe un autocolant de viză care nu a fost încă aplicat în documentul de călătorie se identifică o eroare, autocolantul de viză se anulează.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în secțiunea a - 5-a, din capitolul III din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(2) Dacă se constată o eroare după ce autocolantul de viză a fost aplicat în documentul de călătorie, autocolantul de viză se anulează barându-l cu o cruce cu cerneală neradiabilă și se aplică un alt autocolant de viză pe o pagină diferită.					
			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.108 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	

(3) Dacă se constată o eroare după introducerea datelor relevante în VIS în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul VIS, aceasta se corectează, în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din respectivul regulament.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.109 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
Articolul 29 Aplicarea autocolantului de viză (1) Autocolantul de viză se aplică pe documentul de călătorie.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.112 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(1a) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, norme detaliate privind aplicarea autocolantului de viză. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 52 alineatul (2).					
(2) În cazul în care statul membru care eliberează viza nu recunoaște		Norma UE neaplicabilă			

documentul de călătorie al solicitantului, pentru aplicarea vizei se utilizează fila separată.					
(3) În situația în care un autocolant de viză a fost aplicat pe fila separată de aplicare a vizei, această informație se introduce în VIS, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul VIS.		Norma UE neaplicabilă			
(4) Vizele individuale eliberate persoanelor înscrise în documentul de călătorie al solicitantului se aplică pe respectivul document de călătorie.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.113 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(5) În cazul în care documentul de călătorie în care sunt incluse aceste persoane nu este recunoscut de statul membru emitent, autocolantele de viză individuale se aplică pe fila separată prevăzută în acest scop		Norma UE neaplicabilă			
Articolul 30 Drepturile care decurg din eliberarea unei vize Simpla deținere a unei vize uniforme sau a unei vize cu valabilitate teritorială limitată nu conferă în mod automat dreptul de intrare.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.123 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului	

				ui cu privire la eliberarea vizelor	
Articolul 31 Informarea autorităților centrale ale altor state membre (1) Un stat membru poate solicita ca autoritățile sale centrale să fie informate cu privire la vizele eliberate de consulatele altor state membre resortisanților anumitor țări terțe sau unor categorii specifice de astfel de resortisanți, cu excepția vizelor de tranzit aeroportuar.		Norma UE neaplicabilă			
(2) Statele membre notifică Comisia cu privire la introducerea sau eliminarea cerinței de informare, înainte de punerea în aplicare a măsurii. Respectiva notificare trebuie transmisă de asemenea în cadrul cooperării locale Schengen în jurisdicția în cauză.		Norma UE neaplicabilă			
(3) Comisia informează statele membre cu privire la astfel de notificări.		Norma UE neaplicabilă			
Articolul 32 Respingerea cererilor de viză (1) Fără a se aduce atingere articolului 25 alineatul (1), cererea de viză se respinge: (a) dacă solicitantul: (i) prezintă un document de călătorie contrafăcut, fals sau falsificat; (ii) nu furnizează o justificare pentru scopul și condițiile șederii prevăzute; (iia) nu furnizează o justificare pentru			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.115 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la	

scopul și condițiile tranzitului aeroportuar preconizat; (iii) nu furnizează dovada unor mijloace de întreținere suficiente, atât pe durata șederii prevăzute, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau de reședință sau pentru tranzitul către o țară terță în care este sigur că urmează să fie primit, sau dacă nu este în măsură să dobândească astfel de mijloace în mod legal; (iv) a petrecut deja 90 de zile în cursul perioadei curente de 180 de zile pe teritoriul statelor membre pe baza unei vize uniforme sau a unei vize cu valabilitate teritorială limitată; (v) este o persoană care face obiectul unei alerte în SIS emisă în scopul de a i se refuza intrarea; (vi) este considerat ca reprezentând o amenințare pentru ordinea publică, siguranța internă sau sănătatea publică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 19 din Codul Frontierelor Schengen, sau relațiile internaționale ale unuia din statele membre, în special dacă în bazele de date naționale ale statelor membre a fost emisă o alertă în scopul de a i se refuza intrarea pentru motivele enumerate anterior; sau (vii) nu dovedește că deține o asigurare medicală de călătorie corespunzătoare și valabilă, după caz; sau (b) dacă există îndoieli întemeiate cu privire la autenticitatea documentelor justificative înaintate de către				eliberarea vizelor	

solicitant sau cu privire la veridicitatea datelor pe care le cuprind, la gradul de încredere care poate fi acordat declarațiilor solicitantului sau cu privire la intenția acestuia de a părăsi teritoriul statelor membre înainte de expirarea vizei pe care o solicită.					
(2) O decizie de respingere și motivele pe care se întemeiază se comunică solicitantului prin intermediul formularului standard care figurează în anexa VI, în limba statului membru care a luat decizia finală cu privire la cerere și într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.116 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(3) Solicitanții cărora li s-a refuzat eliberarea unei vize au drept de exercitare a unei căi de atac. Calea de atac este îndreptată împotriva statului membru care a luat decizia finală cu privire la cerere și în conformitate cu legislația națională a respectivului stat membru. Statele membre furnizează solicitanților informații referitoare la procedura care trebuie urmată în situația exercitării unei căi de atac, astfel cum se precizează în anexa VI.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.123 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(4) -			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în	

				pct.164 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(5) Datele privind viza refuzată se introduc în VIS în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul VIS.					
CAPITOLUL V Modificarea unei vize eliberate Articolul 33 Prelungirea (1) Perioada de valabilitate și/sau durata de ședere acordată printr-o viză eliberată se prelungește în situația în care autoritatea competentă a unui stat membru consideră că un titular de viză a făcut dovada unei situații de forță majoră sau a unor motive de ordin umanitar care îl/o împiedică să părăsească teritoriul statelor membre înainte de expirarea perioadei de valabilitate sau a duratei de ședere autorizate prin viză. O astfel de prelungire se acordă cu titlu gratuit.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în capitolul VI din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(2) Perioada de valabilitate și/sau durata de ședere acordată prin eliberarea unei vize se poate prelungi dacă titularul vizei este în măsură să facă dovada unor motive de ordin personal întemeiate care să justifice prelungirea perioadei de valabilitate sau a duratei de ședere. Pentru o astfel de prelungire se percepe o taxă de 30			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct144 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea	

EUR.				Regulamentul ui cu privire la eliberarea vizelor	
(3) În lipsa unei decizii contrare adoptate de autoritatea care prelungește viza, valabilitatea teritorială a vizei prelungite rămâne neschimbată.		Norma UE neaplicabilă			
(4) Autoritatea competentă să prelungească viza este aceea a statului membru pe al cărui teritoriu se află resortisantul unei țări terțe în momentul în care solicită prelungirea.		Norma UE neaplicabilă			
(5) Statele membre comunică Comisiei denumirea autorităților competente să prelungească vize.		Norma UE neaplicabilă			
(6) Prelungirea vizelor se face printr-un autocolant de viză.					
(7) Informațiile privind vizele prelungite se introduc în VIS, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul VIS.					
Articolul 34 Anularea și revocarea (1) O viză se anulează în situația în care se constată că, la momentul eliberării sale, nu au fost îndeplinite condițiile necesare pentru eliberarea acesteia, în special dacă există motive serioase pentru a considera că viza a fost obținută în mod fraudulos. În principiu, o viză este anulată de către autoritățile competente ale statului membru care a eliberat respectiva viză. Viza poate fi anulată de autoritățile competente ale altui stat membru, caz în care autoritățile statului membru care a eliberat viza			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în Capitolul IV din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	

sunt informate cu privire la această anulare.					
(2) O viză este revocată în situația în care se constată că nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru eliberarea vizei. În principiu, o viză este revocată de către autoritățile competente ale statului membru care a eliberat respectiva viză. Viza poate fi revocată de autoritățile competente ale altui stat membru, caz în care autoritățile statului membru care a eliberat viza sunt informate cu privire la această revocare.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.125 ¹ din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(3) Viza poate fi revocată la cererea titularului vizei. Autoritățile competente ale statului membru care a eliberat viza sunt informate cu privire la respectiva revocare.		Parțial compatibil	Prevederi referitoare la revocarea vizei la cererea titularului vizei vor fi stabilite în HG de implementare a legii.	Prevederi referitoare la revocarea vizei se regăsesc în pct.125 ¹ - 126 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor.	
(4) Incapacitatea titularului de viză de a prezenta la frontieră unul sau mai multe documente justificative enumerate la articolul 14 alineatul (3) nu conduce automat la o decizie de anulare sau de revocare a vizei.	Art.17, alin.(2) Incapacitatea titularului de viză de a prezenta la frontieră unul sau mai multe documente justificative prevăzute la articolul 7 alineatul (1) nu conduce în mod automat la decizia de	compatibil			

	anulare sau de revocare a vizei.				
(5) Dacă o viză este anulată sau revocată, se aplică o șampilă cu mențiunea „ANULAT” sau „REVOCAT”, iar elementul optic variabil al autocolantului de viză, elementul de securitate „efect de imagine latentă”, precum și termenul „viză” se anulează prin hașurare.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.127 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului ui cu privire la eliberarea vizelor	
(6) Decizia de anulare sau revocare a unei vize și motivele pe care se întemeiază se comunică solicitantului prin formularul tipizat care figurează în anexa VI.	Refuzul, anularea și revocarea vizei Articolul 22. Temeiuri de refuz a vizei	compatibil			
(7) Un titular de viză a cărui viză a fost anulată sau revocată are dreptul să exercite o cale de atac, cu excepția situației în care viza a fost revocată la cererea acestuia, în conformitate cu alineatul (3). Calea de atac este îndreptată împotriva statului membru care a luat decizia de anulare și de revocare și în conformitate cu legislația națională a respectivului stat membru. Statele membre furnizează solicitanților informații referitoare la procedura care trebuie urmată în situația exercitării unei căi de atac, astfel cum se precizează în anexa VI.	(3) În cazul refuzului acordării vizei, decizia de refuz se comunică solicitantului în baza formularului stabilit de Guvern și poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ nr. 116/2018.	compatibil			

(8) Informațiile privind vizele anulate sau revocate se introduc în VIS în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul VIS			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.121 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
CAPITOLUL VI Vizele eliberate la frontierele externe Articolul 35 Vizele solicitate la frontiera externă (1) În situații excepționale, vizele se pot elibera la punctele de trecere a frontierei dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:	În situații de excepție, viza de scurtă ședere poate fi acordată și în punctele de trecere a frontierei de stat de către Poliția de Frontieră în modul stabilit de Guvern.	compatibil	Este transpus	Prevederile date sunt transpuse și în pct.157 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(a) solicitantul îndeplinește condițiile stabilite la articolul 5 alineatul (1) literele (a), (c), (d) și (e) din Codul Frontierelor Schengen;			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.157 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea	

				Regulament ului cu privire la eliberarea vizelor	
(b) solicitantul nu a fost în măsură să solicite viza în prealabil și prezintă, la cerere, documente care dovedesc existența unor motive neprevăzute și imperative de intrare;			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.157 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(c) întoarcerea solicitantului în țara sa de origine sau de reședință sau tranzitarea de către acesta a unor state altele decât statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen este considerată certă.		Norma UE neaplicabilă			
(2) Dacă viza este solicitată la frontiera externă, obligativitatea asigurării medicale de călătorie poate fi eliminată, în cazul în care o astfel de asigurare medicală de călătorie nu este disponibilă la respectivul punct de trecere a frontierei sau din motive de ordin umanitar.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.157 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	

(3) O viză eliberată la frontiera externă este o viză uniformă, care conferă titularului dreptul de ședere pentru o durată de maximum 15 zile, în funcție de scopul și condițiile șederii prevăzute. În cazul tranzitului, durata șederii autorizate corespunde timpului necesar pentru scopul tranzitului.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.161¹ din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(6) În plus față de motivele de refuz al unei vize, astfel cum sunt prevăzute la articolul 32 alineatul (1), o viză este refuzată la punctul de trecere a frontierei dacă nu se îndeplinesc condițiile menționate la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.163 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(7) Dispozițiile privind motivarea și notificarea refuzurilor, precum și dreptul de exercitare a unei căi de atac stabilit la articolul 32 alineatul (3) și în anexa VI sunt aplicabile.	(3) În cazul refuzului acordării vizei, decizia de refuz se comunică solicitantului în baza formularului stabilit de Guvern și poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ nr. 116/2018.	compatibil	Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.164 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului	

				cu privire la eliberarea vizelor	
Articolul 36 Vizele eliberate navigatorilor în tranzit la frontiera externă (1) Navigatorii cărora li se cere să dețină o viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre pot obține vize în scopul tranzitului la frontieră dacă: (a) îndeplinesc condițiile specificate la articolul 35 alineatul (1); și (b) trec frontiera în cauză în scopul îmbarcării, reîmbarcării sau debarcării de pe un vas pe care urmează să lucreze sau pe care au lucrat ca navigatori	Incompatibil			Este indicat în HG 297/2011 pentru implementarea Legii nr. 215 din 4 noiembrie 2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova despre controlul la frontieră a persoanelor navigant nu este reglementată la nivel național	
(2) -	Incompatibil			în HG 297/2011 pentru implementarea Legii nr. 215 din 4 noiembrie 2011 cu privire la frontiera de stat a	

				Republicii Moldova	
				despre controlul la frontieră a peroanalului navigant nu este regleemnta la nivel national	
(2a) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, instrucțiuni operaționale privind eliberarea la frontieră a vizelor pentru navigatori. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 52 alineatul (2).					
(3) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere articolului 35 alineatele (3), (4) și (5).	Incompatibil				
TITLUL IV GESTIONAREA ADMINISTRATIVĂ ȘI ORGANIZAREA					
Articolul 37 Organizarea secțiilor de vize (1) Statele membre sunt responsabile de organizarea secțiilor de vize din cadrul consulatelor. Pentru a preveni orice scădere a gradului de vigilență și a nu expune personalul la presiuni exercitate la nivel local, pentru personalul care intră în contact direct cu solicitanții se instituie sisteme de rotație, după caz. O atenție deosebită se acordă adoptării			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în secțiunea a 17-a din capitolul III din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulament	

unor scheme de lucru clare și repartizării/divizării precise a responsabilităților în ceea ce privește luarea deciziilor finale asupra cererilor de viză. Accesul la VIS și SIS pentru consultare, precum și la alte informații cu caracter confidențial, se restrânge la un număr limitat de membri ai personalului autorizați în mod corespunzător. Pentru prevenirea accesului neautorizat la aceste baze de date se iau măsuri adecvate.				ului cu privire la eliberarea vizelor	
(2) Păstrarea și gestionarea autocolantelor de viză sunt supuse unor măsuri adecvate de siguranță, pentru a se evita fraudele sau pierderea acestora. Fiecare consulat păstrează un inventar al stocului de autocolante de viză și înregistrează informații referitoare la modul în care a fost utilizat fiecare autocolant de viză. Orice pierdere semnificativă de autocolante de viză necompletate se raportează Comisiei.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.85 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(3) Consulatele sau autoritățile centrale arhivează cererile pe suport de hârtie sau în format electronic. Fiecare dosar individual conține informațiile relevante, care să permită, dacă este necesar, reconstituirea contextului în care s-a luat decizia cu privire la cerere. Fiecare dosar de cerere individual se păstrează pentru o perioadă de cel puțin un an, cu începere de la data deciziei privind cererea, astfel cum se			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.85 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea	

prevede la articolul 23 alineatul (1), sau, în cazul exercitării unei căi de atac, până la încheierea procedurii de exercitare a căii de atac, în funcție de durata cea mai lungă. Dacă este cazul, dosarele individuale de cerere electronică se păstrează pe perioada de valabilitate a vizei eliberate.				vizelor	
Articolul 38 Resursele alocate examinării cererilor și monitorizării consulatelor (1) Statele membre alocă personalul corespunzător în număr suficient de mare pentru desfășurarea activității de examinare a cererilor, astfel încât să asigure o calitate rezonabilă și armonizată a serviciilor adresate publicului.	Incompatibil				
(1a) Statele membre se asigură că întreaga procedură de acordare a vizelor la consulate, inclusiv depunerea și gestionarea cererilor, imprimarea autocolantelor de viză și cooperarea practică cu prestatorii externi de servicii, este monitorizată de către personalul expatriat pentru a se garanta integritatea tuturor etapelor procedurii.					
(2) Localurile trebuie să satisfacă anumite cerințe de ordin funcțional și să permită aplicarea unor măsuri adecvate de siguranță.	Incompatibil				
(3) (3) Autoritățile centrale ale statelor membre asigură formarea corespunzătoare a personalului expatriat și a angajaților locali, furnizându-le acestora informații complete, precise și actualizate cu	Incompatibil				

privire la dreptul Uniunii și dreptul intern în materie.					
(3a) În cazul în care autoritățile centrale sunt cele care examinează cererile și decid cu privire la acestea, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (1a), statele membre oferă formare specifică pentru a se asigura că personalul respectivelor autorități centrale dispune de cunoștințe suficiente și actualizate, specifice pentru fiecare țară, despre circumstanțele socioeconomice locale, precum și de informații complete, precise și actualizate cu privire la dreptul Uniunii și dreptul intern în materie.					
(3b) Statele membre se asigură, de asemenea, că consulatele dispun de personal suficient și instruit corespunzător pentru sprijinirea autorităților centrale în examinarea și luarea unei decizii cu privire la cereri, în special prin participarea la reuniuni de cooperare locală Schengen, schimbul de informații cu alte consulate și autorități locale, colectarea de informații relevante la nivel local privind riscul de migrație și practicile frauduloase, precum și realizarea de interviuri și de examinări suplimentare.					
(4) Autoritățile centrale ale statelor membre asigură monitorizarea frecventă și adecvată a modului în care sunt examinate cererile și iau măsuri corective atunci când se constată nerespectări ale dispozițiilor prezentului regulament.	Incompatibil				

(5) Statele membre se asigură că există o procedură care le permite solicitanților să depună reclamații cu privire la: (a) conduita personalului în cadrul consulatelor și, dacă este cazul, a prestatorilor externi de servicii; sau (b) procesul de depunere a cererii. Consulatele sau autoritățile centrale păstrează un registru privind reclamațiile și măsurile luate. Statele membre pun la dispoziția publicului informațiile cu privire la procedura prevăzută în prezentul alineat.					
Articolul 39 Conduita personalului (1) Consulatele statelor membre asigură întâmpinarea cu amabilitate a solicitanților.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.87 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(2) În exercitarea îndatoririlor sale, personalul consular și cel al autorităților centrale respectă pe deplin demnitatea umană. Măsurile luate sunt proporționale cu obiectivele urmărite.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.88 din Hotărârea	

				Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(3) În exercitarea funcțiunilor sale, personalul consular și cel al autorităților centrale nu discriminează persoanele pe motive legate de sex, rasă sau origine etnică, religie ori credință, dizabilități, vârstă sau orientare sexuală.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.89 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
Articolul 40 Organizare și cooperare consulară Fiecare stat membru este responsabil cu organizarea procedurilor privind cererile.		Norme UE neaplicabile			
(2) Statele membre: (a) își dotează consulatele și autoritățile responsabile cu eliberarea vizelor la frontiere cu materialul necesar pentru colectarea elementelor biometrice de identificare, precum și birourile consulilor onorifici, în cazul în care recurg la acestea în scopul colectării elementelor biometrice de identificare,		Norme UE neaplicabile			

în conformitate cu articolul 42; (b) cooperează cu unul sau mai multe alte state membre în cadrul unor înțelegeri de reprezentare sau al oricărei alte forme de cooperare consulară.					
(3) Un stat membru poate să coopereze, de asemenea, cu un prestator extern de servicii, în conformitate cu articolul 43.		Norme UE neaplicabile			
(4) Statele membre transmit Comisiei o notificare privind organizarea și cooperarea lor consulară din cadrul fiecărui oficiu consular.		Norme UE neaplicabile			
(5) În cazul încetării cooperării cu alte state membre, statele membre depun eforturi pentru a asigura continuitatea furnizării de servicii complete.		Norme UE neaplicabile			
Articolul 41 Cooperarea dintre statele membre -		Norme UE neaplicabile			
		Norme UE neaplicabile			
		Norme UE neaplicabile			
Articolul 42 Implicarea consulilor onorifici (1) Consulii onorifici pot fi, de asemenea, autorizați să îndeplinească anumite sarcini menționate la articolul 43 alineatul (6) sau totalitatea acestora. Se iau măsuri corespunzătoare în vederea garantării securității și protecției datelor.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.179-180 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului	

				cu privire la eliberarea vizelor	
(2) În cazul în care consulul onorific nu este funcționar public al unui stat membru, îndeplinirea acestor sarcini este conformă cerințelor prevăzute în anexa X, cu excepția dispozițiilor de la punctul D litera (c) din respectiva anexă.	Incompatibil	Norme UE neaplicabile			
(3) În cazul în care consulul onorific este funcționar public al unui stat membru, respectivul stat membru garantează aplicarea unor cerințe comparabile celor care s-ar aplica dacă sarcinile ar fi îndeplinite de către consulatul acestuia		Norme UE neaplicabile			
Articolul 43 Cooperarea cu prestatorii externi de servicii (1) Statele membre depun eforturi în vederea cooperării cu un prestator extern de servicii împreună cu unul sau mai multe state membre, fără a aduce atingere normelor privind achizițiile publice și concurența.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în Capitolul IX din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(2) Cooperarea cu un prestator extern de servicii are la bază un instrument juridic conform cu cerințele prevăzute în anexa X.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.169 din Hotărârea Guvernului 50/2013	

				pentru aprobarea Regulament ului cu privire la eliberarea vizelor	
(3) -		NormaUE neaplicabila			
(4) Examinarea cererilor, interviurile și, după caz, deciziile cu privire la cereri, precum și tipărirea și aplicarea autocolantului de viză se efectuează numai de consulat. (5) Prestatorii externi de servicii nu au, în niciun caz, acces la VIS. Accesul la VIS este rezervat exclusiv personalului autorizat în mod corespunzător al consulatelor sau al autorităților centrale.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.170 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(6) Prestatorului extern de servicii i se poate încredința îndeplinirea a una sau mai multe dintre următoarele sarcini: (a) furnizarea de informații generale privind condițiile de obținere a vizelor, în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) literele (a)-(c), și formularele de cerere; (b) informarea solicitantului cu privire la documentele justificative solicitate, pe baza unei liste de control;			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.172 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	

(c) colectarea datelor și a cererilor (inclusiv colectarea elementelor biometrice de identificare) și transmiterea cererii către consulat sau către autoritățile centrale; (d) perceperea taxei de viză; (e) gestionarea programărilor solicitantului, după caz, la consulat sau la sediul prestatorului extern de servicii; (f) colectarea documentelor de călătorie, inclusiv a notificării refuzului, dacă este cazul, de la consulat sau de la autoritățile centrale și returnarea acestora solicitantului.					
(7) Atunci când selectează un prestator extern de servicii, statul membru în cauză evaluează fiabilitatea și solvabilitatea organizației sau a societății și se asigură că nu există un conflict de interese. Evaluarea include, după caz, verificarea licențelor necesare, înscrierea la registrul comerțului, statutele și contractele bancare.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.173 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(8) Statul membru (statele membre) în cauză se asigură că prestatorul extern de servicii ales respectă termenii și condițiile prevăzute în instrumentul juridic menționat la alineatul (2).			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.174 din Hotărârea	

(9) Statele membre sunt responsabile de respectarea normelor privind protecția datelor cu caracter personal și se asigură că prestatorul extern de servicii face obiectul monitorizării de către autoritățile de supraveghere a protecției datelor în temeiul articolului 51 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului (⁹).				Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(10) Statul membru (statele membre) în cauză asigură formarea prestatorului extern de servicii, corespunzător volumului de cunoștințe necesare pentru a oferi solicitanților servicii corespunzătoare și informații suficiente.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.175 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(11) Statul membru (statele membre) în cauză monitorizează îndeaproape punerea în aplicare a instrumentului juridic menționat la alineatul (2), inclusiv: ▼M5 (a) informațiile generale privind criteriile, condițiile și procedurile de solicitare a vizelor, astfel cum se prevede la articolul 47 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), și conținutul formularelor de			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.177 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	

cerere furnizate solicitanților de către prestatorul extern de servicii; (b) toate măsurile de securitate tehnice și organizatorice impuse în vederea protejării datelor cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau ilegale, ori a pierderii accidentale, a modificării, a divulgării sau accesului neautorizat, în special în cazul în care cooperarea implică transmiterea dosarelor și a datelor către consulatul sau către autoritățile centrale ale statului membru (statelor membre) în cauză, precum și împotriva oricăror alte forme de prelucrare ilegală ale datelor cu caracter personal; (c) colectarea și transmiterea elementelor biometrice de identificare; (d) măsurile luate pentru a asigura conformitatea cu dispozițiile privind protecția datelor. În acest scop, consulatul (consulatele) sau autoritățile centrale ale statului membru (statelor membre) în cauză efectuează în mod regulat și cel puțin o dată la nouă luni controale prin sondaj la sediul prestatorului extern de servicii. Statele membre pot conveni să își împartă sarcina acestei monitorizări regulate.					
(11a) Până la data de 1 februarie a fiecărui an, statele membre transmit					

Comisiei un raport privind cooperarea lor cu prestatorii externi de servicii și monitorizarea respectivilor prestatori la nivel mondial, astfel cum se menționează la punctul C din anexa X.					
(12) În eventualitatea unei încetări a cooperării cu un prestator extern de servicii, statele membre garantează continuitatea furnizării de servicii complete.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.178 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(13) Statele membre furnizează Comisiei un exemplar al instrumentului juridic menționat la alineatul (2).		Norma UE neaplicabila			
Articolul 44 Criptarea și transferul securizat de date (1) În cazul înțelegerilor de reprezentare între statele membre și al cooperării dintre statele membre și prestatori externi de servicii și al implicării consulilor onorifici, statul (statele) membru (membre) reprezentat(e) sau statul (statele) membru (membre) în cauză se asigură că datele sunt complet criptate când sunt transferate fie pe cale electronică, fie fizic pe un suport electronic de stocare, de la autoritățile din statul membru reprezentant către autoritățile din statul (statele) membru (membre)			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.179 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	

reprezentat(e) sau de la prestatorul extern de servicii sau de la consulul onorific către autoritățile statului (statelor) membru (membre) în cauză.					
(2) În țările terțe care interzic criptarea datelor care urmează a fi transferate pe cale electronică de la autoritățile statului membru reprezentant către autoritățile statului (statelor) membru (membre) reprezentat(e) sau de la prestatorul extern de servicii sau de la consulul onorific către autoritățile statului (statelor) membru (membre) în cauză, statul (statele) membru (membre) reprezentat(e) sau statul (statele) membru (membre) în cauză nu permite (permit) statului membru reprezentant sau prestatorului extern de servicii sau consulului onorific să transfere date pe cale electronică. În acest caz, statul (statele) membru (membre) reprezentat(e) sau statul (statele) membru (membre) în cauză se asigură că datele electronice sunt transferate fizic în formă complet criptată pe un suport electronic de stocare de la autoritățile din statul membru reprezentant către autoritățile din statul (statele) membru (membre) reprezentat(e) sau de la prestatorul extern de servicii sau de la consulul onorific către statul (statele) membru (membre) în cauză printr-un funcționar consular al unui stat membru, sau, în cazul în care un astfel de transfer ar presupune adoptarea unor măsuri disproporționate sau nerezonabile, printr-un alt mod sigur și		Norma UE neaplicabila			

securizat, de exemplu prin intermediul operatorilor de transport recunoscuți, cu experiență în transportarea documentelor și a datelor sensibile în țara terță în cauză.					
(3) Nivelul de securitate pentru transfer este adaptat în fiecare caz la natura sensibilă a datelor.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.182 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(4) -			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.183 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
Articolul 45 Cooperarea dintre statele membre și intermediarii comerciali (1) Statele membre pot coopera cu intermediari comerciali pentru depunerea cererilor, cu excepția			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.185 din Hotărârea Guvernului	

colectării elementelor biometrice de identificare.				50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(2) O astfel de cooperare se bazează pe acordarea unei acreditări de către autoritățile relevante ale statelor membre. Acreditarea se bazează, în special, pe verificarea următoarelor aspecte: (a) situația actuală a intermediarului comercial: valabilitatea licenței, înmatricularea la registrul comerțului, contractele bancare; (b) contractele existente, încheiate cu parteneri comerciali cu sediul în statele membre, care oferă cazare și alte pachete de servicii turistice; (c) contractele încheiate cu companiile de transport, care trebuie să includă călătorii dus, precum și călătorii garantate și fixe pentru întoarcere			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.186 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
(3) Intermediarii comerciali acreditați sunt monitorizați în mod periodic, prin controale aleatorii care includ interviuri telefonice sau personale cu solicitanții, verificarea călătoriilor și a cazării, verificarea asigurărilor medicale de călătorie, pentru a se asigura că sunt adecvate și că acoperă fiecare călător individual și, atunci când se consideră că este necesar, verificarea documentelor care atestă întoarcerea în grup.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.187 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea	

				vizelor	
(4) În cadrul cooperării locale Schengen se efectuează schimburi de informații cu privire la performanțele în activitatea intermediarilor comerciali acreditați în ceea ce privește neregulile constatate și refuzul cererilor depuse de intermediarii comerciali, și cu privire la formele identificate de fraudare a documentelor de călătorie și neefectuarea călătoriilor programate.		Norma UE neaplicabila			
(5) În cadrul cooperării locale Schengen au loc schimburi de liste cuprinzând intermediarii comerciali acreditați de fiecare consulat ori cărora li s-a retras acreditarea, inclusiv motivele care au determinat retragerea. Fiecare consulat se asigură că lista intermediarilor comerciali acreditați cu care cooperează este adusă la cunoștința publicului.		Norma UE neaplicabila			
Articolul 46 Elaborarea statisticilor Statele membre elaborează statistici anuale privind vizele, în conformitate cu tabelul prevăzut în anexa XII. Respectivile statistici sunt prezentate până la data de 1 martie pentru anul calendaristic precedent.			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.141 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
Articolul 47 Informarea publicului larg (1) Autoritățile centrale și consulatele			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în	

statelor membre pun la dispoziția publicului toate informațiile relevante cu privire la cererile de viză, în special: (a) criteriile, condițiile și procedurile de solicitare a vizelor; (aa) criteriile pentru ca o cerere să fie considerată admisibilă, astfel cum se prevede la articolul 19 alineatul (1); (ab) faptul că datele biometrice trebuie, în principiu, să fie colectate la fiecare 59 de luni, începând cu data primei colectări; (b) mijloacele prin care se obțin programări, dacă este cazul; (c) locul în care pot fi depuse cererile (consulatul competent sau prestatorul extern de servicii); (d) intermediarii comerciali acreditați; (e) faptul că ștampila prevăzută la articolul 20 nu produce efecte juridice; (f) termenele de examinare a cererilor prevăzute la articolul 23 alineatele (1), (2) și (3); (g) țările terțe pentru ai căror				pct.142 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	

resortisanți sau categorii specifice de resortisanți este necesară o consultare sau o informare prealabilă; (h) faptul că deciziile negative privind cererile trebuie comunicate solicitantului, că acestea trebuie să menționeze motivele pe care se întemeiază și că solicitanții ale căror cereri au fost respinse dispun de un drept de exercitare a unei căi de atac, precum și informații privind procedura care trebuie urmată în cazul exercitării unei căi de atac, inclusiv autoritatea competentă și termenul-limită pentru exercitarea căii de atac; (i) faptul că simpla deținere a unei vize nu conferă în mod automat dreptul de intrare și că titularilor vizelor li se solicită să prezinte dovada că îndeplinesc condițiile de intrare la frontiera externă, astfel cum se prevede la articolul 5 din Codul frontierei Schengen; (j) informații privind procedura de depunere a reclamațiilor, prevăzută la articolul 38 alineatul (5).					
(2) Statul membru reprezentant și reprezentat informează publicul cu privire la înțelegerile de reprezentare, în conformitate cu articolul 8, înainte			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.142,	

ca acestea să intre în vigoare.				spct.9 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulament ului cu privire la eliberarea vizelor	
TITLUL V COOPERAREA LOCALĂ SCHENGEN					
Articolul 48 Cooperarea locală Schengen între consulatele statelor member (1) Consulatele și delegațiile Uniunii cooperează în cadrul fiecărei jurisdicții pentru a se asigura o aplicare armonizată a politicii comune a vizelor, ținând seama de circumstanțele locale. În acest scop, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Decizia 2010/427/UE a Consiliului (¹⁰), Comisia emite instrucțiuni pentru delegațiile Uniunii în vederea îndeplinirii sarcinilor de coordonare relevante prevăzute la prezentul articol. În cazul în care autoritățile centrale examinează cererile depuse în jurisdicția în cauză și iau decizii cu privire la acestea astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (1a), statele membre asigură implicarea activă a autorităților centrale respective în cadrul cooperării locale Schengen. Personalul care		Norma UE neaplicabila			

contribuie la cooperarea locală Schengen este format în mod corespunzător și implicat în examinarea cererilor în jurisdicția în cauză.					
(1a) Statele membre și Comisia cooperează, în special, în vederea: (a) întocmirii unei liste armonizate de documente justificative care trebuie să fie prezentate de către solicitanți, ținând seama de articolul 14; (b) pregătirii unei puneri în aplicare locale a articolului 24 alineatul (2) privind eliberarea vizelor cu intrări multiple; (c) asigurării unei traduceri comune a formularului de cerere, dacă este cazul; (d) stabilirii listei de documente de călătorie eliberate de țara-gazdă și în vederea actualizării regulate a respectivei liste; (e) elaborării unei fișe informative comune care conține informațiile menționate la articolul 47 alineatul (1); (f) monitorizării, dacă este cazul, a punerii în aplicare a articolului 25a alineatele (5) și (6).					
(2) -		Norma UE			

		neaplicabila			
(3) Statele membre efectuează, în cadrul cooperării locale Schengen, următoarele schimburi de informații: (a) statistici trimestriale privind vizele uniforme, vizele cu valabilitate teritorială limitată și vizele de tranzit aeroportuar solicitate, eliberate și refuzate; (b) informații privind evaluarea riscurilor în materie de migrație și securitate, în special privind: (i) structura socioeconomică a țării-gazdă; (ii) sursele de informare de la nivel local, inclusiv privind asigurările sociale, asigurările medicale, registrele fiscale și evidențele privind intrările și ieșirile; (iii) utilizarea de documente false, contrafăcute sau falsificate; (iv) rutele de imigrație neregulamentară; (v) tendențele în materie de comportament fraudulos; (vi) tendențele în materie de refuzuri; (c) informații privind cooperarea cu		Norma UE neaplicabila			

prestatorii externi de servicii și cu societățile de transport; (d) informații privind societățile de asigurare care furnizează asigurări medicale de călătorie corespunzătoare, inclusiv verificarea tipului de acoperire și eventualele sume excedentare.					
(4) Periodic, se organizează reuniuni de cooperare locală Schengen, la care participă statele membre și Comisia, destinate să abordeze în mod specific aspecte operaționale ale aplicării politicii comune în materie de vize. Cu excepția cazului în care s-a convenit altfel la cererea Comisiei, aceste reuniuni sunt convocate în cadrul jurisdicției de către Comisie. În cadrul cooperării locale Schengen, se pot organiza reuniuni monotematice și se pot constitui subgrupuri de studiu al unor aspecte specifice.					
(5) În mod sistematic, se întocmesc rapoarte de sinteză ale reuniunilor de cooperare locală Schengen care se difuzează la nivel local. Comisia poate delega întocmirea rapoartelor unui stat membru. Consulatele fiecărui stat membru transmit rapoartele autorităților centrale.		Norma UE neaplicabila			
(6) Reprezentați ai consulatelor statelor membre care nu aplică acquis-ul comunitar în materie de vize, sau reprezentați ai unor țări terțe, pot fi invitați ad-hoc să participe la reuniuni,		Norma UE neaplicabila			

în vederea unui schimb de informații privind vizele.					
(7) În fiecare jurisdicție se întocmește un raport anual până la data de 31 decembrie a fiecărui an. Pe baza respectivelor rapoarte, Comisia întocmește, în fiecare jurisdicție, un raport anual privind stadiul cooperării locale Schengen pe care îl înaintează Parlamentului European și Consiliului.					
TITLUL VI DISPOZIȚII FINALE					
Articolul 49 Înțelegeri relative la Jocurile Olimpice și Paralimpice Statele membre care găzduiesc Jocuri Olimpice sau Paralimpice aplică procedurile și condițiile specifice de facilitare a eliberării vizelor prevăzute în anexa XI.		Norma UE neaplicabila			
Articolul 50 Modificarea anexelor -	Incompatibil				
Articolul 51 Instrucțiuni privind aplicarea în practică a Codului vizelor Instrucțiunile operaționale pentru aplicarea în practică a dispozițiilor prezentului regulament se elaborează în conformitate cu procedura menționată la articolul 52 alineatul (2).	Incompatibil				
<i>Articolul 51a</i> Exercitarea delegării de competențe (1) Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute la prezentul articol. (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 16 alineatul (9) se conferă Comisiei pe o					

perioadă de cinci ani de la 1 august 2019. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade. (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 16 alineatul (9) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare. (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (¹¹). (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului. (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 16 alineatul (9) intră în vigoare numai în cazul în care nici					

Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.					
Articolul 52 Procedura comitetului (1) Comisia este asistată de un comitet (denumit în continuare „Comitetul pentru vize”). Comitetul respectiv reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (¹²). (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.	Incompatibil				
Articolul 53 Notificarea (1) Statele membre comunică Comisiei: (a) înțelegerile de reprezentare, menționate la articolul 8;		Norma UE neaplicabila			

(b) țările terțe ai căror resortisanți fac obiectul cerinței unor state membre de a deține o viză de tranzit aeroportuar atunci când tranzitează zonele de tranzit internațional ale aeroporturilor aflate pe teritoriul lor, astfel cum se menționează la articolul 3; (c) formularul național de luare în întreținere și/sau de cazare particulară, menționat la articolul 14 alineatul (4), după caz; (d) lista țărilor terțe pentru care este necesară o consultare prealabilă, menționată la articolul 22 alineatul (1); (e) lista țărilor terțe pentru care este necesară procedura de informare menționată la articolul 31 alineatul (1); (f) mențiunile adăugate la nivel național în secțiunea „observații” a autocolantului de viză, în conformitate cu articolul 27 alineatul (2); (g) autoritățile competente să prelungească vize, în conformitate cu articolul 33 alineatul (5); (h) formele de cooperare alese, menționate la articolul 40; (i) statisticile elaborate în conformitate cu articolul 46 și cu anexa XII.					
(2) Comisia pune informațiile comunicate în temeiul alineatului (1) la dispoziția statelor membre și a publicului, prin intermediul unei publicații electronice permanent actualizate.					
Articolul 54 Modificarea Regulamentului (CE) nr. 767/2008 Regulamentul (CE) nr. 767/2008 se modifică după cum urmează:		Norme UE neaplicabile			

1. La articolul 4, alineatul (1) se modifică după cum urmează: (a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text: „(a) «viză uniformă», astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (*); _____ (*) JO L 243, 15.9.2009, p. 1.”; (b) litera (b) se elimină; (c) litera (c) se înlocuiește cu următorul text: „(c) «viză de tranzit aeroportuar», astfel cum este definită la articolul 2 punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009;”; (d) litera (d) se înlocuiește cu următorul text: „(d) «viză cu valabilitate teritorială limitată», astfel cum este definită la articolul 2 punctul 4 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009;”; (e) litera (e) se elimină.					
2. La articolul 8 alineatul (1), cuvintele „La primirea unei cereri” se înlocuiesc cu: „Atunci când cererea este admisibilă în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009”.		Norme UE neaplicabile			
3. Articolul 9 se modifică după cum urmează: (a) titlul se modifică după cum urmează: „Datele care trebuie introduse în momentul depunerii cererii”; (b) punctul 4 se modifică după cum		Norme UE neaplicabile			

urmează: (i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text: „(a) numele (numele de familie), numele la naștere [numele anterior (anterioare)], prenumele; data nașterii, locul nașterii, țara nașterii, sexul;”; (ii) litera (e) se elimină; (iii) litera (g) se înlocuiește cu următorul text: „(g) statul membru (statele membre) de destinație și durata șederii sau a tranzitului prevăzute;”; (iv) litera (h) se înlocuiește cu următorul text: „(h) principalul scop (principalele scopuri) al(e) călătoriei;”; (v) litera (i) se înlocuiește cu următorul text: „(i) data prevăzută de sosire în spațiul Schengen și data prevăzută de plecare din spațiul Schengen;”; (vi) litera (j) se înlocuiește cu următorul text: „(j) Statul membru al primei intrări;”; (vii) litera (k) se înlocuiește cu următorul text: „(k) adresa de domiciliu a solicitantului;”; (viii) nu privește versiunea în limba română; (ix) la litera (m), cuvintele „tatălui și al mamei” se înlocuiesc cu „autorității părintești sau tutorelui”.					
4. La articolul 10 alineatul (1) se adaugă următoarea literă: „(k) dacă este cazul, indicația că autocolantul de viză a fost completat manual.”		Norme UE neaplicabile			
5. La articolul 11, paragraful introductiv se înlocuiește cu următorul text: „Atunci când autoritatea competentă în domeniul vizelor care		Norme UE neaplicabile			

reprezintă un alt stat membru întrerupe examinarea cererii, aceasta adaugă următoarele informații în dosarul de cerere:”.					
6. Articolul 12 se modifică după cum urmează: (a) la alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text: „(a) informații referitoare la stadiul procedurii, cu menționarea faptului că viza a fost refuzată și a faptului dacă autoritatea respectivă a refuzat-o în numele altui stat membru;”; (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text: „(2) În dosarul de cerere se menționează, de asemenea, motivul sau motivele refuzului vizei, care poate (pot) fi unul sau mai multe dintre următoarele: (a) solicitantul: (i) prezintă un document de călătorie contrafăcut, fals sau falsificat; (ii) nu furnizează o justificare pentru scopul și condițiile șederii prevăzute; (iii) nu furnizează dovada unor mijloace de întreținere suficiente, atât pe durata șederii prevăzute, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau de reședință sau pentru tranzitul către o țară terță în care este sigur că urmează să fie primit, sau dacă nu este în măsură să dobândească astfel de mijloace în mod legal; (iv) a petrecut deja trei luni în cursul perioadei de șase luni în desfășurare pe teritoriul statelor membre în temeiul unei vize uniforme sau al unei vize cu valabilitate teritorială limitată;		Norme UE neaplicabile			

(v) este o persoană care face obiectul unei alerte în SIS emisă în scopul de a i se refuza intrarea; (vi) este considerat ca reprezentând o amenințare pentru ordinea publică, siguranța internă sau pentru sănătatea publică astfel cum este definită la articolul 2 punctul 19 din Codul Frontierelor Schengen sau pentru relațiile internaționale ale unuia din statele membre, în special dacă în bazele de date naționale ale statelor membre a fost emisă o alertă în scopul de a i se refuza intrarea pentru motivele enumerate anterior; (vii) nu dovedește că deține o asigurare medicală de călătorie corespunzătoare și valabilă, după caz; (b) informațiile prezentate cu privire la justificarea scopului și a condițiilor șederii preconizate nu sunt fiabile; (c) intenția solicitantului de a părăsi teritoriul statelor membre înainte de expirarea vizei nu a putut fi stabilită; (d) nu s-au furnizat suficiente dovezi care să arate că solicitantul nu a fost în măsură să solicite o viză în prealabil, ceea ce ar justifica solicitarea vizei la frontieră.”					
7. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text: „Articolul 13 Date de adăugat în cazul anulării sau al retragerii unei vize (1) În cazul în care s-a luat decizia de a anula sau de a retrage o viză sau de a reduce durata de valabilitate a unei vize, autoritatea responsabilă în domeniul vizelor care a luat această decizie adaugă		Norme UE neaplicabile			

următoarele date în dosarul de cerere: (a) informații referitoare la stadiul procedurii, cu menționarea faptului că viza a fost anulată sau retrasă; (b) autoritatea care a anulat sau a retras viza, inclusiv sediul acesteia; (c) locul și data deciziei. (2) În dosarul de cerere se menționează, de asemenea, motivul sau motivele anulării sau al(e) retragerii, care poate (pot) fi: (a) unul sau mai multe dintre motivele enumerate la articolul 12 alineatul (2); (b) cererea titularului vizei de revocare a acesteia.”					
8. Articolul 14 se modifică după cum urmează: (a) alineatul (1) se modifică după cum urmează: (i) paragraful introductiv se înlocuiește cu următorul text: „(1) În cazul în care s-a luat decizia de a prelungi perioada de valabilitate a unei vize și/sau durata șederii în cazul unei vize eliberate, autoritatea responsabilă în domeniul vizelor care a prelungit viza adaugă următoarele date în dosarul de cerere:”; (ii) litera (d) se înlocuiește cu următorul text: „(d) numărul autocolantului de viză corespunzător vizei prelungite;”; (iii) litera (g) se înlocuiește cu următorul text: „(g) teritoriul pe care titularul vizei este autorizat să călătorească, dacă valabilitatea teritorială a vizei prelungite diferă de cea a vizei inițiale;”; (b) la alineatul (2), litera (c) se					

elimină.					
9. La articolul 15 alineatul (1) cuvintele „prelungire sau reducere a duratei de valabilitate a vizelor” se înlocuiesc cu „sau de prelungire a vizelor”.		Norme UE neaplicabile			
10. Articolul 17 se modifică după cum urmează: (a) punctul 4 se înlocuiește cu următorul text: „4. Statul membru al primei intrări;”; (b) punctul 6 se înlocuiește cu următorul text: „6. tipul de viză eliberată;”; (c) punctul 11 se înlocuiește cu următorul text: „11. principalul scop (principalele scopuri) al(e) călătoriei;”.		Norme UE neaplicabile			
11. La articolul 18 alineatul (4) litera (c) și la articolul 19 alineatul (2) litera (c), cuvintele „sau s-a redus”, iar la articolul 20 alineatul (2) litera (d) și la articolul 22 alineatul (2) litera (d) cuvintele „sau redusă” se elimină.		Norme UE neaplicabile			
12. La articolul 23 alineatul (1) litera (d), cuvintele „al reducerii duratei de valabilitate” se elimină.		Norme UE neaplicabile			
Articolul 56 Abrogări (1) Articolele 9-17 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 se abrogă. (2) Se abrogă: (a) Decizia Comitetului executiv Schengen din 28 aprilie 1999 privind versiunile definitive ale Manualului comun și Instrucțiunilor consulare comune [SCH/Com-ex (99) 13 – Instrucțiunile consulare comune, inclusiv anexele]; (b) Deciziile Comitetului executiv		Norme UE neaplicabile			

Schengen din 14 decembrie 1993 privind prelungirea vizei uniforme [SCH/Com ex (93) 21] și privind principiile comune de anulare, revocare sau de scurtare a duratei de valabilitate a vizei uniforme [SCH/Com ex (93) 24], Decizia Comitetului executiv Schengen din 22 decembrie 1994 privind schimbul de informații statistice referitoare la eliberarea vizelor uniforme [SCH/Com ex (94) 25], Decizia Comitetului executiv Schengen din 21 aprilie 1998 privind schimbul de date statistice referitoare la vizele eliberate [SCH/Com ex (98) 12] și Decizia Comitetului executiv Schengen din 16 decembrie 1998 privind introducerea unui formular armonizat pentru invitații, declarații de garanție și atestări de cazare [SCH/Com-ex (98) 57]; (c) Acțiunea comună 96/197/JAI din 4 martie 1996 cu privire la regimul de tranzit aeroportuar (1); (d) Regulamentul (CE) nr. 789/2001 al Consiliului din 24 aprilie 2001 care rezervă Consiliului competențele de executare în ceea ce privește anumite norme metodologice și proceduri de examinare a cererilor de viză (2); (e) Regulamentul (CE) nr. 1091/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind libera circulație cu o viză de lungă ședere (3); (f) Regulamentul (CE) nr. 415/2003 al					

Consiliului din 27 februarie 2003 privind eliberarea vizelor la frontieră, inclusiv marinarilor în tranzit (4); (g) articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 390/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Instrucțiunilor consulare comune adresate misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră în legătură cu introducerea biometriei, inclusiv a dispozițiilor privind organizarea primirii și prelucrării cererilor de viză (5).					
(3) Trimiterile la actele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa XIII.		Norme UE neaplicabile			
Articolul 57 Monitorizare și evaluare (1) La doi ani de la punerea în aplicare a tuturor dispozițiilor prezentului regulament, Comisia realizează o evaluare a aplicării acestuia. Această evaluare globală trebuie să includă o examinare a rezultatelor obținute în raport cu obiectivele și a punerii în aplicare a dispozițiilor prezentului regulament, fără a aduce atingere rapoartelor menționate la alineatul (3).		Norme UE neaplicabile			
(2) Comisia transmite evaluarea menționată la alineatul (1) Parlamentului European și Consiliului. Pe baza acestei evaluări, Comisia va transmite, după caz, propuneri corespunzătoare în vederea modificării prezentului regulament.		Norme UE neaplicabile			

(3) Comisia prezintă, în termen de trei ani de la începerea activității VIS și la fiecare patru ani după aceasta, un raport către Parlamentul European și către Consiliu cu privire la punerea în aplicare a articolelor 13, 17, 40-44 din prezentul regulament, inclusiv cu privire la punerea în aplicare a colectării și a utilizării elementelor biometrice de identificare, compatibilitatea standardelor OACI alese, conformitatea cu normele privind protecția datelor, experiența cu prestatorii externi de servicii, cu o referire specifică la colectarea datelor biometrice, punerea în aplicare a regulii referitoare la termenul de 59 de luni aplicabil în materie de copiere a amprentelor și organizarea procedurilor referitoare la cereri. Raportul include, de asemenea, în temeiul articolului 17 alineatele (12), (13) și (14) și al articolului 50 alineatul (4) din Regulamentul VIS, cazurile în care amprente digitale nu au putut fi furnizate din motive de ordin faptic sau cazurile în care nu s-a solicitat să fie furnizate din motive legale, în comparație cu numărul cazurilor în care amprente digitale au fost prelevate. Raportul include informații cu privire la cazurile în care unei persoane care nu a putut faptic să furnizeze amprente digitale i-a fost refuzată viza. Raportul este însoțit, dacă este necesar, de propuneri corespunzătoare de modificare a prezentului regulament.		Norme UE neaplicabile			
(4) Primul dintre rapoartele prevăzute		Norme UE			

la alineatul (3) abordează, de asemenea, chestiunea fiabilității suficiente în scopul identificării și verificării amprentelor digitale ale copiilor cu vârsta sub 12 ani și, în special, cum evoluează amprente odată cu vârsta, pe baza rezultatelor unui studiu efectuat sub responsabilitatea Comisiei.		neaplicabile			
Articolul 58 Intrarea în vigoare (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.		Norme UE neaplicabile			
(2) Prezentul regulament se aplică de la 5 aprilie 2010. (3) Articolul 52 și articolul 53 alineatul (1) literele (a)-(h) și alineatul (2) se aplică de la 5 octombrie 2009.		Norme UE neaplicabile			
(4) În ceea ce privește Rețeaua de consultare Schengen (specificații tehnice), articolul 56 alineatul (2) litera (d) se aplică de la data menționată la articolul 46 din Regulamentul VIS.		Norme UE neaplicabile			
(5) Articolul 32 alineatele (2) și (3), articolul 34 alineatele (6) și (7) și articolul 35 alineatul (7) se aplică de la 5 aprilie 2011. Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.		Norme UE neaplicabile			
ANEXA I TABEL CERERE DE ELIBERARE A UNEI VIZE SCHENGEN			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în anexa nr. 2	

				din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulament ului cu privire la eliberarea vizelor	
ANEXA II Lista neexhaustivă a documentelor justificative Documentele justificative care sunt prevăzute în articolul 14 și trebuie prezentate de către solicitanții de vize pot include următoarele: A. DOCUMENTAȚIA PRIVIND SCOPUL CĂLĂTORIEI 1. pentru călătorii de afaceri: (a) o invitație din partea unei firme sau autorități pentru participarea la reuniuni, conferințe sau evenimente pe teme legate de comerț, industrie sau muncă; (b) alte documente care să ateste existența unor relații comerciale sau profesionale; (c) bilete de intrare pentru târguri și congrese, dacă este cazul; (d) documente care să ateste activitățile societății; (e) documente care să ateste rolul [statutul] solicitantului în cadrul societății; 2. pentru călătorii efectuate în cadrul studiilor sau al altor tipuri de formare: (a) un certificat de înscriere la o instituție de învățământ, pentru a			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în pct.138 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	

participa la cursuri teoretice sau de formare profesională, în cadrul formării de bază sau al perfecționării; (b) carnet de student sau certificate pentru cursurile la care urmează să se participe; 3. pentru călătorii realizate în scopuri turistice sau pentru motive personale: (a) documente privind cazarea: — o invitație din partea persoanei care urmează să îl găzduiască pe solicitantul vizei, dacă este cazul; — un document care să ateste cazarea sau orice alt document corespunzător care menționează cazarea avută în vedere; (b) documente privind itinerariul: — confirmarea rezervării unei călătorii organizate sau orice alt document corespunzător care menționează planurile de călătorie preconizate; — în caz de tranzit: viza sau un alt permis de intrare pentru țara terță de destinație; bilete pentru continuarea călătoriei; 4. pentru călătorii realizate în scopuri politice, științifice, culturale, sportive sau al unor evenimente religioase, sau pentru alte motive: — invitații, bilete de intrare, înscrieri sau programe care să ateste (pe cât posibil) denumirea organizației gazdă și durata șederii sau orice alt document corespunzător care să menționeze scopul călătoriei; 5. pentru călătorii ale delegațiilor oficiale care, ca urmare a unei invitații oficiale, adresate guvernului țării terțe în cauză, participă la reuniuni, consultări, negocieri sau programe de schimb, precum și la evenimente					

organizate de instituții interguvernamentale pe teritoriul statelor membre: — o scrisoare din partea unei autorități din țara terță în cauză care să confirme că solicitantul este un membru al delegației oficiale care călătorește către un stat membru în scopul participării la evenimentele menționate anterior, scrisoare însoțită de o copie a invitației oficiale; 6. pentru călătorii din motive medicale: — un document oficial din partea instituției medicale, care să confirme necesitatea îngrijirii medicale în această instituție și dovada mijloacelor financiare suficiente pentru achitarea tratamentului medical. B. DOCUMENTAȚIA NECESARĂ EVALUĂRII INTENȚIEI SOLICITANTULUI DE A PĂRĂSI TERITORIUL STATELOR MEMBRE 1. rezervarea sau existența unui bilet de întoarcere sau a unui bilet dus-întors; 2. dovada existenței mijloacelor financiare în țara de reședință; 3. dovada locului de muncă: extrase de cont; 4. dovada posesiei de bunuri imobiliare; 5. dovada integrării în țara de reședință: legături de rudenie; statut profesional. C. DOCUMENTAȚIA PRIVIND SITUAȚIA FAMILIALĂ A SOLICITANTULUI 1. acordul persoanelor care exercită					

autoritatea părintească sau tutela (în cazul în care un minor nu călătorește însoțit de acestea); 2. dovada legăturilor de rudenie cu gazda/persoana care emite invitația					
ANEXA III MODEL UNIFORM DE ȘTAMPILĂ ȘI UTILIZAREA ȘTAMPILEI INDICÂND ADMISIBILITATEA UNEI CERERI DE VIZĂ ... viza ... (1) xx/xx/xxxx (2) ... (3) Exemplu: viza C FR 22.4.2009 Consulatul Franței Djibouti Această ștampilă se aplică pe prima pagină liberă a documentului de călătorie pe care nu sunt înscrise mențiuni sau aplicate ștampile.		Norma UE neaplicabila			
ANEXA IV Lista comună a țărilor terțe, enumerate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 539/2001, ai căror resortisanți trebuie să fie în posesia unei vize de tranzit aeroportuar la trecerea prin zona de tranzit internațional din aeroporturile situate pe teritoriul statelor member AFGANISTAN BANGLADESH REPUBLICA DEMOCRATICĂ CONGO ERITREEA ETIOPIA GHANA IRAN IRAK NIGERIA PAKISTAN SOMALIA			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în anexa nr. 3 al Legii 257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sînt exonați de obligativitatea deținerii	

SRI LANKA				unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova	
ANEXA V LISTA PERMISELOR DE ȘEDERE CARE CONFERĂ TITULARILOR DREPTUL DE TRANZIT PRIN AEROPORTURILE STATELOR MEMBRE FĂRĂ SĂ LI SE SOLICITE SĂ DEȚINĂ O VIZĂ DE TRANZIT AEROPORTUAR ANDORRA: — Tarjeta provisional de estancia y de trabajo (permis provizoriu de ședere și de muncă) (alb). Acestea sunt eliberate lucrătorilor sezonieri; perioada de valabilitate depinde de durata activității desfășurate, nedepășind, în niciun caz, șase luni. Acest permis nu se poate reînnoi; — Tarjeta de estancia y de trabajo (permis de ședere și de muncă) (alb). Acest permis se eliberează pentru șase luni și poate fi reînnoit pentru încă un an; — Tarjeta de estancia (permis de ședere) (alb). Acest permis se eliberează pentru șase luni și poate fi reînnoit pentru încă un an; — Tarjeta temporal de residencia (permis de ședere temporar) (roz). Acest permis se eliberează pentru un an și poate fi reînnoit de două ori, de fiecare dată pentru încă un an; — Tarjeta ordinaria de residencia (permis de ședere normal) (galben).		Norma UE neaplicabila			

Acest permis se eliberează pentru trei ani și poate fi reînnoit pentru încă trei ani; — Tarjeta privilegiada de residencia (permis de ședere special) (verde). Acest permis se eliberează pentru cinci ani și se poate reînnoi, de fiecare dată pentru încă cinci ani; — Autorización de residencia (autorizație de ședere) (verde). Acest permis se eliberează pentru un an și se poate reînnoi, de fiecare dată pentru încă trei ani; — Autorización temporal de residencia y de trabajo (autorizație temporară de ședere și de muncă) (roz). Acest permis se eliberează pentru doi ani și poate fi reînnoit pentru încă doi ani; — Autorización ordinaria de residencia y de trabajo (autorizație normală de ședere și de muncă) (galbenă). Acest permis se eliberează pentru cinci ani; — Autorización privilegiada de residencia y de trabajo (autorizație specială de ședere și de muncă) (verde). Acest permis se eliberează pentru zece ani și se poate reînnoi, de fiecare dată pentru încă zece ani. CANADA: — Permis de ședere permanent (card din plastic). JAPONIA: — Permis de reintrare pe teritoriul Japoniei. SAN MARINO: — Permesso di soggiorno ordinario (validită illimitata) [permis de ședere					

normal (fără dată de expirare)]; — Permesso di soggiorno continuativo speciale (validità illimitata) [permis de ședere permanent special (fără dată de expirare)]; — Carta d'identità de San Marino (validità illimitata) [carte de identitate pentru San Marino (fără dată de expirare)]. STATELE UNITE ALE AMERICII: — Formularul I-551 permis de ședere permanent (cu o durată de valabilitate de la doi la zece ani); — Formularul I-551 Permis de confirmare a înregistrării unei persoane străine (cu o durată de valabilitate de la doi la zece ani); — Formularul I-551 Permis de confirmare a înregistrării unei persoane străine (fără dată de expirare); — Formularul I-327 Document de reintrare (cu o durată de valabilitate de doi ani – eliberat posesorilor unui I-551); — Permis de ședere pentru străini (cu o durată de valabilitate de la doi la zece ani sau fără dată de expirare. Acest document îi garantează posesorului faptul că poate reveni numai în cazul în care perioada petrecută în afara SUA nu a fost mai mare de un an); — Permis de reintrare (cu o durată de valabilitate de doi ani. Acest document îi garantează posesorului faptul că poate reveni numai în cazul în care perioada petrecută în afara SUA nu a fost mai mare de doi ani);					

— Ștampilă valabilă de ședere temporară într-un pașaport valabil (cu o valabilitate de un an de la data eliberării).					
ANEXA VI TABEL			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în anexa nr.8 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	
ANEXA VII COMPLETAREA AUTOCOLANTULUI DE VIZĂ 1. Secțiunea pentru mențiuni obligatorii 1.1. Rubrica „VALABIL PENTRU”: În această rubrică se precizează teritoriul pe care deținătorul vizei are dreptul să călătorească. Rubrica poate fi completată numai în unul din modurile de mai jos: (a) State Schengen; (b) State Schengen sau state Schengen pe al căror teritoriu viza are o valabilitate limitată (în acest caz se utilizează următoarele abrevieri): BE BELGIA CZ REPUBLICA CEHĂ DK DANEMARCA DE GERMANIA			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în anexa nr.4 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	

EE ESTONIA GR GRECIA ES SPANIA FR FRANȚA IT ITALIA LV LETONIA LT LITUANIA LU LUXEMBURG HU UNGARIA MT MALTA NL ȚĂRILE DE JOS AT AUSTRIA PL POLONIA PT PORTUGALIA SI SLOVENIA SK SLOVACIA FI FINLANDA SE SUECIA IS ISLANDA NO NORVEGIA CH ELVEȚIA 1.2. Atunci când autocolantul de viză este utilizat pentru eliberarea unei vize uniforme, această rubrică este completată cu mențiunea „State Schengen”, în limba statului membru care a eliberat viza. 1.3. Atunci când autocolantul de viză este utilizat pentru eliberarea unei vize cu valabilitate teritorială limitată, în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) din prezentul regulament, această rubrică se completează cu numele statului (statelor) membru (membre) la teritoriul căruia (căror) se limitează șederea titularului vizei, în limba statului membru care a eliberat viza.					

1.4. Atunci când autocolantul de viză este utilizat pentru eliberarea unei vize cu o valabilitate teritorială limitată, în conformitate cu articolul 25 alineatul (3) din prezentul regulament, se poate recurge la următoarele opțiuni pentru codurile care trebuie menționate: (a) menționarea codurilor pentru statele membre respective; (b) menționarea cuvintelor „State Schengen”, urmate – între paranteze – de semnul minus și de codurile statelor membre pentru teritoriul cărora viza nu este valabilă; (c) în cazul în care rubrica „valabil pentru” nu este suficientă pentru toate codurile statelor membre care (nu) recunosc documentul de călătorie în cauză, se reduce dimensiunea literelor utilizate. 2. Rubrica „DE LA ... PÂNĂ LA”: În această rubrică se precizează perioada șederii titularului vizei, astfel cum este autorizată de aceasta. Data de la care deținătorul vizei poate intra pe teritoriul pentru care este valabilă viza este menționată mai jos, după cuvintele „DE LA”: — ziua este menționată prin utilizarea a două cifre, din care prima este zero în cazul în care ziua respectivă se exprimă printr-o singură cifră; — liniuță de separare; — luna este menționată prin utilizarea a două cifre, din care prima este zero în cazul în care luna respectivă se exprimă printr-o singură cifră; — liniuță de separare; — anul este menționat prin utilizarea a					

două cifre, care corespund ultimelor două cifre ale anului.

De pildă: 05-12-07 = 5 decembrie 2007. Data corespunzătoare ultimei zile a perioadei de ședere autorizată a titularului vizei se completează după cuvintele „PÂNĂ LA” și este înscrisă în același mod ca prima dată. Titularul vizei trebuie să fi părăsit teritoriul pentru care este valabilă viza până la miezul nopții la acea dată.

3. Rubrica „NUMĂRUL DE INTRĂRI”:

În această rubrică se precizează de câte ori deținătorul vizei poate intra pe teritoriul pentru care este valabilă viza, mai precis se referă la numărul de perioade de ședere care pot fi petrecute în decursul întregii perioade de valabilitate (a se vedea punctul 4).

Intrările pot fi în număr de una, două sau mai multe. Acest număr este înscris în dreapta mențiunii preimprimată, folosind „01”, „02” sau abrevierea „MULT”, în cazul în care viza dă dreptul la mai mult de două intrări.

În cazul în care se eliberează o viză de tranzit aeroportuar cu intrări multiple în conformitate cu articolul 26 alineatul (3) din prezentul regulament, valabilitatea vizei se calculează după cum urmează:

prima dată a plecării plus șase luni.
Viza nu mai este valabilă atunci când numărul total de ieșiri efectuate de titularul vizei este egal cu numărul de intrări autorizate, chiar dacă titularul

vizei nu a epuizat numărul de zile autorizate de viză. 4. Rubrica „DURATA VIZITEI ... ZILE” În această rubrică se precizează numărul de zile pe care titularul vizei le poate petrece pe teritoriul pentru care este valabilă viza. Această perioadă poate fi continuă sau, în funcție de numărul de zile autorizate, împărțită în mai multe perioade cuprinse între datele menționate la punctul 2, ținând seama de numărul de intrări autorizate conform cu punctul 3. Numărul de zile autorizate este înscris în spațiul liber dintre „DURATA VIZITEI” și „ZILE”, sub forma a două cifre, din care prima este zero dacă numărul zilelor este mai mic de 10. Numărul maxim de zile care se poate înscris la această rubrică este de 90. În cazul vizelor cu o valabilitate mai mare de șase luni, durata șederii este 90 de zile pentru fiecare perioadă de 180 de zile. 5. Rubrica „ELIBERATĂ ÎN ... LA” În această rubrică se precizează numele localității în care este situată autoritatea emitentă. Data eliberării se menționează după „LA”. Data eliberării este menționată în același mod cu data la care se face referire la punctul 2. 6. Rubrica „NUMĂRUL PAȘAPORTULUI”: În această rubrică se precizează					

numărul documentului de călătorie pe care se aplică autocolantul de viză. În cazul în care persoana căreia îi este eliberată viza este inclusă în pașaportul soțului/soției, al persoanei care exercită autoritatea părintească sau tutela, se precizează numărul documentului de călătorie al persoanei respective. Atunci când documentul de călătorie al solicitantului nu este recunoscut de către statul membru care eliberează viza, se utilizează modelul uniform de filă separată pentru aplicarea vizelor. Numărul care trebuie menționat la această rubrică, în cazul în care autocolantul de viză este aplicat pe fila separată, nu este numărul pașaportului, ci același număr tipografic care apare și pe formular, format din șase cifre. 7. Rubrica „TIPUL DE VIZĂ”: Pentru facilitarea procedurilor de urmat de către autoritățile de control, în această rubrică se precizează tipul de viză cu ajutorul literelor A, C și D după cum urmează: A: viză de tranzit aeroportuar [conform definiției de la articolul 2 alineatul (5) din prezentul regulament] C: viză [conform definiției de la articolul 2 alineatul (2) din prezentul regulament] D: viză de lungă ședere. 8. Rubrica „NUME ȘI PRENUME”: Primul cuvânt din căsuța pentru „nume” urmat de primul cuvânt din căsuța pentru „prenume” din					

documentul de călătorie al titularului vizei se menționează în ordinea indicată. Autoritatea emitentă verifică dacă numele și prenumele care apar în documentul de călătorie și care trebuie completate la această rubrică și în secțiunea care urmează să fie scanată electronic sunt aceleași cu cele care apar în cererea de viză. Dacă numărul de caractere al prenumelui și al numelui depășește numărul spațiilor disponibile, caracterele în plus se înlocuiesc cu un punct (.). 9. (a) Date obligatorii de adăugat în secțiunea „OBSERVAȚII” — În cazul în care se emite o viză în numele unui alt stat membru, în conformitate cu articolul 8, se adaugă următoarea mențiune: „R/[Codul statului membru reprezentat]”. — În cazul în care se emite o viză în scopul tranzitării, se adaugă următoarea mențiune: „TRANZIT”. — În cazul în care toate datele la care se face referire la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul VIS sunt înregistrate în Sistemul de Informații privind Vizele, se adaugă următoarea mențiune: „VIS”. — În cazul în care numai datele menționate la literele (a) și (b) de la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul VIS sunt înregistrate în Sistemul de Informații privind Vizele, însă datele menționate la litera (c) de la alineatul respectiv nu au fost colectate deoarece colectarea amprentelor digitale nu a fost obligatorie în regiunea respectivă, se					

adaugă următoarea mențiune: „VIS 0”. (b) Datele de ordin național din secțiunea „OBSERVAȚII” În această secțiune se conțin, de asemenea, în limba statului membru care eliberează viza, observațiile referitoare la dispozițiile naționale. Cu toate acestea, observațiile nu constituie o repetare a mențiunilor obligatorii la care se face referire la punctul 1. (c) Secțiunea pentru fotografie Fotografia în culori a titularului vizei ocupă spațiul special rezervat în acest scop. În ceea ce privește fotografia de introdus în autocolantul de viză, trebuie să se urmeze regulile de mai jos. Dimensiunea capului, între creștet și bărbie, va fi între 70 % și 80 % din dimensiunea verticală a suprafeței fotografiei. Cerințele minime pentru rezoluție sunt: — 300 de pixeli pe inch (ppi), necompresat, pentru scanare; — 720 de puncte pe inch (dpi) pentru fotografiile imprimate color. 10. Zona rezervată lecturii optice Această secțiune este alcătuită din două rânduri de 36 de caractere (OCR B10 cpi). primul rând: 36 de caractere (obligatoriu)					

TABEL					
ANEXA VIII APLICAREA AUTOCOLANTULUI DE VIZĂ 1. Autocolantul de viză se aplică pe prima pagină din documentul de călătorie pe care nu apar mențiuni sau ștampile, altele decât ștampila care indică faptul că cererea este admisibilă. 2. Autocolantul se aliniază și se aplică la marginea paginii documentului de călătorie. Zona lizibilă optic a autocolantului se aliniază cu marginea paginii. 3. Ștampila autorităților emitente se aplică în spațiul „OBSERVAȚII”, astfel încât să depășească autocolantul și să treacă pe pagina documentului de călătorie. 4. Ștampila poate fi aplicată în zona de scanare electronică pentru ca aceasta să devină neutilizabilă în cazurile în care este necesară renunțarea la completarea secțiunii scanate electronic. Mărimea și conținutul ștampilei se stabilesc în conformitate cu reglementările naționale ale statului membru respectiv. 5. Pentru a evita refolosirea autocolantului de viză aplicat pe o filă separată pentru aplicarea vizei, ștampila autorităților emitente se aplică în dreapta, o parte aflându-se pe autocolant și cealaltă pe fila separată, astfel încât să nu împiedice citirea			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în anexa nr.6 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	

rubricilor și a observațiilor și nici să nu pătrundă în zona de citire optică. 6. Viza se prelungește, conform articolului 33 din prezentul regulament, printrun autocolant de viză. Ștampila autorităților emitente se aplică pe autocolantul de viză.					
ANEXA IX PARTEA 1 Norme privind eliberarea de vize la frontieră pentru navigatorii în tranzit supuși obligației de viză Aceste norme se referă la schimbul de informații dintre autoritățile competente ale statelor membre în ceea ce privește navigatorii aflați în tranzit supuși obligației de viză. Atunci când se procedează la eliberarea unei vize la frontieră pe baza schimbului de informații, responsabilitatea acestei eliberări revine statului membru care eliberează viza. În sensul prezentelor norme: „port al unui stat membru”: înseamnă un port care constituie o frontieră externă a unui stat membru; „aeroport al unui stat membru”: înseamnă un aeroport care constituie o frontieră externă a unui stat membru. I. Îmbarcarea la bordul unei nave care se află într-un port al unui stat membru sau este așteptată în portul respectiv (intrarea pe teritoriul statelor membre) — compania maritimă sau agentul acesteia anunță autorităților competente din portul statului membru în care se află sau este așteptată nava sosirea navigatorilor supuși obligației de viză, printr-un aeroport al unui stat					

membru sau la o frontieră terestră sau maritimă. - Compania maritimă sau agentul acesteia semnează o garanție cu privire la acei navigatori, conform căreia toate cheltuielile de ședere și, dacă este cazul, de repatriere a navigatorilor vor fi acoperite de compania maritimă; — autoritățile competente menționate verifică, cât mai rapid cu putință, corectitudinea informațiilor comunicate de către compania maritimă sau agentul acesteia și verifică în ce măsură sunt îndeplinite celelalte condiții de intrare pe teritoriul statelor membre. Autoritățile verifică, de asemenea, itinerariul pe teritoriul statelor membre, de pildă pe baza biletelor de avion; — dacă navigatorii sunt așteptați să sosească la un aeroport al unui stat membru, autoritățile competente din portul statului membru informează autoritățile competente de pe aeroportul de intrare al statului membru, prin intermediul unui formular referitor la navigatorii în tranzit supuși obligației de viză (astfel cum se prevede în partea 2), completat în mod corespunzător, transmis prin fax, poștă electronică sau alte mijloace, în legătură cu rezultatele acestei verificări și precizează dacă, în principiu, se poate elibera o viză la frontieră. Dacă navigatorii sunt așteptați să sosească la o frontieră terestră sau maritimă, autoritățile competente de la postul de frontieră prin care navigatorii în cauză intră pe					

teritoriul statelor membre sunt informate prin aceeași procedură; — dacă rezultatul verificării datelor disponibile este unul pozitiv și dacă reiese cu claritate că acesta corespunde declarațiilor navigatorului sau documentelor prezentate de acesta, autoritățile competente de pe aeroportul de intrare sau de ieșire al statului membru pot elibera, la frontieră, o viză a cărei ședere autorizată corespunde cu condițiile necesare în scopul tranzitării. De asemenea, în acest caz, o ștampilă a statului membru de intrare sau de ieșire este aplicată pe documentul de călătorie al navigatorului, acest document fiind remis navigatorului respectiv. II. Încetarea serviciului la bordul unei nave care a intrat într-un port al unui stat membru (ieșire de pe teritoriul statelor membre) — compania maritimă sau agentul acesteia informează autoritățile competente din portul statului membru de sosire a unor navigatori supuși obligației de viză care își încetează serviciul și care vor părăsi teritoriul statelor membre printr-un aeroport al unui stat membru, sau pe la o frontieră terestră sau maritimă. Compania maritimă sau agentul acesteia semnează o garanție cu privire la acei navigatori, conform căreia toate cheltuielile de ședere și, dacă este cazul, de repatriere a navigatorilor vor fi acoperite de compania maritimă;					

— autoritățile competente verifică, cât mai rapid cu putință, corectitudinea informațiilor comunicate de către compania maritimă sau agentul acesteia și verifică în ce măsură sunt îndeplinite celelalte condiții de intrare pe teritoriul statelor membre. Autoritățile verifică, de asemenea, itinerariul pe teritoriul statelor membre, de pildă pe baza biletelor (de avion); — dacă rezultatul verificării datelor disponibile este pozitiv, autoritățile competente pot elibera o viză a cărei ședere autorizată corespunde cu condițiile necesare în scopul tranzitării. III. Transferul de pe o navă care a intrat într-un port al unui stat membru pe o altă navă — compania maritimă sau agentul acesteia informează autoritățile competente din portul statului membru de sosire a unor navigatori supuși obligației de viză care își încetează serviciul și care vor părăsi teritoriul statelor membre printr-un alt port al unui stat membru. Compania maritimă sau agentul acesteia semnează o garanție cu privire la acei navigatori, conform căreia toate cheltuielile de ședere și, dacă este cazul, de repatriere a navigatorilor vor fi acoperite de compania maritimă; — autoritățile competente verifică, cât mai rapid cu putință, corectitudinea informațiilor comunicate de către compania maritimă sau agentul					

acesteia și verifică în ce măsură sunt îndeplinite celelalte condiții de intrare pe teritoriul statelor membre. În cadrul acestei verificări, sunt contactate autoritățile competente aflate în portul statului membru din care navigatorii vor părăsi teritoriul statelor membre la bordul unei nave. Se verifică dacă nava pe care se îmbarcă navigatorii se află deja în acest port sau dacă aceasta este așteptată acolo. Autoritățile verifică, de asemenea, itinerariul pe teritoriul statelor membre; — dacă rezultatul verificării datelor disponibile este pozitiv, autoritățile competente pot elibera o viză a cărei ședere autorizată corespunde cu condițiile necesare în scopul tranzitării.					
PARTEA 2 TABEL					
ANEXA X LISTA CERINȚELOR MINIME CARE TREBUIE INCLUSE ÎN INSTRUMENTUL JURIDIC ÎN CAZUL COOPERĂRII CU PRESTATORI EXTERNI DE SERVICII A. Instrumentul juridic: (a) enumeră sarcinile care trebuie efectuate de prestatorul extern de servicii, în conformitate cu articolul 43 alineatul (6) din prezentul regulament;			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în anexa nr.10 din Hotărârea Guvernului 50/2013 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la eliberarea vizelor	

(b) indică locațiile în care prestatorul extern de servicii urmează să își desfășoare activitatea și consulatul la care se referă fiecare centru de depunere a cererilor; (c) enumeră serviciile acoperite de taxa pentru servicii obligatorie; (d) solicită prestatorului extern de servicii să informeze în mod clar publicul cu privire la faptul că alte taxe acoperă servicii opționale. B. În raport cu îndeplinirea sarcinilor sale, prestatorul extern de servicii are următoarele obligații în ceea ce privește protecția datelor: (a) previne, în orice moment, orice citire, copiere, modificare sau ștergere neautorizată a datelor, în special în timpul transmiterii acestora către consulatul statului (statelor) membru (membre) competent(e) în ceea ce privește prelucrarea unei cereri; (b) în conformitate cu instrucțiunile primite de la statul (statele) membru (membre) în cauză, transmite datele: — pe cale electronică, în formă criptată, sau — fizic, într-un mod securizat;					

(c) transmite datele în cel mai scurt timp posibil: — cel puțin o dată pe săptămână, în cazul datelor transferate fizic, — în cazul datelor criptate transferate pe cale electronică, cel târziu la sfârșitul zilei în care s-a realizat colectarea acestora; (d) asigură mijloace adecvate de urmărire a fiecărui dosar de cerere către și de la consulat; (e) șterge datele după cel târziu șapte zile de la transmiterea acestora și se asigură că se păstrează numai numele și datele de contact ale solicitantului, în vederea demersurilor necesare pentru programare, precum și numărul pașaportului, până în momentul în care i se înapoiază pașaportul solicitantului și că, ulterior, după cinci zile acestea sunt șterse; (f) asigură toate măsurile de securitate tehnice și organizatorice necesare în vederea protejării datelor cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau ilegale sau a pierderii accidentale, a modificării, a divulgării sau a accesului neautorizat, în special în cazul în care cooperarea implică transmiterea dosarelor și a datelor către consulatul statului (statelor)					

membru (membre) în cauză, precum și împotriva oricăror alte forme de prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal; (g) prelucrează datele exclusiv în scopul prelucrării datelor cu caracter personal ale solicitanților în numele statului (statelor) membru (membre) în cauză; (h) aplică standarde de protecție a datelor cel puțin echivalente cu cele prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679; (i) le furnizează solicitanților informațiile necesare în temeiul articolului 37 din Regulamentul VIS. C. În raport cu îndeplinirea sarcinilor sale, prestatorul extern de servicii are următoarele obligații în ceea ce privește conduita personalului: (a) se asigură că personalul său este format în mod corespunzător; (b) se asigură că, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin, personalul său: — întâmpină cu amabilitate solicitanții; — respectă demnitatea și integritatea umană a solicitanților, nu fac discriminări pe motive de sex, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală;					

și — respectă normele de confidențialitate; respectivele norme se aplică și după ce membrii personalului și-au încetat activitatea sau după suspendarea ori încetarea instrumentului juridic; (c) asigură identificarea în orice moment a personalului care lucrează pentru prestatorul extern de servicii; (d) dovedește că personalul său nu are antecedente penale și deține competențele necesare. D. În ceea ce privește verificarea îndeplinirii sarcinilor sale, prestatorul extern de servicii: (a) asigură accesul personalului mandatat de statul (statele) membru (membre) în cauză la sediul său, în orice moment, fără notificare prealabilă, în special în scopul efectuării unor inspecții; (b) asigură posibilitatea accesului de la distanță la sistemul său de programare în scopul efectuării unor inspecții; (c) asigură utilizarea unor metode de monitorizare pertinente (de exemplu, solicitanți de probă; cameră web); (d) asigură accesul autorității naționale pentru protecția datelor a statului					

membru la dovezi privind respectarea normelor în materie de protecție a datelor, inclusiv a obligațiilor de raportare, a auditurilor externe și a controalelor prin sondaj periodice; (e) raportează imediat în scris statului (statelor) membru (membre) în cauză orice încălcare a securității sau orice reclamație din partea solicitanților cu privire la utilizarea necorespunzătoare a datelor sau la accesul neautorizat la date și colaborează cu statul (statele) membru (membre) în cauză pentru a găsi o soluție și a răspunde prompt reclamațiilor din partea solicitanților. E. În ceea ce privește cerințele generale, prestatorul extern de servicii: (a) acționează în conformitate cu instrucțiunile statului (statelor) membru (membre) competent(e) în ceea ce privește prelucrarea cererilor; (b) adoptă măsuri anticorupție adecvate (de exemplu, remunerarea corespunzătoare a personalului; cooperarea în selecționarea membrilor personalului angajat pentru realizarea sarcinii; regula „minimum două persoane”; principiul rotației); (c) respectă pe deplin dispozițiile instrumentului juridic, care conține o clauză suspensivă sau de încetare a contractului, în special în cazul					

încălcării normelor stabilite, precum și o clauză de revizuire menită să asigure că instrumentul juridic reflectă bunele practici.					
ANEXA XI PROCEDURI ȘI CONDIȚII SPECIFICE DE FACILITARE A ELIBERĂRII VIZELOR PENTRU MEMBRII FAMILIEI OLIMPICE CARE PARTICIPĂ LA JOCURILE OLIMPICE ȘI PARALIMPICE		Norme UE neaplicabile			
CAPITOLUL I Obiectiv și definiții Articolul 1 Obiectiv Următoarele proceduri și condiții specifice urmăresc să faciliteze procedurile de cerere și de eliberare a vizelor pentru membrii familiei olimpice pentru perioada de desfășurare a Jocurilor Olimpice și Paralimpice organizate de un stat membru. Sunt aplicabile, de asemenea, dispozițiile relevante din acquis-ul comunitar cu privire la procedurile de cerere și de eliberare a vizelor.					
Articolul 2 Definiții În sensul prezentului regulament: 1. „organizații responsabile” se referă la măsurile avute în vedere pentru facilitarea procedurilor de cerere și de eliberare a vizelor pentru membrii familiei olimpice care participă la Jocurile Olimpice și/sau Paralimpice, și înseamnă organizațiile oficiale care, conform Cartei Olimpice, au dreptul de a depune pe lângă Comitetul		Norme UE neaplicabile			

Organizator al statului membru care găzduiește Jocurile Olimpice și Paralimpice liste cu membrii familiei olimpice în vederea eliberării unor legitimații de acreditare pentru Jocuri; 2. „membru al familiei olimpice” înseamnă orice persoană, membru al Comitetului Olimpic Internațional, al Comitetului Paralimpic Internațional, al federațiilor internaționale, al comitetelor naționale olimpice și paralimpice, al comitetelor organizatoare ale Jocurilor olimpice și al asociațiilor naționale – cum ar fi atleții, judecătorii/arbitrii, antrenorii și alți tehnicieni sportivi, personalul medical care însoțește echipele sau sportivii, precum și jurnaliștii care beneficiază de o acreditare mass-media, responsabili de înalt nivel, donatorii, sponsorii sau alți invitați oficiali – care acceptă să se ghideze după Carta Olimpică, acționează sub controlul și autoritatea supremă a Comitetului Olimpic Internațional, figurează pe listele organizațiilor responsabile și este acreditată de Comitetul Organizator al statului membru care găzduiește Jocurile Olimpice și Paralimpice în calitate de participant la Jocurile Olimpice și/sau Paralimpice din [anul]; 3. „legitimații de acreditare la Jocurile Olimpice” care sunt eliberate de Comitetul Organizator al statului membru care găzduiește Jocurile Olimpice și Paralimpice, în conformitate cu legislația națională a acestuia, înseamnă unul din două					

documente securizate, unul pentru Jocurile Olimpice și celălalt pentru Jocurile Paralimpice, pe fiecare aflându-se fotografia titularului, care stabilesc identitatea membrului familiei olimpice și asigură accesul în spațiile de desfășurare a competițiilor sportive, precum și la alte manifestări programate pe întreaga durată a Jocurilor; 4. „durata Jocurilor Olimpice și a Jocurilor Paralimpice” înseamnă perioada în care se desfășoară Jocurile Olimpice și perioada în care se desfășoară Jocurile Paralimpice; 5. „Comitetul Organizator al statului membru care găzduiește Jocurile Olimpice și Paralimpice” înseamnă comitetul înființat de statul membru gazdă în conformitate cu legislația națională a acestuia pentru a organiza Jocurile Olimpice și Paralimpice, care decide cu privire la acreditarea membrilor familiei olimpice care participă la aceste Jocuri; 6. „serviciile competente pentru eliberarea vizelor” înseamnă serviciile desemnate de statul membru care găzduiește Jocurile Olimpice și Paralimpice pentru verificarea cererilor și eliberarea vizelor pentru membrii familiei olimpice.					
CAPITOLUL II Eliberarea vizelor Articolul 3 Condiții O viză poate fi eliberată în temeiul prezentului regulament doar dacă persoana în cauză îndeplinește următoarele condiții: (a) a fost desemnată de una dintre		Norme UE neaplicabile			

organizațiile responsabile și acreditate de Comitetul Organizator al statului membru care găzduiește Jocurile Olimpice și Paralimpice în calitate de participant la Jocurile Olimpice și/sau Paralimpice; (b) este în posesia unui document valabil de călătorie care autorizează trecerea frontierelor externe, după cum se precizează în articolul 5 din Codul Frontierelor Schengen; (c) nu a făcut obiectul unei alerte în scopul refuzului intrării; (d) nu este considerată drept o amenințare pentru ordinea publică, securitatea națională sau relațiile internaționale ale unuia dintre statele membre.					
Articolul 4 Înaintarea cererii (1) Atunci când o organizație responsabilă stabilește o listă de persoane selectate pentru a participa la Jocurile Olimpice și/sau Paralimpice, aceasta poate înainta, împreună cu cererea de eliberare a unei legitimații de acreditare la Jocurile Olimpice pentru persoanele selectate, o solicitare colectivă de viză pentru persoanele selectate care sunt supuse obligației de viză în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001, cu excepția cazului în care aceste persoane sunt în posesia unui permis de ședere eliberat de un stat membru sau a unui permis de ședere eliberat de Regatul Unit sau Irlanda, în conformitate cu Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind		Norme UE neaplicabile			

dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (1). (2) Solicitarea colectivă de viză pentru persoanele în cauză se transmite, în același timp cu cererile de legitimație de acreditare la Jocurile Olimpice, Comitetului Organizator al statului membru care găzduiește Jocurile Olimpice și Paralimpice în conformitate cu procedura stabilită de acesta. (3) Se vor înainta cereri individuale de viză pentru fiecare persoană care participă la Jocurile Olimpice și/sau Paralimpice. (4) Comitetul Organizator al statului membru care găzduiește Jocurile Olimpice și Paralimpice are sarcina de a transmite serviciilor competente pentru eliberarea vizelor, cât mai rapid cu putință, solicitările colective de viză, însoțite de copii ale cererilor de legitimație de acreditare la Jocurile Olimpice pentru persoanele în cauză, pe care figurează numele și prenumele acestora, precum și cetățenia, sexul, data și locul nașterii, precum și numărul, tipul și data expirării documentului lor de călătorie.					
Articolul 5 Verificarea solicitării colective de viză și tipul vizei eliberate (1) Viza este eliberată de către serviciile competente pentru eliberarea		Norme UE neaplicabile			

de vize în urma unei verificări al cărei scop este acela de a se asigura că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în articolul 3. (2) Viza eliberată este o viză uniformă, o viză cu intrări multiple, care autorizează o ședere de maximum 90 de zile în cursul perioadei de desfășurare a Jocurilor Olimpice și/sau Paralimpice. (3) Dacă membrul familiei olimpice în cauză nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 3 litera (c) sau (d), serviciile competente pentru eliberarea de vize pot elibera o viză cu valabilitate teritorială limitată, în conformitate cu articolul 25 din prezentul regulament.					
Articolul 6 Forma vizei (1) Viza se materializează prin aplicarea a două numere pe legitimația de acreditare olimpică. Primul număr este numărul vizei. În cazul unei vize uniforme, acest număr este compus din șapte (7) caractere, din care șase (6) cifre, precedate de litera „C”. În cazul unei vize cu valabilitate teritorială limitată, acest număr este compus din opt (8) caractere, din care șase (6) cifre, precedate de literele „XX” (1). Al doilea număr este numărul documentului de călătorie al persoanei în cauză. (2) Serviciile competente pentru eliberarea de vize transmit Comitetului Organizator al statului membru care găzduiește Jocurile Olimpice și		Norme UE neaplicabile			

Paralimpice numerele vizelor în scopul eliberării legitimațiilor de acreditare la Jocurile Olimpice.					
Articolul 7 Gratuitatea vizelor Examinarea cererilor de viză și eliberarea vizelor se efectuează fără perceperea unor taxe de către serviciile competente pentru eliberarea vizelor.		Norme UE neaplicabile			
CAPITOLUL III Dispoziții generale și finale Articolul 8 Anularea unei vize Atunci când lista de persoane propuse pentru participarea la Jocurile Olimpice și/sau Paralimpice este modificată înainte de începerea Jocurilor, organizațiile responsabile informează imediat Comitetul Organizator al statului membru care găzduiește Jocurile Olimpice și Paralimpice pentru a permite retragerea legitimațiilor de acreditare la Jocurile Olimpice ale persoanelor care nu mai figurează pe listă. Comitetul Organizator al Jocurilor Olimpice informează serviciile competente pentru eliberarea vizelor în legătură cu acest lucru, indicând numerele vizelor în cauză. Serviciile competente pentru eliberarea vizelor anulează vizele persoanelor respective. Ele comunică imediat acest lucru autorităților responsabile de controlul la frontieră, iar acestea din urmă transmit fără întârziere informația respectivă autorităților competente ale celorlalte state membre		Norme UE neaplicabile			
Articolul 9 Controlul la frontierele		Norme UE			

externe (1) Controlul la intrare efectuat asupra membrilor familiei olimpice care au primit o viză în conformitate cu prezentul regulament se limitează, la trecerea frontierelor externe ale statelor membre, la verificarea respectării condițiilor prevăzute în articolul 3. (2) Pe durata Jocurilor Olimpice și/sau Paralimpice: (a) ștampile de intrare și de ieșire sunt aplicate pe prima filă liberă a documentului de călătorie al membrilor familiei olimpice pentru care este necesară aplicarea acestor ștampile în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Codul Frontierelor Schengen. Cu ocazia primei intrări, numărul vizei este indicat pe această pagină; (b) condițiile de intrare prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (c) din Codul Frontierelor Schengen sunt considerate a fi îndeplinite atunci când un membru al familiei olimpice este acreditat în mod corespunzător.		neaplicabile			
(3) Alineatul (2) se aplică membrilor familiei olimpice care sunt cetățeni ai țărilor terțe, indiferent dacă aceștia sunt supuși sau nu obligației de viză în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001.					
ANEXA XII STATISTICI ANUALE PRIVIND VIZELE UNIFORME, VIZELE CU VALABILITATE TERITORIALĂ LIMITATĂ ȘI VIZELE DE TRANZIT AEROPORTUAR Date ce urmează a fi transmise			Este transpus	Prevederile date sunt transpuse în anexa nr.9 din Hotărârea Guvernului	

Comisiei în termenul prevăzut la articolul 46 pentru fiecare locație în care statele membre individuale eliberează vize: — totalul vizelor A solicitate (inclusiv vizele A multiple); — totalul vizelor A eliberate (inclusiv vizele A multiple); — totalul vizelor A multiple eliberate; — totalul vizelor A neeliberate (inclusiv vizele A multiple); — totalul vizelor C solicitate (inclusiv vizele C cu intrări multiple); — totalul vizelor C eliberate (inclusiv vizele C cu intrări multiple); — totalul vizelor C cu intrări multiple eliberate; — totalul vizelor C neeliberate (inclusiv vizele C cu intrări multiple); — totalul vizelor VTL eliberate. Norme generale pentru transferul datelor: — datele pentru anul anterior complet se compilează într-un singur fișier; — datele se transmit pe baza modelului comun (furnizat de Comisie); — datele sunt puse la dispoziție pentru fiecare locație în parte în care statul membru vizat eliberează vize și sunt grupate pe țară terță; — „Neeliberat” cuprinde datele privind vizele refuzate și cererile a căror examinare a fost oprită [în conformitate cu articolul 8 alineatul (2)]. În cazul în care nu există date sau acestea nu sunt pertinente pentru o				50/2013 pentru aprobarea Regulament ului cu privire la eliberarea vizelor	

anumită categorie și pentru o țară terță, statele membre lasă căsuța respective necompletată [și nu introduc „0” (zero), „N.A.” (neaplicabil) sau o altă mențiune].					

TABEL DE CONCORDANȚĂ

1	Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 077 din 23 martie 2016, așa cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2024/1717 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024, nr. CELEX 32016R0399
2	Proiectul legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova
3	Parțial compatibil
4	Ministerul Afacerilor Interne
5	16.06.2025

6 Actul Uniunii Europene	7 Proiectul de act normativ național	8 Gradul de compatibilitate	9 Observații
TITLUL I DISPOZIȚII GENERALE Articolul 1 Obiect și principii Prezentul regulament prevede absența controlului asupra persoanelor la trecerea frontierelor interne dintre statele membre ale Uniunii. Prezentul regulament stabilește normele aplicabile controlului asupra persoanelor la trecerea frontierelor externe ale statelor membre ale Uniunii.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 2 Definiții În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:		Prevederi UE neaplicabile	

1. „frontiere interne” înseamnă: (a) frontierele terestre comune, inclusiv frontierele fluviale și pe lacuri ale statelor membre; (b) aeroporturile statelor membre destinate zborurilor interne; (c) porturile maritime, fluviale și cele aflate pe lacuri ale statelor membre pentru legăturile interne regulate cu feribotul;			
2. „frontiere externe” înseamnă frontierele terestre ale statelor membre, inclusiv frontierele fluviale și pe lacuri, frontierele maritime, precum și aeroporturile, porturile fluviale, porturile maritime și porturile aflate pe lacuri, cu condiția să nu fie frontiere interne;		Prevederi UE neaplicabile	
3. „zbor intern” înseamnă orice zbor având plecarea exclusivă de pe teritoriile statelor membre sau destinația exclusivă pe teritorii		Prevederi UE neaplicabile	
4. „legături interne regulate cu feribotul” înseamnă orice legătură cu feribotul între aceleași două sau mai multe porturi situate pe teritoriul statelor membre, fără escală în porturi situate în afara teritoriului statelor membre, și care constă în transportul de persoane și vehicule conform unui orar publicat;		Prevederi UE neaplicabile	
5. „persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii” înseamnă: (a) cetățenii Uniunii în înțelesul		Prevederi UE neaplicabile	Noțiunea de persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii” se regăsește în Acordul

articolului 20 alineatul (1) din TFUE, precum și resortisanții țărilor terțe care sunt membri ai familiei unui cetățean al Uniunii, care își exercită dreptul la liberă circulație, cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului (1); (b) resortisanții țărilor terțe și membrii familiilor acestora, indiferent de cetățenie, care, în temeiul acordurilor încheiate între Uniune și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și respectivele țări terțe, pe de altă parte, beneficiază de drepturi în materie de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii;			între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind controlul coordonat pe teritoriul României în punctul de trecere a frontierei de stat Albița (România) - Leușeni (Republica Moldova) rutier, pe sensul de intrare în România, art.6 și Anexa
6. „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în înțelesul articolului 20 alineatul (1) din TFUE și care nu face obiectul punctului 5 din prezentul articol;		Prevederi UE neaplicabile	
7. „persoană care face obiectul unei alerte emise în scopul de a i se refuza intrarea” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe care face obiectul unei alerte în Sistemul de Informații Schengen în conformitate cu articolele 24 și 26 din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (2);		Prevederi UE neaplicabile	
8. „punct de trecere a frontierei” înseamnă orice punct de trecere autorizat	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii	Compatibil	

de autoritățile competente pentru trecerea frontierelor externe;	Moldova Articolul 2 punct de trecere – orice loc organizat și autorizat pentru trecerea frontierei de stat instituit de Guvern;		
9. „punct comun de trecere a frontierei” înseamnă orice punct de trecere a frontierei, situat fie pe teritoriul unui stat membru, fie pe teritoriul unei țări terțe, în care polițiștii de frontieră ai statului membru și polițiștii de frontieră ai țării terțe efectuează unul după celălalt verificări la intrare și la ieșire în conformitate cu dreptul lor intern și în temeiul unui acord bilateral;	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 19 (4) În baza tratatelor încheiate de Republica Moldova cu statele vecine, frontiera de stat poate fi trecută prin punctele de trecere de mic trafic la frontieră, precum și prin punctele de trecere a frontierei în care se efectuează controlul în comun pe teritoriul unuia dintre state. Noțiunea punctului comun de trecere se regăsește în proiectul Acordului între Guvernul Republicii Moldova și Guvernul României cu privire la controlul persoanelor, mijloacelor de transport și mărfurilor în punctele comune de trecere a frontierei de stat dintre Republica Moldova și România	Parțial compatibil	
10. „control la frontieră” înseamnă	Legea nr.28/2024 cu privire la	Compatibil	

activitățile efectuate la frontiere, în conformitate cu prezentul regulament și în sensul acestuia, ca răspuns exclusiv la intenția de a trece o frontieră sau la trecerea unei frontiere, indiferent de orice alte considerente, constând în verificări la frontiere și în supravegherea frontierelor;	frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 2 <i>control al frontierei</i> – activitate desfășurată la frontiera de stat, în conformitate și în scopurile prezentei legi, ca răspuns, în exclusivitate, la o intenție de a trece sau la un act de trecere a frontierei de stat și care constă în supravegherea frontierei și controlul la trecerea frontierei bazată pe analiză de risc și alte informații;		
11. „verificări la frontieră” înseamnă verificările efectuate la punctele de trecere a frontierei pentru a se asigura că persoanele, inclusiv mijloacele de transport ale acestora și obiectele aflate în posesia lor, pot fi autorizate să intre pe teritoriul statelor membre sau să îl părăsească;	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 2 <i>control la trecerea frontierei</i> – control al persoanelor, inclusiv al mijloacelor de transport și al bunurilor pe care le dețin, efectuat la punctele de trecere a frontierei de stat pentru autorizarea intrării sau părăsirii teritoriului Republicii Moldova;	Compatibil	Diferențe de terminologie Se optează pentru terminologia consacrată în cadrul normativ național
12. „supravegherea frontierelor” înseamnă supravegherea frontierelor dintre punctele de trecere a frontierei și supravegherea punctelor de trecere a frontierei în afara programului de	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 6	Parțial compatibil	Noțiunea „supravegherea frontierelor” nu se regăsește la noțiuni generale

funcționare stabilit, inclusiv măsuri preventive, pentru a preveni sau a detecta trecerile neautorizate ale frontierei sau sustragerea de la verificările la frontieră, pentru a contribui la o mai bună conștientizare a situației, pentru a combate criminalitatea transfrontalieră și pentru a lua măsuri împotriva persoanelor care au trecut frontiera ilegal;”	(1) Supravegherea frontierei de stat reprezintă activitatea realizată de către Poliția de Frontieră care presupune monitorizarea, inclusiv prin mijloace tehnice, a segmentelor de frontieră terestre, acvatice și a spațiului aerian dintre punctele de trecere a frontierei de stat, precum și a punctelor de trecere în afara programului de lucru al acestora, în scop de prevenire, depistare, cercetare și constatare a acțiunilor ilegale, de combatere a migrației ilegale și criminalității transfrontaliere.		
13. „verificarea în linia a doua” înseamnă o verificare suplimentară care poate fi efectuată într-un loc special, separat de locul în care sunt verificate toate persoanele (prima linie);	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 2 control în linia a doua – metodă suplimentară de control la trecerea frontierei care include controlul persoanelor, inclusiv corporal, al documentelor, al bunurilor pe care le dețin, precum și al mijloacelor de transport, ce poate fi efectuat într-un loc special, separat de locul efectuării controlului în prima linie, în condițiile cadrului normativ;	Compatibil	Diferențe de terminologie Se optează pentru terminologia consacrată în cadrul normativ național
14. „polițist de frontieră” înseamnă orice agent public desemnat, în conformitate		Prevederi UE opționale	

cu dreptul intern, la un punct de trecere a frontierei sau de-a lungul frontierei sau în imediata vecinătate a frontierei respective, și care exercită, în conformitate cu prezentul regulament și cu dreptul intern, sarcini de control la frontiere;			
15. „operator de transport” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care asigură, cu titlu profesional, transportul de persoane;		Parțial compatibil	Terminologie neuniformă în cadrul normativ național: 1. Codul transporturilor rutiere nr.150/2014 – art.5 - „operator de transport rutier – orice întreprindere care efectuează transport rutier, contra plată, cu vehicule rutiere deținute în proprietate, în leasing financiar sau locațiune și este înregistrată în modul corespunzător;” 2. Codul aerian nr.301/2017 – art.5 – „<i>operator</i>– persoană fizică sau juridică care operează sau propune operarea uneia sau mai multor aeronave ori a unuia sau mai multor aerodromuri; (nu face claritate între operator aeronautic si operator aerian, desi utilizează noțiunile ulterior pe parcursul textului 3. Legea nr.192/2019 – art.3 - operator aerian – persoană fizică sau juridică, angajată ori care se oferă să se angajeze într-o operațiune de

			transport aerian; 4. Codul transportului feroviar nr.19/2022 (in vigoare din 2024) – art.2 - întreprindere feroviară – operator de transport feroviar, care poate fi orice întreprindere înregistrată în conformitate cu prezentul cod și cu Legea nr. 220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, a cărei activitate de bază constă în furnizarea serviciilor de transport feroviar de mărfuri și/sau de pasageri, cu obligativitatea ca întreprinderea să asigure tracțiunea, inclusiv întreprinderi care asigură doar tracțiunea; 5. Codul navigației comerciale maritime nr. 599/1999 și Legea privind transportul naval intern al Republicii Moldova nr.176/2013 ș.a. – operează cu noțiunea de transportator (de mărfuri sau de pasageri) (fără a o defini);
16. „permis de ședere” înseamnă: (a) orice permis de ședere eliberat de statele membre în conformitate cu modelul uniform stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al	Legea 273/1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte Articolul 3 alineat (3) (3) Cartea de rezidență se eliberează	Parțial compatibil	<u>Legea 273/1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte</u> a fost modificată prin Legea nr.68/2024, care intră în vigoare nu mai târziu de 31 martie 2025, cu excepția prevederilor

Consiliului (1) și permisele de ședere eliberate în conformitate cu Directiva 2004/38/CE; (b) toate celelalte documente eliberate de un stat membru resortisanților țărilor terțe, care le autorizează șederea pe teritoriul său și care au făcut obiectul unei notificări și al publicării ulterioare în conformitate cu articolul 39, cu excepția: (i) permiselor temporare eliberate în cursul examinării primei cereri de eliberare a unui permis de ședere astfel cum se menționează la litera (a) sau a unei cereri de azil; și (ii) vizelor eliberate de statele membre în formatul uniform stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1683/95 al Consiliului (2);	străinilor cărora li s-a acordat drept de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, persoanelor cărora li s-a recunoscut statutul de apatrid sau de refugiat, precum și persoanelor cărora li s-a acordat protecție umanitară în conformitate cu actele normative privind migrația și azilul. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului. <u>Proiectul legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova:</u> Articolul 111. Condiții generale privind prestarea serviciilor publice de eliberare a actelor de identitate străinilor Inspectoratul General pentru Migrație eliberează străinului căruia i s-a acordat sau i s-a prelungit dreptul de ședere în Republica Moldova ori căruia i s-a recunoscut statutul de apatrid, următoarele acte de identitate: a) carte de rezidență – străinului căruia i s-a acordat/prelungit dreptul de ședere temporară, dreptul de ședere permanentă sau i s-a recunoscut statutul de apatrid, în condițiile prezentei legi. Cartea de rezidență face dovada identității și a statutului juridic al titularului pe teritoriul Republicii		referitoare la regimul juridic al cărții de rezidență, care intră în vigoare la 1 ianuarie 2026.

	Moldova; b) document de călătorie pentru apatrid (Convenția privind statutul apatrizilor din 28 septembrie 1954) – persoanei căreia i s-a recunoscut statutul de apatrid.		
17. „navă de croazieră” înseamnă o navă care urmează un itinerar dat, potrivit unui program prestabilit, care include un program de activități turistice în diverse porturi și care, în mod normal, nu îmbarcă și nu debarcă pasageri în cursul călătoriei;		Prevederi UE netranspuse	Codul navigației comerciale maritime nr. 599/1999 reglementează raporturile juridice în cadrul contractului de croazieră, fără a reglementa noțiunea de „navă de croazieră”
18. „navigație de agrement” înseamnă utilizarea navelor de agrement în scopuri sportive sau turistice;		Prevederi UE netranspuse	Cadrul normativ național stabilește reguli pentru navigația de agrement însă nu prevede noțiunea
19. „pescuit de coastă” înseamnă activitățile de pescuit efectuate cu ajutorul navelor care intră zilnic sau în termen de 36 ore într-un port situat pe teritoriul unui stat membru fără să facă escală într-un port situat într-o țară terță;		Prevederi UE neaplicabile	Anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.862/2024 reglementează pescuitul industrial Se va vedea detaliat la anexa nr.1 Regulile suplimentare privind controlul frontierei de stat
20. „lucrător offshore” înseamnă o persoană care lucrează pe o instalație offshore aflată în apele teritoriale sau într-o zonă maritimă de exploatare economică exclusivă a statelor membre, astfel cum sunt definite în dreptul maritim internațional, și care revine regulat, pe cale maritimă sau aeriană, pe teritoriul statelor membre;		Prevederi UE neaplicabile	

21. „amenințare pentru sănătatea publică” înseamnă orice boală cu potențial epidemic, astfel cum este definită de Regulamentul Sanitar Internațional al Organizației Mondiale a Sănătății, și alte boli infecțioase sau parazitare contagioase, cu condiția să facă obiectul dispozițiilor de protecție cu privire la resortisanții statelor membre ;	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova reglementează la art.17 alin.(7) limitarea traficului peste frontiera de stat în cazul apariției pericolului de răspândire a unor boli infecțioase deosebit de periculoase	Incompatibil	Cadrul normativ național operează cu noțiunea de urgențe în sănătatea publică și amenințare transfrontalieră gravă pentru sănătate – pericol potențial fatal sau grav pentru sănătate, de origine biologică, chimică sau necunoscută sau care provine din mediul înconjurător, care se răspândește sau implică un risc semnificativ de răspândire dincolo de frontierele naționale ale statelor membre și care poate necesita coordonarea la nivelul Uniunii Europene, în scopul asigurării unui nivel ridicat de protecție a sănătății umane; - conform prevederilor pct.4 din Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 30/2024. Responsabil – Ministerul Sănătății
22. „sistemul de intrare/ieșire (EES)” înseamnă sistemul instituit prin Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului (1);		Prevederi UE neaplicabile	RM nu are acces la sistemul EES
23. „sistem de self-service” înseamnă un sistem automatizat care efectuează toate sau o parte din verificările la frontiere aplicabile unei persoane și care poate fi utilizat pentru preînregistrarea datelor în EES;		Prevederi UE netranspuse	RM nu are implementate „sisteme de self service”

24. „poartă electronică” înseamnă o infrastructură operată prin mijloace electronice prin care o frontieră externă sau o frontieră internă la care nu au fost încă eliminate controalele este trecută efectiv;		Prevederi UE netranspuse	RM nu are implementate „sisteme de self service”
25. „sistem automatizat de control la frontiere” înseamnă un sistem care permite trecerea automatizată a frontierei și care este compus dintr-un sistem de self-service și dintr-o poartă electronică;		Prevederi UE netranspuse	RM nu are implementate „sisteme de self service”
26. „confirmarea autenticității și a integrității datelor stocate pe cip” înseamnă procesul prin care se verifică, prin utilizarea certificatelor, dacă datele stocate pe suportul electronic de stocare (cip) provin de la autoritatea emitentă și dacă acestea nu au fost modificate.		Prevederi UE netranspuse	
«urgență de sănătate publică de amploare» înseamnă o urgență de sănătate publică, care este recunoscută la nivelul Uniunii de către Comisie, având în vedere informațiile transmise de autoritățile naționale competente, în situațiile în care o amenințare sanitară gravă transfrontalieră ar putea avea repercusiuni majore asupra exercitării dreptului la liberă circulație;		Prevederi UE netranspuse	
«călătorie esențială» înseamnă o călătorie a unei persoane exceptate de la restricțiile de intrare în temeiul articolului 21a alineatul (4) sau (5),		Prevederi UE netranspuse	

legată de o funcție esențială sau de o nevoie esențială, luând în considerare orice obligații internaționale aplicabile ale Uniunii și ale statelor membre;			
«călătorie neesențială» înseamnă o călătorie care nu constituie o călătorie esențială;		Prevederi UE netranspuse	
«noduri de transport» înseamnă aeroporturi, porturi maritime sau fluviale, gări feroviare sau rutiere și terminale de marfă.”		Prevederi UE netranspuse	
Articolul 3 Domeniul de aplicare Prezentul regulament se aplică oricărei persoane care trece frontiera internă sau externă a unui stat membru, fără a aduce atingere: (a) drepturilor persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii; (b) drepturilor refugiaților și ale persoanelor care solicită o protecție internațională, în special în ceea ce privește principiul nereturnării.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 4 Drepturi fundamentale În aplicarea prezentului regulament, statele membre respectă pe deplin dreptul relevant al Uniunii, inclusiv Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), dreptul internațional relevant,	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Capitolul IV DREPTURI FUNDAMENTALE LA FRONTIERĂ	Compatibil	Cadrul normativ național prevede instituirea unui mecanism de monitorizare

inclusiv Convenția privind statutul refugiaților încheiată la Geneva la 28 iulie 1951 (denumită în continuare „Convenția de la Geneva”), obligațiile legate de accesul la protecție internațională, în special principiul nereturnării și drepturile fundamentale. În conformitate cu principiile generale ale dreptului Uniunii, deciziile în temeiul prezentului regulament se adoptă în mod individual.	Articolul 10. Dispoziții generale (1) Autoritățile publice prevăzute de prezenta lege, în îndeplinirea sarcinilor care le revin, conform cadrului normativ, garantează protecția drepturilor fundamentale la frontieră, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii Europene și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte. (2) Mecanismul de monitorizare a respectării drepturilor fundamentale la frontiera de stat este stabilit de Guvern.		
TITLUL II FRONTIERE EXTERNE CAPITOLUL I Trecerea frontierelor externe și condițiile de intrare Articolul 5 Trecerea frontierelor externe (1) Frontierele externe nu pot fi trecute decât pe la punctele de trecere a frontierei și în timpul programului de funcționare stabilit. Programul de funcționare este indicat clar la punctele de trecere a frontierei care nu sunt deschise 24 ore pe zi. Statele membre comunică Comisiei lista punctelor lor de trecere a frontierei, în conformitate cu	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 19. Dispoziții generale (1) Persoanele și mijloacele de transport care intră sau ies în/din Republica Moldova pot trece frontiera de stat, iar mărfurile și alte bunuri care urmează să fie introduse sau scoase din Republica Moldova pot fi transportate peste frontiera de stat doar prin punctele de trecere în timpul programului de lucru. (2) Procedura stabilită la alin. (1) nu se aplică aeronavelor care traversează spațiul aerian al	Compatibil	

articolul 39.	Republicii Moldova fără escală.		
(2) Prin derogare de la alineatul (1), pot fi permise excepții de la obligația de trecere a frontierelor externe numai prin punctele de trecere a frontierei și în timpul programului de funcționare stabilit: (a) pentru persoane sau grupuri de persoane, în cazul unei solicitări cu caracter special privind trecerea ocazională a frontierelor externe în afara punctelor de trecere a frontierei sau în afara programului de funcționare stabilit, cu condiția să fie în posesia permiselor cerute de dreptul intern și ca acest lucru să nu fie contrar intereselor statelor membre în materie de ordine publică și de securitate internă. Statele membre pot prevedea dispoziții specifice în acordurile bilaterale. Excepțiile generale prevăzute în dreptul intern și în acordurile bilaterale sunt notificate Comisiei în temeiul articolului 39; (b) pentru persoane sau grupuri de persoane, în cazul unei urgențe neprevăzute; (c) în conformitate cu normele specifice prevăzute la articolele 19 și 20 în coroborare cu anexele VI și VII.	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 19. Dispoziții generale 3) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pot fi permise de către Poliția de Frontieră și Serviciul Vamal excepții de la obligația de a trece frontiera de stat doar prin punctele de trecere în baza tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, precum și: a) în cazul navigației de agrement; b) în cazul marinarilor care coboară pe țărm în zona portului în care sunt ancorate navele lor sau în localitățile adiacente; c) pentru persoane sau grupuri de persoane, în cazul în care există o necesitate de natură deosebită și care sunt în posesia documentelor de trecere a frontierei de stat și nu există nici un conflict de interese legate de securitatea statului și de ordinea publică; d) pentru persoane și grupuri de	Parțial compatibil	

	persoane, în situații excepționale; e) în alte cazuri prevăzute de prezenta lege sau de alte acte normative. (4) În baza tratatelor încheiate de Republica Moldova cu statele vecine, frontiera de stat poate fi trecută prin punctele de trecere de mic trafic la frontieră, precum și prin punctele de trecere a frontierei în care se efectuează controlul în comun pe teritoriul unuia dintre state. Articolul 35. Trecerea frontierei în afara punctelor de trecere (1) În perioada stării de urgență declarate la nivel național, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, autorizarea trecerii persoanelor poate fi admisă în afara punctelor de trecere, prin înființarea unor locuri special amenajate. (2) Decizia privind înființarea locurilor special amenajate prevăzute la alin. (1) este adoptată în condițiile acordului interinstituțional de colaborare al Ministerului Afacerilor Interne și al Ministerului		

	Finanțelor.. Suplimentar: Articolul 45 (6) pr. 3 Denumirea, suprafața, specificul de activitate și orarul de funcționare a punctului de trecere care nu este deschis 24 de ore se afișează la intrare într-un loc vizibil.		
(3) Fără a aduce atingere excepțiilor prevăzute la alineatul (2) sau obligațiilor lor în materie de protecție internațională, statele membre instituie sancțiuni în conformitate cu dreptul lor intern în caz de trecere neautorizată a frontierelor externe prin alte locuri decât pe la punctele de trecere a frontierei sau în afara programului de funcționare stabilit. Respectivile sancțiuni sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre pot lua măsurile necesare pentru a menține securitatea și ordinea publică în cazul în care un număr mare de migranți încearcă să treacă frontierele lor externe în mod neautorizat, în masă și utilizând forța.		Compatibil Prevederi UE	Sancțiunile sunt stabilite în Codul contravențional al RM nr.218/2008, la art.332 și Cod penal al RM nr.985/2002, la art.362

		netranspuse	
(4) În special într-o situație de instrumentalizare a migranților, astfel cum este menționată la articolul 1 alineatul (4) litera (b) prima teză din Regulamentul (UE) 2024/1359 al Parlamentului European și al Consiliului (*1), statele membre pot închide temporar sau pot limita programul de funcționare al anumitor puncte de trecere a frontierei notificate în temeiul alineatului (1) al doilea paragraf de la prezentul articol, dacă circumstanțele impun acest lucru. Orice măsuri adoptate în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat și al alineatului (3) al doilea paragraf de la prezentul articol trebuie să fie puse în aplicare într-un mod proporțional, care să țină seama pe deplin de drepturile: (a) persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii; (b) resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung în temeiul Directivei 2003/109/CE a Consiliului (*2), ale persoanelor care au drept de ședere în temeiul altor instrumente ale dreptului Uniunii sau de drept intern ori care dețin vize naționale de lungă ședere,		Prevederi UE netranspuse	Regulamentul (UE) 2024/1359 urmează a fi transpus în cadrul normativ național către 2027.

precum și ale membrilor de familie ai acestora; și (c)resortisanților țărilor terțe care urmăresc să obțină protecție internațională.			
Articolul 6 Condiții de intrare pentru resortisanții țărilor terțe (1) Pentru șederile preconizate pe teritoriul statelor membre pentru o perioadă de maximum 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, ceea ce implică luarea în considerare a ultimei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere, condițiile de intrare pentru resortisanții țărilor terțe sunt următoarele: (a) să fie în posesia unui document de călătorie valabil care să permită titularului să treacă frontiera și care să îndeplinească următoarele criterii: (i) să fie valabil pentru o perioadă de cel puțin trei luni de la data preconizată a plecării de pe teritoriul statelor membre. În caz justificat de urgență, această obligație poate fi înlăturată; (ii) să fi fost eliberat în ultimii 10 ani; (b) să fie în posesia unei vize valabile, în cazul în care aceasta este cerută în	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 21. Condițiile de trecere a frontierei de stat (2) Temei pentru autorizarea trecerii frontierei de stat de către persoane și mijloace de transport servesc documentele de călătorie și documentele mijloacelor de transport valabile, stabilite de cadrul normativ, iar trecerea peste frontiera de stat a mărfurilor, a bunurilor și a mijloacelor de transport se autorizează de către Serviciul Vamal. Articolul 23. Neautorizarea traversării frontierei de stat de către străinii care nu întrunesc condițiile de intrare în Republica Moldova (1) Poliția de Frontieră refuză intrarea străinilor care nu întrunesc condițiile de intrare, în următoarele	Parțial compatibil	Cadrul normativ național nu stabilește expres condițiile de intrare pentru străini, acestea se regăsesc prin prisma motivelor pentru refuzul intrării străinilor, în Legea cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova și prin prisma condițiilor de admisie în proiectul legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova Normele privind introducerea datelor în sistemele informaționale ale UE nu sunt aplicabile pentru RM

temeiul Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului (1), cu excepția cazului când respectivii resortisanți sunt titulari ai unui permis de ședere valabil sau ai unei vize de lungă ședere valabile; (c) să justifice scopul și condițiile șederii planificate și să dispună de mijloace de subzistență suficiente, atât pentru durata șederii planificate, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzitul către o țară terță în care admisia este garantată, sau să fie în măsură să dobândească legal respectivele mijloace; (d) să nu fie o persoană care face obiectul unei alerte emise în SIS în scopul de a i se refuza intrarea; (e) să nu fie considerat o amenințare pentru ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale unuia dintre statele membre și, în special, să nu facă obiectul unei alerte emise în scopul de a i se refuza intrarea în bazele de date ale statelor membre pentru motivele enumerate anterior; (f) să furnizeze date biometrice, în cazul în care acest lucru le este solicitat pentru; (i) crearea dosarului individual în EES în conformitate cu articolele 16 și 17 din	cazuri: a) nu dețin nici un document de călătorie valabil; b) dețin un document de călătorie fals (falsificat/modificat); c) nu dețin o viză valabilă, atunci când aceasta este necesară, un permis de ședere sau o viză de lungă ședere valabilă; d) se află în posesia unor vize sau a unor permise de ședere false (falsificate/modificate); e) nu dețin o documentație corespunzătoare care să justifice scopul și condițiile șederii; f) au beneficiat deja de dreptul de ședere de 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, dacă tratatele internaționale nu stabilesc altfel; g) nu dispun de mijloace suficiente de subzistență corespunzătoare perioadei și condițiilor de ședere sau de mijloace pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzit; h) sunt persoane care fac obiectul unei alerte emise în bazele de date		

Regulamentul (UE) 2017/2226; (ii) efectuarea de verificări la frontiere în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctul (i) și litera (g) punctul (i) din prezentul regulament, cu articolul 23 alineatele (2) și (4) din Regulamentul (UE) 2017/2226 și, acolo unde este cazul, cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (2).	naționale în scopul refuzării intrării; i) sunt considerați a fi o amenințare la adresa ordinii publice, securității naționale, sănătății publice sau relațiilor internaționale a Republicii Moldova; j) nu prezintă garanții că li se va permite intrarea pe teritoriul statului de destinație sau că vor părăsi teritoriul Republicii Moldova, în cazul străinilor aflați în tranzit; k) au prezentat informații false la perfectarea documentelor de intrare în Republica Moldova; l) au încălcat regimul frontierei de stat și regimul punctului de trecere a frontierei de stat; m) au încălcat anterior, în mod nejustificat, scopul declarat la obținerea vizei sau la intrarea pe teritoriul Republicii Moldova; n) în privința lor a fost instituit un consemn nominal de nepermitere a intrării în Republica Moldova; o) au interdicție de intrare în Republica Moldova; p) și-au epuizat durata de aflare sau de ședere pe teritoriul Republicii		

	Moldova acordată prin lege. <u>Proiectul legii privind admisia, sederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova</u> Articolul 9. Condițiile de admisie (1) Admisia pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinului care îndeplinește următoarele condiții: posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, care permite titularului trecerea frontierei și care este valabil pentru o perioadă de cel puțin trei luni de la data preconizată a plecării de pe teritoriul Republicii Moldova; posedă viză valabilă acordată în temeiul Legii nr. 257/2013 privind resortisanții statelor terțe care au obligația deținerii unei vize și resortisanții statelor terțe care sunt exonerati de obligativitatea deținerii unei vize la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, după caz; nu este subiectul unui consemn restrictiv; nu reprezintă o amenințare pentru securitatea națională, ordinea și securitatea publică;		

	nu și-a epuizat durata de ședere pe teritoriul Republicii Moldova acordată prin lege; justifică scopul admisiei și a șederii planificate în Republica Moldova; g) nu există suspiciune rezonabilă că scopul intrării și șederii în Republica Moldova este utilizat în vederea pseudo-legalizării; h) prezintă dovada mijloacelor de întreținere suficiente atât pentru durata șederii planificate, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzitul către o altă țară în care intrarea îi este garantată, fără a recurge la sistemul de asistență socială din Republica Moldova; i) prezintă dovada spațiului de locuit sau de cazare pe întreaga durată de ședere planificată; j) dispune de asigurare medicală valabilă pentru Republica Moldova; k) prezintă acte confirmative că i se va permite accesul pe teritoriul statului de destinație sau că va părăsi teritoriul Republicii Moldova, în cazul străinilor aflați în tranzit; (2) În sensul aplicării prevederii alin. (1) lit. h), dovada mijloacelor de întreținere pentru străinii care necesită viză sau drept de ședere temporară/permanentă, în funcție de scopul solicitat, este stabilită de Guvern.		

	(3) În sensul aplicării prevederii alin. (1) lit. i), dovada spațiului de locuit sau de cazare pe teritoriul Republicii Moldova, în funcție de scopul solicitat, este stabilită de Guvern. (4) Străinul titular al unei cărți de rezidență, valabilă și eliberată de autoritățile Republicii Moldova, este exceptat de la prevederile stipulate la alin. (1), lit. b).		
(1a) Perioada de 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile la care se face referire la alineatul (1) din prezentul articol se calculează ca o perioadă unică pentru statele membre care operează EES în temeiul Regulamentului (UE) 2017/2226. Această perioadă se calculează separat pentru fiecare dintre statele membre care nu operează EES.	<u>Proiectul legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova</u> Articolul 27. Condiții generale privind șederea străinilor până la 90 de zile □□□ Străinul care nu are obligația de a obține viză pentru intrare în Republica Moldova poate rămâne pe teritoriul țării pentru o perioadă de până la 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, ceea ce implică luarea în considerare a ultimei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere, dacă tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu	Compatibil	Norme neaplicabile în partea ce ține de operarea EES

	prevăd altfel. □□□ Străinul care are obligația de a obține viză pentru intrare în Republica Moldova poate rămâne pe teritoriul țării pentru perioada și scopul de ședere stabilite în viză. □□□ În sensul aplicării alin. (1), data intrării se consideră ca fiind prima zi de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, iar data ieșirii se consideră ca fiind ultima zi de ședere pe teritoriul Republicii Moldova. Perioada de ședere autorizată în temeiul unei vize de lungă ședere sau a unei cărți de rezidență nu este luată în considerare la calcularea perioadei de ședere pe teritoriul Republicii Moldova. Articolul 30. Calcularea perioadei de ședere Metodologia de calcul a perioadei de ședere a străinilor care intră pe teritoriul Republicii Moldova, se		

	aprobă de către ministrul afacerilor interne, fără a aduce atingere tratatelor internaționale la care Republica Moldova aprobate în acest sens.		
(2) În sensul aplicării alineatului (1), data intrării se consideră ca fiind prima zi de ședere pe teritoriul statelor membre, iar data ieșirii se consideră ca fiind ultima zi de ședere pe teritoriul statelor membre. Perioadele de ședere autorizate în temeiul unui permis de ședere sau a unei vize naționale de lungă ședere nu sunt luate în considerare la calcularea perioadei de ședere pe teritoriul statelor membre	<u>Proiectul legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova</u> Articolul 27. Condiții generale privind șederea străinilor până la 90 de zile (3) În sensul aplicării alin. (1), data intrării se consideră ca fiind prima zi de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, iar data ieșirii se consideră ca fiind ultima zi de ședere pe teritoriul Republicii Moldova. Perioada de ședere autorizată în temeiul unei vize de lungă ședere sau a unei cărți de rezidență nu este luată în considerare la calcularea perioadei de ședere pe teritoriul Republicii Moldova.	Compatibil	
(3) O listă neexhaustivă a documentelor justificative pe care polițistul de frontieră le poate solicita resortisantului unei țări terțe în vederea verificării îndeplinirii condițiilor menționate la alineatul (1)	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 25. Condiții specifice de control al străinilor	Compatibil	

litera (c) figurează în anexa I.	(1) În condițiile art. 23, polițiștii de frontieră au dreptul să solicite justificarea scopului intrării străinilor în Republica Moldova, care sunt obligați să prezinte, informații și documente care confirmă scopul intrării: <i>Conținutul articolului redat corespondent anexei 1 a Regulamentului 2016/399</i> <u>Proiectul legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova</u> Articolul 10. Justificarea scopului (1) La solicitarea admisiei sau dreptului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, solicitantul are obligația de a prezenta documente care să justifice în mod clar și obiectiv scopul declarat. (2) În funcție de scopul declarat, solicitantul prezintă una sau mai multe dintre următoarele documente justificative: a) contract de muncă, contract de prestări servicii ori altă dovadă a angajării; b) documentul ce atestă înscrierea la studii în instituții de învățământ, parte a sistemului educațional, programe de formare profesională, stagiere sau activitate academică;		

	c) acord de voluntariat sau „Au pair” încheiat cu instituție sau familie gazdă; d) acte de stare civilă și alte dovezi ale relațiilor de familie (certificat de căsătorie, certificat de naștere, alte documente justificative similare); e) scrisori de invitație sau garanții din partea persoanelor fizice sau juridice, întreprinderi sau entități de pe teritoriul Republicii Moldova; f) orice alte documente relevante care susțin scopul și condițiile admisiei sau șederii solicitate, prevăzute de legislație. (3) Autoritățile vor verifica dacă documentele prezentate sunt autentice, corecte și convingătoare și dacă se potrivesc cu situația și scopul declarat de către solicitant. (4) În lipsa unor documente concludente sau în cazul în care scopul declarat este considerat nejustificat sau disproporționat, autoritatea competentă respinge cererea de admisie, cererea de acordare ori prelungire a dreptului de ședere, cu indicarea motivelor legale.		
(4) Evaluarea mijloacelor de subzistență se face în funcție de durata și de scopul șederii și în raport cu nivelul mediu al prețurilor în materie de cazare și masă din statul membru sau din statele	<u>Proiectul legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova</u>	Parțial compatibil	Cuantumul și metoda de dovada este stabilit prin HG Nr. 332/2011 cu privire la aprobarea cuantumului minim al mijloacelor de întreținere

membre în cauză, pentru o cazare la preț moderat, înmulțite cu numărul de zile de ședere. Valorile de referință stabilite de către statele membre sunt notificate Comisiei în conformitate cu articolul 39. Evaluarea mijloacelor suficiente de subzistență se poate baza pe posesia de numerar, cecuri de călătorie și cărți de credit aflate în posesia resortisantului țării terțe. Declarațiile de sponsorizare, atunci când sunt prevăzute de dreptul intern, și scrisorile de sponsorizare definite de dreptul intern în cazul resortisanților țărilor terțe cazați la o gazdă pot constitui, de asemenea, o dovadă a mijloacelor suficiente de subzistență.	Articolul 9. Condițiile de admisie h) prezintă dovada mijloacelor de întreținere suficiente atât pentru durata șederii planificate, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzitul către o altă țară în care intrarea îi este garantată, fără a recurge la sistemul de asistență socială din Republica Moldova (2) În sensul aplicării prevederii alin. (1) lit. h), dovada mijloacelor de întreținere pentru străinii care necesită viză sau drept de ședere temporară/permanentă, în funcție de scopul solicitat, este stabilită de Guvern.		pentru străini în Republica Moldova
(5) Prin derogare de la alineatul (1): (a) resortisanții țărilor terțe care nu îndeplinesc toate condițiile menționate la alineatul (1), dar care sunt titulari ai unui permis de ședere sau ai unei vize de lungă ședere, sunt autorizați să intre în scopul tranzitului pe teritoriul altor state membre pentru a putea ajunge pe teritoriul statului membru care le-a eliberat permisul de ședere sau viza de lungă ședere, cu excepția cazului în care respectivii resortisanți se află pe lista	<u>Proiectul legii privind admisia, șederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova</u> Articolul 9. Condițiile de admisie (4) Străinul titular al unei cărți de rezidență ,valabilă și eliberată de autoritățile Republicii Moldova, este exceptat de la prevederile stipulate la alin. (1), lit. b).	Parțial compatibil	Prevederi UE neaplicabile, în special în partea ce ține de notificarea Comisiei

națională de alerte a statului membru ale cărui frontiere externe doresc să le traverseze și alerta respectivă este însoțită de instrucțiuni cu privire la refuzul intrării sau tranzitului;			
(b) resortisanții țărilor terțe care îndeplinesc condițiile menționate la alineatul (1), cu excepția celor menționate la litera (b), și care se prezintă la frontieră pot fi autorizați să intre pe teritoriul statelor membre dacă la frontieră este eliberată o viză în conformitate cu articolele 35 și 36 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (1). Statele membre întocmesc o statistică privind vizele eliberate la frontieră în conformitate cu articolul 46 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 și cu anexa XII la acesta. În cazul în care nu este posibilă aplicarea vizei pe document, viza se aplică în mod excepțional pe un formular separat care se inserează în document. În acest caz, se folosește modelul uniform de formular pentru aplicarea vizei prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 333/2002 al Consiliului (1);	<u>Proiectul legii privind admisia, sederea și supravegherea străinilor în Republica Moldova</u> Articolul 13. Tipurile de viză (3) Viza poate fi eliberată străinilor și într-un punct de trecere a frontierei de stat, cu respectarea condițiilor de admisie prevăzute la art. 9, în următoarele situații excepționale: a) în caz de urgență, determinată de dezastre, calamități naturale sau accidente; b) în caz de deces sau boală gravă a unui membru de familie aflat pe teritoriul Republicii Moldova, cu prezentarea unui document confirmativ eliberat de autoritatea competentă; c) în cazul echipajelor și pasagerilor navelor sau aeronavelor aflate în	Parțial compatibil	Articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 prevede eliberarea vizelor în situații excepționale Diferențe de condiții Articolul 36 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 nu este aplicabil – Cadrul normativ național nu reglementează la moment viza de tranzit eliberată navigatorilor

	situații de urgență, care sînt nevoite să acosteze ori să aterizeze ca urmare a unor defecțiuni, stare atmosferică nefavorabilă sau a pericolului de atac terorist; d) în cazul funcționarilor din cadrul organizațiilor internaționale, delegați să îndeplinească misiuni oficiale în Republica Moldova într-un interval de timp scurt, care nu va depăși perioada de 15 zile, cu acordul Ministerului Afacerilor Externe; e) în cazul participanților la acțiunile internaționale, organizate în Republica Moldova cu acordul Ministerului Afacerilor Externe, dacă intervalul de timp dintre data informării participanților și data acțiunii nu permite obținerea vizelor. (4) O viză eliberată la punctul de trecere a frontierei de stat conferă titularului dreptul de ședere pentru o perioadă de pînă la 15 zile, în funcție de scopul și condițiile șederii prevăzute. În cazul tranzitului, durata șederii autorizate corespunde timpului necesar realizării scopului tranzitului, însă nu trebuie să depășească 5 zile.		
(c) resortisanții țărilor terțe care nu	Legea nr.28/2024 cu privire la	Parțial compatibil	Prevederi UE neaplicabile în partea

îndeplinesc una sau mai multe dintre condițiile menționate la alineatul (1) pot fi autorizați de un stat membru să intre pe teritoriul său din motive umanitare, de interes național sau în temeiul unor obligații internaționale. În cazul în care resortisantul țării terțe face obiectul unei alerte, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (d), statul membru care autorizează intrarea acestuia pe teritoriul său informează celelalte state membre în acest sens.	frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 24. Autorizarea intrării străinilor care nu întrunesc condițiile de intrare în Republica Moldova Prin derogare de la art. 23, Poliția de Frontieră autorizează intrarea străinilor în temeiul unor obligații internaționale sau în cazurile existenței unui interes național stabilit de Parlament sau Guvern Legea prevede motivele umanitare la Articolul 17 alin.(6) și art. 34.		ce ține de informarea altor state membre.
Articolul 6a Resortisanții țărilor terțe pentru care datele trebuie să fie introduse în EES (1) La intrare și la ieșire, datele privind următoarele categorii de persoane se introduc în EES în conformitate cu articolele 16, 17, 19 și 20 din Regulamentul (UE) 2017/2226: (a) resortisanții țărilor terțe admiși pentru o ședere pe termen scurt în temeiul articolului 6 alineatul (1) din prezentul		Prevederi UE neaplicabile	

regulament; (b) resortisanții țărilor terțe care sunt membri ai familiei unui cetățean al Uniunii, cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE și care nu dețin un permis de ședere în temeiul directivei menționate; (c) resortisanții țărilor terțe care: (i) sunt membri ai familiei unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii în temeiul unui acord încheiat între Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și țara terță respectivă, pe de altă parte; și (ii) nu dețin un permis de ședere în temeiul Directivei 2004/38/CE sau un permis de ședere în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1030/2002.			
(2) Datele privind resortisanții țărilor terțe a căror intrare pentru o ședere pe termen scurt a fost refuzată în conformitate cu articolul 14 din prezentul regulament se introduc în EES în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (UE) 2017/2226.		Prevederi UE neaplicabile	
(3) Datele privind următoarele categorii		Prevederi UE neaplicabile	

de persoane nu se introduc în EES: (a) resortisanții țărilor terțe care sunt membri ai familiei unui cetățean al Uniunii, cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE și care dețin un permis de ședere în temeiul respectivei directive, indiferent dacă ei îl însoțesc sau i se alătură respectivului cetățean al Uniunii; (b) resortisanții țărilor terțe care sunt membri ai familiei unui resortisant al unei țări terțe, indiferent dacă ei îl însoțesc sau i se alătură respectivului resortisant al unei țări terțe, atunci când: (i) respectivul resortisant al unei țări terțe beneficiază de dreptul la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii în temeiul unui acord încheiat între Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și o țară terță, pe de altă parte, și (ii) respectivii resortisanți ai țărilor terțe nu dețin un permis de ședere în temeiul Directivei 2004/38/CE sau un permis de ședere în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1030/2002; (c) titularii de permise de ședere menționate la articolul 2 punctul 16, altele decât cele la care se face referire la literele (a) și (b) din prezentul alineat;			

(d) titularii vizelor de lungă ședere; (e) resortisanții țărilor terțe care își exercită dreptul la mobilitate în conformitate cu Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului (1) sau cu Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului (2); (f) resortisanții din Andorra, Monaco și San Marino și titularii unui pașaport eliberat de Statul Cetății Vaticanului sau de Sfântul Scaun; (g) persoanele sau categoriile de persoane exonerate de verificări la frontiere sau care beneficiază de norme specifice privind verificările la frontiere și anume: (i) șefii de stat, șefii de guvern și membrii guvernelor naționale însoțiți de soții (soțiile) lor, precum și membrii delegațiilor oficiale ale acestora, și suveranii și alți membri de rang înalt ai unei familii regale, în conformitate cu anexa VII punctul 1; (ii) piloții de aeronave și alți membri ai echipajului, în conformitate cu anexa VII punctul 2; (iii) marinarii, în conformitate cu anexa VII punctul 3 și marinarii prezenți pe			

teritoriul unui stat membru doar pe perioada escalei navei și în zona portului de escală; (iv) lucrătorii transfrontalieri, în conformitate cu anexa VII punctul 5; (v) serviciile de salvare, poliție, pompieri care acționează într-o situație de urgență, precum și polițiștii de frontieră, în conformitate cu anexa VII punctul 7; (vi) lucrătorii offshore, în conformitate cu anexa VII punctul 8; (vii) membrii echipajului și pasagerii navelor de croazieră, în conformitate cu anexa VI punctele 3.2.1, 3.2.2 și 3.2.3; (viii) persoanele aflate la bordul navelor de agrement care nu sunt supuse verificărilor la frontiere, în conformitate cu anexa VI punctele 3.2.4, 3.2.5 și 3.2.6; (h) persoanele care beneficiază de o derogare de la obligația de a trece frontierele externe exclusiv pe la punctele de trecere a frontierei și în timpul programului de funcționare stabilit, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2); (i) persoanele care prezintă un permis valabil de mic trafic de frontieră atunci când trec frontiera, în conformitate cu			

Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (1); (j) membrii echipajului trenurilor de pasageri și de mărfuri de pe rutele internaționale; (k) persoanele care prezintă, în vederea trecerii frontierei: (i) un document de facilitare a tranzitului feroviar valabil, eliberat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 693/2003 al Consiliului (2); sau (ii) un document de facilitare a tranzitului valabil, eliberat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 693/2003, cu condiția ca tranzitul să fie efectuat cu trenul și ca persoanele în cauză să nu debarce pe teritoriul unui stat membru.			
CAPITOLUL II Controlul la frontierele externe și refuzarea intrării Articolul 7 Efectuarea verificărilor la frontiere (1) În exercitarea îndatoririlor lor,	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 11. Interzicerea discriminării (1) În cadrul controlului la trecerea frontierei, persoanelor li se asigură respectarea demnității umane. Orice	Compatibil	Cadrul normativ național detaliază în privința anumitor categorii de persoane

polițiștii de frontieră respectă în totalitate demnitatea umană, în special în cazurile în care sunt implicate persoane vulnerabile. Toate măsurile luate în exercitarea funcțiilor lor sunt proporționale cu obiectivele urmărite. (2) În cursul efectuării verificărilor la frontiere, polițiștii de frontieră nu fac nicio discriminare pe criterii de sex, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală.	discriminare pe bază de gen, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinie politică sau orice alt criteriu este interzisă. (2) Excluderea sau includerea unor forme și metode de control la trecerea frontierei de stat în privința persoanelor, nu constituie discriminare. Articolul 12. Drepturile minorilor și altor persoane vulnerabile (1) În procesele de control al frontierei, autoritățile publice prevăzute de prezenta lege, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, asigură respectarea nevoilor speciale ale copiilor, ale minorilor neînsoțiți, ale persoanelor cu dizabilități, ale victimelor traficului de persoane, ale persoanelor care solicită protecție internațională și ale altor persoane aflate într-o situație vulnerabilă.. (2) În cazul minorilor care necesită protecție internațională la frontiera de stat, autoritățile competente, în colaborare cu Poliția de Frontieră, asigură respectarea principiului interesului superior al copilului.. (3) Mecanismul de asigurare a		

	drepturilor copiilor la frontieră este stabilit de Guvern.		
Articolul 8 Verificările la frontieră efectuate asupra persoanelor (1) Circulația transfrontalieră la frontierele externe face obiectul unor verificări din partea polițiștilor de frontieră. Verificările se efectuează în conformitate cu prezentul capitol. Verificările pot avea ca obiect și mijloacele de transport și obiectele aflate în posesia persoanelor care trec frontiera. În cazul în care se efectuează percheziții, se aplică dreptul statului membru în cauză.	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 7. Controlul la trecerea frontierei (1) Controlul la trecerea frontierei este parte componentă a sistemului de control al frontierei și reprezintă un complex de măsuri efectuate de către Poliția de Frontieră pentru a autoriza trecerea frontierei de stat de persoane și mijloace de transport, de către Serviciul Vamal pentru a autoriza trecerea peste frontiera de stat a mărfurilor, a bunurilor și a mijloacelor de transport.	Parțial compatibil	Cadru normativ național detaliază competențele diferitor autorități
(2) La intrare și la ieșire, persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii sunt supuse următoarelor verificări: (a) verificarea identității și a cetățeniei persoanei și a autenticității și a valabilității documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei, inclusiv prin consultarea bazelor de date relevante, în special: 1. SIS;	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 27. Controlul în prima linie (1) La efectuarea controlului la trecerea frontierei, toate persoanele și mijloacele de transport trebuie să fie supuse unui control în prima linie pentru stabilirea identității acestora în baza prezentării actelor de călătorie. Controalele în prima linie	Parțial compatibil	Prevederi UE neaplicabile în privința utilizării bazelor de date UE

2. baza de date a Interpolului privind documentele de călătorie furate și pierdute (SLTD); 3. bazele de date naționale care conțin informații privind documentele de călătorie furate, deținute fără drept, pierdute și anulate. În cazul în care documentul de călătorie conține un suport electronic de stocare (cip), autenticitatea și integritatea datelor stocate pe cip sunt confirmate cu ajutorul unui lanț complet de certificate valabile, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din punct de vedere tehnic sau, în cazul unui document de călătorie eliberat de o țară terță, imposibil din cauză că nu sunt disponibile certificate valabile;	presupun verificarea, rapidă și imediată, prin folosirea mijloacelor tehnice corespunzătoare și prin consultarea, în bazele de date relevante, a informațiilor cu privire la documentele furate, deținute fără drept, pierdute sau anulate, a valabilității actelor de călătorie care îl autorizează pe posesorul legitim să traverseze frontiera de stat și a prezenței semnelor de falsificare sau contrafacere. În privința bazelor de date relevante, legea detaliază prin Articolul 26. Efectuarea controlului la trecerea frontierei de stat (5) La identificarea persoanei și a transportului se utilizează sistemele informaționale naționale și internaționale.	Prevederi UE neaplicabile	
(b) verificarea faptului că o persoană care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii nu este considerată a fi o amenințare pentru	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova	Compatibil	Cadrul normativ național se referă la cetățeni, actul UE la persoanele care beneficiază de dreptul la libera

ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale oricăruia dintre statele membre, inclusiv prin consultarea SIS și a altor baze de date relevante ale Uniunii. Acest lucru nu aduce atingere consultării bazelor de date naționale și ale Interpolului.	Articolul 27 (2) Controlul în prima linie stabilit la alin. (1) constituie regula în cazul cetățenilor Republicii Moldova și al mijloacelor de transport pe care le conduc. La efectuarea controalelor în prima linie, poliștii de frontieră pot consulta bazele de date naționale pentru a se asigura că persoanele respective nu reprezintă o amenințare reală, prezentă și suficient de serioasă la adresa securității naționale, ordinii și sănătății publice.		circulație
În cazul în care există îndoieli cu privire la autenticitatea documentului de călătorie sau la identitatea titularului său, se verifică cel puțin unul dintre elementele biometrice de identificare integrate în pașapoartele și în documentele de călătorie emise în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2252/2004. În măsura în care este posibil, această verificare se efectuează și în ceea ce privește documentele de călătorie care nu intră sub incidența regulamentului respectiv.	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 27 (3) În caz de necesitate, pentru cetățenii Republicii Moldova, controlul în prima linie include și controlul amănunțit, care constă în: a) cercetarea completă a actelor de călătorie în scopul depistării unor semne de falsificare sau contrafacere, precum și a altor documente aflate în posesia persoanelor;	Prevederi UE neaplicabile, în partea Regulamentului (CE) nr. 2252/2004	Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 nu este aplicabil pentru RM Totodată, legea stabilește măsuri suplimentare de control pentru stabilirea autenticității actelor de călătorie și a condițiilor de traversare a frontierei pentru cetățeni

	b) examinarea ștampilelor de intrare și ieșire, precum și a altor mențiuni ale autorităților străine aplicate în actele de călătorie ale persoanei; c) solicitarea informației privind punctul de plecare și de destinație, precum și verificarea actelor însoțitoare care conferă dreptul de intrare sau de ședere într-un stat străin..		
Pentru persoanele a căror intrare face obiectul unei înregistrări în EES în temeiul articolului 6a din prezentul regulament, se efectuează o verificare a identității acestora în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226 și, dacă este cazul, o identificare în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din respectivul regulament.		Prevederi UE neaplicabile	RM nu are acces la bazele de date UE
(2a) În cazul în care verificările prin consultarea bazelor de date menționate la alineatul (2) literele (a) și (b) ar avea un impact disproporționat asupra fluidității traficului, un stat membru poate decide să efectueze aceste verificări în mod punctual la anumite puncte de trecere a		Prevederi UE neaplicabile	RM nu are acces la bazele de date UE

frontierei, ca urmare a unei evaluări a riscurilor legate de ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale oricăruia dintre statele membre. Domeniul de aplicare și durata reducerii temporare la verificările punctuale prin consultarea bazelor de date nu depășesc ceea ce este strict necesar și sunt definite în conformitate cu o evaluare a riscurilor efectuată de statul membru în cauză. Evaluarea riscurilor expune motivele reducerii temporare la verificările punctuale prin consultarea bazelor de date, ține seama, printre altele, de impactul disproporționat asupra fluidității traficului și furnizează statistici privind pasagerii și incidentele legate de criminalitatea transfrontalieră. Aceasta este actualizată periodic. Persoanele care, în principiu, nu fac obiectul unor verificări punctuale prin consultarea bazelor de date fac cel puțin obiectul unei verificări în vederea stabilirii identității acestora pe baza prezentării unor documente de călătorie. O astfel de verificare constă într-o examinare simplă și rapidă a valabilității documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei și a prezenței unor semne de falsificare sau de contrafacere,			

recurgându-se, după caz, la dispozitive tehnice și, în cazurile în care există îndoieli cu privire la documentul de călătorie sau există indicii că o astfel de persoană ar putea reprezenta o amenințare la adresa ordinii publice, a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale statelor membre, polițistul de frontieră consultă bazele de date menționate la alineatul (2) literele (a) și (b). Statul membru în cauză transmite fără întârziere propria sa evaluare a riscurilor, precum și actualizări ale acesteia, Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă („agenția”), instituită prin Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului (1) și informează o dată la șase luni Comisia și agenția cu privire la aplicarea verificărilor prin consultarea bazelor de date efectuate pe o bază punctuală. Statul membru în cauză poate decide să clasifice evaluarea riscurilor sau părți ale acesteia.			
(2b) În cazul în care un stat membru intenționează să efectueze verificări punctuale prin consultarea bazelor de date în temeiul alineatului (2a), acesta transmite o notificare celorlalte state		Prevederi UE neaplicabile	RM nu are acces la bazele de date UE

membre, agenției și Comisiei în mod corespunzător și fără întârziere. Statul membru în cauză poate decide să clasifice notificarea sau părți ale acesteia În cazul în care statele membre, agenția sau Comisia au motive de îngrijorare legate de intenția de a efectua verificări punctuale prin consultarea bazelor de date, acestea transmit fără întârziere o notificare statului membru în cauză în legătură cu motivele de îngrijorare respective. Statul membru în cauză ține seama de aceste motive de îngrijorare.			
(2c) Până la 8 aprilie 2019, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului o evaluare a punerii în aplicare și a consecințelor alineatului (2).		Prevederi UE neaplicabile	
(2d) În ceea ce privește frontierele aeriene, alineatele (2a) și (2b) se aplică pentru o perioadă de tranziție maximă de șase luni de la 7 aprilie 2017. În cazuri excepționale, dacă un anumit aeroport întâmpină dificultăți specifice legate de infrastructură care impun o perioadă mai lungă de adaptare pentru a permite desfășurarea unor verificări sistematice prin consultarea bazelor de date fără ca acest lucru să aibă un impact		Prevederi UE neaplicabile	

disproporționat asupra fluidității traficului, perioada de tranziție de șase luni menționată la primul paragraf poate fi prelungită pentru aeroportul respectiv cu o perioadă maximă de 18 luni în conformitate cu procedura descrisă la al treilea paragraf. În acest scop, cel târziu cu trei luni înainte de expirarea perioadei de tranziție menționate la primul paragraf, statul membru notifică Comisiei, agenției și celorlalte state membre dificultățile specifice legate de infrastructură din aeroportul respectiv, măsurile preconizate pentru soluționarea acestora și perioada necesară punerii în aplicare a acestora. În cazul în care există dificultăți specifice legate de infrastructură care impun o perioadă mai lungă de adaptare, Comisia, în termen de o lună de la primirea notificării menționate la al treilea paragraf și după consultarea agenției, autorizează statul membru în cauză să prelungească perioada de tranziție pentru aeroportul respectiv și, dacă este cazul, stabilește durata unei astfel de prelungiri.			
(2e) Verificările prin consultarea bazelor de date menționate la alineatul (2) literele (a) și (b) pot fi efectuate în prealabil, pe		Prevederi UE neaplicabile	

baza datelor privind pasagerii primite în conformitate cu Directiva 2004/82/CE a Consiliului (1) sau în conformitate cu alte dispoziții legale naționale sau ale Uniunii. În cazul în care aceste verificări se desfășoară în prealabil pe baza unor astfel de date privind pasagerii, datele primite în prealabil se verifică la punctul de trecere a frontierei în raport cu datele din documentul de călătorie. Se verifică, de asemenea, identitatea și cetățenia persoanei în cauză, precum și autenticitatea și valabilitatea documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei.			
(2f) Prin derogare de la alineatul (2), persoanele care beneficiază de dreptul de liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii și care trec frontierele interne terestre ale statelor membre pentru care verificarea în conformitate cu procedurile de evaluare Schengen aplicabile a fost deja finalizată cu succes, dar pentru care decizia privind eliminarea controalelor la frontierele lor interne în temeiul dispozițiilor relevante din actele de aderare relevante nu a fost încă luată, pot face obiectul verificărilor la ieșire menționate la alineatul (2) doar în mod		Prevederi UE neaplicabile	

nesistematic, pe baza unei evaluări a riscurilor.			
(3) La intrare și la ieșire, resortisanții țărilor terțe fac obiectul unei verificări amănunțite astfel: (a) verificarea amănunțită la intrare include examinarea îndeplinirii condițiilor de intrare stabilite la articolul 6 alineatul (1) și, după caz, a documentelor care autorizează șederea și exercitarea unei activități profesionale. Aceasta cuprinde o examinare detaliată a următoarelor elemente: (i) verificarea identității și a cetățeniei resortisantului țării terțe și a autenticității și a valabilității documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei, inclusiv prin consultarea bazelor de date relevante, în special: 1. SIS; 2. baza de date SLTD a Interpolului; 3. bazele de date naționale care conțin informații privind documentele de călătorie furate, deținute fără drept, pierdute și anulate.	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 27 (4) Pentru străini, controlul amănunțit la intrare include verificarea îndeplinirii condițiilor de intrare și, la necesitate, a documentelor care autorizează șederea și exercitarea activităților profesionale. Controlul amănunțit include examinarea detaliată care să acopere următoarele aspecte: a) verificarea întrunirii de către străin a condițiilor de intrare și ședere pe teritoriul Republicii Moldova; b) cercetarea completă a actelor de călătorie cu scop de depistare a unor semne de falsificare sau contrafacere;	Compatibil	
Pentru pașapoartele și documentele de		Prevederi UE	

călătorie care conțin un suport electronic de stocare (cip), se verifică autenticitatea și integritatea datelor stocate pe cip, sub rezerva disponibilității unor certificate valabile. Cu excepția resortisanților țărilor terțe pentru care un dosar individual este deja înregistrat în EES, dacă documentul de călătorie conține o imagine facială înregistrată pe suportul electronic de stocare (cip) a cărei accesare este posibilă din punct de vedere tehnic, această verificare include verificarea imaginii faciale respective prin compararea electronică a respectivei imagini cu imaginea facială prelevată în timp real a resortisantului țării terțe în cauză. În cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și legal, verificarea se poate realiza prin compararea amprentelor digitale prelevate în timp real cu amprente digitale înregistrate pe suportul electronic de stocare (cip);		neaplicabile	
(ii) verificarea documentului de călătorie este însoțită, după caz, de viza sau de permisul de ședere solicitat; (iii) pentru persoanele a căror intrare sau al căror refuz al intrării face obiectul unei înregistrări în EES în temeiul articolului		Prevederi UE neaplicabile	

6a din prezentul regulament, se efectuează o verificare a identității acestora în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226 și, dacă este cazul, o identificare în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din respectivul regulament;			
(iia) pentru persoanele a căror intrare sau al căror refuz al intrării face obiectul unei înregistrări în EES în temeiul articolului 6a din prezentul regulament, verificarea faptului că resortisantul țării terțe nu a atins sau depășit durata maximă de ședere autorizată pe teritoriul statelor membre și, pentru resortisanții țărilor terțe care dețin o viză eliberată pentru una sau două intrări, verificarea faptului că aceștia au respectat numărul maxim de intrări autorizate, prin consultarea EES în conformitate cu articolul 23 din Regulamentul (UE) 2017/2226; (iv) verificarea punctelor de plecare și de destinație a resortisantului țării terțe în cauză, precum și a scopului șederii prevăzute și, după caz, verificarea documentelor justificative corespunzătoare; (v) verificarea dacă resortisantul țării	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 27 (4) c) examinarea ștampilelor de intrare și ieșire aplicate pe actele de călătorie ale persoanei pentru a verifica dacă nu s-a depășit termenul legal de ședere în Republica Moldova, în acest scop fiind consultat Sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, aprobat de Guvern; d) verificarea punctului de plecare și de destinație, a scopului intrării și verificarea altor documente	Parțial compatibil	

terțe în cauză dispune de mijloace de subzistență suficiente pentru durata și scopul șederii, pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzitul către o țară terță în care admisia sa este garantată sau dacă este în măsură să dobândească legal respectivele mijloace; (vi) verificarea dacă resortisantul țării terțe în cauză, mijlocul său de transport și obiectele pe care le transportă nu sunt de natură să pună în pericol ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale unui stat membru. Respectiva verificare include consultarea directă a datelor și a alertelor cu privire la persoane și, dacă este necesar, a obiectelor incluse în SIS și în alte baze de date relevante ale Uniunii, precum și, după caz, a măsurii ce urmează să fie întreprinse în urma unei alerte. Acest lucru nu aduce atingere consultării bazelor de date naționale și ale Interpolului;	însoțitoare; e) verificarea faptului dacă persoana, mijlocul de transport și obiectele pe care le transportă nu prezintă pericol pentru securitatea statului sau pentru ordinea publică. Această verificare presupune consultarea directă a informațiilor și consemnelor la frontieră referitoare la persoane și, în caz de necesitate, la obiecte, introduse în Sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră și în alte baze de date naționale și internaționale, precum și acțiunile care trebuie întreprinse, dacă este		

	indicat, în urma unui consemn la frontieră..		
(b) dacă resortisantul unei țări terțe este deținătorul unei vize menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (b), verificările amănunțite efectuate la intrare includ și verificarea identității deținătorului vizei și a autenticității vizei, prin consultarea Sistemului de Informații privind Vizele (VIS) în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008;		Prevederi UE neaplicabile	
(bb) dacă resortisantul unei țări terțe deține o viză de lungă ședere sau un permis de ședere, verificările amănunțite efectuate la intrare includ verificarea identității titularului vizei de lungă ședere sau al permisului de ședere și verificarea autenticității și valabilității vizei de lungă ședere sau ale permisului de ședere prin consultarea VIS în conformitate cu articolul 22g din Regulamentul (CE) nr. 767/2008; Dacă verificarea identității titularului vizei de lungă ședere sau al permisului de ședere sau verificarea autenticității și valabilității vizei de lungă ședere sau ale permisului de ședere eșuează sau dacă există îndoieli în ceea ce privește		Prevederi UE neaplicabile	

identitatea titularului, autenticitatea vizei de lungă ședere sau a permisului de ședere sau a documentului de călătorie, personalul autorizat în mod corespunzător al autorităților competente respective verifică cipul documentului;”			
(g) verificările amănunțite la ieșire cuprind: (i) verificarea identității și a cetățeniei resortisantului țării terțe și a autenticității și a valabilității documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei, inclusiv prin consultarea bazelor de date relevante, în special: 1. SIS; 2. baza de date SLTD a Interpolului; 3. bazele de date naționale care conțin informații privind documentele de călătorie furate, deținute fără drept, pierdute și anulate.	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 27 (5) Pentru străini, controlul amănunțit la ieșire cuprinde următoarele aspecte: a) verificarea faptului dacă persoana este în posesia unui act de călătorie valabil pentru trecerea frontierei de stat; b) verificarea actelor de călătorie, inclusiv a vizei sau permisului legal de ședere, pentru depistarea unor semne de falsificare sau contrafacere;	Parțial compatibil	RM nu are acces la bazele de date UE, respectiv prevederile care reglementează verificările efectuate prin SIS, EES, VIS și alte proceduri conexe acestor verificări sunt neaplicabile
Pentru pașapoartele și documentele de călătorie care conțin un suport electronic de stocare (cip), se verifică autenticitatea și integritatea datelor stocate pe cip, sub		Prevederi UE neaplicabile	

rezerva disponibilității unor certificate valabile. Cu excepția resortisanților țărilor terțe pentru care un dosar individual este deja înregistrat în EES, dacă documentul de călătorie conține o imagine facială înregistrată pe suportul electronic de stocare (cip) a cărei accesare este posibilă din punct de vedere tehnic, această verificare include verificarea imaginii faciale respective prin compararea electronică a respectivei imagini cu imaginea facială prelevată în timp real a resortisantului țării terțe în cauză. În cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și legal, verificarea se poate realiza prin compararea amprentelor digitale prelevate în timp real cu amprente digitale înregistrate pe suportul electronic de stocare (cip);			
(ii) verificarea faptului că resortisantul respectiv al unei țări terțe nu este considerat a fi o amenințare pentru ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale oricăruia dintre statele membre, inclusiv prin consultarea SIS și a altor baze de date relevante ale Uniunii. Acest lucru nu aduce atingere consultării	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 27 (5) c) verificarea faptului dacă persoana nu este considerată a fi o amenințare la adresa securității statului și a ordinii publice;	Parțial compatibil	Cadrul normativ național nu prevede un mecanism de a verifica la frontieră dacă persoana reprezintă o amenințare pentru sănătatea publică, un aspect nou introdus prin modificările din 2024 Codului Schengen și care implică mai multe modificări în dreptul intern. De asemenea, consultarea SIS și a altor baze de date ale Uniunii este neaplicabilă pentru

bazelor de date naționale și ale Interpolului;	e) consultarea consemnelor la frontieră, instituite în sistemele informaționale automatizate naționale și internaționale.		Republica Moldova.
(iii) pentru persoanele a căror ieșire face obiectul unei înregistrări în EES în temeiul articolului 6a din prezentul regulament, se efectuează o verificare a identității acestora în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226 și, dacă este cazul, o identificare în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din respectivul regulament;		Prevederi UE neaplicabile	
(iv) pentru persoanele a căror ieșire face obiectul unei înregistrări în EES în temeiul articolului 6a din prezentul regulament, verificarea faptului că resortisantul unei țări terțe nu a depășit durata maximă de ședere autorizată pe teritoriul statelor membre, prin consultarea EES, în conformitate cu articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/2226;	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 27 (5) d) examinarea ștampilelor de intrare și ieșire aplicate pe actele de călătorie ale persoanei la verificarea dacă nu a depășit termenul legal de ședere în Republica Moldova, în acest scop fiind consultat Sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră;	Parțial compatibil	Consultarea EES și a altor baze de date ale Uniunii este neaplicabilă pentru Republica Moldova.
(h) pe lângă verificările menționate la		Prevederi UE	

litera (g), verificările amănunțite la ieșire pot să cuprindă, de asemenea: (i) verificarea dacă persoana deține o viză valabilă, în cazul în care aceasta este cerută în temeiul Regulamentului (CE) nr. 539/2001, cu excepția cazului în care persoana respectivă este titulară a unui permis de ședere valabil; o astfel de verificare poate include consultarea VIS în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008;		neaplicabile	
(i) în vederea identificării oricărei persoane care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare, de ședere sau de rezidență pe teritoriul statelor membre, VIS poate fi consultat în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 și EES poate fi consultat în conformitate cu articolul 27 din Regulamentul (UE) 2017/2226;		Prevederi UE neaplicabile	
(ia) verificările prin consultarea bazelor de date menționate la litera (a) punctele (i) și (vi) și la litera (g) pot fi efectuate în prealabil, pe baza datelor privind pasagerii primite în conformitate cu Directiva 2004/82/CE a Consiliului sau		Parțial compatibil	Verificările în prealabil sunt instituite prin Legea nr.379/2023 privind utilizarea datelor din registrul cu numele pasagerilor

în conformitate cu alte dispoziții legale naționale sau ale Uniunii. În cazul în care aceste verificări se desfășoară în prealabil pe baza unor astfel de date privind pasagerii, datele primite în prealabil se verifică la punctul de trecere a frontierei în raport cu datele din documentul de călătorie. Se verifică, de asemenea, identitatea și cetățenia persoanei în cauză, precum și autenticitatea și valabilitatea documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei;			
(ib) în cazul în care există îndoieli cu privire la autenticitatea documentului de călătorie sau la identitatea resortisantului unei țări terțe, verificările, atunci când este posibil, includ verificarea a cel puțin unuia dintre elementele biometrice de identificare integrate în documentele de călătorie.		Prevederi UE neaplicabile	
(4) În cazul în care există posibilitatea și resortisantul țării terțe solicită acest lucru, astfel de verificări amânunțite se efectuează într-un loc privat.	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 28. Controlul în linia a doua (2) La decizia polițistului de frontieră sau la cererea persoanei,	Compatibil	

	controlul în linia a doua se efectuează într-o încăpere separată.		
(4a) În cazul în care, la intrare sau la ieșire, în urma consultării bazelor de date relevante, inclusiv a detectorului de identități multiple prin intermediul portalului european de căutare instituite prin articolul 25 alineatul (1) și, respectiv, articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/817 al Parlamentului European și al Consiliului (1), rezultă o conexiune galbenă sau se detectează o conexiune roșie, polițistul de frontieră consultă registrul comun de date de identitate instituit prin articolul 17 alineatul (1) din regulamentul menționat sau SIS ori ambele pentru a evalua diferențele dintre datele de identitate conexe sau datele din documentele de călătorie conexe. Polițistul de frontieră efectuează verificările suplimentare necesare pentru a lua o decizie privind statutul și culoarea conexiunii. În conformitate cu articolul 69 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/817, prezentul alineat se aplică numai de la punerea în funcțiune a detectorului de identități multiple în temeiul articolului 72 alineatul (4) din regulamentul		Prevederi UE neaplicabile	

menționat.			
(5) Fără a aduce atingere celui de al doilea paragraf, resortisanților țărilor terțe care fac obiectul unei verificări amănunțite în linia a doua li se vor furniza informații scrise cu privire la scopul și procedura acestui control într-o limbă pe care o înțeleg sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțeleg, sau printr-un alt mijloc eficace. Respectivele informații sunt disponibile în toate limbile oficiale ale Uniunii și în limba sau limbile țării sau țărilor limitrofe statului membru în cauză și precizează faptul că resortisantul țării terțe poate solicita numele sau numărul matricol al polițiștilor de frontieră care efectuează verificarea amănunțită în linia a doua, precum și numele punctului de trecere a frontierei și data trecerii frontierei.	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 28. Controlul în linia a doua (1) Persoanele supuse controlului în linia a doua sunt informate cu privire la scopul și procedura de efectuare a unui asemenea control. Aceste informații sunt disponibile în limba română și în limbile de circulație internațională și cuprind mențiunea că persoana poate solicita să i se comunice numele și numărul de identificare a polițistului de frontieră care efectuează acest control, denumirea punctului de trecere și data la care a fost traversată frontiera de stat.	Parțial compatibil	Prevederi neaplicabile în privința limbilor oficiale ale UE
(6) Verificările asupra persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii se efectuează în conformitate cu Directiva 2004/38/CE		Prevederi UE neaplicabile	
(7) Normele practice privind informațiile care trebuie înregistrate sunt prevăzute în anexa II.	Regulile cu privire la înregistrarea informațiilor la forntieră sunt stabilite la anexa nr.1 din Hotărârea Guvernului nr.862/2024.	Compatibil	Se va vedea compartimentul respectiv
(8) Atunci când se aplică articolul 5		Prevederi UE	

alineatul (2) litera (a) sau (b), statele membre pot să prevadă, de asemenea, derogări de la normele prevăzute în prezentul articol.		neaplicabile	
(9) Resortisanții țărilor terțe sunt informați cu privire la numărul maxim de zile de ședere autorizată, care ia în calcul numărul de intrări și durata șederii autorizate de viză. Respectivetele informații sunt furnizate fie de către polițistul de frontieră la momentul verificărilor la frontiere, fie prin intermediul echipamentului instalat la punctul de trecere a frontierei care permite resortisantului țării terțe să consulte serviciul web menționat la articolul 13 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226.		Prevederi UE netranspuse	
Articolul 8a Utilizarea sistemelor de self-service pentru preînregistrarea datelor în EES (1) Persoanele a căror trecere a frontierei face obiectul unei înregistrări în EES în conformitate cu articolul 6a, pot utiliza sistemele de self-service pentru a preînregistra în EES datele menționate la prezentul articol alineatul (4) litera (a),		Prevederi UE neaplicabile	RM nu are acces la bazele de date UE RM nu are implementate sisteme self-service

sub rezerva îndeplinirii tuturor următoarelor condiții: (a) documentul de călătorie conține un suport electronic de stocare (cip), iar autenticitatea și integritatea datelor stocate pe cip sunt confirmate cu ajutorul lanțului complet de certificate valabile; (b) documentul de călătorie conține o imagine facială înregistrată pe suportul electronic de stocare (cip) a cărei accesare este posibilă din punct de vedere tehnic de sistemul de self-service pentru a verifica identitatea titularului documentului de călătorie prin compararea imaginii faciale înregistrate pe suportul electronic de stocare (cip) cu imaginea facială prelevată în timp real a acestuia; în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și legal, verificarea se poate realiza prin compararea amprentelor digitale prelevate în timp real cu amprente digitale înregistrate pe suportul electronic de stocare (cip) al documentului de călătorie. (2) În temeiul alineatului (1) din prezentul articol, sistemul de selfservice verifică existența unei înregistrări anterioare în EES a persoanei și			

identitatea resortisantului unei țări terțe în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226. (3) În conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/2226, sistemul de self-service efectuează o identificare în conformitate cu articolul 27 din respectivul regulament. În plus, în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/2226, atunci când se efectuează o identificare în EES: (a) pentru resortisanții țărilor terțe care sunt supuși obligației de a deține viză pentru a trece frontierele externe, în cazul în care căutarea în VIS cu ajutorul datelor prevăzute la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 indică faptul că persoana este înregistrată în VIS, se efectuează o verificare a amprentelor digitale în datele din VIS în conformitate cu articolul 18 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008. În cazul în care verificarea persoanei în cauză în temeiul alineatului (2) al prezentului articol nu a dat niciun rezultat, sunt accesate datele din VIS în vederea identificării, în conformitate cu			

articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008; (b) pentru resortisanții țărilor terțe care sunt exonerati de obligația de a deține viză pentru a trece frontierele externe și care nu sunt găsiți în EES în urma identificării derulate în conformitate cu articolul 27 din Regulamentul (UE) 2017/2226, se consultă VIS, în conformitate cu articolul 19a din Regulamentul (CE) nr. 767/2008. (4) În cazul în care datele referitoare la persoana menționată la prezentul articol alineatul (1) nu sunt înregistrate în EES în temeiul alineatelor (2) și (3): (a) resortisanții țărilor terțe care sunt supuși obligației de a deține viză pentru a trece frontierele externe preînregistrează în EES, prin intermediul sistemului de self-service, datele prevăzute la articolul 16 alineatul (1) și la articolul 16 alineatul (2) literele (c)-(f) din Regulamentul (UE) 2017/2226 și, după caz, datele menționate la articolul 16 alineatul (6) din respectivul regulament, iar resortisanții țărilor terțe care sunt exonerati de obligația de a deține viză pentru a trece frontierele externe preînregistrează în EES, prin intermediul			

sistemului de self-service, datele prevăzute la articolul 17 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) și la articolul 16 alineatul (2) litera (c) din respectivul regulament și, după caz, datele menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (d) din respectivul regulament; (b) ulterior, persoana este orientată către un polițist de frontieră care: (i) preînregistrează datele vizate, în cazul în care nu a fost posibilă colectarea tuturor datelor necesare prin intermediul sistemului de self-service; (ii) verifică: — dacă documentul de călătorie utilizat în sistemul de selfservice corespunde celui deținut de persoana care face obiectul verificării, — dacă imaginea facială prelevată în timp real a persoanei în cauză corespunde imaginii faciale care a fost colectată prin intermediul sistemului de self-service și — pentru persoanele care nu dețin viza necesară în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001, dacă amprente digitale prelevate în timp real ale persoanei în cauză corespund amprentelor digitale care au fost			

colectate prin intermediul sistemului de self-service; (iii) atunci când s-a luat decizia de a autoriza sau de a refuza intrarea, confirmă datele menționate la litera (a) de la prezentul alineat și introduce în EES datele menționate la articolul 16 alineatul (2) literele (a) și (b) și la articolul 18 alineatul (6) literele (a), (b), (c) și (d) din Regulamentul (UE) 2017/2226. (5) În cazul în care din operațiunile descrise la alineatele (2) și (3) rezultă că datele referitoare la persoana menționată la alineatul (1) sunt înregistrate în EES, sistemul de self-service evaluează dacă este necesară actualizarea oricăreia dintre datele menționate la alineatul (4) litera (a). (6) Atunci când evaluarea menționată la alineatul (5) indică faptul că persoana menționată la alineatul (1) are un dosar individual înregistrat în EES, dar că datele sale trebuie să fie actualizate, persoana: (a) actualizează datele în EES preînregistrându-le prin intermediul			

sistemului de self-service; (b) este orientată către un polițist de frontieră care verifică corectitudinea actualizării efectuate în temeiul literei (a) de la prezentul alineat și, atunci când decizia de a autoriza sau de a refuza intrarea este luată, actualizează dosarul individual în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226. (7) Sistemele de self-service sunt operate sub supravegherea unui polițist de frontieră care este responsabil de depistarea oricărei utilizări necorespunzătoare, frauduloase sau anormale a sistemului de selfservice.			
Articolul 8b Utilizarea sistemelor de self-service și a porților electronice pentru trecerea frontierei de către persoanele a căror trecere a frontierei face obiectul unei înregistrări în EES (1) Persoanele a căror trecere a frontierei face obiectul unei înregistrări în EES în conformitate cu articolul 6a, li se poate permite să utilizeze un sistem de self-service în scopul efectuării verificărilor la frontieră, sub rezerva îndeplinirii tuturor următoarelor condiții: (a) documentul de călătorie conține un		Prevederi UE neaplicabile	

suport electronic de stocare (cip), iar autenticitatea și integritatea datelor stocate pe cip sunt confirmate cu ajutorul lanțului complet de certificate valabile; (b) documentul de călătorie conține o imagine facială înregistrată pe suportul electronic de stocare (cip) a cărei accesare este posibilă din punct de vedere tehnic de către sistemul de self-service pentru a verifica identitatea titularului documentului de călătorie prin compararea imaginii faciale respective cu imaginea facială prelevată în timp real a acestuia; și (c) persoana este deja înregistrată sau preînregistrată în EES. (2) Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol, pot fi efectuate prin intermediul unui sistem de self-service verificările la frontiere la intrare prevăzute la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 8 alineatul (3) literele (a) și (b) și verificările la frontiere la ieșire prevăzute la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 8 alineatul (3) literele (g) și (h). Atunci când se efectuează prin intermediul unui sistem automatizat de control la frontiere, verificările la frontiere la ieșire includ verificările prevăzute la articolul 8 alineatul (3) litera			

(h). Atunci când o persoană are acces la un program național de facilitare instituit de un stat membru în temeiul articolului 8d, este posibil ca verificările la frontiere efectuate prin intermediul unui sistem de selfservice la intrare să omită examinarea aspectelor menționate la articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctele (iv) și (v) atunci când respectiva persoană trece frontierele externe ale statului membru respectiv sau frontierele externe ale unui stat membru care a încheiat un acord cu statul membru care a acordat accesul, astfel cum se menționează la articolul 8d alineatul (9). (3) La intrare și la ieșire, rezultatele verificărilor la frontiere efectuate prin intermediul sistemului de self-service sunt puse la dispoziția unui polițist de frontieră. Polițistul de frontieră în cauză monitorizează rezultatele verificărilor la frontiere și, ținând seama de respectivele rezultate, autorizează intrarea sau ieșirea sau, în caz contrar, orientează persoana către un polițist de frontieră care efectuează verificări suplimentare. (4) Persoana în cauză este orientată către un polițist de frontieră în temeiul alineatului (3) în oricare dintre			

următoarele situații: (a) în cazul în care nu este îndeplinită/nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la alineatul (1); (b) în cazul în care verificările la intrare sau la ieșire prevăzute la alineatul (2) indică faptul că nu este îndeplinită/nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile de intrare sau de ieșire; (c) în cazul în care rezultatele verificărilor la intrare sau la ieșire prevăzute la alineatul (2) pun sub semnul întrebării identitatea persoanei sau în care acestea indică faptul că persoana în cauză este considerată a reprezenta o amenințare pentru securitatea internă, ordinea publică sau relațiile internaționale ale oricărui stat membru sau o amenințare pentru sănătatea publică; (d) în cazul existenței unor îndoieli; (e) în cazul în care nu sunt disponibile porți electronice. (5) În plus față de situațiile menționate la alineatul (4), polițistul de frontieră care supraveghează trecerea frontierei poate decide, pe baza altor motive, să orienteze persoana care utilizează sistemul de			

selfservice către un polițist de frontieră. (6) Persoanele a căror trecere a frontierei face obiectul unei înregistrări în EES în conformitate cu articolul 6a alineatul (1) și care au utilizat un sistem de self-service pentru efectuarea verificărilor la frontiere pot fi autorizate să utilizeze o poartă electronică. În cazul în care se utilizează o poartă electronică, înregistrarea corespunzătoare din fișa de intrare/ieșire, precum și asocierea fișei respective la dosarul individual în cauză, în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) 2017/2226 se efectuează în momentul trecerii frontierei prin poarta electronică. În cazul în care poarta electronică și sistemul de self-service sunt separate din punct de vedere fizic, se verifică identitatea utilizatorului la poarta electronică în scopul confirmării faptului că persoana care utilizează poarta electronică este aceeași persoană care a utilizat sistemul de self-service. Confirmarea se realizează cu utilizarea a cel puțin unui element biometric de identificare. (7) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute în alineatul (1) litera (a) sau (b) de la prezentul articol sau în ambele, o parte din verificările la frontiere la intrare prevăzute la articolul			

8 alineatul (3) literele (a) și (b) și o parte din verificările la frontiere la ieșire prevăzute la articolul 8 alineatul (3) literele (g) și (h) pot fi efectuate prin intermediul unui sistem de self-service. Polițistul de frontieră poate efectua numai verificările prevăzute la articolul 8 alineatul (3) literele (a) și (b) și la articolul 8 alineatul (3) la literele (g) și (h) care nu au putut fi realizate prin intermediul sistemului de selfservice. În plus, polițistul de frontieră verifică dacă documentul de călătorie utilizat în sistemul de self-service corespunde celui deținut de persoana pe care o verifică. (8) Sistemele de self-service și porțile electronice sunt operate sub supravegherea unui polițist de frontieră care este responsabil de depistarea oricărei utilizări necorespunzătoare, frauduloase sau anormale a sistemului de self-service, a porții electronice sau a ambelor. (9) Prezentul articol nu aduce atingere posibilității statelor membre de a permite utilizarea de sisteme de self-service, de porți electronice sau ambele pentru trecerea frontierei de către cetățenii Uniunii, de către cetățenii unui stat care face parte din Asociația Europeană a Liberului Schimb a Spațiului Economic			

European, de către cetățenii Elveției și de către cetățeni ai țărilor terțe a căror trecere a frontierei nu face obiectul unei înregistrări în EES.			
Articolul 8c Standarde pentru sistemele automatizate de control la frontiere În măsura posibilului, sistemele automatizate de control la frontiere sunt proiectate astfel încât să poată fi utilizate de toate persoanele, cu excepția copiilor cu vârsta sub 12 ani. Acestea sunt, de asemenea, concepute astfel încât să respecte pe deplin demnitatea umană, în special în cazurile în care sunt implicate persoane vulnerabile. În cazul în care statele membre decid să utilizeze sisteme automatizate de control la frontiere, acestea asigură prezența unor efective suficiente de personal pentru a ajuta persoanele la utilizarea unor astfel de sisteme.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 8d Programele naționale de facilitare (1) Fiecare stat membru poate să instituie un program voluntar (denumit în continuare „program național de facilitare”) pentru a permite		Prevederi UE neaplicabile	

resortisanților țărilor terțe sau resortisanților unei anumite țări terțe care nu beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii să beneficieze de facilitările prevăzute la alineatul (2) atunci când trec frontiera externă a unui stat membru. (2) Prin derogare de la articolul 8 alineatul (3) litera (a), pentru resortisanții țărilor terțe menționați la alineatul (1) al prezentului articol și cărora li s-a acordat acces la programul național de facilitare, verificările amănunțite la intrare nu trebuie să includă o examinare a aspectelor menționate la articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctele (iv) și (v) atunci când astfel de resortisanți ai țărilor terțe trec frontiera externă a unui stat membru. (3) Statul membru efectuează o verificare preliminară a resortisanților țărilor terțe care solicită utilizarea programului național de facilitare, pentru a confirma, în special, îndeplinirea condițiilor menționate la alineatul (4). Acești resortisanți ai țărilor terțe fac obiectul unei verificări preliminare efectuate de polițiștii de frontieră, de autoritățile responsabile în domeniul vizelor astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 3 din Regulamentul			

(CE) nr. 767/2008 sau de autoritățile responsabile în domeniul imigrației astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 4 din Regulamentul (UE) 2017/2226; (4) Autoritățile menționate la alineatul (3) nu acordă unei persoane acces la programul național de facilitare decât în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare: (a) solicitantul îndeplinește condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1); (b) documentul de călătorie al solicitantului și, după caz, viza, viza de lungă ședere sau permisul de ședere sunt valabile și nu false, contrafăcute sau falsificate; (c) solicitantul demonstrează necesitatea de a călători în mod frecvent sau regulat sau justifică intenția sa de a călători în mod frecvent sau regulat; (d) solicitantul își dovedește integritatea și fiabilitatea, în special, după caz, utilizarea legală a vizelor anterioare sau a vizelor cu valabilitate teritorială limitată, situația sa economică din țara de origine și intenția sa reală de a părăsi teritoriul statelor membre înainte de expirarea duratei de ședere autorizată. În			

conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (UE) 2017/2226, autoritățile menționate la alineatul (3) al prezentului articol au acces la EES pentru a verifica dacă solicitantul nu a depășit în trecut durata maximă de ședere autorizată pe teritoriul statelor membre; (e) solicitantul justifică scopul și condițiile șederilor preconizate; (f) solicitantul deține mijloace de întreținere suficiente, atât pentru durata șederilor preconizate, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau de reședință, ori este în măsură să dobândească astfel de mijloace în mod legal; (g) este consultat SIS. (5) Accesul inițial la programul național de facilitare se acordă pentru o perioadă de cel mult un an. Accesul poate fi prelungit pentru un maxim de încă cinci ani sau până la sfârșitul perioadei de valabilitate a documentului de călătorie sau a eventualelor vize cu intrări multiple, a vizelor de lungă ședere sau a permiselor de ședere eliberate, oricare dintre acestea este mai scurtă. În cazul unei prelungiri, statul membru reevaluează anual situația fiecărui resortisant al unei țări terțe căruia i se			

acordă acces la programul național de facilitare, pentru a se asigura că, pe baza informațiilor actualizate, respectivul resortisant al unei țări terțe îndeplinește în continuare condițiile prevăzute la alineatul (4). Această reevaluare poate fi efectuată cu ocazia verificărilor la frontiere. (6) Verificările amănunțite la intrare în temeiul articolului 8 alineatul (3) literele (a) și (b) și verificările amănunțite la ieșire în temeiul articolului 8 alineatul (3) litera (g) includ, de asemenea, verificarea faptului că resortisantul țării terțe are acces în mod valabil la programul național de facilitare. Polițiștii de frontieră pot efectua verificarea resortisantului unei țări terțe care beneficiază de programul național de facilitare la intrare în temeiul articolului 8 alineatul (3) literele (a) și (b) și la ieșire în temeiul articolului 8 alineatul (3) litera (g) fără compararea pe cale electronică a datelor biometrice, ci prin compararea imaginii faciale obținute de pe suportul electronic de stocare (cip) și a imaginii faciale din dosarul individual EES al resortisantului unei țări terțe cu cea a feței respectivului resortisant al unei țări terțe. Verificarea completă se efectuează în mod aleatoriu			

și pe baza unei analize de risc. (7) Autoritățile menționate la alineatul (3) revocă imediat accesul acordat unui resortisant al unei țări terțe la programul național de facilitare dacă se constată că nu au fost îndeplinite condițiile de acordare a accesului la respectivul program sau dacă acestea nu mai sunt îndeplinite. (8) Atunci când se verifică, în conformitate cu alineatul (3), dacă solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (4), se evaluează, cu o atenție specială, dacă solicitantul prezintă un risc de imigrație ilegală sau un risc la adresa securității oricărui dintre state membre și dacă solicitantul are intenția de a părăsi teritoriul statelor membre în timpul șederii autorizate. Mijloacele de întreținere pentru șederile preconizate sunt evaluate în funcție de durata și de scopul șederii sau a șederilor avute în vedere și în raport cu nivelul mediu al prețurilor în statele membre în cauză pentru masă și cazare la un preț moderat, pe baza sumelor de referință fixate de statele membre în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) litera (c). Dovada unui angajament de luare în întreținere, a unui angajament de cazare privată ori ambele pot constitui, de			

asemenea, dovada unor mijloace suficiente de întreținere. Examinarea cererii se bazează în special pe autenticitatea și pe fiabilitatea documentelor prezentate și pe veridicitatea și fiabilitatea declarațiilor solicitantului. În cazul în care un stat membru responsabil de examinarea unei cereri are îndoieli cu privire la solicitant, la declarațiile sau la documentele justificative pe care solicitantul le-a oferit, acesta poate consulta alte state membre înainte de a lua o decizie cu privire la cerere. (9) Două sau mai multe state membre care au instituit programe naționale proprii de facilitare în temeiul prezentului articol pot încheia între ele un acord pentru a se asigura că persoanele care utilizează programele lor naționale de facilitare pot beneficia de facilitările recunoscute de alt program național de facilitare. În termen de o lună de la încheierea acordului, se transmite Comisiei o copie a acordului. (10) La instituirea unui program național de facilitare, statele membre se asigură că sistemul lor pentru operarea programului este conform cu standardele de securitate a datelor stabilite la articolul 43 din Regulamentul (UE) 2017/2226. Statele			

membre realizează o evaluare adecvată a riscurilor privind securitatea informațiilor, iar responsabilitățile în materie de securitate, pentru toate etapele procesului, sunt clarificate. (11) Înainte de finalul celui de al treilea an de aplicare a dispozițiilor prezentului articol, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului o evaluare cu privire la punerea în aplicare a acestuia. Pe baza respectivei evaluări, Parlamentul European sau Consiliul pot invita Comisia să propună instituirea unui program al Uniunii pentru resortisanții țărilor terțe care călătoresc în mod frecvent și care au făcut obiectul unor verificări preliminare.			
Articolul 9 Relaxarea verificărilor la frontiere (1) Verificările la frontierele externe pot face obiectul unei relaxări în cazul unor circumstanțe excepționale și neprevăzute. Respectivele circumstanțe excepționale și neprevăzute sunt considerate a fi acele evenimente imprevizibile care provoacă o intensificare a traficului astfel încât timpul de așteptare la punctul de trecere a frontierei devine excesiv de îndelungat și au fost epuizate toate resursele în ceea ce privește personalul, mijloacele și	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 50. Relaxarea controalelor la trecerea frontierei (1) Controalele la trecerea frontierei pot fi obiectul unor relaxări produse de circumstanțe excepționale și neprevăzute. Drept circumstanțe excepționale și neprevăzute sunt considerate acele evenimente care provoacă o intensificare a traficului, timpul de așteptare la punctul de trecere devenind excesiv de	Parțial compatibil	Cadrul normativ național prevede aplicarea relaxării controalelor pentru anumite grupuri de călători

organizarea.	îndelungat, iar posibilitățile de personal și de organizare fiind epuizate. (2) Relaxarea controalelor poate fi aplicată pentru toate grupurile de călători sau pentru anumite grupuri.		
(2) În caz de relaxare a verificărilor la frontiere în conformitate cu alineatul (1), verificările la frontiere pentru intrare sunt, în principiu, prioritare în raport cu verificările la frontiere pentru ieșire. Decizia de relaxare a verificărilor este luată de polițistul de frontieră care este responsabil de punctul de trecere a frontierei. Respectiva relaxare a verificărilor este temporară, adaptată circumstanțelor care o justifică și se pune în aplicare progresiv.	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 50. (3) În caz de relaxare a controalelor la trecerea frontierei conform alin. (1), prioritare sunt controalele efectuate la trecerea frontierei la intrare. (4) Decizia de relaxare a controalelor la trecerea frontierei se ia, în comun, de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Serviciul Vamal. Relaxarea controalelor este temporară, adaptată circumstanțelor care au justificat-o și se introduce gradual.	Parțial compatibil	Cadrul normativ național atribuie decizia de relaxare în competența conducerii IGPF și SV
(3) Chiar și în cazul relaxării verificărilor la frontieră, polițistul de frontieră introduce datele în EES, în conformitate cu articolul 6a. În cazul în care datele nu pot fi introduse prin mijloace electronice, acestea se introduc manual.	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 50. (5) În cazul relaxării controalelor la	Parțial compatibil	Prevederi UE neaplicabile în partea ce ține de consultarea și introducerea informației în bazele de date UE (și a procedurilor de informare a Comisiei)

	trecerea frontierei, polițistul de frontieră aplică ștampila pe documentele de călătorie în conformitate cu prevederile art. 30.		
(3a) În cazul în care este imposibil din punct de vedere tehnic să se introducă date în sistemul central al EES sau în caz de defecțiune a sistemului central al EES, se aplică toate următoarele dispoziții: (i) prin derogare de la articolul 6a din prezentul regulament, datele menționate la articolele 16-20 din Regulamentul (UE) 2017/2226 sunt stocate temporar în Interfața Uniformă Națională, astfel cum este definită la articolul 7 din respectivul regulament. În cazul în care acest lucru nu este posibil datele sunt, temporar, stocate local în format electronic. În ambele cazuri, datele sunt introduse în sistemul central al EES de îndată ce imposibilitatea sau defecțiunea tehnică este remediată. Statele membre iau măsurile adecvate și utilizează infrastructura, echipamentele și resursele necesare în vederea asigurării faptului că astfel de stocări locale temporare pot fi efectuate în orice moment și la orice punct de trecere a frontierei. Fără a aduce atingere obligației de a efectua verificări la frontieră în conformitate cu prezentul regulament, în		Parțial compatibil	Totodată, polițistul de frontieră aplică obligatoriu ștampila pe documentele de călătorie, la fel cum prevăd normele UE în cazul imposibilității introducerii datelor în EES

situația excepțională în care este imposibil din punct de vedere tehnic să se introducă date în sistemul central al EES și în Interfața Uniformă Națională, iar stocarea electronică locală temporară a datelor este, de asemenea, imposibilă din punct de vedere tehnic, polițistul de frontieră stochează manual datele de intrare/ieșire, în conformitate cu articolele 16-20 din Regulamentul (UE) 2017/2226, cu excepția datelor biometrice și aplică o ștampilă de intrare sau de ieșire în documentul de călătorie al resortisantului țării terțe. Datele respective sunt introduse în sistemul central al EES de îndată ce acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic. Statele membre informează Comisia, în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226 cu privire la ștampilarea documentelor de călătorie în cazul producerii situațiilor excepționale menționate la al doilea paragraf de la prezentul punct; (ii) prin derogare de la articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctul (iii) și litera (g) punctul (iv) din prezentul regulament, pentru resortisanții țărilor terțe care dețin o viză astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (1)			

litera (b), atunci când este posibil din punct de vedere tehnic, verificarea identității titularului vizei se realizează prin consultarea directă a VIS în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008.			
(4) Fiecare stat membru transmite anual Parlamentului European și Comisiei un raport privind aplicarea prezentului articol.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 10 Amenajarea de culoare separate și informațiile aflate pe panouri (1) Statele membre amenajează culoare separate, în special la punctele de trecere a frontierei aeriene, pentru a putea efectua verificări ale persoanelor, în conformitate cu articolul 8. Respectivul culoare se diferențiază cu ajutorul unor panouri care conțin indicațiile prevăzute în anexa III. Statele membre pot amenaja culoare separate la punctele de trecere a frontierei maritime și terestre, precum și la frontierele dintre statele membre care nu aplică articolul 22 la frontierele lor comune. În cazul în care statele membre amenajează culoare separate la respectivele frontiere, se folosesc panouri	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 46. Culoare de trecere a frontierei de stat (1) În scop de fluidizare a traficului la frontiera de stat, în punctele de trecere se creează culoare separate. Culoarele sunt diferențiate prin intermediul indicatoarelor clar vizibile, inclusiv în situația în care se renunță la folosirea culoarelor separate. Condițiile de creare, categoriile de persoane și regulile de trafic prin culoare se stabilesc de Guvern. (2) În cazul survenirii unui dezechilibru în trafic la un anumit punct de trecere, regulile aplicabile	Compatibil	Dispoziții suplimentare cu privire la culoare precum și modelele indicatoarelor se stabilesc în anexa nr.3 la Hotărârea Guvernului nr.862/2024, se va vedea compartimentul din anexe Dispozițiile referitoare la statele membre nu sunt aplicabile Dispozițiile referitoare la sisteme automatizate de control și la programele naționale de facilitare nu sunt aplicabile în cazul RM

care conțin indicațiile menționate în anexa III. Statele membre se asigură că respectivele culoare sunt semnalate clar, inclusiv în cazul în care normele privind utilizarea culoarelor distincte sunt suspendate în conformitate cu alineatul (4), pentru asigurarea fluidizării circulației persoanelor care trec frontiera. (2) Persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii sunt autorizate să folosească culoarele indicate de panoul prezentat în anexa III partea A („UE, SEE, CH”). Respectivele persoane pot, de asemenea, să folosească culoarele indicate de panoul prezentat în anexa III partea B1 („fără viză”) și partea B2 („toate pașapoartele”). Resortisanții țărilor terțe care nu au obligația de a deține viză în momentul trecerii frontierelor externe ale statelor membre în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001 și resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere valabil sau o viză de lungă ședere pot să folosească culoarele indicate de panoul prezentat în anexa III partea B1 („fără viză”) din prezentul regulament. Aceștia pot, de asemenea, să folosească culoarele indicate de panoul	pentru folosirea diferitelor culoare pot fi suspendate de Poliția de Frontieră și de Serviciul Vamal pentru o perioadă necesară eliminării dezechilibrului. (3) Pentru a asigura accesul și întoarcerea rapidă și în condiții de siguranță a convoaielor umanitare și a furnizorilor de ajutoare de urgență oferite în cadrul mecanismului de protecție civilă al Uniunii Europene și de ajutoare umanitare pentru populația statului în care este declarată stare de urgență, de asediu și de război, în punctele de trecere pot fi desemnate culoare speciale, marcate drept „Culoare pentru sprijin de urgență”. Condițiile de creare, categoriile de persoane și regulile de trafic prin culoarele menționate se stabilesc, în comun, de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Serviciul Vamal.		

prezentat în anexa III partea B2 („toate pașapoartele”) din prezentul regulament. Toate celelalte persoane folosesc culoarele indicate de panoul prezentat în anexa III partea B2 („toate pașapoartele”). Indicațiile care figurează pe panourile menționate la primul, al doilea și al treilea paragraf pot fi afișate în limba sau limbile considerate adecvate de fiecare stat membru. Dispoziția privind amenajarea de culoare separate indicate de panoul prezentat în anexa III partea B1 („fără viză”) nu este obligatorie. Statele membre hotărăsc, în funcție de necesitățile lor practice, dacă și în ce punct de trecere a frontierei doresc să folosească această opțiune. (3) La punctele maritime și terestre de trecere a frontierei, statele membre pot separa traficul vehiculelor pe culoare distincte, în funcție de categoriile de vehicule ușoare sau vehicule grele și autobuze, cu ajutorul panourilor prezentate în anexa III partea C. După caz, statele membre pot modifica indicațiile conținute de respectivele panouri, în funcție de circumstanțele locale.			

(3a) În cazul în care decid să utilizeze porți electronice, sisteme de self-service sau sisteme automatizate de control la frontiere, statele membre utilizează panourile prevăzute în anexa III partea D pentru a identifica culoarele respective. (3b) În cazul în care decid să instituie un program național de facilitare în conformitate cu articolul 8d, statele membre pot alege să utilizeze culoare speciale pentru resortisanții țărilor terțe care beneficiază de un astfel de program național de facilitare. Acestea utilizează panourile prevăzute în anexa III partea E pentru a identifica diferitele culoare. (4) În caz de dezechilibru temporar al fluxului de trafic la un anumit punct de trecere a frontierei, normele privind utilizarea culoarelor distincte pot fi suspendate de autoritățile competente pe perioada necesară restabilirii echilibrului.			
Articolul 11 Ștampilarea documentelor de călătorie (1) În cazurile prevăzute în mod expres în temeiul dreptului său intern, un stat membru poate, la intrare și la ieșire, să aplice o ștampilă pe documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe care dețin un permis de ședere sau o viză de lungă ședere eliberată de statul	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 30. Ștampilarea documentelor de trecere a frontierei de stat (1) Documentele valabile de trecere a frontierei de stat ale străinilor se ștampilează la intrarea și la ieșirea	Parțial compatibil	Cadrul normativ național prevede expres cazurile în care nu se aplică ștampila, precum și posibilitatea de a aplica ștampila pe un formular special și nu pe actul de călătorie

membru respectiv. (2) Documentul de călătorie al unui resortisant al unei țări terțe care este titular al unui document de facilitare a tranzitului feroviar, eliberat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 693/2003, se ștampilează la intrare și la ieșire. În plus, documentul de călătorie al unui resortisant al unei țări terțe care este titular al unui document de facilitare a tranzitului valabil, eliberat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 693/2003 și care tranzitează cu trenul și nu debarcă pe teritoriul unui stat membru se ștampilează la intrare și la ieșire. (3) Documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe care intră sau ies, pe baza unei vize naționale de scurtă ședere eliberată pentru una sau două intrări, de pe teritoriul unui stat membru care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen, dar care operează EES, se ștampilează la intrare și la ieșire. (4) Aspectele practice privind aplicarea ștampilei sunt prevăzute în anexa IV.	în/din Republica Moldova. Ștampilele de intrare și de ieșire se aplică pe: a) documentele de trecere a frontierei de stat care conțin o viză valabilă și care le permit străinilor să traverseze frontiera de stat; b) documentele de trecere a frontierei de stat care permit străinilor nesupuși cerinței de a fi în posesia unei vize să traverseze frontiera de stat. (2) Ștampilele nu se aplică pe: a) documentele de trecere a frontierei de stat ale șefilor de stat și ale persoanelor cu funcții de demnitate publică a căror sosire a fost anunțată oficial, anterior, prin intermediul canalelor diplomatice; b) licențele piloților sau pe legitimațiile de membru al echipajului aeronavei; c) documentele de călătorie ale marinarilor și pe documentele de călătorie ale pasagerilor incluși în lista de pasageri ai navelor care urmează un anumit itinerar, potrivit		

	unui program stabilit în prealabil, care cuprinde activități turistice în diverse porturi și care, în principiu, nu îmbarcă și nu debarcă pasageri în decursul călătoriei; d) pașapoartele cetățenilor Republicii Moldova; e) documentele de trecere a frontierei de stat ale altor categorii de persoane stabilite de Guvern; f) documentele de călătorie ordinare eliberate de structurile entității teritoriale nerecunoscute de Republica Moldova. (3) În scop de protecție a securității și vieții private, la cererea străinului, se poate renunța la aplicarea ștampilei dacă aceasta i-ar crea dificultăți. În acest caz, intrarea sau ieșirea se înregistrează pe un formular separat, unde se indică datele de identitate ale persoanei și numărul pașaportului. Formularul se înmânează străinului. Faptul de neaplicare a ștampilei se consemnează în Sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră. (4) Cetățenii Republicii Moldova și străinii pentru care ștampilarea		

	actelor de călătorie nu este obligatorie pot cere polițiștilor de frontieră ștampilarea acestora. (5) Procedura de aplicare a ștampilei, modelul, condițiile și procedura de eliberare a formularului sunt stabilite de Poliția de Frontieră.		
Articolul 12 Prezumția privind îndeplinirea condițiilor privind durata șederii pe termen scurt (1) Fără a aduce atingere articolului 12a, dacă niciun dosar individual nu a fost creat în EES pentru un resortisant al unei țări terțe prezent pe teritoriul unui stat membru sau dacă fișa de intrare/ieșire a unui resortisant al unei țări terțe nu conține o dată de ieșire după data de expirare a duratei autorizate de ședere, autoritățile competente pot prezuma că respectivul resortisant al unei țări terțe nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile privind durata șederii autorizate pe teritoriul statelor membre. (2) Prezumția menționată la alineatul (1) de la prezentul articol nu se aplică în cazul unui resortisant al unei țări terțe care poate să furnizeze, prin orice mijloc, elemente de probă credibile confirmând faptul că beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii		Prevederi UE neaplicabile	

sau că deține un permis de ședere ori o viză de lungă ședere. Dacă este cazul, se aplică articolul 35 din Regulamentul (UE) 2017/2226. (3) Presumția menționată la alineatul (1) poate fi răsturnată în cazul în care resortisantul unei țări terțe prezintă, prin orice mijloc, elemente de probă credibile, precum bilete de călătorie sau documente justificative ale prezenței sale în afara teritoriului statelor membre sau ale datei de expirare a valabilității unui permis de ședere ori a unei vize de lungă ședere anterioare, care să demonstreze că a respectat condițiile privind durata șederii pe termen scurt. În cazul unei răsturnări a prezumției, autoritățile competente creează un dosar individual în EES, dacă este necesar, sau indică în EES data și locul de trecere de către resortisantul țării terțe în cauză a frontierei externe a unuia dintre statele membre sau a frontierei interne a unui stat membru care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen, dar care operează EES, în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (UE) 2017/2226. (4) În cazul în care prezumția menționată la alineatul (1) nu este răsturnată, resortisantul unei țări terțe prezent pe teritoriul statelor membre poate fi			

returnat în conformitate cu Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului (1). Un resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii nu poate fi returnat decât în conformitate cu Directiva 2004/38/CE.			
Articolul 12a Perioada tranzitorie și măsurile tranzitorii (1) Pentru o perioadă de 180 de zile de la data punerii în funcțiune a EES, pentru a verifica, la intrare și la ieșire, dacă persoanele care sunt admise pentru o ședere pe termen scurt nu au depășit durata maximă de ședere autorizată, și, după caz, pentru a verifica la intrare dacă persoanele nu au depășit numărul de intrări autorizate de viza de scurtă ședere eliberată pentru una sau două intrări, polițiștii de frontieră iau în considerare șederile pe teritoriul statelor membre în decursul celor 180 de zile care preced intrarea sau ieșirea, prin verificarea ștampilelor din documentele de călătorie, în plus față de datele de intrare/ieșire înregistrate în EES. (2) În cazul în care o persoană a intrat pe teritoriul statelor membre înainte de punerea în funcțiune a EES și iese de pe teritoriul acestora după punerea în		Prevederi UE neaplicabile	

funcțiune a EES, la ieșirea sa se creează un dosar individual în EES și se introduce în fișa de intrare/ieșire și data respectivei intrări, în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226. Aplicarea prezentului alineat nu se limitează la perioada de 180 de zile de la punerea în funcțiune a EES, astfel cum se menționează la alineatul (1). În cazul unei discrepanțe între data ștampilei de intrare și data înregistrată în EES, prevalează data ștampilei de intrare.			
Articolul 13 Supravegherea frontierelor (1) Supravegherea frontierelor are drept principal obiectiv prevenirea sau depistarea trecerilor neautorizate ale frontierei, îmbunătățirea gradului de conștientizare a situației, combaterea criminalității transfrontaliere și luarea de măsuri împotriva persoanelor care trec ilegal frontiera. Aceasta presupune, de asemenea, efectuarea unor analize de risc. Fără a se aduce atingere articolelor 3 și 4, o persoană care a trecut ilegal frontiera și care nu are drept de ședere pe teritoriul statului membru respectiv este reținută și i se aplică procedurile care respectă Directiva 2008/115/CE.	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 6. Supravegherea frontierei de stat (1) Supravegherea frontierei de stat reprezintă activitatea realizată de către Poliția de Frontieră care presupune monitorizarea, inclusiv prin mijloace tehnice, a segmentelor de frontieră terestre, acvatice și a spațiului aerian dintre punctele de trecere a frontierei de stat, precum și a punctelor de trecere în afara programului de lucru al acestora, în scop de prevenire, depistare, cercetare și constatare a acțiunilor ilegale, de combatere a migrației	Compatibil	Cadrul normativ național prevede suplimentar aspecte procedurale și supravegherea în comun a frontierei de stat cu statele vecine Prevederi UE neaplicabile referitor la competențele Comisiei

(2) Polițiștii de frontieră utilizează toate resursele necesare, inclusiv unități fixe sau mobile, în vederea asigurării supravegherii frontierelor. Supravegherea frontierelor se efectuează astfel încât să prevină și să descurajeze trecerile neautorizate ale frontierei de către persoane între punctele de trecere a frontierei și sustragerea persoanelor de la verificările efectuate la punctele de trecere a frontierei și se efectuează cu respectarea deplină a obligațiilor prevăzute la articolul 4. (3) Supravegherea între punctele de trecere a frontierei este asigurată de polițiștii de frontieră ale căror efective și metode trebuie să fie adaptate riscurilor și amenințărilor existente sau preconizate. Pentru supraveghere se utilizează tablouri situaționale, care permit să se reducă pierderile de vieți omenești în rândul migranților la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora. Supravegherea include modificarea frecvență și inopinată a perioadelor de supraveghere, precum și alte metode sau tehnici pentru a preveni sau a detecta cu eficacitate trecerile neautorizate ale frontierei.	ilegale și criminalității transfrontaliere. (2) În scop de realizare a supravegherii frontierei sunt folosite unitățile fixe și mobile, care își îndeplinesc atribuțiile prin patrulare sau prin prezența în locuri cu risc sporit. Efectivul și metodele de activitate sunt adaptate riscurilor și amenințărilor existente sau susceptibile. (3) Supravegherea frontierei este efectuată de o manieră care să prevină și să descurajeze activitatea ilegală la frontiera de stat, inclusiv eludarea sau sustragerea de la controlul la trecerea frontierei. (4) În baza tratatelor internaționale poate fi autorizată patrularea comună a frontierei de stat de către subdiviziunile naționale de control al frontierei și de cele ale statelor vecine. (5) Imaginile foto și secvențele		

(4) Supravegherea se efectuează de unități fixe sau mobile, care își îndeplinesc misiunea prin patrulare sau prin prezența în locuri cunoscute ca fiind sensibile. Obiectivul respectivei supravegheri este de a preveni trecerile neautorizate ale frontierei sau de a reține persoanele în legătură cu trecerea neautorizată a frontierei externe. Supravegherea se poate efectua, de asemenea, cu ajutorul unor mijloace tehnice, inclusiv prin mijloace electronice, echipamente, sisteme de supraveghere și, după caz, toate tipurile de infrastructură fixă și mobilă. (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 37 de la prezentul regulament, referitoare la măsuri suplimentare de reglementare a supravegherii, inclusiv la elaborarea unor standarde minime comune pentru supravegherea frontierelor. Respectivele standarde minime comune țin seama de tipul de frontieră, și anume frontiere terestre, maritime sau aeriene, de nivelul de impact atribuit fiecărei secțiuni de frontieră externă în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului (*3) și de alți factori relevanți, precum particularitățile	video acumulate prin intermediul aeronavelor de stat fără pilot, mijloacele tehnice fixe și mobile, dispozitivele de înregistrare foto/video și alte mijloace din dotarea Poliției de Frontieră pot fi utilizate în vederea realizării scopului prevăzut la alin. (3), precum și pentru constatarea faptelor infracționale și contravenționale. (6) Alte reguli specifice privind utilizarea aeronavelor de stat fără pilot sunt stabilite prin hotărâre de Guvern.		

geografice.			
Articolul 14 Refuzul intrării (1) Intrarea pe teritoriul statelor membre se refuză resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc toate condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) și care nu aparțin niciuneia dintre categoriile de persoane menționate la articolul 6 alineatul (5). Aceasta nu aduce atingere aplicării dispozițiilor speciale privind dreptul la azil și la protecție internațională sau eliberarea unei vize de lungă ședere.	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 23.Neautorizarea traversării frontierei de stat de către străinii care nu întrunesc condițiile de intrare în Republica Moldova (1) Poliția de Frontieră refuză intrarea străinilor care nu întrunesc condițiile de intrare în următoarele cazuri: a) nu dețin niciun document de călătorie valabil; b) dețin un document de călătorie fals (falsificat/modificat); c) nu dețin o viză valabilă, atunci când aceasta este necesară, un permis de ședere sau o viză de lungă ședere valabilă; d) se află în posesia unor vize sau a unor permise de ședere false (falsificate/modificate); e) nu dețin documentația	Compatibil	Cadrul normativ național redă exhaustiv condițiile de refuz al intrării

	corespunzătoare care să justifice scopul și condițiile șederii; f) au beneficiat deja de dreptul de ședere de 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, luându-se în considerare ultima perioadă de 180 de zile precedentă fiecărei zile de ședere, dacă tratatele internaționale nu stabilesc altfel; g) nu dispun de mijloace suficiente de subzistență corespunzătoare perioadei și condițiilor de ședere sau de mijloace pentru întoarcerea în țara de origine ori pentru tranzit; h) sunt persoane care fac obiectul unei alerte emise în bazele de date naționale în scopul refuzării intrării; i) sunt considerați a fi o amenințare la adresa ordinii publice, securității naționale, sănătății publice sau relațiilor internaționale ale Republicii Moldova; j) nu prezintă garanții că li se va permite intrarea pe teritoriul statului de destinație sau că vor părăsi teritoriul Republicii Moldova, în cazul străinilor aflați în tranzit; k) au prezentat informații false la perfectarea documentelor de intrare		

	în Republica Moldova; l) au încălcat regimul frontierei de stat și regimul punctului de trecere a frontierei de stat; m) au încălcat anterior, în mod nejustificat, scopul declarat la obținerea vizei sau la intrarea pe teritoriul Republicii Moldova; n) în privința lor a fost instituit un consemn nominal de nepermitere a intrării în Republica Moldova; o) au interdicție de intrare în Republica Moldova; p) și-au epuizat durata de aflare sau de ședere pe teritoriul Republicii Moldova acordată prin lege. Articolul 31. Refuzul intrării și ieșirii în/din Republica Moldova (1) Persoanelor și mijloacelor de transport care nu întrunesc condițiile de intrare sau ieșire în/din Republica Moldova nu li se autorizează trecerea frontierei de stat.		
(2) Intrarea nu poate fi refuzată decât printr-o decizie care să indice motivele precise ale refuzului. Decizia se ia de către autoritatea competentă abilitată în acest sens de dreptul intern. Respectiva	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 23	Compatibil	Aspectele procedurale sunt stabilite atât pentru refuzul intrării cât și pentru refuzul ieșiri

decizie intră în vigoare imediat. Decizia motivată indicând cauzele precise ale refuzului se comunică printr-un formular uniform, prezentat în anexa V partea B, și se completează de autoritatea abilitată de dreptul intern să refuze intrarea. Formularul uniform astfel completat se înmânează resortisantului țării terțe în cauză, care confirmă primirea deciziei de refuz prin respectivul formular. Datele privind resortisanții țărilor terțe a căror intrare pentru o ședere pe termen scurt a fost refuzată se înregistrează în EES în conformitate cu articolul 6a alineatul (2) din prezentul regulament și cu articolul 18 din Regulamentul (UE) 2017/2226.	(2) În cazurile stabilite la alin. (1), polițistul de frontieră emite decizia privind neautorizarea intrării, care se pune în aplicare imediat. Articolul 31. Refuzul intrării și ieșirii în/din Republica Moldova (2) Neautorizarea intrării sau ieșirii se dispune în conformitate cu cadrul normativ de către polițistul de frontieră, cu emiterea unei decizii motivate care se înmânează persoanei în privința căreia a fost emisă. Decizia motivată este întocmită de polițistul de frontieră care a luat respectiva decizie pe un formular tipizat, aprobat de Poliția de Frontieră. Poliția de Frontieră ține evidența persoanelor în privința cărora a fost emisă o decizie de refuz al intrării sau ieșirii în/din Republica Moldova.		Prevederi UE neaplicabile referitoare la înregistrarea în EES
(3) Persoanele care au făcut obiectul unei decizii de refuz al intrării au dreptul la o cale de atac. Calea de atac se desfășoară în conformitate cu dreptul intern. Resortisantului țării terțe i se pun la dispoziție informații scrise cu privire la	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 31	Compatibil	Prevederi UE neaplicabile referitoare la înregistrarea în EES

punctele de contact în măsură să îi comunice informații legate de reprezentanții competenți să acționeze în numele respectivului resortisantul al țării terțe, în conformitate cu dreptul intern. Introducerea unei asemenea căi de atac nu are efect suspensiv asupra deciziei de refuz al intrării. Fără a aduce atingere oricărei eventuale compensări acordate în conformitate cu dreptul intern, resortisantul țării terțe în cauză are dreptul la rectificarea datelor introduse în EES sau a ștampilei de intrare anulate ori a ambelor, precum și a oricărei anulări sau completări, din partea statului membru care a refuzat intrarea, în cazul în care, în cadrul căii de atac, decizia de refuz al intrării este declarată nefondată.	(3) Decizia de refuz al intrării sau ieșirii în/din Republica Moldova poate fi contestată direct în instanța de judecată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile. (4) Contestarea deciziei de refuz al intrării sau ieșirii în/din Republica Moldova nu suspendă executarea acesteia.		
(4) Polițiștii de frontieră se asigură că resortisantul țării terțe care a făcut obiectul unei decizii de refuz al intrării nu intră pe teritoriul statului membru în cauză.	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 31 (5) Persoana căreia nu i-a fost autorizată trecerea frontierei de stat este obligată să părăsească imediat punctul de trecere.	Compatibil	
(5) Statele membre întocmesc o statistică privind numărul de persoane care au		Prevederi UE neaplicabile	

făcut obiectul unei decizii de refuz al intrării, motivele refuzului, cetățenia persoanelor cărora li s-a refuzat intrarea și tipul de frontieră (terestră, aeriană, maritimă) la care s-a refuzat intrarea și transmit anual statisticile către Comisie (Eurostat), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului (1).			
(6) Normele detaliate de reglementare a refuzului intrării sunt descrise în anexa V partea A.			Formularul și normele procedurale se stabilesc prin act intern al Poliției de Frontieră
CAPITOLUL III Personal și resurse alocate controlului la frontiere și cooperarea între statele membre Articolul 15 Personal și resurse alocate controlului la frontiere Statele membre alocă personal și resurse corespunzătoare și suficiente pentru exercitarea controlului la frontierele externe în conformitate cu articolele 7-14, astfel încât să asigure un control eficient, de înalt nivel și uniform la frontierele lor externe.		Prevederi UE netranspuse	
Articolul 16 Punerea în aplicare a		Prevederi UE neaplicabile	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii

controlului (1) Controlul la frontiere prevăzut la articolele 7-14 se efectuează de către polițiștii de frontieră, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament și cu dreptul intern. În exercitarea controlului la frontiere, polițiștii de frontieră păstrează competențele de inițiere a procedurilor penale conferite de dreptul intern și care nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Statele membre se asigură că polițiștii de frontieră sunt profesioniști specializați și formați corespunzător, luând în considerare curricula comună de pregătire pentru polițiștii de frontieră, stabilită și dezvoltată de Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (denumită în continuare „agenția”), înființată prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004. Curricula de pregătire include formarea specializată privind modul de detectare și gestionare a situațiilor în care sunt implicate persoane vulnerabile, cum ar fi minorii neînsoțiți și victimele traficului de persoane. Statele			Moldova Legea stabilește autoritățile naționale responsabile de efectuarea controlului frontierei (Poliția de Frontieră și Serviciul Vamal) și reglementează asigurarea conceptului de management integrat al frontierei de stat – ceea ce presupune coordonarea și cooperarea națională și internațională între toate autoritățile și instituțiile publice implicate în asigurarea securității frontaliere și facilitarea comerțului pentru a stabili un management efectiv, eficient și coordonat al frontierei

membre, cu sprijinul agenției, încurajează polițiștii de frontieră să învețe limbile străine necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor. (2) Statele membre notifică Comisiei lista serviciilor naționale responsabile de controlul la frontiere în temeiul dreptului intern, în conformitate cu articolul 39. (3) Pentru un control eficient la frontiere, fiecare stat membru asigură o cooperare strânsă și permanentă între serviciile naționale responsabile de controlul la frontiere.			
Articolul 17 Cooperarea dintre statele membre (1) Statele membre își acordă asistență și asigură o cooperare strânsă și permanentă în vederea punerii eficiente în aplicare a controlului la frontiere, în conformitate cu articolele 7-16. Statele membre fac schimb de informații relevante. (2) Cooperarea operativă dintre statele membre în materie de gestionare a frontierelor externe este coordonată de agenție. (3) Fără a aduce atingere competențelor agenției, statele membre pot continua cooperarea operativă cu alte state		Prevederi UE neaplicabile	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova reglementează dreptul general de cooperare operativă și schimb de informații prin Articolul 5 (8) În temeiul tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, activitățile din cadrul sistemului de control al frontierei menționate la alin. (1) pot fi efectuate, sub controlul autorităților Republicii Moldova, de către reprezentanții agențiilor specializate străine și internaționale în limitele prevăzute de aceste

membre și/sau țări terțe la frontierele externe, inclusiv schimbul de ofițeri de legătură, în cazul în care o astfel de cooperare este complementară acțiunii agenției. Statele membre se abțin de la orice acțiune care ar putea periclita funcționarea agenției sau realizarea obiectivelor acesteia. Statele membre informează agenția cu privire la cooperarea operativă menționată la primul paragraf. (4) Statele membre propun acțiuni de formare cu privire la normele care reglementează controlul la frontieră, precum și drepturile fundamentale. În acest sens, se iau în considerare standardele comune de formare stabilite și dezvoltate de agenție.			tratate, cu respectarea cadrului normativ al Republicii Moldova. (10) În baza acordurilor internaționale, planurilor de cooperare, planurilor de desfășurare a operațiunilor comune care derivă din acestea, Poliția de Frontieră desfășoară activități pentru asigurarea securității frontaliere.
Articolul 18 Controlul comun (1) Statele membre care nu aplică articolul 22 la frontierele terestre comune pot efectua, până la data aplicării articolului respectiv, un control comun al respectivelor frontiere comune; în acest caz, o persoană poate fi oprită numai o singură dată în scopul realizării verificărilor la intrare și la ieșire, fără a aduce atingere responsabilităților	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Secțiunea a 2-a Trecerea frontierei de stat de către persoane, mijloace de transport, trecerea peste frontiera de stat a mărfurilor și a altor bunuri Articolul 19. Dispoziții generale	Parțial compatibil	Acord din 9 februarie 2023 între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind controlul coordonat pe teritoriul României în punctul de trecere a frontierei de stat Albița (România) - Leușeni (Republica Moldova) rutier, pe sensul de intrare în România

individuale ale statelor membre care decurg din articolele 7-14. Statele membre pot încheia între ele acorduri bilaterale în acest sens. (2) Statele membre informează Comisia cu privire la orice acord încheiat în conformitate cu alineatul (1).	(4) În baza tratatelor încheiate de Republica Moldova cu statele vecine, frontiera de stat poate fi trecută prin punctele de trecere de mic trafic la frontieră, precum și prin punctele de trecere a frontierei în care se efectuează controlul în comun pe teritoriul unuia dintre state.		
CAPITOLUL IV Dispoziții speciale referitoare la verificările la frontiere Articolul 19 Dispoziții speciale referitoare la diferitele tipuri de frontiere și mijloacele de transport utilizate pentru trecerea frontierelor externe Dispozițiile speciale prevăzute în anexa VI se aplică verificărilor efectuate la diferitele tipuri de frontiere și cu privire la diferitele mijloace de transport utilizate pentru trecerea frontierelor externe. Respectivele dispoziții speciale pot conține derogări de la articolele 5 și 6 și de la articolele 8-14.	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 5. Sistemul de control al frontierei (4) Regulile suplimentare privind controlul frontierei se stabilesc prin regulament aprobat de Guvern în conformitate cu prezenta lege și cu alte acte normative. Regulile specifice privind controlul frontierei se stabilesc de către Poliția de Frontieră, iar regulile specifice privind controlul vamal – de către Serviciul Vamal.	Parțial compatibil	Regulile suplimentare care stabilesc proceduri specifice pentru diferite categorii de frontiere, anumite categorii de persoane și mijloace de transport sunt stabilite în anexe, a se vedea compartimentul respectiv (anexa VI din Codul Schengen)
Articolul 20 Dispoziții speciale	Legea nr.28/2024 cu privire la	Parțial compatibil	Regulile suplimentare care stabilesc

referitoare la verificarea anumitor categorii de persoane (1) Dispoziții speciale prevăzute în anexa VII se aplică următoarelor categorii de persoane: (a) șefi de stat, șefi de guvern și membri ai guvernelor naționale însoțiți de soții (soțiile) lor, precum și membrii delegațiilor oficiale ale acestora, și suveranii și alți membri de rang înalt ai unei familii regale; (b) piloți de aeronave și alți membri ai echipajului; (c) marinari; (d) titulari ai pașapoartelor diplomatice, oficiale sau de serviciu și membrii organizațiilor internaționale; (e) lucrători transfrontalieri; (f) minori; (g) servicii de salvare, poliție și pompieri și polițiștii de frontieră; (h) lucrători offshore. Respectivele dispoziții speciale pot conține derogări de la articolele 5 și 6 și de la articolele 8-14.	frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 5. Sistemul de control al frontierei (4) Regulile suplimentare privind controlul frontierei se stabilesc prin regulament aprobat de Guvern în conformitate cu prezenta lege și cu alte acte normative. Regulile specifice privind controlul frontierei se stabilesc de către Poliția de Frontieră, iar regulile specifice privind controlul vamal – de către Serviciul Vamal.		proceduri specifice pentru diferite categorii de frontiere, anumite categorii de persoane și mijloace de transport sunt stabilite în anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.862/2024, a se vedea compartimentul respectiv

(2) Statele membre notifică Comisiei modelele de permise eliberate de ministerele lor de afaceri externe pentru membrii acreditați ai misiunilor diplomatice și ai reprezentanțelor consulare, precum și pentru familiile acestora, în conformitate cu articolul 39.			
CAPITOLUL V Măsuri specifice referitoare la frontierele externe Articolul 21 Măsuri la frontierele externe și sprijinul acordat de agenție (1) Atunci când, într-un raport de evaluare întocmit în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013, sunt identificate deficiențe grave în efectuarea controalelor la frontierele externe și în vederea asigurării respectării recomandărilor menționate la articolul 15 din respectivul regulament, Comisia poate recomanda, prin intermediul unui act de punere în aplicare, ca statul membru evaluat să ia anumite măsuri specifice, care pot include una sau ambele dintre următoarele: (a) inițierea desfășurării echipelor europene de polițiști de frontieră în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2007/2004;		Prevederi UE neaplicabile	

(b) prezentarea, spre avizare de către agenție, a planurilor sale strategice, bazate pe o evaluare de risc, care să includă informații privind desfășurarea de personal și echipamente. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2). (2) Periodic, Comisia informează comitetul instituit în conformitate cu articolul 38 alineatul (1) cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a măsurilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol și cu privire la impactul acestora asupra deficiențelor identificate. Comisia informează, de asemenea, Parlamentul European și Consiliul. (3) Atunci când, într-un raport de evaluare menționat la alineatul (1), se concluzionează că statul membru evaluat își neglijează în mod grav obligațiile și, prin urmare, trebuie să raporteze cu privire la punerea în aplicare a planului de acțiune relevant în termen de trei luni în conformitate cu articolul 16 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013, și dacă, după perioada de trei luni respectivă, Comisia constată că			

situația persistă, aceasta poate declanșa aplicarea procedurii prevăzute la articolul 29 din prezentul regulament, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile în acest sens.			
Articolul 21a Restricții temporare de călătorie în Uniune (1) Prezentul articol se aplică urgențelor de sănătate publică de amploare.		Prevederi UE neaplicabile	
(1) Consiliul, pe baza unei propuneri a Comisiei, poate adopta un regulament de punere în aplicare care să prevadă restricții temporare de călătorie în statele membre, care să fie aplicate la frontierele externe. Restricțiile temporare de călătorie pot include restricții temporare de intrare în statele membre și restricții sanitare temporare care sunt necesare pentru protecția sănătății publice în spațiul fără controale la frontierele interne. Restricțiile sanitare temporare respective pot include testarea, carantina și autoizolarea. Restricțiile temporare de călătorie în Uniune trebuie să fie proporționale și nediscriminatorii. În cazul în care un stat membru adoptă restricții mai stricte decât		Prevederi UE neaplicabile	

cele prevăzute în regulamentul de punere în aplicare, respectivele restricții nu pot să aibă un efect negativ asupra funcționării spațiului fără controale la frontierele interne. Restricțiile sanitare temporare aplicate persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii respectă în orice moment Directiva 2004/38/CE.			
(3) Următoarele categorii de persoane sunt exceptate de la restricțiile de intrare, indiferent de scopul călătoriei lor: (a) persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii; (b) resortisanții țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung în temeiul Directivei 2003/109/CE, persoanele care au drept de ședere în temeiul altor instrumente ale dreptului Uniunii sau de drept intern, inclusiv beneficiarii protecției internaționale sau persoanele care dețin vize naționale de lungă ședere, precum și membrii de familie ai acestora.		Prevederi UE neaplicabile	
(4) Categoriile de persoane enumerate în anexa XI partea A sunt exceptate de la restricțiile de intrare.		Prevederi UE neaplicabile	
(5) Orice categorie de persoane enumerată în anexa XI partea B este exceptată de la restricțiile de intrare în		Prevederi UE neaplicabile	

cazul în care categoria respectivă este inclusă în regulamentul de punere în aplicare menționat la alineatul (2).			
(6) Regulamentul de punere în aplicare menționat la alineatul (2), dacă este cazul: (a) identifică, atunci când natura urgenței de sănătate publică de amploare impune acest lucru, categoriile de persoane care efectuează călătorii esențiale, enumerate în anexa XI partea B, și care urmează să fie exceptate de la restricțiile de intrare; (b) stabilește zonele geografice sau țările terțe din care călătoriile pot face obiectul unor restricții sau excepții de la restricții și stabilește o procedură pentru examinarea periodică a situației din zonele sau țările respective și a restricțiilor de călătorie impuse, pe baza unei metodologii obiective și a unor criterii obiective care să includă în special situația epidemiologică; (c) stabilește condițiile în care călătoriile neesențiale pot fi restricționate sau exceptate de la restricții, inclusiv dovada care trebuie să fie prezentată ca justificare a excepției și condițiile referitoare la durata și natura șederii în zonele sau țările menționate la litera (b); (d) menționează restricțiile sanitare temporare minime la care pot fi supuse		Prevederi UE neaplicabile	

persoanele menționate la alineatul (3) literele (a) și (b); (e) prin derogare de la alineatele (4) și (5), stabilește condițiile în care pot fi impuse restricții de călătorie persoanelor care efectuează călătorii esențiale.			
(7) Restricțiile de intrare în statele membre a persoanelor care efectuează călătorii esențiale sunt impuse numai în mod excepțional, pentru o perioadă strict limitată, până când sunt disponibile informații suficiente cu privire la urgențele de sănătate publică de amploare menționate la alineatul (1) și până când sunt identificate și adoptate de Consiliu, la propunerea Comisiei, restricții sanitare alternative care sunt necesare pentru protecția sănătății publice și care urmează să fie aplicate persoanelor respective.		Prevederi UE neaplicabile	
TITLUL III FRONTIERE INTERNE CAPITOLUL I Absența controlului la frontierele interne Articolul 22 Trecerea frontierelor interne Frontierele interne pot fi trecute prin orice punct fără a fi realizată o verificare la frontiere asupra persoanelor, indiferent de cetățenie.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 23 Verificări în interiorul		Prevederi UE neaplicabile	

teritoriului Absența controalelor la frontierele interne nu aduce atingere:			
(a) exercitării competențelor polițienești sau a altor prerogative de autoritate publică de către autoritățile competente ale statelor membre pe teritoriul lor, inclusiv în zonele lor de frontieră internă, astfel cum le sunt conferite în temeiul dreptului intern, în măsura în care exercitarea competențelor respective nu are un efect echivalent cu verificările la frontiere. Exercițarea unor astfel de competențe poate include, după caz, utilizarea tehnologiilor de monitorizare și supraveghere utilizate în general pe teritoriu cu scopul de a răspunde amenințărilor la adresa siguranței publice sau a ordinii publice. Exercițarea de către autoritățile competente a atribuțiilor care le revin nu este considerată echivalentă, în special, cu exercitarea verificărilor la frontiere atunci când măsurile respective îndeplinesc toate condițiile următoare: (i) nu au ca obiectiv controlul la frontiere; (ii) se bazează pe informații generale ale poliției sau, în situațiile în care obiectivul urmărit este limitarea răspândirii unei		Prevederi UE neaplicabile	

boli infecțioase, pe informații de sănătate publică, precum și pe experiența autorităților competente cu privire la posibilele amenințări la adresa siguranței publice sau a ordinii publice și vizează în special: — combaterea criminalității transfrontaliere; — reducerea imigrației ilegale; sau — limitarea răspândirii unei boli infecțioase cu potențial epidemic, conform identificării efectuate de Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor; sunt concepute și executate într-un mod net diferit de verificările sistematice efectuate asupra persoanelor la frontierele externe, inclusiv în cazul în care acestea sunt efectuate în noduri de transport sau direct la bordul serviciilor de transport de persoane și cu condiția ca acestea să se bazeze pe o evaluare a riscurilor;			
posibilității ca autoritățile competente ale		Prevederi UE	

unui stat membru sau operatorii de transport să efectueze controale de securitate în noduri de transport, efectuate asupra persoanelor în temeiul dreptului intern, cu condiția ca respectivele controale să fie efectuate, de asemenea, asupra persoanelor care călătoresc în interiorul unui stat membru;		neaplicabile	
posibilității ca un stat membru să prevadă prin lege obligația de a deține sau de a purta permise și alte documente;		Prevederi UE neaplicabile	
posibilității ca un stat membru să prevadă prin lege obligația resortisanților țărilor terțe de a-și anunța prezența pe teritoriul său și obligația administrației unităților de cazare să asigure completarea și semnarea unor formulare de înregistrare de către resortisanții țărilor terțe, cu excepția partenerilor care îi însoțesc, a minorilor care îi însoțesc sau a membrilor grupurilor de călătorie, în conformitate cu dispozițiile articolelor 22 și, respectiv, 45 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (denumită în continuare «Convenția Schengen»).		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 23a		Prevederi UE	

Procedura de transferare a persoanelor reținute în zonele de frontieră internă		neaplicabile	
(1) Fără a aduce atingere articolului 22, prezentul articol stabilește procedura pentru transferul unui resortisant al unei țări terțe reținut în zonele de frontieră, astfel cum se menționează la articolul 23, în cazurile în care sunt îndeplinite următoarele condiții: (a) resortisantul țării terțe este reținut în timpul verificărilor care implică autoritățile competente ale ambelor state membre în cadrul cooperării bilaterale, care poate include, în special, patrulă polițienești comune, cu condiția ca statele membre în cauză să fi convenit să utilizeze procedura respectivă în cadrul cooperării bilaterale respective; și (b) există indicii clare că resortisantul țării terțe a sosit direct din celălalt stat membru și se constată faptul că resortisantul țării terțe nu are drept de ședere pe teritoriul statului membru în care a sosit, pe baza informațiilor aflate la dispoziția imediată a autorităților care l-au reținut, inclusiv a declarațiilor persoanei în cauză, a documentelor de identitate, de călătorie sau a altor documente găsite în posesia persoanei respective sau a rezultatelor căutărilor		Prevederi UE neaplicabile	

efectuate în bazele de date relevante de la nivel național și de la nivelul Uniunii. Procedura prevăzută la alineatele (1) și (2) nu se aplică solicitanților, astfel cum sunt definiți la articolul 3 punctul 13 din Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului (*4), și nici beneficiarilor de protecție internațională, astfel cum sunt definiți la articolul 3 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2024/1347 al Parlamentului European și al Consiliului (*5). Atunci când transferă un resortisant al unei țări terțe despre care statul membru care efectuează transferul presupune că este minor, statul membru care efectuează transferul informează statul membru de primire cu privire la prezumția respectivă și ambele state membre se asigură că sunt luate toate măsurile în interesul superior al copilului și în conformitate cu legislația lor națională.			
(2) Prin derogare de la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2008/115/CE, autoritățile competente ale unui stat membru pot decide, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol, să		Prevederi UE neaplicabile	

transfere imediat resortisantul țării terțe în cauză în statul membru din care acesta a sosit, în conformitate cu procedura prevăzută în anexa XII.			
Resortisanții țărilor terțe reținuți în zonele de frontieră și transferați conform procedurii menționate în prezentul articol au dreptul la o cale de atac. Calea de atac împotriva deciziei de transfer se desfășoară în conformitate cu dreptul intern al statului membru care efectuează transferul. Respectivii resortisanți ai țărilor terțe beneficiază de măsuri reparatorii eficiente în conformitate cu articolul 47 din cartă. De asemenea, statul membru care efectuează transferul le transmite respectivilor resortisanți ai țărilor terțe, în scris, într-o limbă pe care o înțeleg sau despre care se prezumă în mod rezonabil că o înțeleg, informații privind punctele de contact care pot să le comunice informații legate de reprezentanții competenți să acționeze în numele respectivilor resortisanți ai țărilor terțe, în conformitate cu dreptul intern. Introducerea unei asemenea căi de atac nu are efect suspensiv.		Prevederi UE neaplicabile	
(4) În cazul în care un stat membru care efectuează transferul aplică procedura menționată la alineatul (2), statul membru de primire are obligația să ia toate măsurile necesare pentru a primi		Prevederi UE neaplicabile	

resortisantul țării terțe în cauză în conformitate cu procedurile prevăzute în anexa XII. În statul membru de primire se aplică toate dispozițiile corespunzătoare din Directiva 2008/115/CE.			
(5) În cadrul cooperării lor bilaterale, statele membre stabilesc aspectele practice, inclusiv pentru a evita, cu titlu de regulă, utilizarea procedurii menționate la prezentul articol, în special în secțiunile frontierelor interne în care au fost reintroduse sau prelungite controalele la frontiere.		Prevederi UE neaplicabile	
Procedura prevăzută la prezentul articol nu aduce atingere acordurilor sau înțelegerilor bilaterale existente, astfel cum sunt menționate la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2008/115/CE.		Prevederi UE neaplicabile	
(7) De la 11 iulie 2025 și ulterior anual, statele membre transmit Comisiei datele înregistrate în conformitate cu anexa XII partea A punctul 4.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 24 Eliminarea obstacolelor din calea traficului la punctele rutiere de trecere a frontierelor interne Statele membre elimină orice obstacol care împiedică fluidizarea traficului la punctele rutiere de trecere a frontierelor interne, în special limitările de viteză care nu se bazează exclusiv pe considerente de siguranță rutieră sau care		Prevederi UE neaplicabile	

nu sunt necesare pentru utilizarea tehnologiilor menționate la articolul 23 litera (a). În același timp, statele membre trebuie să fie în măsură să furnizeze toate mijloacele necesare pentru a efectua verificări în cazul în care se reintroduc controalele la frontierele interne.			
CAPITOLUL II Reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne Articolul 25 Cadru general pentru reintroducerea temporară sau prelungirea controalelor la frontierele interne		Prevederi UE neaplicabile	
(1) Atunci când într-un spațiu fără controale la frontierele interne există o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne într-un stat membru, statul membru respectiv poate reintroduce în mod excepțional controalele la toate frontierele interne sau în anumite părți ale frontierelor sale interne. Se poate considera, în special, că o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne rezultă		Prevederi UE neaplicabile	

din: (a) incidente sau amenințări teroriste și din amenințări reprezentate de formele grave de criminalitate organizată; (b) situații de urgență de sănătate publică de amploare; (c) o situație excepțională caracterizată de deplasări neautorizate, neașteptate și de amploare ale resortisanților țărilor terțe între statele membre, care exercită o presiune considerabilă asupra resurselor și capacităților generale ale autorităților competente bine pregătite și care ar putea pune în pericol funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne, astfel cum reiese din analiza informațiilor și din toate datele disponibile, inclusiv din cele transmise de agențiile relevante ale Uniunii; (d) evenimentele internaționale de proporții ori cu mare vizibilitate.			
(2) În toate cazurile, controalele la frontierele interne se reintroduc numai ca măsură de ultimă instanță. Domeniul de aplicare și durata reintroducerii		Prevederi UE neaplicabile	

temporare a controalelor la frontiere nu depășesc ceea ce este strict necesar pentru a răspunde la amenințarea gravă identificată. Controalele la frontiere pot fi reintroduse sau prelungite în temeiul articolelor 25a și 28 numai în cazul în care un stat membru a stabilit că o astfel de măsură este necesară și proporțională, ținând seama de criteriile menționate la articolul 26 alineatul (1) și, în cazul prelungerii unor astfel de controale, ținând seama de asemenea de rezultatele evaluării riscurilor menționate la articolul 26 alineatul (2). Controalele la frontiere pot fi, de asemenea, reintroduse în conformitate cu articolul 29, ținându-se seama de criteriile menționate la articolul 30.			
(3) În cazul în care persistă aceeași amenințare gravă, controalele la frontierele interne pot fi prelungite în conformitate cu articolul 25a ori 29 sau, în cazul în care amenințarea ține de situații de urgență de sănătate publică de amploare, în conformitate cu articolul 28. Se consideră că persistă aceeași amenințare gravă în cazul în care justificarea prezentată de statul membru		Prevederi UE neaplicabile	

pentru prelungirea controalelor la frontiere se bazează pe aceleași motive ca cele care au justificat reintroducerea inițială a controalelor la frontiere.			
Articolul 25a Procedura aplicabilă în cazurile care necesită luarea de măsuri ca urmare a unor evenimente imprevizibile sau previzibile (1) Atunci când, într-un stat membru, o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne este imprevizibilă și necesită luarea imediată a unor măsuri, statul membru poate, în mod excepțional, să reintroducă imediat controalele la frontierele interne.		Prevederi UE neaplicabile	
(2) În același timp cu reintroducerea controalelor la frontiere în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, statul membru notifică, în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și celorlalte state membre reintroducerea controalelor la frontiere.		Prevederi UE neaplicabile	
(3) Atunci când un stat membru reintroduce controalele la frontierele interne în temeiul alineatului (1), controalele la frontiere rămân în vigoare pentru cel mult o lună. În cazul în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne persistă		Prevederi UE neaplicabile	

după această perioadă, statul membru poate prelungi controalele la frontierele interne pentru perioade suplimentare, până la o durată maximă ce nu depășește trei luni.			
(4) Atunci când o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne este previzibilă într-un stat membru, statul membru informează Parlamentul European, Consiliul, Comisia și celelalte state membre în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), cel târziu cu patru săptămâni înainte de reintroducerea preconizată a controalelor la frontiere sau cât de curând posibil, dacă circumstanțele care fac necesară reintroducerea controalelor la frontierele interne devin cunoscute statului membru cu mai puțin de patru săptămâni înainte de reintroducerea preconizată.		Prevederi UE neaplicabile	
(5) În cazul în care se aplică alineatul (4) de la prezentul articol și fără a aduce atingere alineatului (6), controalele la frontierele interne pot fi reintroduse pentru o perioadă de până la șase luni. În cazul în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne persistă după această perioadă, statul membru poate prelungi controalele la frontierele interne pentru perioade de maximum șase luni, care pot fi reînnoite. Orice prelungire se notifică		Prevederi UE neaplicabile	

Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și celorlalte state membre în conformitate cu articolul 27 și în termenele menționate la alineatul (4) de la prezentul articol. Sub rezerva articolului 6 de la prezentul articol, durata maximă a controalelor la frontierele interne nu depășește doi ani.			
(6) În cazul în care un stat membru consideră că există o situație excepțională majoră, referitoare la o amenințare gravă persistentă, care justifică necesitatea continuă de a efectua controale la frontierele interne pentru o perioadă mai lungă decât perioada maximă menționată la alineatul (5) de la prezentul articol, acesta notifică Parlamentului European, Consiliului și Comisiei și celorlalte state membre intenția sa de a prelungi controalele la frontierele interne cu o perioadă suplimentară de până la șase luni. Notificarea respectivă este transmisă cel târziu cu patru săptămâni înainte de prelungirea planificată și, ținând seama de avizul Comisiei emis în conformitate cu articolul 27a alineatul (3), include o evaluare a riscurilor în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) prin intermediul căreia:		Prevederi UE neaplicabile	
(a) prezintă justificări privind amenințarea continuă la adresa ordinii		Prevederi UE neaplicabile	

publice sau a securității interne; (b) justifică faptul că măsurile alternative de remediere a amenințării sunt considerate ori s-au dovedit inefficiente la momentul notificării; (c) prezintă măsurile de atenuare luate în considerare pentru a însoți controalele la frontierele interne; (c) include, după caz, o prezentare a mijloacelor, a acțiunilor, a condițiilor și a calendarului luate în considerare în vederea eliminării controalelor la frontierele interne. În termen de trei luni de la notificarea menționată la primul paragraf, Comisia emite un nou aviz privind necesitatea și proporționalitatea prelungirii controalelor la frontierele interne. După primirea notificării, Comisia poate demara din proprie inițiativă, ori, la solicitarea statului membru direct afectat, are obligația de a demara un proces de consultare, în conformitate cu articolul 27a alineatul (1).			

În cazul în care, într-o situație excepțională majoră, necesitatea continuă a controalelor la frontierele interne este confirmată ca urmare a procedurii menționate la prezentul alineat, dar perioada suplimentară de șase luni menționată la primul paragraf nu este suficientă pentru a asigura disponibilitatea unor măsuri alternative eficace pentru a aborda amenințarea persistentă, un stat membru poate decide să prelungească controalele la frontierele interne pentru o perioadă suplimentară și finală de până la șase luni, în conformitate cu evaluarea riscurilor menționată la al doilea paragraf. În cazul în care un stat membru decide să facă acest lucru, acesta notifică fără întârziere Comisiei intenția sa de a-și prelungi controalele la frontierele interne. Comisia adoptă fără întârziere o recomandare privind compatibilitatea cu tratatele a unei astfel de prelungiri finale, în special cu principiile necesității și proporționalității. Recomandarea respectivă identifică, de asemenea, după caz, împreună cu alte state membre, măsurile compensatorii eficiente care urmează să fie puse în aplicare.”			
Articolul 26 Criterii pentru reintroducerea temporară și		Prevederi UE neaplicabile	

prelungirea controalelor la frontierele interne			
(1) Pentru a stabili dacă reintroducerea controalelor la frontierele interne este necesară și proporțională în conformitate cu articolul 25 alineatul (2), un stat membru evaluează în special: (a) oportunitatea măsurii de reintroducere a controalelor la frontierele interne, având în vedere natura amenințării grave identificate și, în special, probabilitatea ca reintroducerea controalelor la frontierele interne să remedieze în mod corespunzător amenințarea la adresa ordinii publice sau a securității interne și dacă obiectivele urmărite de o astfel de reintroducere ar putea fi atinse prin: (i) utilizarea unor măsuri alternative, precum verificările proporționale efectuate în contextul verificărilor în interiorul teritoriului menționate la articolul 23 litera (a); (ii) utilizarea procedurii prevăzute la articolul 23a; (iii) alte forme de cooperare		Prevederi UE neaplicabile	

polițienească prevăzute în dreptul Uniunii; (iv) măsuri comune privind restricțiile temporare de călătorie către statele membre, astfel cum sunt menționate la articolul 21a alineatul (2); (c) impactul probabil al unei astfel de măsuri asupra: (i) circulației persoanelor în spațiul fără controale la frontierele interne; și funcționării regiunilor transfrontaliere, ținând seama de legăturile sociale și economice strânse dintre acestea.			
(2) În cazul în care controalele la frontierele interne sunt în vigoare de șase luni în conformitate cu articolul 25a alineatul (5), statul membru în cauză efectuează o evaluare a riscurilor care, pe lângă elementele prevăzute la articolul 27 alineatele (2) și (3), include, de asemenea, o reevaluare a criteriilor prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol.		Prevederi UE neaplicabile	
(3) În cazul reintroducerii sau prelungirii controalelor la frontierele interne, statele membre în cauză se asigură că acestea		Prevederi UE neaplicabile	

sunt însoțite de măsuri adecvate care atenuează impactul reintroducerii controalelor la frontiere asupra persoanelor și transportului de mărfuri, acordând o atenție deosebită legăturilor sociale și economice strânse dintre regiunile transfrontaliere și persoanelor care efectuează călătorii esențiale.			
Articolul 27 Notificarea reintroducerii temporare sau a prelungirii controalelor la frontierele interne și evaluarea riscurilor (1) Notificările din partea statelor membre cu privire la reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne trebuie să conțină următoarele informații: (a) motivele reintroducerii sau ale prelungirii, inclusiv toate informațiile relevante detaliind evenimentele care constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității lor interne; (b) domeniul de aplicare al reintroducerii sau al prelungirii preconizate, precizând în ce parte sau părți ale frontierelor interne urmează să fie reintroduse sau prelungite controalele la frontiere; (c) denumirea punctelor de trecere autorizate; (d) data și durata reintroducerii sau a		Prevederi UE neaplicabile	

prelungirii preconizate; (e) evaluarea necesității și proporționalității menționate la articolul 26 alineatul (1) și, în cazul unei prelungiri, la articolul 26 alineatul (2); (f) după caz, măsurile care trebuie să fie luate de celelalte state membre. O notificare poate fi transmisă în comun de două sau mai multe state membre. Statele membre transmit notificarea utilizând modelul care urmează să fie stabilit de Comisie în temeiul alineatului (6).			
(2) În cazul în care controalele la frontiere sunt în vigoare de șase luni în conformitate cu articolul 25a alineatul (5), orice notificare ulterioară privind prelungirea controlului respectiv trebuie să includă o evaluare a riscurilor. Evaluarea riscurilor prezintă amploarea și evoluția anticipată a amenințării grave, în special cât timp se preconizează că aceasta va persista și ce secțiuni ale frontierelor interne pot fi afectate, precum și informații privind măsurile de coordonare cu celelalte state membre care sunt afectate sau care este probabil să fie afectate de controalele la frontierele interne.		Prevederi UE neaplicabile	
(3) În cazul în care statele membre		Prevederi UE	

reintroduc sau prelungesc controalele la frontiere din cauza unei situații menționate la articolul 25 alineatul (1) litera (c), evaluarea prevăzută la alineatul (1) litera (e) de la prezentul articol conține, de asemenea, o evaluare a riscurilor, precum și informații privind deplasările neautorizate, neașteptate și de amploare, inclusiv orice informații obținute de la agențiile relevante ale Uniunii în concordanță cu mandatele acestora și analiza datelor din sistemele de informații relevante.		neaplicabile	
(4) Statul membru în cauză furnizează Comisiei, la cerere, orice informații suplimentare, inclusiv cu privire la măsurile de coordonare cu statele membre afectate de prelungirea planificată a controlului la frontierele interne, precum și informațiile suplimentare necesare pentru a evalua posibila utilizare a măsurilor menționate la articolele 23 și 23a.		Prevederi UE neaplicabile	
(5) În cazuri justificate din motive de siguranță publică, ținând cont de confidențialitatea anchetelor în curs, statele membre nu au obligația de a furniza toate informațiile menționate la alineatele (1)-(4) de la prezentul articol. Statele membre care transmit o notificare în temeiul alineatului (1) sau (2) pot decide, atunci când este necesar și în		Prevederi UE neaplicabile	

conformitate cu dreptul intern, să clasifice, integral sau parțial, informațiile notificate, în special evaluările riscurilor. O astfel de clasificare nu împiedică accesul la informații, prin intermediul unor canale adecvate și securizate, al celorlalte state membre afectate de reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne. O astfel de clasificare nu împiedică punerea informațiilor de către statele membre la dispoziția Parlamentului European. Transmiterea și gestionarea informațiilor și a documentelor transmise Parlamentului European în temeiul prezentului articol nu includ evaluările riscurilor menționate la alineatul (2) și respectă normele privind transmiterea și prelucrarea informațiilor clasificate.			
(6) Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a stabili modelul menționat la alineatul (1) al treilea paragraf de la prezentul articol și pune modelul la dispoziție online. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2).		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 27a Consultarea statelor membre și avizul Comisiei (1) După primirea notificărilor		Prevederi UE neaplicabile	

transmise în temeiul articolului 27 alineatul (1), Comisia poate institui, din proprie inițiativă sau la solicitarea unui stat membru direct afectat de controalele la frontierele interne, un proces de consultare, inclusiv reuniuni comune ale statului membru care preconizează reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne cu celelalte state membre, în special cu cele direct afectate de astfel de măsuri, și cu agențiile relevante ale Uniunii. Obiectivul consultării este de a examina în special amenințarea la adresa ordinii publice sau a securității interne, necesitatea și proporționalitatea reintroducerii preconizate a controalelor la frontierele interne, ținând seama de oportunitatea măsurilor alternative și, în cazul în care controalele la frontierele interne au fost deja reintroduse, de impactul acestora, precum și modalitățile de asigurare a punerii în aplicare a cooperării reciproce dintre statele membre în ceea ce privește reintroducerea controalelor la frontierele interne. Statul membru care preconizează reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne ține cont de rezultatele acestei consultări			

atunci când decide dacă să reintroducă sau să prelungească controalele la frontierele interne sau atunci când efectuează controale la frontierele interne. (2) În urma primirii notificărilor transmise în legătură cu reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne, Comisia trebuie, sau orice stat membru poate, fără a aduce atingere articolului 72 din TFUE, să emită un aviz dacă, pe baza informațiilor cuprinse în notificare și, după caz, în evaluarea riscurilor sau a oricăror informații suplimentare, acestea au motive de preocupare cu privire la necesitatea sau proporționalitatea reintroducerii sau prelungirii preconizate a controalelor la frontierele interne. (3) În urma primirii notificărilor transmise în legătură cu o prelungire a controalelor la frontierele interne în temeiul articolului 25a alineatul (4) care conduce la continuarea controalelor la frontierele interne pentru o perioadă totală de 12 luni, Comisia emite un aviz privind necesitatea și proporționalitatea respectivelor controale. Avizul Comisiei cuprinde cel puțin: (a) o evaluare a conformității			

reintroducerii sau prelungirii controalelor la frontierele interne cu principiile necesității și proporționalității; (b) o evaluare a măsurii în care au fost analizate suficient măsuri alternative de remediere a amenințării grave. În cazul în care se evaluează reintroducerea controalelor la frontierele interne și se consideră că au fost respectate principiile necesității și proporționalității, avizul conține recomandări, după caz, privind îmbunătățirea cooperării dintre statele membre pentru a limita impactul controalelor la frontierele interne și pentru a contribui la reducerea amenințării persistente. (4) În cazul în care se emite un aviz în conformitate cu alineatul (2) sau (3), Comisia instituie un proces de consultare, în conformitate cu alineatul (1), pentru a discuta avizul cu statele membre.”			
Articolul 28 Mecanismul specific pentru cazurile în care o urgență de sănătate publică de amploare pune în pericol funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne (1) În cazul în care constată că există o		Prevederi UE neaplicabile	

urgență de sănătate publică de amploare care afectează mai multe state membre, punând în pericol funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne, Comisia poate prezenta Consiliului o propunere privind adoptarea unei decizii de punere în aplicare de autorizare a reintroducerii controalelor la frontiere de către statele membre, inclusiv orice măsuri de atenuare adecvate care urmează să fie stabilite la nivel național și la nivelul Uniunii, în cazul în care măsurile disponibile menționate la articolele 21a și 23 nu sunt suficiente pentru a contracara urgența de sănătate publică de amploare. Statele membre pot solicita Comisiei să prezinte Consiliului o astfel de propunere. (2) Decizia de punere în aplicare a Consiliului menționată la alineatul (1) acoperă o perioadă de până la șase luni și poate fi reînnoită, la propunerea Comisiei, pentru perioade suplimentare de maximum șase luni, atât timp cât urgența de sănătate publică de amploare persistă, ținând seama de reexaminarea menționată la alineatul (4). (3) În cazul în care statele membre reintroduc sau prelungesc controalele la frontiere din cauza urgenței de sănătate			

publică de amploare menționate la alineatul (1), controalele respectiv se efectuează, de la intrarea în vigoare a deciziei de punere în aplicare a Consiliului menționată la alineatul (1), în temeiul deciziei respective. (4) Comisia reexaminează periodic evoluția urgenței de sănătate publică de amploare menționate la alineatul (1), precum și impactul măsurilor adoptate în conformitate cu decizia de punere în aplicare a Consiliului menționată la alineatul respectiv, pentru a evalua dacă măsurile respective sunt în continuare justificate și, în caz contrar, pentru a propune eliminarea controalelor la frontierele interne cât mai curând posibil. (5) Statele membre notifică imediat Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și celorlalte state membre reintroducerea controalelor la frontiere în conformitate cu decizia menționată la alineatul (1). (6) Statele membre pot lua alte măsuri, astfel cum se menționează la articolul 23, pentru a limita domeniul de aplicare al controalelor la frontierele interne. Comisia ține seama de aceste măsuri în cadrul examinării menționate la alineatul (4) de la prezentul articol.”			
Articolul 29 Procedura specifică		Prevederi UE	

pentru circumstanțe excepționale care periclitează funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne (1) În circumstanțe excepționale în care funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne este periclitată ca urmare a unor deficiențe grave persistente legate de controlul la frontierele externe, astfel cum se menționează la articolul 21 din prezentul regulament sau ca rezultat al nerespectării de către un stat membru a Deciziei Consiliului menționate la articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului (1) și în măsura în care aceste circumstanțe constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne în cadrul spațiului fără controale la frontierele interne sau în cadrul unor părți ale acestuia, controlul la frontierele interne poate fi reintrodus în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol pentru o perioadă de maximum șase luni. Respectiva perioadă poate fi prelungită maximum de trei ori, pentru o perioadă suplimentară de maximum șase luni, în cazul în care		neaplicabile	

circumstanțele excepționale persistă. (2) Atunci când nicio altă măsură, în special cele menționate la articolul 21 alineatul (1), nu poate să atenueze în mod eficient amenințarea gravă identificată, Consiliul poate, în ultimă instanță și în scopul protejării intereselor comune din spațiul fără controale la frontierele interne, să recomande ca unul sau mai multe state membre să decidă reintroducerea controlului la toate frontierele interne ale acestora sau în anumite părți ale frontierelor lor interne. Recomandarea Consiliului are la bază o propunere a Comisiei. Statele membre pot solicita Comisiei să înainteze Consiliului o astfel de propunere de recomandare În recomandarea sa, Consiliul indică cel puțin informațiile menționate la articolul 27 alineatul (1) literele (a)-(e). Consiliul poate recomanda o prelungire în conformitate cu condițiile și procedurile stabilite în prezentul articol. Înainte de a reintroduce controlul la frontiere sau în anumite părți ale frontierelor sale interne în temeiul prezentului alineat, un stat membru notifică acest lucru celorlalte state membre, Parlamentului European și			

Comisiei în mod corespunzător. (3) În cazul în care recomandarea menționată la alineatul (2) nu este pusă în aplicare de un stat membru, statul membru respectiv informează Comisia fără întârziere, în scris, cu privire la motivele sale. Într-un astfel de caz, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează motivele prezentate de statul membru respectiv și consecințele asupra protejării intereselor comune ale spațiului fără controale la frontierele interne. (4) Din motive de urgență justificate în mod corespunzător, legate de situațiile în care circumstanțele care determină necesitatea de a prelungi controlul la frontierele interne în conformitate cu alineatul (2) nu sunt cunoscute decât cu mai puțin de 10 zile înainte de sfârșitul perioadei precedente de reintroducere a controalelor, Comisia poate adopta orice recomandări necesare prin intermediul actelor de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 38 alineatul (3). În termen de 14 zile de la adoptarea unei astfel de recomandări, Comisia prezintă Consiliului o propunere de recomandare, în conformitate cu alineatul (2) din			

prezentul articol. (5) Prezentul articol nu aduce atingere măsurilor care pot fi adoptate de statele membre în cazul unei amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne în temeiul articolelor 25, 27 și 28.			
Articolul 30 Criterii pentru reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne atunci când circumstanțe excepționale periclitează funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne (1) Atunci când, în ultimă instanță, Consiliul recomandă, în conformitate cu articolul 29 alineatul (2), reintroducerea temporară a controlului la una sau mai multe frontiere interne sau în anumite părți ale acestora, acesta evaluează probabilitatea ca o astfel de măsură să remedieze în mod corespunzător o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne în spațiul fără controale la frontierele interne și evaluează proporționalitatea măsurii cu amenințarea respectivă. Această evaluare se bazează pe informațiile detaliate transmise de statul membru (statele membre) în cauză și de Comisie și pe orice alte informații relevante, inclusiv orice informații obținute în temeiul alineatului (2) din		Prevederi UE neaplicabile	

prezentul articol. În efectuarea unei astfel de evaluări, se iau în considerare, în special, următoarele aspecte: (a) disponibilitatea măsurilor de sprijin tehnic sau financiar care ar putea fi aplicate sau care au fost aplicate la nivel național sau la nivelul Uniunii, inclusiv asistența acordată de organisme, oficiile sau agențiile Uniunii, cum ar fi agenția, Biroul European de Sprijin pentru Azil, înființat prin Regulamentul (UE) nr. 439/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (1), sau Oficiului European de Poliție (Europol), înființat prin Decizia 2009/371/JAI, și probabilitatea ca aceste măsuri să remedieze în mod corespunzător amenințările la adresa ordinii publice sau a securității interne în spațiul fără controale la frontierele interne; (b) impactul actual și impactul viitor probabil al oricăror deficiențe grave legate de controlul la frontierele externe identificate în contextul evaluărilor efectuate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 și măsura în care astfel de deficiențe grave constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne în spațiul fără controale la frontierele interne;			

(c) impactul probabil al reintroducerii controlului la frontiere asupra libertății de circulație a persoanelor în spațiul fără controale la frontierele interne. (2) Înainte de a adopta o propunere de recomandare a Consiliului, în conformitate cu articolul 29 alineatul (2), Comisia poate: (a) să solicite statelor membre, agenției, Europol sau altor organisme, oficii și agenții ale Uniunii să îi furnizeze informații suplimentare; (b) să efectueze vizite la fața locului, cu sprijinul unor experți din statele membre și ai agenției, ai Europol și ai oricărui alt organism, oficiu sau agenție relevantă a Uniunii, în vederea obținerii sau a verificării informațiilor relevante pentru recomandarea respectivă.			
Articolul 31 Informarea Parlamentului European și a Consiliului Comisia și statul membru (statele membre) în cauză informează Parlamentul European și Consiliul, cât mai curând posibil, cu privire la orice motive care ar putea determina aplicarea articolului 21 și a articolelor 25- 30.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 32 Dispoziții în caz de reintroducere a controlului la frontierele interne		Prevederi UE neaplicabile	

În cazul în care se reintroduce controlul la frontierele interne, dispozițiile relevante din titlul II se aplică mutatis mutandis.			
Articolul 33 Raportul privind reintroducerea controalelor la frontierele interne (1) În termen de patru săptămâni de la eliminarea controalelor la frontierele interne, statele membre care au efectuat controale la frontierele interne prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport privind reintroducerea și, după caz, prelungirea controalelor la frontierele interne. (2) Fără a aduce atingere alineatului (1), în cazul în care controalele la frontiere sunt prelungete în conformitate cu articolul 25a alineatul (5), statul membru în cauză prezintă un raport la expirarea unei perioade de 12 luni și, ulterior, după alte 12 luni, în cazul în care controalele la frontiere sunt menținute în mod excepțional. (3) Raportul prezintă, în special, evaluarea inițială și subsecventă a necesității și proporționalității controalelor la frontiere, respectarea criteriilor menționate la articolul 26, funcționarea verificărilor, cooperarea practică cu statele membre învecinate,		Prevederi UE neaplicabile	

impactul rezultat asupra liberei circulații a persoanelor, în special în regiunile transfrontaliere, eficacitatea reintroducerii controalelor la frontierele interne, inclusiv o evaluare ex post a necesității și a proporționalității reintroducerii controalelor la frontiere. (4) Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a stabili un format uniform pentru raportul respectiv și îl pune la dispoziție online. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2). (5) Comisia poate emite un aviz referitor la respectiva evaluare ex post a reintroducerii temporare a controalelor la una sau mai multe frontiere interne sau în anumite părți ale acestora. (6) Cel puțin o dată pe an, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la funcționarea spațiului fără controale la frontierele interne (denumit în continuare «Raportul privind starea spațiului Schengen»). Comisia poate, de asemenea, să discute cu privire la Raportul privind starea spațiului Schengen separat cu Parlamentul European și cu Consiliul. Raportul include o listă a tuturor deciziilor de			

reintroducere a controalelor la frontierele interne luate în decursul anului respectiv, precum și a tuturor măsurilor adoptate de Comisie privind reintroducerea controalelor la frontierele interne. Raportul acordă o atenție deosebită controalelor la frontiere care sunt în vigoare de mai mult de 12 luni. De asemenea, acesta include o evaluare a necesității și proporționalității reintroducerii și prelungirii controalelor la frontiere în perioada vizată de raportul respectiv, precum și informații privind tendințele din spațiul fără controale la frontierele interne în ceea ce privește deplasările neautorizate ale resortisanților țărilor terțe, ținând seama de informațiile disponibile din partea agențiilor relevante ale Uniunii și de analiza datelor din sistemele de informații corespunzătoare.			
Articolul 34 Informarea publicului Comisia și statul membru în cauză informează publicul în mod coordonat cu privire la adoptarea unei decizii de reintroducere a controlului la frontierele interne și indică, în special, data de începere și de încheiere a unei astfel de măsuri, cu excepția cazului în care există motive imperioase de securitate care să împiedice acest lucru.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 35 Confidențialitatea		Prevederi UE neaplicabile	

La cererea unui stat membru, celelalte state membre, Parlamentul European și Comisia respectă caracterul confidențial al informațiilor furnizate în cadrul reintroducerii și prelungirii controlului la frontiere, precum și în cadrul raportului elaborat în temeiul articolului 33.			
TITLUL IV DISPOZIȚII FINALE Articolul 36 Modificarea anexelor (1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 37, în ceea ce privește modificarea anexelor III, IV și VIII. (2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 37, acte delegate de completare a prezentului regulament prin adăugarea în anexa XI partea B a categoriilor de persoane care efectuează călătorii esențiale. (3) În cazuri justificate în mod corespunzător care țin de natura urgenței de sănătate publică de amploare, atunci când este necesar din motive imperioase de urgență, actelor delegate adoptate în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol li se aplică procedura prevăzută la articolul 37a.”.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 37 Exercițarea delegării de competențe (1) Competența de a adopta acte delegate		Prevederi UE neaplicabile	

este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol. (2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 13 alineatul (5) și la articolul 36 este conferită Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată. (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 13 alineatul (5) și la articolul 36 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare. (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului. (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 13 alineatul (5) și al articolului 36 intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și			

Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia ca nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.			
Articolul 37a Procedura de urgență (1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră imediat în vigoare și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în conformitate cu alineatul (2). Notificarea unui act delegat transmisă Parlamentului European și Consiliului prezintă motivele pentru care s-a recurs la procedura de urgență. (2) Atât Parlamentul European, cât și Consiliul pot formula obiecții cu privire la un act delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (5). Într-un astfel de caz, Comisia abrogă actul imediat după ce Parlamentul European sau Consiliul notifică decizia de a formula obiecții.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 38 Procedura comitetului (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr.		Prevederi UE neaplicabile	

182/2011. (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. Atunci când comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. (3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, în coroborare cu articolul 5 din acesta.			
Articolul 39 Notificări (1) Statele membre notifică Comisiei următoarele: (a) lista permiselor de ședere, făcându-se distincția între cele reglementate la articolul 2 punctul 16 litera (a) și cele reglementate la articolul 2 punctul 16 litera (b) și care sunt însoțite de un model pentru permisele reglementate de articolul 2 punctul 16 litera (b). Permisele de ședere eliberate în conformitate cu Directiva 2004/38/CE sunt evidențiate ca atare și se pun la dispoziție modele pentru permisele de ședere care nu au fost eliberate în conformitate cu formatul uniform prevăzut în Regulamentul (CE) nr.		Prevederi UE neaplicabile	

1030/2002; (b) lista punctelor lor de trecere a frontierei; (c) valorile de referință necesare pentru trecerea frontierelor lor externe, care se stabilesc anual de către autoritățile naționale; (d) lista serviciilor naționale responsabile pentru controlul frontierelor; (e) modelele de permise eliberate de ministerele afacerilor externe; (f) derogările de la normele privind trecerea frontierelor externe menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (a); (g) statisticile menționate la articolul 11 alineatul (3). (h) zonele care sunt considerate regiuni transfrontaliere și orice modificări relevante aduse acestora. (2) Comisia pune la dispoziția statelor membre și a publicului informațiile notificate în conformitate cu alineatul (1) prin publicarea în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, sau prin orice alt mijloc adecvat.			
Articolul 40 Micul trafic de frontieră Prezentul regulament nu aduce atingere		Prevederi UE neaplicabile	

normelor Uniunii aplicabile micului trafic de frontieră și acordurilor bilaterale existente în materie.			
Articolul 41 Ceuta și Melilla Dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere normelor speciale aplicabile în orașele Ceuta și Melilla, astfel cum au fost definite prin Declarația Regatului Spaniei privind orașele Ceuta și Melilla, care figurează în Actul final al Acordului privind aderarea Regatului Spaniei la Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 (1).		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 42 Notificarea informațiilor de către statele membre Statele membre notifică Comisia cu privire la dispozițiile naționale referitoare la articolul 23 literele (c) și (d), regimul sancțiunilor menționat la articolul 5 alineatul (3) și acordurile bilaterale autorizate prin prezentul regulament. Modificările ulterioare aduse dispozițiilor respective se notifică în termen de cinci zile lucrătoare. Informațiile notificate de către statele membre se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 42a Măsuri tranzitorii pentru statele membre care nu		Prevederi UE neaplicabile	

operează încă EES (1) Documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe care trec frontierele statelor membre menționate la articolul 66 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/2226 se ștampilează în mod sistematic la intrare și la ieșire. Documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe menționați la articolul 6a alineatul (1) literele (b) și (c) din prezentul regulament care trec frontierele statelor membre menționate la articolul 66 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/2226 se ștampilează la intrare și la ieșire. Aceste obligații de ștampilare se aplică și în cazul relaxării verificărilor la frontiere în conformitate cu articolul 9 din prezentul regulament. (2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, nu se ștampilează documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe menționați la articolul 6a alineatul (3) literele (a), (b) și (f), la articolul 6a alineatul (3) litera (g) punctele (i), (ii), (iii) și (vii) și la articolul 6a alineatul (3) litera (j). (3) Dispozițiile din prezentul regulament care se referă la datele de intrare/ieșire			

înregistrate în EES și la absența unor astfel de date în EES, în special articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctul (iiia) și litera (g) punctul (iv), articolul 8d alineatul (4) litera (d) și articolul 12, se aplică mutatis mutandis ștampilelor de intrare și de ieșire. (4) În cazul în care este răsturnată prezumția privind îndeplinirea condițiilor legate de durata șederii în conformitate cu articolul 12 alineatul (2), resortisantul țării terțe aflat pe teritoriul unui stat membru care nu operează încă EES are dreptul de a avea o mențiune adăugată în documentul său de călătorie privind data la care persoana a traversat frontiera externă sau internă a acestui stat membru, precum și locul de traversare a respectivei frontiere. De asemenea, resortisantului țării terțe i se poate oferi un formular, astfel cum figurează în anexa VIII. (5) Se aplică dispozițiile privind ștampilarea stabilite în anexa IV. (6) Statele membre menționate la articolul 66 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/2226 ștampilează documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe a căror intrare pentru o ședere pe termen scurt este refuzată la frontierele lor. Ștampilarea se			

efectuează în conformitate cu specificațiile prevăzute în anexa V partea A punctul 1 litera (d). (7) Obligațiile de ștampilare în temeiul alineatelor (1)-(6) se aplică până la data punerii în funcțiune a EES în statul membru în cauză.			
Articolul 42b Notificarea regiunilor transfrontaliere Până la 11 ianuarie 2025, toate statele membre care au frontiere interne comune stabilesc, în strânsă cooperare, zonele de pe teritoriul lor considerate regiuni transfrontaliere, ținând seama de legăturile sociale și economice strânse dintre ele, și notifică acest lucru Comisiei. Statele membre informează Comisia, de asemenea, cu privire la orice modificări relevante aduse acestora		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 43 Mecanismul de evaluare (1) În conformitate cu tratatele și fără a aduce atingere dispozițiilor acestora referitoare la procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, punerea în aplicare a prezentului regulament de fiecare stat membru este evaluată prin intermediul unui mecanism de evaluare. (2) Normele referitoare la mecanismul de		Prevederi UE neaplicabile	

evaluare sunt specificate în Regulamentul (UE) nr. 1053/2013. În conformitate cu respectivul mecanism de evaluare, statele membre și Comisia trebuie să desfășoare în comun evaluări periodice, obiective și imparțiale pentru a verifica aplicarea corectă a prezentului regulament, iar Comisia trebuie să coordoneze evaluările în strânsă cooperare cu statele membre. În cadrul mecanismului respectiv, fiecare stat membru este evaluat cel puțin o dată la cinci ani de o mică echipă formată din reprezentanți ai Comisiei și experți desemnați de statele membre. Evaluările pot consta în vizite la fața locului anunțate sau neanunțate ale frontierelor externe sau interne. În conformitate cu mecanismul de evaluare menționat, Comisia este responsabilă pentru adoptarea programelor multianuale și anuale de evaluare și a rapoartelor de evaluare. (3) În cazul unor eventuale deficiențe, statelor membre în cauză li se pot adresa recomandări privind acțiuni de remediere. În cazul în care sunt identificate deficiențe grave în desfășurarea de controale la frontiera externă într-un			

raport de evaluare adoptat de Comisie în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013, se aplică articolele 21 și 29 din prezentul regulament. (4) În toate etapele evaluării, Parlamentul European și Consiliul sunt informate și li se transmit toate documentele relevante, în conformitate cu normele referitoare la documentele clasificate. (5) Parlamentul European este informat imediat și pe deplin cu privire la orice propunere de modificare sau de înlocuire a normelor stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1053/2013.			
Articolul 44 Abrogare Regulamentul (CE) nr. 562/2006 se abrogă Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa X.		Prevederi UE neaplicabile	
Articolul 45 Intrarea în vigoare Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Prezentul regulament este obligatoriu în		Prevederi UE neaplicabile	

toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre, în conformitate cu tratatele.			
ANEXA I Documente justificative pentru verificarea îndeplinirii condițiilor de intrare Documentele justificative menționate la articolul 6 alineatul (3) pot include următoarele: (a) pentru călătoriile de afaceri: (i) invitația din partea unei întreprinderi sau a unei autorități de a participa la reuniuni, conferințe sau manifestări cu caracter comercial, industrial sau profesional; (ii) alte documente care indică existența unor relații comerciale sau profesionale; (iii) bilete de intrare la târguri și congrese, în caz de participare la un eveniment de acest gen; (b) pentru călătorii efectuate în scopul studiilor sau al unui alt tip de formare: (i) certificat de înscriere la o instituție de învățământ în vederea urmăririi unor cursuri de învățământ profesional sau teoretic în cadrul unei formări de bază	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 25. Condiții specifice de control al străinilor (1) În condițiile art. 23, polițiștii de frontieră au dreptul să solicite justificarea scopului intrării străinilor în Republica Moldova, care sunt obligați să prezinte, informații și documente care confirmă scopul intrării: 1) pentru călătorii de afaceri: a) o invitație din partea unei întreprinderi, organizații sau a unei instituții; b) documente ce confirmă un interes economic (de exemplu: procură, contract de muncă, bilete sau invitații de participare la expoziții); 2) pentru călătorii în scop de studiu sau alte tipuri de instruire: a) un document ce atestă înscrierea la o instituție de învățământ sau la alte forme de instruire;	Compatibil	

sau al unei formări de nivel superior; (ii) legitimații de student sau certificate privind cursurile urmate; (c) pentru călătorii în scop turistic sau privat: (i) documente justificative privind cazarea: — invitație din partea gazdei, în situația cazării la o persoană particulară; — un document justificativ de la instituția de cazare sau orice alt document corespunzător care să indice tipul de cazare preconizat; (ii) documente justificative privind itinerarul: — confirmarea rezervării unei călătorii organizate sau orice alt document corespunzător care să indice programul de călătorie preconizat; (iii) documente justificative privind întoarcerea: — un bilet de întoarcere sau un bilet dus-întors; (d) pentru călătoriile întreprinse pentru o manifestare cu caracter politic, științific, cultural, sportiv sau religios sau pentru orice alte scopuri: invitații, bilete de intrare, înscrieri sau programe prin care să se indice, dacă este posibil, denumirea organismului gazdă și durata șederii, sau orice alt document	b) carnet de student sau certificat privind frecventarea cursului; 3) pentru călătorii turistice sau motive personale: a) document justificativ privind cazarea la hotel, invitația din partea gazdei în care se consemnează adresa cazării invitatului; b) confirmarea privind rezervarea locului pentru o călătorie organizată sau orice alt document corespunzător indicând planurile călătoriei ce va fi întreprinsă; c) biletul de întoarcere sau de circuit; 4) pentru călătoriile întreprinse în scopuri politice, științifice, culturale, sportive, cu ocazia unor evenimente religioase sau în alte scopuri: invitații, bilete de intrare, programe în care să fie înscris, acolo unde este posibil, numele organizației-gazdă și durata vizitei sau orice alt document corespunzător care să indice scopul vizitei; 5) pentru membrii echipajului atunci când aceștia sosesc cu o cursă aeriană internațională sau alt tip de transport pentru exercitarea		

corespunzător care să indice scopul vizitei.	atribuțiilor funcționale și solicită permisiunea de intrare temporară pentru perioada stabilită – legitimația de membru al echipajului.		
ANEXA II Înregistrarea informațiilor Ansamblul informațiilor de serviciu, precum și orice informație de interes special se înregistrează manual sau electronic la toate punctele de trecere a frontierei. Informațiile care trebuie înregistrate includ în special: (a) numele polițistului de frontieră responsabil local de verificările la frontieră și numele celorlalți agenți din fiecare echipă; (b) relaxarea verificărilor asupra persoanelor în conformitate cu articolul 9; (c) eliberarea, la frontieră, a documentelor care înlocuiesc pașapoartele și vizele; (d) persoanele reținute și plângeri (infrațiuni și contravenții); (e) refuzul intrării în conformitate cu articolul 14 (motivele refuzului și cetățenia);	Anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.862/2024 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Regulile suplimentare privind controlul frontierei VII. Regulile cu privire la înregistrarea informațiilor 64.În punctele de trecere, informația se înregistrează manual sau electronic și conține în special, dar nu se limitează la: 64.1 numele polițistului de frontieră responsabil pentru controlul la trecerea frontierei și numele celorlalți polițiști de frontieră care se află în tură; 64.2 perioadele de relaxare a controalelor la trecerea frontierei,	Compatibil	

(f) codurile de securitate ale ștampilelor de intrare și de ieșire, identitatea polițiștilor de frontieră cărora li se încredințează o ștampilă, la un moment dat sau pentru un anumit schimb, precum și toate informațiile privind ștampilele pierdute sau furate; (g) plângeri ale persoanelor care au făcut obiectul verificărilor; (h) alte măsuri polițienești și judiciare de interes deosebit; (i) evenimente deosebite.	actul prin care a fost dispusă măsura de relaxare a controalelor, persoanele responsabile care au emis decizia de relaxare a controalelor la trecerea frontierei, conform art.50 din Legea cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova nr. 28/2024; 64.3 documentele emise la frontieră în locul pașapoartelor și vizelor; 64.4 persoanele reținute în conformitate cu prevederile legislației procesual-penale și contravenționale, precum și sesizările înaintate cu privire la infracțiuni și contravenții; 64.5 persoanele cărora le-a fost refuzată intrarea/ieșirea în/din Republica Moldova (motivul refuzului și naționalitatea/cetățenia) sau aplicată interdicția de intrare; 64.6 numărul de securitate al ștampilelor de intrare și ieșire, identitatea polițistului de frontieră căruia i-a fost încredințată ștampa, indiferent de momentul încredințării sau schimb, informațiile privind ștampilele furate sau pierdute; 64.7 petițiile persoanelor care au fost supuse controalelor la trecerea		

	frontierei; 64.8 măsurile efectuate de autoritățile de ordine publică și autoritățile judecătorești; 64.9 evenimentele deosebite legate de încălcarea regimului frontierei de stat, regimului și ordinii publice în punctele de trecere.		
ANEXA III Modele de panouri care apar pe diferite culoare ale punctelor de trecere a frontierei	Anexa nr.3 la Hotărârea Guvernului nr.862/2024 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Anexa nr.1 la Regulile de regim în punctele de trecere a frontierei de stat - sunt stabilite modelele de panouri	Compatibil	
ANEXA IV Aplicarea ștampilelor 1. Documentul de călătorie al unui resortisant al unei țări terțe care este titular al unui document de facilitare a tranzitului feroviar, eliberat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 693/2003 se ștampilează la intrare și la ieșire. Documentul de călătorie al unui resortisant al unei țări terțe care este	Anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.862/2024 IV.Categoriile de persoane ale căror documente de călătorie nu se ștampilează 23.Suplimentar cazurilor prevăzute la art.30 alin. (2) și alin. (3) din Legea cu privire la frontiera de stat a	Parțial compatibil	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 30 (ante indicat) stabilește categoriile de persoane pe ale căror documente de călătorie se aplica ștampila, și categoriile de persoane pe ale căror acte nu se aplică o asemenea ștampilă

titular al unui document de facilitare a tranzitului valabil, eliberat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 693/2003 și care efectuează tranzitul cu trenul și nu debarcă pe teritoriul unui stat membru se ștampilează, de asemenea, la intrare și la ieșire. În plus, în cazurile prevăzute în mod expres de dreptul său intern, un stat membru poate să aplice o ștampilă, la intrare și la ieșire, pe documentele de călătorie ale unui resortisant al unei țări terțe care deține un permis de ședere sau o viză de lungă ședere eliberate de același statul membru, în conformitate cu articolul 11 din prezentul regulament. Documentele de călătorie ale unui resortisant al unei țări terțe care intră sau iese, pe baza unei vize naționale de scurtă ședere eliberată pentru una sau două intrări, de pe teritoriul unui stat membru care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen, dar care operează EES, se ștampilează la intrare și la ieșire. 1a. Specificațiile respectivei ștampile sunt stabilite prin Decizia SCH/COM-EX (94) 16 rev. și SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL) a Comitetului Executiv Schengen.	Republicii Moldova nr.28/2024, ștampila de intrare sau de ieșire nu se aplică pe: 23.1 buletinele de identitate/cărțile de identitate ale cetățenilor Republicii Moldova care călătoresc în baza tratatelor internaționale; 23.2 pe actele de călătorie ale rezidenților din zona de frontieră care beneficiază de regimul micului trafic de frontieră, la prezentarea permisului de mic trafic; 23.3 pe actele de călătorie ale rezidenților din raioanele de frontieră care beneficiază de regimul de trecere simplificat, la confirmarea domiciliului; 23.4 pe actele de călătorie ale personalului însoțitor la bordul trenului; 23.5 pe cărțile de identitate ale cetățenilor străini, acceptate pentru traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova.		

2. Codurile de securitate ale ștampilelor se modifică la intervale regulate, care nu depășesc o lună. 2a. La intrarea și la ieșirea resortisanților țărilor terțe cărora li se aplică obligația de a deține o viză și obligația ștampilării, ștampila se aplică pe pagina opusă celei pe care este aplicată viza. Cu toate acestea, dacă respectiva pagină nu este utilizabilă, ștampila se aplică pe pagina următoare. Zona cu citire optică nu se ștampilează. 4. Statele membre desemnează punctele naționale de contact responsabile pentru schimbul de informații privind codurile de securitate ale ștampilelor de intrare și de ieșire utilizate la punctele de trecere a frontierei și informează în acest sens celelalte state membre, Secretariatul General al Consiliului și Comisia. Respectivele puncte de contact beneficiază imediat de acces la informațiile privind ștampilele comune de intrare și de ieșire utilizate la frontiera externă a statului membru în cauză și, în special, la informațiile privind:			Prevederile privind specificațiile ștampilei, coduri de securitate, modul de aplicare se conțin în actele administrativ-normative ale Poliției de Frontieră

(a) punctul de trecere a frontierei căruia i se atribuie o anumită șampilă; (b) identitatea polițiștilor de frontieră cărora li se încredințează o șampilă la un moment dat; (c) codul de securitate al unei anumite șampile, la un moment dat. Orice cerere de informații privind șampilele comune de intrare și de ieșire se prezintă prin intermediul punctelor naționale de contact menționate anterior. Punctele naționale de contact trebuie, de asemenea, să transmită de îndată altor puncte de contact, Secretariatului General al Consiliului și Comisiei informațiile privind modificările punctelor de contact, precum și șampilele pierdute sau furate.		Prevederi UE neaplicabile	
ANEXA V PARTEA A Proceduri privind refuzul intrării la frontieră 1. În caz de refuz al intrării, polițistul de frontieră competent: (a) completează modelul uniform de		Parțial compatibil	Modelul de formular tipizat este aprobat prin act administrativ normativ al Poliției de Frontieră

formular de refuz al intrării, prezentat în partea B. Resortisantul țării terțe în cauză semnează formularul și primește un exemplar după semnare. În cazul în care resortisantul țării terțe refuză să semneze, polițistul de frontieră indică refuzul în formular, la rubrica „Observații”; (b) pentru resortisanții țărilor terțe cărora li s-a refuzat intrarea pentru o ședere pe termen scurt, înregistrează în EES datele privind refuzul intrării, în conformitate cu articolul 6a alineatul (2) din prezentul regulament și cu articolul 18 din Regulamentul (UE) 2017/2226; (c) anulează sau revocă viza, după caz, în conformitate cu dispozițiile articolului 34 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009; (d) pentru resortisanții țărilor terțe pentru care refuzul intrării nu se înregistrează în EES, aplică pe pașaport o șampilă de intrare, barată de o cruce cu cerneală neagră indelebilă, și scrie lângă aceasta, în partea dreaptă, de asemenea cu cerneală indelebilă, litera (literele) corespunzătoare motivului (motivelor) de refuz al intrării, a căror listă este conținută în modelul uniform de formular de refuz al intrării, menționat în partea B a prezentei anexe. În plus, pentru aceste categorii de persoane, polițistul de frontieră consemnează fiecare refuz al		Prevederi UE neaplicabile	

intrării într-un registru sau pe o listă în care menționează identitatea și cetățenia resortisantului țării terțe în cauză, referințele documentului care permite trecerea frontierei de către resortisantul țării terțe în cauză, precum și motivul și data refuzului intrării. Aspectele practice privind aplicarea ștampilei sunt prevăzute în anexa IV.			

2. În cazul în care resortisantul țării terțe care a primit o decizie de refuz al intrării a fost condus la frontieră de către un operator de transport, autoritatea locală responsabilă: (a) solicită operatorului de transport să preia responsabilitatea resortisantului țării terțe și să îl transporte fără întârziere fie către țara terță din care a fost transportat, fie către țara terță care a eliberat documentul care permite trecerea frontierei, fie către orice altă țară terță în care este garantată admisia, sau să găsească mijloace de transport în continuare, în conformitate cu articolul 26 din Convenția Schengen și cu Directiva 2001/51/CE a Consiliului (1); (b) în așteptarea transportului în continuare, respectând dreptul intern și luând în considerare circumstanțele locale, ia măsurile corespunzătoare în vederea evitării intrării ilegale pe teritoriu a resortisanților țărilor terțe cărora le-a fost refuzată intrarea.	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 51. Obligațiile operatorilor de transport (1) Dacă există o decizie privind neautorizarea intrării în privința străinului în condițiile art. 23 și dacă acesta a fost adus de către un operator de transport aerian, maritim sau terestru prin rute regulate sau neregulate, transportatorul este obligat să-l returneze imediat pe străin în unul dintre următoarele state: a) în statul de unde acesta a fost transportat; b) în statul care a eliberat documentul de călătorie cu care străinul a efectuat călătoria;	Compatibil	

	c) într-un stat terț unde există certitudinea că va fi primit. (2) Dacă străinul căruia i s-a refuzat intrarea nu poate fi transportat imediat în unul dintre statele specificate la alin. (1) de operatorul de transport care l-a adus, transportatorul suportă toate costurile necesare legate de întreținerea și transportarea străinului, prin contactarea unui alt transportator.		
3. În cazul în care există motive care justifică atât refuzul intrării unui resortisant al unei țări terțe, cât și arestarea acestuia, polițistul de frontieră ia legătura cu autoritățile competente pentru a decide cu privire la măsurile ce se impun în conformitate cu dreptul intern.	Procedurile relevante sunt descrise în Anexa nr.5 la Hotărârea Guvernului nr.862/2024 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Regulile privind instituirea consemnului la frontieră	Compatibil	
PARTEA B Model uniform de formular pentru refuzul intrării la frontieră		Compatibil	Modelul de formular tipizat este aprobat prin act administrativ normativ al Poliției de Frontieră

ANEXA VI Dispoziții speciale privind diferitele tipuri de frontiere și mijloacele de transport utilizate pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre 1. Frontiere terestre <i>1.1. Verificarea traficului rutier</i> 1.1.1. În vederea asigurării eficienței verificărilor asupra persoanelor, asigurând în același timp siguranța și fluidizarea traficului rutier, circulația la punctele de trecere a frontierei se reglementează în mod corespunzător. În cazul în care este necesar, statele membre pot încheia acorduri bilaterale în vederea canalizării și blocării traficului. Respectiv state informează Comisia în acest sens în temeiul articolului 42. 1.1.2. La frontierele terestre, statele membre pot amenaja culoare separate la anumite puncte de trecere a frontierei în conformitate cu articolul 10, în cazul în care consideră adecvat și dacă circumstanțele o permit. Utilizarea culoarelor separate poate fi	Anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.862/2024 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova V.Controlul la trecerea frontierei pentru anumite tipuri de frontieră și mijloace de transport 24.În scopul asigurării unor controale eficiente asupra persoanelor și mijloacelor de transport, traficul se reglementează în mod corespunzător, separat pentru anumite tipuri de puncte de trecere a frontierei de stat. În cazul în care este necesar, Republica Moldova poate încheia tratate bilaterale pentru direcționarea și blocarea traficului, precum și pentru efectuarea controlului la trecerea frontierei. 25.Controalele în punctele comune de trecere se desfășoară în conformitate cu prevederile tratatelor internaționale încheiate cu statele vecine.	Compatibil Prevederi UE neaplicabile	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 46. Culoare de trecere a frontierei de stat (1) În scop de fluidizare a traficului la frontiera de stat, în punctele de trecere se creează culoare separate. Culoarele sunt diferențiate prin intermediul indicatoarelor clar vizibile, inclusiv în situația în care se renunță la folosirea culoarelor separate. Condițiile de creare, categoriile de persoane și regulile de trafic prin culoare se stabilesc de Guvern. (2) În cazul survenirii unui dezechilibru în trafic la un anumit punct de trecere, regulile aplicabile pentru folosirea diferitelor culoare pot fi suspendate de Poliția de Frontieră și de Serviciul Vamal pentru o perioadă necesară eliminării dezechilibrului. (3) Pentru a asigura accesul și întoarcerea rapidă și în condiții de siguranță a convoaielor umanitare și a furnizorilor de ajutoare de urgență oferite în cadrul mecanismului de protecție civilă al Uniunii Europene și de ajutoare umanitare pentru populația statului în care este

suspendată în orice moment de autoritățile competente ale statelor membre, în circumstanțe excepționale și în cazul în care situația traficului și starea infrastructurilor impun acest lucru. Statele membre pot coopera cu țările vecine pentru amenajarea culoarelor separate la punctele de trecere a frontierei externe. 1.1.3. Persoanele care călătoresc cu autoturismele pot, în general, să rămână în interiorul acestora în timpul verificărilor. Cu toate acestea, în cazul în care circumstanțele o impun, acestor persoane li se poate solicita să coboare din autoturism. Verificarea amănunțită are loc, în cazul în care circumstanțele locale permit acest lucru, în locurile special amenajate în acest scop. Din motive de siguranță a personalului, verificările se efectuează de doi polițiști de frontieră, în cazul în care acest lucru este posibil.	Secțiunea 1. Controlul în punctele de trecere rutiere 26.În punctele de trecere rutiere, dacă circumstanțele permit, Poliția de Frontieră și Serviciul Vamal amenajează culoare separate, în conformitate cu prevederile anexei nr.2 la prezenta Hotărâre. 27.Persoanele care călătoresc cu mijloace de transport rămân în interiorul lor în timpul controalelor. Persoanele coboară din mijlocul de transport, doar la solicitarea sau cu acordul polițistului de frontieră sau a funcționarului vamal. Controalele în linia a doua se efectuează în locuri special amenajate sau în alte încăperi de serviciu. În interesul asigurării siguranței personalului, controalele se efectuează, după posibilitate, de către doi polițiști de frontieră. 28.Conducătorul vehiculului este obligat să asigure lizibilitatea numerelor de înmatriculare și a numerelor de identificare a agregatelor cu numerele de fabricare pregătite pentru verificare.		declarată stare de urgență, de asediu și de război, în punctele de trecere pot fi desemnate culoare speciale, marcate drept „Culoare pentru sprijin de urgență”. Condițiile de creare, categoriile de persoane și regulile de trafic prin culoarele menționate se stabilesc, în comun, de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Serviciul Vamal. Condițiile de instituire a culoarelor în punctele de trecere, regulile pentru persoane în punctele de trecere și pentru anumite categorii de transport sunt stabilite de HG297/2017, precum și de comun acord de Poliția de Frontieră cu Serviciul Vamal Prevederile menționate transpun concomitent pct. 6 din Comunicarea Comisiei Europene „Furnizarea de orientări operaționale pentru gestionarea frontierelor externe În vederea facilitării trecerii frontierelor dintre Ucraina și UE” 2022/C 104/01

1.1.4. Punctele comune de trecere a frontierei 1.1.4.1. Statele membre pot încheia sau menține acorduri bilaterale cu țările terțe vecine în ceea ce privește stabilirea punctelor comune de trecere a frontierei în care polițiștii de frontieră ai statului membru și polițiștii de frontieră ai țării terțe desfășoară unul după celălalt controale la ieșire și la intrare în conformitate cu dreptul lor intern pe teritoriul celeilalte părți. Punctele comune de trecere a frontierei pot fi localizate atât pe teritoriul unui stat membru, cât și pe teritoriul unei țări terțe. 1.1.4.2. Punctele comune de trecere a frontierei aflate pe teritoriul statelor membre: acordurile bilaterale care stabilesc punctele comune de trecere a frontierei aflate pe teritoriul statelor membre cuprind o autorizație pentru polițiștii de frontieră din țările terțe să își exercite atribuțiile pe teritoriul statului membru în cauză, respectând următoarele principii: (a) Protecția internațională: resortisantului unei țări terțe care solicită protecție internațională pe teritoriul unui stat membru i se asigură accesul la	Legea nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Secțiunea a 2-a Trecerea frontierei de stat de către persoane, mijloace de transport, trecerea peste frontiera de stat a mărfurilor și a altor bunuri Articolul 19.Dispoziții generale (4) În baza tratatelor încheiate de Republica Moldova cu statele vecine, frontiera de stat poate fi trecută prin punctele de trecere de mic trafic la frontieră, precum și prin punctele de trecere a frontierei în care se efectuează controlul în comun pe teritoriul unuia dintre state.	Prevederi UE neaplicabile	Prevederile fac obiectul de reglementare al Tratatelor internaționale în cauză

procedurile relevante ale statului membru în cauză în conformitate cu acquis-ul Uniunii în materie de azil. (b) Arestarea unei persoane sau confiscarea bunurilor: în cazul în care polițiștii de frontieră ai țărilor terțe iau cunoștință de elemente care justifică arestarea sau punerea sub protecție a unei persoane sau confiscarea bunurilor, aceștia informează autoritățile statului membru în cauză cu privire la elementele respective, iar autoritățile statului membru asigură luarea de măsuri de urmare adecvate în conformitate cu dreptul lor intern, cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional, indiferent de cetățenia persoanei în cauză. (c) Persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii și care intră pe teritoriul Uniunii: polițiștii de frontieră ai țărilor terțe nu trebuie să împiedice intrarea pe teritoriul Uniunii a persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii. În cazul în care există motive care justifică refuzul ieșirii din țara terță în cauză, polițiștii de frontieră ai țării terțe respective informează autoritățile statului membru cu privire la aceste motive, iar acestea din urmă asigură luarea de măsuri ulterioare			

corespunzătoare în conformitate cu dreptul intern, cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional. 1.1.4.3. Punctele comune de trecere a frontierei aflate pe teritoriul țărilor terțe: acordurile bilaterale care stabilesc punctele comune de trecere a frontierei aflate pe teritoriul țărilor terțe cuprind o autorizație pentru polițiștii de frontieră ai statului membru să își exercite atribuțiile pe teritoriul țării terțe. În sensul prezentului regulament, orice control efectuat de polițiștii de frontieră ai unui stat membru într-un punct comun de trecere a frontierei aflat pe teritoriul unei țări terțe se consideră a fi efectuat pe teritoriul statului membru în cauză. Polițiștii de frontieră ai unui stat membru își exercită atribuțiile în conformitate cu prezentul regulament și cu respectarea următoarelor principii: (a) Protecția internațională: resortisantului unei țări terțe care a trecut de controlul de ieșire al polițiștilor de frontieră ai țării terțe respective și care solicită ulterior protecție internațională polițiștilor de frontieră ai statului membru prezenți pe teritoriul țării terțe în cauză i se asigură accesul la procedurile relevante ale statului membru în			

conformitate cu acquis-ul Uniunii în materie de azil. Autoritățile țării terțe acceptă transferul persoanei vizate pe teritoriul statului membru în cauză. (b) Arestarea unei persoane sau confiscarea bunurilor: în cazul în care polițiștii de frontieră ai unui stat membru iau cunoștință de elemente care justifică arestarea sau punerea sub protecție a unei persoane sau confiscarea bunurilor, aceștia acționează în conformitate cu legislația lor națională, cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional. Autoritățile țării terțe acceptă transferul persoanei sau a bunului vizat pe teritoriul statului membru. (c) Accesul la sistemele informatice: polițiștii de frontieră ai unui stat membru au capacitatea de a utiliza sistemele informatice de prelucrare a datelor cu caracter personal în conformitate cu articolul 8. Statelor membre li se permite să adopte măsurile de securitate tehnice și organizaționale impuse de dreptul Uniunii pentru protecția datelor cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau ilegale, a pierderii accidentale, a modificării, a divulgării sau a accesului neautorizate, inclusiv a accesului autorităților țărilor terțe.			

1.1.4.4. Înainte de a încheia sau de a modifica un acord bilateral cu o țară terță vecină privind punctele comune de trecere a frontierei, statul membru în cauză consultă Comisia cu privire la compatibilitatea acordului cu dreptul Uniunii. Acordurile bilaterale deja existente sunt comunicate Comisiei până la 20 ianuarie 2014. În cazul în care consideră că acordul este incompatibil cu dreptul Uniunii, Comisia notifică statul membru în cauză. Statul membru adoptă toate măsurile necesare pentru modificarea acordului într-un termen rezonabil, astfel încât să elimine toate incompatibilitățile identificate.		Prevederi UE neaplicabile	
<i>1.2. Verificarea traficului feroviar</i> 1.2.1. Verificările se efectuează atât asupra pasagerilor din trenuri, cât și asupra personalului feroviar de la bordul trenurilor care trec frontierele externe, inclusiv de la bordul trenurilor de mărfuri și al trenurilor goale. Statele membre pot încheia acorduri bilaterale sau multilaterale privind modalitățile de desfășurare a verificărilor, cu respectarea principiilor prevăzute la punctul 1.1.4. Verificările se efectuează într-unul din	Anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.862/2024 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Secțiunea a 2-a. Controlul în punctele de trecere feroviare 29.Controlului la trecerea frontierei	Parțial compatibil	

următoarele moduri: — în prima gară de sosire sau în ultima gară de plecare de pe teritoriul unui stat membru; — la bordul trenului, în timpul tranzitului, între ultima gară de plecare dintr-o țară terță și prima gară de sosire de pe teritoriul unui stat membru sau viceversa; — în ultima gară de plecare sau în prima gară de sosire de pe teritoriul unei țări terțe. 1.2.2. De asemenea, în vederea facilitării traficului trenurilor de călători de mare viteză, statele membre de pe itinerarul acestor trenuri care sosesc din țări terțe pot, de asemenea, decide, de comun acord cu țările terțe în cauză, cu respectarea principiilor prevăzute la punctul 1.1.4, să efectueze verificări la intrare asupra resortisanților țărilor terțe din trenurile care sosesc din țări terțe, într-unul din modurile următoare: — în gările din țările terțe din care se urcă persoanele respective în tren; — în gările de pe teritoriul statelor membre în care coboară persoanele	sunt supuși pasagerii și personalul feroviar la bordul trenului care traversează frontiera de stat, inclusiv de la bordul trenurilor marfare și trenurilor goale. 30. Controlul se efectuează în unul dintre următoarele moduri: 30.1 în prima gară/stație feroviară de sosire sau în ultima gară/stație feroviară de plecare de pe teritoriul Republicii Moldova; 30.2 în tren, în timpul deplasării acestuia. 31. Republica Moldova poate încheia tratate bilaterale cu privire la modalitatea de efectuare a acestor controale. 32. Prin derogare de la pct. 30 și în vederea facilitării fluxurilor de trafic feroviar ale trenurilor de pasageri, prin acorduri bilaterale cu statele vecine pot fi stabilite și alte moduri de control: 32.1 în gările/stațiile feroviare amplasate pe teritoriul statului vecin, în imediata apropiere a frontierei; 32.2 în tren, pe parcursul deplasării		

respective; — la bordul trenului, în timpul tranzitului, între gările situate pe teritoriul unei țări terțe și gările situate pe teritoriul statelor membre, cu condiția ca persoanele respective să rămână la bordul trenului. 1.2.3. În cazul în care operatorul de transport feroviar are posibilitatea ca, pentru trenurile de mare viteză provenind din țări terțe și care fac mai multe opriri pe teritoriul statelor membre, să îmbarce pasageri pentru restul traseului situat exclusiv pe teritoriul statelor membre, respectivii pasageri fac obiectul unor verificări de intrare, fie la bordul trenului, fie în gara de destinație, cu excepția cazului în care au fost efectuate verificări în conformitate cu punctul 1.2.1 sau cu punctul 1.2.2 prima liniuță. Persoanele care doresc să ia trenul exclusiv pentru partea care rămâne din traseu, situată pe teritoriul statelor membre, trebuie să fie informate înainte de plecare, în mod clar, că vor face obiectul unor verificări de intrare în timpul călătoriei sau în gara de destinație.	acestuiia între gările/stațiile feroviare de pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care acesta tranzitează o porțiune de teren a statului vecin, cu sau fără opriri. 33.Polițistul de frontieră sau funcționarul vamal, este în drept să efectueze controlul spațiilor goale ale vagoanelor trenului, pentru a se asigura că persoanele sau obiectele care fac obiectul controlului la trecerea frontierei nu s-au ascuns în respectivele spații. La controlul spațiilor goale ale vagoanelor trenului pot asista șeful de tren sau însoțitorii de vagon. 34.În cazul în care există informații, în baza analizei de risc, că în tren se ascund persoane semnalate sau suspectate de comiterea unei infracțiuni ori care intenționează să traverseze ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova, Poliția de Frontieră, în cazul în care este în imposibilitate de a interveni conform legislației, va informa autoritățile competente ale statelor către teritoriul cărora sau pe teritoriul cărora circulă trenul.		

1.2.4. În direcția inversă, persoanele de la bordul trenului fac obiectul unor verificări la ieșire urmându-se o procedură similară. 1.2.5. Polițistul de frontieră poate ordona ca spațiile goale din vagoane să fie inspectate, în cazul în care este necesar, cu asistența șefului de tren, pentru a se asigura că persoanele sau obiectele care fac obiectul verificării la frontiere nu s-au ascuns în respectivele spații. 1.2.6. În cazul în care există motive să se considere că persoanele semnalate sau suspectate de comiterea unei infracțiuni sau resortisanți ai unor țări terțe care au intenția de a intra ilegal se ascund în tren, polițistul de frontieră, în cazul în care nu poate acționa în conformitate cu dispozițiile de drept intern, informează statele membre către teritoriul cărora sau pe teritoriul cărora circulă trenul.			
2. Frontiere aeriene <i>2.1. Proceduri cu privire la verificările din aeroporturile internaționale</i>	Anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.862/2024 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova	Parțial compatibil	

2.1.1. Autoritățile competente ale statelor membre veghează ca societatea aeroportuară să ia măsurile necesare în vederea separării fizice a fluxurilor de pasageri de la zborurile interne de fluxurile de pasageri de la alte zboruri. În acest sens, se amplasează infrastructuri corespunzătoare în toate aeroporturile internaționale. 2.1.2. Locul în care se efectuează verificări la frontiere se stabilește în conformitate cu următoarea procedură: (a) pasagerii zborurilor provenind dintr-o țară terță, care se îmbarcă pentru un zbor intern, fac obiectul verificărilor de intrare pe aeroportul de sosire al zborului dintr-o țară terță. Pasagerii unui zbor intern care se îmbarcă pe un zbor cu destinația într-o țară terță (pasageri de transfer) fac obiectul verificărilor de ieșire pe aeroportul de plecare al ultimului zbor; (b) pentru zborurile cu proveniența sau destinația în țări terțe fără pasageri de transfer și zborurile cu escale multiple în aeroporturi ale statelor membre, fără schimbare de aeronavă: (b) pentru zborurile cu proveniența sau destinația în țări terțe fără pasageri de transfer și zborurile cu escale multiple în	Secțiunea a 3-a. Controlul în punctele de trecere aeriene 35.În aeroporturile internaționale, autoritatea administrativă de implementare și realizare a politicilor în domeniul aviației civile supraveghează ca administrația aeroportului să ia măsurile necesare pentru a separa fluxurile de pasageri ale zborurilor domestice de fluxurile de pasageri ale zborurilor internaționale. În acest scop, în aeroporturile internaționale se stabilește o infrastructură adecvată. 36.Locul unde se efectuează controlul la trecerea frontierei este stabilit în conformitate cu următoarea procedură: 36.1 pasagerii unui zbor dintr-un stat străin care se îmbarcă pentru un zbor domestic sunt supuși controlului de intrare la aeroportul de sosire în Republica Moldova. Pasagerii unui zbor domestic care se îmbarcă pentru un zbor către un stat străin (pasageri de transfer) sunt supuși controlului la ieșire din Republica Moldova pe ultimul aeroport din		

aeroporturi ale statelor membre, fără schimbare de aeronavă: (i) pasagerii zborurilor cu proveniența sau destinația în țări terțe, fără transfer anterior sau posterior pe teritoriul statelor membre, fac obiectul verificărilor de intrare pe aeroportul de intrare și al verificărilor de ieșire pe aeroportul de ieșire; (ii) pasagerii zborurilor cu proveniența sau destinația în țări terțe cu escale multiple pe teritoriul statelor membre, fără schimbare de aeronavă (pasageri în tranzit) și cu condiția ca pasagerii să nu se poată îmbarca în aeronavă pe tronsonul situat pe teritoriul statelor membre, fac obiectul verificărilor de intrare pe aeroportul de destinație și al verificărilor de ieșire pe aeroportul de îmbarcare; (iii) în cazul în care operatorul de transport aerian are posibilitatea ca, pentru zborurile cu proveniența dintr-o țară terță și care fac escale multiple pe teritoriul statelor membre, să poată îmbarca pasageri exclusiv pentru tronsonul care mai rămâne pe teritoriul respectiv, pasagerii în cauză fac obiectul verificărilor de ieșire pe aeroportul de îmbarcare și al verificărilor de intrare pe	Republica Moldova; 36.2 pentru zborurile dinspre sau spre un stat străin care nu au pasageri de transfer și pentru zborurile care fac mai multe escale în aeroporturile Republicii Moldova și în care nu se schimbă aeronava: 36.2.1 pasagerii zborurilor dinspre sau spre state străine unde nu există un transfer precedent sau ulterior de pasageri pe teritoriul Republicii Moldova, sunt supuși controlului la intrare în aeroportul de sosire și controlului la ieșire în aeroportul de plecare; 36.2.2 pasagerii zborurilor dinspre sau spre state străine cu mai mult de o escală pe teritoriul Republicii Moldova și în care nu se schimbă aeronava (pasageri de tranzit) și cu condiția că pasagerii nu pot fi îmbarcați în aeronavă pentru distanța situată pe teritoriul Republicii Moldova, sunt supuși unui control la intrare pe aeroportul de destinație și unui control la ieșire pe aeroportul de îmbarcare; 36.2.3 pentru zborurile dinspre state străine cu mai mult de o escală pe teritoriul Republicii Moldova, în		

aeroportul de destinație. Verificările asupra pasagerilor care, în timpul escalelor, se află deja la bord și nu s-au îmbarcat pe teritoriul statelor membre se efectuează în conformitate cu punctul (ii). Procedura inversă se aplică zborurilor din această categorie, în cazul în care țara de destinație este o țară terță. 2.1.3. Verificările la frontiere nu se efectuează, în principiu, la bordul aeronavei sau în portul de îmbarcare, cu excepția cazului când acest lucru este justificat de o analiză a riscurilor legate de securitatea internă și de imigrația ilegală. Pentru a garanta că, la aeroporturile desemnate ca puncte de trecere a frontierei, persoanele fac obiectul verificărilor în conformitate cu dispozițiile articolelor 7-14, statele membre se asigură că autoritățile aeroportului iau măsurile necesare astfel încât circulația să fie direcționată către facilitățile rezervate verificărilor. Statele membre se asigură că societatea aeroportuară ia toate măsurile necesare în vederea împiedicării accesului și părăsirii de către persoanele neautorizate a zonelor rezervate, de exemplu a zonei de tranzit. Verificările nu se efectuează, în	cazul în care companiile aeriene au posibilitatea să îmbarce pasageri doar pentru distanța rămasă pe teritoriul Republicii Moldova, pasagerii sunt supuși controlului la ieșire pe aeroportul de îmbarcare și unui control la intrare pe aeroportul de destinație. Controlul pasagerilor care, în timpul escalelor, se află la bordul aeronavei și nu s-au îmbarcat pe teritoriul Republicii Moldova se va efectua în conformitate cu subpunctul 36.2.2. Procedura inversă se aplică acelei categorii de zboruri a căror țară de destinație este un stat străin. 37. Controlul la trecerea frontierei nu se efectuează, de regulă, la bordul aeronavei sau la poarta de îmbarcare, cu excepția cazurilor în care acest lucru este justificat în baza analizei de risc legate de securitatea statului și/sau migrația ilegală. Pentru a se asigura că la aeroporturile desemnate ca puncte de trecere persoanele sunt controlate în conformitate cu regulile stabilite cu privire la controlul la trecerea frontierei, operatorul aeroportuar ia măsurile necesare pentru a direcționa traficul de pasageri spre		

principiu, în zona de tranzit, cu excepția cazului când acest lucru este justificat de o analiză a riscurilor legate de securitatea internă și de imigrația ilegală; verificările din respectiva zonă pot fi efectuate, în special, asupra persoanelor care fac obiectul obligativității de viză de tranzit aeroportuar, pentru a verifica dacă respectivele persoane dețin o astfel de viză. 2.1.4. Dacă, în caz de forță majoră, de pericol iminent sau pe baza instrucțiunilor autorităților, o aeronavă provenind dintr-o țară terță trebuie să aterizeze pe un teren care nu este punct de trecere a frontierei, respectiva aeronavă nu-și poate continua zborul decât după autorizarea primită de la polițiștii de frontieră sau de la autoritățile vamale. Acest lucru se aplică și în cazul unei aeronave cu proveniența dintr-o țară terță care aterizează fără autorizație. În orice eventualitate, dispozițiile articolelor 7-14 se aplică verificărilor asupra persoanelor de la bordul respectivei aeronave. <i>2.2. Proceduri cu privire la verificările</i>	facilitățile rezervate pentru control. 38. Operatorul aeroportuar ia măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru a preveni intrarea și ieșirea persoanelor neautorizate în zonele de securitate cu acces restricționat și în zona operațiunilor aeriene. Autoritatea administrativă de implementare și realizare a politicilor în domeniul aviației civile supraveghează ca operatorul aeroportuar să întreprindă măsurile corespunzătoare. 39. Controalele la trecerea frontierei nu se efectuează în zona de tranzit, cu excepția cazurilor când acestea sunt justificate în baza analizei riscurilor legate de securitatea statului și/sau migrația ilegală. Controale în această zonă pot fi efectuate față de persoanele care sunt obligate să dețină viză de tranzit aeroportuar, pentru a verifica dacă acestea se află în posesia unei asemenea vize. 40. În cazuri de forță majoră, de pericol iminent sau la solicitările autorităților competente, o aeronavă care efectuează un zbor dinspre un stat străin și aterizează pe un teren care nu este un punct de trecere poate să continue zborul numai după obținerea autorizației eliberate de		

<i>din aerodromuri</i> 2.2.1. Trebuie să se asigure că persoanele fac în mod egal obiectul verificărilor în conformitate cu articolele 7-14 în aeroporturile care nu au statut de aeroport internațional în temeiul dreptului intern relevant (aerodromuri), dar pentru care sunt autorizate zboruri cu proveniența sau cu destinația în țări terțe. 2.2.2. Prin derogare de la punctul 2.1.1, se poate renunța în aerodromuri la amplasarea structurilor destinate separării fizice a fluxurilor de pasageri pentru zborurile interne de cele pentru alte zboruri, fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (1). În afară de aceasta, în cazul în care volumul de trafic nu impune aceasta, nu este necesar ca polițiștii de frontieră să fie prezenți în permanență, în măsura în care se garantează că, în caz de necesitate, se poate trimite personal la fața locului în timp util. 2.2.3. În cazul în care prezența polițiștilor de frontieră nu este asigurată în permanență într-un aerodrom, administratorul aerodromului informează	Poliția de Frontieră în coordonare cu Serviciul Vamal. Aceeași procedură se va aplica și aeronavei care efectuează un zbor dinspre un stat străin și aterizează fără permisiune. În orice eventualitate, prevederile legislației ce reglementează controlul la trecerea frontierei se aplică persoanelor de la bordul acelei aeronave. 41. În aeroporturile /aerodromurile/heliporturile prin care sunt autorizate zborurile dinspre sau spre state străine, se iau măsuri ca persoanele să fie controlate în conformitate cu legislația cu privire la controlul la trecerea frontierei. 42. În aerodromuri/ heliporturi se poate renunța să se facă înzestrări adecvate pentru a se asigura că fluxurile de pasageri pentru zboruri domestice sunt separate fizic de celelalte zboruri. 43. În lipsa orarului regulat al zborurilor, prezența permanentă a polițiștilor de frontieră în aeroport/aerodrom/heliport nu este necesară. Conducerea acestuia va notifica, în prealabil cu cel puțin 3 ore, pe canale oficiale, Poliția de Frontieră și Serviciul Vamal-despre sosirea/plecarea aeronavelor dinspre/spre state străine pentru efectuarea controlului la trecerea frontierei, controlului de securitate		

în prealabil polițiștii de frontieră cu privire la sosirea și plecarea aeronavelor cu proveniența sau destinația în țări terțe. <i>2.3. Modalități de verificare a persoanelor din zborurile private</i> 2.3.1. În cazul zborurilor private cu proveniența sau destinația în țări terțe, comandatul de bord transmite, înainte de decolare, polițiștilor de frontieră din statul membru de destinație și, după caz, din statele membre de primă intrare o declarație generală conținând, în principal, planul de zbor în conformitate cu anexa 2 la Convenția privind aviația civilă internațională și informații privind identitatea pasagerilor. 2.3.2. În cazul în care zborurile private provenite dintr-o țară terță și cu destinația într-un stat membru fac escală pe teritoriul altor state membre, autoritățile competente ale statului membru de intrare efectuează verificările la frontiere și aplică ștampila de intrare pe declarația generală menționată la punctul 2.3.1.	aeronautică, precum și controlului vamal. 44. În cazul unor zboruri private dinspre sau spre state străine, comandantul aeronavei transmite Poliției de Frontieră, înaintea decolării, prin intermediul operatorului de deservire la sol, o declarație generală conținând, în principal, planul de zbor în conformitate cu anexa nr. 2 la Convenția privind aviația civilă internațională și informații privind identitatea pasagerilor. 45. În cazul în care nu se poate stabili cu certitudine că un zbor are proveniența sau destinația exclusiv pe teritoriul Republicii Moldova, fără aterizare pe teritoriul unui stat străin, autoritățile de control efectuează verificările asupra persoanelor în aeroporturi, în conformitate cu prezentele reguli. 46. Regulile de intrare și de ieșire a planoarelor, a aeronavelor ușoare și ultraușoare, a elicopterelor și a aeronavelor experimentale, care nu permit decât parcurgerea unor distanțe scurte, precum și a baloanelor și dirijabilelor, sunt stabilite de legislație și de tratatele internaționale la care Republica		

2.3.3. În cazul în care nu se poate stabili cu certitudine că un zbor are proveniența sau destinația exclusiv pe teritoriile statelor membre, fără aterizare pe teritoriul unei țări terțe, autoritățile competente efectuează verificările asupra persoanelor în aeroporturi și aerodromuri, în conformitate cu punctele 2.1 și 2.2. 2.3.4. Regimul de intrare și de ieșire a planoarelor, a aeronavelor foarte ușoare, a elicopterelor și a aeronavelor de fabricație artizanală, care nu permit decât parcurgerea unor distanțe scurte, precum și a baloanelor dirijabile, se stabilește de dreptul intern și, după caz, prin acordurile bilaterale.	Moldova este parte.		
3. Frontiere maritime <i>3.1. Proceduri generale de verificări a traficului maritim</i> 3.1.1. Verificarea navelor se efectuează în portul de sosire sau de plecare sau într-o zonă prevăzută în acest scop, situată în imediata apropiere a navei sau la bordul	Anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.862/2024 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Secțiunea a 4-a. Controlul în punctele de trecere maritime (fluviale) 47.Controlul la trecerea frontierei și	Parțial compatibil	

navei aflate în apele teritoriale, astfel cum au fost definite de Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării. Statele membre pot încheia acorduri în baza cărora controalele pot fi, de asemenea, efectuate, în timpul trecerii frontierelor sau la sosirea sau plecarea navei, pe teritoriul unei țări terțe, cu respectarea principiilor prevăzute la punctul 1.1.4. 3.1.2. Comandantul navei, agentul maritim sau o altă persoană autorizată în mod corespunzător de către comandant sau autentificată într-un mod considerat acceptabil de către autoritatea publică competentă („comandant” în ambele cazuri) întocmește o listă a echipajului și a eventualilor pasageri, care cuprinde informațiile solicitate în formularele 5 (lista echipajului) și 6 (lista pasagerilor) din Convenția privind facilitarea traficului maritim internațional (Convenția FAL), precum și, după caz, numărul vizei sau al permisului de ședere: — cu cel puțin 24 de ore înainte de sosirea în port; — cel târziu în momentul în care nava părăsește portul anterior, dacă durată	controlul vamal al persoanelor și navelor se efectuează în portul de sosire sau de plecare, la bordul navei sau într-o zonă stabilită separat pentru acest scop, aflată în imediata apropiere a navei. În conformitate cu tratatele internaționale în domeniu la care Republica Moldova este parte, controlul la trecerea frontierei poate fi efectuat și în timpul călătoriei, la sosirea sau plecarea navei de pe teritoriul statului străin. 48. Comandantul, proprietarul navei sau o altă persoană împuternicită de aceștia, transmit Poliției de Frontieră informațiile necesare pentru facilitarea traficului maritim, conform prevederilor Regulamentului cu privire la normele aplicabile în scopul facilitării traficului maritim internațional, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 862/2023. În cazul navelor care întemeiat nu pot îndeplini cerințele Hotărârii Guvernului nr. 862/2023, se aplică prevederile cerințelor minime pentru escală în porturile și cheiurile din Republica Moldova, aprobate prin act normativ al organului central de specialitate al administrației publice, care asigură realizarea politicii în		

cursei este mai scurtă de 24 de ore; sau — dacă portul de escală nu este cunoscut sau este schimbat în timpul cursei, de îndată ce aceste informații sunt disponibile. Comandantul comunică lista (listele) polițiștilor de frontieră sau, în cazul în care dreptul intern prevede acest lucru, altor autorități relevante care înaintează lista (listele) fără întârziere polițiștilor de frontieră. 3.1.3. O confirmare de primire (o copie semnată a listei/listelor sau o confirmare de primire în format electronic) este înmănată comandantului de către polițiștii de frontieră sau de către autoritățile menționate la punctul 3.1.2, care o prezintă, la cerere, atunci când nava se află în port. 3.1.4. Comandantul semnalează imediat autorității competente toate modificările privind componența echipajului sau numărul de pasageri. De asemenea, comandantul comunică imediat autorităților competente și până la termenul prevăzut la punctul 3.1.2	domeniu. 49.O confirmare de primire a informațiilor este înmănată comandantului de către polițiștii de frontieră, care o prezintă, la cerere, atunci când nava se află în port. În sensul prezentului punct, drept confirmare servește o copie semnată a informațiilor prezentate în format fizic sau o confirmare de primire în format electronic din Sistemul informațional „Ghișeul unic în domeniul maritim”. 50.Căpitanul navei sau agentul portuar informează imediat Poliția de Frontieră despre orice schimbări în componența echipajului navei sau privind numărul de pasageri. De asemenea, căpitanul navei este obligat să informeze imediat Poliția de Frontieră și, dacă este posibil, înainte de intrarea navei în port, despre prezența la bord a pasagerilor clandestini. Concomitent, pasagerii clandestini vor rămâne sub supravegherea căpitanului navei. 51.Dacă itinerarul unei nave include doar porturi situate pe teritoriul Republicii Moldova, controlul la		

prezența la bord a pasagerilor clandestini. Cu toate acestea, pasagerii clandestini rămân sub responsabilitatea comandantului. Prin derogare de la articolele 5 și 8, nu se efectuează verificări la frontieră în mod sistematic asupra persoanelor aflate la bord. Cu toate acestea, polițiștii de frontieră efectuează o percheziție a navei și verificări asupra persoanelor aflate la bordul acesteia numai în cazul în care acest lucru se justifică, în baza unei analize de risc legată de securitatea internă și de migrația ilegală. 3.1.5. Comandantul informează autoritatea competentă despre plecarea navei în timp util și în conformitate cu normele în vigoare în portul respectiv.	trecerea frontierei nu se efectuează și nava poate acosta în porturi care nu reprezintă puncte de trecere. Pe baza rezultatelor analizei de risc legate de securitatea statului și migrația ilegală, poate fi efectuat controlul la trecerea frontierei al echipajului și pasagerilor. 52. Dacă itinerarul unei nave include atât porturi situate pe teritoriul Republicii Moldova, cât și porturi situate în state străine, controlul la trecerea frontierei se efectuează după cum urmează: 52.1 în cazul în care o navă vine dintr-un port situat într-un stat străin și efectuează prima escală într-un port situat pe teritoriul Republicii Moldova, echipajul și pasagerii sunt supuși controlului la intrare în baza listei de echipaj și a listei de pasageri aflați la bordul navei. Pasagerii care coboară de pe navă sunt supuși controlului la intrare în baza regulilor generale; 52.2 în cazul în care nava vine dintr-un port situat într-un stat străin și se deplasează în mai multe porturi situate pe teritoriul Republicii Moldova, echipajul și pasagerii sunt supuși controlului la intrare în baza		

<i>3.2. Proceduri speciale de verificări ale anumitor tipuri de navigație maritimă</i> N a v e l e d e c r o a z i e r ă 3.2.1. Comandantul navei de croazieră transmite autorității competente itinerarul și programul croazierei, de îndată ce acestea au fost stabilite și cel târziu până la termenul prevăzut la punctul 3.1.2. 3.2.2. În cazul în care itinerarul navei de croazieră conține exclusiv porturi situate pe teritoriul statelor membre, prin derogare de la articolele 5 și 8, nu se efectuează nicio verificare la frontieră și nava de croazieră poate acostă în porturi care nu sunt puncte de trecere a	listei de echipaj și a listei de pasageri aflați la bord, în măsura în care acele liste au fost modificate de la data la care nava a sosit de la precedentul port situat pe teritoriul Republicii Moldova. Pasagerii care coboară pe țărm sunt supuși controlului la intrare în baza regulilor generale; 52.3 în cazul navei care vine dintr-un port situat în Republica Moldova și sosește într-un alt port din Republica Moldova, pasagerii care coboară pe țărm nu sunt supuși controlului la trecerea frontierei, cu excepția când acest lucru este cerut de rezultatele analizei riscurilor legate de securitatea statului și migrația ilegală; 52.4 în cazul navei care părăsește un port situat în Republica Moldova și are ca destinație un port situat într-un stat străin, echipajul și pasagerii sunt supuși controlului la trecerea frontierei în baza regulilor generale.		

frontierei. Cu toate acestea, se efectuează verificări asupra echipajului și pasagerilor respectivelor nave numai atunci când acest lucru se justifică pe baza unei analize de risc legată de securitatea internă și de migrația ilegală. 3.2.3 În cazul în care itinerarul navei de croazieră conține atât porturi situate pe teritoriul statelor membre, cât și porturi situate în țări terțe, prin derogare de la articolul 8, verificările la frontiere se efectuează după cum urmează: (a) în cazul în care nava de croazieră vine dintr-un port situat pe teritoriul unei țări terțe și efectuează prima escală într-un port situat pe teritoriul unui stat membru, echipajul și pasagerii fac obiectul verificărilor de intrare pe baza listelor nominale cu membrii echipajului și cu pasagerii menționate la punctul 3.1.2. Pasagerii care coboară de pe navă fac obiectul verificărilor de intrare în conformitate cu articolul 8, cu excepția cazului în care o analiză a riscurilor legate de securitatea internă și de imigrația ilegală demonstrează că nu este necesară efectuarea respectivelor			

verificări; (b) în cazul în care nava de croazieră vine dintr-un port situat într-o țară terță și face din nou escală pe teritoriul unui stat membru, echipajul și pasagerii fac obiectul verificărilor de intrare pe baza listelor nominale cu membrii echipajului și cu pasagerii menționate la punctul 3.1.2, cu condiția ca listele respective să fi fost modificate după escala în portul precedent situat pe teritoriul unui stat membru. Pasagerii care coboară de pe navă fac obiectul verificărilor de intrare în conformitate cu articolul 8, cu excepția cazului în care o analiză a riscurilor legate de securitatea internă și de imigrația ilegală demonstrează că nu este necesară efectuarea respectivelor verificări; (c) în cazul în care nava de croazieră vine dintr-un port situat într-un stat membru și face escală într-un astfel de port, pasagerii care coboară de pe navă fac obiectul verificărilor de intrare în conformitate cu articolul 8, în cazul în care o analiză a riscurilor legate de securitatea internă și de imigrația ilegală impune acest lucru; (d) în cazul în care nava de croazieră			

părăsește un port situat într-un stat membru și are ca destinație un port situat într-o țară terță, echipajul și pasagerii fac obiectul verificărilor de ieșire pe baza listelor nominale cu membrii echipajului și cu pasagerii. În cazul în care o analiză a riscurilor legate de securitatea internă și de imigrația ilegală impune acest lucru, pasagerii care se îmbarcă fac obiectul verificărilor de ieșire în conformitate cu articolul 8; (e) în cazul în care o navă de croazieră părăsește un port situat într-un stat membru și are ca destinație un astfel de port, nu se efectuează nicio verificare de ieșire. Cu toate acestea, se efectuează verificări asupra echipajului și pasagerilor respectivelor nave numai atunci când acest lucru se justifică pe baza unei analize de risc legată de securitatea internă și de migrația ilegală. N a v i g a ț i a d e a g r e m e n t 3.2.4. Prin derogare de la articolele 5 și 8, persoanele aflate la bordul navelor de agrement cu proveniența sau destinația într-un port situat într-un stat membru nu fac obiectul verificărilor la frontiere și pot intra într-un port care nu este punct		Prevederi UE neaplicabile	

de trecere a frontierei. Cu toate acestea, în funcție de analiza riscurilor legate de imigrația ilegală și, în special, în cazul în care coasta unei țări terțe este situată în imediata apropiere a teritoriului statului membru în cauză, se efectuează verificări asupra persoanelor și/sau percheziții ale navei de agrement. 3.2.5. Prin derogare de la articolul 5, o navă de agrement venind dintr-o țară terță poate, în mod excepțional, să intre într-un port care nu este punct de trecere a frontierei. În acest caz, persoanele aflate la bord informează autoritățile portuare în vederea autorizării intrării în port. Autoritățile portuare iau legătura cu autoritățile portului cel mai apropiat desemnat ca punct de trecere a frontierei în vederea semnalării sosirii navei. Declarația privind pasagerii se face prin depunerea la autoritățile portuare a listei persoanelor aflate la bord. Respectiva listă se pune la dispoziția polițiștilor de frontieră, cel mai târziu în momentul sosirii. În același fel, în cazul în care din motive de forță majoră nava de agrement venind dintr-o țară terță trebuie să acosteze într-un alt port decât cel care este punct de			

trecere a frontierei, autoritățile portuare iau legătura cu autoritățile portului celui mai apropiat desemnat ca punct de trecere a frontierei în vederea semnalării prezenței navei respective. 3.2.6. Un document care conține toate caracteristicile navei și numele persoanelor care se află la bord trebuie să fie prezentat cu ocazia verificărilor. Un exemplar al documentului se înmânează autorităților porturilor de intrare și de ieșire. Atât timp cât nava rămâne în apele teritoriale ale unui stat membru, un exemplar din acest document trebuie să figureze printre documentele aflate la bord. P e s c u i t u l d e c o a s t ă 3.2.7. Prin derogare de la articolele 5 și 8, echipajul navelor de pescuit de coastă care intră zilnic sau în interval de 36 de ore în portul de înmatriculare sau în orice alt port situat pe teritoriul statelor membre, fără a intra într-un port situat pe teritoriul unei țări terțe, nu face obiectul verificărilor sistematice. Cu toate acestea, în special în cazul în care coasta			

unei țări terțe este situată în imediata apropiere a teritoriului statului membru în cauză, se ia în considerare analiza riscurilor legate de imigrația ilegală în vederea determinării frecvenței verificărilor care trebuie efectuate. În funcție de aceste riscuri, se efectuează verificări asupra persoanelor și/sau percheziții ale navei. 3.2.8. Echipajul navelor de pescuit de coastă, care nu sunt înmatriculate într-un port situat pe teritoriul unui stat membru, face obiectul verificărilor în conformitate cu dispozițiile privind marinarii. L e g ă t u r i p r i n n a v e f e r i b o t 3.2.9. Se vor efectua verificări asupra persoanelor aflate la bordul navelor feribot care efectuează curse spre porturi situate în țări terțe. Se aplică următoarele dispoziții: (a) în funcție de posibilități, statele membre amenajează culoare separate, în conformitate cu articolul 10; (b) pasagerii pietoni trebuie să facă			

separat obiectul unor verificări; (c) verificările asupra pasagerilor din vehicule se efectuează în timp ce aceștia se află în vehicul; (d) pasagerii autocarelor trebuie tratați la fel ca pasagerii pietoni. Respectivii pasageri trebuie să coboare din autocar pentru a face obiectul verificărilor; (e) verificările asupra șoferilor de camioane și asupra eventualilor însoțitori se efectuează în timp ce persoanele respective se află în vehicul. În principiu, aceste verificări se organizează separat de verificările celorlalți pasageri; (f) pentru a garanta rapiditatea verificărilor, trebuie să se prevadă un număr suficient de posturi de control; (g) mijloacele de transport utilizate de pasageri și, după caz, încărcătura și alte obiecte transportate fac obiectul perchezițiilor aleatorii, în special pentru a detecta imigrații ilegale; (h) membrii echipajului navelor feribot sunt tratați la fel ca membrii echipajului navelor comerciale; (i) punctul 3.1.2 (obligația de a înainta listele pasagerilor și ale echipajului) nu se aplică. În cazul în care trebuie	Secțiunea a 5-a Navigația de agrement 53. Persoanele aflate la bordul unei nave de agrement, venind sau plecând spre un port situat în Republica Moldova nu sunt supuse controlului la trecerea frontierei și pot intra în port dacă acesta nu este punct de trecere, cu excepția când acest lucru este cerut de rezultatele analizei de risc legate de securitatea statului și migrația ilegală. 54. O navă de agrement venind dintr-un stat străin poate, în cazuri		

redactată lista persoanelor aflate la bord în conformitate cu Directiva 98/41/CE a Consiliului (1), comandantul înmânează autorității competente din portul de sosire pe teritoriul statelor membre o copie a acestei liste în maximum treizeci de minute de la plecarea navei din portul unei țări terțe. 3.2.10. În cazul în care un feribot venind dinspre o țară terță și care face mai mult de o escală pe teritoriul statelor membre îmbarcă pasageri exclusiv pentru tronsonul care mai rămâne pe teritoriul respectiv, pasagerii în cauză fac obiectul unui control de ieșire în portul de plecare și al unui control de intrare în portul de destinație. Asupra persoanelor care pe timpul acestor escale se află deja la bordul feribotului și nu s-au îmbarcat pe teritoriul statelor membre se efectuează verificări în portul de destinație. În cazul în care țara de destinație este o țară terță, se aplică procedura inversă. Legăturile de transport de m	excepționale sau din motive de forță majoră, să intre într-un port care nu este un punct de trecere. În acest caz, persoanele aflate la bord informează autoritățile portuare pentru a le fi autorizată intrarea în port. Autoritățile portuare anunță Poliția de Frontieră și Serviciul Vamal din cel mai apropiat port considerat punct de trecere despre sosirea navei. Declarația cu privire la pasageri se face prin compararea listei echipajului și a listei de pasageri aflați la bordul navei cu cele ale autorităților portuare. Listele se pun la dispoziția Poliției de Frontieră cel târziu în momentul sosirii navei.		

ă r f u r i î n t r e s t a t e l e m e m b r e 3.2.11. Prin derogare de la articolul 8, nu se efectuează verificări la frontiere asupra legăturilor de transport de mărfuri între aceleași două sau mai multe porturi situate pe teritoriul statelor membre, care nu fac escală în niciun port din afara teritoriului statelor membre și care constau în transport de mărfuri. Cu toate acestea, se efectuează controlul asupra echipajului și pasagerilor respectivelor nave numai atunci când acest lucru se justifică pe baza unei analize de risc legată de securitatea internă și de migrația ilegală.		Parțial compatibil	

	Secțiunea a 6-a. Pescuitul industrial 55.Echipajele navelor de pescuit industrial care nu au traversat frontiera de stat a Republicii Moldova și se întorc în fiecare zi în portul unde sunt înregistrate sau în oricare port situat pe teritoriul		

	Republicii Moldova, fără să fi staționat într-un port aflat pe teritoriul unui stat străin, nu sunt supuse controlului la trecerea frontierei, cu excepția când acest lucru este cerut de rezultatele analizei riscurilor legate de securitatea statului și/sau migrația ilegală. 56.Echipajele navelor de pescuit industrial neînregistrate în porturile Republicii Moldova sunt controlate în conformitate cu prevederile legale referitoare la marinari. 57.Căpitanul navei este obligat să anunțe autoritățile competente despre orice modificare a rolului de echipaj și despre prezența oricărui pasager la bord.		

	Secțiunea a 7-a. Legături navale (feriboturi) 58.Controlul la trecerea frontierei a persoanelor, mijloacelor de transport, mărfurilor și altor bunuri la feriboturile care fac legături cu porturi din state străine se efectuează la punctul de trecere în conformitate cu legislația.		

		Parțial compatibil	

		Parțial compatibil	

		Prevederi UE neaplicabile	
4. Navigația pe apele interne 4.1. „Navigație pe apele interne ce implică trecerea frontierelor externe” cuprinde utilizarea, în scopuri profesionale sau de agrement, a tuturor tipurilor de nave sau de ambarcațiuni de pe fluvii, râuri, canale și lacuri. 4.2. În ceea ce privește navele utilizate în scopuri profesionale, căpitanul și persoanele angajate la bord, care apar pe lista echipajului, precum și membrii		Prevederi UE neaplicabile	Cadrul normativ nu reglementează acest tip de navigație

familiei respectivei persoane care locuiesc la bordul navei sunt considerați membri ai echipajului sau echivalenți. 4.3. Dispozițiile relevante ale punctelor 3.1 și 3.2 se aplică mutatis mutandis verificărilor în cadrul navigației pe apele interne.			
ANEXA VII Dispoziții speciale pentru anumite categorii de persoane 1. Șefii de stat Șefii de guvern și membrii guvernelor naționale însoțiți de soții (soțiile) lor, precum și membrii delegațiilor oficiale ale acestora, și suveranii și alți membri de rang înalt ai unei familii regale. Prin derogare de la articolul 6 și de la articolele 8-14, șefii de stat, șefii de guvern și membrii guvernelor naționale însoțiți de soții (soțiile) lor, precum și membrii delegațiilor oficiale ale acestora, și suveranii și alți membri de rang înalt ai unei familii regale, invitați de guvernele statelor membre sau de organizații internaționale în scopuri oficiale și a căror sosire și plecare au fost anunțate	Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr.862/2024 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova III. Controlul la trecerea frontierei de stat pentru anumite categorii de persoane Secțiunea 1. Șefii de stat și alți demnitari 6.Șefii de stat și de guvern și membrii guvernelor naționale însoțiți de soții (soțiile) lor, precum și membrii delegațiilor oficiale ale acestora, și suveranii și alți membri de rang înalt ai unei familii regale,	Compatibil	

oficial, pe cale diplomatică, nu sunt supuși verificărilor la frontiere.	invitați în scopuri oficiale, sunt supuși doar controlului în prima linie la trecerea frontierei de stat.		
2. Piloții aeronavelor și alți membri ai echipajului 2.1. Prin derogare de la articolul 6, titularii unui brevet de pilot sau ai unui certificat de membru al echipajului (Crew Member Certificate), prevăzute în anexa 9 la Convenția privind aviația civilă internațională din 7 decembrie 1944, în exercitarea atribuțiilor și pe baza respectivelor documente, pot: (a) să se îmbarce sau să debarce în aeroportul de escală sau de destinație situat pe teritoriul unui stat membru; (b) să intre pe teritoriul localității aeroportului de escală sau de destinație situat pe teritoriul unui stat membru; (c) să se deplaseze prin orice mijloc de transport către un aeroport situat pe teritoriul unui stat membru pentru a se îmbarca pe o aeronavă care urmează să plece de pe respectivul aeroport. În orice altă situație, trebuie îndeplinite	Secțiunea a 2- a. Piloții aeronavelor și alți membri ai echipajului 7. Titularii legitimațiilor de membru al echipajului, prevăzute în anexa 9 la Convenția privind aviația civilă internațională din 7 decembrie 1944, în exercitarea atribuțiilor și în baza documentelor menționate, pot: 7.1 să se îmbarce/debarce în/din aeroportul de escală sau aeroportul de sosire situat pe teritoriul Republicii Moldova; 7.2 să intre pe teritoriul localității din Republica Moldova în care este situat aeroportul de escală sau de sosire, pe un termen de până la 72 de ore; 7.3 să se deplaseze, prin orice mijloc de transport, spre un aeroport situat pe teritoriul Republicii Moldova, pentru a se îmbarca pe aeronava care	Compatibil	

cerințele prevăzute la articolul 6 alineatul (1). 2.2. Dispozițiile articolelor 7-14 se aplică verificărilor asupra echipajelor aeronavelor. În măsura posibilului, se efectuează cu prioritate verificările asupra echipajului aeronavelor. Mai precis, respectivele verificări au loc fie înainte de cele ale pasagerilor, fie în locuri special amenajate în acest scop. Prin derogare de la articolul 8, echipajul, aflat în cadrul exercitării atribuțiilor și cunoscut de personalul responsabil pentru controalele la frontiere, poate face obiectul numai al unor verificări aleatorii.	urmează să plece de pe respectivul aeroport. 8. În măsura posibilităților, în punctul de trecere aerian, în scopul accelerării controlului membrilor echipajului, acestora li se acordă prioritate la efectuarea controlului la trecerea frontierei de stat, fiind supuși controlului înainte de controlul pasagerilor sau în locuri special amenajate pentru acest scop. 9. În alte situații, față de membrii echipajului se aplică prevederile legale generale cu privire la condițiile de trecere a frontierei de stat a Republicii Moldova.		
3. Marinarii Prin derogare de la articolele 5 și 8, statele membre pot autoriza marinarii care dețin un carnet de marinar eliberat în conformitate cu Convențiile Organizației Internaționale a Muncii (OIM) nr. 108 (1958) sau nr. 185 (2003) privind actele de identitate ale personalului navigant, Convenția privind facilitarea traficului maritim internațional (Convenția FAL) și cu dreptul intern relevant, să intre pe teritoriul statelor membre și să meargă la	Secțiunea a 3 – a. Marinarii 10. Polițistul de frontieră autorizează marinarilor care dețin un act de identitate a personalului navigant, eliberat în conformitate cu acordurile și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, intrarea pe teritoriul Republicii Moldova și deplasarea la țărm în zona portului în care a acostat nava acestora sau în	Parțial compatibil	

țarm în zona portului unde face escală nava sau în localitățile limitrofe sau să iasă de pe teritoriul statelor membre, întorcându-se pe nava lor, fără să se prezinte la un punct de trecere a frontierei, cu condiția să figureze pe lista echipajului navei de care aparțin, care a fost în prealabil transmisă pentru verificare de către autoritățile competente. Cu toate acestea, pe baza analizei de risc legată de securitatea internă și de migrația ilegală, marinarii fac obiectul unui control al polițiștilor de frontieră, înainte de a coborî la țărm, în conformitate cu articolul 8.	localitatea aflată în vecinătatea portului, sau ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova, pentru a se întoarce pe nava lor, cu condiția ca aceștia să fie înscrși în lista de echipaj . Lista de echipaj și alte informații relevante se prezintă Poliției de Frontieră în prealabil, în corespundere cu prevederile punctului 48. 11.Pe baza analizei de risc legate de securitatea statului și de combaterea migrației ilegale, marinarii se supun controlului la trecerea frontierei de stat de către polițiștii de frontieră, înainte de a coborî de pe navă, conform prevederilor legale generale cu privire la condițiile de trecere a frontierei de stat a Republicii Moldova 12.Marinarii se supun controlului la trecerea frontierei de stat conform prevederilor legale generale cu privire la condițiile de trecere a frontierei de stat a Republicii Moldova, dacă intenționează să se deplaseze în alte localități decât cea în care este situat portul.		
4. Titularii pașapoartelor diplomatice, oficiale sau de serviciu, precum și membrii organizațiilor internaționale	Secțiunea a 4-a. Titularii pașapoartelor diplomatice, oficiale sau de serviciu și membrii	Parțial compatibil	Documentele de călătorie acceptate pentru traversarea de către străini a frontierei de stat a Republicii

4.1. Având în vedere privilegiile speciale sau imunitățile de care beneficiază titularii pașapoartelor diplomatice, oficiale sau de serviciu eliberate de țări terțe sau de guvernele lor recunoscute de statele membre, precum și titularii documentelor eliberate de organizațiile internaționale indicate la punctul 4.4, care călătoresc în interes de serviciu, aceștia pot avea prioritate în fața altor călători la verificările de la punctele de trecere a frontierei, chiar dacă pot face obiectul, când este cazul, obligației de a obține o viză. Prin derogare de la articolul 6 alineatul (1) litera (c), titularii respectivelor permise nu sunt obligați să facă dovada deținerii unor mijloace suficiente de subzistență. 4.2. În cazul în care o persoană se prezintă la frontiera externă invocând privilegii, imunități și exonerări, polițistul de frontieră solicită ca respectiva persoană să facă dovada calității sale prin prezentarea documentelor corespunzătoare, în special certificate eliberate de statul acreditant, sau prin prezentarea unui pașaport	organizațiilor internaționale 13. Posesorii pașapoartelor diplomatice, eliberate de state străine, recunoscute sau acceptate de Republica Moldova, precum și titularii documentelor de călătorie eliberate de organizațiile internaționale menționate la pct. 16, care călătoresc în interes de serviciu, precum și membrii de familie care îi însoțesc, pot fi supuși controlului la trecerea frontierei fără rând, chiar dacă urmează să obțină viza de intrare. Persoanelor care dețin aceste documente nu li se solicită să probeze că dispun de mijloace suficiente de subzistență. 14. Persoanelor care se prezintă la frontieră și declară că beneficiază de privilegii, imunități și alte exonerări, polițiștii de frontieră le solicită să facă dovada calității lor prin prezentarea certificatelor eliberate de Republica Moldova sau a pașaportului diplomatic. În cazul în care există îndoieli, polițistul de frontieră are dreptul să solicite Ministerului Afacerilor Externe să stabilească autenticitatea documentului emis de către minister		Moldova sunt expuse exhaustiv în Hotărârea Guvernului nr.765/2014.

diplomatic sau printr-un alt mijloc. În cazul în care există îndoieli, polițistul de frontieră poate, în caz de urgență, să apeleze direct la Ministerul Afacerilor Externe. 4.3. Membrii acreditați ai misiunilor diplomatice și ai reprezentanțelor consulare și familiile lor pot intra pe teritoriul statelor membre prezentând documentul menționat la articolul 20 alineatul (2), însoțit de documentul care permite trecerea frontierei. În afară de aceasta, prin derogare de la articolul 14, polițiștii de frontieră nu au dreptul de a refuza intrarea pe teritoriul statelor membre a titularilor pașapoartelor diplomatice, oficiale sau de serviciu, fără să fi consultat în prealabil autoritățile naționale competente. Acest lucru este valabil și când persoana în cauză face obiectul unei alerte în SIS. 4.4. Documentele eliberate de organizațiile internaționale în scopurile specificate la punctul 4.1 sunt, în special, următoarele: — permis de liberă trecere al Națiunilor Unite, eliberat pentru personalul Națiunilor Unite și al agențiilor	și subdiviziunile acestuia. 15.Membrii acreditați ai misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, precum și membrii familiilor acestora pot intra în Republica Moldova prezentând cartela de acreditare și un act de călătorie valabil. Polițiștii de frontieră nu pot să refuze titularilor pașapoartelor diplomatice, oficiale sau de serviciu intrarea/ieșirea pe/de pe teritoriul Republicii Moldova fără consultarea prealabilă a Ministerului Afacerilor Externe. Aceeași procedură se aplică și în cazul în care în sistemele informaționale automatizate naționale și internaționale a fost introdus un consemn sau o alertă față de persoanele în cauză. 16.Documentele eliberate de organizațiile internaționale în interes de serviciu sunt prevăzute în anexa nr.2 la Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea listei documentelor de călătorie acceptate pentru traversarea de către străini a frontierei de stat a Republicii Moldova nr.765/2014.		

subordonate, în temeiul Convenției privind privilegiile și imunitățile instituțiilor specializate, adoptată la New York la 21 noiembrie 1947, de către Adunarea Generală a Națiunilor Unite; — permis de liberă trecere al Uniunii Europene (UE); — permis de liberă trecere al Comunității Europene a Energiei Atomice (Euratom); — certificat de legitimare eliberat de secretarul general al Consiliului Europei; — documente eliberate în virtutea articolului III alineatul (2) din Convenția dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor armate (cărți de identitate militare însoțite de un ordin de misiune, de o foaie de drum, de un ordin de misiune individual sau colectiv) și documente eliberate în cadrul Parteneriatului pentru Pace.			
5. Lucrători transfrontalieri 5.1. Procedurile referitoare la verificările asupra lucrătorilor transfrontalieri sunt reglementate de dispozițiile generale privind controlul la frontiere, în special	Secțiunea a 5-a. Muncitorii transfrontalieri 17.Muncitorii transfrontalieri care sunt cunoscuți de către polițiștii de	Parțial compatibil	

articolele 8 și 14. 5.2. Prin derogare de la articolul 8, lucrătorii transfrontalieri care sunt cunoscuți de polițiștii de frontieră întrucât trec frecvent frontiera pe la același punct de trecere al frontierei și care, în baza verificărilor inițiale, nu fac obiectul unei alerte nici în SIS, nici în bazele naționale de date, nu fac obiectul verificărilor decât în mod aleatoriu, pentru a verifica dacă dețin un document valabil care îi autorizează să treacă frontiera și dacă îndeplinesc condițiile necesare pentru intrare. Inopinat și la intervale neregulate, respectivele persoane fac obiectul unor verificări amănunțite. 5.3. Dispozițiile punctului 5.2 pot fi extinse pentru alte categorii de persoane care traversează în mod regulat frontiera.	frontieră datorită traversărilor frecvente ale frontierei de stat pe la același punct de trecere și care nu sunt subiecți ai consemnelor la frontieră/alertelor în sistemele informaționale automatizate naționale și internaționale pot fi supuși controlului la trecerea frontierei doar în prima linie, pentru a se asigura că îndeplinesc condițiile necesare intrării/ieșirii în/din Republica Moldova. În caz de necesitate, ocazional și la intervale neregulate, aceste persoane sunt supuse controlului amănunțit și/sau în linia a doua la trecerea frontierei.		
6. Minori 6.1. Polițiștii de frontieră acordă o atenție deosebită minorilor, indiferent dacă aceștia călătoresc însoțiți sau nu. Minorii care trec frontiera externă fac obiectul acelorași verificări la intrare și la ieșire precum adulții, în conformitate cu	Secțiunea a 6-a. Minorii 18.Minorii cetățeni ai Republicii Moldova și minorii subiecți ai pluralității de cetățenii, care se identifică inclusiv ca cetățeni ai Republicii Moldova se află sub protecția statului, fiindu-le aplicabile	Parțial compatibil	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 12. Drepturile minorilor și altor persoane vulnerabile (1) În procesele de control al frontierei, autoritățile publice prevăzute de prezenta lege, în exercitarea atribuțiilor ce le revin,

dispozițiile prezentului regulament. 6.2. În cazul în care minorii sunt însoțiți, polițistul de frontieră verifică existența autorității părintești sau a tutelei legale a însoțitorilor asupra minorului, în special în cazul în care minorul este însoțit de un singur adult și în cazul în care există motive întemeiate de suspiciune că respectivul minor a fost luat ilegal din custodia persoanelor care dețin în mod legal autoritatea părintească sau tutela legală asupra sa. În cazul din urmă, polițistul de frontieră efectuează o cercetare mai aprofundată în vederea descoperirii eventualelor incoerențe sau contradicții în informațiile date. 6.3. În cazul minorilor care călătoresc neînsoțiți, polițiștii de frontieră se asigură, printr-o verificare aprofundată a documentelor de călătorie și a altor documente, că minorii nu părăsesc teritoriul împotriva voinței persoanelor învestite cu autoritatea părintească sau tutela legală asupra lor. 6.4. Statele membre desemnează puncte naționale de contact pentru consultare cu	prevederile legislației naționale. 19. Polițiștii de frontieră acordă o atenție deosebită minorilor, indiferent dacă aceștia călătoresc însoțiți sau nu. Minorii care traversează frontiera fac obiectul aceluiași verificări la intrare și la ieșire precum adulții, în conformitate cu cadrul normativ național. 20. În cazul în care minorii sunt însoțiți, persoanele însoțitoare sunt obligate să facă dovada dreptului de a-i însoți pe aceștia în străinătate. Polițistul de frontieră verifică existența temeiului legal pentru a însoți minorul în conformitate cu prevederile art.1 din Legea cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova nr.269/1994. În cazul în care există suspiciuni întemeiate cu privire la dreptul persoanei de a însoți minorul, polițistul de frontieră efectuează o cercetare mai aprofundată în vederea descoperirii eventualelor incoerențe sau contradicții în informațiile furnizate prin verificarea veridicității actului notarial, examinarea ștampilei, verificarea semnăturii electronice, precum și alte măsuri		asigură respectarea nevoilor speciale ale copiilor, ale minorilor neînsoțiți, ale persoanelor cu dizabilități, ale victimelor traficului de persoane, ale persoanelor care solicită protecție internațională și ale altor persoane aflate într-o situație vulnerabilă. (2) În cazul minorilor care necesită protecție internațională la frontiera de stat, autoritățile competente, în colaborare cu Poliția de Frontieră, asigură respectarea principiului interesului superior al copilului. (3) Mecanismul de asigurare a drepturilor copiilor la frontieră este stabilit de Guvern. Republica Moldova nu are punct național de contact pentru minori

privire la minori și informează Comisia cu privire la aceasta. Comisia pune la dispoziția statelor membre o listă cu respectivele puncte naționale de contact. 6.5. În cazul în care există dubii cu privire la oricare dintre circumstanțele prevăzute la punctele 6.1, 6.2 și 6.3, polițiștii de frontieră utilizează lista punctelor naționale de contact pentru consultare cu privire la minori. 6.6. Statele membre se asigură că polițiștii de frontieră care verifică datele biometrice ale copiilor sau care utilizează aceste date pentru a identifica un copil sunt special instruiți pentru a face acest lucru într-un mod care ține seama de nevoile specifice ale copiilor și este adaptat acestora și cu respectarea deplină a interesului superior al copilului și a garanțiilor prevăzute în Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului. Atunci când minorul este însoțit de un părinte sau de un tutore legal, respectiva persoană însoțește copilul atunci când sunt verificate sau utilizate pentru identificare datele biometrice. Nu se folosește forța. Statele membre se asigură, atunci când	specifice prevăzute de actele administrative ale Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. 21. În cazul minorilor care călătoresc neînsoțiți, în temeiul art.1 alin.(3) din Legea cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova nr.269/1994, polițiștii de frontieră se asigură, printr-o verificare aprofundată a documentelor de călătorie și a altor documente confirmative, că minorii nu părăsesc teritoriul împotriva voinței părinților, a reprezentantului legal ori a autorității tutelare. 22. În orice caz, polițistul de frontieră întreprinde măsuri posibile de verificare pentru a stabili că minorii nu sunt victime ale unei infracțiuni de trafic de ființe umane sau răpiri.		

este necesar, că infrastructura de la punctele de trecere a frontierei este adaptată pentru utilizarea datelor biometrice ale copiilor.”			
7. Servicii de salvare, poliție, pompieri și polițiști de frontieră Înțelegerile privind intrarea și ieșirea membrilor serviciilor de salvare, a poliției, a pompierilor care acționează în situații de urgență, precum și a polițiștilor de frontieră care trec frontiera în exercitarea atribuțiilor de serviciu sunt prevăzute de dreptul intern. Statele membre pot încheia acorduri bilaterale cu țările terțe privind intrarea și ieșirea acestor categorii de persoane. Respectivetele înțelegeri și acorduri bilaterale pot să prevadă derogări de la articolele 5, 6 și 8.	VI. Condițiile de traversare a frontierei de către formațiunile de salvare și de recuperare ale altor state 59. Membrilor formațiunilor de salvare și de recuperare li se autorizează trecerea frontierei de stat în temeiul documentelor de călătorie, cu condiția că sunt înscrși în listele formațiunii, dacă tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel. 60. Până la începerea controlului la trecerea frontierei, comandantul formațiunii prezintă polițistului de frontieră lista efectivului pe care îl conduce și actul care confirmă împuternicirile acestuia, ambele aprobate de autoritățile competente ale statelor expeditoare. 61. Membrii formațiunii sunt supuși controlului în prima linie. 62. Accesul și desfășurarea	Parțial compatibil	Legea nr.28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova Articolul 21. Condițiile de trecere a frontierei de stat (6) În caz de apariție a situațiilor excepționale, formațiunile de salvare și de recuperare ale altor state trec frontiera de stat, pentru a localiza și lichida aceste situații, în condițiile stabilite de Guvern și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte. Suplimentar, Regulile de trecere a frontierei de stat de către echipele de acordare a ajutorului (echipaje de intervenție) în caz de situații excepționale și de urgență sunt stabilite în anexa 1 la HG nr.297/2017

	activităților de lichidare a consecințelor situațiilor excepționale și de urgență în zona de frontieră de formațiunile de salvare și de recuperare străine se efectuează cu informarea Poliției de Frontieră. 63. Formațiunile de salvare și de recuperare ale statelor străine tranzitează teritoriul Republicii Moldova conform prezentelor Reguli, cu informarea prealabilă a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, de către autoritatea competentă a statului solicitant al ajutorului.		
8. Lucrătorii offshore Prin derogare de la articolele 5 și 8, lucrătorii offshore care se întorc în mod regulat pe teritoriul statelor membre pe cale maritimă sau aeriană fără a fi staționat pe teritoriul unei țări terțe nu fac obiectul controalelor sistematice. Cu toate acestea, în special în cazul în care linia de coastă a unei țări terțe este situată în imediata apropiere a unui sit offshore, se ia în considerare analiza de risc legată de migrația ilegală în vederea determinării frecvenței controalelor care trebuie efectuate.		Prevederi UE neaplicabile	

Anexa VIII Formular ACCEPTAREA ELEMENTELOR DE PROBĂ PRIVIND RESPECTAREA CONDIȚIILOR PRIVIND DURATA ȘEDERII PE TERMEN SCURT ÎN CAZUL ÎN CARE DOCUMENTUL DE CĂLĂTORIE NU PREZINTĂ ȘTAMPILĂ DE INTRARE		Prevederi UE neaplicabile	
ANEXA IX Regulament abrogat și lista modificărilor ulterioare		Prevederi UE neaplicabile	
ANEXA X Tabel de corespondență		Prevederi UE neaplicabile	
ANEXA XI CĂLĂTORII ESENȚIALE Partea A Categoriile de persoane menționate la articolul 21a alineatul (4): 1.profesioniștii din domeniul sănătății, cercetătorii din domeniul sănătății și personalul care se ocupă de îngrijirea persoanelor în vârstă; 2.lucrătorii transfrontalieri; 3.personalul din sectorul transporturilor; 4.diplomații, personalul organizațiilor internaționale și persoanele care sunt		Prevederi UE neaplicabile	

invitate de organizațiile internaționale și a căror prezență fizică este necesară pentru buna funcționare a acestor instituții, personalul militar, lucrătorii din domeniul umanitar și personalul de protecție civilă în exercitarea atribuțiilor lor; 5.pasagerii aflați în tranzit; 6.pasagerii care se deplasează din motive familiale imperative; 7.personalul navigant maritim; 8.persoanele care au nevoie de protecție internațională sau care au nevoie să intre din alte motive umanitare.			
Partea B Categoriile de persoane menționate la articolul 21a alineatul (5) 1. copiii din învățământul aferent educației timpurii și elevii care urmează studii într-o țară vecină și tutorii lor care îi însoțesc, care trec frontiera pentru a beneficia de educație, precum și studenții sau persoanele care călătoresc în scopuri educaționale; 2. lucrătorii sezonieri, inclusiv lucrătorii care produc alimente; 3. persoanele care călătoresc din motive imperioase de îngrijire a animalelor sau pentru măsuri necesare pentru agricultură		Prevederi UE neaplicabile	

și silvicultură în cazuri individuale; 4. lucrătorii cu înaltă calificare, precum și personalul-cheie și personalul științific care au un loc de muncă necesar din punct de vedere economic, societal și al securității și care au o activitate care nu poate fi amânată sau desfășurată în străinătate; 5. personalul autorităților publice pentru apărare, ordine publică, sănătate publică și securitate națională, și anume personalul poliției, al poliției de frontieră, al serviciilor de imigrație, al serviciilor de protecție civilă din domeniul sănătății publice etc. sau reprezentanții autorităților de aplicare a legii, în cazul în care călătoria este legată de îndeplinirea sarcinilor oficiale, inclusiv personalul responsabil cu exploatarea și întreținerea infrastructurii critice; 6. pescarii și persoanele care lucrează sau prestează servicii pe nave sau pe platforme miniere și de foraj offshore, pe baza unui raport de muncă, altul decât un contract de muncă în domeniul maritim; 7. persoanele care intră în statul membru în scopul primirii de servicii medicale esențiale, inclusiv ocupanții vehiculelor de urgență; 8. partenerii (soții/soțiile, partenerii civili, concubinii) și copiii unui călător esențial, inclusiv resortisanții țărilor terțe care călătoresc în scopul reîntregirii			

familiei; 9. resortisanții țărilor terțe care călătoresc pentru a răspunde unei citații din partea unei autorități judiciare; 10. persoanele care dețin un card internațional de presă emis de Federația Internațională a Jurnaliștilor; persoanele dependente care călătoresc către locul în care se află îngrijitorii lor.			
ANEXA XII artea A Procedura de transferare a persoanelor reținute în zonele de frontieră internă 1. Deciziile de transfer în temeiul articolului 23a alineatul (2) se emit folosind un formular-standard, astfel cum este prevăzut în partea B a prezentei anexe, completat de autoritatea națională competentă. Deciziile produc efecte imediat. 2. Formularul-standard completat i se înmânează resortisantului țării terțe în cauză, care confirmă primirea deciziei de transfer prin semnarea formularului și primește o copie a formularului semnat. În cazul în care resortisantul țării terțe refuză să semneze formularul-standard,		Prevederi UE neaplicabile	

autoritatea competentă indică refuzul în formular, la rubrica „Observații”. 3. Autoritățile naționale care emit o decizie de transfer înregistrează datele în formularul-standard menționat în partea B din prezenta anexă. 4. Autoritățile naționale care emit o decizie de transfer informează anual Comisia cu privire la numărul de persoane transferate în alte state membre, indicând statul membru (statele membre) în care au fost transferate persoanele, motivele pentru care se constată că persoanele respective nu aveau drept de ședere în statul membru și, dacă este cazul, cetățenia resortisanților țărilor terțe reținuți. 5. Resortisanții țărilor terțe reținuți în zonele de frontieră și transferați în temeiul acestei proceduri au dreptul la o cale de atac. Calea de atac împotriva deciziei de transfer se exercită în conformitate cu dreptul intern. Resortisanții țărilor terțe beneficiază de măsuri reparatorii eficiente în conformitate cu articolul 47 din cartă. Resortisantului țării terțe i se indică, în scris, într-o limbă pe care o înțelege sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțelege, punctele de contact în măsură să îi comunice informații despre reprezentanții care au			

competența de a acționa în numele respectivului resortisant al țării terțe, în conformitate cu dreptul intern. Introducerea unei căi de atac nu are efect suspensiv. 6. Autoritățile naționale competente se asigură că resortisantul țării terțe care face obiectul unei decizii de transfer este transferat, în cadrul cooperării bilaterale menționate la articolul 23a alineatul (1) litera (a), la autoritățile competente ale statului membru de primire. Transferul are loc imediat și în termen de cel mult 24 de ore. Ulterior, procedura de transfer nu poate avea loc, iar dispozițiile relevante din Directiva 2008/115/CE se aplică, după caz. Autoritățile naționale competente ale statului membru de primire cooperează cu autoritățile naționale competente ale statului membru de transfer în acest scop. Partea B Formular-standard pentru transferarea persoanelor reținute în zonele de frontieră internă			